

ΔΙΔΑ ΣΚΑ ΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

93^η ΓΕΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

26-29
Ιουνίου
2024

www.doe.gr

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ
της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Αριθμός Φύλλου: 1175

Οκτώβριος 2024

**93^η ΓΕΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

**26-29
Ιουνίου
2024**

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Θέματα

Θέμα 1^ο

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ–ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ–ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Οικονομικός Απολογισμός 2023 - Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2025.
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

Θέμα 2^ο

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2024-2025

A. Διεκδικητικό Πλαίσιο

- I. Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση
- II. Αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου πραγματοποίησης των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών καθώς και της εκπροσώπησής τους σε όλες τις υπηρεσιακές διαδικασίες από τους αιρετούς του κλάδου.
- III. Η θέση του εκπαιδευτικού στο σχολείο του σήμερα
 - i. Καθημερινότητα εκπαιδευτικών – εργασιακή εξουθένωση
 - ii. Ανάγκη θωράκισης των εκπαιδευτικών στην άσκηση των καθηκόντων τους
 - iii. Διδακτικό ωράριο εκπαιδευτικών
- IV. Οικονομικά εκπαιδευτικών
- V. Ορισμός της 94^{ης} Γ. Σ. της ΔΟΕ ως καταστατικής Γενικής Συνέλευσης

B. Πρόγραμμα Δράσης

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 93^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση

Με τις αποφάσεις της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσής της, τον Ιούνιο του 2017, η Δ.Ο.Ε. είχε θέσει το πλαίσιο διεκδικήσεων για την σωστή οργάνωση και λειτουργία αυτού του τόσο ευαίσθητου τομέα της εκπαίδευσης. Η πρόταξη, τότε, της ανάγκης του τερματισμού του τραγικού φαινομένου οι απόφοιτοι των πανεπιστημιακών σχολών Ειδικής Αγωγής να εργάζονται επί σειρά πολλών ετών ως αναπληρωτές δίχως προοπτική για τον μόνιμο διορισμό τους, σε συνδυασμό με τη συνολική ανάδειξη της ανάγκης πραγματοποίησης διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών από τη Δ.Ο.Ε. και τους αγώνες του κλάδου, απέφερε τα χρόνια που ακολούθησαν έναν μεγάλο αριθμό διορισμών, που όμως, ιδιαίτερα από τη στιγμή που δεν συνεχίζεται με τον ρυθμό που οι ανάγκες απαιτούν, δεν ήταν αρκετός, ώστε να σημειώνεται μόνο μια απολύτως στοιχειώδης κάλυψη των κενών στην Ειδική Αγωγή, σε ένα μεγάλο βαθμό, από αναπληρωτές. Μετά την πάροδο επτά ετών και τη συσσώρευση προβλημάτων που εντάθηκαν στην περίοδο της πανδημίας, τα αιτήματα της απόδοσης όλων των απαραίτητων κονδυλίων, έτσι ώστε να γίνουν πράξη τα κατάλληλα κτίρια, η δυνατότητα μεταφοράς των μαθητών και ο μόνιμος διορισμός όλου του απαραίτητου προσωπικού (Εκπαιδευτικοί, Ειδικό Εκπαιδευτικό και Βοηθητικό Προσωπικό) παραμένουν και σήμερα επίκαιρα.

Η ειδική εκπαίδευση στη χώρα μας δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ, στον απαιτούμενο βαθμό, ως αναπόσπαστο μέρος της βασικής εκπαίδευσης και η σημερινή κυβέρνηση δεν ασκεί εκπαιδευτική πολιτική στο πλαίσιο του «συμπεριληπτικού σχολείου», που θα αποτελούσε μοχλό συνολικής στήριξης και ανάπτυξης όλων των δομών της Ειδικής Αγωγής.

Αντ' αυτού παρερμηνεύεται και εργαλειοποιείται η έννοια της συμπεριληψής και γίνεται άλλοθι για την υποβάθμιση των Ειδικών Σχολείων, την ελλιπή στελέχωση και μη ίδρυση νέων, απαραίτητων, Τμημάτων Ένταξης και τη δημιουργία της στρεβλής εικόνας ότι η συμπεριληψη αρχίζει και τελειώνει στον επικουρικό θεσμό της Παράλληλης Στήριξης. Η πολύ πρόσφατη, με απόκρυψη των προθέσεών της, «έναρξη» της συζήτησης για την Ειδική Εκπαίδευση από την πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α., σε συνδυασμό με τις κατευθύνσεις των αλλαγών που συντελούνται διεθνώς στον τομέα, εντείνει την ανησυχία των εκπαιδευτικών για το ότι βρισκόμαστε στο κατώφλι αλλαγών, που, στο πλαίσιο της συρρίκνωσης της μέριμνας της πολιτείας για το δημόσιο σχολείο, θα οδηγήσει στην περαιτέρω υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Η 93^η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θέτει το πλαίσιο των διεκδικήσεων του κλάδου σε αυτό το κρίσιμο σημείο επικαιροποιώντας και ενισχύοντας τις θέσεις της 87^{ης} Γ.Σ..

Διεκδικήσεις :

- Νέο σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, που θα προκύψει μέσα από ουσιαστικό διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, με το οποίο η πολιτεία θα κατοχυρώνει και θα διασφαλίζει σε όλους τους μαθητές με αναπηρία και Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες την υποστήριξη, ώστε να προαχθούν σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά, κοινωνικά, ηθικά και αισθητικά (στον βαθμό που οι δυνατότητές τους το επιτρέπουν) στο σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον, μέσα σε κλίμα ισότητας, ελευθερίας ασφάλειας και σεβασμού της προσωπικότητάς τους.
- Το νέο θεσμικό πλαίσιο φυσικά θα πρέπει να αντιμετωπίζει την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση όχι αποσπασματικά και αποκομμένη από την υπόλοιπη εκπαίδευση αλλά με ενιαία λογική ως αναπόσπαστο λειτουργικό μέρος της υποχρεωτικής Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας.
- Γενναία χρηματοδότηση για την κάλυψη όλων των λειτουργικών δαπανών των Σ.Μ.Ε.Α.Ε. για τον εξοπλισμό τους με την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή και στέγαση σε κατάλληλα κτήρια.
- Προγράμματα σπουδών και διεπιστημονικά εξατομικευμένα προγράμματα, που να εστιάζουν στις ικανότητες του κάθε μαθητή
- Λήψη μέτρων από την πολιτεία για την πρόωπη διάγνωση και παρέμβαση.
- Έγκαιρη και πλήρης στελέχωση των δομών Ειδικής Αγωγής.
- Στελέχωση των ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. έγκαιρα και με μόνιμο προσωπικό από την έναρξη του σχολικού έτους. Αύξηση του υφιστάμενου αριθμού των ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ.
- Κάλυψη όλων των κενών με την πρόσληψη, σε τακτική βάση, μόνιμων εκπαιδευτικών. Καμία ελαστική μορφή εργασίας.
- Εξασφάλιση της μεταφοράς όλων των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες δωρεάν με τα κατάλληλα μεταφορικά μέσα και την εξασφάλιση συνοδού.
- Το κάθε παιδί με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, να φοιτά υποχρεωτικά στη δημόσια εκπαίδευση και στη δομή που έχει ανάγκη. Ούτε ένα παιδί με αναπηρία 5 στο σπίτι του ή σε σχολείο που δε θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες του.
- Τουλάχιστο ένα Τμήμα Ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα προσχολικής και δημοτικής εκπαίδευσης, με πρόβλεψη λειτουργίας δεύτερου ανάλογα με τις ανάγκες, με σύσταση και ίδρυση οργανικής θέσης.
- Αποσύνδεση της παράλληλης στήριξης από την ύπαρξη Τ.Ε. και με ρύθμιση νόμου.
- Στελέχωση των Ε.Δ.Ε.Α.Υ. με μόνιμο Εκπαιδευτικό & Ειδικό Εκπαιδευτικό προσωπικό.

- Δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις των Ε.Δ.Ε.Α.Υ. και των δασκάλων της Γενικής τάξης.
- Το Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό της Σ.Μ.Ε.Α.Ε. να καλύπτει αποκλειστικά τις ανάγκες της σχολικής μονάδας. Σύσταση 1 οργανικής θέσης Ε.Ε.Π. ανά 5 Ε.Δ.Ε.Α.Υ.
- Περιοδική επιμόρφωση για την ένταξη και την συμπεριληψη όλων των εκπαιδευτικών των Γενικών σχολείων και όχι μόνο των εκπαιδευτικών Σ.Μ.Ε.Α.Ε. και Τ.Ε., με ευθύνη των Πανεπιστημίων
- Επαναλειτουργία των διδασκαλείων Ειδικής Αγωγής, με ευθύνη των Πανεπιστημίων.
- Για την οργανικότητα των Σ.Μ.Ε.Α.Ε. να υπολογίζεται και ο αριθμός των οργανικών θέσεων Ε.Ε.Π.
- Το ωράριο των Διευθυντών 6/θέσιων και άνω Ειδικών Σχολείων ανάλογο με των Διευθυντών 12/θέσιων σχολείων Γενικής Εκπαίδευσης. Αντίστοιχη μέριμνα και για τους Διευθυντές – Προϊσταμένους και μικρότερων Ειδικών Σχολείων.
- Μείωση διδακτικού ωραρίου των Διευθυντών – Προϊσταμένων που το σχολείο τους είναι κέντρο υποστήριξης Σ.Δ.Ε.Υ.
- Δυνατότητα απόσπασης σε Σ.Μ.Ε.Α.Ε. μόνο σε εκπαιδευτικούς με προσόντα ειδικής αγωγής (Βασικό πτυχίο, διδακτορικό, μεταπτυχιακό, διδασκαλείο ειδικής).
- Μείωση του αριθμού μαθητών ανά τάξη κατά 3 όταν φοιτά μαθητής με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.
- Μείωση των μαθητών ανά τάξη στα Γενικά Σχολεία (1/15) και κάλυψη όλων των εκπαιδευτικών κενών ως βάση για την υποδοχή κάθε υποστηρικτικής δομής για τους μαθητές με ΕΜΑ. Μείωση των μαθητών στις τάξεις των ειδικών Σχολείων με ανώτερο του τέσσερις (4) ανά τμήμα.
- Όχι στην εμπορευματοποίηση της Ειδικής Αγωγής - Αυστηρός και ουσιαστικός έλεγχος των εξ αποστάσεως μεταπτυχιακών.

Ανάγκη θωράκισης των εκπαιδευτικών στην άσκηση των καθηκόντων τους

Η καλλιεργούμενη απαξίωση των εκπαιδευτικών (συνήχνα από την πολιτεία, στο πλαίσιο της σκληρής αντιπαράθεσης για τις αντικειμενικές αλλαγές που επιβάλλει αλλά και της απόκρυψης των τεράστιων ευθυνών της για τις δυσλειτουργίες της εκπαίδευσης), αποτελεί το ιδανικό περιβάλλον ενθάρρυνσης του φαινομένου των βίαιων επιθέσεων και πάσης φύσεως καταγγελιών – μηνύσεων κατά εκπαιδευτικών (πολύ νωπό το περιστατικό της απαράδεκτης επιχείρησης πολυήμερης κράτησης εκπαιδευτικών στη Ρόδο και της αποτελεσματικής παρέμβασης της Δ.Ο.Ε.). Στο παραπάνω πλαίσιο, ακόμα και το εξαιρετικής σημασίας φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού εμφανίζεται ότι, δήθεν, αντιμετωπίζεται μέσα από ηλεκτρονική πλατφόρμα, ακόμα και ανώνυμων καταγγελιών, ως να αφορά αποκλειστικά τον/την εκπαιδευτικό, ενώ αγνοούνται τα κοινωνικά – οικογενειακά γενεσιουργά αίτια και η ανάγκη στήριξης σχολείων και οικογενειών από ειδικευμένο προσωπικό (ψυχολόγοι – κοινωνικοί λειτουργοί ...).

Όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με τα φαινόμενα κοινωνικού αυτοματισμού που γιγαντώνονται σε περιόδους παρατεταμένων οικονομικών κρίσεων, όπως αυτή που επί σειρά ετών βιώνουμε, καθιστούν τους εκπαιδευτικούς ιδιαίτερα ευάλωτους.

Όταν μάλιστα προκύπτουν και ζητήματα ευθύνης σε σχέση με την ασφάλεια των μαθητών, οι πιθανότητες εμπλοκής των εκπαιδευτικών σε καταστάσεις που εγείρουν ποινικές ευθύνες αυξάνονται σημαντικά.

Η Δ.Ο.Ε. και κατά το παρελθόν είχε τονίσει την ανάγκη

της σύνταξης κανονισμού λειτουργίας των σχολείων, μέσω του οποίου θα λύνονταν βασικά ζητήματα ορίων ευθύνης. Αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει με δυσάρεστα για το εκπαιδευτικό έργο και τους εκπαιδευτικούς αποτελέσματα.

Η πολιτεία οφείλει να πάψει να κρύβεται και να αναλάβει τις ευθύνες θωράκισης των εκπαιδευτικών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Στην κατεύθυνση της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων, της ασφάλειας των μαθητών και της διασφάλισης των εκπαιδευτικών, η νομική σύμβαση της Δ.Ο.Ε. συνέταξε, για λογαριασμό της Ομοσπονδίας, σχέδιο πρότασης νόμου, το οποίο το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είχε υποβάλει προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, με στόχο την ενσωμάτωσή του σε νομοθέτημα του Υπουργείου.

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα, ούτε η παραπάνω πρόταση σχεδίου νόμου αλλά ούτε και κάποια αντίστοιχη υιοθετήθηκε από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

Παραθέτουμε και αναδεικνύουμε και πάλι τις περιεχόμενες και στο σχέδιο Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που ψηφίστηκε από την 92^η Γ.Σ., προτάσεις της Δ.Ο.Ε. για νομοθετική διευθέτηση του ζητήματος:

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

«Σε Πλημμελήματα ή Πταίσματα, που φέρονται να έχουν τελεστεί κατά τον χρόνο άσκησης των διδακτικών και εργασιακών καθηκόντων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και εξ αφορμής αυτής, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 409-413 και 417-427 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως κάθε φορά ισχύουν».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα διάταξη κρίνεται επιβεβλημένη, για την δι-

ασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων και την ασφάλεια των μαθητών.

Ζητάμε:

- Την υιοθέτηση της πρότασης διάταξης νόμου που έχει κατατεθεί από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Σαφή οριοθέτηση της ευθύνης των εκπαιδευτικών, χωρίς δυνατότητα παρερμηνείας. Αυτό κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικό σε σχέση με την ευθύνη για την

ασφάλεια των μαθητών, ιδιαίτερα στις περιοχές όπου οι μαθητές μετακινούνται με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, το ωράριο εργασίας και τη διασφάλιση των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων μας και την αντιμετώπιση του ζητήματος της αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν για οποιοδήποτε λόγο από το σχολείο (κανονικές άδειες, αναρρωτικές, συνδικαλιστικές, κλπ.).

Αντιμετώπιση της αξιολόγησης των Ν. 4692/2020 και 4823/2021

Η 93^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ επιβεβαιώνει την ομόφωνη απόφαση της 92^{ης} Γ.Σ. για την ακύρωση της αντικειμενικής αξιολόγησης, σε όλα τα επίπεδα, με την εξής διατύπωση:

Συνεχίζουμε αταλάντευτα τον αγώνα μας ενάντια στην αξιολόγηση – κατηγοριοποίηση των Ν. 4692/2020 και 4823/2021 και την ερχόμενη σχολική χρονιά 2024-2025.

Ο Κλάδος μας δίνει εδώ και τρία χρόνια, με οδηγό τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., έναν μεγάλο και νικηφόρο αγώνα ενάντια στις αντικειμενικές αλλαγές στη δομή και το περιεχόμενο του σχολείου και στον ρόλο του εκπαιδευτικού, που επιβάλλονται με «όχημα» τη λεγόμενη αξιολόγηση των Ν. 4692/2020 και 4823/2021 και των σχετικών Υπουργικών Αποφάσεων, που, όπως έχει επιβεβαιώσει η διεθνής εμπειρία, οδηγεί στην κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών.

Ο αγώνας αυτός δίνεται ενιαία από την Ομοσπονδία και τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης κι έχει στο επίκεντρό του την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου και στηρίζεται από το γονεϊκό κίνημα.

Τη σχολική χρονιά 2022-2023 η κυβέρνηση επιχείρησε να προωθήσει, με τον «εκβιασμό» της μονιμοποίησης, την ατομική αξιολόγηση θεωρώντας ότι θα την περάσει, σε πρώτη φάση, στους νεοδιόριστους συναδέλφους του 2020 και του 2021. Για μία ακόμα φορά όλοι οι συνάδελφοι, μόνιμοι και δόκιμοι, συσπειρώθηκαν στη βάση της ομόφωνης απόφασης του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για απεργία-αποχή από όλες τις προβλέψεις του Ν4823/2021 και των σχετικών Υ.Α. και της κήρυξης στάσεων εργασίας για την αποτροπή της επιχειρούμενης ατομικής αξιολόγησης.

Ο αγώνας του Κλάδου ενάντια στην «αξιολόγηση» – κατηγοριοποίηση θα συνεχιστεί και θα είναι νικηφόρος. Στην κατεύθυνση αυτή, η 93^η Γενική Συνέλευση αποφασίζει πως:

- Συνεχίζουμε και τη νέα σχολική χρονιά, 2024-2025, με την απόφαση για απεργία-αποχή από την ατομική αξιολόγηση (που προβλέπουν οι ήδη ψηφισμένοι νόμοι και υπουργικές αποφάσεις) και τις στάσεις εργασίας,

για να καλύπτονται όλοι οι συνάδελφοι σε όλες τις φάσεις της αξιολόγησης.

- Συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων ως προς το εκπαιδευτικό τους έργο με τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ.
- Συνεχίζουμε να αναδεικνύουμε και να αντιπαλεύουμε με όλους τους τρόπους και τις μορφές την πραγματική στόχευση της επιχειρούμενης «αξιολόγησης», η οποία δεν στοχεύει στην όποια αναβάθμιση. Επιχειρεί να αλλάξει τη δομή και το περιεχόμενο του σχολείου και οδηγεί στην κατηγοριοποίηση και υποβάθμισή του.

Στο πλαίσιο αυτό καλούνται οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης όλης της χώρας να οργανώσουν στην περιοχή ευθύνης τους τον αγώνα με βάση την απόφαση του Κλάδου, να δώσουν τη μάχη σχολείο το σχολείο, συνάδελφο τον/τη συνάδελφο, ώστε και αυτή τη φορά να μην περάσει η αξιολόγηση – κατηγοριοποίηση των Ν. 4692/2020 και 4823/2021.

Οι εκπαιδευτικοί ενωμένοι και συσπειρωμένοι στους Σ.Ε.Π.Ε. και τη Δ.Ο.Ε. θα βγούμε και πάλι νικητές!

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ δεσμεύεται ότι θα λάβει όλα τα μέτρα υλοποίησης της απόφασης της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Θα προχωρήσει άμεσα σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες: ενημερώσεις, Γ.Σ., εκδηλώσεις, απεργίες, κινητοποιήσεις και σε ένδικα μέσα, όποτε χρειαστεί, για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών.

Διδακτικό ωράριο εκπαιδευτικών

Η Διδακτική Ομοσπονδία Ελλάδας με αποφάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου και των Γενικών Συνελεύσεων του Κλάδου έχει, εδώ και δεκαετίες, αναδείξει τις συνθήκες ανισότητας που επικρατούν στον χώρο της εκπαίδευσης, ως προς το διδακτικό ωράριο, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο ωράριο των εκπαιδευτικών των νηπιαγωγείων.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τονίζει ότι ο θεσμοθετημένος τρόπος λειτουργίας και δόμησης του προγράμματος των ολιγοθέσιων σχολείων (το 96% των νηπιαγωγείων υπάγονται σ' αυτή την κατηγορία) δεν επιτρέπει τη μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σ' αυτά, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας τους, γεγονός που δημιουργεί έντονη διαφοροποίηση σε σχέση με το ωράριο των εκπαιδευτικών που εργάζονται στις πολυθέσιες σχολικές μονάδες. Ο/η προϊστάμενος/η των ολιγοθέσιων σχολείων και νηπιαγωγείων έχει πλήρες διδακτικό ωράριο και είναι, εκ των πραγμάτων, αναγκασμένος/η να επιτελεί το διοικητικό έργο με το οποίο είναι επιφορτισμένος/η σε χρόνο εκτός εργασιακού ωραρίου (ιδιαίτερα αν στο Νηπιαγωγείο λειτουργεί πρωινή υποδοχή) κάτι το οποίο αποτελεί κατάφωρη παραβίαση εργασιακών δικαιωμάτων.

Στην περίπτωση των νηπιαγωγείων, ειδικότερα, οι ανισότητες εντείνονται αφού στο χρονικό διάστημα της πρωινής λειτουργίας στα δημοτικά σχολεία εμφανίζεται να πραγματοποιούνται 6 διδακτικές ώρες ενώ στα νηπιαγωγεία 5 και το έργο της επίβλεψης των νηπίων κατά την υποδοχή, διαλείμματα και αποχώρηση δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος. Ωστόσο αποτελεί καθαρά διδακτικό χρόνο αφού όλο αυτό το διάστημα ο/η νηπιαγωγός απασχολείται πλήρως, επιβλέπει και καθοδηγεί τα νήπια δίχως να είναι δυνατό να πράξει οτιδήποτε διαφορετικό. Παρουσιάζεται, επίσης, ανισότητα διδακτικού χρόνου ακόμα και μεταξύ των τμημάτων και των νηπιαγωγών, που διδάσκουν σ' αυτά, σε σχέση με τις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας (π.χ. από το αν λειτουργεί ή όχι πρωινή υποδοχή) της τάξης των 15, 30, 45 λεπτών ως προς το χρόνο απασχόλησης.

Διεκδικούμε:

- Μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε όλα τα ολιγοθέσια νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους κατ' αναλογία με ό, τι εφαρμόζεται σε όλες τις πολυθέσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να υπάρχει πραγματικά ενιαίο ωράριο για όλους (24 ώρες μέχρι 10 χρόνια υπηρεσίας, 23 ώρες, από 10 μέχρι 15 χρόνια υπηρεσίας, 22 ώρες, από 15 μέχρι 20 χρόνια υπηρεσίας, 21 ώρες, από 20 μέχρι 25 χρόνια υπηρεσίας, 20 ώρες, από 25 μέχρι 30 χρόνια υπηρεσίας, 19 ώρες, από 30 χρόνια και πάνω), με απώτερο στόχο την εξίσωση του ωραρίου τους με αυτό των εκπαιδευτικών της Β/θμιας εκπαίδευσης.
- Για τα νηπιαγωγεία, να υπολογίζεται στον διδακτικό χρόνο η υποδοχή-αποχώρηση και το διάλειμμα, κα-

θώς οι νηπιαγωγοί δεν επιτηρούν απλά τους μαθητές, αλλά διδάσκουν συγκεκριμένες δεξιότητες και απαιτείται επαυξημένη προσοχή.

- Μείωση του διδακτικού ωραρίου των προϊστάμενων 4/θέσιων και κάτω σχολικών μονάδων (νηπιαγωγείων και δημοτικών) κατ' αντιστοιχία με των διευθυντών/ντριών των 4/θέσιων και 5/θέσεων δημοτικών σχολείων.
- Τοποθέτηση ενός/μιας επιπλέον νηπιαγωγού σε κάθε νηπιαγωγείο και ενός δασκάλου/ας σε κάθε ολιγοθέσιο δημοτικό σχολείο με σύσταση οργανικής θέσης.
- Άμεση απόδοση των δεδουλευμένων υπερωριών στους/τις νηπιαγωγούς των οργανικά ή και λειτουργικά 4/θέσεων νηπιαγωγείων. Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων υπερωριών και άμεση εφαρμογή του θεσμικά κατοχυρωμένου ωραρίου με κλιμακωτή μείωση που αυθαίρετα δεν εφαρμόζεται σε πολλές Δ/νσεις με παράνομες αιτιάσεις (διάκριση λειτουργικών και οργανικών θέσεων Ν/Γ, μη ενημέρωση και μη έγκαιρη υποβολή των υπερωριών, κ.λ.π).
- Επιπλέον αριθμός νηπιαγωγών σε κάθε Δ/νση Π.Ε. ανάλογα με τις ανάγκες για την αναπλήρωση των νηπιαγωγών σε περίπτωση απουσίας λόγω ασθένειας, είτε κανονικής άδειας, είτε λόγω συμμετοχής σε Συνέδρια ή προγράμματα ERASMUS, είτε σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες. Να μην εξαρτάται η απουσία τους από τη διάθεση του/της κάθε Διευθυντή/ντριας Εκπαίδευσης και έτσι δε θα κωλύεται η εύρυθμη λειτουργία των νηπιαγωγείων.
- Λειτουργία των ολιγοθέσιων δημοτικών σχολείων με λειτουργικότητα που θα προσδιορίζεται από τη σχέση 1 προς 10, 2 προς 20, κλπ., με εξαίρεση νησιωτικές, ορεινές περιοχές, δυσπρόσιτες, όπου η λειτουργία πρέπει να εξασφαλίζεται χωρίς ελάχιστο όριο μαθητών - μαθητριών.
- Ίδρυση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων στα ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία.
- Η συμπλήρωση ωραρίου των εκπαιδευτικών των ειδικοτήτων να γίνεται το ανώτερο σε 2 σχολεία. Ο χρόνος μετακίνησης από το ένα σχολείο στο άλλο για την εκτέλεση υπηρεσίας να θεωρείται εργάσιμος και να υπολογίζεται στη συμπλήρωση του διδακτικού ωραρίου.
- Ίδρυση οργανικών θέσεων για τα ολοήμερα τμήματα.
- Μείωση του τεράστιου όγκου γραφειοκρατίας των προϊστάμενων και των σχολικών μονάδων που παρεμποδίζει το εκπαιδευτικό έργο.
- Μείωση των μαθητών/τριών ανά τμήμα στο Νηπιαγωγείο σε αναλογία εκπαιδευτικού - μαθητή 1/15.

Οικονομικά των εκπαιδευτικών

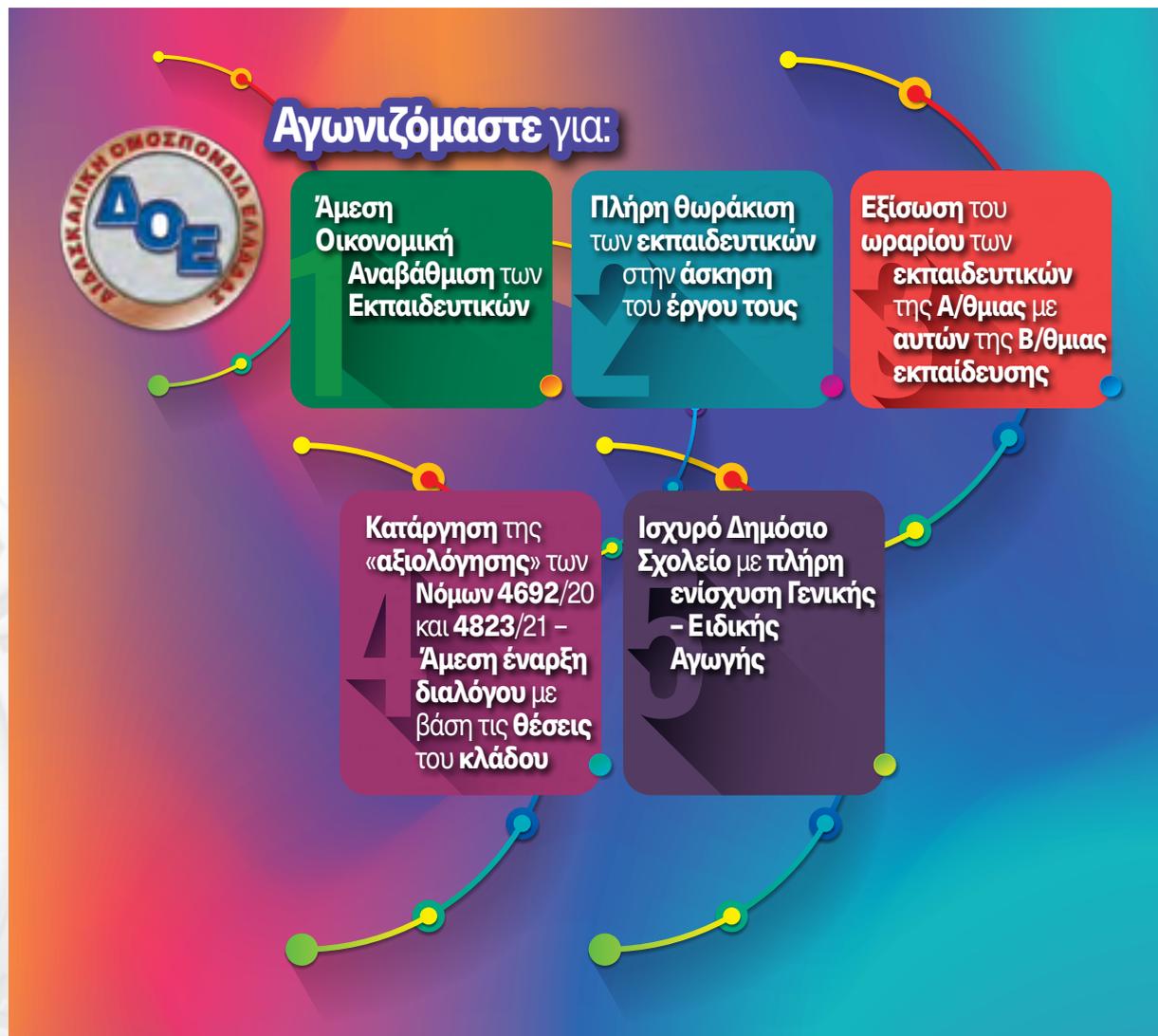
Οι εκπαιδευτικοί, όπως και το σύνολο των εργαζομένων, έχουμε δεχτεί τα τελευταία 13 χρόνια ανελέητη επίθεση κατά των εισοδημάτων και των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας. Μηδενικές αυξήσεις και δραστικές περικοπές δίχως καμία προοπτική ανάκαμψης είναι το σκηνικό που έχει κυριαρχήσει ακόμα και μετά, την υποτιθέμενη, έξοδο από τα μνημόνια.

Η ακρίβεια εκτινάσσει τις τιμές όλων των προϊόντων στα ύψη. Οι εργαζόμενοι πληρώνουν, μόνοι, τις τεράστιες αυξήσεις στο ρεύμα, στα καύσιμα, στο φυσικό αέριο, στο ψωμί, στα ενοίκια, στα είδη πρώτης ανάγκης.

Η κυβέρνηση αντί να αντιμετωπίσει με σοβαρότητα το ζήτημα, την ανάγκη για αυξήσεις στους μισθούς μας και στις συντάξιμες αποδοχές και την επιβεβλημένη αποκατάσταση των συντριπτικών μισθολογικών απωλειών μας από το πρώτο μνημόνιο μέχρι και σήμερα, επιχειρεί να εμφανίσει μια εικονική πραγματικότητα, δήθεν, αυξήσεων στους μισθούς μας όταν με μαθηματική ακρίβεια οδηγούμαστε στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

Διεκδικούμε:

- Άμεση αύξηση στους μισθούς μας τουλάχιστον κατά 10%.
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης.
- Ξεπάγωμα της διετίας 2016 – 17.
- Αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ.
- Επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.
- Διπλασιασμός του επιδόματος παραμεθορίου.
- Χορήγηση ενοικίου στους νεοδιόριστους και αναπληρωτές συναδέλφους μας.
- Στήριξη του Ε.Σ.Υ. με γενναία χρηματοδότηση. Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας και στα σχολεία.
- Κατάργηση όλων των νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση.
- Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους.
- Κατάργηση της «συμμετοχής» των εργαζομένων για εξετάσεις και φάρμακα.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΚΙΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Ευχαριστώ. Καλησπέρα σε όλους. Θέλει πολλή δύναμη για να παραμείνεις σε μια διαδικασία που έχει κρατήσει από το πρωί και δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη, αλλά νομίζω ότι με τον τρόπο, με όποιον τρόπο και αν λέγονται όσα λέγονται εδώ μέσα, οδηγούν στο να χαράξουν την πορεία του κλάδου και για την επόμενη διετία και γι' αυτό τον λόγο είναι πάρα πολύ χρήσιμα.

Θα ξεκινήσω με πολλές ευχές για τη συνάδελφός μας από το Διοικητικό Συμβούλιο, την Κατερίνα τη Λεπτοουργίδου που δεν είναι μαζί μας σε όλη αυτή τη διαδικασία, ευχόμενος ταχεία ανάρρωση και σύντομη επιστροφή στους αγώνες.

Να ξεκαθαρίσω, επίσης, ότι μοιραία επειδή συμβαίνει στις αντιπαραθέσεις μας, εάν ανέβουν κάπου οι τόνοι, δεν θα υπάρχει καμία προσωπική αναφορά, δεν είναι θέμα προσωπικών αναφορών, αλλά θέμα κριτικής πολιτικών, όπως φαντάζομαι το αντίστοιχο ισχύει και από όλους τους χώρους.

Συνάδελφοί μου, όταν για πρώτη φορά στη ζωή μου, τον Νοέμβριο του 1989, μπήκα σε αίθουσα Γενικής Συνέλευσης, στο Σύλλογο «Αριστοτέλης», στον οποίον αργότερα ήμουν Πρόεδρος, συνάντησα μια εικόνα που μου προκάλεσε έντονη απέχθεια. Δύο συνδικαλιστές, δεν έχει σημασία ποιων παρατάξεων, αλληλοσκοτώνονταν μεταξύ τους, εκτοξεύοντας βαρύτατους χαρακτηρισμούς ο ένας προς τον άλλον. Και το ίδιο κλίμα συνεχίστηκε για ώρες.

Είπα τότε ως νέος συνάδελφος και με τα όνειρα τα οποία είχα, δίχως προηγούμενη ενασχόληση με κομματικές νεολαίες, με τη δική μου άποψη και τον τρόπο που παρακολουθούσα τα γεγονότα, ότι δεν χρειάζεται αυτή η διαδικασία και δεν μου είναι χρήσιμη προσωπικά για την εξέλιξή μου ως εκπαιδευτικός.

Βέβαια τρία χρόνια μετά, για να μην λες ποτέ όπως λένε ποτέ, συνάντησα έναν άνθρωπο που όταν έλεγε τη λέξη δάσκαλος ανατρίχιαζε από ευθύνη, τον αείμνηστο δασκαλό μου τον Νίκο τον Τζαβάρια, ο οποίος άλλαξε την άποψή μου δραστικά και την απόφασή μου αλλά μου άφησε και την αίσθηση μιας βαριάς κληρονομιάς, την ευθύνη της συμμετοχής σε κλαδικές διαδικασίες που κάνουν τον συνάδελφο πραγματικά περήφανο γι' αυτούς που τον εκπροσωπούν.

Αλήθεια, συνάδελφοί μου, και επειδή πολλά προηγήθηκαν και πολλά ακούστηκαν, οι συνάδελφοί μας που είτε συμμετέχουν στις διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων, είτε δεν συμμετέχουν, πόσο περήφανοι θα ήταν αν μας άκουγαν και πόσο περήφανοι και πόσο ασφαλείς θα αισθάνονταν για το μέλλον των διεκδικήσεών τους. Νομίζω ότι θα πρέπει να μας προβληματίσει για το αν πραγματικά αυτό το έχουμε πετύχει μέχρι τώρα.

Να μιλήσουμε και λίγο για τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας γιατί δυστυχώς δεν ακούστηκαν τα πεπραγμένα

της Ομοσπονδίας, ο Γραμματέας αναφέρθηκε φυσικά όταν έκανε την πρωτολογία του Διοικητικού Συμβουλίου, την εισήγηση, την οποία έχετε πάρει όλοι στα χέρια σας. Να πω λοιπόν ότι τα πεπραγμένα του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας έχουν να κάνουν πρώτα απ' όλα σε σχέση με τις πάγιες δράσεις, με τα αιτήματα για συλλήψεις της Δ.Ο.Ε. είτε με την πολιτική ηγεσία, είτε με το ΙΕΠ, για παράδειγμα. Έχουν να κάνουν με την οργανωτική συμπίεση και την οργάνωση των αγώνων με ομοσπονδίες όπως η Ο.Λ.Μ.Ε. και η Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. Και ήταν πολύ φυσικό, υπήρχαν τέτοιες προσκλήσεις απ' την Ομοσπονδία. Έχουν να κάνουν με κατάδικη ενεργειών της διοίκησης, π.χ. τον αυταρχισμό από την ΕΛΜΕ Πειραιά ή από τη Διεύθυνση της Δ' Αθήνας, την καταγγελία για τα λάθη εντός ή εκτός εισαγωγικών που επαναλαμβάνονται αυτές τις μέρες στους πίνακες του Α.Σ.Ε.Π., που ποτέ δεν διορθώθηκαν παρότι πέρασε ένας χρόνος και παρά τις διαβεβαιώσεις τότε και της πολιτικής ηγεσίας και του Α.Σ.Ε.Π., για το ωράριο των εκπαιδευτικών παράλληλης στήριξης, για την μη έγκαιρη στελέχωση των σχολείων, με όλα αυτά τα ζητήματα που επαναλαμβάνονται κάθε χρόνο τείνουν να γίνουν μια παράδοση.

Είχαν να κάνουν με καλέσματα σε κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα των πανεπιστημίων. 11 Ιανουαρίου, 18 Ιανουαρίου, 29 Ιανουαρίου, 1^η Φεβρουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 22 Φεβρουαρίου, κινητοποιήσεις με πρόσκληση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας.

Είχαν να κάνουν με δράσεις για την εσωτερική - εξωτερική αξιολόγηση, πέρα από την αποστολή των ενιαίων κειμένων με τις επιστημονικές εκδηλώσεις και την ενημέρωση των συναδέλφων γι' αυτές, είχαν να κάνουν με την απεργία - αποχή η οποία βρέθηκε να συνεχίζει να υλοποιείται από την αρχή του 2023 μέχρι σήμερα και θα

αναφερθώ αναλυτικά στη συνέχεια. Είχαν να κάνουν με τις κοινωνικές δράσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, γιατί υπάρχουν και αυτές, τόσο όσον αφορά τις πλημμύρες και τις καταστροφές, δηλαδή στη Θεσσαλία, αλλά όσο και για τις κατασκηνώσεις για τα παιδιά των συναδέλφων αλλά και για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και για τη στήριξη πολλών συναδέλφων σε πάρα πολλά αιτήματά τους. Είχαν να κάνουν με την ανάληψη της ευθύνης της παρουσίασης της ιστορίας της Δ.Ο.Ε., που θα πω δυο λόγια γι' αυτό μετά, γιατί έχει σημασία να το πούμε και αυτό. Είχαν να κάνουν με τις κινητοποιήσεις υπεράσπισης συναδέλφων που θα μου επιτρέψετε την κορυφαία απ' όλες αυτές και θα αναφερθώ και σ' αυτή στη συνέχεια πιο αναλυτικά, με αυτό που συνέβη στη Ρόδο και με την κράτηση των συναδέλφων στο κρατητήριο με τον κίνδυνο να μείνουν 5-6 μέρες μες στη φυλακή.

Θέλω να πω μ' αυτά, λοιπόν, ότι αυτό που τείνει να είναι κάτι πολύ συνηθισμένο, αυτές οι σελίδες των πεπραγμένων πλούσιων ή μη, παρουσιάζουν κατ' εμέ την εικόνα ενός συνδικάτου που ποτέ δεν έχει απομακρυνθεί από τις πραγματικές ανάγκες των εκπαιδευτικών που εκπροσωπεί, αλλά με τους συσχετισμούς και με τις αποφάσεις που λαμβάνονται μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο προσπαθεί, επιτυχημένα ή λιγότερο επιτυχημένα, να ανταποκριθεί στην έκφραση αυτών των αναγκών και να δώσει απαντήσεις στις αγωνίες τους και λύση στα προβλήματα που καθημερινά αντιμετωπίζουν.

Η κριτική που δέχθηκε εδώ μέσα όλο αυτό το πλέγμα των πεπραγμένων θα μου επιτρέψετε να πω ήταν, δυστυχώς, από κακοπροαίρετη μέχρι αναξιόπιστη. Και τι εννοώ; Υπήρξε κριτική μεμονωμένα σε κομμάτια της δράσης του Συμβουλίου για ό,τι έγινε με την απεργία – αποχή (να θυμίσω τα ίδια είχαν γίνει και με την απεργία – αποχή το 2020 - '21 με την απόφαση του Εφετείου και τα ενιαία κείμενα, κλπ.), για το τι έγινε με την ηλεκτρονική ψηφοφορία και με τη στάση της πλειοψηφίας, μιας πλειοψηφίας, του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., σε σχέση με το τι έγινε στις 16 και στις 19 και στις 20 Μαρτίου αλλά και με τις αποφάσεις που πήρε ο κλάδος στη συνέχεια, την κριτική της στάσης, της Δ.Ο.Ε., για το θέμα, ειπώθηκε, των ανατιληρωτών, των δικαιωμάτων, των διορισμών, για τα οποία υποτίθεται ότι η Δ.Ο.Ε. δεν ενδιαφέρεται, την κριτική για το πώς λειτούργησε συνολικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. για θέματα πολύ κρίσιμα, όπως το ωράριο των νηπιαγωγών και των εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων σχολείων, άλλο αν αυτό αποτελεί προμετωπίδα εδώ και κάποια χρόνια και επαναλαμβανόμενη απόφαση και περιεχόμενο και της σημερινής συζήτησης, την κριτική για το αν λειτούργησε το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. τελικά ως μοχλός κυβερνητικών πολιτικών ή ότι άλλο ακούστηκε εδώ μέσα.

Συναδέλφοί μου, θα ξεκινήσω με την κριτική, για την έκδοση με την ιστορία της Δ.Ο.Ε. Επειδή ειπώθηκαν αρκετά και υπήρξε και έντονη συζήτηση γι' αυτό το θέμα.

Καταρχήν, επειδή ακούστηκε εδώ μέσα, το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. και οι παρατάξεις στη Δ.Ο.Ε. ούτε προσπάθησαν, ούτε έπραξαν φυσικά κάτι για να αποκρύψουν την ιστορία οποιουδήποτε κομματιού του

κλάδου, πολλώ δε μάλλον την ιστορία του αγώνα των εξεταστικών. Το είπε και ο Σταύρος ο Πετράκης και μπορεί να ακολούθησε ειρωνεία για το αν συμμετείχαν ή όχι και άλλα κομμάτια του κλάδου, αλλά ξέρετε, συναδέλφοι, τότε τυχαίνει να είμαστε πάρα πολλοί σε αυτή την ιστορία και πάρα πολλοί να έχουμε την έγνοια γι' αυτό. Εγώ ήμουν στον Άγιο Ελευθέριο και θυμάμαι τον Δημήτρη τον Μαριόλη να τον κτυπούν βάνουσα και να τον σέρνουν τα ΜΑΤ. Δεχτήκαμε κι εμείς δακρυγόνα τότε και αντιμετωπίσαμε τη βία των ΜΑΤ.

Όμως, συναδέλφοί μου, μπορεί αυτό να φαντάζει αδιανόητο στη νοοτροπία κάποιων, αλλά η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου σε σχέση με τη συγγραφή της ιστορίας της Δ.Ο.Ε. είχε ένα χαρακτηριστικό, το ότι δεν θα παρεμβαίναμε σε κανένα στάδιο της διαδικασίας, σωστό ή λάθος ως απόφαση και ως πρόθεση, στο επισημοποιημένο έργο αυτών οι οποίοι ανέλαβαν να τη συγγράψουν. Γιατί; γιατί υπήρχε ο κίνδυνος, και νομίζω ότι μπορούμε να το καταλάβουμε, να μετατραπεί ένα έργο επιστημονικό σε ένα έργο παραταξιακών αντεγκλήσεων και αντιπαραθέσεων. Να ξεκινήσουμε δηλαδή ο καθένας από μας να διαβάσει και να γράφει την ιστορία της Δ.Ο.Ε. απ' τη δική του την οπτική, να εμπλακούμε σε αντιπαραθέσεις και να γίνουμε μαλλιά κουβάρια, να το πω έτσι πάρα πολύ απλά.

Η ιστορία λοιπόν της Δ.Ο.Ε. υποτίθεται και σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό υλοποιήθηκε, αποτύπωσε τις αποφάσεις του κλάδου όπως έβγαιναν μέσα απ' το Διδασκαλικό Βήμα και μέσα από όλα τα έγκυρα έντυπα τα οποία είχε στη διάθεσή του ο ιστορικός ερευνητής. Είναι κάτι το οποίο αποδεικνύεται γιατί είχα και μάρτυρες σ' αυτό το γεγονός, όταν μου μεταφέρθηκε η καταγγελία ότι ο υπεύθυνος της έκδοσης του 3^{ου} τόμου, ο Καθηγητής Σήφης Μπουζάκης δεν είχε συμπεριλάβει τις αποφάσεις της Δ.Ο.Ε., που υπήρχαν εκφρασμένες στο Διδασκαλικό Βήμα, σε σχέση με τα εξεταστικά, επικοινωνήσα μαζί του, προσπαθώντας πριν ακόμη ολοκληρωθεί τελείως η έκδοση να γίνει μια διόρθωση με την έννοια ότι θεωρούσα λάθος και προσωπικά, άλλο αν δεν ήταν και πολύ επιστημονικό αυτό που έκανα, το να υπάρχουν κομμάτια δράσης του κλάδου που δεν καταγράφονται στην Ιστορία του αν και ήταν καθαρά αποτυπωμένα ως αποφάσεις της Δ.Ο.Ε. στο Διδασκαλικό Βήμα. Μου απάντησε ο κύριος Μπουζάκης ότι δεν είχε, επίσης, αναφερθεί στο κομμάτι του καψίματος των ερωτηματολογίων του Σουφλιά, γιατί θεωρούσε ότι ενέργειες τέτοιου είδους δεν συνάδουν με το προφίλ που πρέπει να βγάζει ένα Σωματείο όπως η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Δεν υιοθετώ την άποψη αλλά τη μεταφέρω.

ΜΕΛΟΣ: Άρα δεν είναι επιστημονικό, Θανάση. Άρα δεν είναι επιστημονικό.

Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.): Δεν ξέρω τι επιστημονικό τίτλο κατέχεις πέραν του δασκάλου, εγώ δεν είμαι, επιστημονικά, σε θέση να κρίνω το έργο του ιστορικού που γράφει την ιστορία της εκπαίδευσης ή της Δ.Ο.Ε. Δεν είμαι.

Θέλω να πω με λίγα λόγια, λοιπόν, ότι το Διοικητικό Συμ-

βούλιο της Δ.Ο.Ε. γιατί αυτή είναι η ουσία, συνάδελφοί μου, σωστά, κατά την άποψή μου, λειτούργησε με ένα τρόπο τέτοιο που προστάτευσε το έργο των ιστορικών, για το οποίο μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες που θα αποτελέσουν, και αποτελούν ήδη, αντικείμενο αντιπαράθεσης, γιατί αυτό γεννούν τα βιβλία και οι απόψεις και η κατάθεση απόψεων. Θα εκφραστούν όλες οι απόψεις, δικαίως ή αδικώς, δικαίως στη συγκεκριμένη περίπτωση κατά την άποψή μου το λέω ξεκάθαρα, γιατί ήταν μια ιστορικότατη στιγμή για τον κλάδο η μάχη των εξεταστικών του Α.Σ.Ε.Π., αλλά θέλω να πω ότι αυτό που πρέπει να δούμε είναι τι έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε., από αυτό που πήρε την απόφαση μέχρι αυτό που την υλοποίησε και δεν ήταν τίποτα άλλο παρά να σεβαστεί το έργο αυτών οι οποίοι ανέλαβαν να γράψουν το βιβλίο, την επιστημονική δηλαδή άποψη και νομίζω ότι δεν μπορεί η πρόθεση του Διοικητικού Συμβουλίου να διαψευστεί. Πάμε παρακάτω.

Το επόμενο θέμα στο οποίο θα αναφερθώ είναι η αξιολόγηση. Ειπώθηκε από πάρα πολλούς ότι ήταν μονοθεματικός ο αγώνας της Δ.Ο.Ε. όλο αυτό το χρονικό διάστημα και ότι αφορούσε ντε και καλά μόνο την αξιολόγηση.

Δεν χρειάζεται να επικαλεστώ τις αποφάσεις των τελευταίων Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου για να αποδείξω αυτό που θα έπρεπε να ξέρουν όλοι, αφού συμμετέχουμε εδώ και ψηφίζουμε όλοι, τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, ότι μόνο μονοθεματικός δεν είναι ο αγώνας.

Δεν χρειάζεται να πούμε ότι η Συλλογική Σύμβαση, για παράδειγμα, που περιλαμβάνει μεγάλη - τη μεγαλύτερη γκάμα των αιτημάτων του κλάδου που αποτελούν τη βάση της συμμετοχής μας στις κινητοποιήσεις της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., όποιες και αν είναι αυτές και έχουν να κάνουν και με την ενδυνάμωση, π.χ., της οικονομικής μας κατάστασης, είναι απόδειξη μη μονοθεματικού αγώνα. Μονοθεματικός έγινε αναπόφευκτα, σε κάποιο σημείο, ο αγώνας για την αξιολόγηση γιατί κάποιος το προκάλεσε αυτό και σίγουρα αυτός δεν ήταν το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, αλλά η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με τον τρόπο με τον οποίον λειτούργησε.

Πάμε λοιπόν να μιλήσουμε για την αξιολόγηση και να πούμε πέντε πράγματα.

Πέρα από τις κορώνες που πιστεύω πως αποτελούν αντικείμενο παραταξιακής κατανάλωσης, υπάρχει η αποτύπωση της κριτικής πεπραγμένων ως προς το περιεχόμενο. Η κριτική που ασκείται δύο μέρες τώρα έχει ως βασικό χαρακτηριστικό όταν ασκείται απ' τους συναδέλφους που είναι εκλεγμένοι με τα ψηφοδέλτια της Α.Σ.Ε. και των Παρεμβάσεων, το, υποτιθέμενο, «τράβηγμα του χαλιού κάτω απ' τα πόδια του κλάδου» που έκανε αυτή η εξωνημένη, όπως ακούστηκε, συνδικαλιστική ηγεσία, η πλειοψηφία της Δ.Α.Κ.Ε., της ΔΗ.ΣΥ. και του Δικτύου.

Να πω βέβαια ότι επειδή προηγουμένωςμίλησα για τα πεπραγμένα, ότι πάνω απ' το 80% των αποφάσεων αυτής της εξωνημένης Δ.Ο.Ε. είναι ομόφωνα ειλημμένες, έτσι; Και όλοι έχουν συμβάλει στη διαμόρφωση της πο-

λιτικής της Δ.Ο.Ε. όλο αυτό το χρονικό διάστημα με μια εξαιρετική ομοιογένεια. Εκεί υπήρχε διαφωνία. Αυτή η διαφωνία μετατρέπεται κάποιους σε εξωνημένους; Έχει ενδιαφέρον και αυτό. Πάμε παρακάτω.

Προσπάθησαν λένε, προσπάθησε η πολιτική ηγεσία και αυτές οι 3 δυνάμεις να βάλουν φρένο στην απεργία - αποχή. Πάμε όμως να δούμε την πραγματικότητα και να το πάμε συνολικά.

Το 2020 ψηφίστηκε ο Νόμος 4692 για την εσωτερική - εξωτερική αξιολόγηση. Η Δ.Ο.Ε. κήρυξε απεργία - αποχή η οποία κράτησε ανενεργή την προσπάθεια κατηγοριοποίησης των σχολείων μέχρι τη χρονική στιγμή που το Υπουργείο Παιδείας αποφάσισε να στείλει τη Δ.Ο.Ε. και τους αγώνες της στα Δικαστήρια, μέχρι και τον βαθμό του Εφετείου να θυμίσω, και έκανε τη συνέχισή της με αυτό τον τρόπο αδύνατη.

Τότε μια πλειοψηφία των 6: της Δ.Α.Κ.Ε., του Δικτύου και ενός μέλους των Παρεμβάσεων, πήρε την ιστορική σημασία, κατά την άποψή μου, απόφαση για την υιοθέτηση της τακτικής των ενιαίων κειμένων, μία τακτική που δεν δοκιμαζόταν για πρώτη φορά στον κλάδο, είχε προηγηθεί η υλοποίησή της και στην περίοδο του Αρβανιτόπουλου και του Προεδρικού Διατάγματος 152, τότε ψηφισμένη από τη Δ.Α.Κ.Ε. και τη ΔΗ.ΣΥ. αλλά και με τη συμβολή και άλλων, τα έχουμε ξαναπεί πάρα πολλές φορές, στην αντιμετώπιση και τη στάση του κλάδου σε σχέση με αυτόν τον αγώνα. Ιστορικής, λοιπόν, σημασίας αυτή η απόφαση για τα ενιαία κείμενα, ως εναλλακτική μορφή αποτροπής της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων.

Πέρασε αυτό αβρόχοις ποσί τότε; Όχι, συνάδελφοί μου, αυτή η μορφή αντιμετωπίστηκε απ' τις θορυβώδεις και υβριστικές μειοψηφίες και πάλι ως τράβηγμα του χαλιού κάτω απ' τα πόδια του κλάδου και όσοι την αποφασίσαμε ήμασταν και τότε πουλημένοι, εξωνημένοι, κυβερνητικοί συνδικαλιστές, συνδικαλιστικά τσογλάνια, δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να ήμασταν.

Τρία χρόνια μετά, με τη μέθοδο αυτή ο κλάδος νικητής στο κομμάτι αυτό έχει αποτρέψει την κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων γιατί κάποιον αναρωτιούνται: μα καλά πού την είδατε την κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων; Φυσικά και δεν την είδαμε την κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων. Την απέτρεψε ο κλάδος με τον αγώνα του και είναι μία από τις νίκες που μετράει ο κλάδος σε αυτή του την πορεία. Δεν μπορεί κανείς να του την πάρει και δεν μπορεί κανείς να του την αμφισβητήσει. Δεν έχει παραταξιακό πρόσημο, έχει κλαδικό πρόσημο, και αυτή είναι η σημασία των αγώνων μας.

Το Υπουργείο σε όλο αυτό το διάστημα έκανε μια αγωνιώδη προσπάθεια την οποία οι νομικοί του σε συνάντησή μας την ομολόγησαν, προσπαθούσε να τα βγάλει παράνομα και δεν τα κατάφερε. Προσπάθησε δηλαδή να αντιμετωπίσει με τον «Νόμο», ότι κάνει με τα Δικαστήρια, τον αγώνα του κλάδου. Δεν το κατάφερε.

Κανένας από αυτούς που συκοφάντησαν όμως τότε την πλειοψηφία που πήρε αυτή την απόφαση, γιατί για συκοφαντία πρόκειται και για ύβρεις, δεν είχε τη γενναίο-

τητα να βγει εδώ σ' αυτό το βήμα και να ζητήσει συν γνώμη για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε τότε αυτούς που πήραν αυτή την απόφαση. Και ας μη συμφωνούσε, ας έβλεπε το ιστορικό λάθος το οποίο είχε κάνει.

Μετά την ψήφιση του Νόμου 4823, το καλοκαίρι του '21, το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. αποφάσισε ομόφωνα, την κήρυξη απεργίας - αποχής για την ανάσχεση της εφαρμογής του Νόμου της ατομικής αξιολόγησης. Από τότε που πάρθηκε η απόφαση, τον Φλεβάρη του '23, μέχρι και ένα περίπου χρόνο μετά, όταν η κυβέρνηση αποφάσισε και πάλι να ακολουθήσει τον κατήφορο των Δικαστηρίων κατά των αγώνων του κλάδου, κατά των αγώνων της Δ.Ο.Ε., δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα, πέρα από τις φωνές που ακούγονταν ότι κάποιιο υποσκάπτουν τον αγώνα δια πλαγίας οδού ή άλλα παρόμοια.

Τα πράγματα άλλαξαν, προς το καλύτερο υποτίθεται στην ομόφωνη υποτίθεται απόφαση το καλοκαίρι του 2023, την απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης, και γιατί χρησιμοποιώ το υποτίθεται, συνάδελφοί μου.

Η απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης που είχε ως αντικείμενο τους Νόμους και πάλι 4692 και 4823, της οποίας μάλιστα σήμερα ζητείται η επικαιροποίησή της, δεν ήταν ομόφωνη, για να μιλάμε πολύ ξεκάθαρα, γιατί κάποιιοι για να την ψηφίσουν χρειάστηκε να μεταμφιέσουμε τη φράση ενιαία κείμενα γιατί αλλιώς δεν την ψηφίζαν. Είναι αλήθεια ή δεν είναι; Έγινε η φράση: «όλοι οι ενδεδειγμένοι τρόποι» και ο καθένας εννοούσε ό,τι ήθελε; Γι' αυτό και ειπώθηκε και προηγουμένα, υπάρχουν Σύλλογοι όπου ως ενδεδειγμένη μορφή με βάση αυτή την απόφαση θεωρούν την απεργία - αποχή, καλούν τα μέλη τους να κάνουν απεργία - αποχή, κάνουν κάποια μέλη απεργία - αποχή, κανείς δεν κάνει ενιαία κείμενα σ' αυτούς τους Σύλλογους και όλοι οι υπόλοιποι κάνουν αξιολόγηση.

Να πούμε λοιπόν και εμείς με τη σειρά μας ότι όλοι αυτοί που ακολουθούν αυτή την τακτική είναι εξωνημένοι; Όχι, συνάδελφοί μου, δεν θα το πούμε, γιατί δεν είναι αυτό το ζητούμενο εδώ μέσα. Δεν είναι να αρχίσουμε να πετάμε το μπαλάκι του εξωνημένου και του πουλημένου. Είναι να δούμε πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε στην πράξη τις πολιτικές. Εκτός κλάδου και όχι εντός κλάδου. Γιατί ο εχθρός δεν βρίσκεται εδώ, βρίσκεται αλλού. Μόνο που κάποιιοι προτιμούν να τον βλέπουν εδώ μέσα. Δεν ξέρω αν τους εξυπηρετεί, θεωρώ ότι είναι λάθος ανάγνωση.

Ήρθε η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου στις 15 Μαρτίου. Την ανέλυσε αρνητικά η Δ.Ο.Ε. στην ανακοίνωσή της, την καταδίκασε με χίλιους τρόπους. Ως μια απόφαση η οποία δε σέβεται τη νομολογία, ως μια απόφαση η οποία υπερβαίνει κάθε θεμιτό όριο και κάνει χίλιες δυο ακροβασίες σε σχέση με τη νομιμότητα, ότι περνάει απ' την πολιτική απεργία στην απαγόρευση, ταυτόχρονα την κρίνει και παράνομη και καταχρηστική, ανακατεύει όλες τις αποφάσεις που έχουν να κάνουν με την ΑΔΕΔΥ και με τη ΔΟΕ και καταλήγει στο ότι δεν μπορεί να επαναπροκηρυχθεί.

Γίνεται συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δι-

δασκαλικής Ομοσπονδίας με την παρουσία της νομικής συμβούλου, αυτής που μέχρι εκείνο το χρονικό σημείο ήταν περίπου στη σφαίρα του αγίου για κάποιους, με την έννοια ότι πάντοτε θεωρούσαν ότι συνέδραμε τους αγώνες.

Η άποψη της νομικής συμβούλου ήταν ότι το πεδίο ναρκοθετήθηκε και ότι δεν βλέπει ασφάλεια στη συνέχεια εάν ακολουθήσουμε τη μορφή της απεργίας - αποχής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας στην πλειοψηφία του πλέον βγάζει 2 ανακοινώσεις, όχι για να ενσχύσει το πνεύμα Κατσαρού, αλλά για να δώσει το στίγμα της πραγματικής περιγραφής της πραγματικότητας στους συναδέλφους, να ξέρουν υπεύθυνα τι πρόκειται να κάνουν στη συνέχεια.

Συνάδελφοί μου, θεωρώ ότι αποτελεί ευθύνη της ηγεσίας ενός κλάδου το να θέτει υπόψη του όλα τα δεδομένα, όσο ευχάριστα ή δυσάρεστα είναι αυτά για εκείνον. Για να μπορούμε να λέμε ότι θέλουμε τον κλάδο πραγματικά συνειδητοποιημένο στους αγώνες του πρέπει να γνωρίζει το πλήρες μέγεθος της αλήθειας. Και η Εγκύκλιος Κατσαρού με τις απειλές σε αντίθεση με άλλες που ήταν από το κεφάλι του, δηλαδή σαν και αυτή που έβγαλε σε σχέση με τη στάση της εργασίας για το PISSA ή κάποιες άλλες που έβγαλε τώρα τελευταία όπου στην ουσία έκανε αντιποίηση της νομικής εξουσίας, είχε βάση στην απόφαση η οποία βγήκε τότε.

Θεωρώ και συνεχίζω να θεωρώ ότι ήταν χρέος της πλειοψηφίας, χρέος όλου του Διοικητικού Συμβουλίου, να θέσει την πραγματικότητα στους συναδέλφους. Γιατί πραγματικά, και το είπα και στην Ολομέλεια των Προέδρων στη δευτερολογία και στο κλείσιμο, θεωρούμε ότι υπάρχει επισφάλεια στην υιοθέτηση της μεθόδου.

Συνάδελφοί μου, το τι ακολούθησε το ξέρετε καλύτερα από όλους. Πουλημένοι, εξωνημένοι, ακούστηκε και σήμερα εδώ μέσα και επαναλήφθηκε πολλάκις. Αν αυτό είναι το ζητούμενο και αν εδώ σταματάει το πρόβλημα, τότε το έχετε λύσει το ζήτημα.

Το ζήτημα όμως είναι η συνέχεια και η βούληση της πολιτικής ηγεσίας να επιβάλλει την αξιολόγηση, τους Νόμους 4692 και 4823. Γι' αυτό και τώρα καταφεύγει στις απειλές γι' αυτούς που έχουν αναρτήσει τα ενιαία κείμενα προσπαθώντας να ρίξει το ηθικό αυτών που τα εφαρμόζουν μέσω της ατομικής αξιολόγησης, γι' αυτό και οδηγεί στην παραίτηση συναδέλφους και δεν το λέω για να χαρούμε, συνάδελφοι, ότι επιβεβαιωθήκαμε.

Εδώ μου θυμίζει ξέρετε το τραγούδι του Σαββόπουλου Άγγελος - Εξάγγελος. Δηλαδή επειδή δεν έχουμε να πούμε ευχάριστα νέα δεν πρέπει να τα λέμε. Όχι, εμείς θα τα λέμε, είτε τα νέα είναι ευχάριστα είτε είναι δυσάρεστα, γιατί θεωρούμε ότι είναι η σχέση ευθύνης που πρέπει να έχουμε με τον κλάδο για να μπορέσουμε πραγματικά να έχουμε την εμπιστοσύνη του.

Ο κλάδος ενημερώθηκε. Ο κλάδος εκφράστηκε στη συνέχεια μέσω των Γενικών Συνελεύσεων, όχι σε πείσμα της βούλησης κάποιων ηγεσιών, γιατί κανείς από μας και το πιστεύω αυτό που λέω, κανείς μέσα σ' αυτή

την αίθουσα δεν επιθυμεί την εφαρμογή του 4692 και του 4823. Το πιστεύω ειλικρινά και θεωρώ ότι αποτελεί πραγματικό στοιχείο ενότητας για τον κλάδο.

Είναι, όμως, διαφορετική η στάση του καθενός μας σε σχέση με το πώς αντιμετωπίζει τις αποφάσεις των Δικαστηρίων και σε σχέση με το πώς αντιμετωπίζει και την ίδια τη νομοθεσία.

Δυστυχώς, επιστρατεύτηκαν ύβρεις, αφήστε το Διοικητικό Συμβούλιο, ακόμα και απαξίωση και δολοφονία χαρακτήρα της νομικής συμβούλου. Ξαφνικά η νομική σύμβουλος έγινε ούτε λίγο - ούτε πολύ γρανάζι του Υπουργείου Παιδείας.

Αλήθεια συνάδελφοι ; Ξεκίνησε η απεργία - αποχή για την ατομική αξιολόγηση τον Φλεβάρη του '23, ο αγώνας κατά του 4692 είχε ξεκινήσει και του από το '20 που ψηφίστηκε και ξαφνικά, μετά μάλιστα τις εκλογές, γιατί αν υποτίθεται ότι εμείς ειδικά της ΔΑΚΕ είχαμε κάποιο συμφέρον να υποστηρίξουμε την κυβερνητική πολιτική και άλλα τέτοια κουραφέξαλα, θυμηθήκαμε και μετά τις εκλογές μάλιστα να στηρίξουμε την κυβερνητική πολιτική, όταν έχουμε φάει τα μούτρα μας σε χίλιες δυο συγκρούσεις μαζί τους, όταν έχουμε εκφράσει σε κάθε τόνο την αντίθεσή μας στην πολιτική αυτή, ξαφνικά γίνουμε κυβερνητικοί συνδικαλιστές. Και καλά εμείς είμαστε κυβερνητικοί συνδικαλιστές, και η ΔΗΣΥ κυβερνητικός συνδικαλιστής; Και το Δίκτυο κυβερνητικός συνδικαλιστής; Τι διάολο, και συναίνεση συγκεντρώνει αυτή η κυβέρνηση πλέον; Δεν το έδειξαν τουλάχιστον οι τελευταίες εκλογές. Έτσι;

Λοιπόν, συνάδελφοί μου, έγινε όλη αυτή η δολοφονία χαρακτήρων που έγινε τότε, ακούστηκαν τερατώδη πράγματα σε σχέση μ' αυτούς που πήραν την απόφαση, ειπώθηκαν ψέματα προς τον κόσμο, δηλαδή συννώμη, ρε συνάδελφοι, ο 1264 έχει συγκεκριμένες διατάξεις. Και ναι, όλοι όλα αυτά τα χρόνια δεν λέμε πουθενά φωναχτά, μας το είχε πει σε ενημέρωση η νομική σύμβουλος, εν κρυπτώ μέσα στο γραφείο, ότι τα Πρωτοβάθμια Σωματεία κανονικά δεν έχουν δικαίωμα να προκηρύσσουν τη στάση εργασίας και τις απεργίες. Δεν μας το είχε πει; Όχι για να το κάνουμε βούκινο για να το πολεμήσουμε, αλλά για να ξέρουμε τι κάνουμε μεταξύ μας και να είμαστε και εμείς υπεύθυνα ενημερωμένοι.

Ξαφνικά όσοι έλεγαν ότι δεν έχουν δικαίωμα να παίρνουν τέτοιου είδους αποφάσεις και δεν μπορούν να προστατεύσουν τα μέλη τους έγιναν ψεύτες, έγιναν πουλημένοι, έγιναν δολοφόνοι.

Ε όχι, ρε συνάδελφοι, εάν θέλουμε να πάμε μπροστά και αν θέλουμε πραγματικά να έχουμε τον κλάδο με το μέρος μας πρέπει να τον εμπιστευόμαστε και να εμπιστευόμαστε την κρίση του. Και η κρίση, η καταστατική του κρίση ήρθε.

Θα συμφωνήσω απόλυτα ότι καταστατικά, γιατί το 1/5 αποφάσισε για τη συνέχιση της απεργίας - αποχής, να λέμε τα πραγματικά μεγέθη, υπήρξε απόφαση. Ειπώθηκε προηγουμένως, απ' τον Αποστόλη τον Παπαγιαννόπουλο νομίζω, για τους 10 χιλιάδες συναδέλφους που δραστηριοποιήθηκαν και αποφάσισαν. Σωστά. Είναι,

όμως, μεγάλο πρόβλημα ότι άλλοι οι 80.000 δεν βρέθηκαν εκεί μέσα στις αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων και κανείς δεν προσπάθησε να τους κρατήσει απέξω, γιατί ακούστηκε και αυτό, είναι μεγάλο πρόβλημα και πρέπει να μας απασχολήσει πώς ένας τέτοιας σημασίας αγώνας μπορεί να διεξαχθεί με εξαιρετικά μικρότερο αριθμό συμμετεχόντων από αυτόν που απαιτείται.

Είναι ιστορικής σημασίας η συμμετοχή των συναδέλφων στις Γενικές Συνελεύσεις; Φυσικά και είναι. Γιατί πραγματικά μετά από πάρα πολλά χρόνια δόθηκε η δυνατότητα σε τόσους συναδέλφους να συγκεντρωθούν στις αίθουσες. Ήταν πραγματική η απαρτία ; επειδή υπήρξε και αυτή η αντέγκληση και φάγαμε ώρες μετρώντας για το αν πραγματικά υπήρχε ή όχι απαρτία. Αριθμητικά δεν υπήρχε στην Ολομέλεια των Προέδρων, πήρε απόφαση όμως πολιτική το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας ότι με βάση τη συμμετοχή, την αυξημένη και την πρωτόγνωρη, αναγνωρίζει ως απόφαση της Ολομέλειας την απεργία - αποχή. Και εγώ ρωτάω: αφού είμαστε πουλημένοι και αφού θέλαμε να τη σταματήσουμε, τι μας τρόμαξε και τη σταματήσαμε; Η αντίδραση του κόσμου, ποιου, του 1/5; Να το πάρουμε αριθμητικά. Δεν ήταν αυτό, συνάδελφοί μου.

Συνάδελφοί μου, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε κάποια στιγμή ότι το ψέμα έχει πολύ κοντά ποδάρια και ότι εδώ μέσα αν λέμε ότι πραγματικά θέλουμε να εκφράσουμε τον κλάδο πρέπει να συνειδητοποιούμε ότι έχουμε έναν κοινό στόχο. Και ο κοινός στόχος είναι η ανατροπή των πολιτικών που θίγουν τον κλάδο. Είναι οι Νόμοι 4692 και 4823 επιζήμιοι για τον κλάδο; Είναι. Πρέπει να τους ανατρέψουμε; Πρέπει. Πρέπει όμως να τους ανατρέψουμε λέγοντας την αλήθεια στους συναδέλφους; επίσης πρέπει. Και πώς έχει μείνει μέχρι τώρα ανενεργό το πλέγμα των Νόμων αυτών απ' το '20 μέχρι σήμερα; μόνο με μία ή με δύο παρατάξεις;

Όλοι μας, από το τοπικό επίπεδο μέχρι το κεντρικό επίπεδο δεν είμαστε αυτοί που με τους τρόπους που μπορούμε, με την απεργία - αποχή και στη συνέχεια στην εσωτερική - εξωτερική, με τα ενιαία κείμενα που πολεμήθηκαν και μετά κάποιοι υιοθέτησαν και παρουσίασαν ότι τα γράφουν μάλιστα, παρότι δεν τα ψηφίσαν ποτέ, αλλά και με την ομόφωνη απεργία - αποχή απ' την ατομική αξιολόγηση κρατάμε τους νόμους σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό ανενεργούς;

Ακούστε συνάδελφοι και επειδή δεν θέλω να γίνω προβοκάτορας δεν θα πω το όνομα κανενός εδώ μέσα. Διάβασα με πολύ ενδιαφέρον το εξής στο διαδίκτυο. Δεν λέω ποιος το έχει γράψει, είναι συνδικαλιστής άλλου χώρου και όχι της ΔΑΚΕ. Και δεν θα διαβάσω όλο όσο έχει γράψει. Λέει όμως ότι αν θέλουμε να δούμε ολόκληρη την εικόνα, το ελάχιστο που χρειαζόμαστε από αυτό το Συνέδριο - αυτό εδώ όπου είμαστε σήμερα δηλαδή - είναι ο εμπλουτισμός των μορφών πάλης, έτσι ώστε να ενσωματώσουμε όλους εκείνους τους συναδέλφους που μπαίνουν στην αξιολόγηση κάτω απ' το βάρος συνεχών εκβιασμών, χωρίς να πιστεύουν ότι αυτή θα βελτιώσει τη δημόσια εκπαίδευση και αναγνωρίζοντας τα προβλήματα που δημιουργεί στη μόρφωση των

παιδιών και στην επαγγελματική καθημερινότητα των εκπαιδευτικών. Και λέει παρακάτω για τους Διευθυντές οι οποίοι υπό την απειλή του ξηλώματός τους υλοποιούν την αξιολόγηση: προχωρούν σε απεμπόληση του δικαιώματός του να αξιολογούν, να ποσοτικοποιήσουν και να ιεραρχήσουν τη δουλειά των συναδέλφων τους. Οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι παραχωρούν στους αξιολογούμενους το συγκεκριμένο δικαίωμα και έτσι ο αξιολογούμενος γράφει για τον εαυτό του τα κείμενα της αξιολόγησης και τις βαθμολογίες που απαιτούνται και στη συνέχεια ο Διευθυντής τα υπογράφει. Με τον τρόπο αυτό ανααιρούνται η χειραγώγηση του αξιολογούμενου, ο ανταγωνισμός μεταξύ των συναδέλφων και η κατηγοριοποίησή τους.

Ανεξαρτήτως, συνάδελφοί μου, με το αν συμφωνεί ή διαφωνεί κάποιος με αυτή την άποψη, εκφράζει ή δεν εκφράζει την αγνία μιας σημαντικής μερίδας του κλάδου; πρέπει να το δούμε ή δεν πρέπει να το δούμε; και γιατί θα πρέπει να τη χαρακτηρίσουμε αυτή την άποψη ή την άλλη άποψη ως προδοτική ή ως πουλημένη όταν ως στόχο έχει την μη εφαρμογή του Νόμου;

Συνάδελφοί μου, πρέπει να έχουμε την κρίση και να βλέπουμε κάθε φορά την πραγματικότητα κατάματα. Είτε το θέλουμε - είτε δεν το θέλουμε, ο αγώνας συνεχίζεται με πάρα πολλά προβλήματα. Υπάρχει η απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων και κανείς δεν την αμφισβητεί. Ξεκάθαρο αυτό; Ξεκάθαρο. Υπάρχουν τα δεδομένα τα οποία έχουν δημιουργήσει όμως και οι δικαστικές αποφάσεις που έχουν τεθεί υπόψη μας και επίσης τις γνωρίζουμε.

Από κει και πέρα ο κλάδος ελεύθερα προχωρά και επιλέγει το τι θα κάνει. Δεν σημαίνει όμως ότι όποιος ενημέρωσε πλήρως, πούλησε τον κλάδο.

Το αντίθετο θα μου επιτρέψετε, συνάδελφοι, το είπα ξανά ότι έχουμε χρέος να ενημερώνουμε τους συναδέλφους για το καθετί που τους αφορά με υπεύθυνη στάση.

Λοιπόν, το άλλο σημείο που έγινε σημείο αντιπαράθεσης από το ξεκίνημα αυτής της Γενικής Συνέλευσης ήταν η ηλεκτρονική ψηφοφορία. Τόσο σε επίπεδο εκλογών για την ανάδειξη των αντιπροσώπων, όσο και σε επίπεδο των εκλογών των αιρετών.

Για να μην τρελαθούμε τελείως, συνάδελφοί μου, και θα γυρίσω πίσω στο 2020. Το 2020 σύσσωμος ο κλάδος αντιτάχθηκε ή δεν αντιτάχθηκε στις εκλογές των αιρετών αποκλειστικά με ηλεκτρονικό τρόπο, ενώ το Υπουργείο Παιδείας είχε τη δυνατότητα να τις πραγματοποιήσει και με άλλο τρόπο; Έγινε ή δεν έγινε; Έγινε. Και τότε κυβέρνηση ήταν η Νέα Δημοκρατία, και τότε στην ηγεσία του κλάδου ήταν η ΔΑΚΕ. Στην ηγεσία, για να μην τρελαινόμαστε, γιατί ακούσαμε διάφορα εδώ με τις αλλαγές σελίδας στη ΔΟΕ. Αλλαγή σελίδας στην ηγεσία ως αξίωμα γίνεται αλλά καμία δύναμη σ' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο, ούτε αυτά που πέρασαν, ούτε αυτό που έρχεται έχει τη δυνατότητα να πάρει αποφάσεις μόνη της, γιατί δεν έχει απόλυτη πλειοψηφία. Για να μην καλλιεργούμε αυταπάτες για το τι μπορεί να κάνει η κάθε δύναμη μέσα σ' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο.

Εάν δεν έχουμε την κουλτούρα της συνεργασίας και αν δεν έχουμε την κουλτούρα του να κάνουμε λίγο πέρα απ' τον χώρο μας ο καθένας, δεν θα υπάρχουν αποφάσεις. Και δόξα τω Θεώ μέχρι τώρα υπήρχαν αρκετές και θεωρώ ήταν σε πάρα πολύ καλό δρόμο.

Λοιπόν, αντιτάχθηκε ο κλάδος το '20; Αντιτάχθηκε. Δεν έγιναν οι εκλογές. Αποτέλεσμα, τα έχουμε πει ξανά, θα γίνω κουραστικός, μετρήθηκε το αποτέλεσμα, μείναμε χωρίς αιρετούς. Άλλαξε και τη νομοθεσία σε πολύ βασικά σημεία το Υπουργείο Παιδείας, μείωσε τη σημασία της συμμετοχής των αιρετών, τους πέταξε έξω κι έβαλε δοτούς. Αν νομίζουμε ότι με το να μένουμε απέξω και να συνεχίζουμε απλά όπως είπε ο Σταύρος προηγουμένως να χτυπάμε το κεφάλι μας σε έναν τοίχο που φταίει αυτός γιατί το σπάμε, ε, συγγνώμη, συνάδελφοι, κάτι βλέπουμε λάθος.

Είπαμε λοιπόν το 2022 ότι πρέπει να μπούμε σ' αυτές τις εκλογές. Συνάδελφοί μου, ο κλάδος κάθε φορά πρέπει να κρίνει με βάση τα χαρακτηριστικά της περιόδου που αντιμετωπίζει και η περίοδος που αντιμετωπίσαμε '20 - '22 έδειξε ότι ο κλάδος ζημιώθηκε από την μη ύπαρξη των αιρετών. Να είμαστε πολύ ξεκάθαροι και πολύ ειλικρινείς μεταξύ μας. Ήταν νίκη του κλάδου η στάση απέναντι στο Υπουργείο Παιδείας. Νίκη σε επίπεδο εντυπώσεων με τη μαζική αποχή, ήττα σε επίπεδο αποτελέσματος. Γιατί οι αιρετοί, μπορεί κάποιος να πιστεύουν στον θεσμό - κάποιος να μην τον πιστεύουν και μπορεί οι αιρετοί όλοι να μην λειτουργούν πράγματι κάθε φορά με τον σωστό τρόπο αλλά στην πλειονότητά τους, και αυτό δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει, λειτουργούν με έναν τρόπο ο οποίος υπερασπίζεται τους συναδέλφους. Δεν θα πω τα περίφημα περί αυτιού και ματιού και άλλα βιολογικά και ανθρωπολογικά. Η απουσία τους όμως από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια ήταν ήττα.

Ας μείνουμε στην ουσία που είναι ότι ο αιρετός είναι ακόμη μηχανισμός πάλης του συνδικαλιστικού κινήματος ή αυτό τουλάχιστον πρέπει να είναι. Και θεωρώ ότι είναι σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό.

Τώρα για να αστειευτούμε, Σπύρο, έχει ιδιαίτερη αξία αυτό που είπες, ότι θα αξιολογήσουμε τα γεγονότα εκείνης της περιόδου γιατί μάνι-μάνι μπαίνει η λέξη αξιολόγηση εδώ μέσα με μια άλλη έννοια, οπότε έχει μεγάλη πλάκα να το πω έτσι το πώς χρησιμοποιούμε τις λέξεις ανάλογα με την οπτική μας.

Λοιπόν, πάμε, συνάδελφοί μου, σ' αυτά που είναι γραμμένα εδώ αλλά και στα αιτήματα που έχει θέσει όλο αυτό τον καιρό ο κλάδος.

Καταρχήν θα συμφωνήσω απόλυτα με τον κατάλογο των ζητημάτων που έθεσε ο ανεξάρτητος συνάδελφος Τσαγκάτος, τα οποία η Δ.Ο.Ε. δεν έχει καταφέρει να πετύχει την ικανοποίησή τους όλα αυτά τα χρόνια.

Ακούστε, συνάδελφοι, είπαμε ότι πρέπει να λέμε την αλήθεια μεταξύ μας. Ε μην θεωρήσουμε ότι βγάζουμε και λαγούς από τα καπέλα και δεν βγάζουμε λαγούς από τα καπέλα για έναν πάρα πολύ απλό λόγο: γιατί οι πολιτικές, ειδικά μετά τον καιρό των μνημονίων, είτε πραγματικά, είτε με πρόσχημα αυτά και οι εκπαιδευτικές και

οι κυβερνητικές ή οι πολιτικές σε επίπεδο εισοδημάτων, σε επίπεδο δικαιωμάτων, σε επίπεδο καθημερινότητας είναι εξαιρετικά σκληρές. Το συνδικαλιστικό κίνημα μαθημένο σε μια ξεπερασμένη νοστοροπία ή μην έχοντας και τα όπλα ίσως πραγματικά να αντιμετωπίσει τις πολιτικές, γιατί και ο κόσμος ζαλισμένος απ' τα διαρκή χτυπήματα που δέχεται δεν συμμετέχει πάντοτε με τον καλύτερο τρόπο σε όλες μας τις διαδικασίες, δεν έχει συχνά επιτυχίες.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν κάνουμε αγώνες, συνάδελφοι. Και ναι, δεν έχουμε πάντοτε επιτυχίες αλλά για να δούμε, δεν έχουμε καμία επιτυχία;

Ειπώθηκε εδώ μέσα ότι απουσιάζει από τη θεματολογία η διάσταση των διορισμών. Επιτρέψτε μου, συνάδελφοι, πάλι κουραστικά επαναλαμβάνοντας πράγματα. Διορισμοί. 2019 η ΔΟΕ, πέρα από όλα τα αιτήματα και όλους τους αγώνες που έκανε μέχρι τότε, με πλειοψηφική απόφαση κάποιας εξωνημένης πάλι πλειοψηφίας, πήγε στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατήγγειλε την ελληνική κυβέρνηση, τότε ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ, στη συνέχεια ήταν η Νέα Δημοκρατία, κατήγγειλε την ελληνική κυβέρνηση για την παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας, της επαναλαμβανόμενης στελέχωσης των σχολείων με συμβασιούχους μονοετούς διάρκειας, η οποία σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία δεν μπορούσε να διαρκεί πάνω από 5 χρόνια, και αυτά πολλά ήταν.

Κατήγγειλε την ελληνική κυβέρνηση και για την παραβίαση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών και το ότι δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους μόνιμους, μπειτε να διαβάσετε την αναφορά, θα έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, κάποιοι είμαι σίγουρος ότι έχετε αποφύγει να την διαβάσετε. Βλέπω στην αίθουσα την Παναγιώτα την Κατσαγάννη, του τότε ΠΑΣΑΔ, που τα μέλη του μπήκαν, στήριξαν και υπέγραψαν την αναφορά της Δ.Ο.Ε.

Συνάδελφοι, η πραγματικότητα μένει μία όμως. Ότι η κίνηση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας αρέσει - δεν αρέσει και στις κυβερνήσεις και σ' αυτούς που θέλουν να βλέπουν αναποτελεσματική τη Διδακταλική Ομοσπονδία, πέτυχε με την άσκηση πίεσης στις ελληνικές κυβερνήσεις για την αλλαγή της πολιτικής. Γι' αυτό μετά δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχερώνα. Ποιος έκανε τις πιστώσεις και ποιος έκανε τους διορισμούς.

Εμείς σαν κλάδος θα πρέπει να πιστέψουμε στις δυνάμεις μας και να πούμε ότι εμείς, ο αγωνιζόμενος κλάδος με τις απεργίες του, με τις κινητοποιήσεις του, με το να βάζει συνέχεια το ζήτημα και με το να πάει και στην Επιτροπή Αναφορών πέτυχε την πραγματοποίηση των διορισμών. Ή δεν έγιναν οι διορισμοί και δεν το 'χω πάρει χαμπάρι;

2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Σαφέστατα οι νηπιαγωγοί είναι το κομμάτι του κλάδου που έχει δεχθεί ανελέητη πολιτική όλα αυτά τα χρόνια. Να θυμίσω ότι μέχρι το 2016 δεν υπήρχε καν ο όρος ωράριο νηπιαγωγού, υπήρχε μόνο το ωράριο νηπιαγωγείου στην πραγματικότητα.

Τα πράγματα συνεχίζουν να είναι πολύ άσχημα και γι'

αυτό επανειλημμένα έχει επανέλθει η Διδακταλική Ομοσπονδία με τις αποφάσεις της και με το να μεταφέρει όποτε καταφέρνει να κάνει θεσμικό διάλογο το ζήτημα αυτό, αλλά εντάσσοντάς το και στο σχέδιο της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας το οποίο έχει καταθέσει προς την κυβέρνηση και ματαιώς περιμένει να ανταποκριθεί στον διάλογο, προτάσσοντάς το σαν ένα εξαιρετικής σημασίας ζήτημα.

Εδώ δεν είναι αίθουσα τοπικής Γενικής Συνέλευσης, δεν κάνουμε αγώνα μεταξύ μας, για να κερδίσουμε ψήφους. Εδώ είμαστε εκλεγμένοι αντιπρόσωποι που ο καθένας έχει την ταυτότητά του. Όμως, συνάδελφοί μου, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο κλάδος έχει στην προμετωπίδα του τα ζητήματα των νηπιαγωγών. Και επίσης έχει και μια μεγάλη κατάκτηση πίσω του, η οποία μεγάλη κατάκτηση που δεν είναι άλλη από τη 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, δεν μπορεί να αναιρεθεί, συνάδελφοί μου και δεν πρέπει να αναιρεθεί.

Σε καιρούς χαλεπούς είναι ίσως η μεγαλύτερη κατάκτηση του κλάδου. Θα θυμίσω ότι τότε η ΚΕΔΕ είχε πάρει 2 ήδη αποφάσεις και επεδίωκε την ενσωμάτωση των νηπιαγωγείων στις αγκαλιές των Δήμων.

Είναι ή δεν είναι επιτυχία της Ομοσπονδίας η εκστρατεία που έκανε σε συνεργασία και με τα Πανεπιστήμια, με την πανεπιστημιακή κοινότητα, για να αποτρέψει και τη συγχώνευση των Τμημάτων της Προσχολικής Αγωγής των Πανεπιστημίων με αυτά των ΤΕΙ, των ΑΤΕΙ τότε, και το πέτυχε και αυτό, γιατί και αυτό επιτυχία είναι και δεν φτάσαμε σ' αυτή τη συγχώνευση που επεδίωκε να κάνει τότε η κυβέρνηση;

Είναι επιτυχίες αυτά, συνάδελφοί μου.

Έχει γίνει πετυχημένα η εφαρμογή της; Φυσικά και δεν έχει γίνει επιτυχημένα η εφαρμογή της σε επίπεδο κτηριακών υποδομών, όμως εάν δεν βάζαμε το κάρο μπροστά απ' το άλογο, γιατί αυτό κάναμε κυριολεκτικά τότε, τώρα μπορεί να μην είχαμε ανάγκη από κτηριακές υποδομές, μπορεί να τις έφτιαχναν οι Δήμοι για να βγάλουν κέρδη από αυτά τα παιδιά που θα τα είχαν στη δική τους την επίβλεψη και όχι στο δημόσιο σχολείο. Και σαφέστατα δεν είναι, δεν ξέρω τώρα εγώ με ποια έννοια έγινε αναφορά, ναι, ο Γαβρόγλου ήταν Υπουργός και οφείλω να πω ότι στην τότε συνάντηση στο Υπουργείο Εσωτερικών με τον τότε Υπουργό Εσωτερικών τον Σκουρλέτη απέναντι και την κα Φωτίου, λειτούργησε μαζί με το Διοικητικό Συμβούλιο, δεν πρέπει να λέμε ψέματα στον κόσμο, λειτούργησε μαζί με το Διοικητικό Συμβούλιο και υπερασπίστηκε τη θέση και προσπάθησε να την επιβάλλει και είναι προς τιμή του που το έκανε και μπράβο του.

Όπως όμως επίσης οφείλω να πω, και ξέρουν όλοι τις σχέσεις μας με την κα Κεραμέως, ότι μπορεί η Νέα Δημοκρατία να μην ψήφισε την προσχολική αγωγή αλλά το 2019 εγώ πέρασα όλο μου το καλοκαίρι συνεργαζόμενος με το γραφείο της Υπουργού τότε για να μπορέσει να εφαρμοστεί σε όσο περισσότερο το δυνατόν Δήμους υπήρχε, μιλώντας τότε με την κα Ζαχαράκη που ήταν

Υφυπουργός, για να βοηθήσουμε ως Διδασκαλική Ομοσπονδία στο να εφαρμοστεί η προσχολική αγωγή.

Τα θεωρώ και αυτά - και αυτές τις δύο κινήσεις νίκες του συνδικαλιστικού κινήματος, που όταν παίρνει τον εαυτό του στα σοβαρά και προσπαθεί με σοβαρό λόγο να παρέμβει και να πετύχει στις διαδικασίες κερδίζει. Κερδίζει μικρά; Κερδίζει μικρά. Απ' το να χάνει παντού νομίζω ότι είναι προτιμότερο.

Ήταν ή δεν ήταν σημαντικό το ότι αποτρέψαμε τη ζωντανή αναμετάδοση των μαθημάτων μέσα απ' τη σχολική αίθουσα; Λάβετε υπόψη σας τι γίνεται μ' όλο αυτό το πανηγύρι με την τηλεκπαίδευση και νομίζω θα αναλογιστούμε όλοι μας ότι ήτανε εξαιρετικά σημαντικό και το πέτυχε και αυτό η Διδασκαλική Ομοσπονδία με την προσφυγή της στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μα το ξεχνάμε, αλλά εμείς το πετύχαμε αυτό και την απόφαση που πήρε τότε η Αρχή ότι αυτό δεν μπορεί να γίνεται.

Είναι ή δεν είναι σημαντικές για τα μέλη μας οι ανταποδοτικές δράσεις; Μέχρι κάποιο σημείο ακούγαμε για χρόνια ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν προσφέρει τίποτα στα μέλη της. Προσφέρει αυτή τη στιγμή αυτό που μπορεί να προσφέρει, τη χρηματοδότηση των κατασκηνώσεων για τα παιδιά των εκπαιδευτικών; Το προσφέρει. Είναι ή δεν είναι κατάκτηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας αυτό;

Έχει εξασφαλίσει την κατασκήνωση στο Ζούμπερι για τους εκπαιδευτικούς που ήταν μόνο για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Παιδείας και επιδιώκει να το επεκτείνει και σε όλη την Ελλάδα; Και αυτό μια κατάκτηση είναι. Γιατί ένας κουρασμένος και ταλαιπωρημένος κλάδος έχει ανάγκη από μικρές έστω ανάσες σε πάρα πολλά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την καθημερινότητά του, αυτή την καθημερινότητα που λέμε ότι τον συνθλίβει.

Επειδή τέθηκε λοιπόν το ζήτημα εάν η Ομοσπονδία έχει πετύχει κάτι και νομίζω ότι μπορεί λίγα να τα 'χει πετύχει, θα χρησιμοποιήσω μια φράση που καταθέτει ο Δημήτρης ο Χαραλάμπους ο συγγραφέας του 4^{ου} τόμου της ιστορίας της ΔΟΕ, που λέει: τελικά με όλες αυτές τις ήττες που υφίσταται το συνδικαλιστικό κίνημα στην εποχή μας, έχει ή δεν έχει ανάγκη ο κλάδος τη ΔΟΕ; Και απαντάει μόνος του ότι αν δεν την είχε τη ΔΟΕ θα έπρεπε να την εφεύρει. Θα έπρεπε να την εφεύρει για να μπορέσει να έχει έναν κλάδο με ένα συνδικαλιστικό όργανο ενιαίο σε πείσμα των συνδικαλιστικών οργάνων της Ευρώπης, με τα κομματικά, διασπασμένα, με ελάχιστη συμμετοχή συνδικάτα. Εμείς ευτυχώς δεν έχουμε φτάσει σ' αυτό το χάλι και ελπίζω να μην φτάσουμε ποτέ. Όταν ακούς ότι στη Γαλλία στα εκπαιδευτικά συνδικάτα συμμετέχει μόλις το 7% των εκπαιδευτικών, για παράδειγμα, εμείς έχουμε ένα συνδικάτο στο οποίο εκφράζονται όλοι οι χώροι με τις αντιθέσεις τους και με τις αντιπαραθέσεις τους και βγάζουν αποφάσεις οι οποίες στο μέγεθος που μπορεί να είναι αυτό εφικτό υπερασπίζονται τον κλάδο.

Να μιλήσουμε για τα αιτήματα που έχει ο κλάδος; Ακούστε συνάδελφοι. Νομίζω ότι είναι τουλάχιστον ατυχές

να δείχνουμε τα αιτήματα και να εκφραζόμαστε με υποτιμητικό λόγο γι' αυτά. Γιατί, ρε συνάδελφοι; Η οικονομική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού δεν είναι σημαντικό ζήτημα αιχμής; Δεν το λέμε όλοι; Η θωράκιση των εκπαιδευτικών στην άσκηση του έργου τους δεν είναι σημαντικό; Αν δεν το θεωρούμε σημαντικό να έρθει να μας πει ο Γιώργος ο Γκουτζιαμάνης αν είναι σημαντικό και τις μαρτυρίες του μέσα από το κρατητήριο. Και αφού δεν είναι σημαντική η θωράκιση, γιατί βρεθήκαμε στο νησί της Ρόδου όλοι μαζί και παλέψαμε να πετύχουμε αυτό που πετύχαμε;

Και δεν είναι η πρώτη φορά που βάζει το θέμα αυτό η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Το έχει θέσει δύο φορές με προτάσεις νόμων. Μία επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και άλλη μία επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας με την πρόταση Νόμου που έχει καταθέσει για τη θωράκιση των εκπαιδευτικών και τη μη άσκηση του αυτόφωρου απέναντί τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, για να μην τραβιούνται στα Δικαστήρια.

Είναι σημαντικό αυτό για την καθημερινότητα των εκπαιδευτικών; Είναι πάρα πολύ σημαντικό γιατί ταλαιπωρούνται και θα ταλαιπωρηθούν ακόμη περισσότερο το επόμενο χρονικό διάστημα μέσα από την πλταφόρμα των καταγγελιών, που μπορεί ακόμη να μην είναι ανώνυμη, γιατί αυτό απάντησε ο Γενικός Γραμματέας όταν ρωτήθηκε «όχι ακόμα». Το «όχι ακόμα» δεν σημαίνει όχι, σημαίνει όχι ακόμα, αυτό που λέει, ότι σε λίγο θα έρθουν και οι ανώνυμες καταγγελίες που θα εξετάζονται με την ίδια βαρύτητα από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και τα σχολεία και θα φορτώσουν ακόμη περισσότερο και τη γραφειοκρατία συν όλα τα άλλα τα προβλήματα τα οποία θα έχουμε.

Το να γίνουν και άλλοι διορισμοί είναι ή δεν είναι επιδίωξη του κλάδου; Στις συναντήσεις που έγιναν δεν το βάλουμε ως ζήτημα; Στις όποιες συναντήσεις έγιναν με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας; Ακούστηκε ότι δεν βάλουμε το ζήτημα του Α.Σ.Ε.Π. και ότι ο κλάδος δεν έχει θέσεις. Σοβαρά, συνάδελφοι; Ο κλάδος έχει ψηφισμένη θέση για τον διορισμό ή δεν είναι έτσι; Με κυρίαρχο κριτήριο την προϋπηρεσία και το πτυχίο. Την έχει ή δεν την έχει αυτή τη θέση; Ο κλάδος έχει θέση υπέρ του διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π. και ούτε έχει εκφραστεί θετικά ποτέ και σαν παρακαταθήκη έχει τη στάση του απέναντι στους διαγωνισμούς του Α.Σ.Ε.Π. που έγιναν.

Ο κλάδος έβαλε το ζήτημα στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επειδή είχε μιλήσει η κα Μιχαηλίδου για διαγωνισμό Α.Σ.Ε.Π., όταν ήταν ακόμη Υφυπουργός, προς το παρόν έχει πάρει την απάντηση ότι δεν μπαίνει ζήτημα Α.Σ.Ε.Π. Ακούω από συναδέλφους που με ενδιαφέρουν, δεν ξέρω αν έχουν κάποια περισσότερη πληροφόρηση απ' ό,τι έχουμε εμείς, εγώ τουλάχιστον προσπαθώ, ακόμα και όταν δεν συναντιόμαστε να έχω συχνές επικοινωνίες με το Υπουργείο Παιδείας, να μαθαίνω αν υπάρχει κάποια τέτοια πρόθεση, γιατί το άκουσα εμμέσως που ειπώθηκε, η διαβεβαίωση που είχα πάρει είναι ότι δεν έχουν τέτοια πρόθεση. Μακάρι να μην βγουν αληθινόι αυτοί που λένε ότι έχουν τέτοια πρόθεση να περάσουν. Όμως ο κλάδος έχει θέσεις. Διο-

ρισμός, όχι με το προσοντολόγιο, γιατί δεν είναι η θέση του κλάδου το προσοντολόγιο, διότι το βασικό κριτήριο επαναλαμβάνω είναι το πτυχίο και η προϋπηρεσία και όχι με διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Είναι ξεκάθαρες οι θέσεις. Θα την αλλάξαμε τη θέση αυτή; Για να καταλάβω.

Δεν είναι, επίσης, θέση μας η εξίσωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας με αυτούς της δευτεροβάθμιας, αίτημα που έχει να κάνει τόσο με το ωράριο των νηπιαγωγών και των ολιγοθέσιων σχολείων όσο και συνολικά με τον κλάδο. Δεν είναι θέση μας; Είναι. Γιατί ξαναμπαίνει (;) θα μου πείτε. Ξαναμπάνουν επιτακτικά όλα αυτά τα ζητήματα γιατί έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα του εκπαιδευτικού και φυσικά δεν πετιέται το θέμα της αξιολόγησης, ούτε μένει πίσω, γιατί παραμένει αίτημά μας η κατάργηση των Νόμων 4692 και 4823. Και φυσικά το επιστέγασμα είναι το ισχυρό δημόσιο σχολείο με πλήρη ενίσχυση της γενικής και της ειδικής αγωγής.

Είχαμε μια συνάντηση σχετικά με όλα αυτά που ακούγονται για την ειδική αγωγή. Ξέρουμε ότι θα γίνουν αλλαγές, δεν ξέρουμε ακόμη το περιεχόμενό τους. Βάλαμε τους όρους μας, για την ενίσχυση της ειδικής αγωγής, την ενίσχυση των ειδικών σχολείων, όχι την αποδυνάμωσή τους. Το βάλαμε όλοι μαζί ως Διοικητικό Συμβούλιο αυτό το θέμα.

Υπάρχει, λοιπόν, η βούληση και η στάση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και υπάρχει και η έκφραση των αιτημάτων. Αυτό το συνδικάτο, συνάδελφοί μου, είναι η Διδασκαλική Ομοσπονδία, με όλα του τα ελαττώματα και με όλα του τα προτερήματα. Επομένως, η κριτική για την απουσία των ζητημάτων που αφορούν τους διορισμούς θα μου επιτρέψετε, συνάδελφοί μου καλοί, όταν εμείς ως Δ.Α.Κ.Ε. καταθέσαμε την εισήγηση αυτή στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. ψηφίστηκε απ' τους άλλους δύο «συνεταίρους» του κυβερνητικού συνδικαλισμού, τους άλλους δύο εξωνημένους, τη ΔΗΣΥ και το Δίκτυο, ναι, Α.Ε. σωστά, Θανάση. Οι άλλες δύο παρατάξεις, συνάδελφοί μου, δεν καταθέσατε καμία γραπτή εισήγηση στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. για θέματα που αφορούν την ημερήσια διάταξη. Δεν σας στέρησε κανείς αυτή τη δυνατότητα και δεν είχε κανείς τέτοια στεγανά στη σκέψη του να τα απορρίψει.

Αναρωτιέμαι γιατί να έρθουμε εδώ σήμερα και να κατηγορούμε αυτούς που πήραν την απόφαση και έχει Ημερήσια Διάταξη Γενική Συνέλευση που αφορά την καθημερινότητα του εκπαιδευτικού, ότι δεν νοιάζονται και είναι εξωνημένοι; Δεν το αντιλαμβάνομαι το σκεπτικώς σας, ειλικρινά.

Προχωράμε. Ακούσαμε πάρα πολλές φορές εδώ μέσα, συνάδελφοί μου, για την ανάγκη της αλλαγής σελίδας στο συνδικάτο και το συνδικάτο που να μας αξίζει. Προφανώς αυτοί που το λένε θεωρούν ότι δεν μας αξίζει ένα συνδικάτο που κατάφερε ξεπερνώντας νοσοτροπίες ετών και από το 2017 σε 3 διαδοχικές συγκροτήσεις έχει συγκρότηση με τη μέγιστη δυνατή συναίνεση, δηλαδή με 3 παρατάξεις το '17, με 3 το '19 και με 4 το '22 και η παράταξη που μιλάει, ως πρωτεύουσα στις εκλογές που έγιναν στους Συλλόγους σε αντιπροσώπους, για

την ανάγκη αλλαγής της σελίδας είχε τη θέση του Γραμματέα στο απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο. Και έχει το μερίδιο της ευθύνης της για τις πράξεις του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου. Της θετικής θα πω εγώ ευθύνης γιατί θεωρώ ότι το αποτύπωμα του Διοικητικού Συμβουλίου είναι θετικό.

Και το είπα και πριν. Οι αποφάσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. τόσο μέχρι σήμερα όσο και στο επόμενο, όπως και αν είναι αυτό συγκροτημένο, λαμβάνονται και θα συνεχίσουν να λαμβάνονται με συνεργασίες. Δεν γίνεται διαφορετικά. Δεν υπάρχει το 6 που αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι της ΔΗ.ΣΥ., που κάποτε η ΠΑΣΚ είχε 6 και έπαιρνε όποια απόφαση ήθελε μέσα στον κλάδο. Είμαστε καταδικασμένοι να συνυπάρχουμε. Θετική η αναφορά θα μου επιτρέψετε και σ' αυτό. Γιατί ο κλάδος για να μπορέσει να πετύχει πράγματα πρέπει να μας δει να συνεργαζόμαστε επί της ουσίας και όχι μόνο στα λόγια.

Αποφάσεις δίχως κομματικό πρόσημο πήρε το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Τόσο στο παρελθόν με την προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, όσο και με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Όλες αυτές οι αποφάσεις που περιγράψαμε δεν έχουν κομματικό πρόσημο, δεν έχουν παραταξιακό πρόσημο, έχουν το πρόσημο μίας και μόνο παράταξης που είναι η πραγματική ανάγκη του κλάδου. Την παράταξη που λέγεται κλάδος. Αυτή είναι η ανάγκη που έχουμε. Μια παράταξη, την ανάγκη να είμαστε όλοι αυτοί που θα αγκαλιάζουμε τις ανάγκες του συναδέλφου. Πέρα απ' όλα αυτά τα οποία αναφέρθηκα προηγουμένως.

Είναι αυτή τη στιγμή εξοπλισμένος ο λόγος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και είναι ενισχυμένο το επιστημονικό της προφίλ; Ψήφισαν ή δεν ψήφισαν κάποιες παρατάξεις τα ενιαία κείμενα, τα στήριξαν - δεν τα στήριξαν, υπάρχει μια πραγματικότητα, που λέει ότι παρέλασαν από τις συχνότητες του καναλιού της Ομοσπονδίας στο YouTube κάποιοι κοντά στην εκατοντάδα πανεπιστημιακοί από την Ελλάδα και το εξωτερικό, μέχρι και η πρώην Υφυπουργός Παιδείας της κυβέρνησης Μπους η οποία αποποιήθηκε την τότε πολιτική για να την κάνει παράδειγμα για το πώς θα έπρεπε να προσαρμόσουμε τη δράση μας. Καθηγητές διεθνούς κύρους από όλη την Ευρώπη και από την Αμερική, ο Πάσι Σάλμπεργκ απ' αυτούς οι οποίοι είναι ερευνητές με πλούσια συμβολή και σ' αυτό το περίφημο φιλανδικό μοντέλο που ήρθε και έκανε κουρέλι στην παρουσία του στη Διδασκαλική Ομοσπονδία τον διαγωνισμό του PISA, που παρεμπιπτόντως, συνάδελφοι, ομόφωνες είναι οι αποφάσεις για το PISA, έτσι; Λοιπόν, δεν τις έχουν πάρει κάποιοι μόνοι τους.

Και το μπλοκάρισμα και βλέπω τον Γιώργο τον Παζάλο, τον Πρόεδρο του Συλλόγου μου, του Συλλόγου «Αθηνά», που ναι, πραγματικά στο Σύλλογο «Αθηνά» και στα Ενιαία Κείμενα αλλά και στην PISA, έχει δείξει εξαιρετικά ανταντακλαστικά. Τον «χρησιμοποίησέ» τον Γιώργο γιατί δεν ανήκει στην παράταξή μου. Και λέω απλά, ότι πρέπει να δούμε τον κλάδο με το μάτι που του αρμόζει. Με το μάτι των αναγκών του.

Συνάδελφοί μου, λέτε για την ανάγκη αλλαγής σελίδας και την ανάγκη να πιστέψει ο κλάδος, το συνδικάτο του, μέσα από τη νέα πολιτική που θα ασκήσει. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα, συνάδελφοί μου, από τότε που πρωτοασχολήθηκα με τον συνδικαλισμό, κάποιες παρατάξεις είχαν την εξής εργολαβία. Πήγαιναν στα σχολεία και άρχιζαν. Η ΔΑΚΕ, η ΠΑΣΚ, η ΠΑΣΚ, η ΔΑΚΕ, το ένα, το άλλο, η συνδρομή, τα προνόμια, εκείνο, το άλλο, ένας κλάδος να γίνεται κουρέλι στους Συλλόγους Διδασκόντων για να κερδίσουμε ψηφαλάκια. Αυτό γινόταν και αυτό συνεχίζει να γίνεται. Δεν μπορεί να μας βγάλει πουθενά αυτή η τακτική, συνάδελφοί μου. Είναι συκοφαντία, είναι μιζέρια, είναι κατάντια.

Λέτε ότι θέλετε έναν κλάδο ο οποίος θα είναι δυνατός και συσπειρωμένος γύρω απ' τα συνδικάτα. Και ότι τα συνδικάτα έχουν απαξιωθεί. Από ποιους έχουν απαξιωθεί τα συνδικάτα, συνάδελφοί μου; Από σας όλους που συστηματικά απαξιώνετε το συνδικάτο, που συνεχώς το λιθοβολείτε γιατί δεν το έχετε.

Και έχει ιδιαίτερη πλάκα το να κατηγορείτε και να λοιδορείτε το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας όταν έχετε ψηφίσει και τις περισσότερες αποφάσεις. Αυτό πια και αν είναι του ψυχιάτρου.

Χθες, συνάδελφοί μου, έγινε κάτι κατά την άποψή μου εξαιρετικά επικίνδυνο εδώ μέσα, το είχα πει και στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση, την προηγούμενη εκλογική του '22. Στο πρόσχημα της διαφωνίας για τη διενέργεια των υβριδικών εκλογών χρησιμοποιήθηκαν με μια αστυνομική νοστοπρία θα την πω, να μην την πω χειρότερα, παραδείγματα Συλλόγων που κάποιοι Κλουζώ είδαν τις παρανομίες, τις διαθέσεις για παραχάραξη της βούλησης του κλάδου, για νοθεία, για - για - για, γιατί έκαναν εκλογές υβριδικές.

Το έχω πει και το είπα και προχθές. Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η νοστοπρία που λέει ότι θα πρέπει ενιαία να λειτουργήσουμε και θα πρέπει τα Πρωτοβάθμια Σωματεία ενιαία να εφαρμόσουν αποφάσεις της Ομοσπονδίας. Δεν έχετε οι ίδιοι που το πρεσβεύετε αυτό την ίδια αντίληψη όταν Πρωτοβάθμια Σωματεία κακώς κατά την άποψή μου, καλώς κατά τη δική σας την άποψη, αντιστρατεύονται τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας και κηρύσσουν μπαϊράκι, κόντρα στο Καταστατικό της Ομοσπονδίας. Αλλά πάμε στην ουσία, συνάδελφοί μου.

Άλλαξε το Καταστατικό της κάποια στιγμή η Διδασκαλική Ομοσπονδία και έκανε τις εκλογές από ένα έτος σε δύο. Ζητήθηκε η προσαρμογή των Καταστατικών και των Τοπικών Συλλόγων. Μπορούσε να επιβληθεί; Όχι είναι η απάντηση. Καλώς ή κακώς δεν μπορούσε, γιατί οι Σύλλογοι έχουν την αυτονομία στη λειτουργία τους. Λένε λοιπόν κάποιοι «με βάση αυτό που εμείς πρεσβεύουμε, θα πάμε σε ενιαία λειτουργία». Έχει ιδιαίτερη σημασία αυτή η στάση και αυτή η αντιμετώπιση για το πώς αντιλαμβανόμαστε τη λειτουργία των Συλλόγων. Ακούσαμε μάλιστα να φέρονται ως παραδείγματα εδώ μέσα Σύλλογοι, όπου αν κοιτάξει κανείς τους αριθμούς των συμμετοχών στις διαδικασίες τους είναι μικρός, τουλάχιστον, για να μην τον χαρακτηρίσω ακόμη περισσότερο.

Είναι αυτό το πρότυπο το οποίο έχουμε για τους Συλλόγους; Ότι πρέπει κάποιοι λίγοι να ασχολούνται, αυτοί να είναι το συνδικάτο και όλοι οι υπόλοιποι να κοιμούνται ύπνο ελαφρύ; Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την αντίληψη που προσπαθούμε να φέρουμε μέσα στον κλάδο και για το μέλλον του κλάδου και το πώς κάποιοι το οραματίζονται.

Αυτό, συνάδελφοί μου, πραγματικά θα είναι αλλαγή σελίδας, αν από τον σεβασμό στη λειτουργία των Σωματείων και στην αυτονομία στις διαδικασίες τους περάσουμε στον πλήρη έλεγχο τους και θα μου επιτρέψετε στον στραγγαλισμό τους ενδεχόμενα, προκειμένου να βγάλουν τη φωνή που εμείς θέλουμε να βγάλουν. Αυτό δεν μου φαίνεται και πολύ δημοκρατικό.

Ακούσαμε εδώ, συνάδελφοί μου, ότι η Δ.Ο.Ε., το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελεί σκαλοπάτι αντιλαϊκών - κυβερνητικών πράξεων, σκαλοπάτι στις αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Σοβαρά, συνάδελφοί μου, έτσι; Ποια είναι αυτή η Δ.Ο.Ε. που επιτελεί αυτό το ρόλο; Και αλήθεια, πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρις και πριν να έχουμε την εφαρμογή της νέας σελίδας στην ιστορία πώς περιμένετε να λειτουργήσει η Δ.Ο.Ε, δηλαδή; Ποιο τρόπο οραματίζετε και τι ακριβώς εννοείτε μιλώντας για την εναλλαγή, αυτή που αναφέρατε προηγουμένως; Και επειδή αυτή η κατηγορία αφορά υποθέτω, δεν θα νιώθω καμιά έκπληξη, και την παράταξη με την οποία έχω την τιμή να εκλέγομαι, την παράταξη της ΔΑΚΕ, θα πω το εξής, συνάδελφοί μου. Τα μόνα σκαλοπάτια που ανεβαίνουμε ως παράταξη είναι αυτά της δύσκολης ανηφόρας, του δρόμου της ανεξαρτησίας. Της ανεξαρτησίας που σπάει τα κομματικά και κυβερνητικά στεγανά. Της ανεξαρτησίας που σημαίνει αγώνας με τις δυνάμεις μας και όχι με τις πλάτες ούτε κυβερνήσεων, ούτε κομμάτων, γιατί αυτό είναι η παράταξη της ΔΑΚΕ που έχει την ευθύνη της λειτουργίας σε επίπεδο Προέδρου σε αυτό το χρονικό διάστημα και των υπόλοιπων αξιωμάτων του Προεδρείου.

Πάμε όμως, συνάδελφοί μου, να δούμε και την πραγματική ανάγκη για την επόμενη ημέρα. Έχουμε απέναντί μας μια πολιτική ηγεσία που με διαφορετική μέθοδο από την προηγούμενη, δεν μπορεί να πει κανείς ότι ο κ. Πιερρακάκης δεν είναι πολύ ευγενικός μαζί μας. Δεν μας έχει δει και καθόλου, 19 Ιουλίου τον είδαμε, δεν μας ξαναενόχλησε, ούτε τον ενοχλήσαμε με την παρουσία μας και με τις συναντήσεις μαζί του, συναντηθήκαμε πολύ ευγενικά. Θυμήθηκα μια φράση από ένα ποιήμα, γιατί πολλοί αναφέρθηκαν σε ποιήματα, «ευγενικά - ευγενικά ως το μίσος». Πολύ ευγενικά, λοιπόν, συναντηθήκαμε με την κα Μακρή και με τον κ. Κατσαρό, που έμαθα ότι έχει μια πολύ ενδιαφέρουσα παραταξιακή διαδρομή προηγουμένως, λοιπόν, με διαφορετική μέθοδο, λοιπόν, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κάνει μια δουλειά και την κάνει πολύ μεθοδικά. Αποσθρώνει μέρα τη μέρα το δημόσιο σχολείο. Και σας το λέω εγώ ο «κυβερνητικός», ο «εξωνημένος».

Αυτό η Δ.Ο.Ε., συνάδελφοί μου, το αποδεικνύει χρόνια και είναι και το μεγάλο στοίχημά μας για το μέλλον. Να θυμίσω σε όλους αυτούς που σίγουρα ψήφισαν την ομόφωνη απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης αλλά ποτέ

δεν ασχολήθηκαν με τις επιστημονικές εκδηλώσεις της Δ.Ο.Ε. που λέγαμε προηγουμένως, ότι πέρα από τον τεράστιο πλούτο που αυτές έχουν προσφέρει στον κλάδο, μας έχουν φέρει και κάποια ιδιαίτερα ανησυχητικά μηνύματα. Και τι εννούν. 2019 η Διδασκαλική Ομοσπονδία σε συνεργασία με την Ο.Λ.Μ.Ε. και την Εκπαιδευτική Διεθνή, αυτή την κακή, που παλεύει για το δημόσιο σχολείο σε όλο τον κόσμο, σε χώρες που πραγματικά προσπαθούν να επιβιώσουν, έκαναν την Ελλάδα την πρώτη ευρωπαϊκή χώρα στην οποία πραγματοποιήθηκε έρευνα σχετικά με την παρεϊσφρηση των ιδιωτικών μορφών μέσα στο δημόσιο σχολείο. Με την ιδιωτικοποίηση, δηλαδή, στο δημόσιο σχολείο. Με 4 πολύ σημαντικούς καθηγητές που έχουν συνεργαστεί και τα επόμενα χρόνια με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και έβγαλε πάρα πολύ χρήσιμα συμπεράσματα σε σχέση με το τι επρόκειτο να ακολουθήσει και επιβεβαιώνονται καθημερινά μέρα με τη μέρα στο δημόσιο σχολείο.

Σε μία από τις τελευταίες διαδικτυακές εκδηλώσεις της Δ.Ο.Ε., ο Άντζελο Γαβριελάτος, Βαγγέλης Γαβριελάτος επί το ελληνικότερο γιατί πατριωτάκι είναι στην καταγωγή του, Πρόεδρος του Αυστραλιανού Συνδικάτου για χρόνια, εκπρόσωπος της καμπάνιας της Εκπαιδευτικής Διεθνούς για τη στήριξη του δημόσιου σχολείου, είπε δύο πολύ σημαντικά χαρακτηριστικά. Και τα λέω όχι για να αθώσω τις τοπικές πολιτικές, αλλά για να δούμε ποιο είναι το μέγεθος του κινδύνου που έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως εκπαιδευτικοί τα επόμενα χρόνια.

Μίλησε για δύο μεγέθη. Το ένα ότι αυτή τη στιγμή παγκοσμίως υπάρχουν 45 εκατομμύρια κενά εκπαιδευτικών ακάλυπτα στη δημόσια εκπαίδευση. 45 εκατομμύρια κάτω από τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών και των σχολείων. Ως διεθνής πολιτική εναρμόνιση, ως μια τάση η οποία πραγματικά δείχνει τη μέριμνα παγκοσμίως για το τι σημαίνει για τις κυβερνήσεις δημόσιο σχολείο.

Μας είπε και για κάτι ακόμα. Η Αγγλία, αυτό το περίφημο φυτώριο των λαμπρών αντεκπαιδευτικών πολιτικών δείχνει αυτή τη στιγμή να γοητεύεται ιδιαίτερα μαζί με άλλες χώρες αυτής της νοσοτροπίας από την αποεπαγγελματοποίηση του εκπαιδευτικού κλάδου.

Το ρητό στην Αγγλία αυτή τη στιγμή λέει "everyone can do it", όλοι μπορούν να το κάνουν. Μπορώ να πάρω τον οποιονδήποτε εργαζόμενο ή μη περνάει απέξω και να τον βάλω μέσα στη σχολική τάξη για να κάνει τη δουλειά του εκπαιδευτικού. Τα λέω αυτά, συνάδελφοί μου, γιατί νομίζω ότι τα επόμενα χρόνια οι μάχες που έχουμε να δώσουμε ξεπερνούν κατά πολύ τη φτώχη μας φαντασία και το τι πραγματικά έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Αν θεωρούμε ότι οι νίκες ή οι ήττες είναι αντικείμενο των συσχετισμών μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. ή μέσα στους Συλλόγους κάνουμε πολύ μεγάλο λάθος. Οι νίκες ή οι ήττες θα είναι αντικείμενο και θα είναι το στοιχείο της ενότητας που θα πρέπει να επιδείξουμε για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις πολιτικές που θα έρθουν ακόμη χειρότερες σε συνέχεια αυτών που αντιμετωπίζουμε αυτή τη στιγμή. Και θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε αν αυτό το ισχυρό δημόσιο σχολείο είναι πραγματικά στην προμετωπίδα όλων.

Ο ρόλος που έχει να διαδραματίσει η Δ.Ο.Ε. επιβάλλεται, συνάδελφοί μου, από την πραγματικότητα. Και δεν μπορεί να εξαντλείται ούτε με τις μουσειακού χαρακτήρα αντιπαραθέσεις μας εδώ μέσα, αλλά ούτε και με τις γηπεδικές, θα μου επιτρέψετε, αντιδράσεις τύπου οπαδισμού για το ποια είναι η καλύτερη ομάδα εδώ πέρα. Η καλύτερη ομάδα θα το ξαναπώ, πρέπει να είναι μία. Ο κλάδος. Μόνον έτσι μπορούμε να πάμε παρακάτω.

Όμως, συνάδελφοί μου, ειπώθηκε πάρα πολλές φορές εδώ μέσα ότι δεν αρκεί λέει να έχουμε αποφάσεις οι οποίες να είναι γραμμένες στο χαρτί. Παλιότερα δεν λαμβάνονταν αποφάσεις, γιατί θα θυμίσω στους παλιότερους ότι τρώγαμε τετραήμερα εδώ μέσα και φεύγαμε χωρίς αποφάσεις. Είναι ή δεν είναι έτσι, συνάδελφοί μου; Πόσες φορές φύγαμε τα παλιότερα χρόνια χωρίς αποφάσεις από αυτές τις αίθουσες; Οι παλιότεροι θα το θυμούνται. Μην το πείτε και καρφωθείτε, ιδιαίτερα οι... Λοιπόν, δεν υπάρχει λόγος. Όμως πολλές φορές έφευγε ο κλάδος από δω μέσα χωρίς αποφάσεις. Υπάρχουν λέει τώρα αποφάσεις αλλά δεν αρκεί, λέει, να είναι οι αποφάσεις διατυπωμένες στο χαρτί. Το άκουσα και από μια συνάδελφο αναπληρώτρια χθες. Τι να τις κάνουμε, είτε, τις διεκδικήσεις και τις αποφάσεις του κλάδου, που είναι γραμμένες στο χαρτί; Εντάξει, θα τις γράψουμε σε τάμπλετ πιθανόν, ίσως να είναι πιο εξελιγμένο, όμως, συνάδελφοί μου, οι αποφάσεις γράφονται και οι αποφάσεις διεκδικούνται.

Να δούμε λοιπόν πώς ο κλάδος μπορεί να τις διεκδικήσει αυτές πραγματικά την επόμενη ημέρα και όχι να τις απαξιώνουν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου λέγοντας και μάλιστα μέλη του Προεδρείου το προηγούμενο χρονικό διάστημα, λέγοντας ότι έχουμε κάποιες αποφάσεις γραμμένες στο χαρτί αλλά αυτό δεν είναι σημαντικό και θα τις μετουσιώσουμε, λέει, αυτές τις αποφάσεις σε αγώνα τώρα, το επόμενο χρονικό διάστημα.

Θα μου επιτρέψετε, συνάδελφοί μου, για να μετουσιωθούν οι αποφάσεις του κλάδου σε αγώνα μπορεί να γίνει μόνο με ανθρώπους οι οποίοι ξέρουν τι σημαίνει κοινοί αγώνες, όχι χωριστές συγκεντρώσεις και να κοιτάζουμε τον υπόλοιπο κλάδο λες και είναι ψωριάρης.

Συνάδελφοί μου, για να έχουμε επιτυχία στις διεκδικήσεις μας και να είναι επιτυχημένη και η λειτουργία του επόμενου Διοικητικού Συμβουλίου θα πρέπει να αποδείξουμε ότι πιστεύουμε και πρεσβεύουμε το όλο μαζί. Και αυτό δεν μπορούν να το εγγυηθούν αυτοί που καλλιεργούν εδώ και χρόνια τις χωριστές συγκεντρώσεις και πορείες όπως είπα προηγουμένως. Αυτοί που καλλιεργούν το εμείς έναντι του εσείς. Δεν γίνεται σε καμία περίπτωση.

Έγινε επίκληση στο Σάββατο και το κατά πόσον θα είναι ωραία η μέρα που θα ξημερώσει. Μακάρι να είναι μια ωραία ημέρα μετεωρολογικά και μακάρι κάποιοι άνθρωποι να χαρούν όπως χαιρόνταν κάποιοι άλλοι τα προηγούμενα χρόνια. Το Σάββατο όμως, συνάδελφοί μου, η αίθουσα κάποια στιγμή θα αδειάσει. Οι κορώνες και οι αντιπαραθέσεις της εσωτερικής κατανάλωσης στις οποίες έχουμε αναλωθεί μέχρι σήμερα θα έχουν σβήσει

από τα δικά μας τα αυτιά. Οι στρατοί θα έχουν αποσυρθεί και θα μετράνε με μπακάτικο τρόπο νίκες και ήττες σε ιδεολογικό και εκλογικό επίπεδο.

Υπάρχει όμως κάτι που δεν σβήνει από δω μέσα. Και δεν σβήνει και από τα αυτιά μας και δεν πρέπει να σβήνει από τα αυτιά και τις συνειδήσεις όλων μας. Η απαράγραπτη ευθύνη, γι' αυτή που λέγαμε στην αρχή, όλων μας απέναντι στο δημόσιο σχολείο, η απαράγραπτη ευθύνη απέναντι στους εκπαιδευτικούς που καθημερινά τραβούν των παθών τους τον τάραχο μέσα σε ένα σχολείο που γίνεται μέρα με τη μέρα χειρότερο, η απαράγραπτη ευθύνη προς τους μαθητές οι οποίοι έχουν ανάγκη από ένα δημόσιο σχολείο που πραγματικά θα τους κάνει καλύτερους πολίτες σε μια κοινωνία πραγματικά σημαντική και με προσφορά, η ευθύνη που έχουμε να έχουμε μια δημόσια εκπαίδευση και ένα δημόσιο σχολείο αλλά κυρίως ένα συνδικάτο το οποίο θα αντέξει σε όλες τις κακουχίες και θα μείνει ενωμένο και θα συνεχίσει να πορεύεται ενωμένο όλα τα επόμενα χρόνια.

Συνάδελφοί μου, έχω χρησιμοποιήσει και άλλη φορά τη ρήση ενός Ιρλανδού συγγραφέα, διότι διαβάζω και εγώ, δεν διαβάζετε μόνο εσείς, του Τζέιμς Τζόους ο οποίος λέει: « η ιστορία είναι ένας εφιάλτης από τον οποίον προσπαθώ να ξυπνήσω». Και νομίζω ότι σε μεγάλο βαθμό αυτό αντιστοιχεί πάρα πολύ στην παγκόσμια ιστορία. Ας αναλογιστούμε όμως το μέγεθος της δικής μας ευθύνης για να μην αντιστοιχεί στο μέλλον και στη δική μας ιστορία που θα γραφτεί ή δεν θα γραφτεί από κάποιους συγγραφείς καλύτερους ή χειρότερους. Η ιστορία που θα γράψει από δω και πέρα ο κλάδος να είναι πραγματικά μια ιστορία νίκης, να είναι πραγματικά μια ιστορία κατακτήσεων για το δημόσιο σχολείο και όχι για τις ομαδούλες που λειτουργούν εδώ μέσα.

Φτάσαμε στο τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν ξέρω αναλογικά τι χρόνο δικαιούμαι μ' αυτά που έχουν ειπωθεί μέχρι τώρα, αλλά νομίζω ότι δεν χρειάζονται πολλά λόγια, χρειάζονται πολλά έργα.

Κυρίως όμως χρειάζεται να απευθύνουμε και κάποιες ευχαριστίες σε κάποιους ανθρώπους οι οποίοι πραγματικά μοχθούν με τον τρόπο του ο καθένας γι' αυτό που κάνουμε και εμείς εδώ μέσα. Πέρα από τις ευχαριστίες προς όλους σας, επαναλαμβάνω θα με συμπαθάτε, εάν κάποιες κουβέντες ήταν τέτοιες οι οποίες μπορεί να έβαζαν απέναντι κάποιους άλλους, αλλά αυτά έχει η αντιπαράθεση μεταξύ μας και μακάρι η αντιπαράθεση να γίνεται πάντοτε σε ένα επίπεδο πολιτισμού και μακάρι από δω μέσα να φεύγουμε αγκαλιασμένοι και με τη συνειδητοποίηση ότι πρέπει να αγωνιστούμε μαζί για έναν κλάδο που έχει πολλή ανάγκη αυτό το μαζί, να ευχαριστήσω αυτούς οι οποίοι ασχολούνται με την καθημερινότητα της λειτουργίας της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Τη νομική μας σύμβουλο, τη Μαρία Μαγδαληνή την Τσίπρα, η οποία το τελευταίο διάστημα, έγινε για κάποιους, από υπέροχη νομική σύμβουλος εξωνημένη «συνδικαλίστρια» και αυτή της πλειοψηφίας. Να ευχαριστήσω τον Γιάννη τον Τοιτσόγλου ο οποίος προσπαθεί, μετα-

φράζει και αποδελτιώνει, παρά τη συνταξιοδότησή του συνεχίζοντας να προσφέρει τις υπηρεσίες του προς τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Βλέπετε, δεν μας παρέχει τη δυνατότητα, πλέον, να έχουμε τέτοιου είδους προσωπικό η συνεργασία μας με το Υπουργείο Παιδείας.

Να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς το προσωπικό που λειτουργεί και μοχθεί καθημερινά, αυτό το λίγο προσωπικό και να μου επιτρέψετε μια παρένθεση εδώ. Συνάδελφοί μου, επειδή μιλούσαμε τα προηγούμενα χρόνια πάρα πολλές φορές για τη μεγάλη συνδρομή που δίνει ο κλάδος. Θα ήταν πολύ χρήσιμο αν είχατε εικόνα για τις συνδρομές που δίνουν στα άλλα εκπαιδευτικά συνδικάτα ώστε να έχουν τη δυνατότητα να απασχολούν προσωπικό τέτοιο που πραγματικά να μπορεί να ανταποκρίνεται στη λειτουργία της Ομοσπονδίας.

Συνάδελφοί μου, αυτή τη στιγμή η Ομοσπονδία λειτουργεί πραγματικά με πάρα-πάρα πολύ δυσκολία γιατί είναι το μέγεθος της δουλειάς τόσο και το φέρνουν σε πέρας δύο άνθρωποι σε επίπεδο γραμματείας η Άννα η Κυριαζή και λογιστηρίου και γραμματείας η Μαρία η Καζαντζή, και η Γεωργία η Μπρέγκου που προσλήφθηκε ως καθαρίστρια και κοντεύει να γίνει ή έχει γίνει θα έλεγα το τρίτο μέλος της γραμματείας με την παρουσία της και με την οργανωτική της ικανότητα και μπράβο της και για τη βοήθεια που μας δίνει καθημερινά σε όλη αυτή την προσπάθεια.

Θα μου επιτρέψετε ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ στη Μαρία την Καζαντζή. Το είπε και ο Μάνος ο Ανδρουλάκης χθες μιλώντας ότι μας αφήνει, φεύγει στη σύνταξη. Θα μπορούσε να κάτσει λίγο ακόμη, δεν ξέρω αν μπορούμε να περάσουμε μια ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης που να την κρατήσει λίγο ακόμη. Να το εξετάσουμε αύριο στο διεκδικητικό πλαίσιο. Ένα θερμό ευχαριστώ, λοιπόν, στη Μαρία την Καζαντζή γι' αυτό που έχει κάνει όλα αυτά τα χρόνια για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία γιατί πραγματικά την αντιμετωπίζει σαν το σπίτι της, είναι ο άνθρωπος που έρχεται πρώτος και φεύγει τελευταίος στην καθημερινότητά του από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Θέλω να ευχαριστήσω αυτούς, που είτε θεσμικά, είτε εξωθεσμικά, το λέω τώρα χαριτολογώντας Σταύρο, για τη φράση, εργάστηκαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα για τα Ενιαία Κείμενα. Σε βάρος του προσωπικού τους χρόνου. Θα μου επιτρέψετε αν και οι ίδιοι αντιδρούσαν αρχικά, να διαβάσω τα ονόματά τους. Δεν ανήκει ούτε ένας απ' αυτούς στην παράταξή μου, συνάδελφοι, και δεν έχω παραταξιακό λόγο που το κάνω.

Ο Μακρής ο Βασίλης, τρία χρόνια συνταξιούχος και είναι κάθε μέρα στην Ομοσπονδία και δουλεύει για τον κλάδο. Η Άντα η Παραφόρου, η Γεωργία η Μούκα συνταξιούχος και αυτή. Ο Δημήτρης ο Μαριόλης, η Μάτα η Μαγαλιού, ο Γιώργος ο Τζωρτζακάκης, ο Λάμπρος ο Νικολάρας, η Βάσω η Ζαρκινού, η Κέλλυ η Σουκάκου, η Αρετή η Διαμαντοπούλου, η Ελένη η Παπαποστόλου.

Είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν μοχθήσει αυτά τα τρία χρόνια πραγματικά για να μπορέσουν να γραφτούν τα Ενιαία Κείμενα και μακάρι να πολλαπλασιαστούν αυτοί

που θα έχουν την πρόθεση να το κάνουν στο επόμενο χρονικό διάστημα γιατί έχει ανάγκη από χέρια αυτή η προσπάθεια και θέλω να πιστεύω ότι η επόμενη ημέρα θα έχει και πάλι Ενιαία Κείμενα στη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση.

Θέλω να ευχαριστήσω το Διοικητικό Συμβούλιο, το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο για τη συνεργασία που είχαμε είτε με τις αντιπαραθέσεις μας είτε με τις συμφωνίες μας είτε με τις αντιθέσεις μας, μέσα από διαφορετικές θεάσεις και όσο και αν κάποιος απ' αυτούς κάνουν πως δεν το θυμούνται φτάσαμε σε πλήθος ομόφωνων ή και πλειοψηφικών αποφάσεων.

Να ευχαριστήσω και τον Ζήση τον Καπράνα που τον βλέπω εδώ πέρα, που δεν είναι πλέον στο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά είναι ένας άνθρωπος που απ' την πρώτη στιγμή που προσπαθήσαμε να λειτουργήσουμε τις κατασκηνώσεις στο Ζούμπερι έχει δώσει την ψυχή του και είναι εκεί πέρα όλο το καλοκαίρι. Θα μπορούσε να πηγαίνει οπουδήποτε αλλού και παλεύει να εξυπηρετήσει τους συναδέλφους.

Να ευχαριστήσω τους αιρετούς του κλάδου. Τους αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., τον Νίκο τον Φασφαλή και τον Τάσο τον Αντωνιάδη, για τη συνεργασία τους με τη Διδακτική Ομοσπονδία.

Θα μου επιτρέψετε όμως, τέλος, να ευχαριστήσω τους δύο ανθρώπους με τους οποίους όλα αυτά τα χρόνια δίνουμε μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο έναν, θεωρώ, εξαιρετικά τίμιο και καθαρό αγώνα. Τη Γιώτα τη Βενετούλου και τον Μάνο τον Ανδρουλάκη. Τους συνοδοιπόρους μου από την παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. Τους ευχαριστώ για όλη τη συνεργασία και για όλη την πορεία. Και, συνάδελφοί μου όχι σαν αντιπαραθεση αλλά γιατί έτσι εκλεγόμαστε όλοι από παρατάξεις, θα μου επιτρέψετε να ευχαριστήσω αυτούς εδώ τους ανθρώπους μπροστά μου, οι οποίοι είναι εδώ πάρα πολλές ώρες μέσα στη Γενική Συνέλευση ανταλλάσσοντας δημοκρατικά απόψεις και θέσεις με όλους. Όλους αυτούς τους αντιπροσώπους μιας παράταξης η οποία θα μπορούσε να είναι κυβερνητική αν ήθελε και να επιδιώκει τα αξιώματα, επιλέγει όμως να είναι ανεξάρτητη. Να είναι αυτή η οποία είναι ο κινητήριος μοχλός των αποφάσεων της Διδακτικής Ομοσπονδίας. Να είναι Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών με μνήμη και αληθινή αναφορά στον ιστορικό κλάδο.

Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου, ευχαριστώ όλους σας γιατί θεωρώ ότι είμαστε στον ίδιο δρόμο και στον ίδιο αγώνα όλοι. Καλή συνέχεια στις εργασίες και στους αγώνες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Μετά από όσα είπε η εκπρόσωπος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, θα ξεκινήσω την ομιλία μου με δύο «καταγγελίες» κατά παρατάξεων και κομμάτων και μετά θα περάσω στο κυρίως θέμα. Ξεκινώ: Καταγγέλλω σε συνδικαλιστικό επίπεδο τις παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ και λιγότερο την ΑΣΕ, γιατί δεν υλοποιούν το πρόγραμμα των Παρεμβάσεων στο Συνδικάτο! Σε πολιτικό επίπεδο καταγγέλλω το 99,7% του ελληνικού λαού που δεν ενστερνίζεται τις απόψεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της δίνει ποσοστό 0,3% στις βουλευτικές εκλογές!

Κάποιοι μιλούν για αλλαγή σελίδας στη ΔΟΕ, για ανατροπή και όντως το εκλογικό αποτέλεσμα έχει κάποια τέτοια χαρακτηριστικά. Για πρώτη φορά η παράταξη της ΑΣΕ αναδεικνύεται σε πρώτη δύναμη από την εκλογική διαδικασία. Άρα, είτε το θέλουμε είτε όχι, έχει μια ιστορικότητα ως γεγονός. Σε καμία περίπτωση, κατά τη γνώμη μου βέβαια, δεν έχει χαρακτηριστικά ανατροπής γιατί η ανατροπή προϋποθέτει: συμμετοχή, μαζικότητα, δημιουργία νέων συμμαχιών που θα εξασφαλίσουν αποφάσεις σε διαφορετική από την μέχρι τώρα κατεύθυνση, ξεσηκωμό.

Ακόμα και αν δεχόμουν ότι η ανατροπή ή η αλλαγή σελίδας είναι κάτι που χαρακτηρίζει τα γεγονότα, θα περίμενα να ακούσω από τους «ανατροπείς» τι γίνεται από δω και πέρα. Κάτι συνταρακτικό που να στοιχειοθετεί την ανατροπή ή την αλλαγή σελίδας, κατά την οπτική τους. Μια νέα συνδικαλιστική πλατφόρμα για όλα. Κάτι που

να μην έχει ακουστεί. Τι θα αλλάξει την επόμενη μέρα, όταν θα έχει γυρίσει η σελίδα.

Με δεδομένο βέβαια, ότι τη διετία που περάσαμε η παράταξη της ΑΣΕ, ψήφισε το 80% περίπου των αποφάσεων της ΔΟΕ, μεταξύ αυτών όλες τις σημαντικές, προφανώς είναι λογικό το συμπέρασμα ότι η όποια αλλαγή σελίδας και το όποιο συνταρακτικό γεγονός προκύψει, θα γίνει μέσα από το 20% που απομένει. Πάντως αυτό το μικρό 20% μου φαίνεται λίγο για να αποφέρει κάτι πραγματικά συγκλονιστικό.

Αντί νέων ιδεών και προτάσεων όμως, έχουμε, κατά τη

γνώμη μου, έναν ανούσιο βερμπαλισμό, ο οποίος στερείται ιδεών, είναι απόλυτα μονότονος, αδιαφορεί για την πραγματικότητα, δεν δημιουργεί προϋποθέσεις συγκλίσεων, αδυνατεί να προτείνει λύσεις που να πείθουν. Προτείνει δράσεις που αυτοαναιρούνται και «ηδονίζονται» από τη λογική του «όλοι σας και μόνοι μας». Αυτό δεν αποτελεί ηγετική δυναμική για να προχωρήσει η επόμενη ημέρα, όταν μάλιστα δεν αποτυπώνεται εκλογικά πλειοψηφικά. Γιατί είναι άλλο πράγμα, η απόλυτη πλειοψηφία και άλλο η πρωτιά σε μια εκλογική διαδικασία.

Όλοι εσείς που εμπορεύεστε εύκολες δήθεν αγωνιστικές λύσεις για τα πάντα, για εξηγήστε μας πώς γίνεται, ενώ ισχυρίζεστε ότι η απεργία-αποχή μετά τις δικαστικές αποφάσεις εξακολουθεί να μην δημιουργεί πρόβλημα στους συναδέλφους που την ακολουθούν και είναι απόλυτα καλυμμένοι, την ίδια ώρα κάποια στελέχη και μάλιστα και της παράταξής σας να παραιτούνται για να μην υποστούν συνέπειες από τη συμμετοχή τους στην απεργία - αποχή; Πώς μπορείτε να συμβαίνουν και τα δύο ταυτόχρονα; Αν ισχυαν όσα ισχυρίζεστε, τα στελέχη αυτά θα έπρεπε να ήταν προστατευμένα και να μην είχαμε παραιτήσεις. Δυστυχώς συνάδελφοι δεν μπορούν να συμβαίνουν όμως όλα μαζί.

Δεν μπορεί να νομίζουν κάποιοι ότι γυρίζουμε σελίδα χωρίς να ανοίγουν τα μεγάλα προβλήματα και ζητήματα της σύγχρονης εποχής. Να μην λένε κάτι για την τεχνολογία, για την τεχνητή νοημοσύνη, για τη ρομποτική, για τη βιοηθική, για την κλιματική κρίση, για το δημογραφικό. Να μην ακούγεται από τίποτα έως ελάχιστα, για όλα αυτά.

Αλήθεια όμως και αυτοκριτικά για το συνδικάτο, θα ήταν πράγματι υπερβολικό να έχω την απαίτηση να ακουστούν προτάσεις για τόσο νέα πράγματα και ιδέες, τη στιγμή που ως συνδικάτο δεν έχουμε πει τίποτα για παράδειγμα για τη φοροδιαφυγή, για την παραπαιδεία, για το «φακελάκι», για το «γρηγορόσημο». Το συνδικάτο τις εποχές που ξεκινήσαμε εμείς οι παλαιότεροι, ασχολιόταν και με όλα αυτά. Και αυτό είναι ένα συνολικό σύγχρονο έλλειμμα.

Για να ασχοληθείς με το συνδικαλισμό, τι χρειαζόταν παλιότερα; Να διαβάσεις, να συμμετέχεις, να καταβάλλεις κόστος, να αφιερώσεις χρόνο. Τι χρειάζεται τώρα; Σε κάποιες περιπτώσεις αρκεί να ενταχθείς σε μία «αγωνιστική» συλλογικότητα. Να πάρεις το «παραταξιακό σκονάκι» και να το διαβάξεις από το βήμα, εμπλουτισμένο με δόσεις οργής, με δυνατή φωνή και αν είναι δυνατόν και με διεσταλμένες τις κόρες των ματιών σου για να γίνεσαι πιστευτός και αγωνιστικός. Πολλές φορές, δεν λέω πάντα, στο μυαλό κάποιων αρκεί αυτό για να τους περάσει στο «πάνθεο» των δήθεν ασυμβίβαστων αγωνιστών.

Έχουμε, επίσης, δήθεν αγωνιστές, οι οποίοι για ένα τεράστιο θέμα όπως αυτό της αξιολόγησης, δεν μπορούν να καταθέσουν ούτε το αντίτιμο μιας τρίωρης στάσης εργασίας και ζητούν να γίνει μία ώρα και μάλιστα να την πληρωθούν και από το ταμείο του Συλλόγου τους!! Τόση τζάμπα αγωνιστικότητα!! Την ίδια ώρα πολλοί από αυτούς,

με τεράστια ευκολία καταγγέλλουν στελέχη εκπαίδευσης γιατί μπαίνουν στην αξιολόγηση, υποστηρίζοντας πως δεν έχουν να πάθουν και τίποτα αν χάσουν τη θέση του στελέχους εκπαίδευσης. Ενώ αυτοί αν πληρώσουν τρεις ώρες απεργίας αντί για μία, έχουν να πάθουν. Και αυτοί αυτοαναγορεύονται σε αγωνιστές!

Ζούμε σε ένα συνδικαλιστικό περιβάλλον που έχει σχεδόν φυσική ροπή στην ιδεοληψία, στον φανατισμό και στο μίσος. Δυστυχώς και στο μίσος. Για να ασχοληθείς σήμερα με το συνδικάτο πρέπει να είσαι εξοικειωμένος με την κακία, με τη μικρότητα, με την κακοήθεια, με τη δημαγωγία, τον λαϊκισμό, την αδυναμία κατανόησης, την άγνοια ή την υπεροψία της ημιμάθειας. Ο δογματισμός έχει υποκαταστήσει τον ρεαλισμό. Αν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με αυτά που λένε, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα!

Ακόμα και σοβαρά ζητήματα, όπως αυτό για παράδειγμα της ανόδου της ακροδεξιάς, το συνδικαλιστικό κίνημα σε μεγάλο βαθμό το αντιμετωπίζει επιφανειακά και επιτόλαιο, όχι από πρόθεση, αλλά από αδυναμία να βρει τον πυρήνα του προβλήματος και να στοχεύσει σε αυτόν. Μια καταγγελία, μια ανακοίνωση και μια διαδήλωση προφανώς και χρειάζονται και είναι απαραίτητα, αλλά δεν αρκούν. Πρέπει να διερευνηθούν τα βαθύτερα αίτια. Πολλές φορές μάλιστα επηρεασμένοι από την ιδεοληψία ή και την ιδεολογία μας, ακόμα και όταν εντοπίζουμε τα βαθύτερα αίτια, προχωράμε σε λάθος εκτιμήσεις.

Και για να γίνω κατανοητός: προφανώς και η παγκοσμιοποίηση έχει δημιουργήσει στρατιές αποκλεισμένων οι οποίοι είναι είτε χαμηλών προσόντων, είτε ένα επιστημονικό προλεταριάτο το οποίο δεν έχει δουλειά, προοπτική, δικαίωση. Όλο αυτό τροφοδοτεί το κομμάτι της ακροδεξιάς, χωρίς στην μεγάλη του πλειοψηφία να ανήκει ιδεολογικά στην ακροδεξιά. Είναι πολλοί που ενώ εντοπίζουν το πρόβλημα, προτείνουν ως λύση την αντιπαγκοσμιοποίηση, δηλαδή την επαναφορά στο κράτος, στα κλειστά σύνορα και στους περιορισμούς κίνησης και διακίνησης προϊόντων!

Και υπάρχουν πολλοί που αυτοπροσδιορίζονται ως προοδευτικοί και μιλούν κατά της παγκοσμιοποίησης, η οποία τι είναι επί της ουσίας; ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων, ελεύθερη κίνηση προϊόντων, ελεύθερη κίνηση ανθρώπων. Αυτά τα τρία χαρακτηριστικά δεν είναι εύκολο να πει κάποιος ότι αποτελούν αρνητική εξέλιξη. Υπάρχουν όμως στον πυρήνα της παγκοσμιοποίησης σοβαρά ζητήματα που πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε, όχι με «κατάρρες», αλλά με πολιτικές.

Οι πολιτικές πρέπει να έχουν κεντρικές αναφορές. Ένα λάθος που έχει κάνει η σοσιαλδημοκρατία στην Ευρώπη και βρίσκεται σ' αυτή τη δεινή θέση, είναι ότι έχει αποδεχθεί αυτό που το νεοφιλελεύθερο σύστημα όρισε ως νομοτέλεια στην παρούσα συγκυρία. Ποιο δηλαδή; Το ότι μόνο οι έχοντες τυπικά προσόντα προχωρούν και οι υπόλοιποι μένουν πίσω. Όλοι αυτοί όμως δεν σκέφτονται ότι δεν έχουν όλοι την ίδια αφετηρία, την ίδια οικονομική και κοινωνική κατάσταση από την οποία προέρχονται, το ίδιο οικογενειακό περιβάλλον, ούτε λαμβά-

νουν υπόψη τους ότι υπάρχουν άνθρωποι που πραγματικά δεν μπορούν.

Γι' αυτούς τους ανθρώπους δεν έχουν προβλεφθεί πολιτικές και εδώ είναι το μεγάλο κοινωνικό και πολιτικό έλλειμμα του προοδευτικού κόσμου, της σοσιαλδημοκρατίας, με αποτέλεσμα οι αποκλεισμένοι και περιθωριοποιημένοι της νέας εποχής να οδηγούνται, στα γρανάζια της ακροδεξιάς, η οποία στοχοποιώντας τις ελίτ ως υπεύθυνες για την κατάστασή τους, δημιουργεί κλίμα εναντίον τους.

Και τι σχέση έχει το σχολείο με όλα αυτά; Μπορεί να κάνει κάτι; Ασφαλώς μπορεί να κάνει κάτι. Οφείλει εκτός από σχολείο γνώσης να είναι και σχολείο δεξιοτήτων, κάτι που σε πολλούς από εσάς δεν αρέσει καθόλου και δεν ξέρω γιατί. Έχω φτάσει να πιστεύω ότι όσοι διαφωνούν μάλλον δεν ξέρουν ακριβώς ή δεν έχουν καταλάβει τι είναι δεξιότητα.

Το σχολείο πρέπει τον μικρό μαθητή, τον αυριανό πολίτη, να τον ενδυναμώνει, να τον κάνει ικανό για την επίλυση σύνθετων προβλημάτων, να τον βοηθήσει να αποκτήσει κριτική σκέψη και ανάλυση, να αποκτήσει δημιουργικότητα και αυθεντικότητα, να μπορεί να διαχειρίζεται το ανθρώπινο δυναμικό, να έχει συναισθηματική νοημοσύνη, να αποκτήσει ικανότητες διαπραγματεύσεως, να έχει γνωστική ευελιξία, να μπορεί να συνεργάζεται, να μπορεί να προσαρμόζεται, να μπορεί να επικοινωνεί, να μπορεί να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες. Όλα αυτά είναι δεξιότητες και είναι απόλυτα αναγκαία εφόδια της σύγχρονης εποχής, ώστε να μην αποκλείεται και να μην περιθωριοποιείται ο πολίτης.

Περνάω τώρα στο άλλο μεγάλο ζήτημα που θα πρέπει να δούμε, το μεταναστευτικό. Η Ευρώπη γεννάει και ο τρίτος κόσμος γεννάει. Είναι απόλυτα βέβαιο πως η μετανάστευση μπορεί να βοηθήσει στο δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σχεδόν όλα τα ευρωπαϊκά κράτη ώστε να μην οδηγηθούμε σε κοινωνίες γερόντων. Όμως είναι μεγάλο λάθος η θέση για ανοιχτά σύνορα παντού. Τροφοδοτεί φοβίες και προβλήματα. Αυτό που χρειάζεται είναι ολοκληρωμένες πολιτικές μετανάστευσης. Το πρώτο και το βασικότερο βέβαιο είναι να σταματήσουν οι πόλεμοι. Το δεύτερο επίσης σημαντικό, είναι να εφαρμοστούν σωστές πολιτικές στις χώρες αφετηρίας των μεταναστών. Η Ευρώπη θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες σε αυτή την κατεύθυνση. Να γίνουν έργα υποδομών και ανάπτυξης για να μπορέσει ο κόσμος να μείνει εκεί, γιατί δεν μπορούν όλοι να έρθουν στην Ευρώπη.

Το συνδικάτο θα πρέπει να είναι στην πρωτοπορία, να καταθέτει προτάσεις, να βοηθάει στο να αντιληφθούν όλοι τα μεγάλα προβλήματα και αδιέξοδα. Θα πρέπει να μιλήσει για την κλιματική αλλαγή, για το σοβαρότατο ενδεχόμενο στις στρατιές των οικονομικών μεταναστών να προστεθούν και κλιματικοί μετανάστες που σε λίγο διάστημα θα αρχίσουν να καταφτάνουν λόγω των προβλημάτων που δημιουργούνται στις χώρες τους από την κλιματική αλλαγή.

Πώς όμως να γίνουν όλα αυτά, όταν πολλοί αντί να ζη-

τούν να γίνει σωστή και βιώσιμη χωροθέτηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, τους έχουν κηρύξει τον πόλεμο, ταυτιζόμενοι με «ψεκασμένες» και συνωμοσιολογικές λογικές που ανορθολογικά διατυπώνει ένα κομμάτι της κοινωνίας.

Το δημογραφικό είναι ένα ακόμη τεράστιο πρόβλημα για το οποίο θα πρέπει να γίνουν άμεσα πολλά πράγματα. Στις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις γίνεται διαρκώς λόγος για πληθωρικά τμήματα με 25 μαθητές λόγω των κυβερνητικών πολιτικών. Αν θέλουμε όμως να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι τα σχολεία με ελάχιστα παιδιά.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη δεν έχει καταλάβει ότι χρειάζονται σοβαρές πολιτικές. Νομίζει ότι δίνοντας ένα επίδομα στη γυναίκα που γεννάει, έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή της. Το συνδικάτο τι λέει για το δημογραφικό; Από ελάχιστα έως τίποτα στην κατεύθυνση των προτάσεων.

Θα σας δώσω κάποια στοιχεία: σε 25 χρόνια από σήμερα η Ελλάδα θα έχει 1,5 εκατομμύριο λιγότερους κατοίκους και εννοείται αναλογικά λιγότερους μαθητές. Εκείνοι που θα είναι κάτω από 65 χρονών θα μειωθούν κατά 2 εκατομμύρια, ενώ εκείνοι που θα είναι άνω των 65 ετών θα αυξηθούν κατά 700 χιλιάδες. Στην Ελλάδα το 15% όσων γεννήθηκαν στη δεκαετία του '60 δεν έκαναν παιδιά. Το ποσοστό των ζευγαριών που γεννήθηκαν κοντά στο 1985 και παραμένουν άτεκνα είναι περίπου 25%. Και με τρόπο φαντάζομαι τι θα γίνει μόλις βγουν οι τελευταίες έρευνες και μετρήσεις. Αυτό έχει αντίκτυπο προφανώς στο αύριο της χώρας βασικά, στις θέσεις εργασίας στη συνέχεια και στο συνταξιοδοτικό.

Το συνδικάτο θα πρέπει με ρεαλισμό να ανοίξει τη συζήτηση και να καταθέσει προτάσεις. Χρειάζονται πολιτικές στήριξης της οικογένειας. Χρειάζονται δάνεια με χαμηλό επιτόκιο για αγορά κατοικίας, φθηνά ενοίκια για να μη μένουν οι νέοι μαζί με τους γονείς τους και να μπορούν να φτιάξουν οικογένεια. Θα πρέπει να ελεγχθούν οι βραχυχρόνιες μισθώσεις κατοικιών για να φθηνύνουν τα νοίκια, να γίνουν παιδικό και βρεφικό σταθμοί, να δίνονται φορολογικές ελαφρύνσεις στις οικογένειες με παιδιά. Να υπάρχει ισόβια απαλλαγή φόρου για τις οικογένειες με 4 παιδιά και επάνω και με χαμηλό εισόδημα. Να υπάρχει υγειονομική περίθαλψη 100%, χωρίς συμμετοχή για τις πολύτεκνες οικογένειες. Να καλύπτεται δωρεάν η εξωσωματική γονιμοποίηση. Αυτές είναι πολιτικές που πρέπει να τις προτείνει ένα συνδικάτο που θέλει να γυρίσει σελίδα.

Και προχωρώ τώρα σε προτάσεις για μια σειρά ζητημάτων της καθημερινότητας που απασχολούν τους συναδέλφους:

Πρόγραμμα στέγασης εκπαιδευτικών, πέρα απ' των νέων ζευγαριών. Πρόγραμμα κοινωνικών κατοικιών ιδιαίτερα σε νησιά και τουριστικές περιοχές με χαμηλό ενοίκιο, με αξιοποίηση του ΕΣΠΑ, με αξιοποίηση του Ταμείου Ανάκαμψης, με προτεραιοποίηση του θέματος. Για να μην έχουμε στα νησιά και στις τουριστικές περιοχές

το φαινόμενο με τους συναδέλφους μας να μένουν για μεγάλο διάστημα ακόμα και σε σκηνές.

Αγορά οικοπέδων αλλά και αγορά κτηρίων στα μεγάλα αστικά κέντρα που δεν υπάρχουν οικόπεδα, με χρήματα πάλι από το ΕΣΠΑ αλλά και απ' τον κρατικό προϋπολογισμό, τα οποία να μετατρέπονται σε νηπιαγωγεία, για να σταματήσει αυτό το στεγαστικό αίσχος που υπάρχει στην προσχολική εκπαίδευση.

Δεύτερος εκπαιδευτικός τάξης, με εκκίνηση από τα νηπιαγωγεία, ιδιαίτερα από αυτά που έχουν πάνω από 15 μαθητές που είναι και η θέση της ΔΟΕ.

Γραμματειακή υποστήριξη, από εκπαιδευτικούς που θα καλύπτουν το ωράριό τους και με αυτό τον τρόπο. Περισσότερες ώρες στα πολυθέσια και λιγότερες στα ολιγοθέσια σχολεία,

Προγράμματα επιμόρφωσης με βάση τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και δωρεάν επιμόρφωση στα Κέντρα Δια Βίου Μάθησης των Πανεπιστημίων σε προγράμματα μεγάλης διάρκειας 300 και 400 ωρών, που όλοι οι νέοι συνάδελφοί μας αναγκάζονται να τα κάνουν καταβάλλοντας χρήματα που δεν έχουν.

Ενισχυτική διδασκαλία για όλα τα παιδιά που την έχουν ανάγκη. Χτύπημα της γραφειοκρατίας.

Τέλος, θα πρέπει ως συνδικάτο να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να ξεκινήσουμε πρώτα από τα βασικά. Θα σας αναφέρω κάτι που είπε πολύ παλιά, περίπου 100 χρόνια πριν, ο Αντόνιο Γκράμισι, Ιταλός μαρξιστής, ιδρυτής του Κομμουνιστικού Κόμματος για όσους δεν το γνωρίζουν. «Είναι ανάγκη να γνωρίζει κάποιος, ότι χτυπώντας το κεφάλι του στον τοίχο, είναι το κεφάλι που σπάει και όχι ο τοίχος». Φοβάμαι πως ως συνδικαλιστικό κίνημα καταγγέλλουμε σε αρκετές περιπτώσεις τον τοίχο που δεν σπάει με το κεφάλι μας.

Χρειάζονται αλλαγές οι οποίες πρέπει να ξεκινήσουν και από εμάς και στο εμάς μας βάζω όλους. Έχουμε διανύσει ήδη το ένα τέταρτο του 21^{ου} αιώνα και είμαστε προσκολλημένοι στον 20^ο αιώνα ακόμα, στις ίδιες λογικές. Ο κόσμος προχωράει χωρίς εμάς και πρέπει να το αντιληφθούμε.

Κλείνω με μία ευχή: για να γίνουμε όλοι περισσότερο χρήσιμοι, πρέπει να κοιτάμε προς τις επόμενες γενιές και όχι προς τις επόμενες εκλογές.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Για μια ακόμα φορά από το βήμα της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας θέλουμε να καλωσορίσουμε τους εκατοντάδες αντιπροσώπους που εκλέχθηκαν από τα 130 Πρωτοβάθμια Σωματεία, ιδιαίτερα συναδέλφους και συναδέλφισσες που έρχονται για πρώτη φορά στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, που δίνουν την καθημερινή μάχη στα Σωματεία τους απέναντι στην κυβερνητική πολιτική για όλα τα ζητήματα που βασανίζουν τον κλάδο, ανεξάρτητα από ποιο ψηφοδέλτιο εκλέχθηκαν και κατέθεσαν και καταθέτουν αυτές τις μέρες την ειλικρινή τους αγωνία για την επόμενη μέρα, για το πώς θα καταφέρει το Συνδικάτο και τα Σωματεία να δυναμώσουν τη δράση τους, να συσπειρώσουν τους συναδέλφους, να βάλουν φρένο στην αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική και να ανοίξουν νικηφόρο δρόμο για την ικανοποίηση των αναγκών μας.

Συνάδελφοι, σας λέμε με ειλικρίνεια, τις ίδιες αγωνίες μοιραζόμαστε και εμείς από την πλευρά της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών, από την πλευρά των συνδικαλιστών που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Στην ίδια υπόθεση καταθέτουμε και θα καταθέσουμε όλες μας τις δυνάμεις. Και νομίζουμε ότι είναι τώρα η ώρα να συναντηθούμε ακόμα περισσότεροι στον ίδιο δρόμο, να συμπορευτούμε στον δρόμο του αγώνα, να συντονίσουμε τον βηματισμό μας. Και μιλάμε για μία συμπόρευση και μία κοινή δράση όχι κενή περιεχομένου, όχι διακηρυκτική, ούτε για λόγους εντυπώσεων, ούτε προεκλογικών σκοπιμοτήτων.

Δράση κοινή με περιεχόμενο, πρώτον: να πάρουμε όλοι

μαζί αποφάσεις στη Γενική μας Συνέλευση που θα δώσουν συνέχεια και ώθηση στον αγώνα του κλάδου. Να επιβεβαιώσουμε όλοι μαζί την ομόφωνη απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης απέναντι στην ατομική αξιολόγηση, απέναντι στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση που κατηγοριοποιεί τα σχολεία. Και ταυτόχρονα απόφαση που θα δεσμεύσει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο για πρακτικά μέτρα που θα υλοποιήσουν αυτή την απόφαση. Με απόφαση για άμεση - άμεση απάντηση του κλάδου στο νομοσχέδιο σκούπα καθ' υπόδειξη του ΟΟΣΑ που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Με σαφή απόφαση από αυτό εδώ το σώμα ότι κάθε σκέψη για γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ θα 'ναι αιτία πολέμου. Με απόφαση ότι ο κλάδος από Σεπτέμβρη θα βγει στον δρόμο του αγώνα

με μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, με απεργιακή κινητοποίηση για το θέμα των μισθών, για τη διεκδίκηση υπογραφής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, για το θέμα της 9μηνιας άδειας ανατροφής των αναπληρωτών και των αναπληρωτριών, που πρέπει να γίνει σημαία και πρέπει να κερδηθεί την επόμενη χρονιά. Πάση θυσία. Με απόφαση για κλιμάκωση του αγώνα με σαφήνεια, σχέδιο, ορίζοντα για τη διεκδίκηση της εξίσωσης του ωραρίου των νηπιαγωγών και των συναδέλφων που δουλεύουν στα ολιγοθέσια.

Μάχη στον δρόμο του αγώνα, όχι με απλές αποφάσεις που θα δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα ή θα μπαίνουν στα μπάνερ του Συνεδρίου. Μάχη που θα δοθεί στον δρόμο του αγώνα, γιατί εκεί όλα κερδίζονται.

Δεύτερον: συμπόρευση και κοινή δράση για να πάμε όλοι μαζί, όλοι όσοι και όσες κατανοούμε ότι πρέπει να αλλάξει η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα. Όλοι όσοι κατανοούμε και όσες ότι χρειαζόμαστε συνδικατο απολύτως γειωμένο με τα πραγματικά προβλήματα του κλάδου. Για να κάνουμε το βήμα να γυρίσουμε σελίδα, να, να γυρίσουμε σελίδα, να ανταποκριθούμε σ' αυτό που δεσμεύτηκαν οι συνάδελφοι με την ψήφο τους, να δώσουμε νέα πνοή και δυναμισμό στον αγώνα, με κριτήριο ποιο; Να έρθουν στο προσκήνιο οι ίδιοι οι συνάδελφοι, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Και με το χέρι στην καρδιά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σας λέμε και τούτο: αυτό που σκέπτεστε πολλοί από σας, αυτό που νιώθετε λογικό, αυτονόητο, αναγκαίο για σήμερα, να το κάνετε πράξη. Να κάνετε το βήμα, να πάμε μαζί την επόμενη ημέρα. Γιατί η λογική που ειπώθηκε και πριν: όλοι σας και μόνοι μας υπηρετήθηκα από άλλες δυνάμεις, από άλλες συνδικαλιστικές ηγεσίες που επέλεξαν να είναι μόνοι τους απέναντι στη μεγάλη πλειοψηφία του κλάδου.

Εμείς είμαστε με το ακριβώς αντίθετο: όλοι μας, όλοι εμείς οι πολλοί, οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευτικοί, ο λαός που παλεύει, μοχθεί, παράγει τα πάντα και μόνοι τους, οι κυβερνήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες που στα δύσκολα τους έβαλαν πλάτη και τους διευκόλυναν. Μ' αυτό είμαστε.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι λογικό εν μέρει σε ένα εκλογικό Συνέδριο και μάλιστα σε ένα Συνέδριο που διαμορφώνονται προϋποθέσεις για αλλαγή των συσχετισμών να ανεβαίνουν οι τόνοι και να επιχειρούν αρκετές πλευρές να ρίξουν τείχη ανάμεσα σε συνέδρους, αυτό που πολλοί ονομάζουν πτέρυγες του κλάδου, εμείς δεν το πολυ-αποδεχόμαστε με την έννοια ότι εδώ είμαστε σώμα Γενική Συνέλευση, είμαστε η πλειοψηφία και αυτοί που είμαστε εδώ είμαστε στην ίδια πτέρυγα, στην πτέρυγα αυτών που δουλεύουν, που μοχθούν απέναντι στους λίγους που μας ξεζουμίζουν.

Όμως από την πλευρά μας δεν μπήκαμε σ' αυτή τη λογική όλες αυτές τις μέρες, ούτε πρόκειται να μπούμε. Η αντιπαράθεση απ' την πλευρά μας με τις συνδικαλιστικές παρατάξεις που εκφράζονται στο Διοικητικό Συμβούλιο και μέσα στον κλάδο γίνεται πάντα με επιχειρήματα και αυτό το γνωρίζετε όλοι και όλες με βάση τις

θέσεις και την πρακτική κάθε παράταξης, με βάση το περιεχόμενο πάλης που θέτει, και με βάση αυτό που εμείς βλέπουμε ως δρόμο για τη λύση των προβλημάτων.

Κάθε μας επιλογή, κάθε ψήφο που δώσαμε σε επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου, σε επίπεδο θέσεων ήταν με κριτήριο να πάει ο κλάδος μπροστά, ήταν πολιτική επιλογή και ήταν και επιλογή, δημόσια τοποθετημένη σε όλο τον κλάδο και για όλα τα ζητήματα. Μέχρι και το πιο μικρό.

Από αυτή την άποψη και θέλουμε να προβληματιστείτε γι' αυτό που θα πούμε, σας καλούμε να κάνετε κριτήριο, πραγματικά κριτήριο όχι μόνο ψήφου, αλλά κριτήριο και για την επόμενη ημέρα, τη στάση ορισμένων συνδικαλιστικών παρατάξεων που έχουν επιλέξει εδώ στην αίθουσα να κάνουν τον διαγωνισμό της ατάκας, να ειρωνεύονται, να λοιδορούν, να προσπαθούν να απαξιώσουν, να γυρίζουν την ίδια την πλάτη τους στον κλάδο, όχι κατά τη γνώμη μας λόγω αδυναμίας, ούτε λόγω έλλειψης επιχειρημάτων, έχουν πολλά επιχειρήματα, είναι έμπειροι, εμπειρότεροι από μας, αλλά λόγω της πλήρους απόσπασης που έχουν από τις πραγματικές αγωνίες του κλάδου. Τη διάσταση που έχουν πάρει και το διαζύγιο απ' τον πραγματικό προβληματισμό των εργαζομένων.

Αλλά τι να πουν οι ηγεσίες δυνάμεων που βρέθηκαν απέναντι σχεδόν απ' όλες τις κινητοποιήσεις και τις αποφάσεις, που έγιναν υποστηρικτές των πιο αντιδραστικών επιλογών της κυβέρνησης, που πανηγυρίζουν αυτές τις μέρες και εδώ από την αίθουσα της Συνέλευσης, που έδιωξαν τον κόσμο από τα Σωματεία και μαζεύουν ηλεκτρονικές ψήφους, που όταν ο κλάδος έδινε και συνεχίζει να δίνει παλικαρία μάχη απέναντι στην αξιολόγηση, αυτοί είτε ως μέλη Διοικητικών Συμβουλίων, είτε ως αιρετοί σε Υπηρεσιακά Συμβούλια εντός ή εκτός εισαγωγικών, πάρτε το όπως θέλετε, αυτοί τρομοκρατούσαν, εκφόβιζαν και ανερευθρίαστα υπόσχονταν σε ανθρώπους που είχαν το κεφάλι τους στον ντορβά, νεοδιόριστους συναδέλφους, ότι αυτοί θα πουν δυο καλές κουβέντες στον αξιολογητή για να τους αξιολογήσει εξαιρετικά.

Είναι απαράδεκτο και το λέμε με τον πιο ήπιο τρόπο που μπορούμε, να εμφανίζονται σήμερα ορισμένοι συνδικαλιστές, δεν βάζουμε τους πάντες στο ίδιο τσουβάλι. Ούτε στην ίδια πλευρά. Όμως ορισμένοι συνδικαλιστές να φαίνονται σήμερα εδώ τάχα δικαιωμένοι που η κυβέρνηση και το Υπουργείο, η διοίκηση, προχωρά σε απειλές και ακούστηκε και πριν αυτό, που οδηγεί τους συναδέλφους σε παραίτηση από θέσεις ευθύνης.

Δεν είναι υπερβολή μάλλον να πούμε ότι εύχονται ή υλοποιούν κοινό σχέδιο με τμήματα του μηχανισμού της εκπαίδευσης απέναντι στον κλάδο. Και έχουν τεράστια ευθύνη.

Να ξεκαθαρίσουμε και κάτι ακόμα. Είναι άλλο πράγμα η διαπάλη, άλλο πράγμα η διαφωνία, ποτέ δεν ζητάμε και θα ήταν παράλογο να συμφωνήσουν όλοι μαζί μας, ούτε λέμε ότι κατέχουμε την απόλυτη αλήθεια, είναι άλλο πράγμα αυτό, άλλο πράγμα η διαφωνία, η σφοδρή πολλές φορές για την τακτική, τις επιλογές που πρέπει να γίνουν για να προχωρήσει ο αγώνας μπροστά, είναι

όμως άλλο πράγμα να ψάχνουν ορισμένοι επιβεβαίωση και δικαίωση της αντικλαδικής γραμμής και στάσης που ακολούθησαν, μέσα από τις επιλογές της κυβέρνησης και της διοίκησης, να ψάχνουν, δηλαδή, να μπουν κάτω από τις φτερούγες του Υπουργείου και της κυβέρνησης. Αυτό είναι θλιβερό.

Και έρχονται ώρες και είναι τέτοια ώρα που όλοι καλούμαστε να αποφασίσουμε με ποιον θα πάμε και ποιον θα αφήσουμε. Με τον κλάδο; Με τις αποφάσεις για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου (;) ή με την κυβέρνηση, το Υπουργείο, τη διοίκηση, με σημαία τις δικαστικές αποφάσεις, με τη βαρβαρότητα που έχει γίνει πια θεσμοθετημένη σε όλα τα επίπεδα; Πρέπει να πάρουμε θέση, να κάνουμε επιλογή γιατί μπαίνουμε σε πεδίο σκληρής αναμέτρησης το επόμενο διάστημα.

Οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες έστειλαν με την ψήφο τους, με τη στάση τους, με τη δράση τους ηχηρό μήνυμα και στις εκλογές των Σωματείων απέναντι στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ένα μήνυμα που κανένας δεν μπορεί να το υποτιμήσει. Και ας σταματήσουν ορισμένοι να προσβάλλουν τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που ψήφισαν, πήραν θέση, επέλεξαν, αποφάσισαν μέσα από τις μαζικές διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων και με την ψήφο τους.

Ξέρουν πολύ καλά οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες τι ψήφισαν, τι επιλογές έκαναν. Ο κλάδος έχει κριτήρια, έχει γνώση, δεν παρασύρεται, συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Ούτε η βούληση του κλάδου είναι και γίνεται σεβαστή όταν μας βολεύει αλλά όταν η βούληση και η επιλογή του κλάδου αλλάζει, αλλάζει ορίζοντα, αλλάζει προσανατολισμό, τότε να λέμε ότι κάποιοι δεν κατάλαβαν ή παρασύρθηκαν. Δεν είναι σωστό να λέγεται κάτι τέτοιο.

Το μήνυμα που έστειλαν και στέλνουν οι συνάδελφοι είναι: ως εδώ! Δεν πάει άλλο! Ναι, ήρθε η ώρα της ανατροπής! Αυτό είναι το μήνυμα. Και χρειάζεται αυτό το μήνυμα να είναι ισχυρό και στις κάλπες των εκλογών και στις κάλπες για τη ΔΟΕ και την ΑΔΕΔΥ αλλά και την επόμενη ημέρα κυρίως, κυρίως στο δρόμο του αγώνα.

Στην πραγματικότητα, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και επειδή όλα τα άλλα διλήμματα που επιχείρησαν να θέσουν διάφορες πλευρές αυτές τις μέρες ή τις προηγούμενες κατέρρευσαν ή δεν άγγιξαν τον κλάδο, αυτό το ζήτημα παραμένει κυρίαρχο. Η 93^η Γενική Συνέλευση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας να στείλει όσο πιο δυνατό, ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και στο Υπουργείο Παιδείας. Να είναι όσο πιο ψηλά η δύναμη του αγώνα, να γίνει σαφές ότι το συνδικάτο μπορεί, πρέπει και θα μπει ασπίδα και αιχμή του δόρατος απέναντι στην κυβερνητική πολιτική. Από τη Δευτέρα κιόλας, από την επόμενη ημέρα. Δεν έχουμε άλλη επιλογή και αυτό δεν είναι παραταξιακό ζήτημα. Είναι ζήτημα επιβίωσης και προοπτικής για τους εργαζόμενους.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πριν λίγες μέρες είχαμε ευρωεκλογές. Ο Πρωθυπουργός ακόμα και σήμερα επιμένει να παραχαράξει το αποτέλεσμα του λαού και το ηχηρό χαστούκι που δέχθηκε η κυβέρνηση της Νέας

Δημοκρατίας, όπως με κάποιο τρόπο ορισμένοι επιχειρούν να παραχαράξουν και το μήνυμα αυτών των εκλογών και των διαδικασιών που είχαμε μέσα στον κλάδο. Προσπαθεί ο Μητσοτάκης να παρουσιάσει ως μήνυμα για περισσότερη αποτελεσματικότητα αυτό που ψήφισε ο κόσμος στην υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής, δηλαδή στο σάκισμα των δικαιωμάτων, του εισοδήματος του λαού για να υπηρετούνται τα κέρδη των λίγων. Εε λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η δική μας απάντηση πρέπει να είναι η μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στο να τους χαλάσουμε τα σχέδια. Να τους κόψουμε τη φόρα. Γιατί ο πραγματικός αντίπαλος της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και της αντιλαϊκής πολιτικής ήταν και είναι οι αγώνες του λαού, που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη.

Απ' την επόμενη ημέρα των εκλογών. Από τη μεγάλη κινητοποίηση αλληλεγγύης της εργατικής τάξης στην Αθήνα ως τους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ, που δίνουν ένα τετράχρονο και ηρωικό αγώνα και κερδίζουν. Είναι νικηφόρος αγώνας. Δεν είναι συμβολικός. Δεν είναι αγώνας για τα προσχήματα. Κερδίζουν. Εκεί θα δοθεί η απάντηση. Ήταν αυτοί οι αγώνες που χάλασαν, χαμήλωσαν το 41% και που έσπασαν τη μιζέρια και την απογοήτευση, που συνειδητά καλλιέργησαν όλα αυτά τα χρόνια πολλές πλευρές και πολλοί συνδικαλιστές.

Εμπρός λοιπόν το απόγευμα του Σαββάτου να τους κόψουμε το βήχα. Με ακόμα πιο δυνατή ΑΣΕ, με ακόμα πιο μαχητικό συνδικάτο. Αυτό, συνάδελφοι, ένα τέτοιο κίνημα που θα βγει προμετωπίδα υπέρ των εργαζομένων είναι η παρέμβαση που πρέπει να κάνει και το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στις πολιτικές εξελίξεις. Αυτή είναι η παρέμβαση. Και όχι να ξαναζεσταίνουν ορισμένοι, είτε φανερά, είτε υπόγεια, είτε δημόσια, ορισμένες ξινισμένες σούπες για αναστήλωση της χρεοκοπημένης σοσιαλδημοκρατίας, που δοκιμάστηκε, απογοήτευσε και εν τέλει υπηρέτησε μέχρι ταμπούνια τις επιλογές του κεφαλαίου. Δεν είναι εκεί η λύση, δεν είναι αυτό που χρειάζεται σήμερα το συνδικάτο. Το συνδικάτο μπορεί με αυτοτέλεια, με δυναμισμό, με πλαισίο πάλης που ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολλών, να παρέμβει στις πολιτικές εξελίξεις. Μπορεί και πρέπει να το κάνει.

Εμείς, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όλες αυτές τις μέρες και τις επόμενες που θα φτάσουμε και στο πρόγραμμα δράσης δώσαμε και δίνουμε βάρος πολύ μεγάλο στην επόμενη ημέρα. Γιατί ξέρουμε καλά και το ξέρουμε όλοι εδώ, οι περισσότεροι, που κουβεντιάζουμε, ανταλλάσσουμε σκέψεις και προβληματισμούς ότι η επόμενη ημέρα θα είναι δύσκολη για τον λαό. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχοντας τη συναίνεση στα κεντρικά και στρατηγικά ζητήματα και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από το ΠΑΣΟΚ, θα πατήσει γκάτζι στην υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής.

Απέναντι στο γνωστό και δρομολογημένο αντιλαϊκό σχέδιο κυβέρνησης - Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιχειρηματικών ομίλων, για ένταση των δημοσοικονομικών περιορισμών, ένταση της φοροληστείας, ακόμα πιο επιθετική εφαρμογή του Ταμείου Ανάκαμψης για να πλουτίζουν και να ξεζουμίζουν τον λαό οι λίγοι, ακόμα

μεγαλύτερη ελαστικοποίηση της εργασίας, βαθύτερη εμπλοκή στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, στην Ουκρανία, στη συμμετοχή - τη σφαγή του παλαιστινιακού λαού, απέναντι σ' αυτό το κοινό σχέδιο, ελπίδα μπορεί να είναι μόνο οι αγώνες του λαού και η κλιμάκωσή τους. Ελπίδα μπορεί να είναι μόνο η πάλη με περιεχόμενο τις ανάγκες των πολλών και όχι τα κέρδη των λίγων.

Η επόμενη μέρα, συνάδελφοι, για τον κλάδο και την εκπαίδευση και κατά τη γνώμη μας είναι αδυναμία της συζήτησης που γίνεται μέχρι τώρα, θα είναι δύσκολη. Ήδη η κυβέρνηση έχει φτιάξει προπαρασκευαστική επιτροπή που ετοιμάζει νομοσχέδιο, νομοσχέδιο σκουπτα, νομοσχέδιο εφ' όλης της ύλης, που περιλαμβάνει μέσα πλευρές από την εφαρμογή και την υλοποίηση του γραπτού διαγωνισμού, από την ελεύθερη επιλογή σχολείου, απ' τα ψηφιακά μαθήματα, απ' τη γενίκευση των συγχωνεύσεων και ήδη τα πρώτα δείγματα τα έχουμε αυτές τις μέρες, σήμερα, απ' την αλλαγή του τρόπου εισαγωγής.

Χρειάζεται από τώρα να ετοιμάσουμε την απάντηση του κλάδου. Γιατί αυτή η απάντηση μπορεί να χρειαστεί να δοθεί και μέσα στο καλοκαίρι, που η κυβέρνηση θα επιδιώξει νύχτα και με τον κλάδο θεωρώντας σε αδράνεια να περάσει αυτά τα σχέδια.

Ο αγώνας την επόμενη ημέρα για την αξιολόγηση, ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, περνά ίσως την πιο κρίσιμη και δύσκολη φάση. Με την ένταση των πιέσεων, της τρομοκρατίας, και είναι τώρα η ώρα που ο κλάδος με μπροστά την Ομοσπονδία πρέπει να μπει μπροστά. Πρέπει να βρεθεί ενωμένος, εξοπλισμένος με αποφάσεις, συστειρωμένος, αποφασισμένος να ρίξει στα σκουπίδια το σχέδιο της κυβέρνησης.

Τα ζητήματα των μισθών, του ωραρίου, της συλλογικής σύμβασης, μπορούν και πρέπει να μπουν προμετωπίδα στην πάλη και να ετοιμάσουμε μαχητικές κινητοποιήσεις με συνέχεια και διάρκεια.

Συνάδελφοι, εδώ, σ' αυτά τα ζητήματα, στην πραγματική ζωή, στα υπαρκτά και μεγάλα προβλήματα χτίζεται η ενότητα του κλάδου. Αυτή η ενότητα, δηλαδή σε γραμμική σύγκρουση με την κυβερνητική πολιτική, με προϋποθέσεις κλιμάκωσης του αγώνα, στους υπαρκτούς αγώνες, αυτή την ενότητα έχει ανάγκη ο κλάδος και όχι από τεχνητές συγκολλήσεις, από συμφωνίες παρατάξεων, από τα πάνω.

Αυτή την ενότητα μπορεί και πρέπει να υπηρετήσει και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας με προωθητικές αποφάσεις. Και επιτρέψτε μου να πω και κάτι άλλο, γιατί επιμένουν ορισμένοι εκπρόσωποι παρατάξεων και ηγεσιών, να μιλάνε για μονοθεματικό αγώνα, τάχα μου δήθεν του κλάδου για την αξιολόγηση.

Συνάδελφοι, δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε απέναντι σε τι αντιδρούμε. Απέναντι με τι είμαστε, σε σχέση με τι είμαστε απέναντι. Είμαστε απέναντι στο σχέδιο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που αποτελεί εξειδίκευση των κατευθύνσεων του ΟΟΣΑ και της Commission, γιατί πιο γρήγορη, επιθετική προσαρμογή του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος και κατά συνέπεια της εργασίας των εκπαιδευτικών, άμεσα στις ανάγκες της αγοράς

και των λίγων. Ένα σχέδιο που επιχειρείται να πάρει σάρκα και οστά εδώ και 30 χρόνια. Ένα σχέδιο που τμήματά του επιχειρήσαν να υλοποιήσουν όλες οι κυβερνήσεις και σοσιαλδημοκρατικές και νεοφιλελεύθερες. Ένα σχέδιο που ο κλάδος, οι προηγούμενοι από μας, εμείς με τους δικούς μας αγώνες έχουμε πετάξει στο καναβάτσο, έχουμε ακυρώσει πολλές φορές και πρέπει να το κάνουμε και τώρα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, συνάδελφοι, ότι αυτό το σχέδιο θέλει ένα αυτόνομο σχολείο. Στη λειτουργία του, στο περιεχόμενο των μαθημάτων, ως προς το προσωπικό, ως προς τη διαχείριση των πάντων, δηλαδή ένα σχολείο εξαρτημένο απ' τις τσέπες των γονιών. Αυτό το σχέδιο θέλει ένα σχολείο κατηγοριοποιημένο και όχι ενιαίο για όλα τα παιδιά. Πολλών ταχυτήτων, ανάλογα με τη σύνθεση του μαθητικού πληθυσμού ή ανάλογα με τη δυνατότητα προσέλευσης μαθητών, που θα δίνει τη γνώση με το σταγονόμετρο και θα θεωρεί εσχάρης ότι όλα τα παιδιά δεν παίρνουν τα γράμματα.

Αυτό το σχέδιο που επιχειρείται τώρα να υλοποιηθεί θέλει διοίκηση του σχολείου από διευθυντές μάνατζερ, με κατάργηση των Συλλόγων Διδασκόντων, ώστε να τρέχουν πιο γρήγορα και ανεμπόδια, χωρίς αντιστάσεις τα σχέδιά τους.

Αυτό το σχέδιο θέλει εκπαιδευτικό φοβισμένο, σκυφτό, αδύναμο να παίξει το ρόλο του. Που θα αναπαράγει εν τέλει τον υποταγμένο όπως αυτοί προσδοκούνε εαυτό του στους μαθητές του. Που θα τον προβάλλει στη νέα γενιά και τη νέα βάρδια της εργατικής τάξης όπως θέλουν να την ετοιμάσουν. Που θα προσαρμόζεται άνευ αντιρρήσεων.

Σε όλα αυτά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, έχουμε επιλέξει να πάμε απέναντι. Για όλα αυτά έχουμε επιλέξει να πάμε κόντρα, μέχρι τέλους με όλα τα μέσα, με πείσμα, με μαχητικότητα, με όλες τις μορφές πάλης.

Αυτό το σχέδιο είναι που υλοποιείται τώρα. Αυτό το σχέδιο και απέναντι σε αυτό πρέπει να πάρουν θέση όλοι, όλοι, στην πράξη και όχι με γενικές αναλύσεις και θεωρίες. Γιατί ο αγώνας που δίνει ο κλάδος, συνάδελφοι, δεν είναι αγώνας κλαδικός ή απλά για ένα επιμέρους ζήτημα. Δεν είναι αγώνας συντεχνιακός. Αφορά την ουσία της εκπαίδευσης. Αφορά το τι σχολείο θα έχουν τα παιδιά της εργατικής τάξης και του λαού.

Είναι, συνάδελφοι, ένας τέτοιος αγώνας, αγώνας μονοθεματικός. Είναι, συνάδελφοι, ένας τέτοιος αγώνας τιμής και αξιοπρέπειας αγώνας στείρας άρνησης. Σε καμία περίπτωση. Και είναι πραγματικά προσβλητικό να λέγεται αυτό απέναντι σε συναδέλφους που δίνουν καθημερινά τη μάχη.

Ναι, συνάδελφοι, έχουμε θέση και πρόταση για το μέλλον. Έχουμε αντίληψη, έχουμε βαθιά συναισθηση των δυνατοτήτων που δίνει η οικονομία, η κοινωνία, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και των περιορισμών των ορίων που βάζει αυτό το σύστημα. Έχουμε πρόταση και βλέπουμε μπροστά. Δεν κοιτάμε στο παρελθόν. Έχουμε πρόταση και λέμε ότι αυτό που είναι σήμερα αναγκαίο είναι ένα σχολείο αποκλειστι-

κά δημόσιο, δωρεάν για όλα τα παιδιά, χωρίς ταξικούς φραγμούς, αποκλεισμούς, οικονομικές, ταξικές και φυλετικές διακρίσεις. Ενιαίο για όλα τα παιδιά που θα μορφώνει πραγματικά. Δεν θα εξοντώνει, δεν θα διαχωρίζει. Ένα σχολείο που το κράτος αναλαμβάνει την ευθύνη για τη χρηματοδότηση, τις υποδομές και τη λειτουργία και δεν θα βγαίνουν οι εκπαιδευτικοί και οι διευθυντές στη ζητιανιά.

Ένα σχολείο σύγχρονο και όχι επικίνδυνο, αποκρουστικό με χρυσό και ψηφιακό περιτύλιγμα. Ένα σχολείο που θα υπάρχει επιστημονική, εργασιακή, οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών. Ένα σχολείο που απ' αυτό θα φύγει η γραφειοκρατία. Ένα σχολείο που θα φύγει ο αυταρχισμός, ο διοικητισμός και τη θέση του θα πάρει η συλλογικότητα, η συμμετοχή και η χαρά της μάθησης. Ένα σχολείο που θα θέτει στο επίκεντρο τις ανάγκες των παιδιών. Γι' αυτό παλεύουμε, συνάδελφοι. Με αυτό το πλαίσιο, με αυτή την προοπτική, με αυτή τη γραμμή θα επιδιώξουμε να συνθέσουμε δυνάμεις και να πάμε μπροστά τον αγώνα την επόμενη ημέρα.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ακούμε συνεχώς απ' τις παρατάξεις της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ, κυρίως, μία είδους μομφή για το ζήτημα της λήψης των αποφάσεων στο Διοικητικό Συμβούλιο, για το ποιος υλοποιεί τις αποφάσεις. Ας δούμε λοιπόν για να έχουμε το καλό ερώτημα. Ποιος υλοποιεί τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας και του κλάδου; Τα Σωματεία, οι εκπαιδευτικοί που εμπιστεύτηκαν τις δυνάμεις της Αγωνιστικής Συστήρωσης, άλλα Σωματεία, άλλοι αγωνιστές μέσα στον κλάδο, αποτέλεσαν την αιχμή του δόρατος όλα τα προηγούμενα χρόνια στην υλοποίηση κάθε απόφασης που έβγαλε τους εργαζόμενους μπροστά.

Οι εκλεγμένοι με την Αγωνιστική Συστήρωση Εκπαιδευτικών, άλλοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες αγωνιστές, πρωτοστάτησαν στον καθημερινό αγώνα για όλα τα προβλήματα, βρίσκονται δίπλα στους εκπαιδευτικούς, δεν έχουν καμία δέσμευση απέναντι στην κυβέρνηση, τη διοίκηση και τους μηχανισμούς της. Έδωσαν και δίνουν με πείσμα τη μάχη απέναντι στην κατηγοριοποίηση των σχολείων. Έδωσαν και δώσαμε, συνάδελφοι, μάχη για την ενότητα του κλάδου. Ακόμα και σε αποφάσεις που δεν συμφωνήσαμε. Ακόμα και σε αποφάσεις που θεωρήσαμε και επιβεβαιωθήκαμε ότι πάρθηκαν τη λάθος στιγμή και διευκόλυναν την κυβέρνηση.

Δεν σταθήκαμε με τις μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες αλλά με ανοιχτή καρδιά και με το βλέμμα στραμμένο στο τι είναι αυτό που μπορεί να ενώσει ιδιαίτερα τον συνάδελφο και την συναδέλφισσα, μέσα στον Σύλλογο Διδασκόντων. Είναι αυτοί οι συνάδελφοι, αυτά τα Σωματεία, αυτοί οι συνδικαλιστές που συνέβαλαν στο να ανοίξουν νέα μέτωπα πάλης, αντιπαράθεσης, με τις κυβερνήσεις και το Υπουργείο Παιδείας. Που επτεξεργαστήκαμε, καταθέσαμε και τμήμα της υιοθετήθηκε από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση, σχέδιο για συλλογική σύμβαση εργασίας.

Αυτοί είμαστε που υλοποιούμε τις αποφάσεις και τις διεκδικήσεις. Αυτοί που έδωσαν μάχη ενάντια στην

εφαρμογή των σκληρών αντεργατικών και αντιεκπαιδευτικών νόμων, όπως ο Νόμος Χατζηδάκη, οι διατάξεις για να μπουν κάμερες στις τάξεις, οι απαγορεύσεις των διαδηλώσεων που τις σπάσαμε μαζί με όλο τον λαό στην πράξη. Αυτοί είναι που υλοποιούν τις αποφάσεις και τις αγωνιστικές πρωτοβουλίες, που βγάζουν τους εργαζόμενους μπροστά.

Πρώτθσαν αυτοί οι συνδικαλιστές, αυτές οι δυνάμεις αταλάντευτα τη μεγάλη υπόθεση της συμμαχίας με τους γονείς και τους φορείς του οργανωμένου κινήματος. Που έδωσαν μάχη για την κοινή πάλη των εκπαιδευτικών με όλο το εργατικό κίνημα για το θέμα της παιδείας. Που έδωσαν μάχη ώστε τα Σωματεία των εκπαιδευτικών να συμπορευτούν και να αποκτήσουν κοινό βηματισμό με Εργατικά Σωματεία, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, που παλεύουν για ζωή και δουλειά με δικαιώματα, που προτάσσουν τη ζωή των πολλών, απέναντι στα κέρδη των λίγων. Αυτά τα Σωματεία, αυτοί οι συνδικαλιστές, με αιχμή του δόρατος τους εκλεγμένους με την Αγωνιστική Συστήρωση Εκπαιδευτικών και τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ στον κλάδο, που πρωτοστατήσαμε στις μεγάλες συσκέψεις στο ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ, τα Λιπάσματα της Δραπετσώνας, στις μεγάλες κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη, στις λαϊκές κινητοποιήσεις για το μεγάλο θέμα της υγείας, στην αλληλεγγύη του λαού μας και των Σωματείων, στο λαό της Θεσσαλίας που έζησε τις τραγικές καταστροφές από ένα σύστημα που βλέπει τα πάντα ως κέρδος.

Αυτούς τους συνδικαλιστές και αυτά τα Σωματεία που εμπιστεύτηκαν τους εκπαιδευτικούς στα κρίσιμα, όπως στις Γενικές Συνελεύσεις του Μάρτη, που επέμεναν για κύκλο Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλεια με αποφασιστικό χαρακτήρα. Αυτοί υλοποίησαν τις αποφάσεις. Αυτοί ένωσαν τον κλάδο. Γιατί, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αν τότε είχαμε υποκύψει σε μια λογική ότι η υπόθεση πρέπει να μείνει στα χέρια των Διοικητικών Συμβουλίων ή κάποιων αγωνιστικών...

Ωραία, θα κλείσω. Δεν θα είχαμε, συνάδελφοι, αν είχαμε τότε υποχωρήσει τις μαζικότερες Γενικές Συνελεύσεις στην ιστορία, τα 20 τελευταία χρόνια, με την ιστορική Ολομέλεια της 1^{ης} του Απριλίου. Αυτοί που μπήκαν μπροστά, που υλοποίησαν τις αγωνιστικές αποφάσεις που ενώνουν τον κλάδο, ήταν αυτοί οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες, οι εκλεγμένοι στα Σωματεία που πολέμησαν εκφυλιστικά φαινόμενα, που αναδείξαμε και την πρώτη ημέρα και περιμένουμε, συνάδελφοι, απ' όλες τις παρατάξεις, έστω και αύριο, στις αποφάσεις, να πάρουν θέση και για το θέμα της διαζώσης αποκλειστικά εκλογικής διαδικασίας από δω και πέρα, και στην ενιαία απόφαση για τη διεξαγωγή των εκλογών. Αυτοί που ένωσαν τον κλάδο, αυτοί που μπήκαν μπροστά, ήταν όσοι δεν έμειναν θεατές στο έγκλημα που εξελίσσεται στην Παλαιστίνη, που πάλεψαν τα Σωματεία να πάρουν θέση, που πρωτοστάτησαν στις μεγάλες κινητοποιήσεις, τις διαδηλώσεις του λαού μας, παρά την αφωνία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ στο μεγάλο θέμα αυτό.

Εδώ, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι η ενότητα. Σε γραμμή σύγκρουσης, σε γραμμή αντιπαράθεσης με

κάθε σάπιο, κάθε βάρβαρο, κάθε αντιλαϊκό που μαυρίζει τις ζωές μας. Και αυτή η ενότητα είναι που πρέπει να βαθύνει και αυτή την ενότητα να είστε σίγουροι ότι θα την υλοποιήσουμε με κάθε ικμάδα της δύναμής μας από την επόμενη ημέρα. Γιατί ο αγώνας πρέπει να δυναμώσει.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η ιστορία, η εξέλιξη της κοινωνίας προχωράει με σύγκρουση, όχι με υποταγή σε δικαστικές αποφάσεις, ψηφισμένους νόμους και αρνητικούς συσχετισμούς. Δεν μας αφορά μια συζήτηση ούτε και σε επίπεδο φρασεολογίας περί πουλημένων, προδοτών, νάνων που ακούγονται. Δεν μας αφορά. Το λέμε καθαρά. Εμείς, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η κριτική που ασκήσαμε στην πλειοψηφία των παρατάξεων είναι ακριβώς γιατί είναι δεσμευμένη, αυτό εκτιμάμε, στην κυβερνητική πολιτική, που βάζει όρια στις διεκδικήσεις των εργαζομένων. Και αυτές οι δεσμεύσεις τους αποκαλύφθηκαν στα πιο κρίσιμα. Αυτές οι δεσμεύσεις αποκαλύφθηκαν το '21, όταν 100 χιλιάδες εκπαιδευτικοί απεργούσαν και κάποιοι τραβούσαν το χαλί κάτω από τα πόδια.

Αυτές οι δεσμεύσεις αποκαλύφθηκαν στις ηλεκτρονικές εκλογές και ακούστε, ακούστε. Τον Νοέμβρη πριν τις εκλογές στα Υπηρεσιακά Συμβούλια θα συζητήσουμε αναλυτικά και να είστε σίγουροι ότι θα αξιολογήσουμε εντός ή εκτός εισαγωγικών και τα πεπραγμένα αυτών που εμφανίζονται σήμερα ως υπερασπιστές του κλάδου στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Όμως συνάδελφοι, η δήλωση της Κεραμέως μετά τη συμμετοχή σας στις ηλεκτρονικές εκλογές, ότι χαιρετίζουμε για πρώτη φορά τον εκσυγχρονισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, που αξιοποιεί νέες μεθόδους, το ότι βάλατε πλάτη στο να υλοποιηθεί το σχέδιο της κυβέρνησης, αυτό θα είναι δική σας και ολοδική σας ευθύνη και χρέωση.

Ακούστε. Μην προδιαγράψετε ότι οι εκλογές θα γίνουν ηλεκτρονικά. Εκτός αν είναι, να το πείτε ότι έχετε αποφασίσει να μην διεκδικήσουμε δια ζώσης κανονικές εκλογές, όπως γινόταν τόσα χρόνια, όπως σας προτείναμε την προηγούμενη φορά και στρίψατε δια του αρραβώνος. Αυτό θα παλέψουμε με όλη μας τη δύναμη. Αυτό να το ξέρετε.

Αυτές οι δεσμεύσεις σας στην αντιλαϊκή πολιτική επι-

βεβαιώθηκαν στην ακύρωση της απεργίας στις 17 του Απριλίου.

Αυτό λοιπόν, και ολοκληρώνω, που χρειάζεται να δυναμώσει είναι μέσα στα συνδικάτα, μέσα στον λαό ένα ρεύμα αμφισβήτησης αυτής της πολιτικής. Πρέπει να δυναμώσουν οι αγώνες που έχουν στο επίκεντρο τις ανάγκες των...Ωραία. Άλλο ένα και τελειώνω.

Αυτό που χρειάζεται να δυναμώσει είναι η ενότητα των εργαζομένων. Να γυρίσουμε την πλάτη στα σχέδια περί κυβερνητικών εναλλαγών. Να μην μετατρέψουμε, να μην επιτρέψουμε το Συνδικάτο να γίνει σκαλοπατάκι για να ανεβοκατεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις.

Όσες φορές, ακούστε το, γιατί αυτή είναι η αλήθεια και το ξέρετε, άσχετα αν ακόμα δεν μπορείτε να διαχωριστείτε απ' τις ηγεσίες σας και να βγείτε να το παραδεχτείτε σ' αυτό το βήμα, το ξέρετε ότι όσες φορές οι εργαζόμενοι χαμογέλασαν ήταν όταν πάλεψαν μ' αυτή τη γραμμή, μ' αυτό τον προσανατολισμό. Τότε ο λαός σήκωσε κεφάλι. Στους αγώνες της e-FOOD, στους αγώνες της ΛΑΡΚΟ, μαζί με τους φοιτητές, μαζί με τους απεργιακούς αγώνες, μαζί με τους αγώνες που δίνουν θετική απάντηση. Εμείς, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ξέρουμε καλά την ευθύνη μας. Εμείς ποτέ, και το ξέρετε και αυτό, κανένα καλάμι δεν καβαλήσαμε ούτε θα καβαλήσουμε. Ναι, είμαστε χαρούμενοι αλλά είμαστε και με βαθιά συναίσθηση της ευθύνης που υπάρχει για την επόμενη ημέρα.

Συνάδελφοι, δεν είμαστε σπορά της τύχης. Δεν προκύψαμε απ' το πουθενά. Ακόμα και όταν εδώ σ' αυτή την αίθουσα ήταν λίγοι, κάποιοι δεκάδες αντιπρόσωποι από αυτή την πλευρά...κρατήσαμε ψηλά τη σημαία του αγώνα. Ακόμα και τη δεκαετία του '90 που κάποιοι μας έλεγαν για την Ευρώπη με τα χρυσά κουτάλια και τον εκσυγχρονισμό ήμασταν εδώ.

Ήμασταν εδώ όταν πήραμε τη μεγάλη απόφαση να συγκροτήσουμε το μεγάλο πανεργατικό μέτωπο του αγώνα και της ελπίδας.

Θα είμαστε εδώ και την επόμενη ημέρα. Σ' αυτή τη μεγάλη προσπάθεια, να είστε σίγουροι συνάδελφοι ότι θα βρεθούμε στο ίδιο μετερίζι. Θα είμαστε νικητές, όχι η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών αλλά ο ίδιος ο κλάδος. Πατάμε γερά, προχωράμε μπροστά, συνάδελφοι. Αυτό δεν το ξεχνάμε.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι στην 93^η Γενική Συνέλευση, βρισκόμαστε σε μία κομβική συλλογική διαδικασία. Γιατί δίνεται η δυνατότητα στους 495 συνέδρους να διαμορφώσουν την πορεία της Ομοσπονδίας, σύμφωνα με τη βούληση της βάσης του κλάδου, σε μια περίοδο που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ετοιμάζεται να οξύνει την επίθεση στους εργαζόμενους και στα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Δεν αποτελεί δική μας εκτίμηση. Είναι λόγια του ίδιου του Πρωθυπουργού. Όταν το βράδυ μετά τις ευρωεκλογές τι είπε; Πως η κυβέρνηση θα πρέπει να γίνει πιο αποτελεσματική και πιο γρήγορη στις αναδιαρθρώσεις. Φόβος και τρόμος, έτσι; Για όλους τους εργαζόμενους. Αλήθεια όμως, πέρα από αυτή την κυνική ομολογία, ότι θα προσπαθήσει να τρέξει γρήγορα το αντιλαϊκό πρόγραμμα, τι μαρτύρησε άθελά του; Πως οι επιδιώξεις που είχε όλος ο αντιλαϊκός σχεδιασμός σκόνταψε πάνω στο λαϊκό παράγοντα όλο το προηγούμενο διάστημα. Το εργατικό και υπαλληλικό κίνημα, τη νεολαία, τη φτωχή αγροτιά που αποτέλεσαν την πραγματική αντιπολίτευση απέναντι στον 41% του περσινού Ιούνη.

Γ' αυτό δεν έτρεξαν με την ταχύτητα που ήθελε. Εκεί που κάποιες δυνάμεις απογοήτευαν τον κόσμο πως η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα είναι παντοδύναμη, διαψεύστηκαν, αφού οι αγώνες που αναπτύχθηκαν όλο αυτό το διάστημα και συνεχίζουν να αναπτύσσονται τις έκοψαν τη φόρα. Τη ζορίζουν και μάλιστα την κόντυναν στο 28% και θα την κόντυνουν και άλλο το επόμενο διάστημα σε όλα τα επίπεδα.

Την κόντυναν πραγματικά οι αγώνες του φοιτητικού κινήματος, που μετέτρεψαν σε εφιάλτη της κυβέρνησης την ψηφίση και την υλοποίηση των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Την κόντυναν οι αγρότες της φτωχής αγροτιάς, την κόντυναν οι αγώνες, οι μεγάλοι εργατικοί αγώνες της COSCO, της e-FOOD, της ΛΑΡΚΟ, που πραγματικά έδωσαν ανάσα σε όλους τους εργαζόμενους, στα φτωχά λαϊκά στρώματα ότι υπάρχει ελπίδα. Και συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επειδή ακούστηκε κάμποσες φορές εδώ μέσα, συγγνώμη, αλλά όλοι αυτοί οι αγώνες μόνο αγώνες συμβολικοί δεν ήταν. Ήταν αγώνες που είχαν στην προμετωπίδα τους την πολιτική των κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ιμπεριαλιστικών Οργανισμών.

Τέτοιους αγώνες έχουμε ανάγκη, τέτοιους αγώνες αναπτύξαμε το επόμενο διάστημα και πραγματικά και ο κλάδος των εκπαιδευτικών είχε σοβαρή συμβολή σ' αυτή την προσπάθεια να κόντυνει η κυβέρνηση. Είμαστε περήφανοι που χιλιάδες εκπαιδευτικοί της βάσης βγήκαν στο προσκήνιο, κόντράραν τις επιδιώξεις της κυβέρνησης, την υποχρέωσαν γρήγορα να ξεπεζέψει από το καλάμι. Να είστε σίγουροι, να είναι σίγουροι όλοι οι συνάδελφοι που παρακολουθούνε και μέσα από τα διαδικτυακά και μέσα από τις βιντεοσκοπημένες παρεμβά-

σεις αυτό το Συνέδριο, ότι οι δυνάμεις της ΑΣΕ μαζί με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς της βάσης θα δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό και το επόμενο διάστημα.

Αντικειμενικά λοιπόν μπαίνει το βασικό επίδικο και της φετινής Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας. Θα μπορέσει ο κλάδος να απαντήσει στην επόμενη ημέρα με καλύτερους όρους θα πούμε, όχι μόνο βάζοντας εμπόδια στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς αλλά οργανώνοντας με κάθε τρόπο τον αγώνα και τη διεκδίκηση για μόρφωση, δουλειά με δικαιώματα, μισθούς και ζωή με αξιοπρέπεια. Κόντρα στη λογική των βάουτσερ, των pass, με τα διάφορα καλάθια της Χαλιμάς που η κυβέρνηση ευαγγελίζεται.

Θα μπορέσουμε με καλύτερους όρους και προϋποθέσεις να ανοίξουμε τον δρόμο για τη διεκδίκηση συλλογικών συμβάσεων εργασίας, για πλήρη δικαιώματα για τους αναπληρωτές, για την άμεση μονιμοποίησή τους ενάντια στο νέο σφαγείο που ετοιμάζουν με τον γραπτό ΑΣΕΠ. Για το ωράριο των νηπιαγωγών, για κτιριακές υποδομές σύγχρονες, για περιεχόμενο σπουδών ολόπλευρο που θα μορφώνει και δεν θα εξοντώνει.

Θα μπορέσουμε να δώσουμε τη μάχη με καλύτερους όρους και προϋποθέσεις για επανεπιβεβαίωση της απόφασης της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας ενάντια στην κατηγοριοποίηση - αξιολόγηση;

Και όλα αυτά όχι απλά ως θέσεις του κλάδου για να λέμε ότι η ΔΟΕ έχει θέση για το τάδε ή το δεινά ζήτημα, αλλά ως μέτωπα αγώνα, με τους εκπαιδευτικούς στο προσκήνιο, στις Γενικές Συνελεύσεις, στις κινητοποιήσεις, δηλαδή μέσα στη φωτιά της μάχης.

Την απάντηση αυτή, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για τους όρους και τις προϋποθέσεις την έχει δώσει η ίδια η ζωή και την έχει γράψει με ολοφώτεινα γράμματα. Όταν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί της βάσης αποφασίζουν να μπουν μπροστά, να βγουν στο προσκήνιο, μπορούν να σαρώσουν αντιλαϊκούς νόμους, άδικες αποφάσεις, ακόμα και οπισθοχωρήσεις των εκπροσώπων τους. Γιατί τελικά είτε με ισχνή, είτε με διευρυμένη πλειοψηφία, όταν ένα νομοσχέδιο ψηφίζεται στη Βουλή, τον τελικό λόγο στην υλοποίηση τον έχουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Εμείς πιστεύουμε στη δύναμη των εργαζομένων, στη

δύναμη των αγώνων τους και αυτή καταθέτουμε καθημερινά.

Την απάντηση την έδωσαν οι χιλιάδες εργαζόμενοι που βγήκαν στην απεργία στις 28 Φλεβάρη, στις 17 Απρίλη, όταν μάλιστα η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ όσο και της ΔΟΕ αρνούταν τη συμπόρευση με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα. Την απάντηση την έδωσαν και την δίνουν οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που πάνε κόντρα στην κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας, τα στελέχη της διοίκησης, τις πιέσεις, τις απειλές και τους εκβιασμούς για την κατηγοριοποίηση και την αξιολόγηση.

Την απάντηση την δίνουν οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που διδάσκουν στα παιδιά το δικαίωμα ενός κράτους να υπάρχει, που δεν κλείνουν τα μάτια μπροστά στο συνεχιζόμενο έγκλημα στην Παλαιστίνη. Που απαιτούν εδώ και τώρα να σταματήσει η χώρα μας να βάφει τα χέρια της με το αίμα χιλιάδων αθώων αμάχων και παιδιών.

Αυτή την εμπειρία των αγώνων, της προσπάθειας που κάνουν οι εκπαιδευτικοί της βάσης να κρατήσουν όρθια τα σχολεία, πρώτα και κύρια καλούμε όλους και όλες εδώ μέσα σ' αυτή την αίθουσα να επαναφέρετε στη μνήμη σας. Να συμπορευτείτε τόσο σε επίπεδο αποφάσεων στη Γενική Συνέλευση, όσο και το Σάββατο στις αρχαιρεσίες, όσο και από την επόμενη ημέρα, απ' τις 30 του Ιουνίου, στους Συλλόγους, στο κίνημα, στο δρόμο του αγώνα, στα μικρά και μεγάλα ζητήματα.

Ναι, τα προηγούμενα χρόνια δείξαμε πως μπορούμε να τα καταφέρουμε απέναντι σε μεγάλες στρατηγικές επιλογές της κυβέρνησης. Αλλά και της συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης που αυτό τον καιρό μάλιστα βρίσκεται σε μία περιδίληση, ψάχνοντας μέσα από βιβλιακές μεταμορφώσεις ένα νέο προσωπείο για να μπορέσει να σερβίρει ληγμένες συνταγές σε νέες συσκευασίες. Παλιά τους τέχνη κόσκινο. Είτε στο πολιτικό επίπεδο, είτε στο συνδικαλιστικό.

Γιατί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτές οι επιλογές της κυβέρνησης σε στρατηγικούς τομείς, στην παιδεία, στην υγεία, η υπόκλιση στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους που μεταφράζεται σε εκτίναξη της ακρίβειας στα όρια της επιβίωσης, η ολοένα και αυξανόμενη πολεμική εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, είναι κρίσιμες επιλογές. Γι' αυτό το μένος και η πυγμή που δείχνει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τόσο στην προηγούμενη τετραετία όσο και σε αυτή τη θητεία.

Ευτυχώς όμως σε τούτα δω τα μάρμαρα κακιά σκουριά δεν πιάνει. Εδώ υπάρχει ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Υπάρχει γραμμή αμφισβήτησης, ρήξης με αυτή την κατάσταση. Υπάρχουν χιλιάδες συνάδελφοι και συναδέλφισσες που στον κλάδο της εκπαίδευσης αποφάσισαν αυτό το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα να το βάλουν μπροστά στο τιμόνι της Ομοσπονδίας με καθαρή εντολή.

Βλέπετε αποδείχθηκε πως η άνοδος των δυνάμεων της Αγωνιστικής Συστήρωσης τελικά ούτε πρόσκαιρη ήταν, ούτε συγκυριακή, όπως υπερθεμάτιζαν κάποιοι απ' αυτό το βήμα πριν από δύο χρόνια. Είναι βαθιά ριζωμένη με αγωνιστικούς δεσμούς, σφυρηλατημένους τους Συλλόγους Διδασκόντων, στις Γενικές Συνελεύσεις, στους

Συλλόγους Εκπαιδευτικών, στους δρόμους, εκεί που υπηρετήθηκε κάθε προωθητική απόφαση που πήρε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Ουσιαστικά κάθε απόφαση που είχε ως βάση τις σύγχρονες ανάγκες του κλάδου για τη μόρφωση των παιδιών, για τους όρους εργασίας μας.

Η δέθεν κριτική που μας γίνεται για υλοποίηση αλλά καρτ αποφάσεων πραγματικά δεν μας αγγίζει, πόσο μάλλον όταν υπήρξαν αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου πλειοψηφικές που όμως η βάση του κλάδου όταν αντιλήφθηκε ότι δεν ήταν με το μέρος της, με το συμφέρον του, έδειξε ωριμότητα και γύρισαν την πλάτη. Οι Γενικές Συνελεύσεις του Μάρτη για παράδειγμα ήταν μια τέτοια στιγμή. Χιλιάδες συνάδελφοι και συναδέλφισσες βγήκαν στο προσκήνιο και για πρώτη φορά οδήγησαν σε Ολομέλεια Προέδρων με αποφασιστικό χαρακτήρα και ανέτρεψαν την απόφαση για σταμάτημα της απεργίας - αποχής.

Σε εκείνες τις αποφασιστικές στιγμές, από την πλευρά μας εμπιστευτήκαμε το κριτήριο των συναδέλφων, και είχαμε βαθιά πεποίθηση, το υποστηρίξαμε άλλωστε και στο Διοικητικό Συμβούλιο εκείνες τις μέρες που προηγήθηκε, ότι οι Γενικές Συνελεύσεις θα έχουν απαρτία, γι' αυτό και οι αποφάσεις έπρεπε να παρθούν από κει, απ' τις Γενικές Συνελεύσεις. Και δικαιωθήκαμε γι' αυτό.

Οι χιλιάδες συναδέλφισσες και συνάδελφοι βλέπουν καθημερινά δίπλα τους ποιο είναι το νέο, ποιο είναι το ελπιδοφόρο. Η δύναμη αυτή που στον οριζόντιά της έχει τις σύγχρονες ανάγκες για ολόπλευρη μόρφωση όλων των μαθητών και μέσα απ' αυτό το πρίσμα βλέπουμε και τα εργασιακά μας δικαιώματα για δουλειά μόνιμη, με δικαιώματα, με μισθούς αξιοπρέπειας, που μαζί με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς αγωνιζόμαστε ώστε να μην στριμύχονται διαρκώς οι ανάγκες της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών στη μέγγενη των δημοσιονομικών περιορισμών, στις αντοχές της οικονομίας, στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ. Κόντρα στη λογική των μειωμένων απαιτήσεων και του μικρότερου κακού. Κόντρα στη μετατροπή της ΔΟΕ και των Συλλόγων σε σκαλοπάτι για εναλλαγή αντιλαϊκών κυβερνήσεων.

Γιατί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Ομοσπονδία και Σωματεία που κουταλομετράνε τις ανάγκες, σύμφωνα με τα θέλω και τα κελεύσματα της κάθε κυβέρνησης, είναι μικρά. Αυτά είναι τα μικρά Σωματεία. Μικρά σε μπόι. Σαν τα Σωματεία που κάποιες δυνάμεις τα παρόπλισαν στην πανδημία. Να τα θυμίσουμε αυτά. Που φώναζαν πως είναι τρέλα οι κινητοποιήσεις και οι διεκδικήσεις εκείνη την περίοδο. Σωματεία που έγιναν άφαντα στους συναδέλφους. Και τώρα έφτασαν στο σημείο να μην μπορούν να κάνουν εκλογές ή ακόμα και αν κάνουν να μην μπορούν να εκλέξουν έναν αντιπρόσωπο. Να τελειώνει, λοιπόν, το αφήγημα περί μικρών Σωματείων.

Και ας μην κλαίνε οι παρατάξεις των ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ πάνω απ' το χυμένο γάλα για τη συμμετοχή. Σπείρατε απογοήτευση πριν από λίγα χρόνια και τώρα θερίζεται θύελλες, ειδικά η παρατάξη της ΔΗΣΥ δεν δικαιούται να μιλάει, όταν επί 4 χρόνια πήγε κόντρα στον ίδιο τον κλά-

δο, ακολούθησε πιστά τη διοίκηση σε κάθε μεγάλη της επιλογή. Αυτό πληρώνετε τώρα. Την αποκοπή σας, το διαζυγίό σας από τη βάση του κλάδου. Γιατί να σας πω κάτι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Να σας πω κάτι; Δεν πείθετε κανέναν ότι το πρόβλημα του κλάδου είναι τι θα γίνει στις ερχόμενες εκλογές των αιρετών με τη στάση της ΑΣΕ. Δεν απασχολεί κανέναν εκπαιδευτικό.

Τους εκπαιδευτικούς ξέρετε τι τους απασχολεί; Τους εκπαιδευτικούς τους απασχολεί ότι 30.000 απολύθηκαν και ζουν με το επίδομα ή στις καλοκαιρινές γαλέρες. Τους απασχολεί ο γραπτός ΑΣΕΠ. Τους απασχολεί η κατηγοριοποίηση μέσω της αξιολόγησης και η αλλαγή της φυσιογνωμίας του σχολείου προς το χειρότερο. Τους απασχολεί ότι ο μισθός τους φτάνει για τις 10 πρώτες μέρες του μήνα. Τους απασχολεί που κάνουν μάθημα σε 25άρια και τλέον τμήματα. Σε κτίρια ασυντήρητα έως επικίνδυνα. Τους απασχολούν δεκάδες υπηρεσιακά θέματα. Τους απασχολεί ότι το κράτος έχει αποτινάξει κάθε ευθύνη από πάνω του και δείχνει τον εκπαιδευτικό ως αποκλειστικό υπεύθυνο για ό,τι κακό και στραβό υπάρχει. Αυτά τους απασχολούν. Εσείς πετάτε τη μπάλα στην εξέδρα όμως. Είναι γνωστή τακτική. Δεν θα σας ακολουθήσουμε στο δρόμο αυτό. Έχετε αποδείξει ότι αν κάποια δύναμη θέλει μικρά Σωματεία, να μην αντιστέκεται σε τίποτα από όσα απεργάζεται κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση, αυτή είστε εσείς!

Δεν πειράζει, είναι κατανοητή η ενόχληση. Είναι κατανοητή. Είναι κατανοητή. Θέλετε Σωματεία απονεκρωμένα από ζωντανές διαδικασίες, απ' την οργάνωση και την ουσιαστική συμμετοχή.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, λίγο ηρεμία, λίγο υπομονή. Λίγο υπομονή.

Σωματεία μεγάλα, Σωματεία μεγάλα, με αύξηση της συμμετοχής, ήταν αυτά που είχαν δράση, που ήταν δίπλα στους συναδέλφους και οι ίδιοι οι συνάδελφοι αισθάνονταν το Σωματείο κοινό τους σπίτι. Ανεξάρτητα από ειδικότητα, από σχέσεις εργασίας, από το τι Θεό πιστεύουν.

Γι' αυτό και αυτά τα Σωματεία δεν ταλαντεύτηκαν για τον τρόπο εκλογών. Και υπάρχουν δεκάδες Σωματεία που οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης με τη συμμετοχή των συναδέλφων παρέλαβαν διαλυμένα Σωματεία. Τα Ξαναζωντάνεψαν όπως στη Φωκίδα, στο Κιάτο, στους

Αγίους Αναργύρους, στη Σαλαμίνα, σε πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Τα Ξαναζωντάνεψαν γιατί οι συνάδελφοι είδαν Σωματείο δίπλα τους. Ξαναβρήκαν το αποκούμπι τους. Μπόρεσαν να οργανώσουν τον αγώνα για να μην υλοποιηθούν οι αντιεκπαιδευτικές κατευθύνσεις. Βρήκαν Προέδρους μαχητές, οργανωτές του αγώνα.

Ναι. Γι' αυτό είμαστε σ' αυτή τη θέση σήμερα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας, απευθύνουμε και από αυτό εδώ το βήμα πλατύ κάλεσμα σε όσους δεν βολεύονται με αυτή την κατάσταση. Σε όσους και όσους θεωρούν ότι τα πράγματα μπορούν να πάνε αλλιώς. Που θεωρούνε πως σύγχρονο δεν είναι να μετράμε πόσα χάσαμε κάθε φορά σε δικαιώματα, σε αξιοπρέπεια, στη ζωή, σε όσους και όσες πιστεύουν πως μέσα απ' την οργάνωση, τον αγώνα και τη διεκδίκηση μπορούμε να δούμε άσπρη μέρα. Πως μπορούνε τα όνειρα να πάρουν τελικά εκδίκηση. Και εγγύηση γι' αυτό τον δρόμο είναι οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών. Γιατί είναι κομμάτι απ' το ζωντανότερο κομμάτι του κλάδου.

Των μεγάλων αγωνιστικών παραδόσεων στη σκέψη και στη δράση. Όπως η Ρόζα Ιμβριώτη, η Έλλη Αλεξίου, ο Δημήτρης Γληνός, όπως η Αριστερή Παράταξη του Νίκου Πλουμπίδη. Των αγωνιστών, των εξόριστων και των εκτελεσμένων της δρακογενιάς του '40. Των απολυμένων, της κατάπτωσης Εγκυκλίου 1010 του Γεωργίου Παπανδρέου. Των εμβληματικών μορφών όπως του Γιάννη Βαγενά και των εκατοντάδων άλλων επώνυμων και ανώνυμων που έγραψαν λαμπρές σελίδες στην υπερεκατοντάχρονη ιστορία της Ομοσπονδίας.

Ναι, μπορούμε να συναντηθούμε και τις επόμενες μέρες και μετά το Συνέδριο στο ίδιο μετερίζι, στον ίδιο δρόμο. Τον ανηφορικό, τον δύσβατο, αλλά ταυτόχρονα τον δικό μας δρόμο. Τον δρόμο των εκπαιδευτικών της βάσης, των μαθητών και της λαϊκής οικογένειας. Με την Αγωνιστική Συσπείρωση στο τιμόνι της Ομοσπονδίας θα μπορούμε να σταθούμε όρθιοι απέναντι σε κυβερνήσεις και υπουργεία και να τους κάνουμε καθαρό πως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν παίχτηκε η παρτίδα μας ακόμα. Μπορούμε να νικήσουμε. Καλή συνέχεια. Καλή δύναμη, καλό βόλι και ραντεβού στους αγώνες. Γεια σας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΟΥΛΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με 2 παρατηρήσεις:

1ο: Με την έναρξη του συνεδρίου, ως παράταξη, θεωρώντας ότι για συμβολικό αλλά και ουσιαστικό λόγο θα έπρεπε το σώμα των αντιπροσώπων να πάρει την πρώτη απόφαση απέναντι στο έγκλημα κατά του Παλαιστινιακού λαού γι' αυτό και καταθέσαμε συγκεκριμένο ψήφισμα. Βγήκε συγκεκριμένος χώρος να μας πει ότι είναι οι μόνοι οι οποίοι υπερασπίστηκαν τον Παλαιστινιακό λαό. Για να σας; Φρεσκάρουμε τη μνήμη καταθέσαμε τέλη Οκτώβρη το ψήφισμά μας στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και στις 15 Νοεμβρίου καταθέσαμε παρατηρήσεις σε δεύτερο κείμενο που μπήκε σε διαβούλευση. Κατά τα άλλα ορισμένοι ονειρεύονται πως μόνο αυτοί έχουν τοποθετηθεί στο ΔΣ της ΔΟΕ... Η αλήθεια πάντα αποκαλύπτεται, συνάδελφοι, και υπάρχουν τα πρακτικά του ΔΣ για επιβεβαίωση.

2ο: καταθέσαμε 3 Ψηφίσματα καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας της κριτικής πεπραγμένων και θα τα επαναφέρουμε και κατά τη διάρκεια των ψηφισμάτων. Μας έκανε εντύπωση, πάντως, που ορισμένοι θυμήθηκαν να μιλήσουν για την εναντίωση του κλάδου στον γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ φέτος ενώ πέρυσι, σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, καταθέσαμε ως παράταξη ακριβώς αυτό ως Ψήφισμα και δεν το ψήφισαν ούτε εδώ ούτε και στο ΔΣ της ΔΟΕ που το φέραμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Ακούσαμε αυτές τις 2 μέρες πολλά αφηγήματα, διαπιστώσαμε ότι υπάρχουν πολλές «αλήθειες», είδαμε να παρελάζουν από αυτό το μικρόφωνο τιμητές των αγώνων του κλάδου, είδαμε να ξεδιπλώνεται η πιο σκληρή αξιολόγηση από τους "αρνητές" της όποιας μορφής αξιολόγησης (τα δικά τους παιδιά παίρνουν άριστα ενώ όλοι οι υπόλοιποι έχουμε κοπεί και μας έχει μπει και η ταμπέλα του προδότη, του ρίψασπι και άλλα χαριτωμένα), διαπιστώσαμε επίσης (σύμφωνα με όσα ακούσαμε πάντα) ότι βρισκόμαστε είτε λίγο πριν την επανάσταση κατάληψης των χειμερινών ανακτόρων είτε έχει αρχίσει κι εμείς δεν το έχουμε αντιληφθεί. Το μόνο σίγουρο όμως είναι πως κατανοήσαμε πλήρως, ότι πολλοί εδώ μέσα δεν έχουν καταλάβει τι πραγματικά συμβαίνει, τι διεργασίες γίνονται στον κλάδο και στην κοινωνία, και τι πρόκειται να συμβεί την αμέσως επόμενη περίοδο. Αλλιώς δεν εξηγείται η με χαλινό και παρωπίδες στάση τους, πράγμα που προφανώς εξυπηρετεί τις παρατάξεις τους αλλά προσφέρουν ταυτόχρονα μεγάλη βοήθεια στην υλοποίηση των σχεδίων της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Ξέρω πως κάποιους δεν τους αρέσει ο τρόπος με τον οποίο ξεκίνησα αλλά έχω την πεποίθηση πως στις κρίσιμες στιγμές πρέπει να γίνεσαι χρήσιμος και όχι αρεστός. Συνηθίζω να τοποθετούμε σε ένα πνεύμα ενότητας γιατί

πιστεύω πως είναι απαραίτητο για την πορεία μας προς το μέλλον. Ένα μέλλον βέβαια, που δεν υπονομεύεται εκ των έσω αλλά όλοι, με τις διαφορετικές αφετηρίες και θεάσεις τους, συνομολογούν ότι σε αυτό πρέπει να καταλήξουμε. Παρ' όλα αυτά η επένδυση μεγάλου μέρους των ομιλιών αντιπροσώπων από συγκεκριμένες παρατάξεις, που μάλλον νιώθουν την ανάγκη της συνδικαλιστικής τους επιβίωσης ή αυτοεπιβεβαίωσή τους μόνο μέσα από ψέματα, στρεβλώσεις ή και απόκρυψη της αλήθειας και με λάσπη στον ανεμιστήρα προς τους αντιπάλους τους, δεν μου αφήνει περιθώρια. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον το μοναδικό κριτήριο για να διαπιστωθεί τι πραγματικά συμβαίνει, είναι η αλήθεια. Κι επιλέγω σήμερα να επενδύσω στη αλήθεια, όχι τη "δική μου ή της παράταξής μου" αλλά αυτή που προκύπτει μέσα από τα γεγονότα, τις στάσεις, τις τοποθετήσεις και τη διαχρονική πορεία όλων των χώρων εντός κι εκτός του ΔΣ της ΔΟΕ.

Πριν ξεκινήσω όμως θα ήθελα να αναφερθώ στο τί ακριβώς έγινε αυτά τα δυο χρόνια:

Συγκρότηση του ΔΣ με άρνηση των παρεμβάσεων να μπουν για άλλη μια φορά

Εκλογές αιρετών του 2022

Ενιαία κείμενα για αξιολόγηση σχολικής μονάδας

Ενημερωτικές διαδικτυακές εκδηλώσεις για ατομική αξιολόγηση ως προς την υλοποίηση της απεργίας αποχής σε νεοδιοριστούς πανελλαδικά και σε κατά τόπους περιοχές

Εκδηλώσεις σε Καρδίτσα για κτιριακό, Πάτρα για αξιολόγηση και Αλεξανδρούπολη για την επαγγελματική εξουθένωση

Περιφερειακές συσκέψεις, γενικές συνελεύσεις και ολομέλειες προέδρων

Προσπάθεια συνεννόησης με ΟΛΜΕ και ΟΙΕΛΕ για συ-

μπόρευση σε μέτωπο υπεράσπισης της δημόσιας εκπαίδευσης

Συλλογική σύμβαση εργασίας

Αιτήματα προς την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘΑ

Απεργιακές κινητοποιήσεις και συλλαλητήρια (π.χ. για μισθούς, αξιολόγηση και ιδιωτικά πανεπιστήμια)

Συνέχιση του κοινωνικού έργου της ΔΟΕ όπως π.χ. κατασκηνώσεις και πολλές δράσεις παρέμβασης σε ζητήματα κεντρικά και τοπικά.

Σε όλα τα παραπάνω οι παρατάξεις κινήθηκαν με τον ίδιο τρόπο ή καλύτερα με θεσμικό τρόπο; Ορισμένες παρατάξεις σε κάποια από τα ζητήματα αυτά είχαν διαφωνία, υλοποίησαν ή υπονόμισαν αυτές τις αποφάσεις;

Η απάντηση είναι ΟΧΙ δεν τις υλοποίησαν και στη χειρότερη περίπτωση τις υπονόμισαν ή ακόμα βρέθηκαν να τις πολεμούν ανοικτά. Και δεν μιλάμε σε κρίσιμα ζητήματα που αφορούν για παράδειγμα τη φυσιογνωμία του συνδικάτου, την κατεύθυνση ή ακόμα και τη λειτουργία του, που κάποιες πλειοψηφίες για παράδειγμα μπορούν να αποκλείσουν ή να περιορίσουν τη δράση και ύπαρξη άλλων πολιτικοσυνδικαλιστικών χώρων, κι έχουμε πολλά παραδείγματα σε συλλόγους πανελλαδικά. Όχι συναδέλφισες και συνάδελφοι τέτοια ζητήματα δεν προέκυψαν ούτε σε αυτή τη διετία. Προέκυψαν όμως ζητήματα (3 θα αναφέρω) που αποτέλεσαν εντέχνως πεδίο αντιπαράθεσης και αποδεικνύεται ότι η όλη επιλογή ήταν προϊόν παραταξιακής εμμονής ή παραταξιακού σχεδιασμού επιβίωσης και διεξόδου.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΧΟΛΕΙΟΥ-ΕΝΙΑΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Παρ' ότι υπήρξε η περσινή ομόφωνη απόφαση, της 92^{ης} ΓΣ της ΔΟΕ που ανέφερε τη συνέχιση της επιλογής αυτής της ΔΟΕ, τι συνέβη; Οι μισές παρεμβάσεις, η ΔΗΣΥ και η ΑΣΕ δεν ψήφισαν τα ενιαία κείμενα. Σχεδόν οι μισές παρατάξεις αντιτάχθηκαν σε αυτή τη μορφή αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας παρότι ψήφισαν την ομόφωνη απόφαση. Και πραγματικά αναρωτιόμαστε πως τελικά λειτουργεί το συνδικαλιστικό κίνημα όταν άλλα ψηφίζουν τα μέλη του κι άλλα πράττουν;;; Με ποια αξιοπιστία μπορεί να λειτουργήσει ένα θεσμικό όργανο που άλλα ψηφίζει τον Ιούνιο κι άλλα πράττει το Σεπτέμβριο;;; Εντύπωση προκαλεί η συνέχιση της στάσης των παρεμβάσεων που χωρίστηκαν στα δυο στο θέμα (όχι μονάχα σε εσωτερικό επίπεδο -εκεί και θεμιτό είναι και λογικό αλλά σε επίπεδο ψήφου και δράσης εντός του κλάδου) προκαλώντας και δίνοντας το σήμα της σύγχυσης και του διχασμού. Η μισή τους παρατάξη να στηρίζει και να συνδιαμορφώνει τα ενιαία κείμενα και η άλλη μισή να επιμένει στη γραμμή της απεργίας αποχής από τους τοπικούς συλλόγους. Γραμμή αδιέξοδη μιας και σήμερα εμφανίζεται η εικόνα να μην μπαίνουν στην αξιολόγηση σχολείου ορισμένα πρόσωπα (δηλαδή κάποια μέλη συλλόγων διδασκόντων) αλλά τα σχολεία τους να συμμετέχουν κανονικά στην αξιολόγηση και αυτό δεν το βλέπουν ως προβληματικό αλλά απολύτως φυσιολογικό. Η γραμμή αυτή απέναντι

στην απόφαση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, για άλλη μια φορά, έδωσε χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση της ΝΔ αφού δεν υπήρξε εναλλακτική σε αυτά τα σχολεία οπότε αφού δεν έκαναν απεργία αποχή, ή έκαναν ελάχιστοι, προχωρούσαν στην αξιολόγηση.

Πάντως το γεγονός ότι μια παράταξη σε ένα ΔΣ Ομοσπονδίας έχοντας 2 μέλη, να ψηφίζει το ένας την α στρατηγική επιλογή και το άλλο τη β εεε δεν το λες και κανονικό. Σε τοπικούς συλλόγους που ένα τοπικό σχήμα παίρνει διαφορετική απόφαση από την κεντρική παράταξη (και φυσικά δεν ανήκουν στις παρεμβάσεις) τη στηλιτεύουν και τη λοιδορούν πόσο μάλλον να αποτυπώνονται οι εσωτερικές αντιθέσεις στις ψήφους των Ομοσπονδιών. Όσα διαφορετικά ρεύματα, ρυακία και λιμνούλες κι αν υπάρχουν εντός των παρατάξεων οι πολιτικοσυνδικαλιστικοί χώροι, ως συγκροτημένες συλλογικότητες, αποτελούν παράλληλα και παραδείγματα στις σύγχρονες δημοκρατίες. Η εντύπωση που μας δίνει η στάση των Παρεμβάσεων είναι μια δεξιά-φιλελεύθερη λογική που εμφορείται από την ατομικότητα και το δικαίωμα του ατόμου απέναντι στη συλλογικότητα.... όσο και να μην τους αρέσει αυτή είναι η αλήθεια και με την ανάλογη βιβλιογραφία πολιτικής ιδεολογίας (εάν τη θέλουν τους τη δίνω στο τέλος...).

Για την ΑΣΕ τι να πει κανείς; Στην αρχή ήμασταν οι προδότες που πουλούσαμε τον αγώνα (έτσι έλεγαν τα τοπικά τους στελέχη στους συλλόγους), τη δεύτερη χρονιά άρχισαν να χαμηλώνουν το θέμα, όταν έβλεπαν την αποδοχή του κόσμου και την επιτυχία του στην πράξη και φέτος παρότι έλεγαν να στα ενιαία κείμενα, σε επίπεδο ρητορικής, στην πράξη ποτέ δεν ψήφισαν τα ενιαία κείμενα μένοντας η ίδια πλειοψηφία των 6 στους 11 και τα 3 χρόνια. Με δεδομένη όμως την αλλαγή των συσχετισμών φέτος και την ανατροπή της πλειοψηφίας των 6 τους καλούμε να ξεκαθαρίσουν εάν θα ψηφίσουν και θα συμβάλλουν στη διαμόρφωση των ενιαίων κειμένων. Να τελειώσει το ψάρεμα στα θολά νερά, όλα πλέον στο φως και καθαρά συνάδελφοι της ΑΣΕ....Πείτε τι θα κάνετε, πάρτε ξεκάθαρη θέση στο ζήτημα κι αφήστε τις πιουέτες και τις ισοροπίες σε τεντωμένο σκοινί.

Από την άλλη παρότι υπάρχει σταθερά αρνητική στάση της ΔΗΣΥ στο θέμα, αν και μας βρίσκει κάθετα αντίθετους η στοιχειοθέτηση που κάνουν, τους καλούμε να μπουν κι αυτοί στα ενιαία κείμενα και να διαμορφωθεί μια ισχυρή πλειοψηφία όπως αρμόζει σε έναν κλάδο που συνεχίζει τη μάχη κι όχι να κρέμεται σε μια κλωστή η απόφαση αυτή αφήνοντας τους συναδέλφους, σε κάθε στροφή αλλαγής των συσχετισμών, ξεκρέμαστους από στρατηγικής άποψης.

Για τη ΔΑΚΕ οφείλω να πω πως μέχρι στιγμής έχει κρατήσει μια σταθερή γραμμή και στηρίζει τα ενιαία κείμενα. Ελπίζουμε η αλλαγή των συσχετισμών στη ΔΟΕ να μην δημιουργήσουν νέες συνθήκες ανατροπής της απόφασής τους αλλά να συνεχίσουν σταθερά στη γραμμή της υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΙΡΕΤΩΝ:

Μεγάλη σπέκουλα, μεγάλη αναταραχή και φουρτούνα σηκώθηκε από τις παρεμβάσεις και την ΑΣΕ για τη συμμετοχή όλων των άλλων παρατάξεων, εκτός αυτών, στην εκλογή των αιρετών το 2022. Αποδείχθηκε ξεκάθαρα πως τελικά στόχος αυτών των παρατάξεων δεν ήταν να επανέλθει η δια ζώσης εκλογική διαδικασία (αυτό το ζητάμε κι εμείς αλλά όχι με τρόπο που θα καταργήσει τον θεσμό) ή να ρυθμιστούν ζητήματα που άφηναν ανοικτή την υποψία για διαβλητότητα αλλά στην προσπάθεια δαιμονοποίησης της ηλεκτρονικής κάλπης, που ουσιαστικά έγινε για να βγει το παραταξιακό αφήγημα ότι οι υπόλοιπες δυνάμεις υλοποιούν το νόμο Χατζηδάκη (ξανά ψέματα κι εδώ μιας και δεν έχει καμία σχέση ο νόμος Χατζηδάκη με τις υπηρεσιακές εκλογές) ενώ αυτοί έλεγαν ότι κρατούν αντίσταση, τελικά οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο ολκής νομιμοποιώντας την κυβέρνηση Μητσοτάκη που πετσόκοψε τις αρμοδιότητες των υπηρεσιακών συμβουλίων και πέταξε εκτός συμβουλίων επιλογής στελεχών τους αιρετούς. Το αδιέξοδο τους είναι τόσο μεγάλο που σκέφτονται διπλά και τριπλά τι θα κάνουν πλέον τον Νοέμβριο που θα έρθει. Τους καλούμε να πάρουν επίσημη θέση από το βήμα του συνεδρίου.

Ξεκαθαρίστε τη στάση σας και οι μεν και οι δε... Να δούμε τελικά ποιος κοροϊδευε τον κλάδο για να υφαρπάξει τις ψήφους των συναδέλφων μας με ψέματα, λάσπη και προβοκάτσιες. Να δούμε τις ψευτοεπαναστατικές φωνές να χαμηλώνουν μετά τις εκλογές στη ΔΟΕ όπως κάποιος ήδη κάνουν και θα φανεί το Νοέμβριο γιατί το πράττουν, εάν επιλέξουν τη σιωπή στο συνέδριο. Να ξέρουν όμως πως εμείς δεν ξεχνάμε και έχουμε ολόκληρο αρχείο με τους παραταξιακούς επαναστάτες του πληκτρολογίου που μας πυροβολούσαν στα social media για την παραταξιακή μας επιλογή. Όταν κι εάν έρθει η ώρα θα σας φρεσκάρουμε τη μνήμη για το τι λέγατε πριν 2 χρόνια!!! Αλλά επειδή ξέρουμε και ποιοί είναι και τι ακριβώς κάνουν ξεκαθαρίζουμε σε όλους τους τόνους πως δεν θα επιτρέψουμε, με τις δυνάμεις μας, να περάσει η λογική της διάλυσης των συνδικάτων και να ξεδιπλωθεί το σχέδιο της δεξιάς για συρρίκνωση, απαξίωση και διαμόρφωση της εικόνας των γραφικών συνδικαλιστών που ό,τι και να πουν στο τέλος θα μοιάζουν, σε επίπεδο κοινωνίας, με το τέλος του παραμυθιού του Αισώπου τον ψεύτη βοσκό.

ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ:

Περήφανα και μαχητικά από την πρώτη στιγμή ως παράταξη ξεδιπλώσαμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο μάχης (με πολλά βήματα και σταθμούς) απέναντι στην ατομική αξιολόγηση, ένα δύσκολο εγχείρημα λόγω της πολυπλοκότητάς του, της πολιτικής συγκυρίας, της αρχικής σύνδεσής του με τις διαπιστωτικές πράξεις των νεοδιοριστών, τις πιέσεις-απειλές-εκβιασμούς του ΥΠΑΙΘΑ προς τα στελέχη εκπαίδευσης, τις δικαστικές προσφυγές και φυσικά με την σταδιακή επέκτασή του σε όλους τους συναδέλφους.

Ως παράταξη προτάξαμε, αρχικά, την επιστημονική-παι-

δαγωγική επιχειρηματολογία γιατί απορρίπτουμε στο σύνολό της αυτή την αξιολόγηση και ποια είναι η πρότασή μας. Στο πεδίο της αποτροπής της εφαρμογής της, προτείναμε και ψηφίσαμε όλες τις μορφές αγώνα από την απεργία-αποχή, τις στάσεις εργασίας, συλλαλητήρια και κινητοποιήσεις μέχρι διαδικτυακές ενημερώσεις, συνελύξεις και συλλογικές διαδικασίες ολομέλειες προέδρων και ενιαία αντιμετώπιση.

Δυστυχώς όμως, κι ενόψει των εκλογών στους ΣΕΠΕ, οι δυνάμεις του σεχταρισμού, της αδιαφορίας για τις συνέπειες στους συναδέλφους έπαιξαν το χαρτί της αντίστασης με υιοθέτηση του όπλου της απεργίας αποχής ως της μόνης διεξόδου στο πολιτικοσυνδικαλιστικό αδιέξοδο στο οποίο βρίσκονται μετά τις αλλεπάλληλες δικαστικές προσφυγές και τις απαράδεκτες κι αδιανόητες δικαστικές αποφάσεις που έθεταν πλέον σε άλλη βάση τη συζήτηση και τους όρους εφαρμογής της απεργίας αποχής. Στην πράξη είναι κατανοητό ότι επενδύθηκε πολιτικοσυνδικαλιστικά η καταφυγή στο συναίσθημα και η καλλιέργεια του θυμού απέναντι σε τί ακριβώς; Δεν έγινε κατανοητό σε πολλούς ότι αυτοί οι δυο συνδικαλιστικοί χώροι επένδυσαν σε μια διπλή στρατηγική αρχικά να προτάξουν ένα αγωνιστικό όπλο που ήξεραν ότι με τα νέα δεδομένα άρχιζε να φθίνει η εμπιστοσύνη των συναδέλφων σε αυτή, άρα εάν έβγαине απόφαση από το ΔΣ της ΔΟΕ και δεν ακολουθούσε ο κλάδος θα έλεγαν εμείς κάναμε το χρέος μας αλλά ο κόσμος δεν τραβάει κι από την άλλη ακόμα κι αν δεν περνούσε από το ΔΣ θα χρέωναν όλη την αποτυχία του εγχειρήματος στις άλλες δυνάμεις.

Επειδή κατάλαβαν βέβαια στην κρίσιμη συνεδρίαση πολύ καλά τι ακριβώς είπαμε ως παράταξη προστάθησαν να το πνίξουν με ψέμα και λάσπη στη βάση του κλάδου. Οι δυνάμεις που επένδυσαν για άλλη μια φορά στο διχασμό και στον εσωτερικό εχθρό, δεν κατάλαβαν ότι τελικά ακολούθησαν τη γραμμή του Αυτόνομου Δικτύου Εκπαιδευτικών και δικαιώθηκε η επιλογή μας. Όταν πλέον τα δεδομένα άλλαξαν με τις δικαστικές αποφάσεις προτείναμε να οδηγηθούμε σε γενικές συνελύξεις, κι όχι να πάρει απόφαση το ΔΣ εν αγνοία των συναδέλφων για το τι ακριβώς σημαίνει η αξιοποίηση πλέον της απεργίας αποχής με τα νέα δικαστικά δεδομένα, μας έκανε εκτενή ενημέρωση στο ΔΣ της ΔΟΕ η νομική μας σύμβουλο η οποία με δική μας απαίτηση ήρθε στη συνεδρίαση μιας και οι άλλες παρατάξεις δεν το θεωρούσαν απαραίτητο. Μας έκανε βέβαια αλγεινή εντύπωση, στην προσπάθειά τους να πετάξουν λάσπη, δεν δίστασαν να πουν ότι απειλούμε και εκφοβίζουμε εμείς τους συναδέλφους επειδή θελήσαμε να τους πούμε την αλήθεια.... Νομίζουν ότι οι συνάδελφοι είναι ιθαγενείς κι αυτοί τους κοροϊδεύουν με καθρεφτάκια, ήθελαν να τους κοροϊδέψουν όπως το έκαναν με τους 114 διευθυντές που ακόμα οι συνάδελφοί μας βρίσκονται στα δικαστήρια (για το ΜΚ που έχασαν) με την ανεύθυνη στάση τους σε συγκεκριμένους τοπικούς συλλόγους. Δεν δίστασαν από το να προχωρήσουν και σε δολοφονία χαρακτήρων και για την ίδια τη νομική μας σύμβουλο που μέχρι χθες εκθειάζαν. Σε τέτοιο βαθμό έφτασαν...

Η γραμμή μας ήταν ενημέρωση για το τι σημαίνουν οι δικαστικές αποφάσεις, ως προς την επισφάλεια της χρήσης τους εφόσον δεν αξιοποιηθεί μαζικά, και εφόσον ο κλάδος αποφανθεί ότι θέλει να συνεχίσει με τη μορφή της απεργίας αποχής τότε νομιμοποιούμαστε να ψηφίσουμε τη νέα αυτή απόφαση μιας και θα τηρείται η βασική συνθήκη, δηλαδή η μαζικότητα στην αξιοποίησή της. Πράγμα που το κάναμε με τη λήξη των γενικών συνελεύσεων και πριν την ολομέλεια των προέδρων. Μάλιστα όταν τέθηκε το ζήτημα της λήψης απόφασης θεωρήσαμε ότι υπήρχε απαραίτητο και μπορούσε να βγει απόφαση από το όργανο, παρά τις διαφορετικές αποτυπώσεις που είχαμε από τα επίσημα στοιχεία της ομοσπονδίας. Όμως ακόμα και τότε, υπενθυμίζω πως πριν την έναρξη της διαδικασίας προέκυψε, μετά την ανακοίνωσή μας για επαναπροκύρωση της απεργίας αποχής, ομόφωνη απόφαση για λήψη απόφασης από το ΔΣ της ΔΟΕ.

Σε αυτά τα κρίσιμα ζητήματα, λοιπόν, οι παρατάξεις, στην πλειοψηφία τους, δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων αλλά περιχαρνώθηκαν οι μεν στο κυβερνητικό-κομματικό τους αφήγημα και οι δε στους παραταξιακούς τους σχεδιασμούς. Το μεγάλο όμως πρόβλημα δεν είναι τι ακριβώς έγινε (όσα ανέφερα απλά σωρεύονται στην συλλογική συνείδηση του κλάδου και μέρα με τη μέρα γίνεται ακόμα μεγαλύτερη ζημιά) αλλά τι πρόκειται να συμβεί από εδώ και στο εξής κι αυτό κρίνεται σε αυτό το συνέδριο.

Ποιες είναι λοιπόν οι προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας:

Η χαμηλή συμμετοχή στις εκλογικές μας διαδικασίες, για άλλη μια διετία, αποδεικνύει πως με όποιο μέσο κι αν γίνουν οι εκλογές δεν πείθει ο τρόπος που λειτουργούν εντός του κλάδου οι παρατάξεις και στο τέλος το συνδικαλιστικό μας κίνημα ως συλλογικότητα. Η σύγκριση με άλλες ομοσπονδίες ή/και με εκπαιδευτικά συνδικάτα άλλων χωρών δείχνει ότι είμαστε σε καλύτερη κατάσταση αλλά αυτό δεν μπορεί να αποτελεί δείκτη της δράσης μας και της χάραξης νέας στρατηγικής για τα επόμενα χρόνια. Η συρρίκνωση του συνδικάτου επομένως, όχι μόνο αριθμητικά αλλά και ως προς την αξιοπιστία του, την πραγματική του παρέμβαση και την αποτελεσματικότητά του, στους στόχους του, αποτελεί μια βασική πρόκληση που θα αναλάβει το νέο ΔΣ της ΔΟΕ να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί.

Η αδυναμία της αντιπολίτευσης (που προσδιορίζεται στην αριστερά-κέντροαριστερά) να συγκροτήσει ένα εναλλακτικό και πειστικό αφήγημα πολιτικής διεξόδου από την κυβερνητική πολιτική της δεξιάς της ΝΔ δημιουργεί εμπόδια στην στρατηγική παρέμβαση και μάχη των συνδικάτων απέναντι στις κυβερνητικές πολιτικές, ειδικά όσες αφορούν τα βασικά κοινωνικά αγαθά (παιδεία, υγεία, πρόνοια). Τα συνδικάτα οφείλουν να επιδιώκουν πολιτικές αλλαγές – να διαμορφώνουν συνθήκες για κοινωνικά μέτρωπα- να λειτουργούν ως κοινωνική αντιπολίτευση, όταν οι πολιτικοί όροι είναι τέτοιοι που το απαιτούν, για να οδηγήσουν σε ανατροπή της υφιστάμενης κατάστασης όταν αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο

της συρρίκνωσής τους και των κοινωνικών αγαθών που υπερασπίζονται. Από τη φύση του το συνδικαλιστικό κίνημα ασκεί τις πιέσεις, μέσα από τις στρατηγικές που αξιοποιεί απέναντι στις κυβερνήσεις για αλλαγή, κατάργηση ή και βελτίωση των νόμων που τους αφορά και διαμορφώνουν τους όρους ύπαρξης των κοινωνικών αγαθών και της ύπαρξης των ίδιων των συνδικάτων. Απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις δεν απαντούν όλοι οι συνδικαλιστικοί χώροι με τον ίδιο τρόπο. Εμείς μιλάμε για πολιτική αλλαγή και κοινωνική αντιπολίτευση των συνδικάτων μέχρι να βρεθούν οι πολιτικοί όροι για την πολιτική αλλαγή.

Νέες συνθήκες αναδύονται με την Ε βιομηχανική επανάσταση και την τεχνητή νοημοσύνη, συνθήκες που επηρεάζουν τους όρους εργασίας, τη φύση της ίδιας της εργασίας, τη διαμόρφωση μιας άλλης κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας μέσα στην οποία πρέπει να δράσουμε. Δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις αλλά απαιτείται έρευνα και μεθοδική δουλειά για να βρεθούμε μπροστά από τις εξελίξεις κι όχι να είμαστε, για άλλη μια φορά, ουραγοί.

Οι προκλήσεις μεγεθύνονται από την επιχείρηση της κυβέρνησης να γραφικοποιήσει τα συνδικάτα στην κοινωνία, να απαξιώσει τη δράση και λειτουργία τους προβάλλοντας και περνώντας στην κοινωνία ότι αποτελούν απότοκα μια εποχής που έχει παρέλθει, ότι έχουν μείνει να λειτουργούν με όρους του χθες και όχι με όρους του σήμερα, πόσο μάλλον του αύριο. Εδώ λοιπόν η ευθύνη των συνδικαλιστικών ηγεσιών των πολιτικών χώρων είναι μεγάλη, για τον τρόπο με τον οποίο θα κινηθεί προς το αύριο ο κλάδος και το συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα. Σε επίπεδο βάσης συναδέλφων και στελεχών, που διαπερνά όμορες παρατάξεις, υπάρχουν οι όροι για να αλλάξει το συνδικαλιστικό κίνημα τρόπο λειτουργίας και να βρεθούν οι συγκλίσεις για να ισχυροποιηθεί το συνδικάτο κάθετα και οριζόντια μέσα στον κλάδο. Την ευθύνη για τις όποιες εξελίξεις θα την έχουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αν καταφέρουν να δουν τη μεγάλη εικόνα.

Δεν τρέφω αυταπάτες ότι μπορεί μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα οι παρατάξεις και οι πολιτικοσυνδικαλιστικοί σχηματισμοί να θέσουν το μείζον στο επίκεντρο της δράσης τους κι όχι τη μικροπαραταξιακή τους οπτική. Έχω όμως βαθιά την πεποίθηση πως μπορούμε να κάνουμε πολλά περισσότερα από όσα σκεφτόμαστε σήμερα, έχουμε τη δύναμη να ξεπεράσουμε παθογένειες του χθες και με όραμα για ένα ισχυρό συνδικάτο και κοινωνικό κράτος, μπορούν να ξεπεραστούν όσα μας χωρίζουν.

Με δεδομένη λοιπόν τη σημερινή πολιτική συγκυρία αλλά και συνδικαλιστική πραγματικότητα (εγχώρια και διεθνή) έχω εδραιώσει βαθιά την πεποίθηση πως είναι αναγκαία, όσο ποτέ άλλοτε, η ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος, ο εμπλουτισμός -εκσυγχρονισμός των μεθόδων που επικοινωνεί τις θέσεις και προτάσεις του στην κοινωνία και στον κλάδο, η αναθεώρηση της δυναμικής των εργαλείων πάλης που έχουμε στη διάθεσή μας και κυρίως τη δέσμευσή μας σε ένα κοινό όραμα

που θα αποτελέσει πόλο έλξης των συναδέλφων και βασικό στοιχείο συσπείρωσης στα σωματεία μας.

Εμείς πάντως ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, στον ιστορικό κύκλο που ανοίγεται, είμαστε έτοιμοι να ανταποκριθούμε. Η ιστορία μας έχει διδάξει πως κάθε μεγάλη αλλαγή, κάθε σπουδαία κατάκτηση, δεν έρχεται χωρίς προσπάθεια και αγώνα. Οι σπουδαίες ιστορικές προσωπικότητες δεν έμειναν στην ιστορία διότι ακολούθησαν τον εύκολο δρόμο, αλλά γιατί τόλμησαν να αντισταθούν στις προκλήσεις και να διαμορφώσουν το μέλλον. Αυτοί είμαστε συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτοί που στα δύσκολα ξέρουν να παίρνουν αποφάσεις με το μάτι στραμμένο στον κλάδο, με τις αξίες και τα ιδανικά μας, μπροστάρην στους αγώνες για δικαιοσύνη, ισότητα, δημοκρατία και κοινωνικό κράτος, με το βλέμμα στο αύριο του συνδικάτου, με μοναδική έγνοια να υπηρετήσουμε τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, να υπερασπιστούμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και να διασφαλίσουμε το δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου μας. Αυτοί είμαστε, στο Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαι-

δευτικών και γι' αυτό οι συνάδελφοι, εμπιστεύθηκαν και συνεχίζουν να εμπιστεύονται τα στελέχη μας. Οι θέσεις και οι προτάσεις μας είναι γεωμμένες στον κλάδο και θα συνεχίσουμε, με τη στήριξη των συναδέλφων μας, να αποτελούμε το ρυθμιστή στη Διδακταλική Ομοσπονδία Ελλάδας. Θα είμαστε ο πιο ισχυρός κρίκος που θα θωρακίσει τον κλάδο, θα προασπίσει τη δημοκρατική λειτουργία του ΔΣ και θα διαμορφώσει, όπως και τόσα χρόνια, τις βασικές στρατηγικές επιλογές του κλάδου. Με σοβαρότητα, υπευθυνότητα, χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις αλλά και ιδεολογικές εμμονές, με γείωση στον κλάδο και με όραμα για ένα ισχυρό δημόσιο σχολείο και ένα ισχυρό συνδικάτο που θα αγωνίζεται για όσα μας αξίζουν.

Συνεχίζουμε πιο δυνατοί, πιο ενωμένοι από ποτέ, με υπερηφάνεια για τους ανθρώπους μας και τους αγώνες που δίνουμε. Οι δυσκολίες μας πεισιμώνουν για να πετύχουμε και στο τέλος θα είμαστε νικητές.

Καλή δύναμη σε όλες και όλους, καλούς αγώνες!!!!

ΜΑΝΟΣ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
 ΤΑΜΙΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου...

Αν μπορούσα να σχολιάσω τα όσα είδαμε, βιώσαμε, ακούσαμε εδώ μέσα από μία συγκεκριμένη υπερβάλλουσα σε αγωνιστικότητα μερίδα του σώματος, ένας στίχος μου έρχεται στο μυαλό: «Στο ίδιο έργο θεατές φανατικοί της πιο φευγάτης εξουσίας».

Η φετινή χρονιά χαρακτηρίζεται από την έντονη, συγκρουσιακή θα έλεγα σε πολλές φορές, αντιπαράθεση, με αφορμή τις αλλοπρόσβαλλες - ανεδαφικές πολιτικές που επιβάλλονται ή γίνεται προσπάθεια να επιβληθούν στην εκπαίδευση.

Η φετινή Γενική Συνέλευση γίνεται λίγες μέρες μετά τις ευρωεκλογές. Ένα σύντομο σχόλιο μόνο διαφορετικό από αυτό που ακούστηκε. Δεν υπάρχει Έλληνας με στοιχειώδη αντίληψη των πραγμάτων που να μην έχει καταλάβει τι έγινε στις ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου. Η έκβαση της ευρωκάλιτης βοά από ισχυρά μηνύματα αποδοκιμασίας του συνόλου του πολιτικού συστήματος, αποδοκιμασία η οποία εκφράστηκε πρωτίστως μέσω της συντριπτικής αποχής των ψηφοφόρων απ' την εκλογική διαδικασία, μιας και πάνω από 2 εκατομμύρια Έλληνες που ψήφισαν στις περσινές εθνικές εκλογές επέλεξαν για δικούς του λόγους ο καθένας να μη συμμετέχει φέτος. Και δευτερευόντως από το γεγονός ότι με ελάχιστες, πλην όμως όχι αξιοσημείωντες εξαιρέσεις, σχεδόν καμία από τις πολιτικές δυνάμεις που αναμετρήθηκαν σ' αυτό τον εκλογικό στίβο, δεν κατάφερε να περάσει τον στόχο που είχε θέσει προεκλογικά.

Το πιο ανησυχητικό όμως φαινόμενο που αν ανοίξουμε τα μάτια μας θα το δούμε να συμβαίνει σε όλο τον κό-

σμο, όχι μόνο σε εθνικό επίπεδο, έχει να κάνει πως το εκλογικό σώμα βιώνει πλέον τη δική του μεγάλη παραίτηση. Μια μεγάλη παραίτηση από την πολιτική και διαμορφώνεται έτσι μία κοινωνία χαμηλών προσδοκιών και αυτό αν δεν το έχουμε αντιληφθεί ότι συμβαίνει και στον δικό μας μικρόκοσμο, τον συνδικαλισμό, μάλλον κοιμόμαστε τον ύπνο του δικαίου.

Ζούμε όμως και μία άλλη συνθήκη: η πολιτική δυστυχώς σε όλα τα επίπεδα σχεδιάζεται και ασκείται με όρους επικοινωνίας και όχι όρους ουσίας. Είναι ηλίιο φαεινότερο πως η κυβέρνηση προσπαθεί και ενσωματώνει στο πολιτικό της αφήγημα τη δυσαρέσκεια του κόσμου. Πολύ έξυπνα δεν αρνείται την ύπαρξη μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων όταν αυτά είναι τόσο εμφανή που η

άρνησή τους θα την έκανε αναξιόπιστη. Πολλές φορές μάλιστα δεν αρνείται ούτε τις ίδιες της τις αστοχίες ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που η κοινωνική δυσαρέσκεια για ένα θέμα έχει διογκωθεί σε τέτοιο βαθμό που δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο της συνήθους διαχείρισης.

Αυτή λοιπόν η τακτική της παραδοχής προβλημάτων και ενίοτε και κυβερνητικών αστοχιών κάνει τον πολιτικό λόγο να ακούγεται πιο αξιόπιστος αφού αποσκοπεί στο να δημιουργήσει την αίσθηση ότι η εξουσία, η πάσης φύσεως εξουσία, ακούει τα παράπονα του πολίτη και βρίσκεται κοντά του, δίπλα του και σε διάλογο μαζί του.

Ωστόσο πρέπει κανείς να παρατηρήσει ότι αυτή ακριβώς η διαδικασία ενσωμάτωσης της δυσαρέσκειας μπορεί και λειτουργεί μόνο σε κοινωνίες χαμηλής προσδοκίας. Σε κοινωνίες που κινούνται στη σφαίρα της απογοήτευσης απ' τα κοινά και σε μία λογική που στηρίζεται σε αυτό που λέμε το μικρότερο κακό και όχι στον ενθουσιασμό ενός οράματος.

Από επικοινωνιακή άποψη αυτή η τακτική μπορεί να είναι αρκούτως αποτελεσματική. Το ζήτημα όμως είναι για τους πολίτες ότι με την όποια καλή και επιτυχή επικοινωνία δεν αντιμετωπίζονται τα προβλήματα. Όσους επικοινωνιολόγους και αν επιστρατεύσουν, κανένας δεν μπορεί να ρίξει τις τιμές στο ράφι της ακρίβειας.

Και ακριβώς αυτή η ίδια η λογική εφαρμόζεται και σε επίπεδο εκπαιδευτικής πολιτικής. Να δούμε λίγο τα μέτρα που έχουνε εξαγγελθεί και υλοποιηθεί τα τελευταία χρόνια απ' το Υπουργείο Παιδείας;

Έχουν ξεκάθαρη, σαφή, θεωρητική αφετηρία, λογική στόχευση και πρακτική εφαρμογή. Οι πολιτικές με τις οποίες ερχόμαστε αντιμέτωποι ως εκπαιδευτικοί της πράξης είναι πολιτικές ντυμένες με τον μανδύα του καινοτόμου και του σύγχρονου. Είναι πολιτικές που στην παρουσίαση τόσο σε επίπεδο κοινωνίας όσο και σε επίπεδο εκπαιδευτικής κοινότητας βρithουν από όρους πιασάρικους, που στοχεύουν στο να δημιουργήσουν πολύ συγκεκριμένους θετικούς συνειρμούς. Αναγκαιότητα, μεταρρύθμιση, ενδυνάμωση, βελτίωση, ενίσχυση. Και όμως όλοι βιώνουμε ότι αυτή ακριβώς η εφαρμογή αυτών των πολιτικών στην πράξη έχει οδηγήσει σχολεία και εκπαιδευτικούς στις μολόπετρες της πίεσης, της ανασφάλειας και του άγχους.

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε πως υπάρχει σταθερή προσήλωση σε μία άκρατη αλλά ανούσια γραφειοκρατία και το μόνο που πιθανόν να αλλάξει είναι ο τρόπος απολιτικοποίησης που θα γίνει πιο ψηφιακός;

Συμφωνούμε πως η εξουθενωτικά συστηματική απεικόνιση των δράσεων που πραγματοποιούνται σε επίπεδο σχολικής μονάδας με δείκτες, εκθέσεις, ποσοτικές αποτυπώσεις, αναρτήσεις σε πλατφόρμες, ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα δείχνει, αν μη τι άλλο, έλλειψη σεβασμού και εμπιστοσύνης στον Έλληνα εκπαιδευτικό;

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε πως η κυρίαρχη φιλοσοφία, το πρόταγμα, το αφήγημα της ατομικής πορείας που προβάλλεται πως θα οδηγήσει σε καλύτερα αποτελέσματα εκπαιδευτικά, η ενίσχυση της ατομικότητας, η ενδυνάμωση της δικαιοδοσίας μονοπρόσωπων οργάνων

χει εξοστρακίσει τη λογική του διαλόγου και της συνεργασίας; Έχει αφυδατώσει το σχολείο από συλλογικές - δημοκρατικές λειτουργίες που αποτελούν το υπόβαθρο πάνω στο οποίο χτίζεται η συλλογική μάθηση.

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε πως η παιδαγωγική ελευθερία και η αυτονομία του εκπαιδευτικού υπονομεύεται συστηματικά; Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε πως κάθε εκπαιδευτικός στο σχολείο φορτώνεται με νέες υποχρεώσεις που δυσχεραίνουν την ήδη επιβαρυνμένη εργασιακή του καθημερινότητα;

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε πως γινόμαστε μάρτυρες συνεδριάσεων Συλλόγων Διδασκόντων που δεν είναι συνεδριάσεις αλλά είναι ενημερώσεις για το τι ισχύει σε νομικό επίπεδο; Συνεδριάσεις που εξαντλούνται σε αναγνώσεις υπηρεσιακών εγγράφων, αναφορές περί διοικητικών υποχρεώσεων και ποινών και παραινέσεις για το πώς πρέπει να σκεφτόμαστε και να λειτουργούμε στο νέο πλαίσιο που προσπαθούν να μας επιβάλλουν. Συμφωνούμε πως μ' αυτή τη στόχευση έχει χαθεί ο γόνιμος και ουσιαστικός χαρακτήρας αυτών των συνεδριάσεων; Και όλα αυτά, συνάδελφοί μου, αλλάζουν ριζικά το σχολείο όπως το ξέρουμε. Το σχολείο όπως μας το έμαθαν στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες για μας τους πιο παλιούς, τα Παιδαγωγικά Τμήματα και τις άλλες Πανεπιστημιακές Σχολές για τους πιο νέους.

Γιατί τώρα, συνάδελφοί μου, ένα είναι το στοίχημα: το σχολείο ως χώρος εργασίας, ως χώρος δημιουργίας, ως κοινότητα συνάντησης και ενθάρρυνσης. Για το παρόν και το μέλλον, γι' αυτό που λέμε συνεργατική μάθηση, για την επικοινωνία, την αλληλοκατανόηση, τη συμφωνία πλαισίου συνύπαρξης, τη συνδημιουργία, τη συλλογική διαχείριση των δυσκολιών, την επίλυση των συγκρούσεων και των κρίσεων, το χτίσιμο της συλλογικότητας.

Να κατακτήσουμε ξανά τα βασικά. Η δράση μας, οι διεκδικήσεις μας, οι τακτικές μας, οι αγώνες μας δεν πρέπει να σχετίζονται μόνο με το σήμερα, με το εδώ και το τώρα. Πρέπει να σχεδιάζουμε, να προτείνουμε, να αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες, να δρούμε λαμβάνοντας υπόψη αντιλήψεις, στόχους, επιδιώξεις που μπαίνουν στην εξίσωση της εκπαιδευτικής πράξης, της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης και δράσης με τους όρους του αύριο και του άμεσου και του μακρόπνοου.

Αφετηρία και παρακαταθήκη, κάτι που το έχουμε υπηρετήσει ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών είναι οι αποφάσεις του κλάδου, οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων. Κάνουν το ίδιο όλοι οι χώροι εδώ μέσα; Ας κοιταχτούμε στα μάτια και ας πούμε αλήθειες. Όχι, δεν το κάνουν.

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν χώροι που ερμηνεύουν όπως τους εξυπηρετεί τις αποφάσεις αυτές λέγοντας ότι ναι μεν ψηφίζω αλλά παράλληλα διατηρώ τις δικές μου απόψεις και στην πράξη «πετάω χαρταετό»; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν χώροι που ευτελίζουν αποφάσεις και κατηγορούν παρατάξεις που δεν συμπλέουν με τη δική τους αυθεντική και μοναδική θεώρηση;

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν χώροι που επενδύουν στη

λογική των διαχωριστικών γραμμών, των καλών και κακών, στη ρητορική της λαιδορίας, της συνδικαλιστικής έκφανσης, της «δολοφονίας χαρακτήρων»;

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν χώροι που όταν υπάρχει μία απόφαση που τους εξυπηρετεί, τους βολεύει, βάλτε όποιο ρήμα θέλετε, όλα είναι μια χαρά, αλλά μόλις διαφανεί δράση που δεν περιλαμβάνεται στη δικιά τους μικρόθωρη παραταξιακή θέαση και σχεδιασμό αλλάζουν ρότα, στοχοποιούν, επιστρατεύουν κλασικές γνωστές φρασεολογίες για συνδικαλιστικά τσογλάνια, συνδικαλιστικούς νόμους, εξωνημένους κυβερνητικούς κρατικούς συνδικαλιστές της συναίνεσης και της υποταγής; Αυτούς τους χαρακτηρισμούς, σας τους επιστρέφουμε.

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν χώροι που δεν ψηφίζουν δράσεις και κινητοποιήσεις, αλλά εκμεταλλεύονται την ευκαιρία να βρεθούν στους χώρους υλοποίησης των δράσεων αυτών και να προβάλλουν μόνο τις παραταξιακές τους θέσεις; Χωρίς να πουν το παραμικρό για τις επίσημες θέσεις της Ομοσπονδίας και μετά κατηγορούν και από πάνω τις αποφάσεις αυτές.

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν χώροι που με την «πασπαρτού καρAMEΛΑ» της πολιτικής θέασης και διαφωνίας δεν έχουν αναλάβει ποτέ θέσεις και δεν έχουν προσφέρει το παραμικρό στην εσωτερική λειτουργία της Ομοσπονδίας, αλλά μόνο κατηγορούν αυτούς που χρόνια συμμετέχουν. Φτάνει πια η καταγγελία! Στηρίξτε αντί να πολεμάτε!

Η Δ.Α.Κ.Ε. /Π.Ε. όλα αυτά τα χρόνια έχει να παρουσιάσει μια διαδρομή με συνθέσεις εντός του κλάδου και με συγκρούσεις με πολιτικές που θίγουν τη δημόσια εκπαίδευση με ένα και μοναδικό σκοπό: να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και να θέσει τις βάσεις για μία πιο υγιή και πιο ζωντανή δημόσια εκπαίδευση.

Αυτή είναι και η διαφορά της παράταξής μας. Δεν μένουμε σε ευχολόγια και ανεδαφικές προτάσεις. Προτείνουμε, ψηφίζουμε, σχεδιάζουμε, υλοποιούμε δράσεις. Δράσεις πολύμορφες. Δράσεις με συνδικαλιστικό πρόσημο. Δράσεις με επιστημονικό χαρακτήρα και στόχευση. Δράσεις συνεργατικές με την πανεπιστημιακή κοινότητα. Έρευνες και συνέδρια που αναδεικνύουν θέματα και ενισχύουν την τεκμηρίωση των διεκδικήσεών μας, με το επιστημονικό και το επιστημονικό κύρος της Ομοσπονδίας.

Εμείς μιλάμε με έργα, έργα και δράσεις που υπηρετούν έναν σκοπό: τη θωράκιση και περαιτέρω αναβάθμιση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα του εκπαιδευτικού μας συστήματος ως της πλέον κατάλληλης στρατηγικής για ουσιαστική ανάπτυξη, ευημερία, κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή.

Εμείς θεωρούμε ότι η εκπαιδευτική διαδικασία είναι ένα αναμφισβήτητο δημόσιο αγαθό. Και σε αυτή τη βάση έχουμε προτείνει πολύ συγκεκριμένα μέτρα και πρωτοβουλίες ουσιαστικής στήριξης.

Τι ζητάμε; Πολύ επιγραμματικά.

Αύξηση της χρηματοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης. Ενίσχυση των μισθών και των συντάξεων.

Εστίαση σε περιβάλλοντα που έχουν πληγεί από την οικονομική κρίση και ιδιαίτερη μέριμνα σε αυτές τις κοι-

νωνικά ευάλωτες ομάδες, σε όλο το εύρος του εκπαιδευτικού συστήματος με θεσμικά μέτρα αντιμετώπισης εκπαιδευτικών και κοινωνικών ανισοτήτων.

Επιστημονική και εκπαιδευτική ενίσχυση των εκπαιδευτικών.

Εστίαση στην αντιμετώπιση κάθε εγχειρήματος στοχοποίησης και απαξίωσης της δημόσιας εκπαίδευσης από μέσα μαζικής ενημέρωσης, κυβερνήσεις, ιδιωτικούς φορείς και οργανισμούς, που αποβλέπουν στην ενίσχυση της δυσπιστίας των γονέων και ευρύτερα της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στη δημόσια εκπαίδευση.

Πολιτικά, οικονομικά και ουσιαστικά μέτρα για την ενίσχυση όλων των δημόσιων εκπαιδευτικών δομών και προγραμμάτων, όπως η 2χρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, το ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο, η πρόσθετη διδακτική στήριξη, η ενισχυτική διδασκαλία και όλα τα υπόλοιπα.

Όλα αυτά δεν τα λέμε για πρώτη φορά και δεν τα λέμε τώρα, ούτε τα λέμε μόνο εμείς.

Όλα αυτά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αναδείχθηκαν από τον Νοέμβριο του '19, από την πρώτη και μοναδική μέχρι τώρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο ανεξάρτητη επιστημονική έρευνα σε συνεργασία με την τρισκατάρατη και εξοβελιστέα Εκπαιδευτική Διεθνή από ομάδα πανεπιστημιακών για τα φαινόμενα ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης. Και όλα αυτά με την ψήφο αυτής της παράταξης, της παράταξης της ΔΑΚΕ, έχουν γίνει και διεκδικήσεις του κλάδου.

Σας προσκαλώ και σας προκαλώ να τα βρείτε και στη φετινή ημερήσια διάταξη.

Κάποιοι μάλιστα είχαν το θράσος εδώ μέσα να ισχυριστούν και μάλιστα είναι αυτοί που δεν κατέθεσαν μισή γραμμή - μισή εισήγηση την ημερήσια διάταξη ότι η συγκεκριμένη ημερήσια διάταξη πρέπει να καεί στο πυρ το εξώτερο γιατί δεν ενσωματώνει όλα τα επίδικα, δεν ανταποκρίνεται στις ανησυχίες των συναδέλφων, δεν απαντά στα κρίσιμα ζητήματα.

Σε όλους αυτούς λοιπόν που πήραν τον λόγο και απόρησαν για το τι κάνει και τι διεκδικεί η Δ.Ο.Ε., σε όλους αυτούς απαντάμε με τις εισηγήσεις και τις αποφάσεις από τις τελευταίες Γενικές Συνελεύσεις. Είναι όλες οι αποφάσεις που έχουμε πάρει μέσα σ' αυτήν εδώ την αίθουσα. Είναι οι αποφάσεις της τελευταίας 10ετίας. Δεν μιλάω για παραταξιακές ανακοινώσεις, αλλά για προτάσεις που συντάχθηκαν, ψηφίστηκαν και έγιναν διεκδίκηση με την ψήφο της παράταξης της Δ.Α.Κ.Ε.

Αυτό λοιπόν που θέλουμε να κάνουμε είναι να απευθυνθούμε αποτελεσματικά και στην κοινωνία, για να περάσουμε το δικό μας μήνυμα, το δικό μας κλαδικό όραμα, τη δικιά μας θέση για σχολείο που θέλουμε.

Σε τι συγκλίνουν οι σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρήσεις και έχει αναδειχτεί και από όλες τις επιστημονικές δράσεις που έχει κάνει η Ομοσπονδία τα τελευταία χρόνια; Στο ότι οι σχολικές μονάδες δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αντικείμενα προς ανάλυση με δεδομένα και αλγορίθμους, όπου ισχύει η λογική των εισροών και των

εκρών, σε μία λογική ερμηνείας, λειτουργίας και βελτίωσης, γιατί πολύ απλά τα σχολεία είναι πυλώνες εκπαιδευτικής δράσης. Τα σχολεία είναι χώρος για μόρφωση, είναι χώρος για ολόπλευρη ανάπτυξη, και όχι για μετρήσεις, αποτυπώσεις, κατατάξεις και ιεραρχήσεις.

Και δυστυχώς η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας διαχρονικά αποδεικνύει πως το λεξιλόγιο, στην πολιτική της κουλτούρα, στον σχεδιασμό και την υλοποίηση των πολιτικών αυτών, δεν υπάρχει η έννοια του διαλόγου. Γι' αυτό και δεν μας έχει συναντήσει ποτέ ως Ομοσπονδία εδώ και έναν ολόκληρο χρόνο. Αλλά επικρατεί μία άλλη λογική. Η λογική επιβολής ρυθμίσεων και μέτρων που βασίζονται σε θεωρήσεις και μοντέλα που δεν προσφέρουν το παραμικρό στην προσπάθεια βελτίωσης. Στην πιο αθώα εκδοχή είναι κενά περιεχομένου. Είναι στοιχεία που στοχεύουν στον εντυπωσιασμό και την παραπλάνηση και ουσιαστικά οδηγούν στην υποβάθμιση και αποποίηση της ευθύνης για ουσιαστικά ενισχυτικές για το δημόσιο σχολείο πολιτικές.

Πρέπει, όμως, συνάδελφοί μου, να στρέψουμε το βλέμμα στο εσωτερικό του κλάδου. Ενός κλάδου που ας μην κρυβόμαστε πίσω απ' το δάχτυλό μας δεν εκπροσωπείται εδώ μέσα.

Όλοι οι χώροι και πρέπει να το παραδεχτούμε αποτύχαμε στο να προβλέψουμε τη συμμετοχή ή καλύτερα την τεράστια αποχή από τις εκλογές μας. Με μία αύξηση μόλις 11 αντιπροσώπων από την τελευταία Εκλογοαπολογιστική μας Συνέλευση, δικαιούμαστε άραγε να θριαμβολογούμε επικαλούμενοι μαζικές διαδικασίες, δυναμικές Γενικές Συνελεύσεις, να είμαστε έτοιμοι να βγούμε στους δρόμους, στα βουνά, στους λόγγους, δεν ξέρω πού, όταν πάνω από το 50% των συναδέλφων, των εν δυνάμει συναδέλφων, επέλεξε να μην ενταχθεί στην Ομοσπονδία, να μην ενταχθεί στους Σ.Ε.Π.Ε., να μην έρθει να ψηφίσει;

Και ας μη σχηματίσει ο καθένας εδώ μέσα την εικόνα για το δάσος κοιτώντας μονάχα το δέντρο του.

Ναι, υπήρχαν Σύλλογοι που ανέβασαν τη συμμετοχή τους, κάποιοι με αποκλειστικά δια ζώσης διαδικασίες, κάποιοι με υβριδικές, κάποιοι βέβαια και να μην το ξεχνάμε γι' αυτούς προστάθηκαν με τακτικισμούς και κατάφεραν να τη μειώσουν γιατί έτσι ακριβώς ήθελαν.

Ούτε όμως τα πολλά εκλογικά τμήματα, ούτε οι υβριδικές εκλογές μπορούν να κρύψουν την αλήθεια.

Δυστυχώς οι συνάδελφοι δεν πείστηκαν, προτίμησαν να μην έρθουν να ψηφίσουν και αυτό είναι βαθιά προβληματικό και στρεβλό. Αποδεικνύει πως εξακολουθούμε να βιώνουμε την εποχή της υποβάθμισης του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος και της εκπροσώπησης των εργαζομένων. Όχι μόνο από κυβερνήσεις, δημοσιογράφους, τηλεπαρουσιαστές, πολιτικάντηδες, αυτούς που όλοι λίγο-πολύ γνωρίζουμε ότι είναι σε αυτή τη γραμμή, αλλά από τους ίδιους μας τους συναδέλφους.

Η ζυγαριά ανάμεσα στην αναγκαιότητα ύπαρξης και ενίσχυσης της συλλογικής δράσης απέναντι στην κατίσχυση της ατομικής πορείας έχει γείρει μονόπαντα προς τη δεύτερη. Απομακρυνόμαστε μέρα με τη μέρα από τον

ουσιαστικό συνδικαλισμό της συμμετοχής και δεν μπορούμε να μην το βλέπουμε.

Δημοκρατία, αντιπροσώπευση, ζύμωση, διεκδίκηση, σύνθεση είναι ζητούμενα. Η εικόνα των Γενικών Συνελεύσεων, οι εγγραφές στους Σ.Ε.Π.Ε., η αμφισβήτηση της ανάγκης για συνεργασία και ομαδικότητα, η διαρκής στοχοποίηση των άλλων για όλα τα δεινά της εκπαίδευσης είναι από τα πιο αδύναμα σημεία της συλλογικής δράσης. Και με την αποδυνάμωση αυτή εκλείπει και το συστατικό στοιχείο της νομιμοποίησης.

Άρα λοιπόν, τώρα πρέπει να αναστραφεί αυτή η πορεία γιατί θα δημιουργηθεί ένα πολύ μεγάλο κενό αντιπροσώπευσης. Ένα πολύ μεγάλο κενό στη δημοκρατία. Γιατί για εμάς ο συνδικαλισμός είναι ένα αγαθό, είναι ένας πυλώνας και παραμένει αναγκαίος για την έκφραση των διεκδικήσεων και της αγωνίας των εργαζομένων.

Ο συνδικαλισμός, φίλες και φίλοι, βρίσκεται σε ένα ιστορικό σταυροδρόμι. Έχει πανίσχυρους αντιπάλους και αυτό είναι σίγουρο. Έχει όμως και όπλα για να αντιπαρατεθεί και παλιά και νέα. Με νέες μορφές δράσης. Με νέες μορφές που εμπλουτίζουν τις παραδοσιακές μορφές πάλης. Με επιστημονική και ερευνητική εργασία των φορέων που τεκμηριώνουν τη συνδικαλιστική δράση. Αρκεί να είναι αδέσμευτος και ακηδεμόνευτος και όχι κομματικά σχεδιαζόμενος και ελεγχόμενος από κομματικά γραφεία. Κλείνοντας, ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ξέρουμε και το έχουμε αποδείξει ότι είμαστε πάντα στη σωστή πλευρά των διεκδικήσεων και των αγώνων.

Σταθερά προσανατολισμένοι στην κατεύθυνση υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου.

Πάντα διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε θεσμικά.

Έτσι συνεχίζουμε. Με ξεκάθαρη στάση και καθαρές προτάσεις.

Λέμε ένα μεγάλο και δυνατό όχι στον λαϊκισμό, στη δημαγωγία, στην πλήρη άρνηση, στις τυφλές συγκρούσεις, στον συνδικαλισμό υποχείριο κομματικών σχεδιασμών.

Λέμε όχι στις εκπαιδευτικές πολιτικές αδιαλλαξίας, επιβολής, αυταρχισμού, έλλειψης διαλόγου, έλλειψης οράματος.

Αγωνιζόμαστε χωρίς αυταπάτες, χωρίς δογματισμούς, χωρίς αφορισμούς, χωρίς στερεότυπα και ιδεοληψίες.

Λέμε ναι στον διάλογο, ναι στην κατάθεση προτάσεων, ναι στη σύνθεση, ναι στην συναίνεση, ναι στην ελεύθερη σκέψη.

Προχωράμε μπροστά με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και εντιμότητα.

Συνεχίζουμε.

Δημοκρατικά και διεκδικητικά!

Αγωνιστικά και ακηδεμόνευτα!

Κινηματικά και κλαδικά!

Ελεύθερα και ενωτικά!

Συνεχίζουμε όλοι μαζί.

Να είστε καλά.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΟΥΜΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ Δ.Σ. ΔΟΕ

Ευχαριστώ πολύ, Πρόεδρε.

—α μου επιτρέψεις 30 δευτερόλεπτα στην αρχή να κάνω μια επισήμανση που είχα κάνει πάλι στην 91^η, γιατί υπάρχουν κάποιες φωνές από κάτω που καλύπτονται από την ανωνυμία και λένε, φωνάζουν ότι, με προκάλεσαν δηλαδή, ότι πόσα χρόνια έχω να πάω στο σχολείο. Λέω ότι είμαι περήφανος πρώτον: γιατί δεοντολογικά και συνδικαλιστικά είμαι συνεπής χρόνια τώρα, όπως είναι η παράταξή μου σε όλα τα κελεύσματα του συνδικάτου. Είμαι και μέσα στο σχολείο και είμαστε στην πρώτη γραμμή των αγώνων όπως γράφει και το πανό της Ομοσπονδίας μας. Αυτά για κάποιον που δεν τόλμησε να τα πει από μικροφώνου αλλά θα τα δει και δημοσιευμένα στο ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ.

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου που κάποιον την ονόμασαν ιστορική. Γι' αυτούς που έχουν προμετωπίδα να συνδέουν την ιστορικότητα με παραταξιακό όφελος, τους απαντάμε ότι τη δεκαετία του '90 έχουμε πολλές ιστορικές Γενικές Συνελεύσεις, έχοντας στο Δ.Σ. της ΔΟΕ όχι έναν, όχι δύο, όχι τρεις, 6 στο Διοικητικό Συμβούλιο. Ποτέ δεν πανηγυρίσαμε γι' αυτό. Ποτέ δεν είπαμε κάτι παραπάνω και κάτι λιγότερο από το να θέσουμε τους εαυτούς μας στη σύνθεση για όλα αυτά που ακολούθησαν.

Μου έκανε εντύπωση το 2022 παρόλο που δεν ήμουν στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, ότι η ΑΣΕ για πρώτη φορά μετά από 25 χρόνια μετά από τον Θανάση τον Γκεσούλη, πήρε θέση στο τωρινό Προεδρείο, έχοντας τον Γενικό Γραμματέα και τον Ειδικό Γραμματέα. Κρατείστε το αυτό.

Και πάω κατευθείαν στα επίδικα. Η μη χορήγηση της συνδικαλιστικής άδειας στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών και η μεγάλη αποχή και η μειωμένη συμμετοχή των συναδέλφων, είναι πασιφανές, άσχετα αν κάποιος δεν το ομολογούν, ότι ευνοεί συγκεκριμένους παραταξιακούς συσχετισμούς και καθιστά πολιτικά και συνδικαλιστικά αναγκαίο πλέον τον προβληματισμό όλων μας και την αλλαγή της στάσης μας σε ό,τι αφορά τα τεκταινόμενα του κλάδου.

Είναι αναγκαίος ο προβληματισμός για όσους προτάσσουν τον κλάδο και όχι την παράταξη. Αναγκαίος ο προβληματισμός για όσους έχουν αφήσει το εγώ να αποτελεί παρελθόν και είναι αναγκαίος ο προβληματισμός για όσους έχουν σημαία τους το εμείς. Με πολλούς αποδέκτες.

Τα προβλήματα του κλάδου είναι εδώ. Καθημερινά. Και αναδείχθηκαν και από τους ομιλητές, απ' όλες τις πτέρυγες, και αυξάνονται. Άρα το ζητούμενο δεν είναι πώς θα επιλυθούν, είναι ότι πρέπει, επιτέλους, να προτάξουμε αυτά τα προβλήματα και μέσα από αγώνες κατά την ταπεινή μου άποψη, να παρουσιάσουμε την αλήθεια, τη

συνδικαλιστική αλήθεια στους συναδέλφους και όχι να κρυβόμαστε πίσω από τερτίπια.

Δεν χτίζεις το αύριο της Ομοσπονδίας με τυχοδιωκτισμούς και ρεσάλτα. Δεν το χτίζεις. Αν και φέτος συνεχίστηκε η μειωμένη συμμετοχή, η στήριξη στην παράταξη της ΔΗΣΥ αποδεικνύει ξεκάθαρα ότι είναι μια στήριξη στους συλλογικούς θεσμούς. Είναι πέρα και έξω από παραταξιακές σκοπιμότητες ή κομματικές περιχαράκωσεις και κομματικά κελεύσματα.

Δυστυχώς κάποιον σ' αυτή την αίθουσα (ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ), νομίζουν ότι έχουμε μνήμη χρυσόψαρου. Κινείστε καιροσκοπικά. Θεωρώντας ότι οι ομορτυνιστικές πρακτικές σας θα αποτελέσουν τη χρυσοτόκο όρνιθα που θα σας φέρει το επιδιωκόμενο, δηλαδή να μπορέσετε να βάλετε στόχο πώς θα ξεπεράσατε κάποια παράταξη, δεν θα το καταφέρετε ποτέ, αλλά δεν λέτε στο προκείμενο τι θα κάνουμε όταν θα υπάρξει μπροστά μας το Α ή το Β δίλημμα.

Και για να απαντήσω στον προηγούμενο ομιλητή, που απ' όλες τις παρατάξεις διάλεξε για τα ενιαία κείμενα να αναφέρει μόνο τη Δημοκρατική Συνεργασία, όταν απομονώνεις κάποια παράταξη σημαίνει ότι δεν έχεις γνώση όλης της αλήθειας.

Τα ενιαία κείμενα αποτελούν απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Τα ενιαία κείμενα τα ψήφισε το Δίκτυο, η ΔΑΚΕ, ΔΑΚΕ - Δίκτυο και ένας των Παρεμβάσεων. Η Δημοκρατική Συνεργασία δεν αρνήθηκε και ποτέ δεν πολέμησε τα ενιαία κείμενα. Τι είπαμε; Και τι έχει διατυπωθεί; Ότι έχουμε εμπιστοσύνη στους Συλλόγους Διδασκόντων και εκεί πρέπει να πάμε γιατί η ομοιομορφία σκοτώνει το κάθε τι.

Εξάλλου, εμείς πιστέψαμε στις απεργίες με κόστος. Στη συνεδρίαση που κάναμε στη μεγάλη απεργία πριν το Εφετείο προτείναμε να συνεχίσουμε τις απεργίες με κόστος. Γιατί δεν πιστεύουμε σε καμιά περίπτωση ότι οι δικαστικές αποφάσεις και τα δικαστήρια θα ωφελήσουν

τον οποιονδήποτε και φυσικά όχι την Ομοσπονδία μας. Αυτά για να ξέρουμε και τι λέμε.

Οι συνάδελφοι της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών έχουν τον ίδιο σκοπό. Δηλαδή το δέσιμο του κλάδου στο δικό τους παραταξιακό άρμα. Περιχαρακωμένοι στις στενές κομματικές θέσεις, χωρίς να φεύγουν ή μάλλον να ξεφεύγουν ούτε γράμμα απ' αυτές. Και προσπαθούν να πατήσουν ακροβατώντας σε δύο βάρκες για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους. Αλήθεια, μπορείτε να πείτε εδώ μέσα και να συμφωνήσω στο πρώτο συνδικάτο τα οποία δεν είναι κυβερνητικά; Θα συμφωνήσω και εγώ. Συνδικάτα μη κομματικά μπορείτε να το πείτε;

Δεύτερον: λένε όχι με εκλογή και νομιμοποίηση αντιπροσώπων από τις ηλεκτρονικές εκλογές, δεν είδα ούτε σε έναν Σύλλογο που έχετε εκλέξει αντιπρόσωπο έτσι για τα μάτια του κόσμου, με ηλεκτρονικές εκλογές να μην τον αποδεχθείτε. Και προσέξτε, στις προκλήσεις τουλάχιστον τις δικές μας διατυπωμένες όχι στον αέρα, εδώ και μήνες, αν συμμετέχετε τον Νοέμβριο για την ανάδειξη των αιρετών εκπροσώπων, των εκπροσώπων που κοσμούν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια σήμερα, του αιρετού θεσμού από το 1926, θα πάρετε μέρος. Δεν το λέτε παρά μόνο άκουσα έναν συνάδελφο αγαπητό κατ'εμέ απ' τη Θεσπρωτία που είπε: μην παίζετε τους μελλοντολόγους. Θα βάλουμε μπροστά τα κριτήρια και εκεί θα αποφασίσουμε.....

Σοφόν το σαφές. Θα μπειτε ή δεν θα μπειτε; Όσο δεν απαντάτε εμείς θα σας λέμε ότι θα μπειτε σ' αυτές τις εκλογές και τότε να δω πώς θα δικαιολογήσετε τη στάση σας τον Νοέμβριο με τη συμμετοχή σας.

Και όσο βάζουν τέτοια χαρακτηριστικά τόσο αυξάνεται η βεβαιότητα ότι η πρωτιά στη ΔΟΕ θέλει και θυσίες. Εξάλλου το απόλυτο όχι, το απόλυτο όχι είναι για να μπορεί να χαιδεύει αυτιά. Το απόλυτο όχι φέρνει συγκυριακά αποτελέσματα όπως παρατηρούμε το τελευταίο διάστημα.

Κατά τα άλλα, οι παρατάξεις αυτές μιλούν για προγραμματικές συγκλίσεις απόψεων και θέσεων των δυνάμεων του μη κυβερνητικού συνδικαλισμού. Δεν θα επανέλθω. Τα είπα. Το Σάββατο είπα ένας άλλος συνάδελφος ξημερώνει μια άλλη μέρα. Γιατί η κάθε μέρα δεν είναι ωραία; Επειδή η ΑΣΕ θα έχει καταγράψει την πρωτιά; Μάλιστα. Αλλάζουμε σελίδα μας είπαν, στη ΔΟΕ. Εγώ έκανα έναν πρόχειρο υπολογισμό γιατί ξέρετε μ' αρέσει να διαβάζω και το βλέμμα μου είναι εκεί, σε σας. Θα γυρίσω προς τα δω την παράταξη που με έχει αναδείξει. Προκαλώ τον Πρόεδρο της ΔΟΕ στη δευτερολογία του να πει ποιοι έχουν υπογράψει τις αποφάσεις της ΔΟΕ σε ένα ποσοστό πάνω από 70% μέχρι 80%. Δεν είναι η ΑΣΕ μέσα; Τι θα αλλάξετε; Το 20%; Μπορούσατε να το αλλάξετε και τώρα, απ' τις θέσεις ευθύνης που έχετε. Άρα λοιπόν μέγала λόγια και άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Πάμε λοιπόν στο τι προτείνουμε και τι λέμε εμείς. Η Δημοκρατική Συνεργασία ως παράταξη αγώνα και ευθύνης δεν δίστασε να τοποθετηθεί με ξεκάθαρο προοδευτικό λόγο για όλα τα θέματα της εκπαίδευσης. Δεν κρύφτηκε πίσω από τους άλλους, δεν προσδιορίστηκε με δια-

φορετικούς όρους. Δεν πήγε με το ρεύμα για να είναι αρεστή. Δεν ταυτίστηκε με συνδικαλιστική διαχείριση που έφερνε τον κλάδο στην παρακμή. Πήραμε θέση για όλα τα ζητήματα. Το ξέρετε πολύ καλά και το έχετε μελετήσει. Με υπευθυνότητα και σοβαρότητα. Λέξεις που διαχρονικά διασφαλίζουν τη συνδικαλιστική μας φυσιογνωμία.

Όσο και να προσπαθήσετε να αλλάξετε την ιστορία τη συνδικαλιστική αλλά και την ιστορία της χώρας όσον αφορά τα εκπαιδευτικά δρώμενα δεν θα το καταφέρατε. Η ΔΗΣΥ πρώην ΠΑΣΚ είναι εδώ. Παρούσα. Για όλα τα θέματα του κλάδου, όπως τα ζητήματα των αποδοχών μας. Εμείς μπορούμε να περηφανευόμαστε ότι το 2006 είμαστε η μόνη παράταξη που προκάλεσε, υλοποίησε και αγωνίστηκε για 42 μέρες γι' αυτό το μεγάλο ζήτημα και τώρα το ξαναφέρνουμε πάλι.

Των εργασιακών σχέσεων, των αναπληρωτών. Είναι αυτή η παράταξη που πιστώνεται διαχρονικά ότι συνέβαλε με τη δράση της σε όλες τις μεγάλες κατακτήσεις του κλάδου. Τα Παιδαγωγικά Τμήματα, την κατάργηση του επιθεωρητή, τη μείωση του ωραρίου, τις δεκάδες προσλήψεις και τα ολοήμερα σχολεία.

Λοιπόν, είμαστε αυτοί και το 1998 μια κουβέντα, μια κουβέντα μόνο, επειδή έτυχε να είμαι Πρόεδρος Συλλόγου, και επειδή πάρα πολλοί σύντροφοί μου όπως και εγώ είμαστε στην πρώτη γραμμή των αγώνων, μην μονοπωλείτε, δεν έχετε το μονοπώλιο των αγώνων αυτών. Να σας θυμίσω λοιπόν 3 περιοχές. Εγώ ήμουν έξω από το εξεταστικό της Αγίας Παρασκευής. Μερικοί μπορεί να μην είχατε γεννηθεί.

Το 1998, για να μαθαίνουν οι νεότεροι, εκεί στη Χαλκίδα, στη Χαλκίδα, κάποιοι και θα αναφέρω και ονόματα, ο Δημήτρης ο Αναγνωστάκης και ο Σταύρος ο Πετράκης ήταν ανάμεσα σ' αυτούς που κρατήθηκαν στο κρατητήριο. Εγώ ως Πρόεδρος του Δελμούζου μπορεί να μην πήγα μέσα αλλά ήμουν στην πρώτη γραμμή των αγώνων μαζί με τον τότε Πρόεδρο της Ομοσπονδίας, Χρήστου Χρήστο. Στο Ηράκλειο, στη Θεσσαλονίκη, ήτανε μπροστά οι σύντροφοι της Δημοκρατικής Συνεργασίας τότε ΠΑΣΚ.

Δεν είμαστε, λοιπόν, η παράταξη της μονοθεματικής διεκδίκησης μόνο για την αξιολόγηση. Αλλά είμαστε η παράταξη που αφουγκραζόμαστε τις αγωνίες των συναδέλφων, που δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα με τον μισθό τους, που εξουθενώνονται καθημερινά επαγγελματικά, που συνθλίβονται καθημερινά από το γραφειοκρατικό τρόπο στα σχολεία και με αυτούς θα αγωνιστούμε από δω και πέρα.

Τι θα διεκδικήσουμε; Το μέλλον, το αύριο, ο Σεπτέμβριος θα μας περιμένει με αγώνες, για τη συνέχιση. Να συνεχιστούν οι μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση για την κάλυψη όλων των αναγκών. Για να εξισωθούν, επιτέλους, τα δικαιώματα των μόνιμων και αναπληρωτών συναδέλφων. Για να εξισωθεί το ωράριο για όσους υπηρετούν σε ολιγοθέσια νηπιαγωγεία και δημοτικά και όσους υπηρετούν σε πολυθέσια νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία.

Απαιτήσαμε και απαιτούμε: πάταξη της γραφειοκρατίας.

Και επειδή κάποιιοι αναρωτιούνται πού πάει η παράλληλη στήριξη, ακούστε το άλλη μια φορά: Φέραμε για συζήτηση τον δεύτερο εκπαιδευτικό τάξης σε δημοτικά και νηπιαγωγεία που υπάρχουν αυξημένες ανάγκες με δεδομένα τα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα, την ύπαρξη στις σχολικές τάξεις παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, προσφυγόπουλα, παιδιά οικονομικών μεταναστών. Το αίτημα και η διεκδίκηση αυτή είναι εξόχως ουσιαστική. Κανείς δεν ήρθε μαζί μας. Είμαστε απελπιστικά μόνοι.

Γραμματειακή υποστήριξη στα σχολεία η οποία θα μπορεί να γίνεται από τους εκπαιδευτικούς με αντίστοιχη μείωση του ωραρίου τους. Γενικευμένα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας για όλα τα παιδιά των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Κλείνω, μία κουβέντα για την αξιολόγηση. Έχουμε πάρει μια απόφαση η οποία ισχύει μέχρι τώρα και την έχουμε ψηφίσει. Ζητάμε, λοιπόν, αξιολόγηση με ψηφισμένες, σύμφωνα με τις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου. Ως Δημοκρατική Συνεργασία δεσμευόμαστε σε όλους τους συναδέλφους, σε όλες τις συναδέλφισσες, ότι θα είμαστε καθημερινά δίπλα σε κάθε συνάδελφο, με αίσθημα ευθύνης, όπως κάνουμε όλα αυτά τα χρόνια της παρουσίας μας στα συνδικαλιστικά δρώμενα του κλάδου. Θα είμαστε δίπλα τόσο στα μικρά όσο και στα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την εκπαιδευτική κοινότητα.

Τα προβλήματα και οι δύσκολες στιγμές που αντιμετωπίζει ο κλάδος μας από την κυβερνητική λαίλαπα της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, θα μας βρίσκουν πάντα μπροστά στην προάσπιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Η σκυτάλη στο Υπουργείο Παιδείας μπορεί να περνάει κατά καιρούς από το ένα πρόσωπο στο άλλο, χωρίς όμως να υπάρχει αλλαγή πολιτικής προς όφελος της ταλαιπώρης εκπαίδευσης στη χώρα, προς όφελος των μαθητών, των εκπαιδευτικών αλλά και των γονιών θα έβαζα εγώ.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, με συνέπεια, με συνέχεια, πιστοί σ' αυτό που λέμε αρχές και θέσεις, θα συνεχίσουμε τον αγώνα, περήφανα και δεν θα απομονώσουμε κανέναν. Εσείς προσπαθείτε να απομονώσετε την αντίθετη άποψη. Εμείς θα είμαστε δίπλα σε κάθε καλό, θα καυτηριάσουμε αυτό που λέγεται κακό για την εκπαίδευση, και πραγματικά θέλουμε το όραμά μας, το όραμά μας για το δημόσιο σχολείο να το συνεχίσουμε όλοι μαζί για μας, τα παιδιά μας και όλα τα Ελληνόπουλα.

Συνεχίζουμε, λοιπόν. Καλό αγώνα, καλούς αγώνες και ραντεβού τον Σεπτέμβριο σ' αυτό που λέμε μια κοινή συνδικαλιστική δράση, πέρα από παρατάξεις, πέρα από κόμματα, και όσοι μπορούμε να σταθούμε όρθιοι να σταθούμε. Καλούς αγώνες.

ΓΙΩΤΑ

ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ Δ.Σ. ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βλέπουμε πίσω, στο πανό, τα συνθήματα: οικονομική αναβάθμιση, εξίσωση ωραρίου, έναρξη διαλόγου με βάση τις θέσεις του κλάδου, κατάργηση της αντιεπιστημονικής αξιολόγησης... κοινά τα αιτήματα, κοινές οι διεκδικήσεις.

Συνθήματα και διεκδικήσεις που υπάρχουν στο πανό και αποτελούν επίδικα του κλάδου τα τελευταία 20 χρόνια.

Η αύξηση των μισθών είναι το αδιαμφισβήτητο υλικό επίπεδο που διαμορφώνουν το κοινό πεπρωμένο μας εντός της αίθουσας για οικονομικές διεκδικήσεις, ώστε να ανταπεξέλθουν απέναντι στην ακρίβεια και στις αυξήσεις οι οικογένειές μας.

Πάγιο αίτημα του κλάδου η εξίσωση ωραρίου όλων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας σε επίπεδο δευτεροβάθμιας. Αίτημα που εμπεριέχεται σε όλες τις ανακοινώσεις όλων των παρατάξεων. Κατάργηση της αντιεπιστημονικής αξιολόγησης. Αποτελεί καθολική φωνή των Συλλόγων Διδασκόντων της χώρας και ο αγώνας της Ομοσπονδίας τα τελευταία χρόνια καταγράφεται ως πολιτική και ιστορική παρακαταθήκη.

Η έναρξη του διαλόγου με βάση τις θέσεις του κλάδου δεν αποτελεί πολιτική ψευδαίσθηση ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου θα μοιράσει απλόχερα ελπίδες,

αλλά συντάσσεται με τη συνδικαλιστική αρχή την οποία υπηρετούμε ως παράταξη μέσα στην Ομοσπονδία. Και η αρχή αυτή είναι μία: η εκπαίδευση και το σχολείο δεν ανήκουν στο πεδίο των μονοπρόσωπων αποφάσεων της πολιτείας, αλλά θα πρέπει να έχουμε λόγο, επιμένοντας να αντιληφθεί το Υπουργείο Παιδείας ότι δεν διοικεί στρατόπεδα.

Η αλλαγή των συσχετισμών στον κλάδο, εκτιμώ, ότι στο εσωτερικό μας δεν θα διαφοροποιήσει ουσιαστικά το

πλαίσιο διεκδικήσεων που ανέφερα και υπάρχει και στο πανό της Ομοσπονδίας. Αυτό σημαίνει ότι η κυρίαρχη οργάνωση στις δράσεις της Ομοσπονδίας στο επίπεδο εκπαιδευτικών και κοινωνικών αιτημάτων τη νέα χρονιά, θα λάβει υπόψη τις ειλημμένες αποφάσεις του κλάδου.

Γιατί αποτελεί εξαιρετικά αδύναμη πολιτική στάση η εμμονή σε κομματικές και παραταξιακές προτεραιότητες.

Αναγκαιότητα για την πρώτη παράταξη του κλάδου όπως έχει καταγραφεί στα αποτελέσματα είναι να απαγκιστρωθεί από την υπόγεια συκοφάντηση όπως και από την απραξία σε κεντρικές πολιτικές αποφάσεις της ΔΟΕ.

Η ΔΑΚΕ σε όλο το προηγούμενο διάστημα παρά τις αντιξοότητες με την επιθετική στάση του Υπουργείου, δεν απομακρύνθηκε από τις προγραμματικές της αρχές, δηλαδή ποιες ήταν αυτές; Μία και μοναδική: την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Με όποιο κόστος.

Σε αντίθεση με παρατάξεις και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που είτε έπλεξαν εγκώμιο στην αδράνεια, είτε με τη διαφοροποίησή τους υπονόμισαν πολιτικά τις αποφάσεις του κλάδου. Υπονόμευση και προπαγάνδα. Κομματικό καθήκον και συνθηματολογία επέλεξαν όσοι δεν στήριξαν έμπρακτα κεντρικές συνδικαλιστικές επιλογές ενάντια στους νόμους που επιχειρούν να διαλύσουν το δημόσιο σχολείο και την εργασία μας.

Με τη στάση τους αυτή τα τελευταία τρία χρόνια απεξαρτήθηκαν πλήρως από κάθε πολιτικό και θεωρητικό επιχείρημα και δεν συνέβαλαν στις πολιτικές αποφάσεις της ΔΟΕ για να μπει φραγμός σε όσους επιβουλεύονται τη δομική αλλαγή της φυσιογνωμίας του ελληνικού σχολείου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επιμένω στο συγκεκριμένο σημείο γιατί παρά τις συνδικαλιστικές αντιπαραθέσεις εντός του κλάδου, θεωρώ ότι αποτελεί εκπαιδευτική αναγκαιότητα η κοινή στάση όλων, ώστε να αποκτήσει κυρίαρχο ρόλο η Ομοσπονδία μας.

Ένα δεύτερο σημείο, πιστεύω με βάση τα αποτελέσματα για την εκλογή αντιπροσώπων, είναι ότι καμία πολιτική δομή, κανένας συνδικαλιστικός οργανισμός όπως είναι η ΔΟΕ δεν μετασχηματίζεται, ούτε δημιουργεί όρους πρωταγωνιστή στην εκπαίδευση και στην κοινωνία, αν οι αποφάσεις της Ομοσπονδίας δεν οικοδομούνται με βάση τα αιτήματα του κλάδου. Με βάση τον ορίζοντα που έχουμε χαράξει για τον κλάδο.

Επομένως, δεν συμβάλλει κανείς και καμία σε πολιτική ενωτική στάση αν το κομματικό του φορτίο καθορίζει τα βήματα και τις αποφάσεις του.

Η ΔΑΚΕ δεν έχει κομματικά βαρίδια. Όχι γιατί το λέει η ομιλούσα, αλλά γιατί με τη στάση της στη ΔΟΕ απέδειξε ότι στον συνδικαλισμό πρέπει να διαχωρίζονται οι πολιτικές επιλογές από τις κομματικές εξαρτήσεις.

Οι 14 φορές στα δικαστήρια χωρίς άλλο ιστορικό προηγούμενο έφεραν τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επεδίωκε το Υπουργείο Παιδείας.

Δημιούργησαν όρους συνδικαλιστικής ενότητας και δράσης σε ετερόκλητες παραταξιακές δυνάμεις εντός

του κλάδου. Γιατί σε όλους και όλες είναι σαφές ότι δεν θα επιτρέψουμε η εκπαίδευση να γίνει ένα σύστημα επιβαλλόμενης άγνοιας για τους μαθητές και καταστρατήγησης του χαρακτήρα του δημόσιου σχολείου.

Η επιδίωξη του Υπουργείου να συρρικνώσει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα αποδεικνύεται και με την επιλογή της αλλαγής της ημέρας αλλά και του τρόπου εκλογής των αιρετών, καθώς επίσης και με την απαγόρευση άδειας στις Γενικές Συνελεύσεις και στις εκλογές. Ποιο στόχο είχαν; Ένα και μοναδικό. Την αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Επίσης, στην κεντρική εκπαιδευτική αντιπαραθέση με την αντιεπισημονική αξιολόγηση τι έκανε η ΔΑΚΕ;

Ενσάρκωσε και υπερασπίστηκε τον 4823; ή λειτουργήσε ενωτικά στην υπηρεσία του κλάδου;

Είχε την πολιτική ετοιμότητα να αντιληφθεί την μακροπρόθεσμη ζημιά αυτών των δύο νόμων, τον 4823 και 4692 στην εκπαίδευση, αλλά είχε και την πολιτική εντιμότητα να οραματιστεί και να υπερασπίσει το σχολείο και τους εκπαιδευτικούς.

Εμπνεύστηκε, πρόταξε ως λύση τα ενιαία κείμενα, απέναντι στην επίθεση και πέρασε πάνω από τις ανήλικες πολιτικές επιθέσεις. Απέδειξε στην πράξη ότι ο συνδικαλισμός δεν συμφιλιώνεται με τις πολιτικές ηγεσίες, όταν αυτές επιχειρούν σε αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου.

Δεν σιώπησε!

Πήρε θέση!

Για τον κλάδο, με τον κλάδο!

Για τους εκπαιδευτικούς της τάξης, που κρατούν όρθιο το δημόσιο σχολείο!

Η ΔΑΚΕ επέλεξε μορφές αγώνα, δεν επέλεξε κραυγές.

Και τη νέα χρονιά θα αποδειχθεί ότι ο συνδικαλισμός δεν διαμείβεται με αυτόχριστους σωτήρες. Πρέπει να πατάει στη γη, στις ανάγκες των σχολείων, στη χρησιμη μάχη για την υπεράσπιση των Συλλόγων Διδασκόντων.

Η απόφαση της Ομοσπονδίας για τα ενιαία κείμενα ήταν αυτή που ενοποίησε τους Συλλόγους Διδασκόντων απέναντι στον αντεκπαιδευτικό νόμο. Και η ΔΟΕ για πρώτη φορά, ιστορικά, με εξωστρεφή συνδικαλιστική δράση δημιούργησε όρους ύψιστης ενότητας για αντίσταση.

Εκδηλώσεις με πάνω από 100 χιλιάδες παρακολουθήσεις. Με εισηγήσεις 80 και πλέον πανεπιστημιακών από την ελληνική και τη διεθνή κοινότητα.

Η προσήλωση της ΔΑΚΕ από την αρχική της πρόταση το 2013 με τα ενιαία πρακτικά, δημιούργησε τους όρους για να αντισταθεί ο κλάδος με τα ενιαία κείμενα.

Γιατί η στάση της ΔΑΚΕ δεν υπαγορεύεται από κανένα κόμμα, από καμία κυβέρνηση, αλλά από τις θέσεις των Συνεδρίων της.

Γι' αυτό και είναι και ήταν έτοιμη να υπηρετήσει μαζί με όλες τις δυνάμεις κάθε φορά τον κλάδο υπεύθυνα.

Γι' αυτό δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Γιατί εμείς δεν σκύβουμε το κεφάλι όταν κοιτάμε στον καθρέφτη του κλάδου.

Γιατί εμείς μπορούμε να κοιτάξουμε κατάματα κάθε έναν και κάθε μία από τα χιλιάδες μέλη και να του πούμε: ναι, ναι, υπερασπιστήκαμε με όλη μας τη δύναμη, με όλη μας την πίστη τις αποφάσεις του κλάδου.

Για να μη βγει στο περιθώριο το ελληνικό σχολείο και ο Έλληνας εκπαιδευτικός.

Ούτε συναινούμε βέβαια αλλά ούτε και θα συναινέσουμε μ' αυτούς που αλλάζουν τη στάση τους εξαρτώντας τις πολιτικές τους αποφάσεις με βάση αριθμητικούς υπολογισμούς: πόσα είχαμε, πόσα χάσαμε, πόσα πάμε να κερδίσουμε και πόσα θα ζητήσουμε.

Γιατί;

Γιατί αυτό που διακυβεύεται ιστορικά στον κλάδο δεν μπαίνει στενά σε αριθμούς. Ο κλάδος δεν θα συγχωρέσει στρατόπεδα με πολιτικούς όρους στην πολιτική αντιπαράθεση.

Η ΔΑΚΕ σταθερά προσηλωμένη στην υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και των συναδέλφων αποδεικνύει 11 χρόνια τώρα από την αρχική της πρόταση ότι οι αγκυλώσεις, οι κραυγές και οι ύβρεις εντός του κλάδου αναίρεθηκαν από το σύνολο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, οδηγώντας στο περιθώριο τις μωπτικές συνδικαλιστικές αντιλήψεις που ζημιώνουν τον κλάδο.

Αυτή ήταν η στάση μας στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση.

Απομονώνουμε βάζοντάς τους στο πολιτικό και συνδικαλιστικό τους περιθώριο, αυτούς που μας είπαν προδότες, και αφήνουμε να ζουν στο δικό τους ψέμα αυτούς που έκαναν ανακυβίωση.

Γιατί η αλήθεια δεν είναι συνεργάσιμη μαζί τους, όπως δεν έβαλαν ούτε μία οξεία, ούτε ένα κόμμα. Επιχείρησαν ψευδώς να οικειοποιηθούν για παραταξιακή ωφέλεια την απόφαση που δεν στήριξαν ούτε καν με την ψήφο τους.

Συναδέλφοι μου, η πιο μεγάλη αρετή του ανθρώπου και πιστεύω ακλόνητα του συνδικαλιστή, είναι να υπερασπίζεται την αλήθεια. Και όπως λέει ο ποιητής: μεσάνυχτα και ταξιδεύεις δίχως πλευρικά, σκιάζεσαι μήπως στον γιαλό τα φώτα σε προδίνουν.

Η επίθεση που δέχτηκε τον Μάρτη η Ομοσπονδία για άδειασμα, δεν θα πω ότι είναι πολιτικά υστερόβουλη αλλά συνδικαλιστικά άδικη. Γιατί οι Ομοσπονδίες και οι Σύλλογοι σε κρίσιμες στιγμές οφείλουν να ενημερώνουν τα μέλη.

Όχι με μισόλογα, ούτε με ιαχές.

Τι είπε η ΔΟΕ;

Ότι είπε η νομική σύμβουλος, η Τσίπρα. Και το ξέρουν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Τι γίνεται στους Συλλόγους που η αριστερά έχει δύναμη; Κάνουν απεργία - αποχή;

Συμμετέχουν στην ατομική;

Να αντιστρέψει η ΔΑΚΕ και να πει ότι αδρανήσατε; Δεν θα ήταν άδικο;

Τι λέει το σύνθημα στο πανό; Οχύρωση – Θωράκιση.

Είναι αναγκαίο;

Τι έγινε στη Ρόδο;

Τι γίνεται στη Δ' Αθήνας; Ο Διευθυντής Εκπαίδευσης είναι Δακίτης ή είναι η παρέα της Διαμαντοπούλου και του Κατσαρού;

Τι έγινε στην Ξάνθη;

Απάντησε; πήρε θέση καμία παράταξη στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας όταν η ΔΑΚΕ κατέθεσε κείμενο για τα παραπάνω; Ή το προσπέρασε, ίσως γιατί δεν είχε παραταξιακό όφελος η κάθε μία παράταξη ξεχωριστά;

Ο κλάδος μπροστά στην επίθεση θα ξεχωρίζει δικούς μας και τους άλλους; ή θα λέει με πολιτική και συνδικαλιστική συγκρότηση: κάτω τα χέρια από κάθε δάσκαλο και δασκάλα;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου, η επίθεση διευρύνεται. Ούτε οι θρίαμβοι, ούτε οι αντεγκλήσεις συνεισφέρουν στον κλάδο.

Από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη και από την Κέρκυρα μέχρι τη Λέσβο και τη Ρόδο, οι δάσκαλοι έχουν συμπειστεί οικονομικά, εργασιακό άγχος και εξουθένωση.

Γι' αυτό λέμε η Ομοσπονδία δεν αλλάζει σελίδα. Συνεχίζει να γράφει το βιβλίο του κόπου της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου, του ελληνικού σχολείου.

Στον τόπο μου, στον Έβρο και στη Ροδόπη, το 2017 το καλοκαίρι, το αποχαιρετιστήριο σημείωμα στο ημερολόγιο του γραφείου μου ήταν από την Αϊτέν, την Εσρά, τον Ερέν και τα υπόλοιπα παιδιά της τότε ΣΤ' τάξης, τα παιδιά που φοιτούν στο ελληνικό σχολείο με τις κατευθύνσεις του οργανωμένου κράτους με πλήρη ισοτιμία. Αυτά τα παιδιά κρατώ οδηγό και γι' αυτά αγωνιζόμαστε όλοι.

Με συλλογική ύπαρξη της ΔΟΕ, με τον δάσκαλο, τη δασκάλα, τη νηπιαγωγό, τους συναδέλφους ειδικοτήτων που υπερασπίζεται η ΔΟΕ, ενιαία, πέρα από παραταξιακά συντονιστικά, παρασυλλόγους και παραεπιτροπές που αναιρούν το αδιαίρετο διεκδικητικό πλαίσιο της Ομοσπονδίας.

Οι Δακίτες το ξέρουν, οι υπόλοιποι θα το μάθετε τώρα.

Τι έγραψε στο δελτίο τύπου του 32^{ου} Εθνικού Συνεδρίου η ΔΑΚΕ;

Η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, η μεγάλη δημοκρατική, πραγματικά ανεξάρτητη, ακηδεμόνευτη και αδέσμευτη παράταξη, έχει ως οδηγό την ανάγκη υπεράσπισης δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών προβάλλοντας το δικό της πρόταγμα, αγωνιζόμενη για την προάσπιση του κύρους και της αξιοπρέπειας των εκπαιδευτικών.

Για την αναβάθμιση της παιδείας για ένα δημόσιο δωρεάν δημοκρατικό σχολείο, ανοιχτό στον άνθρωπο και στην κοινωνία, που θα λειτουργεί με κρατική - διοικητική ευθύνη και δημόσια οικονομική στήριξη.

Για ένα σχολείο συνεργασίας, ισονομίας, ισότητας και παιδαγωγικής ελευθερίας, που θα λειτουργεί δίχως εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς αποκλεισμούς και διακρίσεις, υπηρξάνοντας τις πανανθρώπινες αξίες της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Αυτά υπερασπίστηκε η ΔΑΚΕ.

Αυτά αγωνίζεται να ισχύσουν.

Ζούμε σε συνθήκες που καθορίζονται από την παγκόσμια οικονομική κρίση.

Υποβάθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων, της εκπαιδευτικής πράξης.

Στοχοποίηση και υποβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Τι είτε η ΔΟΕ και η ΔΑΚΕ στις αποφάσεις της;

Είπε ότι η συλλογική κατανάλωση αγαθών, όπως η παιδεία, η υγεία, η ηλεκτροδότηση, η παροχή νερού πρέπει να είναι κοινωνικά και δημόσια;

Τι από όλα αυτά θα αλλάξουν αυτοί που είχαν ως προεκλογικό σύνθημα: αλλάζουμε σελίδα στη ΔΟΕ;

Και εδώ μπαίνουν τα ερωτήματα:

Κομματικός ακτιβισμός ή δόμηση μιας Ομοσπονδίας ισχυρής με πολιτικά διακυβεύματα, μισθοί, συντάξεις, ασφάλιση και πρόσβαση στις δομές υγείας;

Κύρος και αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών ή εργασιακή εξουθένωση, ένταση της γραφειοκρατίας και διώξεις;

Αποτελεί καινοτομία το ψηφιακό σχολείο;

Δημόσιο δωρεάν δημοκρατικό σχολείο ή ανοιχτό σχολείο με αρνητικές δομικές αλλαγές στη φυσιολογία του;

Υποκουλτούρα συλλογικής δράσης με διαιρέσεις σε Σύντονιστικά και Συλλόγους ή Ομοσπονδία που θα υπερασπίζεται αδιαίρετα τις εργασιακές συνθήκες όσων υπηρξάνουν στο δημόσιο σχολείο;

Κυριάρχηση στον κλάδο της λογικής της αποσυλλογικοποίησης ή δράσεις με κοινή πολιτική στάση για την υλική υπόσταση των εκπαιδευτικών και την αξιολόγηση;

Αξιολόγηση στηριγμένη στις θέσεις του κλάδου και την παιδαγωγική επιστήμη ή αντιεπιστημονικοί νόμοι που ευνοούν τη γραφειοκρατική διαχείριση και εδραιώνουν την τιμωρητική ιεραρχία και τις ποινές;

Συμβολή όλων των παρατάξεων σε ένα παιδαγωγικό πολιτικό πλαίσιο ή ανοχή σε δούρειους ίππους εντός του κλάδου;

Συνέχιση της οραματικής μορφής αντίστασης της εκπαίδευσης με τα ενιαία κείμενα ή συνδικαλιστική εμμονή στα κομματικά και παραταξιακά προτάγματα;

Αντιστροφή της δυσαρέσκειας και της αποστοίχισης με αγώνες καλά οργανωμένους ή μακρόχρονη απώλεια συλλογικής ταυτότητας του ελληνικού σχολείου και των εκπαιδευτικών;

Κρίσιμο μέγεθος για τις διεκδικήσεις του επόμενου διαστήματος αποτελούν: οι Πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι, η ΔΟΕ

και η ΑΔΕΔΥ και οι διεκδικήσεις μας θα έχουν ασύνδετα πολιτικά χαρακτηριστικά:

Αν δεν υπερβούν την αστάθεια του πολιτικού συστήματος.

Αν δεν εστιαστούν στην ακρίβεια, στις επιθετικές δημοσιοποιήσεις του ΟΟΣΑ και την εκπαίδευση.

Αν το νέο Διοικητικό Συμβούλιο δεν ιεραρχήσει μισθούς, αξιολόγηση, θωράκιση του έργου των εκπαιδευτικών, ωράριο νηπιαγωγών και εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων σχολείων, Ειδική Αγωγή, περιπλάνηση ειδικοτήτων, αναχρονιστικά βιβλία, συρρίκνωση της κρατικής χρηματοδότησης.

Η συλλογική μας ταυτότητα και η οργανωμένη κοινότητα όλων είναι η ΔΟΕ.

Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο τοποθέτησε, με την πολιτική του απόφαση για τα ενιαία κείμενα, τους Συλλόγους Διδασκόντων στο επίκεντρο της συλλογικής και εκπαιδευτικής στάσης.

Πολιτική προσδοκία αποτελεί η συνέχιση της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου όλων των συναδέλφων εκπαιδευτικών, χωρίς καιροσκοπισμό, παραταξιακή ιδιοτέλεια και κομματική εθελουφλία.

Στήλωσε, χτίσε και κράτα αλφαβητάρι την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου.

Μέσα στη Βαβέλ της έκπτωσης των αξιών, στη συκοφάντηση του δημόσιου σχολείου και στην επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων υψώσου ο κάθε ένας και η κάθε μια μέσα σ' αυτή την αίθουσα με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδα ενιαία και αδιαίρετα, ενάντια στην κοινωνική και εκπαιδευτική υποβάθμιση.

Γιατί η εκπαίδευση δεν ταξινομείται.

Γιατί ή όλους και όλες θα μας σώσει το κοινό μας όραμα για το δημόσιο σχολείο και τους κλαδικούς αγώνες ή θα μας συντρίψει.

Εμείς επιλέγουμε.

Καλό καλοκαίρι, καλούς αγώνες.

ΝΤΙΝΑ ΡΕΠΠΑ
ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να παρακαλέσω τις συντρόφισσες και τους συντρόφους από τις Παρεμβάσεις μετά την τοποθέτηση του συνάδελφου του Γκούμα από το Διοικητικό Συμβούλιο και την ΠΑΣΚ - ΔΗΣΥ, να προσθέσει τον Πετράκη και τον Γκούμα στον κατάλογο των καταγγελλόντων γιατί δεν συμπεριλήφθησαν τα εξεταστικά του '98 από τον Σ. Μπουζάκη στην 4τομη της ιστορία της ΔΟΕ, μια και όπως μας είπαν πριν λίγο ήταν κι αυτοί εκεί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις το είπαμε απ' την αρχή: ήρθαμε στο φετινό Συνέδριο για να εκφράσουμε τα ταξικά ανυπότακτα τμήματα της μαχόμενης εκπαίδευσης και της κοινωνίας, εκείνα που πάντα αποτελούν τις ατμομηχανές των μεγάλων ταξικών - ιστορικών αναμετρήσεων στην εκπαίδευση και στο εργατικό κίνημα, για να συμβάλλουμε και να τροφοδοτήσουμε με καύσιμα τούτες τις μηχανές και σ' αυτό το επίπεδο.

Ήρθαμε εδώ για να πάρουμε αποφάσεις. Όπως αυτές που επέβαλε επί 3 χρόνια ο κόσμος της εκπαίδευσης. Για να τις πάμε στη βάση του κλάδου, να τις μετατρέψουμε όπως έκανε μέχρι τώρα και η μαχόμενη εκπαίδευση, από αποφάσεις στα χαρτιά, σε μαζικό μαχητικό κίνημα ανατροπής με Γενικές Συνελεύσεις, Επιτροπές Αγώνα και συντονισμό Σωματείων. Άλλωστε επί 3 χρόνια αυτό συμβαίνει. Ο κυβερνητικός συνδικαλισμός της συναίνεσης και της υποταγής, η ΔΑΚΕ, η ΔΗΣΥ και το ΔΙΚΤΥΟ με το ένα χέρι ψηφίζουν αποφάσεις, ενίοτε και ομόφωνες, και από την άλλη με χέρια και με πόδια τις υπονομεύουν στους Συλλόγους. Άλλες δυνάμεις όπως η ΔΗΣΥ, τις υπονομεύουν ανοιχτά από την πρώτη στιγμή και άλλες λίγο πιο υπόγεια, ακολουθώντας τακτική φθοράς στα σχολεία, στη συνείδηση των ανθρώπων, τροφοδοτώντας τους με φόβο, απογοήτευση και απειλές.

Παρά τους κόπους τους, ο κόσμος της εκπαίδευσης δεν τους έκανε τη χάρη. Γιατί όλα δείχνουν ότι όχι μόνο στην εκπαίδευση και όχι μόνο στην Ελλάδα, η εργατική τάξη και η νεολαία δεν έχουν συνθλιφθεί, υπάρχουν ενεργές φλέβες αντίστασης.

Γιατί μόνο έτσι μπορεί να εξηγηθεί η ηφαιστειακή φοιτητική έκρηξη σ' ολόκληρο τον κόσμο για την Παλαιστίνη, που δεν στόλισε μόνο τους τοίχους και τα αμφιθέατρα με τα χρώματα και τις σημαίες του Παλαιστινιακού λαού, αλλά αμφισβήτησε τα ιερά και τα όσια του καπιταλισμού και απαίτησε την πλήρη παύση κάθε οικονομικής συνεργασίας με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ. Ποιος το περίμενε;

Οι μεγαλειώδεις φοιτητικές καταλήψεις και διαδηλώσεις στη χώρα μας, ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, που ενώ όλα τα αστικά επιτελεία θεωρούσαν ότι θα περάσουν με ευκολία την αναδιάρθρωση, οι αγώνες κατάφεραν να μεταβάλλουν μέχρι και τον πολιτικό συσχετισμό στην κοινωνική συνείδηση, να αλλάξουν τη γνώμη

της κοινωνίας για την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Οι πολυήμερες απεργίες των εργατών στην AMAZON, στις μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες, των ηθοποιών στην Αμερική, των εκπαιδευτικών εξεγέρσεων σε ολόκληρο τον κόσμο, μέχρι τους αγώνες των εργατών στον ιδιωτικό τομέα στη χώρα μας, τα Τέμπη, την αθώωση των μεταναστών στην Πύλο, την καταδίκη του Μίχου και την αθώωση της μάνας της 12χρονης, θύμα παιδοβιασμού από τον Κολωνό.

Και εκεί που η χρονιά θα έκλεινε, με τη Νέα Δημοκρατία του 41% να θεωρεί ότι θα κάνει περίπατο στις Ευρωεκλογές, τελικά να έχει πτώση 1.000.000 ψήφους, σημάδι της ευρύτατης κοινωνικής δυσαρέσκειας και σημαντικής φθοράς της κυβερνητικής πολιτικής και την ίδια στιγμή η συστημική αντιπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ ΠΑΣΟΚ να πληρώνει σκληρά την πλήρη συναίνεσή της με την πολιτική αυτή.

Σ' αυτές τις φλέβες με όλη τους την αντιφατικότητα την οποία δεν αγνοούμε ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, βρίσκεται η δύναμη. Γιατί εμείς θεωρούμε, σε αντίθεση με την ΑΣΕ/ΠΑΜΕ, ότι δεν αρκεί να κονταίνουν εκλογικά οι κυβερνήσεις. Πρέπει να νικιέται η πολιτική τους. Αυτή οφείλει να κονταίνει. Αυτό πρέπει να είναι ο βασικός στόχος του εργατικού και εκπαιδευτικού κινήματος.

Γ' αυτό από το βήμα της 93^{ης} ΓΣ, το πρώτο που θέλουμε να κάνουμε είναι να χαιρετίσουμε τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς, νεοδιόριστους και νεοδιόριστες, τους δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς που σήκωσαν ανάστημα.

Να χαιρετήσουμε την αντίσταση, που κουρέλιασε απειλές και εκβιασμούς ότι θα κοπεί ένας μισθός, θα περάσουν Πειθαρχικά, δεν θα μετατεθούν, δεν θα πάρουν αποσπάσεις και ότι άλλο μπορεί να βάλει ο νους, και δηλώνουν μέχρι και τώρα απεργία - αποχή. Κουρέλιασε την Εγκύκλιο του Κατσαρού στις 20 του Μάρτη που μας δήλωνε ότι θα πάψει και θα αντικαταστήσει Προϊσταμένους και Προϊσταμένους, Διευθυντές και Διευθύντριες που δεν αξιολογούν και δεν παύτηκαν ούτε ένας - ούτε μία μέχρι τον Ιούνιο. Κουρέλιασε την Εγκύκλιο Κατσαρού που μας ενημέρωνε ότι οι στάσεις εργασίας για την αξιολόγηση είναι παράνομες και χιλιάδες νεοδιόριστοι τις πραγματοποίησαν μέχρι και την τελευταία μέρα λήξης του έτους. Κουρέλιασε την Εγκύκλιο Κατσαρού που

μας ενημέρωνε ότι η στάση εργασίας της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ για τις εξετάσεις PISA είναι παράνομες, και όμως ο κόσμος της εκπαίδευσης απέργησε και ακύρωσε τις εξετάσεις σε δεκάδες τμήματα και σχολεία. Κουρέλιασε πάνω από 15 παραπομπές στα Δικαστήρια. Κουρέλιασε από το 2021 ακόμα τις απειλές του Κόππη και της Κεραμέως και όλου του διοικητικού μηχανισμού, τότε που παραβίαζαν τις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων για τα ενιαία κείμενα, το μόνο μέσο που έθεσε κεντρικά η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟ, όταν αρνήθηκε να επαναπροκηρύξει την απεργία - αποχή από την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, προβάλλοντας χίλιες δυο τρομοαπειλές.

Το 'πα και πέρσι: δώσατε στον κλάδο σφεντόνες και τις έκανε καλάσνικοφ. Αυτό είναι η πραγματικότητα. Κάθε φορά που του δίνετε ένα μέσο, το μετέτρεπε σε βαρύ οπλισμό αντίστασης, το μετέτρεπε σε κίνημα.

Γι' αυτό χαιρετίζουμε την αντίσταση χιλιάδων εκπαιδευτικών που κουρέλιασε επίσης, από το 2021 ακόμα, τις απειλές για την απεργία - αποχή από την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, και ακολούθησε μαζικά τις αποφάσεις των 25 τότε Πρωτοβάθμιων Εκπαιδευτικών Σωματείων που επαναπροκήρυξαν απεργία - αποχή από την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και άνοιξαν τον δρόμο των επαναπροκηρύξεων της απεργίας - αποχής, δρόμο που η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει. Απέδειξαν έτσι, ότι δεν μας περιμένει ο γκρεμός, ούτε ο Καιάδας ούτε η ανομβρία της ερήμου, αλλά αντίθετα μπορεί να γίνει μαζικός μαχητικός δρόμος αντίστασης και ανατροπής για το συνδικάτο, που απέδειξαν ότι δεν είναι τυχοδιωκτισμός, όπως ισχυρίζεται η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ να παίρνουν τη σκυτάλη του αγώνα τα Πρωτοβάθμια Σωματεία και γενικά δεν θα μας φάει ο λύκος του Υπουργείου έξω απ' το μαντρί αλλά η βάση των Γενικών Συνελεύσεων και των αγωνιστικών αποφάσεών τους, οι Επιτροπές Αγώνα και ο συντονισμός τους έχει πρωτοφανή δύναμη πυρός, γίνεται τσουνάμι.

Και μ' όλα αυτά, η αντίσταση χιλιάδων εκπαιδευτικών κουρέλιασε τελικά την επείγουσα προδοτική απόφαση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ που τον φετινό Μάρτιο, την κρίσιμη ώρα της όξυνσης της επίθεσης έκανε αυτό που πάντα κάνει: καταθέτει τα όπλα, σπέρνει απογοήτευση, αδειάζει τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές. Γίνεται η συμπληρωματική δύναμη του Υπουργείου και της κυβέρνησης εντός του Συνδικάτου. Η απόφαση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ του Μαρτίου θα γραφτεί ως μνημείο εξωνημένου εργοδοτικού συνδικαλισμού δίπλα στις Εγκυκλίους Κόππη και Κατσαρού.

Η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, η ΔΑΚΕ - η ΔΗΣΥ και το ΔΙΚΤΥΟ, που έγραψαν αυτή την απόφαση, οφείλει να απολογηθεί τώρα που ούτε μια λέξη της δεν επιβεβαιώθηκε μέχρι τον Ιούνιο ακριβώς γιατί την κουρέλιασαν δεκάδες χιλιάδες νεοδιόριστοι και εκπαιδευτικοί από τη μία άκρη της χώρας στην άλλη.

Και έτσι για άλλη μια φορά αυτές οι χιλιάδες έσωσαν το δημόσιο σχολείο των παιδιών των λαϊκών οικογενειών και των λαϊκών στρωμάτων, απέδειξαν αυτό που έχει

αναδείξει η ιστορία των ταξικών αγώνων, ότι οι αγώνες δεν ηττούνται στις δικαστικές αίθουσες, αλλά νικούν στις ταξικές αναμετρήσεις.

Αυτό φοβούνται οι συνάδελφοι της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ που προχώρησαν σ' αυτές τις αποφάσεις, ότι υπάρχει αντιπαράδειγμα απέναντι στην εξωνημένη λογική τους και τακτική τους να ξεπουλούν τις κρίσιμες ώρες τους αγώνες και να αδειάζουν τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες.

Γι' αυτό από την πλευρά μας χαιρετίζουμε όλους αυτούς τους χιλιάδες, γιατί αυτοί αποδείχτηκαν η πραγματική αντιπολίτευση στην αντεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Ταξική αντιπολίτευση που τα έβαλε με το κράτος και τους μηχανισμούς του, τα 'βαλε με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό που του κλάδευε τα πόδια κάθε λεπτό αυτά τα τρία χρόνια. Που ψήφιζαν κάποιες αποφάσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ αρνούμενες φυσικά να πάρουν μέτρα στήριξής τους, αρνήθηκαν σχεδόν όλες τις προτάσεις που καταθέσαμε ως Παρεμβάσεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και στη συνέχεια τα συνδικαλιστικά στελέχη των παρατάξεων του κυβερνητικού συνδικαλισμού πήγαιναν σε πλήθος Τοπικών Συλλόγων και διέδιδαν το μήνυμα του φόβου και της τρομοκρατίας, με τους Διευθυντές στελέχη της ΔΗΣΥ και της ΔΑΚΕ, σήμερα και του ΔΙΚΤΥΟΥ, να μην αναρτούν ούτε καν τα ενιαία κείμενα, να είναι οι πρώτοι αξιολογητές των νεοδιοριστών, ενώ σήμερα ανάμεσά μας με ευθύνη αυτών των παρατάξεων υπάρχουν στην αίθουσα της 93^{ης} ΓΣ αντιπρόσωποι Διευθυντές και Προϊσταμένες αξιολογητές μας και στελέχη αρετοί που συχαίρουν δημόσια τους νεοδιοριστούς που αξιολογήθηκαν καταξυτιλίζοντας την έννοια του συνδικαλισμού. Και των στελεχών του ΔΙΚΤΥΟΥ να εφευρίσκουν πλήθος υποτιθέμενων εναλλακτικών προτάσεων συμμετοχής στην ατομική αξιολόγηση, για να κρύψουν την παράδοση. Άριστα σε όλους, τα ίδια κείμενα αξιολόγησης από όλους, τα ξεχωριστά κείμενα κατ' επιλογή του αξιολογούμενου, φερετζέδες παράδοσης και αιτιμωχικής συνηκολόγησης και την επικίνδυνη λογική που βάζει πρωτεύοντα στόχο, να μη χαθούν οι δημοκρατικοί διευθυντές και ας είναι και αξιολογητές μας.

Κυρίως όμως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι παρατάξεις του κρατικού κυβερνητικού συνδικαλισμού της συναίνεσης και της υποταγής, ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ, αρνήθηκαν όλες τις προτάσεις των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ για απεργιακή όξυνση. Για να βγει ο αγώνας στον δρόμο. Να συναντηθεί με τα αιτήματα για τους μισθούς και τα δικαιώματα. Ούτε καν όταν ο Κατσαρός επιτέθηκε με πρωτοφανή δεσποτισμό και σφοδρότητα στο απεργιακό δικαίωμα, ακόμα και εκείνη την ώρα αρνήθηκαν να στηρίξουν απεργιακή πρόταση, αρνούμενοι επίσης να στηρίξουν τις/τους διωκόμενους/ες απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας.

Να πω εδώ παρενεθικά ότι η ΑΔΕΔΥ έχει βγάλει απόφαση στήριξης για τον Σμήλιο αλλά το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ δεν έχει βγάλει γιατί το ΔΙΚΤΥΟ δεν θέλει να συμπεριληφθεί στην απόφαση ότι διώκεται για τη δράση του εναντίον των πλειστηριασμών, γιατί οι πλειστηριασμοί αυτοί έγιναν επί ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ταξικός αντίπαλος έρχεται με ερπύστριες και εσείς θέλετε να πάρουμε αυξήσεις με ανακοινώσεις. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα σ' αυτό είναι η ΔΗΣΥ.

Σε κάθε Διοικητικό Συμβούλιο και σήμερα εδώ, η ΔΗΣΥ μας έλεγε πως οι αγώνες θέλουν κόστος. Αλλά όταν γινόταν πρόταση για απεργιακές κινητοποιήσεις, θυμόταν ότι ο κλάδος δεν μπορεί να πληρώσει κόστος, δεν αντέχει, δεν δύναται. Και η ΔΑΚΕ τα ίδια ακριβώς. Και δηλαδή για να καταλάβω πώς περιμένουν να κερδίσουν οι αγώνες; Και αναρωτιούνται εδώ τι κέρδισε ο κλάδος τόσον καιρό!

Τι θέλουν να κερδίσει όταν κατάντησαν το συνδικαλιστικό κίνημα να μοιάζει με τους παπάδες που ακολουθούν το ίδιο τελετουργικό της κυριακάτικης λειτουργίας για μια αξέτηνη 24ωρη τον χρόνο; Σε συγκεκριμένη ημερομηνία; Που ούτε αυτή δεν έκαναν φέτος;

Η πραγματικότητα είναι ότι στον αγώνα για την αξιολόγηση συμπυκνώθηκαν και συγκρούστηκαν πολιτικές γραμμές, που εκφράστηκαν και από αντίστοιχες πολιτικές δυνάμεις.

Από τη μια η γραμμή του διαλόγου για την καλή αξιολόγηση και την «αξιολόγηση» με εισαγωγικά, η γραμμή της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης που ψήφισαν ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟ. Αυτή η γραμμή επανήλθε στη σημερινή Γενική Συνέλευση του κλάδου από τις τοποθετήσεις των παρατάξεων, η γραμμή που τα κρέμαγε όλα στην κυβερνητική εναλλαγή που πρόβαλε το ΔΙΚΤΥΟ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αν είχε κυριαρχήσει αυτή η γραμμή θα περνούσαν όλα ως οδοστρωτήρας όπως στην Πορτογαλία, τις ΗΠΑ, την Αγγλία, τη Γερμανία, τον Καναδά και την Αυστραλία, γιατί θα είχε εμποδωθεί η κουλτούρα αξιολόγησης και θα βρισκόμασταν ήδη με σχολεία κατηγοριοποιημένα και ανταγωνιστικά μεταξύ τους, με ελεύθερη επιλογή σχολείου, γενίκευση των πιθανών εξετάσεων - πανεθνικών εξετάσεων τύπου PISA, σύνδεση της αξιολόγησης μαθητών και σχολικών μονάδων και ένα σωρό ακόμα.

Να σας θυμίσω ότι πρόσφατα ο Διευθυντής του ΟΟΣΑ ζήτησε γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ δίπλα στο προσοντολόγιο, αέναη εργασιακή αστάθεια, ολοκληρωτικό μοντέλο παιδαγωγικής και ελέγχου, κατάργηση κάθε δημοκρατικής λειτουργίας του σχολείου και η απόλυτη κατίσχυση του αυταρχισμού και του φόβου, της τρομοκράτησης και της αφαίρεσης κάθε εργασιακού δικαιώματος που στην κορυφή της έχει το σχολείο της αγοράς, των δεξιοτήτων και της κατάρτισης, της ιδιωτικοποίησης και της επιχειρηματικής λειτουργίας ανταγωνιστικών και κατηγοριοποιημένων σχολικών μονάδων. Μια εργασιακή και παιδαγωγική δυστοπία με εκθετική αύξηση των ταξικών φραγμών. Το ξέρουν πια όλες και όλοι.

Από την άλλη η γραμμή που πρόβαλαν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ από την πρώτη στιγμή. Αυτή της στρατηγικής σημασίας για το κεφάλαιο αντικειμενική αναδιάρθρωση, των στρατηγικών κατευθύνσεων όλων των διεθνών οικονομικών και πολιτικών μηχανισμών άσκησης πολιτικής, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και δώσαν πολιτικά εργαλεία στο μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα που χωρίς αυτά δεν θα μπορούσε να κάνει βήμα νίκης. Και

πήγαν θαρρετά στον κλάδο και έχοντας ακριβώς αυτή την ανάλυση της σαρωτικής αντικειμενικής αναδιάρθρωσης πρόβαλαν ένα πρόγραμμα πάλης, ρήξης και ανατροπής, όχι χωρίς ανεπάρκειες και αδυναμίες, κενά και ασάφειες, που όμως έθεσε θαρρετά και με σαφήνεια τον κεντρικό στόχο: Μέχρι τη νίκη! Ανατροπή αυτής της πολιτικής!

Γι' αυτό και με πολιτική εκτίμηση των ορίων του κρατικού κυβερνητικού συνδικαλισμού της συναίνεσης και της υποταγής, δηλώσαμε από τον Φλεβάρη του 2023, από την πρώτη ώρα της ατομικής αξιολόγησης, το γράψαμε δημόσια στις ανακοινώσεις μας, αλλά κυρίως το κάναμε πράξη. Όταν το Δ.Σ. της ΔΟΕ αρνηθεί να επαναπροκηρύξει, εμείς θα πάμε στα Πρωτοβάθμια Σωματεία, στις Γενικές Συνελεύσεις και τον συντονισμό τους να επαναπροκηρύξουν αυτά.

Πολεμηθήκαμε ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ γι' αυτές τις δημόσιες τοποθετήσεις μας από όλες τις δυνάμεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ, από την ΑΣΕ/ΠΑΜΕ, τη ΔΑΚΕ, τη ΔΗΣΥ, το ΔΙΚΤΥΟ, αλλά έτσι το κρίσιμο διάστημα, πριν την Ολομέλεια Προέδρων του Μαρτίου του 2023, που δεν υπήρχε από το συνδικατο απεργία - αποχή, την ώρα που ο Κατσαρός έβγαζε τη μία απειλητική Εγκύκλιο μετά την άλλη, που οι αξιολογητές βγαίνουν παγανιά, εκβιάζοντας και απειλώντας, 30 Σωματεία ξεκίνησαν και πήραν απόφαση επαναπροκήρυξης από τα ίδια και γίναν φάρος αντίστασης και ελπίδας για όλη τη μαχόμενη εκπαίδευση.

Γι' αυτό αντιπαρατεθήκαμε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με τις δυνάμεις της ΑΣΕ/ΠΑΜΕ, που έθεταν συνεχώς εμπόδια όρων και προϋποθέσεων, απαιτώντας στην αρχή καταστατικές απαρτίες στις ΓΣ, μετά μαζικές Συνελεύσεις, μετά προκήρυξη της απεργίας - αποχής, αφού πραγματοποιηθούν Ολομέλειες Προέδρων από ΟΛΜΕ και ΔΟΕ. Ουσιαστικά αρνήθηκαν να πάρουν τα Πρωτοβάθμια Σωματεία την υπόθεση της συνέχισης του αγώνα στα χέρια τους, αρνήθηκαν τον συντονισμό την κρίσιμη ώρα που κρινόταν η εξέλιξη του αγώνα.

Αντίθετα, ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ δεν τα θέσαμε όλα κάτω απ' την ομπρέλα του ΔΣ της ΔΟΕ, δεν προβάλαμε απλώς μια γραμμή καταγγελίας, αλλά αγώνα νίκης και ανατροπής.

Γι' αυτό όμως, επειδή δεκάδες Σύλλογοι ΠΕ και ΕΛΜΕ δεν περίμεναν αλλά εφάρμοσαν την απεργία - αποχή, χιλιάδες νεοδιόριστοι σ' όλη τη χώρα την υπέγραψαν στα σχολεία τους, γίνονταν φάρος ελπίδας ακόμα και στους Συλλόγους που δεν είχαν αποφάσεις. Δημιούργησαν και τροφοδότησαν ένα ρεύμα αυτοπειθοιότητας και αγώνα που έδωσε νόημα στη μαζική συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις και άνοιξαν τον δρόμο για να πάρει ο κόσμος την υπόθεση στα χέρια του.

Γι' αυτό γιγαντώθηκε το ρεύμα που πανελλαδικά απαιτούσε: κάντο όπως τα Πρωτοβάθμια, γι' αυτό πλημμύρισαν οι αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων σε μια πρωτόγνωρη εξέγερση της βάσης των εκπαιδευτικών.

Έτσι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κατακτήθηκαν οι απαρτίες. Μόνο έτσι. Αυτό λέγεται ταξικός συνδικαλισμός. Έτσι οδηγήσαμε πριν την Ολομέλεια Προέδρων

να έχουν επαναπροκηρύξει 75 Πρωτοβάθμια Σωματεία αποδεικνύοντας ότι ναι, γίνεται και τα Πρωτοβάθμια να πάρουν τη σκυτάλη, και μάλιστα να σας το πω: παραμονές της Ολομέλειας Προέδρων του Μαρτίου, είναι εδώ ανάμεσά μας, έντρομοι μερικοί Πρόεδροι από τις παρατάξεις της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ, ζητούσαν να επαναπροκηρύξει η ΔΟΕ, γιατί είχαν πάρει απόφαση οι Γενικές Συνελεύσεις τους να επαναπροκηρύξουν τα ίδια τα Σωματεία τους και φοβόντουσαν να πάρουν στην πλάτη τους τη διαχείριση αυτών των επαναπροκηρύξεων και θέλαν την κάλυψη της Ομοσπονδίας γι' αυτό.

Έτσι λοιπόν, φτάσαμε στην επαναπροκήρυξη από την Ολομέλεια Προέδρων και την ομόφωνη στήριξη της απ' το Δ.Σ. της ΔΟΕ, κάλπικη στήριξη για μια ακόμα φορά.

Αυτή η γραμμή λείπει από το Συνδικάτο και σε όλα τα υπόλοιπα ζητήματα. Η γραμμή του αποφασιστικού αγώνα που θα μιλήσει εφ' όλης της ύλης, με όρους ανατροπής της επίθεσης και επιθετικής διεκδίκησης ζωής αξιοβίωτης.

Τέτοια γραμμή χρειάζονται δυνατά Σωματεία, δυνατά Συνδικάτα, με Επιτροπές Αγώνα και μαζικές διαδικασίες και όχι Σωματεία χειραγωγημένα από το κράτος. Όχι Σωματεία των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών, με εκλογικούς άφαντους πελάτες, όπως θέλουν η ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ. Αλλά επιτρέψτε μου να πω: ούτε γραφειοκρατικές καρικατούρες εκπροσώπων των ΔΣ κι εκλογικών συσχετισμών, όπως θέτει η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ.

Γι' αυτό οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, δηλαδή η ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟ πρωτοστατήσαν στις υβριδικές εκλογές σε μια σειρά Συλλόγους. Γιατί δεν θέλουν δυνατά Σωματεία και Συνδικάτα.

Και ρωτούν και ξαναρωτούν τι θα κάνουν οι παρατάξεις στις επόμενες εκλογές των αιρετών, -εμείς έχουμε τοποθετηθεί δημόσια-, αλλά το Δ.Σ. της ΔΟΕ με ευθύνη των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ δεν έχει στείλει μία απόφασή του προς το Υπουργείο που να ζητάει να γίνουν οι εκλογές αιρετών δια ζώσης και με άδεια. Γιατί στην πραγματικότητα θέλουν ηλεκτρονικές εκλογές και ηλεκτρονικές κάλπες και ας λένε ότι τις αρνούνται.

Και όπως πάντα για τις παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι κουραστικά αλλά και επικίνδυνα προβλέψιμες. Είναι δομική η πρόσδεσή τους στην αστική πολιτική, το κράτος και τον εταιρισμό με τις κυβερνήσεις και το κεφάλαιο.

Για πολλοστή φορά έφεραν μια ημερήσια διάταξη που δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα. Το κράτος και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν κρύβεται, τα είπε όλα στις προγραμματικές δηλώσεις του ο Πιερρακάκης, μίλησε για τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, για την ελεύθερη γονεϊκή επιλογή σχολείου, για κόφτη στην Ειδική Αγωγή. Συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του ΟΟΣΑ τον Νοέμβριο και ορίσανε το πλαίσιο. Λίγες μέρες μετά, ο διευθυντής του ΟΟΣΑ μίλησε για προσλήψεις των εκπαιδευτικών από τους Διευθυντές των σχολείων ως λύση στις χαμηλές επιδόσεις των μαθητών. Ο Πιερρακάκης φτιάχνει ψηφιακές πλατφόρμες, εργαλεία που τόσο λατρεύει και

εκθειάζει η ΔΗΣΥ, ψηφιακά τμήματα, ψηφιακό σχολείο και φροντιστήριο.

Τον Φεβρουάριο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βγαίνουν τα πρώτα δημοσιεύματα για το ανοιχτό σχολείο. Και λίγες μέρες πριν το Συνέδριο σκάει η είδηση ότι το υπουργείο θα φέρει νομοσχέδιο σκούπα που θα περιλαμβάνει διαγωνισμό ΑΣΕΠ μαζί με προσοντολόγιο, σκληρή επίθεση στην Ειδική Αγωγή, αξιολόγηση μαθητών, εθνικό απολυτήριο και πάει λέγοντας.

Και πού είναι όλα αυτά στην ημερήσια διάταξη; Γιατί το Δ.Σ. της ΔΟΕ, η πλειοψηφία του, αρνήθηκε να μπει το ζήτημα των διορισμών, του προσοντολογίου και του ΑΣΕΠ στην ημερήσια διάταξη;

Και σε αυτό το σημείο να απαντήσω και στην πρόκληση από τη μεριά του ΔΙΚΤΥΟΥ που ισχυρίζεται ότι πέρσι κατέθεσε ψήφισμα για το ζήτημα που δεν το ψήφισαν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και μας κατηγορεί ότι ψηφίσαμε το δικό μας. Φυσικά! Γιατί το ψήφισμα του ΔΙΚΤΥΟΥ δεν έθεσε εναντίωση μαζί με τον ΑΣΕΠ και στο ζήτημα του προσοντολογίου του Γαβρόγλου, της αέναης ανασφαλούς εργασίας, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά την πρόσδεση του με τον κομματικό μηχανισμό και τη δέσμευσή του στην πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Μην αναρωτιούνται, λοιπόν, γιατί δεν το ψηφίσαμε.

Και όλα αυτά σε μια περίοδο που γενικεύονται σε διεθνές επίπεδο οι πολεμικές συγκρούσεις, ο πόλεμος έφτασε στην πόρτα μας, τα διεθνή επιτελεία μιλάνε για την οικονομία πολέμου, στη Γερμανία η Υπουργός Παιδείας βγαίνει και λέει να διδαχτούν οι μαθητές στα σχολεία την προστασία τους απέναντι στις πολεμικές απειλές, στη Γαλλία, στην Αγγλία τα ίδια, η Ελλάδα έχει εμπλακεί με ευθύνη της ελληνικής κυβέρνησης σε όλους τους ενεργούς πολέμους σήμερα, ο ελληνικός καπιταλισμός παίζει τεράστιο ρόλο δίπλα στις ΗΠΑ, στο ΝΑΤΟ και στο δυτικό στρατόπεδο, απαγορεύονται οι διαδηλώσεις υπέρ των Παλαιστινίων, συλλαμβάνονται όσες/όσοι αντιστέκονται στην γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, πρωτοφανής ολοκληρωτισμός!

Και εδώ να το πω παρενθετικά, η ΔΟΕ να μην έχει βγάλει ούτε μια λέξη καταδίκης της πολιτικής του Ισραήλ, του κράτους δολοφόνου, για την γενοκτονία αυτή. Και ενώ ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ κάναμε μεγάλη προσπάθεια να υπάρξει απόφαση της ομοσπονδίας, - είχε δηλώσει το ΔΙΚΤΥΟ ότι είναι έτοιμο να συμβάλλει σε μία απόφαση για το Παλαιστινιακό, πήρα μάλιστα, τηλέφωνο να το επιβεβαιώσω- και αφού είδα την ανακοίνωσή του ΔΙΚΤΥΟΥ έφτιαξα μία πρόταση η οποία να είναι πολιτικά επαρκής και ας μην τα 'χει όλα, με στόχο να βγει απόφαση της ΔΟΕ. Και ήρθε αμέσως μετά το ΔΙΚΤΥΟ και δυναμίτισε αυτή την προσπάθεια, κάνοντας παρατήρηση πάνω στην πρόταση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, παρατήρηση με την οποία ενέπλεξε τη Χαμάς και έθετε πολιτική ίσων αποστάσεων. Και έκανε το πρωτοφανές, να συμπληρώσει κάτι που δεν το είχε ούτε στην παραταξιακή του ανακοίνωση, με σκοπό και αποτέλεσμα να μην υπάρξει απόφαση της ομοσπονδίας.

Και την ίδια περίοδο η ακρίβεια στη χώρα μας εκτοξεύε-

ται, αποτελεί κεντρικό επίδικο, η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών αγαθών προχωρά με γοργούς ρυθμούς, η επίθεση στα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία παίρνει ακραία χαρακτηριστικά, το νέο ευρωπαϊκό δόγμα του κεφαλαίου είναι 6/12/72, δηλαδή 6 μέρες δουλειάς, μέχρι 12 ώρες την ημέρα και ως τα 72 χρόνια μας.

Και η ΔΗΣΥ μας μιλά για τα πρωτεύοντα προβλήματα της γραφειοκρατίας, μαζί με τη ΔΑΚΕ και το ΔΙΚΤΥΟ αναφέρονται στα προβλήματα των μισθών και της ακρίβειας αλλά εν τω μεταξύ κρύφτηκαν πίσω από την ΑΔΕΔΥ, ενώ κι εκεί οι αντίστοιχες παρατάξεις στην ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ, αρνούνται κάθε κλαδικό και πανεργατικό αγώνα για το μισθό, τη σύνταξη, ενάντια στην ακρίβεια, για τα δικαιώματα, τους διορισμούς, το ωράριο, το σχολείο και την παιδαγωγική ελευθερία. Και φτάσαν στο σημείο να καταψήφισουν την απεργία στις 17/4 στην ΑΔΕΔΥ και την απεργία στις 28/2 στη ΓΣΕΕ σε μια στημένη κοκορομαχία εξυπηρέτησης της κυβέρνησης της ΝΔ και της αντιλαϊκής πολιτικής της, για να μην γίνει ποτέ το εργατικό κίνημα δυνατός αντίπαλος, ικανός να νικά. Γιατί έχουν πολιτική πρόσδεση, η καθεμιά με τον ιδιαίτερο δικό της τρόπο στα συμφέροντα του κεφαλαίου, ώστε ο μόνος ρόλος που μας προορίζουν είναι του ψηφοφόρου για να εναλλάσσονται τα αστικά κόμματα στις κυβερνήσεις αλλά η πολιτική τους να μην αμφισβητείται ποτέ.

Αλλά και η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ από τη μεριά της αρκείται σε κινητοποιήσεις συμβολικές, ακόμα και οι απεργίες που πρότεινε κινούνται στα όρια της διαμαρτυρίας, δεν εντάσσονται σε ένα συνολικό σχέδιο αγώνα με προοπτική ανατροπής της επίθεσης. Πρόβαλλε τις πραγματικές δυσκολίες της εργατικής τάξης ειδικά στον ιδιωτικό τομέα όχι όμως για να βρεθεί δρόμος υπέρβασής τους αλλά ως άλλοθι καθήλωσης των αγώνων στα όρια των λελογισμένων κινήσεων, των συνετών ενεργειών, που δε θα φέρουν επικίνδυνους κλυδωνισμούς. Απέφυγε όλη τη χρονιά με εκκωφαντικό τρόπο να συναντηθούν οι αγώνες, χαρακτηριστικό παράδειγμα οι φοιτητικές κινητοποιήσεις που η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ καταψήφισε όλες μας τις προτάσεις ακόμα και για απογευματινά πανεργατικά συλλαλητήρια ενώ πολύ περισσότερο δεν συμφώνησε σε πανεργατικές απεργίες μαζί με τους φοιτητές και τα πανελλαδικά συλλαλητήρια, ούτε από κοινού με τις απεργίες στην υγεία και τα μπλόκα των αγροτών. Στάθηκε απέναντι στην προσπάθεια ενοποίησης των απεργιακών μετώπων και της γενίκευσης της σύγκρουσης με την κυβέρνηση και την πολιτική κυβέρνηση ΕΕ κεφαλαίου. Γι' αυτό όλα «τα κρεμάει» στις εκλογές, καλώντας τους εργαζόμενους να βγάλουν συμπεράσματα και να τα καταθέσουν στις κάλπες αντί να τα μετατρέψουν σε όξυνση της πάλης τους. Θέτοντας με πρωτόγνωρο και πρωτοφανή τρόπο τις εκλογικές αναμετρήσεις ως μέτρο της ταξικής πάλης, επιβεβαιώνοντας την ρεφορμιστική γραμμή. Μόνο που δε ζούμε στη δεκαετία του '80 και το κεφάλαιο δεν παραχωρεί τίποτα αν δεν απειληθεί συθέμελα. Αν δεν απειληθούν τα βασικά του εργαλεία, το κέρδος και η εξουσία του.

Γι' αυτό κι εμείς το λέμε καθαρά πρώτα και κύρια στην ατμομηχανή του αγώνα, και στη βάση του κλάδου, όχι

χαμηλά τον πήχη των αιτημάτων. Εργατική απαιτητικότητα και εργατικός τσαμπουκάς για να αξίζει να επιλεχθεί ο συλλογικός αγώνας. Μισθός στο ύψος των αναγκών μας και όχι ζητιανιά διεκδικήσεων. Δεν θα χαρίσουμε τη δυναμική που αναπτύχθηκε στις Γενικές Συνελεύσεις και στους Συλλόγους.

Θα επιμείνουμε λοιπόν στον αγώνα.

Γι' αυτό καλούμε από αυτό το βήμα το Συνέδριο να πάρει απόφαση σήμερα και να στηρίξει την αυριανή κινητοποίηση των εργαζόμενων στο ΕΚΠΑ ενάντια στην απόλυση του Αντωνίου, που έρχεται να προστεθεί στη μήνυση στον Βαϊνά και τις διώξεις στους εργαζόμενους σε ολόκληρη την εκπαίδευση και την εργασία. Και να συμμετέχουμε εκεί, καταθέτουμε και Ψήφισμα.

Καλούμε το Συνέδριο να επαναβεβαιώσει την περσινή απόφαση ενάντια στην αξιολόγηση, την ίδια ακριβώς και να σταματήσουν οι παρατάξεις του κρατικού κυβερνητικού συνδικαλισμού να επιδιώκουν να διαφύγουν «δια του αρραβώνος», όπως φαίνεται από τις τοποθετήσεις τους. Ποιο είναι το πρόβλημα και δεν επιβεβαιώνουν την απόφαση της 92^{ης} ΓΣ; Γιατί χρησιμοποιούν ως πρόσχημα τα ενιαία κείμενα; Γιατί δεν την ψηφίζουν όπως ακριβώς ήταν; Στο θέμα της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας έλεγε με όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα. Και η απεργία - αποχή με το 95% ήταν νικηφόρα και τα ενιαία όσο πήγανε ήταν νικηφόρα. Τι τους πειράζει τώρα, και θέλουν να το αλλάξουν; Εκτός και ψάχνουν ευκαιρίες και αφορμές τελικά να ρίξουν αλλού τον μουτζούρη, της μη απόφασης του Συνεδρίου.

Καλούμε σε απόφαση ενάντια στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, για την ακρίβεια, το προσοντολόγιο, καλούμε να δώσουμε μήνυμα αγώνα διαρκείας, υπογραμμίζοντας ένα συγκροτημένο απεργιακό σχέδιο πολύμορφου αγώνα, με υπογράμμιση στο απεργιακό.

Όπως και αν έχει τη φετινή χρονιά το κίνημα ψήλωσε. Τα Πρωτοβάθμια Σωματεία ψήλωσαν. Η μαχόμενη εκπαίδευση ψήλωσε και απέκτησε αυτοπεποίθηση. Οι Γενικές Συνελεύσεις ήταν αυτές οι μαζικές Συνελεύσεις, εκεί που οι άνθρωποι δεν περίμεναν τις σφραγίδες των Διοικητικών Συμβουλίων, εκεί που οι άνθρωποι σήκωσαν τα χέρια τους, όχι μόνο για να ψηφίσουν την επανατροκήρυξη, αλλά για να τα ενώσουν και να σπάσουν τον φόβο του Κατσαρού και της πλειοψηφικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις είμαστε έτσι και αλλιώς κομμάτι των πιο ηρωικών στιγμών και του εκπαιδευτικού και του εργατικού κινήματος.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τις θέλουμε τις αποφάσεις του Συνεδρίου, αλλά να είστε σίγουροι και σίγουρες ότι το κίνημα θα γίνει και χωρίς αυτές. Γιατί η ταξική αναμέτρηση, θα το πούμε εκατό φορές, δεν κρίνεται στα χαρτιά αλλά στις μαζικές διαδικασίες, στις Γενικές Συνελεύσεις, στα Πρωτοβάθμια Σωματεία, στις Επιτροπές Αγώνα, στον συντονισμό τους. Μέχρι τη νίκη λοιπόν!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΥΠΑΣ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ
(ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΙΚΟΥ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε στο τέλος μιας σχολικής χρονιάς, το '23-Β'24, μιας χρονιάς που αφήνει έντονο το αποτύπωμα της αρνητικό στη δημόσια εκπαίδευση. Παρατηρώντας τη μεγάλη εικόνα, είναι φανερό πως η δημόσια εκπαίδευση ως ένας βασικός κοινωνικός πυλώνας, μαζί με τον τομέα της δημόσιας υγείας, πορεύεται έχοντας ως δεδομένη τη συνεχή απόσυρση, εγκατάλειψη της κυβέρνησης από τις υποχρεώσεις της, από τις υποχρεώσεις αυτές που έχει απέναντι σε ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα. Προφανώς και είναι άλλες οι κυβερνητικές προτεραιότητες όπως όλοι έχουμε διαπιστώσει, αφορούν τη στήριξη του ιδιωτικού τομέα γενικώς και μερικώς και μάλιστα με στρεβλό τρόπο, εφόσον τα χρήματα των ενισχύσεων και των επιδοτήσεων μοιράζονται σε φίλους και ημέτερους, με τα καρτέλ να διαμορφώνουν ανεμπόδιστα τις τιμές στην αγορά, εξασφαλίζοντας τα διαβόητα ουρανοκατέβητα κέρδη, δηλαδή κοινώς το κλέψιμο που κάνουν με τις ευλογίες της κυβέρνησης στις τσέπες των εργαζόμενων και των πλατιών κοινωνικών - οικονομικών στρωμάτων. Όλο αυτό το πλάνο ακολουθείται δυστυχώς αταλάντευτα και μετά το αποτέλεσμα των περσινών εθνικών εκλογών.

Σε όλο αυτό το δυστοπικό περιβάλλον της προσπάθειας για επιβολή ακραίων νεοφιλελεύθερων επιλογών, με απανωτά πλήγματα στον τομέα του επιπέδου της δημοκρατίας που έχουμε, με γιγάντωση της διαπλοκής, της κυβερνητικής συνδιαλλαγής με τον δικαστικό χώρο, των υποκλοπών, των παρακολουθήσεων με το παράνομο λογισμικό predator, της οικονομικής αφαίμαξης, της προσπάθειας και ο κατάλογος δεν έχει τέλος, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘΑ, για να έρθουμε σιγά-σιγά στα δικά μας, είναι ένα από τα πρώτα βιολιά που δίνουν τον τόνο. Ο Υπουργός είναι στην κυριολεξία άφαντος, αναζητείται από πέρσι τον Ιούλιο που ήταν η πρώτη και η τελευταία εθιμοτυπική συνάντηση που έγινε με το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, γιατί προφανώς στα τηλεοπτικά παράθυρα το επικοινωνιακό παιχνίδι είναι πρωτεύοντα για τον ίδιο. Πιθανώς σε λίγο να μας στέλνει και το ολόγραμμά του ως άνθρωπος της τεχνολογίας, αν και βέβαια είναι ο ίδιος που χρησιμοποίησε το αισχρό επιχείρημα ότι η αξιολόγηση είναι γραμμένη σε κάτι πλάκες τύπου Μωυσή, αν έχουμε καταλάβει καλά.

Σχεδόν πλήρης λοιπόν η απουσία του διαλόγου, αυτό είναι το τοπίο με την εκπαιδευτική κοινότητα, με εξαίρεση δύο συναντήσεις που έγιναν με την Υφυπουργό και τον Γενικό Γραμματέα, οι οποίες δεν είχαν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Και βεβαίως σε επίπεδο πολιτικής το ΥΠΑΙΘΑ συνεχίζει να ακολουθεί την πολιτική που παρέλαβε από την προηγούμενη Υπουργό την κα Κεραμέως που βέβαια είναι ζητούμενο αν μπορούμε να βρούμε έστω

και ένα μέτρο που να έχει θεσμοθετηθεί στη θητεία της ως υπουργός, υπέρ της δημόσιας εκπαίδευσης.

Μη γελιόμαστε. Η πολιτική συνεχίζεται, με τον ίδιο τρόπο, με ακραίες επιλογές, με κάθε δυνατή επιβολή που μπορούν να χρησιμοποιήσουν και έτσι θα προχωρήσουν.

Έτσι ακριβώς, λοιπόν, έχουν επιδοθεί σε έναν ανηλεή αγώνα τρομοκράτησης των εκπαιδευτικών, με ένα σκηνικό που διαμορφώνεται από τα γενικότερα χτυπήματα του αντεργατικού Νόμου Χατζηδάκη απέναντι στο μαζικό εργατικό κίνημα, και βέβαια με το να σέρνεται ο κλάδος όλη τη χρονιά και φέτος από δικαστήριο σε δικαστήριο. Πιο πολύ ήμασταν στα δικαστήρια φέτος στις δικαστικές αίθουσες και στον δρόμο, για να υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά μας στην απεργία, παρά σε διαδικασίες αιτημάτων μαζικού κινήματος. Δίνουμε τον αγώνα του αυτονόητου, του αναφαίρετου δικαιώματος της συμμετοχής σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Και βέβαια όπως είναι γνωστό για να φτάσει μία υπόθεση σε μια δικαστική αίθουσα χρειάζεται χρόνο και χρόνο, οι δικές μας οι απεργίες την ίδια στιγμή γίνονταν η προσφυγή, σε λίγες ώρες η εκδίκαση και το αποτέλεσμα είναι πάντα ίδιο και γνωστό, ασφαλώς την ίδια στιγμή όλο το καλοταϊσμένο μιντιακό σύστημα βγαίνει και συνηγορεί σ' αυτήν την πολιτική, λέγοντας για τους κακούς εκπαιδευτικούς, τους τεμπέληδες εκπαιδευτικούς που δεν μπορούμε να ενστερνιστούμε όλα αυτά «προοδευτικά» τα οποία ευαγγελίζεται το Υπουργείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρισκόμαστε πραγματικά σε ένα κρίσιμο σημείο. Σε ένα σημείο που ο κλάδος είναι απαραίτητο να αναπτύξει κοινή περπατησιά αγωνιστική, σε όσα εναντιωνόμαστε, και να οργανώσουμε επιχειρήματα με θετικό πρόσημο για όσα διεκδικούμε.

Το Αυτόνομο Δίκτυο όλο αυτό το διάστημα πορεύεται και χαράσσει τη στάση του με αίσθημα ευθύνης έναντι των συναδέλφων, σταθμίζοντας κάθε φορά τα δεδομέ-

να, με βάση βέβαια τις δημόσιες διακηρυγμένες θέσεις μας και το αξιακό σύστημα που διατρέχει την παράταξη, τα μέλη και τους φίλους μας.

Για να δούμε, λοιπόν, τα θέματα με περισσότερη ψυχραιμία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είμαστε η παράταξη που έχει στοχοποιηθεί πολλαπλώς και για τελείως διαφορετικούς λόγους. Πότε είμαστε αυτοί που βάζουμε δήθεν πλάτη στην κυβέρνηση για να περάσει μέτρα ως κυβερνητικοί συνδικαλιστές και πότε είμαστε αυτοί οι οποίοι ψηφίζουμε θέσεις οι οποίες δεν έχουν ερείσματα και οι οποίες βάζουν πολύ υψηλά τον πήχη για θέματα που δεν μπορούμε να πετύχουμε.

Η πραγματικότητα όμως είναι άλλη και είναι αυτή που την ξέρουν όλες οι συναδέλφισσες και όλοι οι συνάδελφοι στον κλάδο. Είμαστε αυτοί που έχουμε στηρίξει με την ψήφο μας, σε ιδιαίτερα κρίσιμες στιγμές, όλες τις σημαντικές αποφάσεις με τις οποίες προχωράει ο κλάδος και στις οποίες στηρίζεται στην πράξη σήμερα η δημόσια εκπαίδευση.

Πιο συγκεκριμένα, για 3^η συνεχή χρονιά ο κλάδος συνεχίζει τον αγώνα ενάντια στην αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων με τη στρατηγική των Ενιαίων Κειμένων, που τελικά βέβαια αν εφαρμοστεί θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίησή τους. Ως Αυτόνομο Δίκτυο αισθανόμαστε πλήρη δικαίωση που στηρίξαμε αυτή την επιλογή από την πρώτη στιγμή μέχρι και σήμερα και που στην ουσία κρατάει τον κλάδο όρθιο ενάντια στην επιβολή της αξιολόγησης.

Μπορείτε και μπορούμε να δούμε τι θα είχε συμβεί ρίχνοντας μία ματιά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Την ίδια στιγμή που άλλες παρατάξεις δεν μπήκαν ποτέ στην απόφαση αυτή, βλέπε ΔΗΣΥ, άλλες μπήκαν και δεν μπήκαν αλλά ποτέ δεν ψήφισαν τα ενιαία κείμενα, βλέπε ΑΣΕ, άλλες μπήκαν οι μισές, βλέπε Παρεμβάσεις, οι άλλες μισές δεν μπήκαν και λένε ακόμη και τώρα απεργία - αποχή που είναι απορίας άξιο σε πόσες σχολικές μονάδες εφαρμόζεται αυτό, ανά την Ελλάδα εννοώ, και βέβαια προκύπτει ένα μεγάλο ερώτημα, τι θα γίνει του χρόνου. Διότι μη γελιόμαστε, το εκλογικό αποτύπωμα έτσι όπως εκφράστηκε σε επίπεδο αντιπροσώπων που είμαστε εδώ, με έναν τρόπο θα εκφραστεί και στο νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Εμείς λοιπόν λέμε και ρωτάμε και θα πρέπει να τοποθετηθούμε εδώ, θα υπάρξει πλειοψηφία, εμείς θα προτιμούσαμε ομοφωνία, αλλά θα υπάρξει πλειοψηφία για να υπάρξουν Ενιαία Κείμενα και τη νέα σχολική χρονιά που έρχεται; Δηλαδή θα υπάρξει πλειοψηφία απ' την Ομοσπονδία που θα υποστηρίξει τον μόνο ξεκάθαρο τρόπο με τον οποίο υποστηρίχθηκε η αντίσταση του κλάδου απέναντι στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας;

Και για να τα ξεκαθαρίσουμε, επειδή κατατέθηκαν και ψηφίσματα και ακούγονται και προτάσεις, αυτές οι γενικού τύπου διατυπώσεις κάθε πρόσφορος τρόπος και ενιαία κείμενα και ότι θέλει ο καθένας, τελειώσανε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Έχει βρεθεί στο συγκεκριμένο ζήτημα, ο προσφορότερος τρόπος, ο πιο απο-

τελεσματικός και είναι και αυτός ο οποίος κράτησε τον κλάδο όρθιο. Να τοποθετηθούμε, όταν έρθει η ώρα. Να ξέρουμε και πού πάει ο κλάδος.

Επίσης είναι η δεύτερη χρονιά που με την απεργία - αποχή ο κλάδος απαντά και αντιστέκεται ενάντια στην ατομική αξιολόγηση. Ως Αυτόνομο Δίκτυο στηρίξαμε από την πρώτη στιγμή την απεργία - αποχή από την ατομική αξιολόγηση, πριν ακόμη η απόφαση αυτή περάσει από την περσινή Γενική Συνέλευση.

Βεβαίως επειδή η απεργία - αποχή έχει και πολλά νομικά χαρακτηριστικά, άλλαξαν τα δεδομένα, δυστυχώς με μία πρωτοφανή απόφαση ενάντια στον κλάδο, τον περσινό Μάρτη. Τότε αυτό που είπαμε και υποστηρίξαμε μέχρι τέλους ήταν ότι τα δεδομένα έτσι όπως προέκυψαν θα πρέπει να παρουσιαστούν, θα πρέπει να κατεβούμε στη βάση, να ενημερωθούν οι συνάδελφοι και αναλόγως να προχωρήσουμε.

Και εδώ έπεσε η λάσπη του αιώνα και πάλι πάνω μας. Διότι αυτό που είναι υποχρέωσή μας, δηλαδή η ενημέρωση και να δώσουμε τα δεδομένα έτσι όπως προκύπτουν σε όλες τις συναδέλφισσες και σε όλους τους συναδέλφους, βαφτίστηκε εκφοβισμός, δεν ξέρω, αναστολή των κινητοποιήσεων, δεν μας αφορά αυτό. Καθόλου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Μπήκαν τα θέματα, έγιναν οι Γενικές Συνελεύσεις, δόθηκε η δυνατότητα να εκφραστεί ο κλάδος και έτσι θα προχωρήσουμε όπως ακριβώς έχει αποφασιστεί και την επόμενη χρονιά.

Άλλωστε ούτε ποτέ εκφοβίσαμε κανέναν συνάδελφο, ούτε το επιδιώξαμε, ούτε το επιτρέπει η ιστορία μας, ούτε η παρουσία μας στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, στους ΣΕΠΕ, στα Δ.Σ. των ΣΕΠΕ και βέβαια στις κινηματικές διαδικασίες. Ασφαλώς τα ζητήματα τα οποία μας απασχολούν δεν εξαντλούνται και δε σταματούν με το κομμάτι της αξιολόγησης, παρότι είναι η αιχμή του δόρατος τα τελευταία χρόνια, δικαίως, γιατί φέρνει μία μεταβολή στην ίδια τη σύσταση του σχολείου, στο πώς λειτουργεί. Παρουσιάζεται η αδήριτη ανάγκη ο κλάδος να θωρακιστεί στο επιστημονικό του πεδίο και να διαμορφώσει με βάση τις θέσεις και τις διεκδικήσεις μας πλέγμα προτάσεων για όλα τα ζητήματα που μας απασχολούν και τα οποία δυστυχώς είναι πολλά.

Τα θέματα θα τα πούμε αναλυτικότερα βέβαια και στην παρουσίαση των θέσεών μας, και στο διεκδικητικό πλαίσιο, αλλά αξονικά θα πούμε τα εξής: η καθιέρωση της δίχρονης προσχολικής αγωγής με όλες τις δυσκολίες που υπάρχουν στην εφαρμογή της, μην ξεχνάμε ότι τη δίχρονη προσχολική αγωγή δεν την ψήφισε ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε το ΚΚΕ στη Βουλή. Εντάξει; Να τα λέμε. Μην ξεχνιόμαστε. Δημιούργησε νέες θέσεις εργασίας, θωράκιση τις / τους νηπιαγωγούς σε μεγάλο βαθμό και άνοιξε προοπτικές. Τιθενται ερωτήματα όπως: θα βάλουμε στην πρώτη γραμμή των αιτημάτων μας τη μείωση των μαθητών σε αναλογία 1 προς 20 για το Δημοτικό, 1 προς 15 στα Νηπιαγωγεία; Γιατί το βλέπω και το διαπιστώνουμε ότι έχει περάσει σε δεύτερο και σε τρίτο παραβάν σε παραταξιακές ανακοινώσεις.

Θα αναδείξουμε ότι ο κλάδος με μεγάλο αγώνα είχε πε-

τύχει την αναλογία έστω 1 προς 22 στην 1^η Δημοτικού, ένα μέτρο το οποίο θα ανέβαινε και στις μεγαλύτερες τάξεις τα επόμενα χρόνια; Δυστυχώς η ΝΔ κατήργησε τη ρύθμιση και γυρίσαμε πάλι πίσω. Και τώρα έχουμε αυτό το αίσχος των 25 παιδιών μαθητών και μαθητριών μέσα στις τάξεις.

Θα βάλουμε στην πρώτη γραμμή των αιτημάτων μας την αύξηση των μισθών και την αντιμετώπιση του ζητήματος της εξασφάλισης στέγης προσπαθώντας να χτίσουμε κοινωνικές συμμαχίες με αγώνα, με ενότητα, χωρίς διαχωρισμούς και με ημερομηνίες απεργιών που αποφασίζονται εδώ, μέσα στο μαζικό κίνημα, μέσα στα Συμβούλια και μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις και όχι εκ των προτέρων σε κλειστές κομματικές ή παραταξιακές συσκέψεις;

Θα προτάξουμε την ανάγκη της μονιμοποίησης όλων των νεοδιόριστων συναδέλφων μας και συναδελφισμών, την ανάγκη της εξίσωσης των δικαιωμάτων μονίμων και αναπληρωτών (!), γιατί στην πραγματικότητα όλοι συνάδελφοι είμαστε. Θα προτάξουμε την ανάγκη της ίδρυσης των οργανικών θέσεων; Και όλα αυτά να βρουν έναν ενιαίο τρόπο έκφρασης και να μπουν κάτω από την ομπρέλα της Ομοσπονδίας χωρίς βεβαίως να γίνονται αντικείμενο των οποιονδήποτε μικροπαραταξιακών επιδιώξεων; Διότι ακούγεται αλλά πιστεύει κανένας αλήθεια εδώ μέσα, ασχέτως πειποιθήσεων και παραταξιακών καταβολών, ότι θα πετύχουμε τόσα σοβαρά και μεγάλα αιτήματα, επειδή οργανώνεται μία ομάδα ή ένα τμήμα μιας παράταξης; Δεν νομίζω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Θα διεκδικήσουμε μέχρι τέλους τον ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων ως το κυρίαρχο όργανο που παίρνει αποφάσεις για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων; Και βέβαια θα διεκδικήσουμε το πλάτεμα της δημοκρατίας, της λειτουργίας της δημοκρατίας στα ΠΥΣΠΕ, ΑΠΥΣΠΕ και ΚΥΣΠΕ με την αφαίρεση των υπερεξουσιών που έχει δώσει η κυβέρνηση της ΝΔ στα μονοπρόσωπα όργανα; Και επιτέλους θα αξιοποιήσουμε με σύγχρονους όρους τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης πάντα στη βάση των επιχειρημάτων και των αιτημάτων μας, ούτως ώστε και να δώσουμε σαφέστερα το μήνυμά μας, αλλά και νεότερες ηλικίες να μπορέσου-

με να προσεγγίσουμε από τους συναδέλφους εννοώ; Το έχουμε θέσει το θέμα ήδη δύο φορές στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, δεν έχει υπάρξει απάντηση από καμία παράταξη.

Το επόμενο διάστημα και χωρίς να χαθεί ούτε μία μέρα από το κίνημα θα πρέπει να βαδίσουμε μπροστά ως κλάδος, ως η μεγαλύτερη Ομοσπονδία του δημόσιου τομέα και ως Αυτόνομο Δίκτυο δηλώνουμε παρών, όπως κάνουμε πάντα. Είμαστε εδώ χωρίς καμία ιδεολογική προκατάληψη, χωρίς καμία κομματική εξάρτηση, χωρίς καμία προσπάθεια να αποκομίσουμε πρόσκαιρα μικροπαραταξιακά οφέλη.

Είμαστε εδώ για να πετύχουμε την όσμωση και να ριζώσουμε την επιστημονοσύνη μας, το πλέγμα των επιχειρημάτων μας και τη δύναμη της πειθούς με την αμεσοδημοκρατία και τις κοινωνικές διαδικασίες. Είμαστε εδώ με γνώση των ζητημάτων να στηρίξουμε σθεναρά και αποφασιστικά όλες τις συναδελφισσες και όλους τους συναδέλφους, να ενώσουμε τη φωνή μας με τη δική τους και όλοι μαζί να δυναμώσουμε τον κλάδο.

Είμαστε εδώ με τη δύναμη που μας έδωσαν οι συνάδελφοι και οι συναδελφισσες, σε ολόκληρη τη χώρα, ενάντια σε όλο το κύμα της λάσπης που έπεσε πάνω μας ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα και που δεν έπιασε τόπο γιατί είμαστε διάφανοι σε θέσεις, απόψεις, προτάσεις και πρακτικές

Είμαστε εδώ για να ενώσουμε, να χτίσουμε και να αγωνιστούμε για όλα όσα δικαιούμαστε. Έχοντας επίγνωση πως στο τέλος της μέρας θα πρέπει να έχουμε καταλήξει σε συγκεκριμένα ζητήματα και να έχουμε πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις για το πώς θα προχωρήσουμε. Πώς θα βρούμε την ελάχιστη κοινή περπατησιά όλοι και όλες εδώ μέσα μεταξύ μας, γιατί το οφείλουμε στις συναδελφισσες και στους συναδέλφους που μας έχουν στείλει εδώ να τους/τις εκπροσωπούμε.

Το Αυτόνομο Δίκτυο είναι εδώ, θα είμαστε συνέχεια όλο και περισσότεροι και θα αφήνουμε το αποτύπωμά μας στην τάξη, στον δρόμο, στα Δ.Σ. των ΣΕΠΕ, παντού και θα αγωνιστούμε μέχρι τέλους δυνατά, αποφασιστικά και αποτελεσματικά για τη δημόσια εκπαίδευση που θέλουμε, για το δημόσιο σχολείο που ονειρευόμαστε.

Καλούς μας αγώνες.

ΝΙΚΟΣ ΦΑΣΦΑΛΗΣ
ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Συναδέλφισσες και Συναδέλφιοι Αντιπρόσωποι της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου, συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, αγαπητοί συνάδελφοι Αιρετοί των ΠΥΣΠΕ και των ΑΠΥΣΠΕ, ανέβηκα στο βήμα αυτό συναισθανόμενος τις ευθύνες που έχω αναλάβει ως Αιρετός του Κλάδου, αλλά και έχοντας τη θέληση, την ελπίδα και τη φιλοδοξία θα έλεγα να συνεισφέρω απ' αυτό το βήμα με τα λεγόμενά μου ώστε να μπορέσει ο θεσμός των Αιρετών Ξανά να στεριώσει, να σταθεί στα πόδια του, να γίνει δυναμικός, έτσι όπως τον ονειρεύτηκε ο Κλάδος από την ίδρυσή του. Ακόμη να συνεισφέρω προτείνοντας λύσεις για το Δημόσιο Σχολείο, για ένα καλύτερο Δημόσιο Σχολείο και για τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που σήμερα υποφέρουν πράγματι σ' αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο στο οποίο λειτουργούν.

Αποτελεί για μένα μεγάλη τιμή, που με την ψήφο εμπιστοσύνης των συναδέλφων βρίσκομαι αυτή τη στιγμή σ' αυτό το βήμα και είμαι η φωνή του Κλάδου, η δική σας φωνή, στο Υπουργείο Παιδείας.

Θέλω απ' το βήμα αυτό να τονίσω για άλλη μια φορά, αυτό που πια έχουν καταλάβει οι συνάδελφοί μας, ότι η επιστροφή των Αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια μετά τη σκοτεινή περίοδο των Δοτών της Υπουργού Παιδείας, επανέφερε τη Διαφάνεια, την Ισονομία και την Αξιοκρατία. Αυτό το αισθάνονται όλοι πια, ακόμη και αυτοί που κάποια στιγμή είχαν παρασυρθεί από τις παρατάξεις της ανευθυνότητας και απείχαν από τις εκλογές.

Σε ό,τι με αφορά προσπάθησα να κάνω πράξη αυτό που σας είχα δηλώσει απ' αυτό το βήμα και δεσμεύτηκα στους συναδέλφους που δίνουν τη μάχη καθημερινά στο Σχολείο, ότι θα είμαι Αιρετός όλων και όχι μόνο της Δημοκρατικής Συνεργασίας, της παράταξης με την οποία έχω την τιμή να εκλέγομαι. Χωρίς ψηφοθηρικούς λοιπόν διαχωρισμούς λειτούργησα στο ΚΥΣΠΕ και αυτό σας το δηλώνω με το χέρι στην καρδιά.

Θέλω να σας ευχαριστήσω για την εκλογή μου πριν δυο χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Με την παρουσία μου σε αυτό πέραν των άλλων έδωσα μάχη για την επαναφορά των Αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Όταν αποφασίστηκε από την πλειοψηφία του διοικητικού συμβουλίου η συμμετοχή του Κλάδου στις εκλογές των Αιρετών πήρα χωρίς κανένα δισταγμό την απόφαση της παραίτησής μου από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και την κατάθεση υποψηφιότητάς μου στο ΚΥΣΠΕ.

Πιστεύω ότι ο θεσμός αυτός αποτελεί μεγάλη katkıση του Κλάδου, έχει προσφέρει και μπορεί να προσφέρει περισσότερα για ένα Δημόσιο Σχολείο όπως το θέλουμε και να δώσει λύσεις στις καθημερινές ανάγκες των Εκπαιδευτικών.

Μάλιστα όταν κανείς αναλαμβάνει ευθύνες Αιρετού, όπως πολύ καλά γνωρίζετε οι περισσότεροι από δω

μέσα που είστε Αιρετοί των ΠΥΣΠΕ και των ΑΠΥΣΠΕ, αλλάζει και φανέλα. Αφήνει τη φανέλα του Συλλόγου του, της παράταξής του και φοράει τη φανέλα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος. Και μάλιστα αν μου λέγατε να επιλέξω καινούμερο θα επέλεγα τον αριθμό 9, γιατί πράγματι οι Αιρετοί είναι το προχωρημένο φυλάκιο, είναι αυτοί που δίνουν μάχη, αυτοί που πρέπει να κάνουν την επίθεση πραγματικά μες στα κέντρα των αποφάσεων και σε ό,τι αφορά τα δίκαια αιτήματα των συναδέλφων.

Οι Αιρετοί λοιπόν αποτελούν πράγματι το προωθημένο φυλάκιο του Κλάδου, μέσα στην καρδιά του Υπουργείου Παιδείας, μες στην καρδιά της Διοίκησης, των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης και των Περιφερειακών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης. Εκεί, οι εκάστοτε κυβερνώντες πρέπει να αισθάνονται και τη δική μας πράγματι αναπνοή, τη δική μας φωνή. Ο Αιρετός ποτέ δεν πρέπει να πάει στο Υπουργείο ή στη Διεύθυνση ως ικέτης. Πρέπει να διεκδικεί με τη φωνή δυνατή και να παραβρίσκει με πνεύμα νικητή.

Ο Κλάδος πρέπει, επιτέλους, να αναλάβει ρόλο πρωταγωνιστή παντού. Και θα διορθώσω εδώ, ότι οι ρόλοι προφανώς είναι για τους ηθοποιούς. Δεν είναι για μας. Είναι λάθος η λέξη ρόλος. Ευθύνες αναλαμβάνουμε εμείς όλοι όταν εκλεγόμαστε. Και πρέπει να είμαστε αντάξιοι αυτών των ευθυνών μας.

Πρόσφατα η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας προχώρησε στην καταγραφή της ιστορίας του Κλάδου. Θεωρώ ότι ήταν ένα πολύ σημαντικό βήμα. Υπάρχουν όμως όπως είναι φυσικό, γεγονότα και πράξεις ανθρώπων που έχουν προσφέρει στον Κλάδο που δεν έχουν καταγραφεί. Υπήρξαν συνάδελφοί μας στο Υπουργείο με τους οποίους συνεργαστήκαμε και συμβάλαμε στο να πετύχουμε μεγάλες νίκες. Για παράδειγμα, η καθιέρωση της δίχρονης προσχολικής αγωγής, ήταν μια μεγάλη επιτυχία κι αισθάνομαι πράγματι πάρα πολύ υπερήφανος γιατί συνέβαλα κι εγώ ως Αιρετός σ' αυτό. Επίσης ένα σημαντικό βήμα ήταν και το θέμα των διορισμών το οποίο παλέψαμε χρόνια. Και αυτό δεν πρέπει να το χαρί-

ζουμε σε καμιά πολιτική ηγεσία, γιατί είναι αποτέλεσμα των αγώνων του κλάδου.

Θα μου πείτε, μπορεί να υπάρξουν, εκπαιδευτικοί που μπορεί να λειτουργούν διαφορετικά και σε βάρος του Κλάδου; Φυσικά. Θα σας διαβάσω επιγραμματικά από ένα ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ του 1926 πριν τις εκλογές των Αιρετών, το οποίο προφητικά γράφει τα εξής: «Στο Υπουργείο υπάρχουν άνθρωποι, φυσιογνωμίες γνωστές για τη δράση τους αλλά και άνθρωποι γνωστοί για την ασημότητά τους. Υπάρχουν φιλοδοξίες ευγενείς, αλλά και φιλοδοξίες ύποπτες. Υπάρχουν ικανοί και ανίκανοι. Αναστήματα ηθικά και αναστήματα αναμφιβόλου ποιότητας».

Πράγματι είναι προφητικό, γιατί και σήμερα υπάρχουν όλοι αυτοί που μπορούν να συνεισφέρουν για το καλό του Κλάδου, υπάρχουν όμως και οι άλλοι, οι οποίοι, στη σκοτεινή περίοδο των Δοτών αλλά και τώρα, συνεχίζουν να λειτουργούν, έτσι όπως αναφέρετε στο παραπάνω απόσπασμα του Διδασκαλικού Βήματος. Αυτό απαιτεί από εμάς πάρα πολλές συγκρούσεις, με στόχο να πετύχουμε το καλύτερο για τον Κλάδο!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Πριν μπω στα θέματα που αφορούν το ΚΥΣΠΕ, θα ήθελα να τοποθετηθώ, περιγράφοντας την κατάσταση και το πολιτικό πεδίο στο οποίο κινούμαστε.

Θέλω να διατυπώσω δημόσια τα όσα οι συνάδελφοι μας, μου μεταφέρουν είτε στις επισκέψεις μου στα σχολεία, είτε σε κατ' ιδίαν συναντήσεις. Αυτή τη στιγμή κινούμαστε απέναντι σε πολιτικές που πρώτα απ' όλα, οδηγούν στην οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων. Παλεύουμε ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στις προκλήσεις των καιρών και στις ανάγκες των ανθρώπων. Μια κυβέρνηση που προσπαθεί με άνευ προηγουμένου προπαγάνδα να παρουσιάσει την εκδικητική, τιμωρητική αξιολόγηση, ως τομή.

Δεν θα αποφύγω όμως να διατυπώσω και την προσωπική μου άποψη για το θέμα αυτό. Είχαμε το δίκιο με το μέρος μας ως Κλάδος, όμως η τακτική μας ήταν λάθος. Και ήταν λάθος γιατί; Γιατί μας οδήγησε να είμαστε ένα βήμα πίσω. Ένα βήμα πίσω από τις εξελίξεις. Δεν είχαμε πολλές φορές ξεκάθαρη θέση. Δεν παλέψαμε, δεν βγήκαμε μπροστά με τις θέσεις τις οποίες έχουμε και πράγματι είναι πρωτοπόρες. Δεν βγαίναμε μπροστά τελικά με τις θέσεις του κλάδου. Θέσεις που έχουν να κάνουν με τις αλλαγές στο Σχολείο, με τον Εκπαιδευτικό, με το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλαγές που να βελτιώνουν την καθημερινότητα των Εκπαιδευτικών.

Κοινή διαπίστωση είναι ότι το Υπουργείο της Παιδείας και η πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας οδήγησαν σε ένα Σχολείο και σε έναν Εκπαιδευτικό ο οποίος προκειμένου να ανταπεξέλθει στα όσα του επιβάλλονται, οδηγείται στην εξουθένωση. Στο τέλος θα ασχολείται να φέρει σε πέρας όλο αυτό το γραφειοκρατικό τέρας και δεν θα ασχολείται με το στόχο του που δεν είναι άλλος από το παιδί!

Πρέπει επειγόντως, αυτό να ξεκινήσει σήμερα από εδώ μέσα, να διεκδικήσουμε αλλαγές. Αλλαγές που θα βγάλουν το Σχολείο από το τέλμα και θα το οδηγήσουν σε μια νέα τροχιά. Αλλαγές που θα βελτιώνουν την ίδια την καθημερινότητα των Συναδέλφων και που θα τους ενσχύουν.

Αναφέρω επιγραμματικά:

Μισθοί. Άνοιγμα του θέματος των μισθών μας. Πρέπει να αποτελέσει πρωταρχικό αίτημα διεκδίκησης.

Επιμόρφωση. Υποχρέωση της πολιτείας είναι η επιμόρφωση όλων των Εκπαιδευτικών και όχι να παρέχεται ως αντίδωρο σε όσους βρίσκει στην υποτιθέμενη αξιολόγηση, ότι δεν είναι επαρκείς. Επιστροφή στον θεσμό της επιμόρφωσης και στην επαναλειτουργία των Διδασκαλείων. Αυτό πρέπει να διεκδικηθεί άμεσα.

Μείωση του ωραρίου. Πρέπει να υπάρξει μείωση του διδακτικού ωραρίου των Εκπαιδευτικών και για τις επόμενες δεκαετίες μετά τα 20 χρόνια. Το παρόν ωράριο διαμορφώθηκε τότε που τα 30 χρόνια στην εκπαίδευση, αρκούσαν, για την αφυτηρέτηση. Τώρα οι περισσότεροι συνάδελφοί μας, διανύουν την τέταρτη δεκαετία και δεν έχουν καμιά περειαίρω μείωση του διδακτικού τους ωραρίου.

Κατάργηση του Νόμου Κεραμέως που αφορά τα τμήματα των 25 μαθητών το ανώτερο και 15 το κατώτατο. Είναι ένα θέμα που θα το βρούμε άμεσα μπροστά μας.

Πρέπει επίσης να ασχοληθούμε με το ωράριο των Νηπιαγωγών αλλά και με τη στέγαση των Εκπαιδευτικών που υπηρετούν μακριά από το σπίτι τους και στις εσχατιές της πατρίδας μας.

Επίσης πρέπει με κάθε τρόπο να διεκδικήσουμε λύσεις που θωρακίζουν τον Εκπαιδευτικό. Πρέπει να υπάρξει Συνήγορος του Εκπαιδευτικού, γιατί η πίεση την οποία δεχόμαστε από εξωγενείς παράγοντες αλλά και από τους γονείς είναι άνευ προηγουμένου!

Κλείω εδώ με το ζήτημα της υπογεννητικότητας. Γιατί έρχεται στον νου μου, η ελεεινή δήλωση του Υπουργείου, η οποία έλεγε ότι «Δεν μπορούμε να καλύψουμε τα κενά, γιατί μετά την πρόσληψή τους οι Συναδέλφισσες Εκπαιδευτικοί, ως αναπληρώτριες δηλώνουν εγκυμονούσες». Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα σε ζητήματα που αφορούν την μητρότητα, τις άδειες ανατροφής και ό,τι απορρέει απ' αυτή.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Μπαίνω τώρα στα θέματα του ΚΥΣΠΕ. Ποια είναι αυτά τελικά τα σημαντικά θέματα τα οποία μπορεί να δώσει λύσεις το ΚΥΣΠΕ; Είναι οι Μεταθέσεις, οι Αποσπάσεις, οι Μετατάξεις, οι Παραιτήσεις, η Καταγραφή όλων των πραγματικών κενών ώστε να γίνουν Διορισμοί, οι Προσλήψεις αναπληρωτών.

Όλα αυτά τα παλέψαμε με πνεύμα διεκδίκησης. Έτσι παλέψαμε.

Βέβαια με την άρνησή μας να δεχθούμε οποιοδήποτε συμβιβασμό και οι δύο α

Αιρετοί παλέψαμε και πετύχαμε να δοθούν όλα ταπραγ-

ματικά κενά. Παράδειγμα: σε ένα Νομό έδινε η Διεύθυνση 20 κενά για δασκάλους. Η Περιφέρεια μπορεί να έδινε 25. Λαμβάναμε υπόψιν το 25. Το αντίστροφο, εάν έδινε η Διεύθυνση περισσότερα, λαμβάναμε τα περισσότερα της Διεύθυνσης. Έτσι όλες οι διαδικασίες γίναν με βάση τα περισσότερα κενά.

Βέβαια πάνω απ' όλα πρέπει να υπάρχει η Διαφάνεια που είπαμε στην αρχή. Για τον λόγο αυτό, όλα αυτά δόθηκαν άμεσα στη δημοσιότητα από μέρους μου.

Μεταθέσεις

Οι μεταθέσεις ολοκληρώθηκαν την χρονιά, αυτή που διανύουμε, πάρα πολύ έγκαιρα, δηλαδή είχαν τελειώσει την Τρίτη 28 Μαρτίου. Το ΚΥΣΠΕ με βάση τα κενά εισηγήθηκε τις μεταθέσεις Γενικής και Ειδικής Αγωγής. Στη Γενική Αγωγή από τις 5.027 αιτήσεις που πληρούσαν τις προϋποθέσεις ικανοποιήθηκαν οι 2.298, ποσοστό ικανοποιημένων 45,71%. Στην Ειδική Αγωγή ΣΜΕΑΕ/ΕΕΕΕΚ από τις 791 που πληρούσαν τις προϋποθέσεις ικανοποιήθηκαν οι 202, ποσοστό 25,54%. Για ΚΕΔΑΣΥ από τις 383 ικανοποιήθηκαν οι 28, ποσοστό 7,31%. Για μετάθεση με εξειδίκευση στη Νοηματική γλώσσα και στη μέθοδο Braille από τις 144 που πληρούσαν τις προϋποθέσεις ικανοποιήθηκαν οι 12, ποσοστό 8,33%

Αποσπάσεις

Για πρώτη φορά οι αποσπάσεις φέτος ολοκληρώθηκαν πριν τη λήξη της σχολικής χρονιάς. Πραγματοποιήθηκαν την περασμένη βδομάδα. Όλοι οι συνάδελφοί μας γνωρίζουν πια πού θα βρίσκονται την ερχόμενη σχολική χρονιά και πετύχαμε αυτό που ήταν και απαίτηση του Κλάδου, δηλαδή να γίνονται έγκαιρα οι αποσπάσεις. Και αυτό πράγματι είναι μια επιτυχία. Ολοκληρώθηκαν σε συνεχόμενες συνεδριάσεις που ξεκίνησαν από την αρχή του μήνα και αναλυτικά, στη Γενική Αγωγή ικανοποιήθηκε περίπου το 94% δηλαδή από τις 3.587 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν οι 3.377 και στην Ειδική Αγωγή το 93%, δηλαδή από τις 844 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν οι 785.

Δεν θα σας κουράσω άλλο με αριθμούς. Θα προχωρήσω σε ένα ζήτημα στο οποίο είδα ότι υπάρχει και ανακοίνωση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας.

Μετατάξεις

Στο θέμα των μετατάξεων υπάρχουν σημαντικά θέματα και μηνύματα, εφόσον έχουμε δεκαπλάσιασμό των αιτήσεων. Πέρυσι είχαμε περίπου 38 αιτήσεις και φέτος έχουν δεκαπλάσιαστεί, είναι πάνω από 300. Αυτό τι φανερώνει; Φανερώνει ότι πια το σχολείο έγινε πάρα-πάρα πολύ δύσκολο και οι συνάδελφοί μας όπου φύγει-φύγει. Έρχονται, λοιπόν, εποχές που κανείς - μα κανείς δεν αντέχει το σχολείο έτσι όπως έγινε. Ο μεγάλος αριθμός λοιπόν είναι εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Και είναι ένα επιχείρημα το οποίο οπλίζει τα αιτήματα της Διδακταλικής Ομοσπονδίας τα οποία ανέφερα παραπάνω.

Μειοψηφήσαμε και οι μετατάξεις γίναν με 3 - 2, με την πλειοψηφία της Διοίκησης. Μειοψηφήσαμε γιατί διαφωνήσαμε με το σκεπτικό της εισήγησης. Εισηγήθηκαν

να δώσουμε Μετάταξη μόνο σε όσους δεν είναι σε τάξη, δηλαδή αυτοί που βολευτήκανε με οποιοδήποτε μέσον και με απόφαση του Υπουργού και είναι σε φορείς, αυτοί μόνο, θα απολαμβάνουν των Μετατάξεων, του ευεργετήματος αυτού της κινητικότητας. Όσοι δουλεύουν στο Σχολείο τιμωρητικά με βάση την εισήγηση δεν δικαιούνται. Εισηγήθηκαν επίσης ότι οι νεοδιόριστοι που δεν έχουν αξιολογηθεί δεν είναι μόνιμοι υπάλληλοι, άρα δεν μπορούν να μεταταγούν. Εισηγήσεις στις οποίες αντιδράσαμε σθεναρά και δεν ψηφίσαμε.

Την επομένη εισηγήθηκαν για Μετάταξη Εκπαιδευτικούς με σοβαρά θέματα υγείας όπως πόνος στη μέση, φλεβίτιδα και άλλα τέτοια! Και έτσι πάλι με τη δική τους πλειοψηφία δώσαν Μετάταξη, σ' αυτούς τους μερικούς που μάλλον ήθελαν να εξυπηρετηθούν.

Αυτό το αλαλούμ των μετατάξεων είναι ό,τι χειρότερο συνέβη φέτος. Δεν υπάρχει προηγούμενο.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Κλείνω με κάποιες σοβαρές επιστημονικές που πρέπει να αποτελέσουν και διεκδικήσεις.

Ένα σοβαρό ζήτημα το οποίο έχουμε και στην ημερήσια διάταξη είναι το ζήτημα της μοριοδότησης με αντικειμενικά κριτήρια των υπηρεσιακών μεταβολών. Η μοριοδότηση είναι αντικειμενική; Είναι. Αυτό δε σημαίνει όμως ότι είναι και δίκαια. Είναι άδικη σε πολλές περιπτώσεις. Θα μπορούσα να αναφέρω και να καταθέσω απίστευτες καταστάσεις αδικιών. Έχω τα στοιχεία μαζί μου, όμως δεν μπορώ λόγω των προσωπικών δεδομένων να τα εκθέσω στη Γενική Συνέλευση. Υπάρχουν ζητήματα υγείας. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα, προβλήματα κοινωνικά και θέλω να τονίσω για ακόμη μία φορά ότι αυτό το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις υπηρεσιακές μεταβολές έχει κάνει τον κύκλο του και πρέπει να το αλλάξουμε.

Επίσης τόσο το θέμα των κατά προτεραιότητα αποσπάσεων, όσο και το θέμα της ένταξης σε ειδικές κατηγορίες για λόγους υγείας πρέπει να τεθεί άμεσα και να λυθεί πριν την επόμενη χρονιά.

Θέτω και ένα άλλο θέμα, την επιστροφή των Αιρετών στα Συμβούλια Επιλογής Στελεχών. Αυτό πρέπει να αποτελέσει άμεση διεκδίκηση του Κλάδου, για να υπάρξουν διαδικασίες με Διαφάνεια, με Αξιοκρατία και με Ισονομία. Επιστροφή, λοιπόν, στα Συμβούλια Επιλογής εδώ και τώρα!

Αποσπάσεις σε φορείς. Πρέπει να έρθουν στη δικαιοδοσία πια του ΚΥΣΠΕ. Δεν μπορεί να γίνονται κατά αυτό τον τρόπο, από τον ίδιο τον Υπουργό χωρίς Διαφάνεια και Εκθάραρα αντικειμενικά κριτήρια. Η διαδικασία αυτή αποτελεί το τελευταίο απομεινάρι του πελατειακού κράτους και στην οποία πρέπει να δοθεί ένα τέλος άμεσα.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Πριν κλείσω θα μου επιτρέψετε να κάνω μια παρέμβαση που αφορά τον θεσμό του Αιρετού. Θα σας μεταφέρω χρόνια πριν σε μια άλλη εποχή, όταν ο Κλάδος δεν αντιμετώπιζε αυτά τα θεατρικά δρώμενα κάποιων παρατάξεων αλλά γινόταν σοβαρή συζήτηση στη Γενική Συνέλευση

ση του Κλάδου. Αναφέρομαι στα θεατρικά δρώμενα των Παρεμβάσεων που από το πρωί δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να βρίσκουν ευκαιρία για να κάνουν κάποιο δρώμενο. Ένα απ' τα δρώμενα λοιπόν ήταν και η αποχώρησή τους, από τη Συνέλευση, λόγω της αντίθεσής τους στον Θεσμό των Αιρετών.

Επανερχομαι λοιπόν στο θέμα. Έχω εδώ ένα ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ. Το ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ αυτό, της εποχής του, πριν πάρα πολλά χρόνια, αναφέρεται στα προσόντα που πρέπει να διαθέτει κάποιος για να θέσει υποψηφιότητα για Αιρετός. Τα καταγράφει το ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ. Δεν θα σας διαβάσω και τα 10 προσόντα, για οικονομία χρόνου. Θα σας διαβάσω το τελευταίο, ίσως και το σπουδαιότερο και θα κάνω μια παρέμβαση. Για το τελευταίο, λοιπόν, των προσόντων γράφει το εξής: «Ο Αιρετός πρέπει να είναι επαναστάτης, δηλαδή σπλισμένος με ψυχικό σθένος ώστε να αναταράσσει τα σαθρά πατώματα του Υπουργείου Παιδείας, να χρησιμοποιεί γλώσσα πυγμής όταν παρίσταται η ανάγκη την οποία να λαμβάνουν υπόψη τους οι υπεύθυνοι, οι αρμόδιοι.»

Θα μου επιτρέψετε, εδώ να κάνω μια παρέμβαση. Προτείνω, μετά από τόσα χρόνια λειτουργίας μου ως Αιρετού του Κλάδου, ότι πρέπει να προσθέσουμε άλλα δύο προσόντα. Το ενδέκατο είναι το απλό, αυτό που πιστεύω οι περισσότεροι το υλοποιούμε. «Ο Αιρετός πρέπει μετά την εκλογή του να είναι Αιρετός όλων και όχι μόνο αυτών που τον ψήφισαν.» Αυτό πρέπει να είναι χαρακτηριστικό όλων μας.

Πάμε τώρα και στο δωδέκατο προσόν που πρέπει να καταγραφεί. Είναι αυτό το οποίο προσπάθησα και προσπαθώ να κάνω πράξη. Το είπα και στην παράταξή μας, θα το πω και εδώ πέρα, στη Γενική Συνέλευση του Κλάδου. Το δωδέκατο προσόν ξεπηδά από τη φράση ενός μεγάλου, Γάλλου φιλοσόφου, του Αντρέ Μπρετόν: «Ο Άνθρωπος είναι η απάντηση όποια και αν είναι η ερώτηση». Ο Άνθρωπος πρέπει να είναι στο κέντρο κάθε δράσης μας. Ο Άνθρωπος με Α κεφαλαίο. Ο Συνάδελφος και η Συνάδελφισσα με Σ κεφαλαίο. Αναφέρομαι στην ύπαρξή του, την ευημερία του, την καθημερινότητά του.

Αυτό πρέπει να είναι πάνω απ' όλα. Αυτό να έχουμε ως αρχή όσοι ασχολούμαστε με το Συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου και έχοντας τη συναίσθηση της σύνθεσης του ακροατηρίου που υπάρχει εδώ πέρα, δεν διακατέχομαι, καταρχήν, από ψευδαίσθηση ότι τα λόγια μου αυτά μπορούν να αλλάξουν την άποψη κάποιων που κινούνται στα όρια της εμμονής. Όπως της εμμονής με το θέμα του Θεσμού των Αιρετών και των ψηφοφοριών. Μιλάμε για μια εμμονή που ούτε η Παιδαγωγική Επιστήμη ούτε και ο Συνδικαλισμός μπορεί να την αντιμετωπίσει.

Προσπαθώ μόνο, φιλόδοξα ίσως, να συμβάλλω ώστε να υπάρξει ένα διαφορετικό κλίμα για το Αύριο του Κλάδου. Για να ξαναγίνει ο λόγος μας πια ως Κλάδου ισχυρός. Ο κλάδος πρέπει να μπει σε ρόλο πρωταγωνιστή. Έχει προτάσεις, έχει έμπυχο υλικό, έχει δυνάμεις, έχει υπόβαθρο. Πρέπει, κλείνοντας αυτή η Συνέλευση, το σύνθημα που θα βγει, να είναι: «Ο Κλάδος ξανά μπροστά».

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς όλους εσάς τους Αντιπροσώπους της 93^{ης} Συνέλευσης του Κλάδου, τον Πρόεδρο, το Προεδρείο και όσα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και λέω όσα σεβάστηκαν τον Θεσμό του Αιρετού, το ξεχωρίζω, όχι όλων, για όσο καιρό θητεύσαμε μαζί στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, μέχρι την εκλογή μου στη θέση ευθύνης του Αιρετού του ΚΥΣΠΕ.

Ευχαριστώ επίσης όλους και όλες εσάς, τους Αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και των ΑΠΥΣΠΕ για την εξαιρετική συνεργασία που πράγματι είχαμε. Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω όλες και όλους, τους συναδέλφους της τάξης, που δεν βρίσκονται σήμερα εδώ αλλά με την ψήφο τους στηρίξαν τον Θεσμό του Αιρετού, γιατί πάνω απ' όλα, δύναμή μας είναι οι Συνάδελφοι αυτοί που δίνουν τη μάχη καθημερινά στο Σχολείο.

Σας ευχαριστώ από καρδιάς και σας εύχομαι καλούς αγώνες και καλό καλοκαίρι!

ΤΑΣΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Εκινώντας τον λόγο μου και με αφορμή τα τελευταία λόγια του Νίκου θέλω να τονίσω με την σειρά μου την πολιτική και κομματική μας ανεξαρτησία και να συμφωνήσω και εγώ αγαπητοί συνάδελφοι ότι όταν εκλεγόμαστε αιρετοί φοράμε τη στολή της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, γι' αυτό και μας είδατε ομοίομορφα ντυμένους σήμερα εμένα και τον Νίκο. Έχουμε αποφασίσει ότι δεν είμαστε αιρετοί των παρατάξεών μας αλλά είμαστε αιρετοί της Ομοσπονδίας μας, αιρετοί όλων των συναδέλφων.

Όσον αφορά την αποχώρηση των συναδέλφων των Παρεμβάσεων, διακρίνω κάποια βελτίωση. Μέχρι τώρα μας

ονομάζανε νόθους αιρετούς ή δοτούς αιρετούς. Τώρα μας αποκαλούν αιρετούς σε εισαγωγικά. Αυτό είναι μία βελτίωση. Ευελπιστούμε σε λίγα χρόνια όταν και αν θα βγάλουν αυτοί αιρετό, να μας αναγνωρίσουν κανονικά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σας καλωσορίζω και εγώ απ' τη μεριά μου στην 93^η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Επίσης, καλωσορίζω και όλους τους νέους συναδέλφους που εκλεγήκανε πρώτη φορά και συμμετέχουν σε μία τέτοια Γενική Συνέλευση. Εύχομαι ολόψυχα οι σημερινές εργασίες μας και αυτές που θα ακολουθήσουν να διεξαχθούν σε κλίμα ομόνοιας και εποικοδομητικού διαλόγου, με στόχο την εύρεση λύσεων στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η συνεργασία και η αλληλεγγύη όλων των εμπλεκόμενων μερών αποτελούν το κλειδί για την επίτευξη ενός καλύτερου μέλλοντος για την εκπαίδευση των παιδιών μας. Σας καλώ όλους να συμμετάσχετε ενεργά στη συζήτηση, να καταθέσετε τις απόψεις και τις προτάσεις σας και να συμβάλλετε στην επίτευξη του κοινού στόχου, μιας καλύτερης και ποιοτικότερης εκπαίδευσης.

Είναι όντως σημαντικό ότι οι υπηρεσιακές μεταβολές που αφορούν τους εκπαιδευτικούς και επηρεάζουν τον οικογενειακό τους προγραμματισμό έλαβαν χώρα νωρίτερα σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Αυτό αποτελεί ένα θετικό βήμα προς την κατεύθυνση της διευκόλυνσης των εκπαιδευτικών και της εξασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας της οικογενειακής ζωής. Επιπλέον, η έγκαιρη ολοκλήρωση των υπηρεσιακών μεταβολών συμβάλλει στην αποφυγή άσκοπων καθυστερήσεων και την ομαλή έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι πέρα από την έγκαιρη διεκπεραίωση των υπηρεσιακών μεταβολών, οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι διαδικασίες γίνονται με διαφάνεια, αμεροληψία και με γνώμονα το συμφέρον τόσο των εκπαιδευτικών όσο και των μαθητών.

Πιστεύω ότι αυτά τα δύο χρόνια μέσα από τη συνεργασία με τον έτερο αιρετό, τον Νίκο τον Φασφαλή, πετύχαμε κάτι πολύ σημαντικό. Να γίνονται οι υπηρεσιακές μεταβολές στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών με δίκαιο τρόπο και αποτελεσματικό προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων μερών. Είναι αυτό που διεκδικούσαμε χρόνια σαν Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Δεν θα αναφερθώ σε νούμερα, το πώς έγιναν οι μεταθέσεις και οι αποσπάσεις, τα είπε ο Νίκος, απλώς θέλω να πω ότι σχετικά με τον αριθμό των μεταθέσεων που έγιναν φέτος, ο αριθμός των μεταθέσεων ήταν ο ίδιος με πέρσι, απλώς το ποσοστό είναι λιγότερο, μικρότερο, γιατί είχαμε μία μεγάλη αύξηση αιτήσεων για μετάθεση που οφείλεται στην ολοκλήρωση της διετίας της υποχρεωτικής παραμονής στον τόπο διορισμού.

Αναφορικά με τις αποσπάσεις είναι όντως ενθαρρυντικό το γεγονός ότι επιτεύχθηκε το υψηλότερο ποσοστό αποσπάσεων σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές.

Και γιατί έγινε αυτό; Η παρουσία των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία του υψηλού ποσοστού αποσπάσεων που πετύχαμε φέτος. Είναι λυπηρό που κάποιοι επιχειρούν να υποβαθμίσουν ή και να μηδενίσουν τη συμβολή των αιρετών, αγνοώντας την ουσιαστική τους προσφορά στην προάσπιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των εκπαιδευτικών.

Ας θυμηθούμε ότι οι αιρετοί αποτελούν ένα θεσμό με αδιαμφισβήτητη ιστορία 100 χρόνων, όντας το μάτι και το αυτί των συναδέλφων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Είναι αδιανόητο να αμφισβητείται η αξία και η σημασία αυτού του θεσμού, ο οποίος διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στην προσπάθεια των εργασιακών δικαιωμάτων και στην προώθηση της ισονομίας στο εκπαιδευτικό σύστημα. Η υποβάθμιση ή η κατάργηση των αιρετών θα ισοδυναμούσε με υπονόμευση της δημοκρατίας και της αυτονομίας των εκπαιδευτικών, αφήνοντάς τους εκτεθειμένους σε αυθαίρετες αποφάσεις και διοικητικές αυθαιρεσίες.

Οφείλουμε να στηρίξουμε και να θωρακίσουμε τον θεσμό των αιρετών, διασφαλίζοντας την ενεργητική συμμετοχή τους στα Υπηρεσιακά Συμβούλια και την ουσιαστική συμβολή τους στην υλοποίηση ενός δίκαιου και ισότιμου εκπαιδευτικού συστήματος για όλους.

Φέτος υπήρξε μία ραγδαία αύξηση στις αιτήσεις μετάταξης εκπαιδευτικών, με τον αριθμό να εκτοξεύεται από 40 που ήταν πέρσι, σε 300 φέτος. Αυτό το φαινόμενο οφείλει να μας προβληματίσει και να ωθήσει σε μία εις βάθος ανάλυση των αιτιών που ωθούν τόσους πολλούς εκπαιδευτικούς να αναζητήσουν αλλαγή εργασιακού περιβάλλοντος. Δυστυχώς αντί να διερευνήσει τα αίτια αυτής της στάσης το Υπουργείο, επέλεξε να υιοθετήσει μια προσέγγιση τιμωρίας αποκλείοντας από τις μετατάξεις όσους εκπαιδευτικούς βρίσκονταν στην τάξη τη στιγμή της υποβολής της αίτησης.

Επιπλέον, η άρνηση του Υπουργείου να αναγνωρίσει τα Α1 και Α2 επίπεδα πιστοποίησης της πληροφορικής, αποτελεί ένα ακόμη αδιέξοδο και μια αδικία προς τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Αυτές οι πρακτικές όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα αλλά τα επιτείνουν, δημιουργώντας κλίμα απογοήτευσης και αδικίας στους εκπαιδευτικούς.

Το δεύτερο ζήτημα που μας προβληματίσε έντονα είναι οι μεταθέσεις και αποσπάσεις για λόγους υγείας. Είναι απαράδεκτο το υφιστάμενο καθεστώς να υστερεί σε σχέση με το υπόλοιπο Δημόσιο, αφήνοντας τους εκπαιδευτικούς με σοβαρά προβλήματα υγείας, χωρίς την απαραίτητη στήριξη.

Ποιες είναι οι αναγκαίες αλλαγές; Εναρμόνιση με το υπόλοιπο Δημόσιο, ίσες ευκαιρίες για μεταθέσεις και αποσπάσεις για λόγους υγείας σε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, χωρίς διακρίσεις. Εκσυγχρονισμός στον πίνακα ασθενειών. Συχνή ενημέρωση τουλάχιστον κάθε 10 χρόνια με βάση τα σύγχρονα ιατρικά δεδομένα και τις επικρατούσες ασθένειες. Ευελιξία και αντικειμενικότητα.

Λήψη - υπόψη και άλλων σοβαρών παθήσεων που δεν περιλαμβάνονται στον πίνακα με βάση ιατρικές βεβαιώσεις και αξιολόγηση από αρμόδιες Επιτροπές. Διαφάνεια και ταχύτητα. Απλοποίηση των διαδικασιών υποβολής αιτήσεων και αξιολόγησης με στόχο την άμεση και δίκαιη αντιμετώπιση των αιτημάτων. Έρχονται αιτήματα συναδέλφων οι οποίοι έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας και έχουν ραντεβού για να περάσουν από Επιτροπή τρίμηνη ή τετράμηνη. Αυτό θα πρέπει να λυθεί.

Πριν προχωρήσω σε προβλήματα που απασχολούν την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, θα ήθελα να εκφράσω την απογοήτευσή μου για την απουσία πρόσκλησης προς τους αιρετούς να συμμετέχουν στις συζητήσεις των Γενικών Συνελεύσεων, με υπαιτιότητα κάποιων παρατάξεων πλειοψηφίας της ΔΟΕ. Η συλλογική σκέψη και η συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων μερών αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για την εξεύρεση βιώσιμων λύσεων και την υλοποίηση ουσιαστικών αλλαγών στην εκπαίδευση. Είναι όντως αντιφατικό και ανησυχητικό το γεγονός ότι οι παρατάξεις που αυτοαποκαλούνται δημοκρατικές και θιασώτες της δημοκρατίας να υιοθετούν πρακτικές αποκλεισμού και να στερούνται πολύ σημαντικών μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας όπως οι αιρετοί.

Πάμε στα προβλήματα που έχουμε συναντήσει απ' τις περιόδους μας στα σχολεία.

Όπως ξεκίνησα να λέω από το 2016 εκλεγμένος σαν αντιπρόσωπος, το είπα και πριν, και πέρσι και πρόπερσι, το δημογραφικό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα που απασχολούν την εκπαίδευση σήμερα και θα συνεχίσει να εντείνεται τα επόμενα χρόνια. Είναι κρίσιμο η επόμενη ηγεσία της Διδακταλικής Ομοσπονδίας να θέσει το δημογραφικό ζήτημα ψηλά στις προτεραιότητές της και να διαμορφώσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης.

Κάποια στατιστικά. 1.250 γεννήσεις σε ολόκληρη τη Δυτική Μακεδονία το 2023, 4 Νομοί. Πράγματι προοδεύει για μια δραματική μείωση του μαθητικού πληθυσμού στην περιοχή. Ο συνολικός αριθμός γεννήσεων στην Ελλάδα πέφτει για πρώτη φορά κάτω από 80.000, 74 χιλιάδες και κάτι γεννήσεις. Υπογραμμίζει την κρισιμότητα της κατάστασης σε εθνικό επίπεδο.

Τι αποτελέσματα θα έχουμε εδώ πέρα; Οδήγηση σε κενά τμήματα, συγχωνεύσεις σχολείων και πιθανή υπολειμμένη σχολικών μονάδων ιδιαίτερα σε απομακρυσμένες περιοχές. Η υπογεννητικότητα θα πλήξει όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές των συναδέλφων.

Μείωση ωρών διδασκαλίας. Μία απαραίτητη αλλαγή για την υγεία και την αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών, αλλά και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της υπογεννητικότητας. Μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία και την εμπειρία τους. Μείωση κατά 2 ώρες εβδομαδιαίως μετά τα 25 έτη υπηρεσίας και σταδιακή μείωση κατά μία ώρα εβδομαδιαίως για κάθε πενταετία υπηρεσίας μετά τα 30 έτη. Η διάκριση μεταξύ αναπληρωτών και εκπαιδευτι-

κών είναι άδικη και δημιουργεί ανισότητες. Οι αναπληρωτές στερούνται βασικών εργασιακών δικαιωμάτων, όπως η δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και η μονιμοποίηση μετά από χρόνια υπηρεσίας. Η ασταθής εργασιακή σχέση των αναπληρωτών δημιουργεί άγχος, ανασφάλεια, δυσχεραίνοντας την προσωπική και επαγγελματική τους ζωή.

Απαιτούμε ίσια εργασιακά δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς, ανεξάρτητα απ' την εργασιακή τους σχέση. Χορήγηση ίσων αδειών στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς από τον πρώτο χρόνο εργασίας τους. Μονιμοποίηση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών μετά από 5 χρόνια συνεχής εργασίας. Υιοθέτηση αυτών των αλλαγών, θα διασφαλίσει την αξιοπρέπεια και την ισότιμη μεταχείριση όλων των εκπαιδευτικών.

Θα ενισχύσει την εργασιακή ειρήνη και την ομαδικότητα στα σχολεία και θα συμβάλλει στην προσέλκυση και διατήρηση ποιοτικών εκπαιδευτικών στο εκπαιδευτικό σύστημα. Ένταξη επιδόματος ενοικίου στους αναπληρωτές και επιδόματος μετακίνησης για όλους τους εκπαιδευτικούς. Να μπορούν να συνυπηρετούν και οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί. Δημιουργία οργανικών θέσεων ειδικοτήτων, κάτι το οποίο διεκδικούμε εδώ και χρόνια. Μείωση της γραφειοκρατίας, αύξηση του παραμεθρίου επιδόματος. Ουσιαστική αύξηση μισθών και επαναφορά κλιμακίων, μια δίκαιη απαίτηση για όλο τον εκπαιδευτικό κλάδο. Επαναφορά του μισθού σε προμνημονιακά επίπεδα. Επαναφορά των κλιμακίων που χάσανε. Εξισορρόπηση με τους μισθούς σε άλλους κλάδους του Δημοσίου.

Εδώ είναι σημαντικό να τονίσουμε και κάποιες σημαντικές εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα στην εκπαίδευση όπως είναι ο σημαντικός αριθμός προσλήψεων τα τελευταία χρόνια. Πρόθεση του Υπουργείου είναι να πάει στο ένα προς ένας.

Ένα άλλο σημαντικό που κερδίσαμε ήταν η άμεση πληρωμή συντάξεων και εφάπαξ, με μια σημαντική ανακούφιση για τους συνταξιούχους εκπαιδευτικούς. Η άμεση πληρωμή συντάξεων και εφάπαξ αποτελεί ένα σημαντικό μέτρο που έρχεται να λύσει ένα χρόνιο πρόβλημα που ταλαιπωρούσε τους συναδέλφους μας που αφυπηρετούν. Προσφέρει οικονομική ασφάλεια και ηρεμία στους συνταξιούχους εκπαιδευτικούς και αναγνωρίζει την προσφορά τους στην εκπαίδευση και την κοινωνία.

Η ποινικοποίηση της επιθετικότητας των γονέων προς τους εκπαιδευτικούς. Η ποινικοποίηση της επιθετικότητας των γονέων προς τους εκπαιδευτικούς αποτέλεσε μία απαραίτητη αλλαγή για την προστασία και την ασφάλεια του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κλείνοντας αυτή την ομιλία θα ήθελα να απευθυνθώ με ειλικρίνεια και εκτίμηση στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες της ΔΑΚΕ που κάθονται εδώ αριστερά όπως τους κοιτάω εγώ, δεξιά όπως είναι η αίθουσα. Αγαπητοί φίλες και φίλοι, σας εκφράζω τη βαθιά μου ευγνωμοσύνη για την άψογη συνεργασία που είχαμε όλο αυτό το διάστημα. Η

αλληλεγγύη, η ομαδικότητα και η κοινή μας δέσμευση για την προάσπιση των συμφερόντων όλων των εκπαιδευτικών αποτέλεσαν ακράδαντους πυλώνες στην προσπάθειά μας.

Σας συχαίρω θερμά για τον έντιμο και αξιόπαινο αγώνα που δώσατε. Η αστείρευτη ενέργειά σας, η ακλόνητη πίστη σας στις αρχές της ΔΑΚΕ και η αφοσίωση στην υπεράσπιση των δικαιών των εκπαιδευτικών, μας οδήγησαν σ' αυτήν εδώ την 93^η Γενική Συνέλευση. Χάρη στις δικές σας θυσίες και στο αστείρευτο πνεύμα σας, οι αξίες της δημοκρατίας, της ισότητας και της δικαιοσύνης έλαμψαν δυναμικά.

Σε μια εποχή που η αλήθεια συχνά θάβεται κάτω από το βάρος της δημαγωγίας και του ψέματος, εσείς σταθήκατε άφοβοι και ακλόνητοι. Αντιμετωπίσατε με θάρρος κάθε είδους εμπόδιο, αποδεικνύοντας την ακεραιότητα του χαρακτήρα σας και την αφοσίωσή σας στους κοινούς μας στόχους. Είμαι περήφανος που μοιράζομαι μαζί σας τον κοινό μας αγώνα. Είμαι περήφανος που ανήκω στη ΔΑΚΕ. Η ενότητά μας, η αλληλεγγύη μας και η αστείρευτη πίστη μας στις αξίες, αποτελούν αδιαμφισβήτητα την κινητήρια δύναμη για ένα καλύτερο μέλλον,

για όλους τους εκπαιδευτικούς και για την εκπαίδευση συνολικά.

Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τα τρία μέλη της ΔΑΚΕ στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Τον Πρόεδρο τον Θανάση τον Κικινή για την ηγετική του φυσιογνωμία, την ψυχραιμία και την αστείρευτη ενέργειά του. Τον Ταμία τον Μάνο τον Ανδρουλάκη για την αφοσίωσή του και την άψογη διαχείριση των οικονομικών της Ομοσπονδίας. Τη Γιώτα τη Βενετοπούλου για τη δυναμική της παρουσία, την ευθύτητα του χαρακτήρα της και την ακλόνητή της πίστη στις αξίες της ΔΑΚΕ.

Σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς η ηγεσία και η αφοσίωσή τους αποτέλεσαν φάρο ελπίδας για όλους τους εκπαιδευτικούς. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους άλλους συναδέλφους στο Δ.Σ. και κλείνοντας, θέλω να ευχηθώ σε όλους σας και όλες ένα υπέροχο καλοκαίρι, γεμάτο ξεκούραση, χαρά και δροσιά.

Ας επιστρέψουμε το φθινόπωρο με ανανεωμένες δυνάμεις, έτοιμοι να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για ένα καλύτερο μέλλον για όλους.

Σας ευχαριστώ από καρδιάς, καλή ξεκούραση.

ΜΥΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Π.Ο.Ε.Δ.

Είναι χαρά που έστω και εξ αποστάσεως μου δίνεται η ευκαιρία να χαιρετίσω εκ μέρους της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων, την 93^η τακτική Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Οι υποχρεώσεις και οι εκκρεμότητες της αυριανής μέρας, της 27^{ης} Ιουνίου 2024, κατά την οποία και η ΠΟΕΔ θα προχωρήσει στον καταρτισμό των συλλογικών της οργάνων, όπως προνοούνται από το Καταστατικό της, έκανε αδύνατη τη μετάβασή μας στην Αθήνα.

Παρόλα αυτά οφείλω να εκφράσω ιδιαίτερες ευχαριστίες προς το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για την τιμητική πρόσκληση να συμμετέχουμε και να απευθύνουμε χαιρετισμό, δείγμα των άψογων αδελφικών σχέσεων των δύο Οργανώσεών μας.

Η Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων εδώ και 10ετίες έχει αναπτύξει στενές αδερφικές σχέσεις με τη ΔΟΕ. Δείγμα των σχέσεων και της συνεργασίας των δύο Οργανώσεων, είναι και η πρόσφατη συνδιοργάνωση στην Αλεξανδρούπολη του 27^{ου} Πανελληνίου Εκπαιδευτικού Συνεδρίου που είχε ως θέμα την εργασιακή ικανοποίηση, την εργασιακή εξουθένωση και το εργασιακό άγχος των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα πραγματικά αξιόλογο Συνέδριο, με πορίσματα και συμπεράσματα που μπορούν να αξιοποιηθούν προς όφελος της δημόσιας εκπαίδευσης και των λειτουργιών της.

Ως ΠΟΕΔ δηλώνουμε ότι παραμένουμε στο πλευρό σας, στους συνδικαλιστικούς αγώνες σας, που στοχεύουν στην προάσπιση και την αναβάθμιση του δημόσιου σχο-

λείου και ταυτόχρονα υπερασπίζονται την αξιοπρέπεια και το κύρος του εκπαιδευτικού κόσμου.

Είμαστε κι εμείς ως ΠΟΕΔ στον αγώνα να ανακτήσουμε όλα όσα εργασιακά, συνταξιοδοτικά και μισθολογικά δικαιώματα έχουν αφαιρεθεί κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Ταυτόχρονα αγωνιζόμαστε έτσι ώστε η επίσημη πλευρά να προχωρήσει στην υλοποίηση εκείνων των εκπαιδευτικών πολιτικών που θα ενισχύουν και θα αναβαθμίζουν ποιοτικά και ουσιαστικά το δημόσιο σχολείο, χωρίς να υπάρχει κίνδυνος υπονόμεισής του. Δυστυχώς ένα κοινό σημείο αναφοράς που έχουμε να

διαχειριστούμε ως Εκπαιδευτικές Οργανώσεις είναι η απουσία βούλησης από την επίσημη πλευρά για επικοινωνιακό, δημιουργικό και παραγωγικό διάλογο, κάτι που πολλές φορές αποτυπώνεται σε μονομερείς ή και λανθασμένες αποφάσεις. Ταυτόχρονα συνεχίζει δυστυχώς και σε Κύπρο και σε Ελλάδα η εκπαίδευση να αποτυπώνεται σε αριθμούς, σε κόστος, σε δαπάνες. Απουσιάζει παντελώς η σύνδεση της εκπαίδευσης με την έννοια της επένδυσης. Επένδυση στο μέλλον, επένδυση στις νέες γενιές. Για να αλλάξει αυτή η άποψη και νοοτροπία χρειάζεται πολλή προσπάθεια, χρειάζονται πολλοί αγώνες.

Φίλες και φίλοι, σε μια εποχή όπου οι θεσμοί αποδομούνται και αμφισβητούνται, είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε να συνεχίσουμε να ενώνουμε δυνάμεις σε κοινά προβλήματα και να συνεχίσουμε να διεκδικούμε δυναμικά ως η φωνή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε Κύπρο και Ελλάδα.

Εκ μέρους της ΠΟΕΔ και έχοντας την εξουσιοδότηση από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔ, σας μεταφέρω την πλήρη στήριξή μας για τους αγώνες που δίνετε

καθημερινά για την επαναφορά των εργασιακών δικαιωμάτων και την υπεράσπιση του δημόσιου ελληνικού σχολείου.

Κλείνοντας, εκ μέρους της ΠΟΕΔ, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσουμε να είμαστε στο πλευρό σας, στους συνδικαλιστικούς και εκπαιδευτικούς αγώνες που δίνετε και θα δώσετε και θα συνεχίσουμε να έχουμε τις άριστες στενές αδελφικές σχέσεις τις οποίες μπορούμε να διευρύνουμε και ν' αναπτύξουμε ακόμα περισσότερο και σε άλλους τομείς: εκπαιδευτικούς, παιδαγωγικούς, συνδικαλιστικούς.

Ευχόμαστε στη νέα ηγεσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας καλή δύναμη και νικηφόρους συνδικαλιστικούς αγώνες που θα αποκαταστήσουν τα εργασιακά δικαιώματα του Έλληνα εκπαιδευτικού και θα αναβαθμίσουν τη δημόσια εκπαίδευση και το δημόσιο σχολείο.

Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της 93^{ης} τακτικής σας Συνέλευσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ε.Ε. Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, καταρχήν θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ μέρους της Εκτελεστικής Επιτροπής της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. τον Πρόεδρο και το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. για την πρόσκληση να παραστώ και να χαιρετίσω την 93^η Συνέλευση, το Συνέδριό σας, το Συνέδριο της μεγαλύτερης Ομοσπονδίας στο Δημόσιο τομέα.

Μιας ιστορικής Ομοσπονδίας η οποία εκφράζει θέσεις, απόψεις και προβληματισμούς, πέραν από το πεδίο της εκπαίδευσης, απόψεις οι οποίες γίνονται αποδεκτές ή έχουν παρεμβάση στην ελληνική κοινωνία συνολικότερα.

Το προηγούμενο διάστημα ως Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είχαμε μια πιο έντονη και πιο στενή συνεργασία με την Ομοσπονδία σας, με το Διοικητικό σας Συμβούλιο, έχοντας να αντιμετωπίσουμε δύο καίρια ζητήματα πέραν των επιμέρους συντεχνιακών ζητημάτων τα οποία υπάρχουν σε κάθε επίπεδο των συνδικαλιστικών φορέων. Το θέμα της αξιολόγησης. Μια διαδικασία στην οποία εμπλακήκαμε άμεσα. Μια διαδικασία στην οποία είχαμε έντονη συμμετοχή, είτε στηρίζοντας τις διάφορες παρεμβάσεις οι οποίες γίνανε από εσάς, είτε τις διάφορες εκδηλώσεις, είτε προκηρυσσοντας απεργιακές κινητοποιήσεις, την απεργία – αποχή και καλύπτοντας επί της ουσίας τα κενά διαστήματα, μετά την έκδοση των αποφάσεων των δικαστηρίων, οι οποίες ήταν πάντα πανομοιότυπες. Οι απεργίες παράνομες και καταχρηστικές, είτε απλώς παράνομες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ήτανε μια αποτελεσματική και αγαστή συνεργασία η οποία πιστεύουμε ότι θα συνεχιστεί και το επόμενο διάστημα, μια συνεργασία η οποία απέδωσε και είχε αποτελέσματα.

Και το δεύτερο ζήτημα βεβαίως ήταν το θεσμικό. Πα-

ρακολουθήσαμε τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν σε θεσμικό επίπεδο, σε επίπεδο υποδομών, σε επίπεδο ισοτιμίας των αναπληρωτών και των τακτικών εκπαιδευτικών, τα ζητήματα τα οποία αφορούσαν τη συνολικότερη λειτουργία της εκπαίδευσης και ήταν θέματα τα οποία αγγίζουν την ελληνική κοινωνία και την Ελληνική οικογένεια, θέματα τα οποία δεν περιχαρακώνονται μόνο στην εκπαιδευτική κοινότητα.

Πέραν αυτών, υπήρξε και υπάρχει φυσικά και το άλλο μεγάλο ζήτημα, το οικονομικό, το οποίο αφορά όλο το δημόσιο τομέα και όλη την ελληνική κοινωνία και γνωρίζουμε και γνωρίζετε πολύ καλά ποια είναι η σημερινή οικονομική κατάσταση. Το οικονομικό ζήτημα το οποίο αφορά την ακρίβεια, τον πληθωρισμό, τους μισθούς μας, αφορά τα οικονομικά μας γενικότερα. Τα οικονομικά τα οποία είναι σε συμπίεση εδώ και 12, 13 χρόνια, τα οικονομικά τα οποία βιώνουμε σήμερα μετά τις ατελείωτες περικοπές οι οποίες έχουν υπάρξει από το 2010. Οι δε μισθοί τους οποίους έχετε ως εκπαιδευτικοί οφείλω να πω είναι και

από τους χαμηλότερους μισθούς του Δημοσίου, οι δε μισθοί του δημοσίου είναι βέβαια από τους χαμηλότερους της Ευρώπης. Δεν έχετε επιπλέον αποδοχές και μ' αυτές τις αποδοχές προσπαθείτε να προσπαθήσουμε συνολικότερα να έχουμε μία αξιοπρεπή διαβίωση, μία αξιοπρεπή παρουσία, μία παρουσία η οποία πρέπει να είναι και σημείο αναφοράς, διότι θέλουμε να είμαστε ένα θετικό σημείο αναφοράς. Διεκδικήσαμε όλο αυτό το διάστημα την επίλυση συνολικά των προβλημάτων μας, είτε ήταν σε θεσμικό, είτε σε οικονομικό, είτε σε κοινωνικό επίπεδο.

Πραγματοποιήσαμε 4 κινητοποιήσεις, κάναμε μία πολύ μεγάλη και επιτυχημένη κινητοποίηση στις 28 Φεβρουαρίου, ενώ η τελευταία κινητοποίηση ήτανε τώρα πρόσφατα στις 21 Μαΐου.

Κινητοποιήσεις με τις οποίες προσπαθήσαμε να ανατρέψουμε την Κυβερνητική οικονομική αντίληψη και πολιτική, διότι οι αυξήσεις οι οποίες δόθηκαν στις αρχές του έτους είναι στα όρια της απαξίωσης. Είναι στα όρια της παρωδίας, αυξήσεις οι οποίες δόθηκαν μετά από 12-13 χρόνια στασιμότητας και ζητάμε χωρίς να κάνουμε ούτε βήμα πίσω τα αυτονόητα.

Απαιτούμε τον 13^ο και 14^ο μισθό. Ζητάμε να επανέλθουν τα κλιμάκια του 2016-2017. Το 2% το οποίο μας περικόπτεται για τη μείωση της ανεργίας. Μα η μείωση της ανεργίας ουσιαστικά και κατά γενική ομολογία έχει πέσει κάτω από το 10%. Η οικονομία έχει ισορροπήσει, άρα επιβάλλεται να δοθεί και μάλιστα άμεσα. Ζητάμε καθαρές αυξήσεις 10%.

Ζητάμε να προχωρήσει το θέμα των συλλογικών συμβάσεων. Συλλογικές συμβάσεις με πλήρη δυνατότητα παρέμβασης σε θεσμικά και οικονομικά ζητήματα. Να μπορούμε να διαπραγματευόμαστε όπως γίνεται σε όλη την Ευρώπη ή τουλάχιστον στις περισσότερες χώρες, και φυσικά δεν μπορεί να είναι καθηλωμένο στα 8.000

ευρώ το αφορολόγητο, όταν εμείς δεν μπορούμε και δεν επιδιώκουμε να κρύψουμε το παραμικρό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά ήταν κυρίως τα μεγάλα ζητήματα που προσπαθήσαμε να επιλύσουμε το προηγούμενο διάστημα, πέραν των άλλων καθημερινών η επί μέρους ζητημάτων. Ήταν παρεμβάσεις που έπρεπε να κάνουμε και τις κάναμε σε αγαστή συνεργασία με όλες τις Ομοσπονδίες και σε πλήρη συνεργασία και με τη μεγαλύτερη Ομοσπονδία του Δημοσίου, την Δ.Ο.Ε.. Ελπίζω ότι θα συνεχιστεί και με το νέο Διοικητικό Συμβούλιο αυτή η συνεργασία και πιστεύω οι συνεδριακές σας αποφάσεις οι οποίες παρακολουθούνται από όλη την ελληνική κοινωνία, να είναι στην κατεύθυνση μιας πιο μαχητικής, πιο μαζικής και ουσιαστικής παρέμβασης, με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων, κυρίως όμως στην κατεύθυνση της ποιοτικής αναβάθμισης της εκπαίδευσης.

Σε εμάς αγαπητοί συνάδελφοι γίνεται συνεχώς κριτική και μάλιστα τεράστια κριτική για τα πάντα και θέλουμε να γίνεται κριτική. Θέλουμε να γίνεται κριτική, έντονη κριτική, αλλά θέλουμε και την παρουσία σας.

Θέλουμε να είμαστε παρόντες και να είστε παρόντες. Να είμαστε παρόντες όλοι σε κάθε εκδήλωση. Να μην είμαστε παρατηρητές από τον καναπέ αλλά συμμετέχοντες. Να είμαστε όλοι παρόντες διότι με την παρουσία μας δυναμώνουμε τις παρεμβάσεις, τις κάνουμε πιο αποφασιστικές, πιο αποτελεσματικές και αυτό είναι το ζητούμενο. Η μαζικοποίηση για την επίλυση των προβλημάτων, γιατί τα προβλήματα είναι άμεσα, είναι μεγάλα είναι έντονα και περιμένουν τις λύσεις. Λύσεις οι οποίες θα επιβληθούν από τους δικούς μας αγώνες.

Σας ευχαριστώ πολύ και πιστεύω οι διαδικασίες και τα αποτελέσματα σας να είναι αυτά οι οποία αρμόζουν στη μεγαλύτερη και ιστορικότερη Ομοσπονδία του Ελληνικού δημοσίου, την Διδασκαλική Ομοσπονδία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Ο.Λ.Μ.Ε.

Καλησπέρα σε όλους. Μέσω ημών, των αντιπροσώπων της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, θέλουμε να απευθύνουμε χαιρετισμό στους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες που κρατήσαμε τα σχολεία όρθια μόνοι μας, πρωτοβάθμια - δευτεροβάθμια εκπαίδευση στις πλάτες μας. Κακοπληρωμένοι, πολλοί από μας αναπληρωτές, με μία βαλίτσα στο χέρι, από Νομό σε Νομό, χωρίς να μπορούμε να αρρωστήσουμε, χωρίς να μπορούμε να κάνουμε οικογένεια. Σε σχολικά κτίρια ακατάλληλα, κάθε βδομάδα έχουμε και ένατύχημα με εκπαιδευτικό ή μαθητή. Με σχολικά εγχειρίδια και αναλυτικά προγράμματα απαρχαιωμένα, που πολλές φορές βρίθουν ανορθολογικών προσεγγίσεων, ακόμα και σκοταδιστικών αντιλήψεων.

Ήρθαμε αντιμέτωποι με τα πολλά προβλήματα των μαθητών μας, ψυχολογικά, κοινωνικά, γνωστικά, απότοκα της κρίσης και της εγκληματικής πολιτικής των κλει-

στών σχολείων την περίοδο του κορωνοϊού. Όλα αυτά τα χρόνια κάναμε τον ψυχολόγο, τον κοινωνικό λειτουργό, τον φύλακα, τον νοσηλευτή και παρεμπιπτόντως

τον δάσκαλο, όποτε το προλαβαίναμε μέσα σ' αυτό τον τεράστιο όγκο δουλειάς που είχαμε να κάνουμε. Πολλές φορές κάναμε και τον πατέρα και τη μάνα.

Ταυτόχρονα όμως δώσαμε ένα περήφανο αγώνα ενάντια στα σχέδια όλων των κυβερνήσεων για την κατηγοριοποίηση των σχολείων, για την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων στους μαθητές, που αντανακλώνται και αναπαράγονται μέσα από το σχολείο, έναν αγώνα μεγάλο ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου, ενάντια στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, αλλά και ενάντια στην κατάργηση μιας σειράς δικαιωμάτων που ο κλάδος είχε κατακτήσει τόσα χρόνια με τον αγώνα του.

Το ευχαριστώ όλων των κυβερνήσεων ήταν όλη αυτή την περίοδο να μας πετάξουν στη μούρη πραγματικά από 34 έως 48 ευρώ αύξηση. Όποιος πάει στο σούπερ μάρκετ γελάει, 40 ευρώ είναι μία σακούλα αυτή τη στιγμή για να ψωνίσεις. Έχουμε χάσει δύο μισθούς, τρία επιδόματα, ένα μισθολογικό κλιμάκιο. Και όλα αυτά αντικαταστάθηκαν με τα 40 ευρώ.

Ακόμα χειρότερο όμως είναι ότι όλοι αυτοί αποφάσισαν να μας στηρίξουν, εντός εισαγωγικών, μέσω του κατάπτυστου νομοσχεδίου για την αξιολόγηση και το λέω να μας στηρίξουν γιατί είχανε την ξετσιπωσιά, να το πούμε, να το βαφτίσουν στήριξη του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου. Είναι πραγματικά απίστευτο να επαναφέρουν το 2024 μετά από 42 χρόνια μία μέθοδο, ένα εργαλείο το οποίο είχε κριθεί απαρχαιωμένο τότε και αυτό να το ονομάζουν στήριξη του εκπαιδευτικού. Είναι προφανές ότι ο σκοπός τους είναι άλλος και όχι η στήριξή μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πάμε σε μία νέα κατάσταση. Απ' ό,τι φαίνεται επιδίωξη της κυβέρνησης δεν είναι να έχουμε έναν προνομιακό συνομιλητή, έναν βολικό συνδικαλισμό. Αυτό συνέβαινε τα παλαιότερα χρόνια. Μας έχουσε σύρει 15 φορές στα δικαστήρια, με έναν απαράδεκτο τρόπο με φαστ τρακ διαδικασία. Οποτεδήποτε ξεφεύγουμε από τη νόρμα, την κανονικότητα που αυτοί έχουν ορίσει, έχουμε απέναντί μας έναν ολόκληρο μηχανισμό από την κυβέρνηση, τη διοίκηση, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Για να αντιμετωπίσουμε αυτή τη νέα κατάσταση πρέπει να είμαστε πιο δυνατοί, πιο αποφασιστικοί, ακόμα πιο οργανωμένοι. Εμείς στην ΟΛΜΕ το νιώσαμε στο πετσί μας όταν αρχές Νοέμβρη διαπράξαμε το έγκλημα εντός εισαγωγικών με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου να πάρουμε απόφαση για δίωρες στάσεις εργασίας και να πάμε σε κοινές πρωτοβουλίες με τους μαθητές μας, αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό, για τη γενοκτονία που ερχότανε. Τι δεν συναντήσαμε; Χυδαία οργανωμένη επίθεση απ' όλο σχεδόν τον τύπο, μέχρι και τον ίδιο τον Υπουργό Παιδείας. Μας απείλησαν, μας στοχοποίησαν, μας καθύβρισαν με τον χειρότερο τρόπο, αποκαλώντας μας τρομοκράτες, ακόμα και αντισημίτες.

Δεν είναι λίγες οι φορές που συμβαίνει αυτό. Κάθε φορά που θέλουν να στηρίξουν την πολιτική τους αναπαράγουν θεωρίες για δήθεν συνδικαλιστικές μειοψηφίες που είναι ξεκομμένες απ' τον κλάδο. Για τους αρνητές των αλλαγών που δεν αφήνουν τη χώρα να εξελιχθεί. Για το λεγόμενο ελληνικό παράδοξο. Η ίδια η πρώην Υπουργός Παιδείας μας ανέφερε σε κάθε ευκαιρία: μόνο η Ελλάδα και η Βουλγαρία δεν έχουν αξιολόγηση. Μόνο εμείς και η Κύπρος δεν έχουμε πολλαπλό βιβλίο.

Γι' αυτό όμως το παράδοξο εμείς οι Έλληνες εκπαιδευτικοί είμαστε περήφανοι. Γιατί θεωρούμε κανονικότητα όλοι οι μαθητές, είτε μένουν στο Πέραμα, είτε μένουν στην Κηφισιά να φοιτούν σε ένα πραγματικά δημόσιο και δωρεάν σχολείο, ασφαλές, που θα τους μορφώνει ολόπλευρα. Θα τους δίνει τη δυνατότητα αν πραγματικά το επιθυμούν να έχουν το δικαίωμα να σπουδάσουν, ανεξάρτητα από τα πόσα λεφτά έχει η οικογένεια στην τσέπη. Θα μπορούν να αναπτύσσουν την προσωπικότητά τους.

Αυτό είναι το καθήκον του κάθε δασκάλου. Και μπροστά σ' αυτό το καθήκον, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι νόμοι, τα δικαστήριά τους και η προπαγάνδα τους είναι πολύ μικρά. Το δίκιο μας είναι μεγάλο και γι' αυτό θα κερδίσουμε. Καλή επιτυχία στις εργασίες της Γενικής σας Συνέλευσης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

*Αγαπητές συναδέλφισσες,
Αγαπητοί συνάδελφοι,*

κ μέρους του ΔΣ της ΟΙΕΛΕ σας απευθύνω θερμό
 χαιρετισμό και ευχές για ευόδωση των εργασιών της
93^{ης} Γενικής σας Συνέλευσης.

Θέλω να ευχαριστήσω την ΔΟΕ, την Ομοσπονδία που στέκεται πάντοτε στο πλευρό μας, για την συμπαράσταση στο βαρύ μας πένθος για την απώλεια του Νίκου Παϊζή, παλιού αντιπροέδρου της Ομοσπονδίας μας, με τον οποίο πολλές και πολλοί είχατε συνεργαστεί στο πρόγραμμα Μελίνα, ένα πρόγραμμα που ο Νικόλας εμπνεύ-

στηκε. Επίσης, πολλές και πολλοί χρησιμοποιήσατε τα συμπεράσματα των Εκθέσεων του ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ που επί πολλά χρόνια επιμελούνταν ως Υπεύθυνος Ερευνών. Είναι μια απώλεια για εμάς, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο της εκπαίδευσης.

Φωνές σαν του Νίκου, φωνές σύνεσης, επιστημοσύνης, τεκμηρίωσης, προτάσεων στο δημόσιο διάλογο, χρειάζονται σήμερα περισσότερο από ποτέ στο χώρο της Παιδείας. Σε έναν χώρο που τα τελευταία χρόνια έχει γίνει πειραματόζωο πολιτικών που προκρίνουν την υποχρηματοδότηση και τροφοδοτούν την εμπορευματοποίηση. Τα είχαμε πει και το 2017 και το 2019, δυστυχώς πρέπει να τα πούμε και σήμερα με ακόμη μεγαλύτερη ένταση. Βρισκόμαστε σε ένα ιδιαίτερα κρίσιμο σημείο, όπου ξεδιπλώνεται η απόπειρα θεμελίωσης ενός κακέκτυπου του βρετανικού συστήματος εκπαίδευσης. Ένα σύστημα που βασίστηκε, όπως πολλοί γνωρίζετε, στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, στην ελεύθερη γονεϊκή επιλογή και στα vouchers και, τελικά, στην μεταφορά της εποπτείας των δημόσιων σχολείων στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτή τη στιγμή επιχειρείται η κατηγοριοποίηση με την φαρσοκωμωδία της αξιολόγησης που δεν διαθέτει σοβαρά χαρακτηριστικά ποιοτικής αποτίμησης του συστήματος. Θυμίζω ότι έχει προαναγγελθεί από το 2023 η ελεύθερη γονεϊκή επιλογή που, αν εφαρμοστεί όπως στις αγγλοσαξωνικές χώρες, θα προκαλέσει σεισμικές αλλαγές στο χώρο της δημόσιας παιδείας. Μεγάλος αριθμός σχολείων θα κλείσουν ή θα συγχωνευθούν και θα τεθεί σε κίνδυνο η οργανικότητα, καθώς θα απειληθούν εκατοντάδες θέσεις εργασίας. Κυρίως όμως ανοίγει ο δρόμος για να τεθούν δημόσια σχολεία που δεν θα έχουν χρηματοδότηση υπό την εποπτεία ακόμη και ιδιωτών. Άλλωστε, είναι νωπές οι δηλώσεις του Προέδρου των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων που δήλωσε πριν λίγο καιρό ότι το 7% των μαθητών που φοιτούν στην ιδιωτική εκπαίδευση είναι μικρό και πρέπει να προσεγγίσει το 20%. Και πώς αλλιώς θα γίνει αυτό, παρά με την διάλυση του δημόσιου σχολείου;

Δεν είναι όμως μόνο οι βασικές πολιτικές γραμμές που ευνοούν την εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης. Ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες. Πότε ξεκίνησε η έκρηξη εγγραφών στα ιδιωτικά σχολεία; Στην περίοδο της πανδημίας, όταν με απόφαση της κ. Κεραμέως τα ιδιωτικά σχολεία μπορούσαν να επιλέξουν όποια πλατφόρμα επιθυμούσαν για την τηλεεκπαίδευση και είχαν τη δυνατότητα να κάνουν μάθημα από το πρωί. Ενώ τα παιδιά ενός «κατώτερου» Θεού; Τα παιδιά των δημόσιων; Από τις 2 έως τις 5, κι όποιος αντέξει, όποιος μπορέσει.

Να πούμε κι άλλες τέτοιες λεπτομέρειες; Πόσοι γνωρίζουν ότι λίγο πριν τις Πανελλαδικές έχει παρατηρηθεί ένας αριθμός «φυσικώς αδυνάτων» που είναι μια χαρά στην υγεία τους και λαμβάνουν χαρτί απαλλαγής με ψευδείς διαγνώσεις; Πόσοι γνωρίζουν ότι ακριβώς το ίδιο συμβαίνει με το περίφημο homeschooling, την κατ'οίκον διδασκαλία που μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με αυστηρούς όρους σύμφωνα με το νόμο, με ένα τσουνάμι διαγνώσεων που όλο και γιγαντώνεται συνήθως για μαθητές «καλών» οικογενειών σε συνεργασία με κάποια ιδιωτικά σχολεία; Τι θα συμβεί στο μέλλον, όταν ο βαθμός των τάξεων του Λυκείου θα μετρά για τις Πανελλαδικές Εξετάσεις ή το υπό σχεδιασμό Εθνικό Απολυτήριο; Πόσες τρύπες θα βρίσκουν οι γόννοι των εκλεκτών για να κλέβουν θέσεις στο Πανεπιστήμιο (και μετέπειτα στην αγορά εργασίας) από τα δικά μας παιδιά, τα παιδιά των κορόιδων; Για πόσο θα ανεχόμαστε την στάση του Υπουργείου Παιδείας που αρνείται να ασκήσει ουσιαστικό εποπτικό ρόλο και επιτρέπει τέτοιες παράνομες πρακτικές να ανθούν; Πρακτικές που υπονομεύουν τη δημόσια εκπαίδευση και το δημόσιο σχολείο;

Έχουμε ξαναπεί και παλιότερα. Οι δυσμενείς αλλαγές που συμβαίνουν στην ιδιωτική εκπαίδευση έρχονται με κάποιο τρόπο και στη δημόσια. Η ελεύθερη γονεϊκή επιλογή και τα voucher μπορούν να αποτελέσουν όχημα απελευθέρωσης των απολύσεων ακόμη και στο δημόσιο. Η δημιουργική ασάφεια στη λειτουργία των δημόσιων σχολείων εκτός διδακτικού ωραρίου, θα μπορούσε να οδηγήσει πολύ σύντομα σε επέκταση του εργασιακού έτους και σε δραματική συρρίκνωση της καλοκαιρινής άδειάς μας. Η ασήκωτη γραφειοκρατία και τα συνεχώς ογκούμενα καθήκοντα κάνουν τον εργασιακό μας βίο αφόρητο και ναρκοθετούν την ποιότητα στη διδασκαλία μας. Σε συνδυασμό με τη μισθολογική καθήλωση που μας έχει φέρει στο επίπεδο του τέταρτου χειρότερα αμειβόμενου εκπαιδευτικού προσωπικού στην Ε.Ε., οι προοπτικές για το λειτούργημα του εκπαιδευτικού είναι ζοφερές.

Γι' αυτό οφείλουμε όλες και όλοι μαζί να παλέψουμε. Είμαστε επιστήμονες, είμαστε οργανικοί διανοούμενοι, ασκούμε λειτούργημα με τεράστια ειδική αξία. Αξίζουμε περισσότερο. Αξίζουμε να εργαζόμαστε με αξιοπρέπεια. Χωρίς όμως ενότητα όλων των χώρων της εκπαίδευσης, η μάχη αυτή θα είναι άνιση. Και δεν θα την χάσουμε μόνο εμείς, θα την χάσει η κοινωνία, θα την χάσουν οι μελλοντικές γενιές.

Σας ευχαριστώ.

ΣΤΕΛΛΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Α.Σ.Γ.Μ.Ε.

Καλησπέρα σας. Είναι μεγάλη μας χαρά που βρισκόμαστε σήμερα εδώ σαν Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας και χαιρετίζουμε τις εργασίες του Συνεδρίου σας. Είναι χαρά να βρισκόμαστε ανάμεσα στους δασκάλους των παιδιών μας, ανάμεσα σ' αυτούς τους οποίους οφείλεται κατά μεγάλο βαθμό αυτό που τελικά γίνεται κάθε παιδί. Φυσικά με πολλούς από σας γνωριζόμαστε γιατί έχουμε συναντηθεί σε πάρα πολλούς αγώνες ενάντια στην αντιλαϊκή αντεκπαιδευτική πολιτική όλων των κυβερνήσεων, ενάντια στα διαχρονικά σχέδια για την κατηγοριοποίηση των σχολείων και τη μορφωτική υποβάθμιση των παιδιών μας.

Ξέρουμε πως καθημερινά δίνεται στις τάξεις μια μεγάλη μάχη για να κρατηθούν ουσιαστικά τα σχολεία όρθια. Ξέρουμε πως όποια γράμματα μαθαίνουν τα παιδιά μας το κατορθώνουν χάρη σε σας, χάρη στη δικιά σας προσπάθεια, κόντρα σε όλα τα προβλήματα που δημιουργεί η εκπαιδευτική πολιτική και η εκπαιδευτική πολιτική του μικρότερου δυνατού κόστους και η εμπορευματοποιημένη ουσιαστικά παιδεία, ακόμα και στο δημόσιο σχολείο.

Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα και την περίοδο της πανδημίας, φαίνεται στα σχολεία που τα κτίρια καταρρέουν, που λείπει το απαραίτητο προσωπικό, που η δασκάλα και ο δάσκαλος της παράλληλης στήριξης μοιράζεται σε δύο - τρία παιδιά, που λείπουν οι ψυχολόγοι, οι νοσηλεύτες και το υπόλοιπο βοηθητικό προσωπικό.

Είμαστε μαζί σας στον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση γιατί γνωρίζουμε ότι αυτή θα οδηγήσει στην παραπέρα κατηγοριοποίηση των σχολείων και θα εντείνει τους φραγμούς που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των πιο φτωχών οικογενειών. Οι θέσεις των γονιών και εκπαιδευτικών είναι από την ίδια πλευρά, κόντρα στην κυβερνητική πολιτική, στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κάνει την καθημερινότητα όλων μας ασφυκτική.

Εμείς ως γονείς, ως εργαζόμενοι, δουλεύουμε από το πρωί ως το βράδυ για να μπορούμε να παρέχουμε όλο και λιγότερα στα παιδιά μας. Δουλεύουμε εξαήμερα τώρα πια, τρέμουμε μην τυχόν και αρρωστήσει κάποιος, γιατί άντε να τα βγάλεις πέρα έτσι όπως έχουν καταστήσει τη δημόσια υγεία. Και εσείς ως εκπαιδευτικοί σε ένα σχολείο που όλο και περισσότερο είναι ο καθρέφτης και αντανακλά τα προβλήματα, τις παθογένειες και τα άγχη της κοινωνίας, σας φέρνει μπροστά σε νέες πιο σύνθετες και ψυχοφθόρες καταστάσεις.

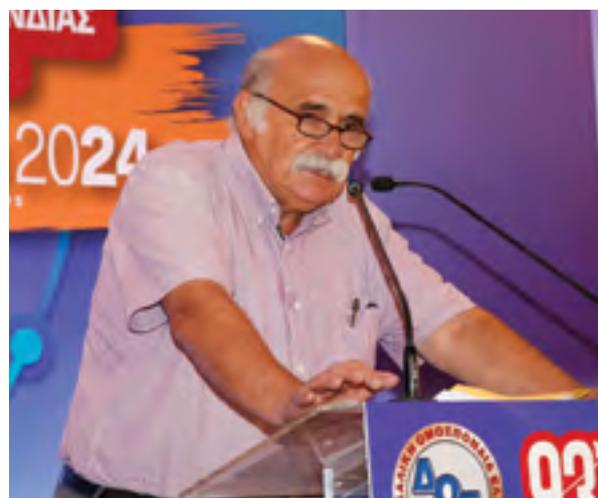
Ως Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας έχουμε οργανώσει και στηριξει εκατοντάδες πρωτοβουλίες που είχαν στο επίκεντρο ένα σχολείο που θα καλύπτει τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες όλων των μαθητών. Θα συνεχίσουμε, λοιπόν, να το κάνουμε με σταθερότητα, πίστη στη δυνατότητά μας να αποσπάμε κατακτήσεις. Όταν οι αγώνες βάζουν στο επίκεντρο αυτό που πραγματικά δικαιούνται τα παιδιά μας, όταν ξέρουμε ποιες είναι οι αιτίες των προβλημάτων, ποιοι οι εχθροί και ποιοι οι φίλοι μας, τότε πραγματικά μπορούμε να νικάμε.

Ευχόμαστε, λοιπόν, καλές εργασίες στο Συνεδριό σας, η Διδακτική Ομοσπονδία να βγει ενισχυμένη, μαχητική, αποφασισμένη για τους μεγάλους αγώνες που είναι μπροστά μας, να χαράξει μια νέα λαμπρή σελίδα στην ιστορία της. Σας ευχαριστούμε.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ)

Ευχαριστώ το Προεδρείο της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για τη δυνατότητα που μου δίνουν, που μου δίνετε, να πω δυο λόγια στο Συνεδριό σας, στη Συνέλευσή σας, έχω μιλήσει σε Συνέδρια της ΔΟΕ με την ιδιότητα του εκπροσώπου της ΟΛΜΕ, σήμερα με την ιδιότητα του Προέδρου της Πανελληνίας Ένωσης Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών, μια Ένωση που συγκροτήθηκε πριν από 12 χρόνια, για να συστειρώσει τους εκπαιδευτικούς στον αγώνα για να υπερασπίσουμε δικαιώματα, ενάντια στις πολιτικές των

κυβερνήσεων, πολιτικές που έχουν μειώσει, έχουν αφαιρέσει δικαιώματα και έχουν μειώσει μισθούς και συντάξεις, παλεύουμε, λοιπόν, εδώ και χρόνια, συνεχίζουμε τον αγώνα γιατί είμαστε σίγουροι ότι η ζωή δεν τελειώνει με τη λήξη του εργασιακού βίου, είμαστε ακόμα ζωντανοί και μαζί με τους εν ενεργεία εκπαιδευτικούς, μαζί με όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, μαζί με όλες τις Οργανώσεις των Συνταξιούχων δίνουμε μάχες αυτά τα χρόνια, από το 2011 που δημιουργήθηκε η ΠΕΣΕΚ, για να ανατρέψουμε τις πολιτικές εκείνες που μας αφαιρέσαν δικαιώματα και κατακτήσεις ολόκληρου αιώνα, για να επαναφέρουμε συντάξεις και μισθούς, τη 13^η και 14^η σύνταξη και τον 13^ο και 14^ο μισθό.

Σας καλούμε, λοιπόν, και τη ΔΟΕ και τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στον κοινό αγώνα, για να επαναφέρουμε αυτές τις κατακτήσεις, το τρίμηνο από Σεπτέμβριο μέχρι Δεκέμβριο, τετράμηνο, είναι ένα διάστημα που οφείλουμε ως συνδικαλιστικό κίνημα να αναδείξουμε το ζήτημα της επαναφοράς του δώρου Χριστουγέννων, του 13^{ου} - 14^{ου} μισθού και αντίστοιχα της σύνταξης, δεν απεμπολούμε, δεν ξεχνάμε, δεν μπορεί να θεωρείται ότι ο γέγονε, γέγονε από τις μνημονιακές κυβερνήσεις, εμείς το έχουμε ψηλά στην ατζέντα και οφείλει και η ΑΔΕΔΥ και όλες οι Ομοσπονδίες του δημόσιου τομέα, μια και αφορά το δημόσιο τομέα, στον ιδιωτικό τομέα παραμένουν παρά τις εντολές και κατευθύνσεις τα δικαιώματα αυτά, εμείς λοιπόν οφείλουμε να αναδείξουμε αυτά τα ζητήματα, όπως οφείλουμε να αναδείξουμε και το ζήτημα, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, της στελέχωσης των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ασφάλισης, του ΕΦΚΑ με το αναγκαίο προσωπικό, ώστε να βγαίνουν σύντομα οι συντάξεις και να βγαίνουν σωστά και όχι με τα τραγικά λάθη που βγαίνουν το τελευταίο διάστημα.

Παλεύουμε ως ΠΕΣΕΚ, το γνωρίζετε καλά, γιατί πολλοί Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης μας κάλεσαν και το προηγούμενο διάστημα και εδώ και χρόνια για να ενημερώνουμε στις Συνελεύσεις και συγκεντρώσεις συναδέλφων που πρόκειται να βγουν σε σύνταξη και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, γνωρίζετε καλά ότι η υποστελέχωση του ΕΦΚΑ, οι συνταξιοδοτήσεις προσωπικού, το γεγονός ότι δεν έχουν γίνει διορισμοί εδώ και 13 χρόνια στις υπηρεσίες κοινωνικής ασφάλισης, οδηγούν στο να έχουμε μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή των συντάξεων, έχουν αναθέσει την έκδοση συντάξεων σε εταιρείες που πληρώνονται αδρά αλλά κάνουν τραγικά λάθη, χωρίς την ευθύνη των υπαλλήλων του ΕΦΚΑ, που δεν έχουν τη δυνατότητα ούτε καν να ελέγξουν.

Εμείς, λοιπόν, απαιτούμε μαζί με όλο το συνδικαλιστικό κίνημα, οφείλουμε να συμπορευτούμε σ' αυτό, τη στελέχωση των υπηρεσιών με το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό, όπως και του εκπαιδευτικού προσωπικού και του προσωπικού όλων των κοινωνικών δομών, ώστε οι συνάδελφοί σας, οι συνάδελφοί μας που θα βγουν σε σύνταξη τα επόμενα χρόνια, που θα βγούμε όλοι κάποια στιγμή, όλοι και όλες, να μπορούμε να πάρουμε αξιοπρε-

πή σύνταξη έγκαιρα και όχι με τις διαδικασίες αυτές που υπάρχουν σήμερα.

Θέλω να σημειώσω, επιτρέψτε μου με την ευκαιρία, και δεν θα κουράσω περισσότερο, μπροστά μας έχουμε ένα ακόμα αντιλαϊκό, αντιασφαλιστικό, αντεργατικό νομοσχέδιο, θα το φέρει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το φθινόπωρο, έτσι λένε οι σχεδιασμοί, το οποίο θα μειώσει ακόμα περισσότερο τις έτσι κι αλλιώς τσεκουρωμένες συντάξεις των εκπαιδευτικών και γενικότερα των εργαζόμενων, προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο ότι όσοι είχατε και έχετε τη δυνατότητα εξαγοράς πλασματικών χρόνων θα τη στερηθείτε αυτή τη δυνατότητα ή θα μειωθεί αντί για 12 χρόνια μάξιμουμ θα πέσει στα 5 χρόνια το πολύ η δυνατότητα εξαγοράς, πολλοί και πολλές συναδέλφισσες και πολλοί συνάδελφοι κάνουν χρήση αυτής της δυνατότητας και τη χρονιά αυτή και τις τελευταίες χρονιές, για να συμπληρώσουν τα 40 χρόνια ασφάλισης και να πάρουν ένα θα έλεγα κάπως μεγαλύτερο ποσοστό αναπλήρωσης απ' αυτό που έχει, απ' το επίπεδο που έχει περιοριστεί μέχρι σήμερα, θέλουν, λοιπόν, να μειώσουν τις συντάξεις και με αυτό τον τρόπο, όπως και με το να μην υπολογίζεται το ποσοστό αναπλήρωσης όπως γινόταν μέχρι σήμερα, με 2,5 ποσοστιαίες μονάδες απ' τα 35 μέχρι τα 40, αλλά με 1,25 που σημαίνει μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης της ανταποδοτικής σύνταξης.

Θέλουμε να ευαισθητοποιηθείτε όλοι και όλες και το εν ενεργεία και το συνδικαλιστικό κίνημα των ενεργείων υπαλλήλων γι' αυτά τα ζητήματα, όπως και για το ζήτημα της αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με βάση την αύξηση του προσδόκιμου ζωής που έχουν ψηφίσει οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Απασχολεί, πρέπει να απασχολεί τους εκπαιδευτικούς που βρίσκονται σήμερα στη δουλειά και πρέπει να τεθούν αυτά τα ζητήματα από το συνδικαλιστικό κίνημα οργανωμένα το επόμενο διάστημα.

Τελειώνοντας, ειπώθηκε ήδη από έναν ομιλητή πριν, συμπληρώνονται 26 χρόνια από τη μεγαλειώδη αντίσταση των εκπαιδευτικών στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ του κ. Αρσένη το 1998, οφείλουμε να αντιδράσουμε και να αντιπαλέψουμε ως συνδικαλιστικό κίνημα αυτές τις επιλογές της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που πρόκειται να προωθηθούν το επόμενο διάστημα, να υπερασπιστούμε τα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών συναδέλφων, να υπερασπιστούμε το δικαίωμα των συναδέλφων μας σε μόνιμη και σταθερή εργασία και να παλέψουμε όλοι μαζί, συνταξιούχοι, εν ενεργεία εργαζόμενοι, Σωματεία Εκπαιδευτικά, μαζί με όλο τον εκπαιδευτικό κόσμο για να ανατρέψουμε αυτή την πολιτική.

Σας καλούμε να συσπειρωθείτε, να ενημερώσετε τους συναδέλφους και για τη συσπείρωση στα παραρτήματα της Πανελληνίας Ένωσης Συνταξιούχων, που έχουν δημιουργηθεί και δημιουργούνται σε όλη την Ελλάδα. Καλή δύναμη στους νέους αγώνες.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συνάδελφοι, καλημέρα και από μένα. Είμαι ο Θανάσης Σο Αρσένης, αρετός του ΠΥΣΠΕ Τρικάλων και Αντιπρόεδρος του Συλλόγου, εκλεγμένος με τη ΔΑΚΕ.

Θέλω να ξεκινήσω διαβάζοντας ένα άρθρο που βρήκα στον ηλεκτρονικό τύπο που αποτυπώνει την καθημερινότητα που ζούμε στην εκπαίδευση. Θέλω να ζητήσω συγγνώμη όμως γιατί δεν θυμάμαι τον συντάκτη του άρθρου. «Θέλω να φύγω τρέχοντας από το σχολείο, κραυγή απόγνωσης των εκπαιδευτικών. Τρέχουν και δεν προλαβαίνουν οι εκπαιδευτικοί, καθώς οι ανάγκες που δημιουργήσαν και δημιουργούν οι απανωτές οδηγίες, αλλαγές, Εγκύκλιοι, Υπουργικές Αποφάσεις, που στέλνει σχεδόν καθημερινά το Υπουργείο Παιδείας στα σχολεία, έχουν οδηγήσει σε πραγματική νευρική κρίση δασκάλους, νηπιαγωγούς και καθηγητές.

Καθημερινά δεκάδες γραφειοκρατικές διαδικασίες και ταυτόχρονα οι σύγχρονες ανάγκες μαθητών και των γονιών τους, παραιτήσεις στελεχών, μετατάξεις εκπαιδευτικών και παραιτήσεις, άρνηση αναπληρωτών, λιποθυμίες, άγχος. Τι άλλο θα πρέπει να συμβεί για να αντιληφθεί το Υπουργείο Παιδείας την κατάσταση που έχει δημιουργήσει και την εφαρμοζόμενη πολιτική του στην εκπαίδευση;». Αυτό αποτυπώνει καθημερινά, την καθημερινότητά μας.

Η ΔΑΚΕ ήταν, είναι και θα είναι πάντα στην πρώτη γραμμή, πρωτοπόρα στις ιστορικές αποφάσεις του Κλάδου. Ενιαία κείμενα, απεργία - αποχή από την αξιολόγηση. Ναι, συνάδελφοι. Πήραμε τις αποφάσεις της ΔΟΕ, είτε συμφωνούσαμε - είτε όχι, είτε είχαμε ερωτηματικά και τις κάναμε σημαίες στα σχολεία μας. Βάλαμε την υπογραφή μας πρώτοι.

Βάλαμε την υπογραφή μας πρώτοι και σαν διευθυντές, και σαν εκπαιδευτικοί. Και από κάτω όλοι οι εκπαιδευτικοί της σχολικής μας μονάδας. Πρώτοι βάλαμε την υπογραφή μας.

Έκτακτη Γενική Συνέλευση για την αξιολόγηση στο Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Τρικάλων. 126 παρευρισκόμενοι. 123 υπέρ της απεργίας - αποχής. Φωνές, όλοι ναι. Δυο βδομάδες μετά Γενική Συνέλευση για την εκλογή αντιπροσώπων, για να συζητήσουμε όλα τα προβλήματα που μας απασχολούν. Ούτε 30 δεν ήταν μέσα. Εξαφανίστηκαν όλοι, λες και το μόνο πρόβλημα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε ήταν μόνο η αξιολόγηση.

Να προχωρήσουμε.

Ήταν 123 εκεί. Ξέρετε ποια είναι τα αποτελέσματα για την αξιολόγηση στο Νομό Τρικάλων; Ήρθαμε σε επαφή και με τον διευθυντή εκπαίδευσης και με τους συμβούλους. Θα σεβαστείτε τους είπαμε τις αποφάσεις των συναδέλφων. Καμιά απειλή, καμιά πίεση. Ξέρετε πόσοι προχώρησαν απ' αυτούς που ήταν εκεί μέσα και φώναζαν; Ένας διευθυντής και τρεις εκπαιδευτικοί. Χωρίς να τους απειλήσει κανείς, χωρίς να έχουν να φοβηθούν τίποτα. Βαρέθηκα να ακούω λόγια και φωνές. Αυτές τις αποφάσεις που εμείς τις πήραμε

και την κάναμε σημαία, πολλοί από σας εδώ αριστερά που φωνάζετε τώρα τις κάνατε κουρελόχαρτα. Τις στηρίζατε μόνο όταν πήγατε στα σχολεία και στη Γενικές Συνελεύσεις. Όχι, έλα τώρα. Έτσι ακριβώς είναι.. Δεν ξέρω τι γίνεται εδώ. Αυτά ήταν τα αποτελέσματα στον Σύλλογο τον δικό μας. Πάμε παρακάτω.

Διεκδικούμε:

Μισθούς αξιοπρέπειας και ενιαίο κλιμακούμενο ωράριο για όλους τους εκπαιδευτικούς.

Προσπάθεια για σύναψη Συλλογικής σύμβασης εργασίας. Παλεύουμε απέναντι στις παρατάξεις που αποτελούν συνομιλητές των μέσων μαζικής ενημέρωσης για να συκοφαντήσουν τη ΔΟΕ. Απέναντι στους αρνητές των πάντων, στις κενές κραυγές όπως είπα πριν.

Η ΔΑΚΕ, λοιπόν, πιστή στις αρχές της επέλεξε ως υπέρτατο αγώνα την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και του εκπαιδευτικού. Εκπαιδευτική επιλογή και συνδικαλιστική στάση που αντιστοιχεί στο χρέος και στην ευθύνη απέναντι στα χιλιάδες μέλη της ΔΟΕ. Στους μαθητές και τις μαθήτριές μας της δημόσιας πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης της πατρίδας μας.

Αφήνουμε, λοιπόν, στην άκρη τις μικροκομματικές τακτικές και διεκδικούμε ενωτικά για τον κλάδο:

Άμεση μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων που έχουν ολοκληρώσει διετή δόκιμη υπηρεσία. Άμεση πραγματοποίηση των καινούργιων διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών που έχει ανάγκη η εκπαίδευση με βάση τις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου. Κατάργηση της επαχθούς διετίας για τους νεοδιοριστούς και την αναγνώριση του δικαιώματος μετάθεσης στην παρέλευση ενός έτους από τον αρχικό διορισμό. Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας.

Ανώτατο όριο μαθητών τους 20 μαθητές στο δημοτικό και τους 15 στο νηπιαγωγείο. Μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας. Εξίσωση ωραρίου όλων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας μ' αυτό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Κάλυψη όλων των πραγματικών κενών με την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Πρόσληψη όλων των αναγκαίων εκπαιδευτικών παράλληλης στήριξης για την υποστήριξη των μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες. Ενίσχυση των δομών ειδικής αγωγής. Προσλήψεις του αναγκαίου βοηθητικού προσωπικού. Εξίσωση των εργασιακών δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών. Επαναφορά των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδόματος αδειάς. Συνέχιση του αγώνα στην αντιεκπαιδευτική, αντιεπισημονική αξιολόγηση και προσπάθεια συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Και να κλείσω με κάτι που πάρα πολλοί συνάδελφοι το έθεσαν και στην Ολομέλεια των Αιρετών.

Πάρα πολλοί συνάδελφοι δεν είχαν υποβάλει αίτηση μέχρι το 2016 για την αναγνώριση των πλασματικών ετών για διάφορους λόγους. Επειδή το κόστος εξαγοράς έχει τριπλασιαστεί οι συνάδελφοι αδυνατούν να προχωρήσουν στην εξαγορά. Δεν ξέρω αν μπορεί να γίνει κάτι εδώ, να το δει το Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συνάδελφοι, καλημέρα, είμαι ο Χρήστος ο Βογιατζής από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής «Ο Αριστοτέλης», εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Ξεκινήσαμε τη χθεσινή ημέρα με αυτά που κατέθεσε η πλευρά της ΑΣΕ σχετικά με τις εκλογές όπως πραγματοποιήθηκαν. Ο Σύλλογός μας της Χαλκιδικής είναι και ο πρωτοπόρος. Έχουμε κάνει εκλογές υβριδικές 4 φορές μέχρι τώρα και δεν άνοιξε ρουθούνι. Και μάλιστα σ' αυτές τις εκλογές που έχουμε κάνει μέχρι τώρα οι συνάδελφοι έχουν δείξει και τον δρόμο. Την πρώτη φορά συμμετείχαν διαδικτυακά μόλις 200 συνάδελφοι και στις τελευταίες εκλογικές διαδικασίες, πριν από μερικές ημέρες, 400 από τους 470, και μόλις 70 διά ζώσης. Δυστυχώς για σας οι συνάδελφοι μας έχουν ξεπεράσει, σας έχουν ξεπεράσει. Δείχνουν τον δρόμο, δείχνουν πώς πρέπει να γίνονται οι εκλογές. Γιατί οι εκλογές γίνονται με μαζικότητα. Δεν μπορούμε να έχουμε μικρά Σωματεία, μίζερα Σωματεία, όπου θα συμμετέχουν 5-6 για να κάνουμε διοικήσεις.

Η χρονιά που πέρασε δυστυχώς είχε πολλά να μας δώσει και να μας πει. Θα ήθελα να αναφερθώ σε δυο πράγματα τα οποία έκανε το Υπουργείο, ένα είναι η τροφοδότηση σε όλα τα σχολεία με διαδραστικούς πίνακες, και το δεύτερο με τα κιτ Ρομποτικής. Τι έκανε το Υπουργείο; Σας έδωσε εργαλεία και οι περισσότεροι συνάδελφοι δεν ξέρουν να τα χρησιμοποιήσουν. Είναι κάτι το πολύ σημαντικό για να δουλέψουν τα σχολεία μας. Εκεί οι συνάδελφοι δουλεύουν στα σχολεία. Είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Αυτό που θα έπρεπε να πούμε και έχει γίνει τις τελευταίες ημέρες είναι η κατάρτηση των Σχολικών Επιτροπών. Σε ευχαριστώ, συναδέλφισσα, για τη φωνή σου. Η κατάρτηση των Σχολικών Επιτροπών στους μικρούς Δήμους και δεν μιλάμε για τους Δήμους όπου έχουν 100 σχολικές μονάδες και περισσότερες. Πώς θα λειτουργήσουν τα σχολεία μας από τον Σεπτέμβρη; Το έχει δει το Υπουργείο; Έχει ασχοληθεί η Διδακτική Ομοσπονδία; Πώς θα δουλέψουμε; Έβγαλε προχθές μία διευκρινιστική το Υπουργείο με ΦΕΚ για 500 ευρώ, γι' αυτό το πεντακοσάριο της πείνας, για να δουλέψουν οι σχολικές μονάδες. Μα είναι δυνατόν; Οι ίδιοι οι Δήμοι δεν μπορούν να δουλέψουν με αυτά τα πεντακοσάρικα, θα δουλέψουν τα σχολεία μας; Και δεν έχει καμία διευκρίνιση. Τα 500 ευρώ είναι για το μονοθέσιο νηπιαγωγείο των 5 νηπίων ίδιο με το πεντακοσάριο του ΕΠΑΛ των 1.000 μαθητών. Είναι ντροπή αυτό! Θα πρέπει άμεσα, μέσα στο καλοκαίρι, και το Υπουργείο αλλά και οι Δήμοι να ασχοληθούν μ' αυτό. Θα μου πείτε τώρα οι Δήμοι δεν μπορούν να μαζέψουν τα σκουπίδια, θα ασχοληθούν με τις σχολικές μονάδες;

Άρα λοιπόν ο αγώνας είναι δικός μας. Είναι δικός μας και θα πρέπει η Διδακτική Ομοσπονδία με το που θα ανα-

κηρυχθεί καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο να ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα γιατί ο Σεπτέμβρης είναι πολύ κοντά.

Δυστυχώς στα Υπηρεσιακά Συμβούλια και ως αιρετός βρισκόμαστε σε ένα θλιβερό γεγονός κάθε χρόνο. Να έχουμε συναδέλφους αδυνατούντες οι οποίοι να μην μπορούν να μπουν μέσα στις σχολικές μονάδες. Να μην μπορούν να μπουν μες στην τάξη και να είμαστε αναγκασμένοι στα Υπηρεσιακά Συμβούλια αυτούς να τους κρύβουμε. Θα πρέπει αυτό το πράγμα κάποια στιγμή να σταματήσει. Και θα έλεγα ότι ένα πρώτο φίλτρο για να σταματήσει αυτό είναι και οι ιατρικές εξετάσεις τις οποίες δεν κάνουμε ποτέ, οι διορισμένοι, άπαξ, όταν θα διοριστούμε, ενώ οι αναπληρωτές κάθε χρόνο. Θα έλεγα λοιπόν και είναι πρότασή μου, όλοι οι συνάδελφοι από τους παλαιότερους μέχρι και τους νεότερους κάθε 5 χρόνια να περνάνε ιατρικές εξετάσεις. Και τότε; Την ημέρα των γενεθλίων τους, μια βδομάδα πριν - μια βδομάδα μετά. Έτσι λοιπόν θα έχουμε ένα μικρό φίλτρο, πραγματικά κάποιοι συνάδελφοι να φύγουν στη σύνταξη για να μπορέσουν να έρθουν και νεότεροι με διορισμούς.

Αλλά αυτό που είναι πολύ σημαντικό, συνάδελφοι, είναι η μείωση του αριθμού των μαθητών. Η υπογεννητικότητα έχει φέρει τα σχολεία μας να μικραίνουν. Στη Χαλκιδική φέτος τουλάχιστον 15 τμήματα λιγότερα θα δουλέψουν στο Νομό, που σημαίνει 15 δάσκαλοι και ανάλογες ώρες ειδικοτήτων. Δηλαδή ένα μεγάλο σχολείο, δυο εξαθέσια σχολεία χάνονται κάθε χρόνο. Θα έπρεπε εδώ να πούμε ότι να θεσμοθετηθεί η ενισχυτική διδασκαλία, δηλαδή στα σχολεία που περισσεύουν ώρες οι ώρες αυτές να μην φεύγουν σε άλλο σχολείο. Να παραμένουν εκεί ως ενισχυτική διδασκαλία. Και μάλιστα ανάλογα με τη λειτουργικότητα του σχολείου. Έτσι λοιπόν σε ένα 12θέσιο να υπάρχουν σίγουρα τουλάχιστον 12 ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας.

Και θα ήθελα να τελειώσω, συνάδελφοι, με ένα θέμα που μας ταλανίζει τον τελευταίο καιρό, είναι οι καταγγελίες που γίνονται απ' την πλευρά των γονέων μεταξύ συναδέλφων αλλά περισσότερο της κοινωνίας η οποία μας έχει βάλει στο στόχαστρο. Δυστυχώς, δυστυχώς, οι Σύλλογοί μας, οι περισσότεροι, δεν έχουν τη δυνατότητα να στηρίξουν δικαστικούς αγώνες, να στηρίξουν συναδέλφους με υπομνήματα, έτσι λοιπόν ο Σύλλογός μας έχει αυξήσει τη συνδρομή, έτσι λοιπόν το κάθε μέλος μας δίνει άλλα 7 ευρώ, γι' αυτό ακριβώς, να έχουμε τη δυνατότητα να στηρίξουμε συναδέλφους που έχουν δικαστικούς αγώνες. Έτσι λοιπόν σήμερα που μιλάμε, τουλάχιστον 5 συναδέλφους τους στηρίζουμε στα δικαστήρια, για τις αγωγές που έχουν γίνει από γονείς.

Θεωρώ λοιπόν ότι ο κάθε Σύλλογος ξεχωριστά και όχι κεντρικά η Διδακτική Ομοσπονδία θα πρέπει να στηρίξουμε αυτό τον αγώνα. Αυτό τον αγώνα τον δικαστικό που τον βλέπουμε μπροστά μας να αυξάνεται κάθε χρόνο. Δυστυχώς αλλά αυξάνεται. Έτσι λοιπόν θα θωρακίσουμε τον κάθε έναν συναδέλφο ξεχωριστά, τους Συλλόγους μας, τον αγώνα μας, την προσπάθεια που κάνουμε μες στο δημόσιο σχολείο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΛΙΑ ΓΚΑΤΖΩΛΗ

Β' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

Καλησπέρα συναδέλφωι,

Είμαι η Βαλασία Γκατζώλη, από τον Β' Σύλλογο Εκπαιδευτικών Ανατολικής Θεσσαλονίκης «Ο Μέγας Αλέξανδρος». Είναι η τρίτη φορά που έχω την τιμή να συμμετέχω ως αντιπρόσωπος στις Γενικές Συνελεύσεις της ΔΟΕ, και φέτος αισθάνομαι πως είναι η στιγμή να ακουστεί δυνατά και αποτελεσματικά η φωνή των συναδέλφων, που με εμπιστεύτηκαν.

Το θέμα που απασχολεί έντονα τους συναδέλφους στην καθημερινότητά τους είναι η επαγγελματική εξουθένωση για την οποία θα ήθελα να μιλήσω. Ελπίζω να μην έχουμε φτάσει και στη συνδικαλιστική εξουθένωση..., γιατί φαίνεται ότι μετά από τόση ώρα πως βαδίζουμε προς τα εκεί, γι' αυτό θα είμαι σύντομη και περιεκτική.

Στο αρχείο ενός δασκάλου, πριν από 100 χρόνια, του παππού μου, υπήρχαν πολλές λεπτομερείς αναφορές για το πώς διδασκε και τις γραφειοκρατικές διαδικασίες που τον απασχολούσαν, καθώς και το εξαντλητικό ωράριο που είχε. Από τότε, το κίνημα των δασκάλων έχει πετύχει πολλά. Θα αναρωτηθείτε λοιπόν, γιατί φτάσαμε στην επαγγελματική εξουθένωση μετά τη βελτίωση που έχουμε πετύχει με όχημά μας τον συνδικαλισμό. Πέρα από τα όσα ήδη γνωρίζουμε και έχουν αναφερθεί σε έρευνες για την επαγγελματική εξουθένωση, ένας άλλος λόγος εξουθένωσης αποτελεί η αίσθηση που επικρατεί στα σχολεία ότι είμαστε οι «αίροντας τας αμαρτίας του κόσμου». Ότι και αν συμβεί, την ευθύνη την

έχουν οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί, παρά τη βοήθεια που ενίοτε έχουμε από άλλους επαγγελματίες.

Ακόμη, η κοινωνία μάς έχει τοποθετήσει σε μια δυσμενή θέση όπου θεωρεί πως το επάγγελμά μας είναι σχεδόν παρασιτικό. Προτείνω, με τη στήριξη της ΔΟΕ και της παράταξής μου, της ΔΑΚΕ, να χρησιμοποιήσουμε σύγχρονα μέσα για να δείξουμε στην κοινωνία τη δύσκολη, απαιτητική και ψυχοφθόρα καθημερινότητα του επαγγέλματός μας.

Πρέπει να αλλάξουμε την εικόνα που έχει η κοινωνία για εμάς, γιατί είναι αυτή που μας εξουθενώνει, πέρα από την εκάστοτε κυβέρνηση και τα εκπαιδευτικά μέτρα. Να δείξουμε ότι οι εκπαιδευτικοί δεν «περνούν καλά» στα σχολεία, ότι το επάγγελμά μας είναι ένα από τα πλέον πιεστικά, με συχνό φαινόμενο την επαγγελματική εξουθένωση.

Προτείνω, λοιπόν, να δημιουργηθούν σύντομα φιλμ ή χιουμοριστικά βίντεο στο TikTok, αξιοποιώντας τα ίδια μέσα που χρησιμοποιούν άλλοι για να πείσουν την κοινωνία. Προβάλλετε ιστορίες εκπαιδευτικών. Είναι σύγχρονη τάση στον επιστημονικό κλάδο της ιστορίας της εκπαίδευσης οι ιστορίες ζωής των εκπαιδευτικών. Όχι όμως της εποχής του Κονδηλάκη, του «Όταν ήμουν δάσκαλος» ή από τον Καζαντζάκη, «δάσκαλε, τα κόκαλα δικά μου και το κρέας δικό σου».

Πρέπει να αλλάξει η κοινωνία άποψη για μας. Έτσι, μπορούμε να αναδείξουμε την αλήθεια: ότι το επάγγελμά μας αντιμετωπίζει μεγάλες δυσκολίες και να αποκτήσουμε φίλους και κοινωνικούς συμμάχους. Ας φροντίσουμε τους εαυτούς μας στον επαγγελματικό χώρο, ώστε να μην έχουμε άλλες τόσο δύσκολες και πιεστικές μέρες για τους δασκάλους, που από το σχολείο τους καταλήγουν στους γιατρούς...

Ευχαριστώ

ΗΛΙΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Ονομάζομαι Διαμαντόπουλος Ηλίας και είμαι εκλεγμένος στον Σύλλογο των Γιαννιτών με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Ανεξάρτητης Κίνησης Εκπαιδευτικών (Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.).

Θα ήθελα με την ευκαιρία που μου δίνεται από το βήμα αυτό να ευχαριστήσω όλες τις συναδέλφισσες και όλους τους συναδέλφους που μου έδωσαν τη δυνατότητα να συμμετάσχω σε αυτή την κορυφαία διαδικασία του κλάδου μας και να τους διαβεβαιώσω για ακόμη μία φορά πως θα προσπαθήσω εκφράζοντας όλους τους προβληματισμούς και όλα τα αιτήματα όλων των συναδέλφων, μόνιμων και αναπληρωτών, να μεταφέρω κάποια βασικά ζητήματα των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών.

Επιγραμματικά να αναφέρω κάποια απ' τα γενικά αιτήματα και δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Βασικά ζητήματα που απασχολούν τους συναδέλφους μας είναι: η οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, η ακρίβεια, το πρόβλημα εύρεσης στέγης, η εργασιακή εξουθένωση, η καταπάτηση του εργασιακού ωραρίου, η θωράκιση των εκπαιδευτικών και της λειτουργίας του σχολείου, η συνυπηρέτηση εκπαιδευτικών μόνιμων και αναπληρωτών -ως τότε θα επιτρέπουμε να χωρίζονται οι οικογένειές μας;- , η εξίσωση των δικαιωμάτων αναπληρωτών και μόνιμων, η προστασία της μητρότητας, η πλήρης κάλυψη των ασφαλιστικών αναγκών των εκπαιδευτικών, οι μαζικοί μόνιμοι διορισμοί, κτιριακά, στεγαστικά προβλήματα και η εξαγορά του χρόνου προϋπηρεσίας.

Δεν θα επεκταθώ σε όλα αυτά γιατί έχουν αναλυθεί από τους προηγούμενους ομιλητές, συγκεκριμένα όμως θα ήθελα να εστιάσω σε κάποια πολύ σημαντικά ζητήματα που απασχολούν τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους μας.

Υψίστης σημασίας για εμένα και για όλους μας θα πρέπει να είναι η προστασία της μητρότητας. Είναι αδιανόητο σε μία χώρα που αντιμετωπίζει τόσο σοβαρό πρόβλημα υπογεννητικότητας, με τα σχολεία να συρρικνώνονται συνεχώς, να μη δίνονται κίνητρα στους νέους ώστε να αποκτήσουν παιδιά και να μη στηρίζεται όσο πρέπει η μητρότητα.

Πολλές φορές οι νεοδιόριστοι και οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα δίλημμα καθώς καλούνται να επιλέξουν ή τα παιδιά και την οικογένειά τους ή τη δουλειά τους. Άλλες φορές απορρίπτουν εντελώς ακόμη και τη σκέψη να γίνουν γονείς. Αναγκάζονται να πάρουν άδεια άνευ αποδοχών και ακόμη χειρότερα οδηγούνται στην παραίτηση.

Για τους παραπάνω λόγους και όχι μόνο, είναι δίκαιη και κρίνεται απαραίτητη η προστασία της μητρότητας με την παροχή 9μηνης άδειας ανατροφής σε όλους, είτε είναι μόνιμοι - είτε αναπληρωτές εκπαιδευτικοί και στους δε αναπληρωτές η συγκεκριμένη άδεια θα πρέπει να είναι με πλήρεις αποδοχές, καταβολή ενσήμων και αναγνώριση της προϋπηρεσίας τους.

Σχετικά με τις άδειες άνευ αποδοχών που αναγκάζονται πολλές φορές οι νέοι γονείς να πάρουν. Όπως όλοι γνωρίζουμε υπάρχει η 4μηνη άδεια άνευ αποδοχών για ανατροφή τέκνου, αλλά και η 3μηνη άδεια για τους τρίτεκνους και πολύτεκνους εκπαιδευτικούς. Οι παραπάνω άδειες με τις πρόσφατες οδηγίες του Υπουργείου Παιδείας στις Περιφερειακές Διευθύνσεις και στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης εντάσσεται στο πλαίσιο όλων των αδειών άνευ αποδοχών, της 5ετούς άδειας άνευ αποδοχών των εκπαιδευτικών, με αποτέλεσμα όποια άδεια είναι πάνω από 1 μήνα να πρέπει υποχρεωτικά, σύμφωνα με την Οδηγία του Υπουργείου, χορηγείται έως τη λήξη του σχολικού έτους, δηλαδή έως τις 31/8^{ου}.

Έτσι νέοι γονείς εκπαιδευτικοί είναι αναγκασμένοι ή να πάρουν άδεια από την αρχή της σχολικής χρονιάς, 3μηνη ή 4μηνη, η οποία στην ουσία θα γίνει 9μηνη ή 12μηνη και μάλιστα χωρίς ένσημα, χωρίς προϋπηρεσία, χωρίς μόρια, ή να την κολλήσουν στο τέλος του σχολικού έτους: τον Μάιο, τον Ιούνιο, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, δηλαδή σε μια χρονική περίοδο που δεν τους εξυπηρετεί τους ίδιους αλλά την Υπηρεσία.

Οι άδειες για την ανατροφή των τέκνων θα πρέπει να δίνονται σε χρόνο που θα εξυπηρετεί τις ανάγκες της κάθε οικογένειας και με γνώμονα τις ανάγκες της ανατροφής των παιδιών και όχι σε περίοδο που ορίζει η κάθε Υπηρεσία.

Σχετικά με τις προσλήψεις των αναπληρωτών και την κάλυψη των κενών κάθε χρόνο βιώνουμε την ίδια κατάσταση. Τελειώνει το 1^ο τρίμηνο του σχολικού έτους, φτάνουμε στον Δεκέμβριο και σε πολλές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης εξακολουθούν να υπάρχουν κενά όλων των ειδικοτήτων. Είναι αδιανόητο να υπάρχουν ειδικά σχολεία χωρίς σχολικό νοσηλευτή, μαθητές χωρίς την εξατομικευμένη στήριξη που χρειάζονται, είτε από παράλληλη στήριξη, είτε από βοηθητικό προσωπικό, είτε από σχολικό νοσηλευτή, γιατί «έτυχε η συναδέλφισσα ή ο συνάδελφος να βγει σε άδεια ανατροφής ή σε άδεια κήσης και να περιμένουμε την επόμενη φάση αναπληρωτών που θα γίνει τον Νοέμβριο ή όποτε ορίσει το Υπουργείο.

Θα πρέπει την 1^η Σεπτεμβρίου να είναι πλήρως στελεχωμένες όλες οι σχολικές μονάδες και να υπάρξει ένα σύστημα άμεσης κάλυψης των κενών που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, είτε από μακροχρόνιες άδειες, είτε από παραιτήσεις εκπαιδευτικών.

Επίσης, σε κάθε φάση θα πρέπει να γίνονται όλες οι προσλήψεις που απαιτούνται για κάθε ειδικότητα και να δίνονται όλα τα κενά στους νεοπροσλαμβανόμενους. Όχι να γίνεται επιλογή και τοποθέτηση μέσω ΟΠΣΥΔ.

Τέλος, κρίνεται αναγκαίο και απαραίτητο να ιδρυθούν νέες οργανικές θέσεις και να γίνουν διορισμοί ώστε να μην καλύπτονται πάγιες ανάγκες από αναπληρωτές.

Σχετικά με την Ειδική Αγωγή και την κάλυψη των κενών αλλά και τις υπηρεσιακές μεταβολές. Υπάρχει ο Νόμος 4692 του 2020: «Ρύθμιση θεμάτων Ειδικής Αγωγής και εκπαίδευσης» λέγεται, όπου το άρθρο 48 ουσιαστικά απαγορεύει από τους συναδέλφους μας της Ειδικής Αγωγής να επιλέγουν και να τοποθετούνται σε κενά

με βάση τα μόριά τους και τις προτιμήσεις τους. Αντιθέτως τοποθετούνται κατά υποχρεωτικά σε σχολικές μονάδες και δομές ειδικής αγωγής. Αυτό δημιουργεί πάρα πολλές αδικίες, είναι καταστρατήγηση του πίνακα, είναι στέρηση του δικαιώματος των εκπαιδευτικών της ειδικής αγωγής να δηλώσουν και να τοποθετηθούν σε σχολεία που επιθυμούν. Αντιθέτως, τοποθετούνται υποχρεωτικά από την υπηρεσία (κάτι που δεν ισχύει για τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς). Στην ουσία, οι συνάδελφοί μας της ειδικής αγωγής «καλύπτουν» το κενό που προκύπτει από τις «περικομμένες» προσλήψεις για την κάλυψη των κενών. Είναι υποχρέωση της πολιτείας να προσλάβει όσους εκπαιδευτικούς χρειάζονται στην Ειδική Αγωγή ώστε να καλυφθούν και οι δομές των ειδικών σχολείων από την 1^η μέρα και χωρίς την υποχρεωτική τοποθέτηση κανενός. Αντιθέτως, το Υπουργείο προσλαμβάνει κάθε χρόνο λιγότερους αναπληρωτές, ή και στις μεταθέσεις και αποσπάσεις ικανοποιούνται λιγότερα αιτήματα, με αποτέλεσμα να «εγκλωβίζονται» οι συνάδελφοί μας που υπηρετούν σε ειδικά σχολεία και να μην μπορούν να πάρουν μετάθεση ή απόσπαση.

Πάνω σ' αυτό το κομμάτι και κλείνοντας θα ήθελα να πω

ότι θα πρέπει να αλλάξει η μοριοδότηση των δομών Ειδικής Αγωγής. Από τη μια έχει καταργηθεί το επίδομα ειδικής αγωγής (που λειτουργούσε ως κίνητρο) και από τη άλλη, βάσει του άρθρου 48 του Νόμου 4692 οι συνάδελφοί μας είναι υποχρεωμένοι να τοποθετηθούν πολλές φορές σε ειδικά σχολεία τα οποία είναι σε αστικά κέντρα και σε σχέση με τις υπόλοιπες σχολικές μονάδες της περιοχής τοποθέτησης δίνουν τα λιγότερα μόρια. Από τη μία τοποθετούνται υποχρεωτικά για το συμφέρον της υπηρεσίας και από την άλλη παίρνουν ελάχιστα μόρια με αποτέλεσμα να μην μπορούν στην πορεία να πάρουν μετάθεση ή απόσπαση στον τόπο συμφερόντων τους και από την άλλη αδικούνται κατάφορα. Αν το υπουργείο ενδιαφέρεται για την ειδική αγωγή και για την στελέχωση όλων των δομών της ειδικής αγωγής, θα πρέπει να δώσει κίνητρα στους εκπαιδευτικούς και όχι αντικίνητρα.

Θα ήθελα να αναφέρω πως ο θεσμός του αιρετού είναι πολύ σημαντικός και για όλους εμάς από τη ΔΑΚΕ/ΠΕ όπου διαχρονικά, με υπεύθυνη στάση και με τεκμηριωμένες θέσεις, είμαστε και θα είμαστε πάντα δίπλα σε κάθε συναδέλφισσα - σε κάθε συνάδελφο, να υπερασπιζόμαστε το δημόσιο σχολείο και κάθε δίκαιο αίτημά τους. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΘΑ ΖΗΣΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ευχαριστούμε πολύ και εγώ προσωπικά, η Μάρθα Ζήση, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ από τον Σύλλογο Υπαίθρου Θεσσαλονίκης, και η παράταξή μου για τον χρόνο σας αυτή τη στιγμή. Δεν είχαμε πρόθεση να σας καθυστερήσουμε περισσότερο, επειδή όμως προκληθήκαμε και επειδή η παράταξή μου έχει φωνή, θεωρούμε αυτή τη στιγμή ότι ο έχων ύψος ακούει ακουέτω.

Ως ΔΑΚΕ, έχοντας όπως και το σύνολο του κλάδου υπόψη την απαραίτητη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στις 15/3^{ου} του 2024, που με έναν τρόπο που προσβάλλει την έννοια της δικαιοσύνης, έκρινε την απεργία - αποχή της ΔΟΕ παράνομη, καταχρηστική, πολιτική και ότι άλλο, απαγορεύοντας τη συνέχιση και επαναπροκήρυξή της, την επιθετική πολιτική του Υπουργείου Παιδείας κατά της συνδικαλιστικής δράσης των εκπαιδευτικών, την άρνησή του να αντιληφθεί την ανάγκη για παύση εφαρμογής των Νόμων 4692 και 4823 και την έναρξη ενός ειλικρινούς και ουσιαστικού

διαλόγου, καθώς και την πρόθεσή του να επιβάλλει ποινές με βάση τις διατάξεις του 4823 του '21, που ήδη έχει οδηγήσει σε παραιτήσεις στελεχών της εκπαίδευσης προκειμένου να μην τιμωρηθούν, λαμβάνοντας, επίσης, υπόψη τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του περασμένου Μαρτίου και την απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων της 1^{ης} Απριλίου, θεωρούμε ως αυτονόητη τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στο πλέγμα των νόμων της αντιεπιστημονικής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, με βάση τις ειλημμένες αποφάσεις του κλάδου.

Στο επίπεδο της εσωτερικής - εξωτερικής αξιολόγησης, με τη μέθοδο ασπίδα, κατά της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων, τα ενιαία κείμενα και στο επίπεδο της ατομικής αξιολόγησης με την απεργία - αποχή, σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων, διατηρώντας στο ακέραιο την άποψή μας για την επισφάλεια του μέσου και τέλος τις στάσεις εργασίας που κηρύσσει το Δ.Σ. της ΔΟΕ για την κάλυψη των προς αξιολόγηση συναδέλφων.

Με βάση τα παραπάνω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκτιμούμε ότι δεν υπάρχει λόγος για την όποια επανεντιβεβαίωση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΛΑΜΙΔΙΩΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Καλαμιδιώτου Βασιλεία από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λέσβου, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Καθημερινότητα, συνάδελφοι, του εκπαιδευτικού, όπως ξέρουμε όλοι, πλήττεται ποικιλοτρόπως. Η γραφειοκρατία, η εργασιακή εξουθένωση, ο αυταρχισμός, η επιμελής αγνόηση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Σε όλα αυτά και σε πολλά άλλα προστίθεται ένα παρωχημένο και απαρχαιωμένο νομοθετικό πλαίσιο που δυσχεραίνει το σύνολο των δραστηριοτήτων του εκπαιδευτικού, τόσο στο σχολικό όσο και στο οικογενειακό περιβάλλον, μειώνοντας την αξία της προσφοράς μας μέσα στα σχολεία και επιστρέφοντας στην οικογενειακή εστία εξουθενωμένοι, απογοητευμένοι και ψυχικά φορτισμένοι.

Η αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου για την πραγματοποίηση των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών αποτελεί ακόμα μία από τις προτεραιότητες του κλάδου. Προς τούτο στην Ολομέλεια των αιρετών που πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο του '24 με πρωτοβουλία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας κατατέθηκαν προτάσεις που εμείς ως αιρετοί στα Υπηρεσιακά της Συμβούλια τις αντιμετωπίζουμε καθημερινά.

Για τον λόγο αυτό με ΔΑΚΕ Π.Ε., ως υπεύθυνη παράταξη, σταθήκαμε απέναντι στον μεθοδευμένο εξοβελισμό των αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών, κλείνοντας τα αυτιά στις κραυγές από τη μια και στις εκκωφαντικές σιωπές από την άλλη, σε όλους όσους αδυνατούν ή δεν

επιθυμούν να δουν την ουσία, μεταθέτοντας το πεδίο αντιπαράθεσης στην ηλεκτρονική ψηφοφορία.

Κανένας δεν είχε το δικαίωμα να επιτρέψει να παγωθεί αυτή η οφθαλμοφανής επιθυμία του Υπουργείου Παιδείας, ότι δηλαδή η ουσία και το επίδικο δεν ήταν ο τρόπος διεξαγωγής των εκλογών, αλλά το γεγονός της αυθαιρεσίας και της αδιαφάνειας που θριάμβευσε τα προηγούμενα χρόνια στα υπηρεσιακά συμβούλια.

Αυτή είναι και η σχέση ευθύνης που δημιουργούμε με τον κλάδο. Και είναι μία από τις αρετές μιας υπεύθυνης και ικανής ηγεσίας, της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας στην προκειμένη περίπτωση, να κρίνει και να αποφασίζει με βάση τα χαρακτηριστικά, της περιόδου που βιώνει.

Έτσι λοιπόν, επειδή τις τελευταίες μέρες και πάλι θυμηθήκαμε τους «νόθους» ή λίγο αργότερα τους «αιρετούς» από την άλλη, αισθάνθηκα την ανάγκη να δω λίγο την ετυμολογία της λέξης νόθος.

Πρώτη ετυμολογία: είναι αυτός που γεννήθηκε από μη νόμιμη σχέση. Δεύτερη: που περιέχει στοιχεία τα οποία δημιουργούν σύνθεση με ανώμαλο, ασταθό, όχι ξεκάθαρο χαρακτήρα, δηλαδή ο ασταθής, ο συγκεχυμένος ή ο παραπλανητικός. Τρίτη: που έχει παραποιηθεί ή έχει αλλοιωθεί ως προς τη φύση και την ουσία του, που έχει χάσει τη γνησιότητά του. Τέταρτη: που αμφισβητείται η γνησιότητά του.

Εμείς, συνάδελφοι, όμως οι «νόθοι» ή οι «αιρετοί» είμαστε αυτοί που υποστηρίζουμε τα δίκαια αιτήματα των συναδέλφων μας μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια και ελέγχουμε τη διαφάνεια των διαδικασιών. Με εμάς τους «νόθους» ή τους «αιρετούς» είναι που έρχονται σε επικοινωνία οι συνάδελφοι, ακόμα και τα στελέχη των παρατά-

ξενον που δεν συμμετέχουν και δεν μας αναγνωρίζουν για να μας μεταφέρουν τα αιτήματά τους, προκειμένου να τα υποστηρίξουμε μέσα στα ΠΥΣΠΕ και στα ΑΠΥΣΠΕ. Και πράττουν καλά τελικά, γιατί εμείς είμαστε αιρετοί όλων των συναδέλφων και όχι των παρατάξεών μας.

Αναφορικά με το διεκδικητικό πλαίσιο, πολλά από αυτά έχουν ήδη αναφερθεί από τους προηγούμενους συναδέλφους, αλλά είναι σημαντικά κάποια από αυτά να τα θίξουμε.

Όντως οι πολυταλαιπωρημένοι συνάδελφοι αναπληρωτές που διορίστηκαν έχουν να αντιμετωπίσουν και τη βάση της διετίας. Είναι λοιπόν, αναγκαία η μείωση του υποχρεωτικού χρόνου υπηρετήσης της οργανικής απ' τους νεοδιοριστούς στο 1 έτος και με δυνατότητα απόσπασης από το 1^ο έτος του διορισμού μας.

Στο ΠΥΣΠΕ Λέσβου, στο οποίο είμαι και αιρετός, αντιμετωπίζουμε καθημερινά ζητήματα όπου συνάδελφοι που προέρχονται από άλλες περιοχές δεν έχουν τον τρόπο να βρεθούν κοντά στις οικογένειές τους.

Αναγκαίος επίσης είναι ο ενιαίος τρόπος τοποθέτησης, καθώς παρατηρούμε πανελλαδικά για τα ίδια θέματα να υπάρχουν για διαφορετικοί τρόποι λήψης αποφάσεων. Είναι ξεκάθαρο ότι δημιουργούνται ανισότητες και ανισοτιμίες. Θα αναφερθώ σε ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγμα. Έχουμε συναδέλφους που πρέπει να πάρουν προσωρινή τοποθέτηση και θα κάνουν χρήση μακροχρόνιας άδειας. Αν κάνουμε μια ερώτηση εδώ μέσα σε όσους συναδέλφους είναι αιρετοί στα κατά τόπους ΠΥΣΠΕ θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τρόποι. Συγκεκριμένα, αλλού λαμβάνεται υπόψη η σειρά του πίνακα ανοίγοντας και κλείνοντας το κενό ανάλογα με τις άδειες που θα κάνουν χρήση οι συνάδελφοι. Αλλού αυτό δε συμβαίνει, αλλά αυθαιρέτως αποφασίζεται ότι σε κάθε κενό θα δοθεί μία άδεια για να μην υπάρχει συσσώρευση αδειών σε κάποιο σχολείο. Με αυτό τον τρόπο στην πραγματικότητα δεν ακολουθείτε τη σειρά πίνακα, δημιουργώντας ανισοτιμίες. Κατανοούμε όλοι ότι δημιουργούνται ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τη διαφορετική μοριοδότηση που έχει κάθε σχολική μονάδα, και κατ' επέκταση τη μοριοδότηση που λαμβάνουν οι συνάδελφοι που στην πραγματικότητα έχουν δικαίωμα να διεκδικήσουν, ειδικά μάλιστα όταν αυτά είναι δυσπρόσιτα και τα απομακρυσμένα σχολεία

για τα οποία λαμβάνεται και διαφορετική μοριοδότηση. Είναι λοιπόν πραγματικά ανάγκη να υπάρχει ενιαίος τρόπος τοποθέτησης επιμέρους και για όλα τα θέματα.

Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου και για τις μεταθέσεις και για τις αποσπάσεις με την ενσωμάτωση των εκπαιδευτικών στις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις. Για λόγους χρόνου δε θα αναφερθώ αναλυτικά, καθώς ήδη έχουν καταγραφεί ως προτάσεις. Πολλά χρόνια, τίθεται η ανάγκη για τον επαναπροσδιορισμό των ασθενειών που εντάσσει τους εκπαιδευτικούς σε ειδικές κατηγορίες. Ερχόμαστε πραγματικά αντιμέτωποι με ένα πλαίσιο το οποίο αντιλαμβάνεται τη μία ασθένεια ως σοβαρή και την άλλη ως ανύπαρκτη μέσα στο πλαίσιο.

Διεύρυνση των αρμοδιοτήτων των Υπηρεσιακών Συμβουλίων και όχι λήψη αποφάσεων από μονοπρόσωπα όργανα. Σοβαρό παράδειγμα ο προσδιορισμός και η διαπίστωση των λειτουργικών κενών από τα ΠΥΣΠΕ, οι τοποθετήσεις των αναπληρωτών συναδέλφων, οι προ-σλήψεις των αναπληρωτών σε όλα τα πραγματικά κενά.

Επαναφορά των αιρετών στα Συμβούλια Επιλογής για τη διαφύλαξη της διαφάνειας και της αξιοκρατίας, καθιέρωση του τρίτου αιρετού, μοριοδότηση των μονογονεϊκών οικογενειών και διευθέτηση των διαδικασιών για τη συνυπηρετήση των εκπαιδευτικών ειδικά μάλιστα σε ΠΥΣΠΕ που δεν αποτελούν μία περιοχή μετάθεσης, αλλά αποτελούνται από νησιωτικά συμπλέγματα. Και σε αυτή την περίπτωση δημιουργούνται τρομερά προβλήματα στην τοποθέτηση.

Κατάργηση του άρθρου 123 του 4763 για την αντικατάσταση των αιρετών σε περίπτωση παραίτησης που παραβιάζει ξεκάθαρα το εκλογικό αποτέλεσμα και τη σειρά εκλογής.

Η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών με διαχρονικά υπεύθυνη, δυναμική και διεκδικητική, ακηδεμόνευτη στάση και με τεκμηριωμένες θέσεις, δίχως να επενδύουμε σε εύκολα συνθήματα και σε πρακτικές λαϊκισμού, σε άγονες αντιπαραθέσεις μόνο για το θεαθήναι, αλλά πάντα κοντά σε δίκαιη διεκδίκηση των συναδέλφων, θα συνεχίσει να υπερασπίζεται το δημόσιο σχολείο με όλες μας τις δυνάμεις. Συνεχίζουμε δυναμικά και υπεύθυνα με τη διαβεβαίωση ότι όλοι οι αιρετοί της παράταξής μας θα είναι αιρετοί όλων των συναδέλφων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, ως αντιπρόσωπος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πάτρας, εκλεγμένος με τη ΔΑΚΕ, χαιρετίζω την 93^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, έχοντας την τιμή να συμμετέχω για ακόμα μία χρονιά στην κορυφαία διαδικασία του κλάδου μας, που είναι πραγματικά η φωνή των εκπαιδευτικών.

Σήμερα, συνάδελφοι, από το βήμα που μου δίνεται θα

ήθελα να μεταφέρω πριν μιλήσω και για την ημερήσια διάταξη, κάποια μηνύματα συναδέλφων αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Θα ήθελα, λοιπόν, να μεταφέρω κάποια μηνύματα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών γενικότερα, βέβαια εγώ είμαι εκπαιδευτικός ειδικής αγωγής και στην ειδική αγωγή οι περισσότεροι είμαστε αναπληρωτές.

Τα διαχρονικά μας προβλήματα, λοιπόν, συνεχίζουν και είναι πολλά και ζητούν επιτακτικά ουσιαστικές λύσεις και όχι ευχολόγια.

Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί κάθε χρόνο είμαστε αντιμέτωποι με την εργασιακή επισφάλεια. Καλύπτουμε

λειτουργικά και οργανικά κενά στην εκπαίδευση και είμαστε παραπάνω από αναγκάιοι για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες. Θα λέγαμε δεν είμαστε πλέον αναπληρωτές αλλά είμαστε μόνιμοι αναπληρωτές αφού αναπληρώνουμε τον ίδιο μας τον εαυτό.

Εργαζόμαστε, λοιπόν, όπως και εγώ αρκετά χρόνια στη δημόσια εκπαίδευση, σε διαφορετικές περιοχές, με μεγάλο κόστος, χωρίς να εγγυάται το κράτος τον διορισμό μας. Είμαστε νέοι εκπαιδευτικοί με γνώσεις, δεξιότητες, με διάθεση και όρεξη για προσφορά στα δημόσια σχολεία μας και ζούμε με την αγωνία και την ανασφάλεια της πρόσληψής μας.

Όσοι από μας βρισκόμαστε στο χώρο της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης σε συνδυασμό με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως αναπληρωτές, καλούμαστε να διαχειριστούμε τις ελλείψεις και τα προβλήματα του χώρου της ειδικής αγωγής, γεγονός που δημιουργεί ακόμα πιο δύσκολες εργασιακές συνθήκες. Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στερούμαστε βασικών δικαιωμάτων και προνομίων και καμιά φορά δυστυχώς μας αντιμετωπίζουν ως εκπαιδευτικούς δεύτερης κατηγορίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, συνάδελφοι, αποτελεί η περίπτωση συναδέλφων αναπληρωτριών που κυφορούν και σε ενδεχόμενη επαπειλούμενη κύηση δεν δικαιούνται ξεχωριστή άδεια, όπως οι μόνιμες συναδέλφισσές τους, παρά μόνο αναρρωτικές άδειες που και αυτές τις χρεώνονται όπως γνωρίζετε. Ακολούθως, μετά τη γέννα δικαιούνται δύο μήνες άδεια λοχείας και τρεισήμισι μήνες άδεια ανατροφής, όταν οι διορισμένες συναδέλφισσες δικαιούνται ολόκληρο το εννιάμηνο.

Το πρόβλημα με τις άδειες δεν αφορά μόνο τις έγκυες συναδέλφους, αφορά όλους τους αναπληρωτές οι οποίοι το ξέρετε νομίζω, απλά ακούστε το, για να δούμε τι θα κάνουμε, δεν είναι δυνατόν, συνάδελφοί μου, οι αναπληρωτές να μην έχουν το δικαίωμα να αρρωστήσουν και να πληρώνουν από την τσέπη τους την αναρρωτική άδεια, να πληρώνουν το ημερομίσθιό τους.

Δεν θα επιτρέψουμε να συνεχιστεί ο εμπαιγμός και να αντιμετωπιζόμαστε οι αναπληρωτές σαν παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Να βρισκόμαστε παραγκωνισμένοι. Βιώνουμε συνεχώς ανισότητες. Άλλο ένα παράδειγμα που μου έλεγαν κάποιοι συνάδελφοι οι οποίοι ήσαν αναπληρωτές και μονιμοποιήθηκαν, υπάρχει μεγάλη διαφορά στο σύστημα υπολογισμού των μορίων, το οποίο πάλι δυσχεραίνει συναδέλφους, ενώ είναι αναπληρωτές και πετυχαίνουν κενά κοντά στην οικία τους, μετά αργότερα υποτίθεται πως έχουν περισσότερα δικαιώματα, ενώ δεν συμβαίνει αυτό. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να δούμε, να μην αλλάζουν συνεχώς οι μοριοδοτήσεις.

Και τώρα πιο συγκεκριμένα. Για την ειδική αγωγή και σύμφωνα με το διεκδικητικό μας πλαίσιο, αγωνιζόμαστε για την ισότιμη αντιμετώπιση της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης ως ενιαία με την υπόλοιπη εκπαίδευση και όχι ως ένα ξεχωριστό και υποδεέστερο κομμάτι, αλλά ως αναπόσπαστο λειτουργικό μέρος της υποχρεωτικής δημόσιας δωρεάν παιδείας.

Ζητάμε αύξηση χρηματοδοτήσεων για τον χώρο της

ΣΜΕΑΕ, με σκοπό να καλυφθούν όλες οι λειτουργικές δαπάνες και να εξοπλιστούν τα δημόσια σχολεία με την αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή και το απαραίτητο εποπτικό υλικό. Ζητάμε μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη κατά 3 μαθητές, όταν φοιτά μαθητής με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Ζητάμε νέο σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο στο οποίο η πολιτεία θα κατοχυρώνει και θα διασφαλίζει σε όλους τους μαθητές με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες την υποστήριξη, ώστε να προαχθούν σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά, κοινωνικά, ηθικά και αισθητικά μέσα σε κλίμα ισοτιμίας, ελευθερίας, ασφάλειας και σεβασμού. Ζητάμε έγκαιρη και πλήρη στελέχωση όλων των δομών ειδικής αγωγής, για οργανικότητες και μόνιμες προσλήψεις. Γνωρίζετε ότι στα ειδικά σχολεία δεν υπάρχουν οργανικές θέσεις για τις ειδικότητες και αυτό είναι κάτι που πρέπει να τονίσουμε.

Στελέχωση των ΚΕΔΑΣΥ με μόνιμο προσωπικό. Δεν είναι δυνατόν κάθε χρόνο οι συνάδελφοι που κάνουν τη διάγνωση και την παρέμβαση - έχοντας δουλέψει και ο ίδιος στο ΚΕΔΑΣΥ - δεν είναι δυνατόν κάθε χρόνο να έρχονται νέοι συνάδελφοι, διότι χρειάζεται μία εμπειρία και είναι πολύ σημαντικό για να βοηθηθεί και ο μαθητής που έρχεται στο ΚΕΔΑΣΥ αλλά πολλών μάλλον, γιατί μερικοί μπερδεύονται και νομίζουν ότι είναι κάτι ιδιωτικό το ΚΕΔΑΣΥ. Το ΚΕΔΑΣΥ έχει σκοπό να υποστηρίξει το σχολείο. Και για να το κάνει αυτό πρέπει να έχει εκπαιδευτικούς οι οποίοι να είναι και εκπαιδευμένοι, να είναι μόνιμοι, να γνωρίζουν τις καταστάσεις, ώστε να μπορούν να βοηθήσουν περισσότερο.

Σαφώς να συνεχιστούν οι προσλήψεις μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού. Να καλυφθούν τα χιλιάδες κενά που υπάρχουν ιδιαίτερα στην ειδική αγωγή. Δωρεάν και συχνές ενδοσχολικές επιμορφώσεις όλων των εκπαιδευτικών, γιατί πρέπει να το πούμε και αυτό, ότι υπάρχουν συνάδελφοι που ίσως έχουνε δουλέψει και εργαστεί σε σχολεία που να μην είχαν αντιμετωπίσει περιπτώσεις δύσκολες και πρέπει να γνωρίζουν πώς πρέπει να συμπεριφερθούν με τον εκπαιδευτικό της παράλληλης στήριξης. Οι εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης έχουνε σαφώς γνώσεις πάνω σε τέτοιες περιπτώσεις από το πανεπιστήμιο και από τις επιμορφώσεις που έχουνε, αλλά χρειάζεται περαιτέρω επιμόρφωση για το πώς θα λειτουργήσει ομαδικά όλο αυτό. Και δεν πρέπει να είναι η παράλληλη στήριξη και ξεχωριστά ο δάσκαλος της τάξης και ο καθένας να λειτουργεί μόνος του. Πρέπει να καταλάβουμε ότι μόνο ομαδικά θα προχωρήσει, θα γίνεται καλύτερο το σχολείο μας. Και αυτό είναι επισημαίνεται και από τη βιβλιογραφία μας, μιλώντας, δηλαδή, και επιστημονικά.

Δημιουργία τουλάχιστον ενός τμήματος ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα προσχολικής και δημοτικής εκπαίδευσης με πρόβλεψη λειτουργίας 2^{ου} ανάλογα με τις ανάγκες και όχι να διώχνουμε τα παιδιά από τα σχολεία. Πολλές φορές, συνάδελφοι, το έχω ακούσει, διώχνουν τα παιδιά, επειδή λέει δεν συγκροτούνται άλλα τμήματα ένταξης. Τι σημαίνει αυτό; Πρέπει να υπάρχουνε και αν

υπάρχει ο αριθμός αυτός να δημιουργηθούν και δεύτερα τμήματα ένταξης.

Δημιουργία, όπως είπαμε, σε κάθε γενικό δημοτικό σχολείο τμήματος ένταξης, σε κάθε σχολική μονάδα και αυτό που πρέπει να το πάμε και παραπέρα γιατί μιλάμε για συμπερίληψη, μιλώντας πάλι επιστημονικά, δεν είναι αναγκαία μόνο η ύπαρξη των τμημάτων ένταξης και πρέπει να το πούμε σ' αυτή την αίθουσα. Πρέπει να μιλήσουμε επιτέλους για οργανική θέση στην ειδική αγωγή σε κάθε δημόσιο γενικό σχολείο! Να μιλήσουμε για συμπερίληψη. Δεν υπάρχει παράλληλο σύστημα. Είναι ντροπιαστικό αυτό να μιλούμε για παράλληλη στήριξη. Τι σημαίνει παράλληλη στήριξη; Τι σημαίνει; Δηλαδή θέλουμε να μην είναι ίσα όλα τα παιδιά; Δεν θέλουμε αυτό το πράγμα, συνάδελφοι.

Άρα, λοιπόν, αυτό πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα γιατί το είπατε και χθες, πρέπει να έχουμε θέσεις ξεκάθαρους, άρα στην ειδική αγωγή από αύριο πρέπει να λέμε: οργανική θέση σε κάθε δημόσιο γενικό δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο σαφώς, διότι θα βοηθήσει όχι τους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, μην νομίζετε ότι το λέω για να διοριστούμε, αλλά γιατί θα βοηθήσει το δημόσιο σχολείο και θα φέρει στην πράξη τη συμπερίληψη για την οποία μιλάμε τόσο καιρό.

Ήρθε η ώρα, λοιπόν, να αγωνιστούμε για την ουσιαστική

συμπερίληψη. Να προχωρήσουμε όλοι μαζί - το είπε και ο Πρόεδρος εχθές - με μία φανέλα, με τη φανέλα του κλάδου. Με γνώμονα τα προβλήματά μας και τις διεκδικήσεις μας. Είναι η ώρα να βγούμε μπροστά με θάρρος και περηφάνια για τον κλάδο μας. Να μην επιτρέψουμε σε κανέναν να απαξιώνει τον κλάδο. Η Ομοσπονδία μας δεν έχει προδώσει τις αρχές και τις αξίες μας και έχει υπερασπιστεί με αίσθημα ευθύνης τους εκπαιδευτικούς.

Θα ήθελα να πω και για τη ΔΑΚΕ η οποία ήταν στο Προεδρείο τόσο καιρό, έχει αποδείξει διαχρονικά με αίσθημα ευθύνης ότι λειτουργεί ανεξάρτητα και ακηδεμόνευτα. Και ότι αγωνίζεται για όλους τους εκπαιδευτικούς χωρίς εξαιρέσεις. Δεν θα επιτρέψουμε η ΔΟΕ να γίνει κομματικό τσιφλίκι κανενός και αυτό πρέπει να το καταλάβουν όλοι. Για το καλό του κλάδου πάντα μιλώντας και θα κλείσω με τους στίχους του Οδυσσέα Ελύτη: μέσα στη θλίψη της απέραντης μετριότητας που μας πνίγει από παντού, παρηγοριέμαι ότι κάπου, σε κάποιο καμαράκι, κάποιοι πεισματάρηδες αγωνίζονται να εξουδετερώσουν τη φθορά. Ας είμαστε, λοιπόν, εμείς αυτοί οι πεισματάρηδες. Με ενότητα και πίστη στον αγώνα μας, θα τα καταφέρουμε. Όλοι μαζί.

Καλή δύναμη.

Σας ευχαριστώ.

ΣΑΒΒΑΣ

ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Καλησπέρα σε όλους, συνάδελφοι.

—α προσπαθήσω να συμπεριλάβω όσο πιο πολλά γίνεται στο χρόνο που έχω.

Θα ξεκινήσω από το ότι θεωρώ αυτονόητο, για να προχωρήσουμε μπροστά πρέπει οπωσδήποτε να ορίσουμε το πλαίσιο του αγώνα, αλλά πριν γίνει αυτό, εξίσου αυτονόητο θεωρώ ότι έπρεπε να είναι που απ' ό,τι φαίνεται δεν είναι, ότι πρέπει να κοιταχτούμε στα μάτια και να αναρωτηθούμε: χωρίς συναινέσεις, χωρίς συγκλίσεις, χωρίς ζυμώσεις, είναι δυνατόν να έχουμε διεκδικήσεις; Είναι δυνατόν να συζητάμε για ομόνοια, για κινηματικές δράσεις, ενώ ταυτόχρονα κάποιοι περιχαράκωνονται σε ιδεοληψίες και σκοπιμότητες; Εκτιμώ πως όχι. Δεν είναι δυνατόν.

Για το σκοπό αυτό εμείς ως υπεύθυνη παράταξη, ως φωνή λογικής, ως στάση καθαρή θα προσπαθήσουμε όπως πάντα, μέσα σ' αυτό το δύσκολο, είναι αλήθεια, πολιτικό περιβάλλον, εντός και εκτός αυτής της αίθουσας, της Συνέλευσης, θα προσπαθήσουμε, επαναλαμβάνω, να προτείνουμε να οριστεί ένα αγωνιστικό πλαίσιο που καλύπτει τα προβλήματα όλων των συναδέλφων. Εργασιακά και κοινωνικά.

Ένα αγωνιστικό πλαίσιο που θα δίνει τα κατάλληλα χαρακτηριστικά και τη δυναμική στον κλάδο, με βάση το

διεκδικητικό πλαίσιο που ανταποκρίνεται στην καθημερινότητα των συναδέλφων.

Ακούστηκαν πολλά, τόσο στην κριτική πεπραγμένων, όσο και στη συζήτηση των θεμάτων ημερήσιας διάταξης. Εξακολουθώ να προσπαθώ να κατανοήσω ορισμένες από τις διαφωνίες.

Δεν θέλουμε όλοι ένα νέο εκσυγχρονισμένο θεσμικό πλαίσιο για την ειδική αγωγή;

Δεν θέλουμε όλοι να υπηρετήσουμε με το κατάλληλο σθένος και να επικαιροποιήσουμε τις αποφάσεις της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ που αφορά τις αποφάσεις για την ειδική αγωγή;

Δεν θα πρέπει λοιπόν να είναι στις προτεραιότητές μας όλα αυτά που περιεγράφηκαν στην εισήγηση του Δ.Σ. για την ειδική αγωγή;

Μάλιστα, θα τονίσω ότι η αντιμετώπιση της ειδικής αγωγής ως αναπόσπαστο λειτουργικό μέρος της εκπαιδευτικής πράξης συμβάλλει οπωσδήποτε και στην ολοκλήρωση της δημόσιας δωρεάν παιδείας.

Ευτυχώς υπάρχουν υπεύθυνες φωνές εδώ μέσα και επιτέλους συζητάμε τόσο διεξοδικά για την αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου των υπηρεσιακών μεταβολών και εν γένει της εκπροσώπησης από τους αιρετούς του κλάδου. Ας μην τις ψηφίζετε μερικοί. Ας μην θέλετε, για παράδειγμα, δικαιώματα συνυπηρέτησης των οικογενειών των εκπαιδευτικών.

Ας μην ψηφίσετε τη μείωση του χρόνου υπηρετήσεως της οργανικής θέσης.

Ας μην ψηφίσετε τις προσλήψεις αναπληρωτών στα πραγματικά κενά πριν την έναρξη των μαθημάτων.

Γιατί αυτά περιλαμβάνονται, και μια σειρά ακόμη ζητημάτων παρόμοιων, στην εισήγηση. Και λέω δεν πειράζει, και ας μην τα ψηφίσετε, γιατί έχει πολύ μεγάλη σημασία ότι συγκεντρώνονται προτάσεις, ιδέες συγκεκριμένες, σοβαρές και υπεύθυνες, που βαθιά μέσα σας ξέρετε πολύ καλά ότι έπρεπε και πρέπει να αποτελούν μέρος του διεκδικητικού πλαισίου και σιγά-σιγά αυτή την αλλαγή σελίδας θα κάνετε και θα έρθει η ημέρα που θα το καταλάβετε ότι όλα αυτά είναι προς το συμφέρον των συναδέλφων.

Επιπλέον σημαντική επιδίωξή μας και σημαία του διεκδικητικού πλαισίου πρέπει να είναι η υπηρεσιακή προστασία των συναδέλφων.

Έχουμε δει όλοι τι πάει να γίνει και με την πλατφόρμα καταγγελιών, με όλα τα περιστατικά που κατά καιρούς συναντάμε από άκρη σε άκρη της Ελλάδας, και οπωσδήποτε είναι προς τη σωστή κατεύθυνση η απόφαση πλέον για διάταξη του Νόμου ώστε να μην εφαρμόζονται τα συγκεκριμένα άρθρα του Ποινικού Κώδικα για εκπαιδευτικούς κατά την εκτέλεση καθηκόντων τους.

Φυσικά και δεν ξεχνάμε, το επαναλαμβάνουμε σε κάθε χρόνο και με κάθε ευκαιρία, το μείζον ζήτημα της μείωσης του διδακτικού ωραρίου, ιδίως των νηπιαγωγών και των εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων σχολείων, με τις κατάφωρες αδικίες και ανισότητες που διακωλύονται από την απουσία ρύθμισής της και αναφέρθηκαν λεπτομερώς στις τοποθετήσεις απ' αυτό το βήμα, και είναι μάλιστα ειλημμένες αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης και προηγούμενων Γενικών Συνελεύσεων και επικαιροποιούνται σήμερα και εξειδικεύονται με την εισήγηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Τελειώνοντας, πρέπει να πω ότι είναι τεράστιο το θέμα της χρόνιας από την εποχή ακόμη των μνημονίων, της χρόνιας λεηλάτησης των εισοδημάτων, των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας, είναι τεράστιο το

ζήτημα της ακρίβειας, σε όλα τα επίπεδα. Είναι γεγονός ότι η αγοραστική αξία του χρήματος έχει ελαχιστοποιηθεί, λόγω αυτής ακριβώς της ακρίβειας.

Είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαίο να βάλουμε επιτακτικά στο διεκδικητικό μας πλαίσιο την οικονομική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαίο να αναδείξουμε το αυτονόητο δικαίωμά μας να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας.

Ως δράσεις λοιπόν που θα πρέπει να γίνουν, αυτό το οποίο έχουμε να προτείνουμε, είναι ότι πρέπει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας να παρακολουθεί τις εξελίξεις μέσα στο καλοκαίρι, για να υπάρχει άμεση αντίδραση σε περίπτωση απόπειρας θεσμοθέτησης αντικειμενικών ρυθμίσεων, με βάση φυσικά και τη θέση του κλάδου.

Πρέπει να επιδιώξει το Διοικητικό Συμβούλιο να πραγματοποιήσει συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, με την παρουσία του Υπουργού, αυτή τη φορά, ώστε να συζητηθούν όλα τα ζητήματα που ταλανίζουν τον κλάδο. Μάλιστα σε κάθε περίπτωση πρέπει να επιδιώξει μια συνάντηση και με τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ως επικεφαλής της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής.

Μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς και ανάλογα με τις εξελίξεις, πρέπει να εκτιμηθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο ο χρόνος πραγματοποίησης κύκλου Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλειας Προέδρων και των εισηγήσεων που θα κατατεθούν σ' αυτές.

Σε περίπτωση απόπειρας υλοποίησης επιθετικών μέτρων, π.χ. η θεσμοθέτηση γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ, άμεση απόφαση από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για πραγματοποίηση πολύμορφων αγωνιστικών κινητοποιήσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ**
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Κωνσταντινίδης Δημήτρης από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δράμας με το ψηφιοδελτίο της ΔΑΚΕ.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια όλοι μας βιώνουμε όλο και μεγαλύτερο εργασιακό άγχος, εργασιακή εξουθένωση, φόβο και πολλές φορές ανασφάλεια. Εργασιακό άγχος και εργασιακή εξουθένωση για το πώς θα μπορέσουμε έγκαιρα να τελειώσουμε την ύλη των μαθημάτων, τις γραφειοκρατικές διαδικασίες της αυτοαξιολόγησης, των εργαστηρίων δεξιοτήτων, των πολλών προγραμμάτων τα οποία αποστέλλονται από το Υπουργείο καθημερινά, των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, των προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων, τη διοργάνωση γιορτών και τέλος απ' το υπερβολικό φορτίο εργασίας.

Επιπρόσθετα έχουμε και τις επιπτώσεις της πανδημίας, την οικονομική ανασφάλεια στην οποία ζούμε όλοι, αλλά και τις συνεχόμενες εξελίξεις στις νέες τεχνολογίες στις οποίες θα πρέπει να ανταποκρίνονται συνεχώς οι εκπαιδευτικοί.

Οι περιβαλλοντικές συνθήκες τις οποίες βιώνουμε στο σχολείο μας, είτε πρόκειται για θέρμανση, καθαριότητα, τουαλέτες, είναι κάκιστες. Έχουμε κτίρια παλιά που καταρρέουν, νηπιαγωγεία σε κοντέινερ, σχολεία χωρίς πιστοποιητικά πυροπροστασίας, χωρίς γυμναστήρια –το 'παν και άλλοι συνάδελφοι-, χωρίς αίθουσες μουσικής, καλλιτεχνικών, ξένων γλωσσών, χωρίς ασφαλείς χώρους για να παίζουν οι μαθητές.

Έλλειψη ραμπών προκειμένου να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη πρόσβαση τόσο σε ΑΜΕΑ όσο και σε παιδιά και εκπαιδευτικούς που αντιμετωπίζουν προσωρινά κινητικά προβλήματα, και τέλος ειδικά σχολεία που στεγάζονται σε ακατάλληλα κτίρια για μαθητές με αναπηρία.

Δεν μιλάω για τους υπολογιστές 12ετίας που υπάρχουν στις τάξεις και στις αίθουσες πληροφορικής σε συνδυασμό με τις χαμηλές ταχύτητες που υπάρχουν. Υποτυπώδης χρηματοδότηση από τους Δήμους, με συνέπεια τις περισσότερες φορές οι εκπαιδευτικοί να βάζουμε βαθιά το χέρι στην τσέπη όταν πρόκειται να υλοποιήσουμε προγράμματα.

Όλα λοιπόν τα παραπάνω δείχνουν μια ζοφερή πραγματικότητα στην οποία ζούμε όλοι οι εκπαιδευτικοί στις περισσότερες σχολικές μονάδες.

Ως συνέπεια όλων των παραπάνω καταστάσεων που είπαμε είναι να έχουμε παραιτήσεις πολλών στελεχών εκπαίδευσης αναπληρωτών όπως αναφέρθηκε κατά τη διάρκεια της προηγούμενης σχολικής χρονιάς και όλο και περισσότεροι εκπαιδευτικοί θέλουν να φύγουν γρηγορότερα στη σύνταξη ή πολλοί/πολλές από αυτούς κάνουν αιτήσεις για μετάταξη. Τέλος, ένα πολύ ση-

μαντικό πρόβλημα είναι η γραφειοκρατία, η οποία αντί να μειώνεται αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο.

Θεωρώ ότι ήταν σημαντική η πρωτοβουλία της ΔΟΕ που σε συνεργασία με την ΠΟΕΔ πραγματοποιήσανε το Συνέδριο στην Αλεξανδρούπολη 2 με 5 Ιανουαρίου με θέμα : «Εργασιακή ικανοποίηση, εργασιακό άγχος και εξουθένωση των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης». Πιστεύω ότι τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα του Συνεδρίου θα 'ναι πολύ χρήσιμα για την εκπαιδευτική κοινότητα.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, διεκδικούμε: μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών με βάση τις θέσεις της ΔΟΕ. Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, 1 προς 20 για τα δημοτικά σχολεία και 1 προς 15 για τα νηπιαγωγεία. Άρση της γραφειοκρατίας. Ενίσχυση των υποστηρικτικών θεσμών με ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς σε όλα τα σχολεία. Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης. Θωράκιση των εκπαιδευτικών στην άσκηση του εκπαιδευτικού τους έργου, μέτρα που θα αποκαταστήσουν το αίσθημα της αναγνώρισης του έργου των εκπαιδευτικών, της δικαιοσύνης και της ασφάλειας στην εργασία.

Πέρα από αυτά όμως υπάρχει και φόβος και ανασφάλεια απέναντι στις διαδικασίες της αξιολόγησης, σε ορισμένα στελέχη της εκπαίδευσης, στη διαρκώς αυξανόμενη επιθετικότητα των γονιών και πρόσφατα στην πλατφόρμα καταγγελιών bullying.

Το επάγγελμα «λειτουργήμα» των εκπαιδευτικών γίνεται όλο και λιγότερο ελκυστικό, όπως είπαν και κάποιοι άλλοι συνάδελφοι. Στα σχολεία βλέπουμε σκυθρωπά και κουρασμένα πρόσωπα, εκπαιδευτικούς με τεντωμένα τα νεύρα και πολλές φορές κακοδιάθετους.

Δυστυχώς, ιδιαίτερα μετά την πανδημία, οι επιθέσεις πάσης φύσεως καταγγελίες αλλά και μηνύσεις από γονείς εναντίον εκπαιδευτικών αυξάνονται διαρκώς. Νομίζω αναφέρθηκε αρκετές φορές το παράδειγμα της πολυήμερης κράτησης των εκπαιδευτικών στη Ρόδο που ευτυχώς μετά την παρέμβαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ σταμάτησε.

Παρόμοιες περιπτώσεις σε όλη την Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δείχνουν πόσο εύαλωτοι είμαστε σε κάθε κακοπροαίρετο γονιό. Μάστιγα, κατά την άποψή μου, αποτελούν και οι ανώνυμες καταγγελίες οι οποίες γίνονται και τις οποίες οι Διευθύνσεις αντιμετωπίζουν είτε με προκαταρκτικές εξετάσεις - είτε με ΕΔΕ.

Αυτή η κατάσταση θα πρέπει να σταματήσει γιατί παραβιάζονται κατάφωρα τα ατομικά μας δικαιώματα και δεν μπορούμε να αντιδράσουμε νομικά σε κάθε είδους κακόβουλη επίθεση την οποία δεχόμαστε.

Προς την κατεύθυνση αυτή εδώ, σημαντικός ήταν ο ρόλος της ΔΟΕ, η οποία κατέθεσε πρόταση προς το Υπουργείο Παιδείας μέσω της νομικού της συμβούλου.

Με βάση τα παραπάνω προτείνω: να υιοθετήσουμε αρχικά την πρόταση της διάταξης Νόμου που έχει κατατεθεί από το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Οριοθέτηση των ευθυνών των

εκπαιδευτικών χωρίς παρερμηνείες, ώστε να διασφαλιζόμαστε απέναντι σε ευθύνες που έχουμε με την ασφάλεια των μαθητών π.χ. εκδρομές, το ωράριο εργασίας, τη διασφάλιση των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων, την αναπλήρωση των εκπαιδευτικών όταν απουσιάζουν.

Τέλος, μία πρόταση, κατά το πρότυπο των Νοσοκομείων, πιστεύω ότι η ΔΟΕ πρέπει να βγάλει μια αφίσα η οποία πρέπει να μπει σε κάθε σχολείο και με την οποία να τονίζεται ο Νόμος 5090 του '24 για τις ποινές που προβλέπονται για όσους έχουν πρόθεση να διαταράξουν τη λειτουργία των σχολείων.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι θεωρούμε

λοιπόν ότι για όλους τους παραπάνω λόγους ως ΔΑΚΕ ότι η πρόταση της ΔΟΕ είναι στη σωστή κατεύθυνση και θα την ψηφίσουμε.

Και κλείνοντας σας καλώ όλους, συνάδελφοι, να παλέψουμε και να δημιουργήσουμε ένα εργασιακό περιβάλλον ασφαλές, υποστηρικτικό και λειτουργικό, ένα περιβάλλον όπου οι εκπαιδευτικοί θα δουλεύουν ανεμπόδιστα, θα υπάρχει σαφήνεια των ρόλων, θα συμμετέχουν οι εκπαιδευτικοί στις αποφάσεις και θα αναγνωρίζεται ο σημαντικός ρόλος τους.

Μόνο με ένα τέτοιο εργασιακό περιβάλλον θα επαναφέρουμε το χαμόγελο στα πρόσωπα των εκπαιδευτικών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΙΚΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

Κική Λαζαρίδου, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ, από τον Σύλλογο της Καβάλας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, καλημέρα.

Τη σχολική χρονιά που διανύσαμε, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με πλήθος προβλημάτων τόσο στην εκπαιδευτική καθημερινότητα, ένας γραφειοκρατικός όγκος: αξιολόγηση, πιεστικές συνθήκες εργασίας, όσο και στον αγώνα της επιβίωσης σε περιβάλλον εντονότατης ακρίβειας και απόλυτης ανεπάρκειας των αμοιβών μας.

Από τη φύση μου, ως θετικός άνθρωπος θα ήθελα να κάνω μια μικρή αλλά ουσιαστική αναφορά σε κάτι πιο ελπιδοφόρο για το δημόσιο σχολείο, το δημόσιο σχολείο που στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών. Από το 2020 μέχρι αυτή τη στιγμή που μιλάμε έχουμε φτάσει τους 28.500 διορισμούς πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μονίμων εκπαιδευτικών καθώς και μελών ειδικού βοηθητικού προσωπικού. Πόσα χρόνια άκρατης υποσχυσολογίας προηγήθηκαν; Πόσα χρόνια ατελέσφορων εξαγγελιών;

Ως ΔΑΚΕ/Π.Ε. θεωρούμε πως η υλοποίηση των παραπάνω διορισμών αποτελεί δικαίωση για τις προσπάθειες της παράταξής μας. Αποτελεί δικαίωση για την ίδια τη ΔΟΕ, γιατί έρχεται ως αποτέλεσμα των διεκδικήσεων και του αγώνα του συνδικαλιστικού κινήματος, ενός κινήματος που έχει ως προμετωπίδα το δίκαιο αίτημα για διορισμό μόνιμου προσωπικού στην εκπαίδευση.

Καλό είναι βέβαια να θυμηθούμε ότι όταν η ΔΟΕ και συγκεκριμένα ο Πρόεδρος της, έκανε προσφυγή στην Επιτροπή Αναφορών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πραγματοποίηση μόνιμων διορισμών, δυστυχώς κάποιες παρατάξεις δεν υπερψήφισαν την πρόταση αυτή.

Όλα αυτά τα χρόνια αναδείξαμε τις ευθύνες των κυβερνήσεων που καθήλωσαν την εκπαίδευση στην πολιτική των μηδενικών διορισμών, καθώς και στις ανέξοδες

εξαγγελίες για χιλιάδες διορισμούς, γιατί εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε αποδείξει ότι δεν διακατεχόμαστε ούτε από φιλοκυβερνητικά, αλλά ούτε και από αντικυβερνητικά σύνδρομα. Έχουμε αποδείξει ότι αγωνιζόμαστε με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα, με βάση πάντα τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος και όχι όπως μας βολεύει κάθε φορά.

Και μια που ανέφερα τη φράση «όπως μας βολεύει κάθε φορά», θα περάσω σε εκείνες τις κατάπτυστες Γενικές Συνελεύσεις και θέλω να ακούσετε πάρα πολύ προσεκτικά αυτά που θα πω, λίγο πριν την Ολομέλεια των Προέδρων εδώ στην Αθήνα, σχεδόν σε όλη τη χώρα. Θα αναφερθώ λοιπόν στο τι συνέβη εκείνη την περίοδο στον δικό μου Σύλλογο, τον Σύλλογο της Καβάλας.

Σε εκείνη λοιπόν τη Γενική Συνέλευση, όπου καταλύθηκε κάθε έννοια της δημοκρατίας, επικράτησε από συγκεκριμένες παρατάξεις η ειρωνεία, ο χλευασμός, οι φωνές, οι επιδεικτικές φασαρίες.....

Ένας άλλος άνθρωπος που είναι εκτός εκπαιδευτικής διαδικασίας και δεν γνώριζε τι συνέβαινε τότε σε όλη την Ελλάδα, γιατί αυτό δυστυχώς συνέβη σε όλη την Ελλάδα, θα ρωτούσε το γιατί..... Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά;

.....Γιατί απλά, αγαπητοί συνάδελφοι, μεταφέραμε εμείς την πλειοψηφική απόφαση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας για συνέχιση του αγώνα με κάθε πρόσφορο μέσο, αλλά όχι με την επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής.

Δεν λέγαμε δηλαδή τίποτα λιγότερο - τίποτα περισσότερο από αυτά που πλειοψηφικά μας μετέφερε με έγγραφο της η ΔΟΕ και μάλιστα οι αγωνισταράδες των συγκεκριμένων παρατάξεων αποφάσισαν ότι όταν αυτοί θα κάνουν απεργία θα τους πληρώνει ο Σύλλογός μας με τα λεφτά όλων των συναδέλφων.

Γιατί, αγαπητοί μου συνάδελφοι, την αγωνιστικότητα κάποιων συναδέλφων να την πληρώνουν οι πολλοί;

Ναι, να αγωνιστούμε, όπως αγωνιζόμαστε χρόνια τώρα!!!!!!

Ναι, να αγωνιστούμε σε βάρος της δικής μας τσέπης και όχι των άλλων συναδέλφων!!!!!!

Κάθε αγώνας, κάθε πάλη έχει το αντίκτυπό της, το τίμημα της!!!!

Πότε, λοιπόν, μερικές παρατάξεις θα μάθουν και θα σεβαστούν τους άλλους; Πότε μερικές παρατάξεις θα περάσουν από τον κόσμο της ανυπακοής στον κόσμο της υπευθυνότητας;

Πότε μερικές παρατάξεις θα παύσουν να πιστεύουν ότι αυτοί έχουν μόνο το αποκλειστικό προνόμιο της πάλης και του αγώνα;

Δεν θα πρέπει, συνάδελφοι, να υπάρξει κανένα δίλημμα. Θα πρέπει να προχωρήσουμε με ενότητα όσο και αν αυτό δεν ανήκει «στις αντοχές» κάποιων.

Θα το τονίσω, για άλλη μια φορά, ότι βασική αδιαπραγμάτευτη προϋπόθεση στον αγώνα κατά της συγκεκριμένης ατομικής αξιολόγησης, αποτελεί η διασφάλιση όλων των συναδέλφων.

Και συνεχίζω.....

Ήρθαν οι Πρόεδροι από την Αθήνα και αποφασίστηκε από εκείνες τις δήμεν απαρτίες των συνελεύσεων, η επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής.

Εμείς σεβαστήκαμε αυτή την απόφαση και φυσικά σεβόμαστε τις αποφάσεις όλων των γενικών συνελεύσεων και όχι όπως μας βολεύει κάθε φορά.

Εσείς έχετε τα κότσια να το κάνετε όταν θα υπάρξει κάτι διαφορετικό απ' αυτό που εσείς πρεσβεύετε;

Δυστυχώς, τακτικές μιας άλλης εποχής χρησιμοποιήσατε!

Πήγατε τον συνδικαλισμό στη δεκαετία του '70, μόνο ξύλο που δεν «φάγαμε»... μόνο καρέκλες που δεν πετάξατε...

Χλευασμός, ειρωνεία, αποδοκιμασίες γενικότερα.

Θλιβερό!!!!

Γιατί αυτές εδώ οι τακτικές δεν οδήγησαν και δεν οδηγούν πουθενά.

Ο διχασμός και η διχόνοια που προσπαθήσατε να διασπείρετε τόσο μέσα στον Σύλλογό μας όσο και στη ΔΟΕ, όλο αυτό το χρονικό διάστημα, δεν οδήγησε και δεν οδηγεί πουθενά.

Ο μηδενισμός, και η κενή άρνηση δεν οδήγησε και δεν οδηγεί πουθενά.

Ο χλευασμός, η λοιδορία, οι επιδεικτικές φασαρίες, η υποβάθμιση κάθε δράσης που σκόπιμα δεν περιλαμβάνεται στον παραταξιακό σας σχεδιασμό, δεν οδήγησε και δεν οδηγεί πουθενά.

Η έλλειψη σεβασμού, στη διαφορετική άποψη, η χρησιμοποίηση της Δημοκρατίας «αλά καρτ» δεν οδήγησε και δεν οδηγεί πουθενά.

Ως ΔΑΚΕ/ΠΕ σεβόμαστε τη στάση και τις απόψεις όλων των παρατάξεων, έχοντας την πεποίθηση ότι κοινός τόπος όλων μας είναι η προάσπιση του Δημόσιου Σχολείου, των λειτουργιών του και των μαθητών του.

Αυτά για τις Γενικές Συνελεύσεις που προηγήθηκαν όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατά τις επισκέψεις μου στα σχολεία, έβλεπα την αγωνία του εκπαιδευτικού για το αύριο, για το μέλλον του μέσα στο σχολείο του σήμερα. Ένα σχολείο που κατά κοινή παραδοχή επικρατεί εργασιακή εξουθένωση με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ο υπερβολικός φόρτος εργασίας, η έλλειψη υποστήριξης από τη διοίκηση, η ανασφάλεια για το εργασιακό μέλλον, οι, δυστυχώς, ανταγωνιστικές σχέσεις που έχουν δημιουργηθεί μεταξύ των συναδέλφων, συνθέτουν ένα, εξαιρετικό,

κρίσιμο ζήτημα το οποίο η πολιτεία οφείλει να αναγνωρίσει και να αντιμετωπίσει και έμπρακτα και άμεσα.

Όλοι εμείς, οι εκπαιδευτικοί, ασκούμε ένα επάγγελμα το οποίο έχει συχνά χαρακτηριστεί και χαρακτηρίζεται ως λειτουργήμα, όρος που προσδίδει ιδιαίτερη σπουδαιότητα στο έργο μας. Το στρες και συχνά η επαγγελματική εξουθένωση που βιώνουμε παρεμποδίζει την άσκηση αυτού του τόσο σημαντικού ρόλου.

Πώς μπορεί λοιπόν να αλλάξει η κατάσταση αυτή;

Πώς μπορεί να επανέλθει το χαμόγελο στα χείλη μας;

Εδώ και τώρα:

Άρση της γραφειοκρατικής επιβάρυνσης

Μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών με βάση τις θέσεις της ΔΟΕ

Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα.

Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης

Στήριξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας με ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς.

Ένα άλλο θέμα που τονίζουν οι συνάδελφοί μας, είναι αυτό της ανάγκης θωράκισης τους στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Κοινή παραδοχή όλων μας είναι, ότι όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί, είμαστε ιδιαίτερα ευάλωτοι στην καθημερινότητά μας μέσα στο σχολείο.

Δυστυχώς, είναι πολλά τα περιστατικά όπου μετά από καταγγελίες, οι συνάδελφοί μας έχουν οδηγηθεί σε διώξεις ακόμη και συλλήψεις.

Θα αρκεί να θυμηθεί κανείς το πρόσφατο περιστατικό

της απαράδεκτης επιχείρησης- κράτησης εκπαιδευτικών στη Ρόδο, που ευτυχώς, μετά από την αποτελεσματική παρέμβαση της ΔΟΕ, είχε αίσιο τέλος.

Είναι επιτακτική λοιπόν, η ανάγκη της σύνταξης ενός κανονισμού λειτουργίας των σχολείων, μέσω του οποίου θα δίνεται λύση σε βασικά ζητήματα ορίων ευθύνης.

Εδώ και τώρα:

Υιοθέτηση του σχεδίου πρότασης νόμου που έχει κατατεθεί, από το διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ, με στόχο να ενσωματωθεί σε νομοθέτημα του υπουργείου.

Υπαρξη σαφής οριοθέτησης της ευθύνης των εκπαιδευτικών, χωρίς δυνατότητα παρερμηνείας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι ζούμε σε μια εποχή που οι κυβερνητικές πολιτικές στρέφονται με αυταρχισμό, δυστυχώς και ισοπέδωση κατά εργασιακών κατακτήσεων, δικαιωμάτων και διεκδικήσεων.

Ζούμε σε μια εποχή αμφισβήτησης και υποβάθμισης του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος.

Όλοι μαζί οφείλουμε και πρέπει να δώσουμε τον αγώνα μας, με υπεύθυνη, δυναμική και διεκδικητική στάση.

Έναν αγώνα πάντα, κοντά στον κάθε συνάδελφο, σε έναν έναν ξεχωριστά, κοντά στα μικρά αλλά και μεγάλα καθημερινά του προβλήματα.

ΌΛΟΙ ΜΑΖΙ (και το τονίζω με κεφαλαία γράμματα) θα συνεχίσουμε να είμαστε κοντά σε κάθε δίκαιη διεκδίκηση των συναδέλφων, θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε το Δημόσιο Σχολείο με όλες μας τις δυνάμεις.

Καλή συνέχεια!

Ευχαριστώ πολύ!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΙΟΝΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αγαπητοί μου συνάδελφοι, καλημέρα. Είμαι ο Βασίλης ο Λιόντος από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ιωαννίνων, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Θα ξεκινήσω με κάτι γενικό. Σε κάποιους θα φανεί άσχετο αλλά για μένα έχει μεγάλη αξία σημειολογικά. Στις 23 Οκτωβρίου του 2000 πέρασα το κατώφλι του Δημοτικού σχολείου Νεραΐδας Θεσπρωτίας, διορισμένος για πρώτη φορά ως αναπληρωτής, δάσκαλος Αγγλικής Γλώσσας. Εισερχόμενος στο γραφείο του Συλλόγου Διδασκόντων αντικρίζω και συνομιλώ με έναν διευθυντή με στόφα παλαιού διευθυντή ο οποίος μόλις με είδε διστακτικό και σχετικά φοβισμένο, μου είπε το εξής: «Εδώ, συνάδελφέ μου, δεν είναι στρατός. Είμαστε συνάδελφοι. Ότι και αν χρειαστείς ο διευθυντής και οι συνάδελφοί σου είναι εδώ. Δεν υπάρχουν διακρίσεις σε μόνιμους και αναπληρωτές. Όλοι είμαστε το ίδιο». Πραγματικά ο μέντορας - δάσκαλος Γιώργος Πανταζής, καλή του ώρα, τήρησε τον λόγο του τα τρία χρόνια που υπηρέτησα στη Νεραΐδα Θεσπρωτίας. Σήμερα ωστόσο εν έτει 2024 ανα-

ρωτιέμαι: "Πόσοι τέτοιοι διευθυντές φέρονται με τέτοιο συναδελφικό τρόπο;"

Θα αποφύγω τα τετριμμένα που ακούστηκαν πριν για τις υπηρεσιακές μεταβολές των συναδέλφων. Προφανώς και στις αποσπάσεις εκπαιδευτικών κατά προτεραιότητα, δεν θα πρέπει η προτεραιότητα να τους ακολουθεί και στην τοποθέτηση εντός του ΠΥΣΠΕ απόσπασης. Εξαίρεση προφανώς πρέπει να υπάρχει για τους συναδέλφους που έχουν θέματα υγείας. Και μιας και μιλάω για θέματα υγείας ακούστε το εξής τραγικό και συνάμα ιδιαίτερα πρωτοφανές. Το γνωστό Άρθρο 13 του ΠΔ 50/1996 (όπως συμπληρώθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν. 3402/2005) προβλέπει -μεταξύ των άλλων- ότι οι συνάδελφοί μας τετραπληγικοί ή παραπληγικοί ως απόρροια σκλήρυνσης κατά πλάκας, υπάγονται σε ειδικές κατηγορίες. Συνάδελφοί μας τετραπληγικοί ή παραπληγικοί ως απόρροια ατυχήματος δεν υπάγονται, γιατί για όσους νομοθετούν αυτοί κάποια στιγμή θα σηκωθούν από το κρεβάτι ή από το αναπηρικό τους καρότσι.

Σωστά έγιναν κάποιες επισημάνσεις για τις αποσπάσεις σε φορείς και γραφεία. Πρέπει να τελειώσει το πελατειακό κράτος. Μόρια, μόρια, μόρια. Αλήθεια, αυτός ο τρίτος αιρετός αγνοείται από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Πού είναι; Νομική θωράκιση όλων των συναδέλφων μας εκπαιδευτικών στα σχολεία και θα συμπληρώνα και όλων των αιρετών που βρίσκονται μέσα στα ΠΥΣΠΕ, μέσα στα ΑΠΥΣΠΕ και μέσα στα Πειθαρχικά Συμβούλια ή στα Συμβούλια Επιλογής. Αγαπητοί μου συνάδελφοι, εγώ ως αιρετός του ΠΥΣΠΕ Ιωαννίνων, από πού τεκμαίρεται ότι πρέπει να διαθέτω τις νομικές γνώσεις για να αντιμετωπίσω διάφορα ζητήματα που έρχονται στο ΠΥΣΠΕ και ποιος εν τέλει με καλύπτει νομικά; Και εδώ να κάνω μια παρένθεση, ο ΣΕΠΕ Ιωαννίνων προς τιμήν του οικονομικά ενισχύει τους συναδέλφους που αντιμετωπίζουν πάρα πολλά προβλήματα νομικής φύσεως με μηνύσεις, αγωγές κτλ.

Ένα άλλο ζήτημα που θα ήθελα να θέσω από τούτο το βήμα είναι οι οργανικές θέσεις για όλους τους συναδέλφους. Με εννοχεί πάρα πολύ ο όρος «ειδικότητες». Το ακούω πολλάκις. Λυτάμια που θα το πω. Το έχω ξαναπεί. Είμαστε όλοι εκπαιδευτικοί κλάδων ΠΕ. Από ΠΕ ότι θέλετε μέχρι ΠΕ 60, ΠΕ 70 κ.ο.κ. Οργανικές θέσεις πραγματικές, συστημένες με ΦΕΚ. Στην Πρωτοβάθμια δεν υπάρχουν οργανικές χωρίς ΦΕΚ. Και αυτά τα κωμικοτραγικά που αντιμετωπίζουμε από το 2019 και μετά..... Άκουσα έναν συνάδελφο, δεν θυμάμαι ποιος είναι, που μίλησε για τα Διοικητικά Εφετεία, Διοικητικά Δικαστήρια που προσέφυγαν και πολύ καλά έκαναν. Στα Γιάννενα έχουμε και δεύτερες οργανικές σε Τμήματα Ένταξης συστημένες με νόμο και όχι με ΦΕΚ που κατά το δοκούν πλέον καταργούνται σύμφωνα λέει με τα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Αφού θέλουμε να πάμε, λοιπόν, με τα της Δευτεροβάθμιας ας ακολουθήσουμε και το εργασιακό ωράριο των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας, το κατά πολύ χαμηλότερο σε σχέση με αυτό της Πρωτοβάθμιας. Παρεμπιπτόντως επιβεβλημένη πλέον η μείωση του διδακτικού μας ωραρίου και πάνω από τα 20 έτη υπηρεσίας, καθώς ο εργασιακός μας βίος με τα

σημερινά δεδομένα φτάνει στα 67 έτη ηλικιακά με 40 έτη υπηρεσίας. Σε καμία περίπτωση όμως δεν πρέπει να αποδεχθούμε οργανικές θέσεις με νόμο παρά μόνο συστημένες και ιδρυμένες με ΦΕΚ.

Προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στα Υπηρεσιακά Συμβούλια όπως οι συνάψεις μεταπτυχιακών. Το κάθε Συμβούλιο παίρνει αποφάσεις κατά το δοκούν, πολλές φορές και εξαιτίας της ασάφειας του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου. Αλλού η συνάφεια αναγνωρίζεται με ένα μάθημα, αλλού με δύο, αλλού με τη διπλωματική. Πρέπει να υπάρχει ενιαίος τρόπος αναγνώρισης των μεταπτυχιακών όπως και της χορήγησης αδειών άσκησης έργου με αμοιβή. Στα Γιάννενα τις δίνουμε όλες, τις χορηγούμε όλες, ακόμα και σε βενζινάδικα γιατί οι συνάδελφοί μας έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη τα χρήματα, Δεν επαρκεί ο πενιχρός μισθός.

Λειτουργικές υπεραριθμίες και οργανικές υπεραριθμίες. Μεγάλη η γάγγραινα στο Νομό Ιωαννίνων. Πολλοί συνάδελφοί μας στον αέρα. 60 - 70 λειτουργικά υπεράριθμοι Δάσκαλοι κάθε χρόνο. Οργανικές υπεραριθμίες μπόλικες. Σχολεία κλείνουν, υποβιβάζονται, καταργούνται. Μεγάλη γάγγραινα η υπογεννητικότητα. Το 1 προς 20, το 1 προς 18. Θα πρέπει να είναι ένα απ' τα προτάγματά μας.

Και κλείνω. Για μένα σήμερα το ζητούμενο δεν είναι ποιος θα καρπωθεί πλέον ή ποιος θα κατηλευθεί το μέγιστο κομμάτι της αγωνιστικότητας, αλλά πώς όλοι μαζί, ενιαία, θα αγωνιστούμε για να ανατρέψουμε όσα έχουμε απέναντί μας. Και είναι πάρα πολλά. Τα προβλήματα βλέπετε δεν είναι ούτε μπλε, ούτε ροζ, ούτε κόκκινα, ούτε πράσινα.

Προθέσεις υπάρχουν, προϋποθέσεις ακόμα περισσότερες. Πεδίο δόξης λαμπρόν μπροστά μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΡΑΣ & ΝΗΣΩΝ

Συνάδελφοι, καλησπέρα. Από Σύλλογο Θήρας και Νήσων.

Για να απαντήσω στη συνάδελφο που μόλις ανέβηκε στο βήμα μια που κατάγομαι κι εγώ από την Καβάλα, αν θέλει αργότερα να κάτσουμε κάτω να της δείξουμε εμείς τον τρόπο, επειδή ξέρουμε πώς είναι τα νησιά, το πώς μπορεί να συνδέσει τη Θάσο με την Καβάλα, έτσι ώστε να μπορεί να παίρνει αποφάσεις και με το νησί που έχει εκεί στον δικό της τον Σύλλογο.

Όπως θέλετε, εμείς έχουμε κάτω από τη σκέτη μας ενιά (9) νησιά, συνεπώς το θεωρούμε λίγο πιο εύκολο και ξέρουμε τον τρόπο. Εν πάση περιπτώσει, μπορούμε να το συζητήσουμε αν θέλετε αργότερα μαζί.

Η ομοφωνία έγινε παραφωνία. Τους προηγούμενους μήνες λαμβάναμε mail από συγκεκριμένους συλλόγους για πανελλαδικές συσκέψεις μεταξύ των Σ.Ε.Π.Ε., αψη-

φώντας τις αποφάσεις της ΔΟΕ, λαμβάναμε ενημερώσεις με αμφισβητήσιμες απαρτίες και αποφάσεις για επαναπροκηρύξεις απεργίας- αποχής από την ατομική αξιολόγηση, με... ενιαία κείμενα -όχι τα ενιαία κείμενα της Ομοσπονδίας που για καιρό οι ίδιοι πολεμούσαν- κείμενα πανομοιότυπα μεταξύ τους, με μικρές αλλαγές για τα μάτια του κόσμου, που είτε προέρχονταν από τις άκρες της Ελλάδας, είτε από την Αττική, είτε από τα νησιά μας.

Δεχόμασταν, ακόμα, πιέσεις για απόρριψη των ηλεκτρονικών εκλογών. Κατονόμασαν μάλιστα και τον σύλλογό μας, τον σύλλογο Θήρας & Νήσων για συμμετοχή σε υβριδικές εκλογές το 2022, αν και υπήρχαν υποψήφιοι που ήταν φιλικά προσκείμενοι στη δική τους παράταξη, ενώ την ίδια ώρα σε άλλους συλλόγους των Κυκλάδων η κάλπη είναι σύνηθες να μεταφέρεται από σχολείο σε σχολείο και να «ταξιδεύει» από νησί σε νησί.

Κινήσεις σπασμωδικές, μακριά από τη λογική της συλλογικότητας, κινήσεις που δε σέβονται τις πλειοψηφικές αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., κινήσεις που διχάζουν τον κλάδο, κινήσεις που γίνονται από ομάδες που, είτε

έχουν άγνοια κινδύνου, είτε γίνονται σκόπιμα, καθώς σε περίπτωση ποινών, κυρώσεων, πειθαρχικών διώξεων προς συναδέλφους, ή οποιασδήποτε συνδικαλιστικής αποτυχίας θα κρυφτούν πίσω από την ομοσπονδία επιρρίπτοντας για ακόμα μια φορά ευθύνες προς συγκεκριμένη κατεύθυνση και απαιτώντας κάλυψη από τη ΔΟΕ για δικά τους παραταξιακά τερτίπια.

Πόσοι από εσάς γνωρίζουν τα 5 στάδια του πένθους;

1. Άρνηση - 2.Θυμός - 3.Διαπραγματεύση - 4.Κατάθλιψη - 5.Αποδοχή

Κάποιοι σ' αυτή την αίθουσα βρίσκονται ακόμα στα πρώτα στάδια. Άλλοι -1ο στάδιο- αρνούνται να δουν την πραγματικότητα, απορρίπτουν δικαστικές αποφάσεις, αντιστέκονται, θεωρώντας τες αναληθείς, μένουν προσκολλημένοι σε στείρα όχι. Άλλοι πάλι -2ο στάδιο- προσπαθούν να βρουν έναν ένοχο για να του ρίξουν την ευθύνη και να εκφράσουν τον θυμό τους. Έτσι έχουμε ατάκες όπως «συνδικαλιστικά τσογλάνια», «παρατάξεις που πούλησαν τον κλάδο» κτλ. Υπάρχει και ένα κομμάτι του κλάδου -3ο στάδιο- που συνειδητοποιεί πως δεν μπορεί να κάνει κάτι για να αλλάξει την κατάσταση την οποία θεωρεί μη αναστρέψιμη. Ένα άλλο κομμάτι συναδέλφων βιώνει αισθήματα αναξιοτήτας, άγχους, αδυνα-

μίας και αβοηθσίας, κατηγορώντας την ομοσπονδία για έλλειψη στήριξης -4^ο στάδιο-.

Τέλος, όμως, -5^ο στάδιο-, έχουμε κι αυτούς που αποδέχονται τα νέα δεδομένα, που τα αναλύουν, που παίρνουν νηφάλιοι τις αποφάσεις (όπως συνέβη και με τα ενιαία κείμενα), που κοιτάζουν μπροστά με ρεαλισμό. Είναι εκείνοι που οδηγούν την ομοσπονδία να βάλει καινούργιους στόχους, να μπει ξανά στη δημιουργία και να συνδεθεί ξανά με τους συναδέλφους έως ότου φτάσουμε -όλοι μαζί- σε εκείνο το στάδιο όπου θα μπορούμε να βγούμε ξανά μπροστά, να οργανωθούμε, να δυναμώσουμε, να δημιουργήσουμε νέες συνθήκες για μια ΔΟΕ, δυνατή, μια ΔΟΕ με σύγχρονο λόγο, μια ΔΟΕ με προτάσεις και όχι με παρωχημένα όχι προσκολλημένα σε μικροπαραταξιακά συμφέροντα.

Τολμήστε, λοιπόν, να δείτε την αλήθεια, αποδεχτείτε τη νέα κατάσταση, αφουγκραστείτε τη βάση, η οποία έχει κουραστεί με τα... «κόκκινα» και «μαύρα» πυροτεχνήματα και ελάτε να συσπειρωθούμε, να προτάξουμε το συμφέρον του κλάδου, να αναλύσουμε τα νέα δεδομένα και να αποφασίσουμε το καλύτερο δυνατό σύμφωνα με αυτά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Νάστος Γιώργος από τον Σύλλογο της Λάρισας.

Στις φωνές τις έντονες του διχασμού υπάρχουν και λίγες φωνές ενότητας. Λυπάμαι... Θα έπρεπε να συμβαίνει το αντίθετο.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ζούμε στην εποχή της ατομικότητας, μάλιστα αυτό είναι τόσο ξεκάθαρο που πολλές φορές είναι και γίνεται προκλητικό και ξεδιάντροπο. Δεν μιλάμε για αγιοποίηση αυτής, μα ουσιαστικά για τη «θεοποίηση» της.

Στην κριτική των πεπραγμένων, προσωπικά λέω ότι πώς μπορείς να ομαδοποιήσεις ατομικά συμφέροντα μειοψηφικών; Πώς ένα συνδικαλιστικό όργανο και μάλιστα Ομοσπονδία θα καταφέρει το σχεδόν αδύνατο; Να τετραγωνίσει τον κύκλο.

Άκουσα σ' αυτή την αίθουσα να λένε ότι στην κριτική των πεπραγμένων δεν θα πρέπει να εντάξουμε μόνο τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε., μα και τη δυναμική απ' αυτές. Λοιπόν, η δυναμική είναι θετική; Πώς το βλέπετε;

Ας γίνω όμως λίγο πιο συγκεκριμένος, αισιόδοξα όμως, όχι απαισιόδοξα.

Ζητάμε να αποκαταστήσουμε τις σχέσεις της θεσμικής επικοινωνίας με το Υπουργείο Παιδείας χωρίς όμως να λέμε πως θα αποκαταστήσουμε θεσμικά τις σχέσεις ανάμεσά μας και κυρίως ανάμεσα στις παρατάξεις και τα μέλη της Ομοσπονδίας.

Ακούμε στελέχη της Ομοσπονδίας, συνδικαλιστές δηλαδή, να μιλάνε για πουλημένους, για δοτούς, ψεύτικους, κτλ. - κτλ. Μα πώς είναι δυνατόν να πείσουμε κάποιον ξένο, έξω από αυτή την αίθουσα, ακόμα και τον Υπουργό, αν πρώτα δεν έχουμε πείσει τον εαυτό μας, δηλαδή τον κλάδο μας για τα δικά μας και κυρίως τους συνδικαλιστές όλων των παρατάξεων;

Ο κλάδος, συνάδελφοι, είναι διχασμένος και το βλέπετε. Και μάλιστα συνειδητά ορισμένες παρατάξεις πραγματικά στρώνουν στα άκρα και το χάος αυτή εδώ την αίθουσα και συγκεκριμένα τη Γενική Συνέλευση.

Να μην τους κάνουμε, συνάδελφοι, το χατίρι, να μη διχαστούμε!

Θα αλλάξει αυτό; Μπορούμε να σταματήσουμε την κατρακύλα; Μπορούμε να σταματήσουμε τον διχασμό; Παρατάξεις, δάσκαλοι, ειδικότητες, νηπιαγωγοί, παλιοί - νέοι, αναπληρωτές - μόνιμοι, κτλ.-κτλ. Ο ένας ενάντια στον άλλον. Αυτό είναι σαφές, το γνωρίζουν όλοι ξέρετε, γιατί όλοι λίγο-πολύ στις ομιλίες τους το αναφέρανε, αλλά το αναφέρανε μέσα από τον μανδύα και τα μάτια και τα γυαλιά των κομματικών τους συμφερόντων.

Γι' αυτό δεν έχουμε πια αποτέλεσμα σε σχεδόν κανένα από τα αιτήματα που έχουμε ως κλάδος.

Αν θέλουμε να έχουμε νίκες θα πρέπει να ομονοήσουμε. Εδώ μέσα θα μιλήσουμε για την αλήθεια για τα προβλήματα του κλάδου; Θα πούμε για τη λειτουργία των Δήμων σε σχέση με τα σχολεία; Θα μιλήσουμε και θα πούμε ότι μας φέρονται οι Δήμοι και οι Αντιδήμαρχοι και όλοι οι Φορείς σαν να 'μαστε υπάλληλοί τους; Θα πούμε: φτάνει πια στην κτητικότητα αυτών των ανθρώπων; Οι Δήμοι, συνάδελφοι, δεν είναι ιδιοκτήτες των σχολείων,

είναι απλά οι διαχειριστές, ο ελληνικός λαός είναι ο ιδιοκτήτης.

Είμαστε ευχαριστημένοι λοιπόν με τη δράση αυτή; Να απαντήσουμε, όλοι, γιατί για το θέμα αυτό δεν μίλησε κανένας σήμερα.

Συνάδελφοι, τα πράγματα δυσκολεύουν, έρχονται ακόμα δυσκολότερες μέρες. Οι αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας γίνονται Νόμοι και εφαρμόζονται.

Μέσα απ' τα σχολεία, άκουσα συναδέλφους συνδικαλιστές να λένε ότι: «ποια αξιολόγηση;» «Δεν υπάρχει καμία αξιολόγηση». Σοβαρά; Φοβερό!

Χωρίς καμία παρέμβαση όμως δικιά μας και το Υπουργείο κάνει τις αλλαγές στην κατεύθυνση που θέλει, τελικά μήπως αυτοί που φωνάζουν και δεν θέλουν τίποτα επιδιώκουν το ακριβώς αντίθετο; Να περάσουν όλα; Παίζουν το παιχνίδι δηλαδή του Υπουργείου;

Γίνονται διορθώσεις απ' την Ομοσπονδία μας; Όχι, δεν μας επιτρέπεται. Μετράμε ήττες και όλοι το γνωρίζουμε. Όμως μαζί με μας, δεν μετράει ήττες μόνο ο εκπαιδευτικός κλάδος, συνάδελφοι, μετράνε και οι εκπαιδευτικοί και οι παρατάξεις και οι μαθητές.

Δυστυχώς το βλέμμα μας και τα μάτια μας δεν κοιτάζουν το μέλλον, το 2026, '27, '30 αλλά και μετά. Κοιτάζουν στην καλύτερη τον ουρανό και τον Θεό τον οποίον οι περισσότεροι από δω μέσα δεν Τον πιστεύουν, αλλά και πολλές φορές αλληθωρίζουν κιόλας.

Μα τι σχολείο τελικά θέλουμε; Η Δ.Ο.Ε., συνάδελφοι, με τις ημερίδες τις επιστημονικές ξέρει, απέδειξε τι σχολείο θέλουμε. Σε αυτό όμως το σχολείο που απεδείχθη τι είναι αυτό που θέλουμε, ομονοούν όλοι; Συμφωνούμε όλοι εδώ πέρα μέσα; Γιατί υπάρχουν παρατάξεις, συνάδελφοι, που δεν θέλουν το ίδιο σχολείο, θέλουν κάτι άλλο. Θα βγούμε απ' την εσωστρέφεια; Θα βγούμε μπροστά πολλές φορές απ' τις εξελίξεις; Ερωτήματα εί-

να. Έχουμε απαντήσεις στα ερωτήματα της κοινωνίας, μέρος της οποίας είμαστε και εμείς; Έχουμε απαντήσεις στα ερωτήματα του Υπουργείου;

Συνάδελφοι, κάνω μια διαπίστωση: κάθε χρόνο εδώ μέσα και χειρότερα. Δεν λέω ότι δεν έχουμε αρκετές θετικές κινήσεις και επιτυχίες. Ποια είναι αυτά που θεωρώ ότι είναι πραγματικά πετυχημένες κινήσεις; Τα ενιαία κείμενα, συνάδελφοι, ξεκάθαρα, είναι μια νίκη. Ένας τρομερός ελιγμός και νίκη. Είναι επίσης οι διορισμοί. Η προσφυγή, συνάδελφοι, στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια έφεραν τα αποτελέσματα.

Όμως εδώ μέσα υπάρχουν δυνάμεις και συνδικαλιστές που περνούσαν απ' τα σχολεία και απέκρυψαν το γεγονός αυτό, απέκρυψαν δηλαδή ότι η καταδίκη στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια για την αδιοριστία έφερε πιθανότατα και το κύμα των διορισμών. Αυτό δεν το οφείλουμε στον Θεό, στη ΔΟΕ το οφείλουμε και στη δράση της.

Συνάδελφοι, αυτό ως επιτυχία έγινε γιατί κάναμε τις σωστές κινήσεις. Απευθυνθήκαμε στα σωστά όργανα.

Έφερε αποτέλεσμα διότι απευθυνθήκαμε στην Ευρώπη και τα όργανά της. Εδώ μέσα υπάρχουν αρκετοί που μισούν τον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα όργανά της και είναι τουλάχιστον οξύμωρο, πρώτον: γιατί πληρώνονται ένα μέρος των χρημάτων απ' την Ευρώπη και δεύτερον: είναι οξύμωρο διότι βρίζουν και απειλούν αλλά λειτουργούν με τα καλά και συμφέροντα και θα πω ποια είναι αυτά. Κάποιοι μιλάνε για αγώνες αλλά εκτός τάξης. Γενικοί σύμβουλοι στην ΑΔΕΔΥ 12 χρόνια. Καμιά σχέση με την τάξη. Κάνουν κοινωνικούς αγώνες αυτοί οι συνάδελφοι. Πράγματι είναι νίκη για τον κλάδο, είναι νίκη για την ΑΔΕΔΥ, γιατί είναι επιτυχία αυτό να απαλλάσσεται κανένας. Αλλά όχι εσαεί, συνάδελφοι, ή μια ζωή. Για όνομα του Θεού! Αυτοί λοιπόν να μπουν σε τάξη. Και όχι οι άλλοι που κάνουν αγώνες, δίνουν αγώνες

ακόμα και σε Υπηρεσιακά Συμβούλια, τα οποία θα μιλήσω σε λίγο γι' αυτά. Είναι τουλάχιστον λοιπόν οξύμωρο.

Όσο εμείς, συνάδελφοι, πουλάμε τρέλα εδώ μέσα, οι Ευρωπαίοι συνάδελφοι που πήγαμε σε προγράμματα και είδαμε σχεδιάζουν πώς θα κερδίζουν ολοένα και περισσότερα πράγματα και προγράμματα από την Ευρώπη. Και εμείς τρωγόμαστε εδώ μέσα και τους τα χαρίζουμε. Να 'μαστε καλά.

Θα ήθελα να τελειώσω λέγοντας μόνο μία λέξη σεβόμενος τον χρόνο: ενότητα. Αλλά δυστυχώς, συνάδελφοι, είναι ευχή και ρωτάω: γιατί; Όσον αφορά τις αναφορές που έχουν κάνει ορισμένοι συνάδελφοι εδώ πέρα

μέσα ενάντια στα Υπηρεσιακά Συμβούλια λέγοντας ότι είναι κρατικά, είναι υπηρεσιακά, είναι της κυβέρνησης, του δαίμονα τέλος πάντων, σας λέω ότι εμείς, εμείς οι συνάδελφοι και συγκεκριμένα της ΔΑΚΕ δε χαρίζουμε τους αγώνες που έχουν δοθεί για να έχουμε αιρετούς εκπροσώπους στα Συμβούλια. Δεν τους χαρίζουμε τους αιρετούς, τους έχουμε και θα τους κρατήσουμε. Και όσοι σήμερα δείχνουν απέχθεια και αντιπάθεια στους αιρετούς, τον Νοέμβριο θα δείτε ότι θα συμμετέχουν στις εκλογές και μάλιστα με έναν άλλο μανδύα και πρόσωπο. Ντροπή!

Ευχαριστώ πολύ. Να 'στε καλά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΤΟΥΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Καλησπέρα, συνάδελφοι.

Καταρχάς, κατ' εμέ βέβαια, θεωρώ ότι είναι υποκριτικό να υπάρχουν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και παρατάξεις να αποχωρούν από την αίθουσα λόγω της παρουσίας των αιρετών, όταν ενδεχομένως σε όλες τις παρατάξεις και σ' αυτές τις ίδιες τις παρατάξεις υπάρχουν συνάδελφοι που έχουν εκλεγεί με ηλεκτρονική ψηφοφορία και έχουν εκλεγεί και αντιπρόσωποι. Με βάση αυτό θα έπρεπε να είναι μονίμως έξω.

Επίσης, μία διαπίστωση - παρατήρηση: νομίζω ότι ήτανε μία έξυπνη κίνηση: τακτικής, πρόταση εδώ στην αρχή της Γενικής Συνέλευσης που αφορούσε τη δέσμευση της Γενικής Συνέλευσης όσον αφορά τις εκλογές τις ηλεκτρονικές και νομίζω ότι θα δείξει στο εγγύς μέλλον ποια ήταν αυτή η στόχευση.

Δημήτρης Ντούμος από τον Σύλλογο της Ξάνθης, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Θα σας παρακαλέσω να κάνετε λίγο ησυχία. Μια παράταξη η οποία έχει αποδείξει και συνεχίζει να αποδεικνύει ότι δεν διακατέχεται από φιλοκυβερνητικά - είτε κυβερνητικά σύνδρομα και προτάγματα, μια παράταξη που δεν διστάζει να συγκρουστεί με κάθε πολιτική που είναι απέναντι στη δημόσια εκπαίδευση, απέναντι στον ίδιο τον εκπαιδευτικό. Μια παράταξη που πορεύεται χρόνια τώρα με ειλικρίνεια και με συνδικαλιστική εντιμότητα, με ξεκάθαρη στάση και πάντα με καθαρές προτάσεις. Πάνω απ' όλα όμως σέβεται τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και των Δ.Σ., σε αντίθεση με άλλες παρατάξεις που κρίνουν κατά το δοκούν την εφαρμογή των ειλημμένων αποφάσεων προς εξυπηρέτηση των παραταξιακών τους συμφερόντων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι την εποχή που διανύουμε, την περίοδο αυτή, οι κυβερνητικές πολιτικές στρέφονται ενάντια στο εκπαιδευτικό κίνημα, ενάντια στα δικαιώματα, ενάντια στις κατακτήσεις όλων των τελευταίων χρόνων, με την υποβάθμιση των συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων. Είναι στην ημερήσια διάταξη της κυβέρ-

νησης, είναι συνέχεια η επίθεση προς το συνδικαλιστικό κίνημα. Προσπαθούν λοιπόν να μας εκθέσουν απέναντι στην κοινωνία και ότι ο συνδικαλισμός είναι η αιτία του κακού για όσα συμβαίνουν στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης και γενικότερα στον χώρο της κοινωνίας.

Κάποιοι δυστυχώς από μας στηρίζουν αυτή την άποψη κάνοντας κριτική, επιρρίπτοντας ευθύνες και μάλιστα εκ του καναπέ. Το συνδικαλιστικό κίνημα όμως, και αυτό το αγνοούν, είναι αυτό που όλα αυτά τα χρόνια κατάφερε πάρα πολλά πράγματα με τις πολύμορφες δράσεις και την αγωνιστικότητα, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να τα αναφέρω, είναι και γραμμένα, τις αποφάσεις τις ξέρουμε, ενδεικτικά να πω: τη θεσμοθέτηση της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης, τον διορισμό των τελευταίων χρόνων των 28,5 χιλιάδων περίπου συναδέλφων οι οποίοι θα συνεχιστούν, την αποτροπή άμα θυμάστε της συγχώνευσης της Προσχολικής Αγωγής με τα Τμήματα των Νηπιοβρεφολόγων, τον αγώνα που δώσαμε - τον πολύμορφο αγώνα όσον αφορά τα ενιαία κείμενα για την αξιολόγηση καθώς και την απεργία - αποχή από την ατομική αξιολόγηση, που κάποιοι τα ενιαία κείμενα δυστυχώς τα λοιδορούσαν και τα λοιδορούν ακόμα.

Και αυτό που παρατηρείται τελευταία δυστυχώς και δεν έχει αλλάξει, έχει αποτραπεί το αυτονόητο αυτό της αναγκαιότητας, ότι θα πρέπει να βαδίσουμε συλλογικά όλοι μαζί. Ο καθένας προσπαθεί να λύσει το ατομικό του δικαίωμα, σκέφτεται τους Συλλόγους και την Ομοσπονδία όταν έχει το δικό του πρόβλημα και αυτό οδηγεί στον διαχωρισμό των ιδίων των εκπαιδευτικών αλλά και στον κατακερματισμό του συνδικαλιστικού κινήματος.

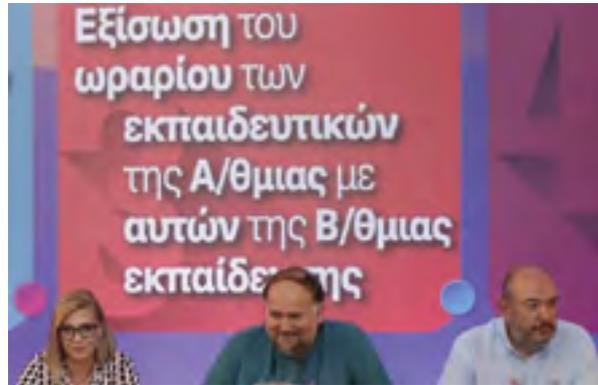
Και αυτό φροντίζουν και κάποιοι να το καλλιεργούν σκοπίμως, οι οποίοι εμφανίζονται ως σωτήρες, σαν από μηχανής θεοί ότι θα λύσουν όλα τα προβλήματα. Αυτό βέβαια συνέβαινε μόνο στις αρχαίες τραγωδίες, άρα λοιπόν να μην οδηγηθούμε και εμείς σε κάποια τραγωδία. Φτάνουν στο σημείο συγχέοντας το λαϊκό, τη λαϊκότητα με τον λαϊκισμό, προφανώς προς εξυπηρέτηση παραταξιακού οφέλους, ώστε να παρασύρουν σε επιλογές που φαίνονται αρχικά να είναι υπέρ, ενώ στην πραγματικότητα μπορεί να αποβούν εναντίον.

Θα κλείσω μ' αυτό που αναφέρεται στην ημερήσια διάταξη, ότι η 93^η Γενική Συνέλευση θα πρέπει να σηματο-

δοτήσει με αμείωτη ένταση τη συνέχιση των αγώνων και τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας και την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Και αυτό γιατί ο αγώνας θα πρέπει να είναι πολύμορφος και να μην είναι μονοθεματικός, αλλά να είναι πολυθεματικός.

Αναφέρθηκε και ο προηγούμενος ομιλητής στα προβλήματα που ταλανίζουν τον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης και ούτε πρέπει να εστιάζουμε όσον αφορά στην απεργία - αποχή που αφορά την ατομική αξιολόγηση, γιατί, ναι, σεβόμαστε και τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και της Ολομέλειας Προέδρων, αλλά μήπως θα πρέπει να βρούμε έναν άλλον αγωνιστικό δρόμο με βάση τα δεδομένα και την καταχρηστικότητα της απεργίας - αποχής και όλα αυτά; Αυτό λοιπόν τον άλλο δρόμο ενδεχομένως για όλα τα θέματα που αφορούν τη δημόσια εκπαίδευση θα πρέπει να τον αποφασίσουμε όλοι μαζί, με σεβασμό στους συναδέλφους και το κυρι-

ότερο να προσπαθήσουμε να μην οδηγήσουμε τους συναδέλφους σε καμιά τιμωρία.

Ευχαριστώ.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Πανταζόπουλος Κώστας, από το Σύλλογο Καστοριάς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή όπου οι κυβερνητικές πολιτικές στρέφονται με αυταρχισμό και ισοπέδωση κατά εργασιακών κατακτήσεων, δικαιωμάτων και διεκδικήσεων. Σε μια εποχή έντονης αμφισβήτησης, σχεδιασμένης στοχοποίησης και υποβάθμισης του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος, υπονόμησης της αξίας της εκπροσώπησης των εργαζομένων.

Όλοι γινόμαστε μάρτυρες του γεγονότος ότι αυτή η επίθεση εξελίσσεται συστηματικά και συστημικά σε όλα τα επίπεδα. Ζούμε σε μια εποχή όπου ο δημόσιος διάλογος παρουσιάζει τον συνδικαλισμό και τους εκπροσώπους των εργαζομένων ως μια ξεπερασμένη καρικατούρα. Δυστυχώς έχει ανατραπεί το αυτονόητο της αναγκαιότητας της συλλογικής δράσης, και έχουμε περάσει στην εποχή της ατομικής ευθύνης και της μοναχικής πορείας.

Τόσα χρόνια η παράταξή μου η ΔΑΚΕ τιμά την εμπιστοσύνη που μας δείχνουν οι συνάδελφοι. Με αίσθημα ευθύνης, χωρίς ανούσιες και επαναστατικές, αποπροσανατολιστικού χαρακτήρα, κραυγές. Χωρίς στείρα άρνηση, με υπευθυνότητα και εντιμότητα. Με θέσεις ρεαλιστικές και επιστημονικά τεκμηριωμένες. Πάντα σύμφωνες με τις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, είτε μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις, είτε από το Διοικητικό Συμβούλιο, είτε από τις Ολομέλειες.

Πριν από λίγες μέρες, συνάδελφοι, είχαμε εκλογές σε όλους τους Συλλόγους. Η παράταξη αυτή, η παράταξη της ΔΑΚΕ, όπως κάνει πάντα, ακολούθησε την τακτική της αλήθειας, την τακτική της ενημέρωσης, την τακτική του διαλόγου, την τακτική της συνύφανσης των απόψεων. Κάποιοι επένδυσαν στον φόβο. Κάποιοι βασισμένοι σε ψέματα είχαν εκλογικά αποτελέσματα. Και είναι δυ-

στυχώς έτσι αυτή τη στιγμή το κοινωνικό υπόβαθρο που αυτό γίνεται πιστευτό. Ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι ο κόσμος είναι ζορισμένος. Και όταν ο κόσμος είναι ζορισμένος, προσπαθεί κάπου να βασιστεί. Βασίστηκε στα εύχητα ψεύδη αυτά που άκουσε.

Φέτος στη Γενική Συνέλευση παρατηρούμε το φαινόμενο της έπαρσης, μια στάση η οποία δεν υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια, μια στάση που ίσως να δικαιολογείται ως κάποιον βαθμό. Θα πρότεινα κάτι. Επειδή στην κορυφή μπορεί εύκολα να πας, είναι δύσκολο να κρατηθείς όμως, χαμηλά τον πήχη συνάδελφοι. Θα κριθείτε όταν έρθει η ώρα.

Αυτήν την περίοδο που μας πέρασε το Διοικητικό Συμβούλιο, η Ομοσπονδία μας, πραγματοποιήσε περισσότερες από 25 διαδικτυακές εκδηλώσεις που τις παρακολούθησαν δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Ήταν η συνέχεια των ενιαίων κειμένων απέναντι στην αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων. Μια τακτική, των ενιαίων κειμένων, που γνωρίζουμε πολύ καλά ότι λησσορήθηκε από πολλές παρατάξεις εδώ μέσα τα προηγούμενα χρόνια και ξαφνικά βλέπουμε σήμερα κάποιους οι οποίοι μέχρι σήμερα χλεύαζαν τα ενιαία κείμενα, να έρχονται και να τα παρουσιάζουν ίσως και σαν δημιούργημά τους, όταν δεν έχουν προσθέσει ούτε μία λεξούλα σ' αυτά. Ίσα-ίσα το αντίθετο.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ αυτή την περίοδο ήταν αυτό που εναντιώθηκε στην πραγματοποίηση των εκλογών των αιρετών, με αποκλειστικά διαδικτυακό τρόπο. Ήταν μπροστά στην αποτροπή της αναμετάδοσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας από τη σχολική τάξη, είναι αυτό το οποίο διεκδικεί αυτή τη στιγμή την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης. Συλλογική σύμβαση μέσα στην οποία ρυθμίζει μια σειρά θεμάτων, πολλοί ίσως να μην το γνωρίζουν καν αυτό, θέματα τα οποία έχουν σχέση με το διδακτικό ωράριο, με την επιμόρφωσή μας, με τα ζητήματα ασφάλειας και λειτουργίας των σχολικών μονάδων, ζητήματα αδειών, διασφάλιση συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων,

θέματα νεοδιοριστών και αναπληρωτών, καθώς και θέματα συνυπηρετήσης.

Αυτό εδώ το Δ.Σ. ήταν αυτό το οποίο δίνει το δικαίωμα σε πολλούς συναδέλφους σήμερα να έρχονται και να ζητούν το κάτι παραπάνω. Και καλά κάνουν. Έτσι πρέπει, γιατί μόνο έτσι θα πάμε μπροστά. Διότι όλοι οι διορισμοί οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν αυτή την περίοδο ήταν μέσα στις διεκδικήσεις αυτού του Δ.Σ. και πρέπει να το αναγνωρίσουμε. Οι αγώνες φυσικά θα συνεχιστούν και πρέπει να συνεχιστούν για το καλύτερο. Αλίμονο αν επαναπαυτούμε στα κεκτημένα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Συνάδελφοι,

Σας καλωσορίζω όλους στην 93^η Γενική Συνέλευση Στου κλάδου. Είμαι ο Χρήστος Τρανός απ' τον Σύλλογο Α' Αθήνας, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου και έχω την τύχη να είμαι όχι νωθρός, ούτε νόθος, αιρετός στο ΠΥ-ΣΠΕ Α' Αθήνας και στο ΑΠΥΣΠΕ Αττικής.

Θα πω, λοιπόν, καταρχήν ότι αισθάνομαι τυχερός που είμαι σε ένα Υπηρεσιακό Συμβούλιο με δύο συν-αιρετούς από μια άλλη παράταξη, και αισθάνομαι ότι ζω ένα σχολείο μαζί τους, γιατί σε κάθε συνεδρίαση έχουμε μια πολύ καλή συνεργασία για το καλό του κλάδου.

Αυτά τα ολίγα για αρχή.

Πάμε, λοιπόν, στην κατάσταση που βιώνουμε όλοι μας το τελευταίο διάστημα. Έχοντας περάσει κατά τη φετινή σχολική χρονιά από 233... - παρακαλώ να ακούγομαι όμως, όπως άκουγα όλους τους προγενέστερους, κάνοντας απόλυτη σιωπή. Περνώντας κατά τη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς από 233 σχολικές μονάδες στο λεκανοπέδιο Αττικής, διαπίστωσα ότι υπάρχει μια μεγάλη κόπωση σε όλον τον κλάδο και στους αναπληρωτές. Και να πω κάτι για τους αναπληρωτές. Έχω 2 κόρες αναπληρώτριες και αν εσείς ανησυχείτε για τον εαυτό σας, εγώ ανησυχώ 2 φορές για τις κόρες μου, γιατί το πρόβλημα το 'χω σπίτι μου. Έχοντας 6μελή οικογένεια για πολλά χρόνια ήμουν μονόμισθος και ήταν η εποχή που -δυστυχώς- κάποιες παρατάξεις που αναρωτιούνται τώρα τι θα γίνει με την υπογεννητικότητα κατήγγειλαν τον Νόμο της Μαριέτας Γιαννάκου που προέβλεπε τον διορισμό των πολύτεκνων εκπαιδευτικών και δεν ζήτησαν ποτέ «συγγνώμη» γι' αυτό. Ένα «συγγνώμη» -έστω και 20 χρόνια μετά- το οφείλουν κάποιои.

Πάμε, λοιπόν, παρακάτω. Έχουμε, λοιπόν, μια χρονιά που είναι όλοι κατάκοποι, οι αναπληρωτές, οι πρωτοδίοριστοι, οι απλοί δάσκαλοι της τάξης και της πράξης, αλλά έχουμε και 118 παραιτήσεις στελεχών εκπαιδευσης μόνο στο λεκανοπέδιο Αττικής. 149 συνάδελφοι στο λεκανοπέδιο ζήτησαν άδεια άνευ αποδοχών και μάλιστα μερικοί αναζητούν επαγγελματική στέγη και εκτός Ελλάδας στο εξωτερικό, νιώθοντας ότι αυτό το λειτούργημα που επέλεξαν πλέον τους κουράζει, δεν τους ικανοποιεί.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο. Πολλές φορές σ' αυτήν την αίθουσα, γίνεται λόγος και αναφέρεται η έννοια της πολιτικής απόφασης. Η επίκληση αυτού του όρου γίνεται συνήθως όταν υπάρχουν περιπτώσεις αποφάσεων που δεν προβλέπονται καταστατικά. Συνάδελφοι, η πολιτική απόφαση είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο, κάτι πολύ δημοκρατικό και κάτι το οποίο δεν πρέπει να το χειριζόμαστε και να το χρησιμοποιούμε αλά καρτ. Πρέπει να ξέρουμε τι ζητάμε, πότε το ζητάμε και πώς.

Ευχαριστώ πολύ.

Αυτή είναι η κατάσταση, λοιπόν, που υπάρχει αυτή τη στιγμή.

Την ίδια στιγμή έρχονται πολλοί και λένε τι έκανε το Δ.Σ. Το Δ.Σ. έκανε πολλά, ας αναλογιστούμε πώς θα το βοηθήσουμε.

Λοιπόν, τι έκανε το Δ.Σ.;

Κατάφερε 25 χιλιάδες και πλέον διορισμούς, καταδικάζοντας τη σημερινή πολιτική ηγεσία στα ευρωπαϊκά δικαστήρια.

Θεσμοθέτησε τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Απέτρεψε τη συγχώνευση των Τμημάτων Προσχολικής Εκπαίδευσης των Πανεπιστημίων με τις Σχολές Νηπιοβρεφολόγων.

Έκανε πολύμορφο αγώνα για την αποτροπή της εσωτερικής, της εξωτερικής και της ατομικής αξιολόγησης και προσπάθησε να μην αφήσει έκθετους τους συναδέλφους σε ενδεχόμενη κυβερνητική αναληψία.

Απέτρεψε την αναμετάδοση του μαθήματος μέσα απ' τη σχολική τάξη.

Χρηματοδότησε τη φιλοξενία περισσότερων από 3,5 χιλιάδων παιδιών εκπαιδευτικών σε καλοκαιρινές κατασκηνώσεις.

Φιλοξένησε και εκπαιδευτικούς.

Μέσω της ΑΔΕΔΥ, και είμαι περήφανος γι' αυτό, βγάλαμε κάρτες για τα μέσα μαζικής μεταφοράς σε πολλούς Συλλόγους και στον Σύλλογο Α' Αθήνας έχουνε εξυπηρετηθεί δεκάδες - για να μην πω- εκατοντάδες συνάδελφοι.

Πάμε τώρα στο δια ταύτα.

Είχαμε αρχαιρεσίες, είχαμε ένα νέο αποτέλεσμα. Ως ΔΑΚΕ έχοντας την ποιοτική διαφορά να τολμάμε να διαφοροποιηθούμε απ' τον -ας τον πούμε- οικείο πολιτικό φορέα, κάτι που δεν μπορούν να κάνουν κάποιои άλλοι, οι οποίοι βράνε προσοχές σε ό,τι τους πει ο οικείος πολιτικός φορέας, δεσμευόμαστε ότι το επόμενο διάστημα θα παλέψουμε -και τελειώνω, θα 'μαι σύντομος- για:

Άμεση μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων που έχουν 2ετή ευδόκιμη υπηρεσία.

Θα επιδιώξουμε την κατάργηση της επαχθούς διειτίας

για τους νεοδιόριστους και την αναγνώριση του δικαιώματος μετάθεσης στο έτος.

Αυξήσεις όλων των εκπαιδευτικών στο ύψος –τουλάχιστον- του ετήσιου πληθωρισμού.

Ανώτατο όριο μαθητών στους 20 στο Δημοτικό, στους 15 στο Νηπιαγωγείο.

Εξίσωση -προσέξτε το αυτό- όλων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας ανεξαρτήτως του σχολείου, δασκάλων - νηπιαγωγών, ανεξαρτήτως τύπου σχολείου, κατευθείαν με το ωράριο της Δευτεροβάθμιας.

Γραμματειακή υποστήριξη σε νηπιαγωγεία και δημοτικά.

Εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με των μονίμων. Το 'παμε, έχουμε και εμείς πρόβλημα, έχουμε και εμείς παιδιά, δεν έχετε μόνο εσείς ανησυχίες.

Αναγνώριση, ακούστε το ο αντρικός πληθυσμός που είμαστε μειοψηφία, αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας για όλους όσους υπηρέτησαν την πατρίδα χωρίς πληρωμή.

Συνταξιοδότηση αυτών, για να μην ξεχνιόμαστε με την εισηγήτρια τη Γιώτα τη Βενετοπούλου πριν από 2 χρόνια ήταν θέση μας, έγινε θέση του κλάδου, με 30 εργασιακά, 60 ηλικιακά, αναλογική σύνταξη χωρίς τιμωρητικές διατάξεις. Δεν το ζητάμε, το απαιτούμε. Και συνεχίζω:

Επαναφορά των δώρων των Χριστουγέννων και Πάσχα και επιδόματος αδείας.

Για να μην κουράζω, θέλω να πω κάτι τελευταίο: έχοντας μια πολιτική ηγεσία που έχει επιλέξει να φανεί αρεστή στους γονείς πιέζοντας όλους εμάς, η μόνη λύση για να 'χουμε θετικά αποτελέσματα είναι η ενότητα. Η ενότητα διακυβεύεται, όταν σε κάποιους Πρωτοβάθμιους Συλλόγους με μεγάλη ευκολία συνάδελφοι κάνουν ονομαστικές αναφορές εις βάρος άλλων συναδέλφων μόνο και μόνο για πρόσκαιρα εκλογικά οφέλη. Δεν το κάναμε ποτέ, είμαστε περήφανοι γι' αυτό και, έχοντας αυτό ως γνώμονα, τις επόμενες μέρες με βάση τη λογική θα κινηθούμε για το καλό του κλάδου.

Ευχαριστώ πολύ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καληστέρα και από μένα, Τσόδουλος Κυριάκος από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Θεσπρωτίας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι βρισκόμαστε στην πιο κρίσιμη χρονικά γενική συνέλευση του κλάδου η οποία θα διαμορφώσει το ήθος της διδασκαλική ομοσπονδία για τα επόμενα χρόνια

Λέω κρίσιμη διότι η βάση του κλάδου στις τελευταίες εκλογικές διαδικασίες λειτούργησε με αφορισμούς του τύπου δεν έχει γίνει τίποτα, δεν μας κάλυψε στα θέματα του βασανίζουν και προβληματίζουν τον εκπαιδευτικό της τάξης η ηγεσία της ΔΟΕ.

Πάνω από 10 χρόνια τώρα, η ΔΟΕ αλλά και πρώτιστα η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε. από τη θέση της πρώτης δύναμης στον Κλάδο, κοιτάζει πάντα στα μάτια με αίσθημα ευθύνης, χωρίς ανούσιες δήθεν επαναστατικές και αποπροσανατολιστικού χαρακτήρα κραυγές, χωρίς στείρα άρνηση, αλλά με υπευθυνότητα κι εντιμότητα, με θέσεις ρεαλιστικές και επιστημονικά τεκμηριωμένες που συνάδουν με τις ψηφισμένες θέσεις και αποφάσεις του Κλάδου, αποτελώντας ταυτόχρονα την κινητήρια δύναμή τους.

Χωρίς δεσμεύσεις κι εξαρτήσεις.

Χωρίς να υλοποιεί κομματικούς σχεδιασμούς.

Δίχως φιλοκυβερνητικά ή αντικυβερνητικά προτάγματα, δεν δίστασε να συγκρουστεί με κάθε πολιτική που θίγει το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς.

Είναι η μοναδική, πραγματικά, Ανεξάρτητη παράταξη, γεγονός που αποδεικνύεται με τις δημόσιες ανακοινώσεις της και την υπερήφανη, κλαδική στάση της, με τη

συμμετοχή της σε αγώνες για κάθε κομβικό ζήτημα που απασχόλησε και απασχολεί την εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Μακριά, λοιπόν, από αφοριστικές – μηδενιστικές λογικές και διχαστικές απόψεις για συμβιβασμένες, γραφειοκρατικές, κυβερνητικές, πουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και πλειοψηφίες στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, εδώ και 10 χρόνια να είναι στο πλευρό όλων των συναδέλφων, προστατεύοντας των καθένα και την κάθε μια από μας.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι να θυμίσω τι καταφέραμε με αυτό το αφορισμένο προεδρείο που βρίσκεται στην ηγεσία της Δ.Ο.Ε. ώστε να αποκτήσουν επιστημονικό κύρος, τεκμηρίωση και διεθνή εμβέλεια οι δράσεις της Ομοσπονδίας, όλες με πρόταση-στήριξη της Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε. :

Διορισμοί πλέον των 25.000 μόνιμων εκπαιδευτικών.

Θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα και του ωραρίου του νηπιαγωγείου.

Αποτροπή, των σχεδίων της συγχώνευσης των Τμημάτων Προσχολικής Εκπαίδευσης των Πανεπιστημίων με τις σχολές Βρεφονηπιοκόμων.

Πολύμορφος αγώνας ανάδειξης στην κοινωνία του αντιεκπαιδευτικού – αντιεπιστημονικού χαρακτήρα και αποτροπής εφαρμογής της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης του ν. 4692/2020 και της ατομικής αξιολόγησης του ν. 4823/2021 (ο οποίος συνεχίζεται με κάθε πρόσφορο μέσο μέχρι η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. να προσέλθει, ως οφείλει, σε διάλογο, αξιοποιώντας απεργιακές δράσεις, στάσεις εργασίας, απεργία – αποχή, και τα ενιαία κείμενα.

Οργάνωση δράσεων και κινητοποιήσεων με πολύ υψηλά αποδοχής και συμμετοχής συναδέλφων. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

Τον αγώνα ενάντια στην πραγματοποίηση των εκλογών

των αιρετών αποκλειστικά με ηλεκτρονικό τρόπο τον Νοέμβριο του 2020 που αγκαλιάστηκε από το σώμα των συναδέλφων σε ποσοστό 95%.

Τη συμμετοχή στην απεργία αποχή από την πρώτη φάση της αξιολόγησης τον Φεβρουάριο του 2021 που αγκαλιάστηκε σε ποσοστό 97%.

Την αποτροπή της ζωντανής αναμετάδοσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα από τη σχολική τάξη.

Τους αγώνες για τη δεύτερη φάση της αξιολόγησης με την Υπουργική Απόφαση του Σεπτεμβρίου 2021 που συσπείρωσε πάνω από το 90% των συναδέλφων στην απεργία - αποχή.

Την απεργιακή κινητοποίηση την ημέρα που η τ. Υπουργός Παιδείας είχε στείλει τη Δ.Ο.Ε. στο Εφετείο σε ποσοστό 70%.

Μάχη για την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση με την τακτική των ενιαίων κειμένων σε ποσοστό πάνω από το 50% μια πράξη που ήταν δοκιμασμένη και με επιτυχία χωρίς να θέτει τους συναδέλφους σε κίνδυνο από το ΠΔ 152 του Αρβανιτόπουλου.

Μάχη με ενημερωτικές δράσεις, επιστημονικές εκδηλώσεις και την απεργία αποχή από την ατομική αξιολόγηση.

Κλείνοντας αγαπητοί συνάδελφοι μου δημιουργήθηκε ένα ερώτημα, θα είμαστε όλοι μαζί κάτω από το πάνω της ομοσπονδία ή στα κλαδικά μαγαζάκια!!!

Το συνδικαλιστικό κίνημα που αποτελεί το βασικό πυλώνα του δημοκρατικού πολιτεύματος και δίκαια έχει χαρακτηριστεί ως « μοχλός εξουσίας», και φωνή είμαστε εμείς καθώς τη φωνή μας τη δίνει η βάση - οι εκπαιδευτικοί.

Η υπεύθυνη και συνεπής υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και η διεκδίκηση λύσεων αποτελεί βασική υποχρέωση των αιρετών εκπροσώπων τους.

Δυστυχώς όμως τα τελευταία χρόνια παρατηρείται απομαζικοποίηση των Συλλογικών διαδικασιών και αναπτύσσεται έντονη δυσaráσκεια και δυσπιστία για την αποτελεσματικότητα των δράσεων των συνδικαλιστικών οργάνων!

Η πολυπύθητη ενότητα του Συνδικαλιστικού Κινήματος αναζητείται πίσω από μικροσυμφέροντα και κομματικές αγκιστρώσεις χωρίς να αναζητούνται νέες δράσεις διεκδίκησης, και κάποιοι μεροληπτούν μένοντας προσκολλημένοι σε αναποτελεσματικές πρακτικές.

Σκοπός μας θα πρέπει να είναι η ενότητα προς ένα κοινό στόχο την διεκδίκηση και μόνο την διεκδίκηση.

Η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ καλείται να πάρει αποφάσεις που θα αποτελούν ασπίδα των συναδέλφων για ποιοτική ζωή.

Μια συνδικαλιστική χρονιά που σηματοδεύτηκε από την απουσία ουσιαστικού διαλόγου με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Μια χρονιά μέσα σε συνθήκες διαρκούς οικονομικής υποβάθμισης με δυσβάστακτες αυξήσεις των τιμών όλων των αγαθών και των υπηρεσιών. Όχι μόνο το καλάθι του σουπερ μάρκετ.

Είδαμε ότι ο μισθός μας δεν φτάνει να περάσουμε το δεκαπενθήμερο και ειδικά έτσι όπως μας το καταβάλλουν στις 26 του κάθε μήνα, στις 30 έχει αποσβέσει.

Οι εκπαιδευτικοί όπως και όλοι οι μισθωτοί έχουμε προ πολλού ξεπεράσει το όριο των αντοχών μας. Είναι επιτακτική ανάγκη πλέον η ικανοποίηση του αιτήματος να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας, αποτελεί άμεση ανάγκη αλλαγής αυτής της οικονομικής πολιτικής.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, διεκδικούμε το δικαίωμα ως εργαζόμενοι να ζούμε καθαρά από τον μισθό μας και να μην ψάχνουμε να βρούμε μια δεύτερη εργασία, διότι ως αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Θεσπρωτίας δεν υπάρχει συνεδρίαση του ΠΥΣΠΕ που συνάδελφοι με 30 χρόνια και πάνω υπηρεσίας να υποβάλουν αίτημα για άδεια άσκηση έργου με αμοιβή για να συμπληρώσουν το εισόδημα τους.

Αντιλαμβάνεστε πού έχουμε φτάσει. Δίνοντας ταυτόχρονα τον δίκαιο αγώνα, υπερασπίζοντας και θέτοντας σε λειτουργία το δημόσιο σχολείο στις εσχαιές της Ελλάδος.

Ως εκπαιδευτικοί έχουμε δεχτεί τα τελευταία χρόνια ανελέητη επίθεση στα εισοδήματά μας που είναι πάνω απ' το 53%.

Σήμερα η ακρίβεια εκτίναξε τις τιμές όλων των προϊόντων στα ύψη, αλλά και το καθημερινό κόστος μετακίνησης στο οποίο υποβάλλεται ο εκπαιδευτικός είναι ανελέητο.

Η περιοχή μας στην Ήπειρο αλλά και γενικότερα μέχρι σε όλη την στερεά και νησιωτική Ελλάδα, οι συνάδελφοι αναγκάζονται να μετακινούνται σε ομάδες, δυο - τρεις - πέντε σε κάθε αυτοκίνητο, έτσι ώστε να κατορθώσουν να μείνει κάτι και για το καλάθι του σπιτιού.

Διεκδικούμε αυξήσεις ίσες με την αύξηση του ΑΕΠ και του πληθωρισμού.

Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης. Ξεπάγωμα της διετίας '16 - '17.

Επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Αφορολόγητο στα 12 χιλιάδες ευρώ.

Δημιουργία κατοικιών για τους εκπαιδευτικούς αξιοποιώντας τα δημόσια κτίρια που χάνονται στον χρόνο.

Συνάδελφοι, το ενοίκιο δεν έχει αυξηθεί και είναι δυσβάσταχτο μόνο στη νησιωτική Ελλάδα, φανταστείτε ότι το ενοίκιο αυτή τη στιγμή για έναν αναπληρωτή στον Νομό Θεσπρωτίας φτάνει περίπου στα 350€ πλάς και ότι άλλο απ' αυτό ακολουθεί, αντιλαμβάνεστε.

Χορήγηση επιδόματος ενοικίου στους νεοδιόριστους και στους αναπληρωτές.

Ειδική μέριμνα για απαλλαγή από τα διόδια και χορήγηση επιδόματος καυσίμου για όλους τους εκπαιδευτικούς που μετακινούνται από την εστία τους στο χώρο εργασίας τους.

Έχουμε γίνει μάρτυρες κατά την σχολική χρόνια αυτοκίνητα συναδέλφων να καίγονται καθώς το κόστος έχει γίνει δυσβάσταχτο για τις οικονομικές απολαβές

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν θα σας ταλαιπωρήσω άλλο.

Κλείνοντας, η πολιτεία οφείλει να πάψει να κρύβεται και να αναλάβει τις ευθύνες, να θωρακίσει τον εκπαιδευτικό και την οικονομική μας αποκατάσταση.

Σας ευχαριστώ και καλή συνέχεια στις αυριανές διεργασίες.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΥΦΑΝΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Θα ήθελα να θίξω ένα σημαντικό ζήτημα που αφορά τη διοικητική και γραφειοκρατική εξουθένωση των εκπαιδευτικών.

Υποτίθεται ότι η πρόθεση του Υπουργείου είναι ένα ψηφιακό σχολείο, αλλά πίσω απ' το ψηφιακό σχολείο κρύβεται η απίστευτη εξουθένωση των εκπαιδευτικών και των στελεχών τους.

Αν ρίξει κανείς μια ματιά στους δύο τελευταίους νόμους για τη σχολική εκπαίδευση (Νόμος 4692/2020 «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις» και Νόμος 4823/2021 «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις»), θα απορησει πραγματικά με τον τρόπο που εννοούσε το υπουργείο Παιδείας ότι «ενδυναμώνει» τους εκπαιδευτικούς. Μήπως εννόησε την τεράστια-απίστευτη θα τη χαρακτηρίζα αύξηση των διοικητικών εργασιών; Τη δημιουργία ενός τέρατος ψηφιακής γραφειοκρατίας στο όνομα της καταπολέμησης της γραφειοκρατίας;

Το αποτέλεσμα το βλέπουμε με τις αθρόες παραιτήσεις στελεχών, περισσότερο από κάθε άλλη φορά δίνοντας ταυτόχρονα ένα μήνυμα στο Υπουργείο Παιδείας: όχι άλλο, φτάνει, δεν αντέχουμε άλλο. Πόσο πια να αντέξει κάποιος με αυτό το μέγεθος της γραφειοκρατίας, όταν η καθημερινότητα των στελεχών και των εκπαιδευτικών που τους επικουρούν είναι να συμπληρώνουν ασταμάτητα στοιχεία σε πίνακες excel, που καθημερινά οι διευθύνσεις εκπαίδευσης τους βομβαρδίζουν και τις περισσότερες φορές μέσα σε πολύ αυστηρά πλαίσια;

Σήμερα, συνάδελφοι, οι εκπαιδευτικοί και οι Διευθυντές/ριες των σχολείων, έχουν στρες, έχουν άγχος, τρέμουν μη συμβεί κάτι μέσα στα πεπαλαιωμένα και κακοσυντηρημένα, λόγω έλλειψης πόρων, σχολικά κτίρια. Όταν το φαινόμενο μετακύλησης ευθυνών είναι πια σύνηθες, με αποτέλεσμα να σύρονται στα δικαστήρια και στα Πειθαρχικά Συμβούλια, όχι βέβαια για κάποια δική τους παράλειψη αλλά για τα χρόνια προβλήματα των σχολικών κτιρίων που οφείλονται στη μακροχρόνια και ελλιπή συντήρησή τους από τις Υπηρεσίες του Δήμου.

Επίσης, οι σχέσεις με τους γονείς είναι δύσκολες. Έχουν γίνει απαιτητικοί, παρεμβατικοί, «κουνάνε πολλές φορές απειλητικά το χέρι». Οι καταγγελίες ανώνυμες αλλά και επώνυμες είναι καθημερινό φαινόμενο. Πόσες φορές διαβάσαμε για προπηλακισμούς εκπαιδευτικών και Διευθυντών/ριών από οξύθυμους γονείς και εξωσχολικούς, γιατί προσπάθησαν να προστατεύσουν τους μαθητές τους και να εξηγήσουν τα αυτονόητα; Η εκπαιδευτική κοινότητα της πρώτης γραμμής βρίσκεται συνεχώς απολογούμενη. Αν αυτό δεν δημιουργεί στρες, τότε τι είναι το στρες;

Και αντί το «ψηφιακό υπουργείο» να προστατεύσει πραγματικά τους εκπαιδευτικούς:

α) θέτει σε λειτουργία την ηλεκτρονική πλατφόρμα stop-bullying, η οποία θα δέχεται καταγγελίες περιστατι-

κών βίας στα σχολεία. Διευθυντές/ριες και οι υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί θα επωμισθούν το βάρος της διαχείρισης. Το μέτρο δεν θα βοηθήσει. Όσοι του έριξαν μια ματιά θα κατάλαβαν ότι είναι περίπλοκο. Σε περίπτωση καταγγελίας θα πρέπει να είσαι όλη την ώρα στην πλατφόρμα, να την ενημερώνεις και να αποδεικνύεις ποσό ασχολήθηκες με το θέμα που προέκυψε.

Συναδέλφισσες, -οι, όπως φαίνεται αυτό το μετρό θα προκαλέσει περισσότερα προβλήματα από αυτά που υποτίθεται, ότι επιλύει, αφού δεν προβλέπεται καμία προστασία εκπαιδευτικών και μαθητών από, τυχόν, ψευδείς, κακόβουλες αναφορές οι οποίες ενδέχεται να απαιτούν ακόμα και παρεμβάσεις της δικαιοσύνης.

β) μετατρέπει σε γραφειοκρατικό κυκεώνα τις εκδρομές ζητώντας απ' τα σχολεία υπερπληθώρα εγγράφων για να μπορέσουν να πραγματοποιηθούν, ρίχνοντάς τους την ευθύνη για στιδήποτε συμβεί και προσθέτοντάς τους επιπλέον γραφειοκρατική δουλειά που θα έπρεπε να κάνουν άλλοι.

Όλα αυτά και ακόμη περισσότερα θα μπορούσα να σας απαριθμήσω για να σας δείξω την τραγική απελπιστική κατάσταση που έχουν περιέλθει οι Διευθυντές/ριες και οι εκπαιδευτικοί των σχολείων οι οποίοι έχουν μετατραπεί σε γραμματείς των διευθύνσεων και του υπουργείου.

Συναδέλφισσες, -οι, η πάταξη της γραφειοκρατίας δεν γίνεται με αντικατάστασή της από ψηφιακή, χειρότερη της έντυπης, περισσότερο πολύπλοκης και χρονοβόρας και με πολλούς περιορισμούς. Δεν αρκεί μόνο η ψηφιοποίηση, αν δεν συνοδεύεται από απλούστευση. Στο υπουργείο παιδείας συνεχίζουν να αγνοούν πλήρως την καθημερινή ζωή του σχολείου, την πίεση, τους χρονικούς περιορισμούς, τη συνεχώς αυξανόμενη επιβάρυνση του εκπαιδευτικού προσωπικού και των διευθυντών/ριών με ανώφελη ψηφιακή γραφειοκρατία.

Εμείς ως ΔΑΚΕ, ανεξάρτητη παράταξη δίπλα στον εκπαιδευτικό, τολμάμε να στηλιτεύσουμε τα κακώς κείμενα απ' όπου και αν προέρχονται, εμμένουμε στις συλλογικές αποφάσεις της ΔΟΕ, ζητάμε επιτέλους πραγματική μείωση της γραφειοκρατίας, με συνεννόηση και συνεργασία και με μέτρα ουσίας και όχι εμπαιγμού.

Ζητάμε ψηφιακή απλούστευση και όχι ψηφιακή τυραννία. Ζητάμε μείωση του διδακτικού ωραρίου όλων των εκπαιδευτικών και εξίσωσή τους με τους Διευθυντές/ριες – Υποδιευθυντές/ριες και εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Ένα καθηκοντολόγιο όπου να αποτυπώνονται με σαφήνεια και ακρίβεια οι ρόλοι και οι αρμοδιότητες όλων (στελεχών, εκπαιδευτικών, φορέων) και όχι μπερδεμένο από επικαλυπτόμενες αρμοδιότητες μεταξύ των Διευθύνσεων και των σχολείων.

Άμεση τοποθέτηση γραμματειακής υποστήριξης σε όλα τα θθέσια και άνω σχολεία έτσι ώστε οι Διευθυντές/ριες και οι εκπαιδευτικοί να μπορούν να αντεπεξέρχονται επαρκώς στα παιδαγωγικά τους καθήκοντα που σίγουρα είναι σημαντικότερα απ' τα διοικητικά.

Ας γίνει επιτέλους μια αρχή.

Σας ευχαριστώ.

Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.
Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών
Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
2. ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΩΤΑ
3. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
4. ΜΠΕΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
5. ΜΠΙΡΜΠΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
2. ΝΑΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
3. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
4. ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΡΑΠΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ 2. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ 3. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ 4. ΒΑΣΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ 5. ΒΑΣΣΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ 6. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ 7. ΓΚΟΥΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ 8. ΓΚΟΥΤΖΙΑΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 9. ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 10. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ 11. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ 12. ΚΑΤΣΑΒΕΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ 13. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ 14. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ 15. ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ 16. ΚΟΥΤΗΣ ΒΑΪΟΣ 17. ΛΙΑΠΗΣ ΗΛΙΑΣ 18. ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ 19. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 20. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	21. ΜΕΣΑΖΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 22. ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ 23. ΝΑΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 24. ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 25. ΝΤΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 26. ΞΗΡΟΥ ΜΑΡΙΑ 27. ΠΑΪΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 28. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 29. ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ 30. ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 31. ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ 32. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗΣ 33. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 34. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ 35. ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ 36. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 37. ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ 38. ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ 39. ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 40. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΤΙΣΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ – ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ «Ν. ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Καλημέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα. Βατίστας Βασίλειος, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών, από τον Σύλλογο Κερατσινίου «Νίκος Πλουμπιδής».

Συνάδελφοι, την ώρα που διεξάγεται το Συνεδριό μας εδώ το Υπουργείο κυριολεκτικά δεν χάνει ούτε λεπτό να εφαρμόζει στο ακέραιο την αντιεκπαιδευτική πολιτική. Αυτή τη στιγμή με έχουν πάρει διευθυντές από σχολεία του Κερατσινίου και του Περάματος, αλλά έχουμε ενημέρωση και από τον υπόλοιπο Πειραιά, ότι 30 τμήματα κόβονται, τι εννοώ κόβονται (;), δεν κατατμίζονται αλλά συγχωνεύονται, εφαρμόζοντας στο ακέραιο η κυβέρνηση τον Νόμο της Κεραμέως.

Λοιπόν, είναι αυτή τη στιγμή μια εξέλιξη και την ίδια εικόνα έχουμε και για την υπόλοιπη Ελλάδα, είναι μια εξέλιξη αυτή τη στιγμή που πραγματικά καθιστά τον Σεπτέμβρη καυτό. Καυτό διότι θα πρέπει η Ομοσπονδία να απαντήσει και να πάρει αποφάσεις και μέσα απ' αυτή την αίθουσα, αύριο που είναι το πρόγραμμα δράσης, και να συμπεριλάβει στην προμετωπίδα του και αυτά τα ζητήματα.

Άκουσα τους αιρετούς πολύ προσεκτικά και μάλιστα και τον τελευταίο, τον αιρετό της ΔΑΚΕ από την Χαλκιδική, που λέει ότι τα σχολεία μικραίνουν λόγω του δημογραφικού. Όντως το δημογραφικό μικραίνει τα σχολεία, που και αυτό δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο, η υπογεννητικότητα οφείλεται στο ότι όλες οι κυβερνήσεις τα χρόνια των μνημονίων και μετά με τους νόμους τους, τους αντιλαϊκούς νόμους καταπρώγουν το λαϊκό εισόδημα και... Έτσι; Αλλά τα σχολεία μικραίνουν από την εφαρμογή αυτών των αντιεκπαιδευτικών νόμων. Όταν δεν κατατμίζεις τμήματα, δεν κάνεις κατάτμηση τμημάτων, όταν τα συγχωνεύεις, όταν δίνεις εντολές και όλα αυτά με προφορικές εντολές, να μην εγγράφονται παιδιά στο νηπιαγωγείο αλλά να μπαίνουν σε όμορα, αυτός δεν είναι ένας τρόπος που κερραίνει το σχολείο; Καταλαβαίνετε, λοιπόν, οι συνάδελφοι που θα κληθούν να διδάξουν σε αυτά τα τμήματα από Σεπτέμβρη τι προβλήματα έχουν να αντιμετωπίσουν, συν ότι χάνονται θέσεις εργασίας και για τους εκπαιδευτικούς γενικής αγωγής, αφού δεν θα υπάρχει τμήμα αυτόνομο να δουλέψει, και για τους συναδέλφους της παράλληλης. Και πολύ φοβάμαι με τον Νόμο για την ειδική αγωγή που θα εφαρμοστεί από την καινούργια χρονιά, τα ίδια θα έχουμε και στα τμήματα ένταξης, στη λεγόμενη συμπερίληψη. Και τα ειδικά σχολεία θα περάσουν πολύ δύσκολα. Και στο θέμα της χρηματοδότησης.

Ένα λοιπόν κομμάτι που πρέπει η Ομοσπονδία να το δει πολύ σοβαρά είναι το κομμάτι των συγχωνεύσεων που οι αιρετοί του κλάδου έτσι όπως θέλουν να αυτοαποκαλούνται δεν αναφέρθηκαν σε όλη την κλίμακα. Ούτε τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ άκουσα να βγάλουν άχνα, ούτε τους αιρετούς του ΑΠΥΣΠΕ ή των Τοπικών ΠΥΣΠΕ γι' αυτά τα ζητήματα. Και δείχνει και την ιεράρχηση αυ-

τών των ανθρώπων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια και το ρόλο που θα παίζουν. Λοιπόν, ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον: τα σχολεία θα μικραίνουν και από το νόμο που έχει ψηφιστεί με την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών, που άλλη μια αρμοδιότητα του κράτους με μηδενική χρηματοδότηση μεταφέρεται στους Δήμους. Και είναι και αμφίβολο αν θα συνεχιστεί με τον ίδιο τρόπο και αυτή η λιγοστή κρατική χρηματοδότηση που υπήρχε.

Ετήσιο χαρτζιλίκι για τους διευθυντές θα είναι 500 ευρώ. Δήθεν όλες τις άλλες δαπάνες θα τις αναλάβει ο Δήμος. Και επειδή είμαι και δημοτικός σύμβουλος και ξέρω και τη γραφειοκρατία που υπάρχει στο κομμάτι των προϋπολογισμών κτλ., αλίμονο στα σχολεία που θα πέσουν σε αυτή τη μέγγενη. Ελάχιστοι Δήμοι σε όλη την Ελλάδα που έχουν 100 σχολεία και πάνω θα γλιτώσουν απ' αυτή τη μέγγενη, το στραγγάλισμα κυριολεκτικά της λειτουργίας σχολείων.

Και δεν πρέπει να επιτρέψουμε πρώτα εμείς οι ίδιοι αυτό το κόστος να μετακυλιστεί στους γονείς. Θα πρέπει την κοινωνική συμμαχία με τους φυσικούς συμμάχους μας, με τους γονείς των μαθητών μας, η Ομοσπονδία να την έχει προμετωπίδα. Και θα πρέπει και στην απόφαση για το πρόγραμμα δράσης αυτό να αποτυπωθεί. Ότι από αύριο κίολας δεν χάνουμε στιγμή, έχουμε προμετωπίδα του αγώνα, αιχμή του δόρατος και αυτά τα ζητήματα και επιδιώκουμε την κοινωνική συμμαχία με τους φυσικούς συμμάχους, με τους μαθητές και τους γονείς των μαθητών μας.

Εμείς στο Κερατσίνι και στο Πέραμα όλο το προηγούμενο διάστημα αναδείξαμε αυτά τα ζητήματα, παράλληλα με τον αγώνα για την αξιολόγηση που σταθήκαμε δίπλα στους νεοδιόριστους συναδέλφους μας και γι' αυτό στον Πλουμπίδη τα ποσοστά αυτή τη στιγμή που μιλάμε είναι πάρα πολύ μεγάλα, βρίσκουμε πόρτα οι αξιολογητές σχεδόν σε όλα τα σχολεία, επίσης είναι καθολική η συμμετοχή και στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, απ' τα δημοτικά, ενώ ελάχιστα νηπιαγωγεία έχουν κάνει κανονική αποτίμηση.

Άρα η μάχη λοιπόν είναι ανοιχτή και με όρους νίκης, αρκεί να το θέλουμε, τουλάχιστον όσον αφορά το δικό μας Σύλλογο. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον: το ωράριο των νηπιαγωγών. Έγινε κινητοποίηση στο ΣτΕ και μόνο δεν αδικώ, μπορεί να ήταν και κάποιος άλλος, πάντως οι εκλεγμένοι της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης, οι Πρόεδροι των Σωματείων ήταν εκεί μέχρι τέλους και υπερασπίστηκαν και μ' αυτόν τον τρόπο τις συναδέλφους νηπιαγωγούς στον αγώνα για την κατοχύρωση του ωραρίου τους. Δεύτερη μάχη που επίσης πρέπει να ξεδιπλωθεί.

Τρίτον: το κομμάτι των αναπληρωτών. Εδώ ακούμε και με τη μορφή της μοιρολατρίας: τι να κάνουμε με τους αναπληρωτές που δεν γράφονται στους Συλλόγους κτλ.; Σας πληροφορούμε ότι στον δικό μας τον Σύλλογο οι εγγραφές ήταν μαζικές και η συμμετοχή στις διαζώσεις ψηφοφορίες. Συνάδελφοι, για να γραφτεί ένας συμβασιούχος στο Σύλλογο πρέπει να τον εμπνεύσεις. Όλη η δουλειά πρέπει να έχει γίνει από πριν. Δεν μπορεί

μόνο να τους ζητάμε να πάει να ψηφίσει ενώ δεν έχει δει ούτε τη φάτσα του Προέδρου το υπόλοιπο διάστημα.

Δεν λύνονται έτσι τα ζητήματα. Πρέπει να τον εμπνεύσεις, να νιώσει ότι πραγματικά το Σωματείο είναι το αποκούμπι, το φυσικό κοινό σπίτι για όλους τους εκπαιδευτικούς. Και θα ανταποκριθεί ο συνάδελφος. Αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Εμείς αυτή την εικόνα έχουμε από τον Πλουμπίδη. Απ' την πρώτη ημέρα είμαστε δίπλα του, από την εύρεση κατοικίας να του πούμε τι είναι το Σωματείο, γιατί πρέπει να γραφτεί και είμαστε δίπλα για τα μεγάλα και μικρά ζητήματα και προσπαθούμε να τον βάλουμε στη μάχη. Έτσι κερδίζεται ο συνάδελφος.

Τέλος, δεν θέλω να ανοίξω όλα τα ζητήματα, εμείς θα είμαστε στην πρώτη γραμμή για όλα τα μεγάλα ζητήματα της Ομοσπονδίας, πρέπει να πούμε ότι στον Πλουμπίδη ανοίξαμε και δυο ζητήματα τα οποία μας κάνουν πολύ υπερήφανους, ένα: τη συμπόρευση με τους γονείς των μαθητών μας στον αγώνα των εργατών στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος και στην COSCO για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας και για τους όρους υγιεινής και ασφάλειας, ήμασταν εκεί καθημερινά με όλους τους τρόπους, και αυτό μας το πιστώνουν οι γονείς των μαθητών μας, γιατί ήταν εκεί οι εργάτες που έδιναν και συνεχίζουν να δίνουν τον αγώνα, και ένα δεύτερο τη νοιάξη, πραγματικά χρησιμοποιούμε αυτή τη λέξη που έχει ο Σύλλογος για τα προσφυγόπουλα. Επειδή η Δομή του Σχιστού ανήκει σε νηπιαγωγείο που ανήκει στον Σύλλογό μας και τα παιδιά απ' το δημοτικό με πουλμανάκια έρχονται, μοιράζονται στα σχολεία του Συλλόγου, είμαστε δίπλα στους συντονιστές εκπαιδευτικού έργου, στους γονείς των μαθητών και στα ίδια τα παιδιά σε ό,τι χρειαστούν και μάλιστα για μας φαντάζει κάτι πολύ σημαντικό, περισσότερο συμβολικά όχι στο ποσό το οποίο διαθέσαμε, το οποίο είναι πάντα στη διάθεση να αυξάνεται, συμβάλαμε και εμείς ώστε 17 προσφυγόπουλα με τους συντονιστές εκπαίδευσης, κορίτσια ήτανε φέτος, πέρυσι ήτανε και κορίτσια και αγόρια, να απολαύσουν κάποιες ολιγοήμερες διακοπές στη Σίφνο.

Είναι σημαντικό, τα θύματα αυτά του πολέμου να νιώσουν ότι κάποιος τους νοιάζεται, ότι είναι και αυτά παιδιά του ίδιου Θεού και ότι δεν τα ξεχωρίζουμε με βάση το

χρώμα, την καταγωγή κτλ. Επίσης, ο Σύλλογος ήτανε σε όλες τις πρωτοβουλίες που ξεκίνησαν απ' τα κάτω, γιατί δυστυχώς ήταν εκκωφαντική η σιωπή της Ομοσπονδίας στο ζήτημα του πολέμου της Παλαιστίνης, ελπίζω επειδή άνοιξε το ζήτημα να παρθεί κάποια απόφαση εδώ, εμείς πιστεύω ότι θα στηρίξουμε ένα ψήφισμα στη σωστή κατεύθυνση ως Αγωνιστική Συσπείρωση, λοιπόν, ούτως ή άλλως το είχαμε βάλει πολύ καιρό στο Διοικητικό αλλά απόφαση δεν έπαιρνε και χαιρόμαστε που επιτέλους έστω και καθυστερημένα ευαισθητοποιείται η Ομοσπονδία γι' αυτό τον λόγο, εμείς θα είμαστε δίπλα σε αυτό.

Ήμασταν λοιπόν και είμαστε δίπλα στα θύματα αυτά του πολέμου και απαιτούμε η Ομοσπονδία να πάρει θέση.

Και τέλος, δεν θα πλατειάσω, επειδή πολλοί αυτοπροσδιορίζονται εδώ ως το ριζοσπαστικό κομμάτι του κλάδου, επιτρέψτε μου και μένα, επειδή είμαι Πρόεδρος σε ένα Σύλλογο που το όνομα του εκπαιδευτικού του οποίου έχει το όνομα, ο Νίκος ο Πλουμπίδης, σε κάποιους από μας, ελπίζω σε όλους, προκαλεί δέος, να πούμε και εμείς ότι ως Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών ερχόμαστε από πολύ μακριά και θα πάμε πολύ μακριά. Είμαστε περήφανοι όλοι οι σύντροφοι και συναγωνιστές και εγώ ακόμα περισσότερο ως Πρόεδρος ενός Συλλόγου που φέρει το όνομά του, γιατί είμαστε η συνέχεια της αριστερής παράταξης του Νίκου Πλουμπίδη, που πρωτοεμφανίστηκε στη 12^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ το 1929 και στην 100χρονη ζωή της Ομοσπονδίας είμαστε εδώ τώρα, στην 93^η Γενική Συνέλευση, ενισχυμένοι, ακόμα πιο δυνατοί και αισιόδοξοι ότι θα τα καταφέρουμε, να συστειρώσουμε όλους όσους θέλουν τη ΔΟΕ στο ύψος των ονείρων και διεκδικησών μας. Και απ' αυτό το βήμα καλούμε όλους τους συναδέλφους απ' όλες τις παρατάξεις, απ' όλη τη διάταξη της αίθουσας, στις εκλογές της 29^{ης} Ιουνίου να ενισχύσουν την Αγωνιστική Συσπείρωση και όλοι μαζί να παλέψουμε και μες στο καλοκαίρι και με την έναρξη της σχολικής χρονιάς μαζί με τους γονείς των μαθητών μας, μαζί με όλους τους εκπαιδευτικούς, τα μεγάλα προβλήματα που είναι μπροστά μας, γιατί η κυβέρνηση όπως βλέπετε δεν χάνει ρούπι. Τα προβλήματα θα είναι εδώ και πρέπει η απάντηση του κλάδου ενωτικά να είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Ευχαριστώ.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, Βενετικίδης Θεόδωρος, Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πρέβεζας, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Πριν ξεκινήσω, συνάδελφοι, με την ομιλία μου και μέσα στον χρόνο που δικαιούμαι, ζητήσαμε σαν παράταξη από το Προεδρείο να καταθέσουμε μία πρόταση σχετικά με την αξιολόγηση, θα την καταθέσω εγώ αυτή τη στιγμή, ο λόγος που το καταθέτουμε στην αρχή της κριτικής πεπραγμένων είναι έτσι ώστε να υπάρχει ο χρόνος να

συζητηθεί από όλους τους αντιπροσώπους και να καταθέσουν όλες οι παρατάξεις την πρότασή τους για συνέχιση της αξιολόγησης.

Πρώτα απ' όλα θέλω να χαιρετίσω τους αγώνες που έχουν δώσει, που δώσαμε όλοι μας εδώ και 3 χρόνια ενάντια στην αξιολόγηση, σκληρή μάχη που σε πολύ μεγάλο βαθμό ήταν μια πολύ πετυχημένη μάχη. Και σήμερα αυτό που πρέπει να βγει από τη σημερινή - αριανή, γενικά αυτές τις μέρες, στην 93^η Γενική Συνέλευση είναι η συνέχιση.

Συγκεκριμένα σαν Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών καταθέτουμε το εξής σχέδιο:

Η 93^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ επιβεβαιώνει την ομόφωνη απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης για την

ακύρωση της αντιεκπαιδευτικής αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα, δηλαδή τη συνέχιση απεργίας - αποχής και των στάσεων εργασίας από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων μας που αφορούν στις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης που προβλέπονται από τις διατάξεις των Νόμων: στις 27/1^{ου} του '23, 23/10^{ου} του '23 και των μεταγενέστερων στις 17/1^{ου}/24, 20/3^{ου}/24 και κάθε άλλης κανονιστικής πράξεως που εκδόθηκε ή θα εκδοθεί κατ' εφαρμογή και κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του Νόμου 4692 του 2020 και των άρθρων 56 ως 83 και 97, Νόμου 4823 του 2021, καθώς και κάθε άλλης νομοθετικής ρύθμισης που θα κινείται στην ίδια κατεύθυνση και δη από τις διαδικασίες που σχετίζονται με όλα τα εξωδιδασκτικά καθήκοντα σχετικά με την ατομική αξιολόγηση, όπως: συναντήσεις με συμβούλους εκπαίδευσης, ενημέρωση ατομικού φακέλου, κατάθεση έκθεσης αυτοαξιολόγησης, κτλ., που προωθούνται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας όπως ψηφίστηκαν στην 92^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ τον Ιούνιο του '23 και στην Ολομέλεια των Προέδρων την 1^η Απριλίου του '24. Παράλληλα ο κλάδος συνεχίζει τον αγώνα ενάντια στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση με κάθε τρόπο και μέσο που έχει αξιοποιηθεί αποτελεσματικά όλα τα προηγούμενα χρόνια και διασφαλίζει την ενιαία απάντηση στους Συλλόγους Διδασκόντων.

Είμαστε ενωμένοι και αποφασισμένοι να πιάμε τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών ως το τέλος. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα στη μόρφωση για όλα τα παιδιά, το δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλο τον λαό.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας δεσμεύεται ότι θα λάβει όλα τα μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Θα προχωρήσει άμεσα σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ενημερώσεις, Γενικές Συνελεύσεις, εκδηλώσεις, απεργίες, κινητοποιήσεις, με οικονομικά και σε ένδικα μέσα όποτε χρειαστεί για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών.

Συνάδελφοι, το συγκεκριμένο σχέδιο απόφασης για την αξιολόγηση το καταθέτουμε στο Προεδρείο και περιμένουμε από όλες τις δυνάμεις να τοποθετηθούν.

Τώρα, συνάδελφοι, είμαστε σε μια Γενική Συνέλευση πολύ σημαντική για την επόμενη μέρα του κλάδου. Η επόμενη μέρα που είναι ήδη εδώ. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά είναι πολλά και έντονα, από πού να ξεκινήσει κανείς: Από τις σχολικές υποδομές; Τα ντουβάρια πέφτουνε. Από τα μαθησιακά και κοινωνικά προβλήματα που οξύνθηκαν στους μαθητές μας ειδικά μετά την πανδημία; Σχολική βία; Για την εκρηκτική κατάσταση στα νηπιαγωγεία όπου οι περισσότερες δομές με ευθύνες διαχρονικά των κυβερνήσεων και των Δημοτικών Αρχών παραμένουν συρρικνωμένες, ελλειμματικές, σε ενοικιαζόμενα και ακατάλληλα πολλές φορές κτίρια ώστε να υλοποιηθεί η παιδαγωγική πράξη και να διασφαλιστεί η φροντίδα και η ασφάλεια των παιδιών; Ή για την αύξηση των ευθυνών στους νηπιαγωγούς; Στις ατελείω-

τες διοικητικές υποχρεώσεις, τα ανύπαρκτα διαλείμματα, το εξαντλητικό ωράριο; Ή για τους συναδέλφους τους νεοδιόριστους που όλα αυτά τα χρόνια σαν αναπληρωτές γυρίζαν όλη την Ελλάδα, που αναγκάστηκαν μέσα απ' τον Νόμο του Γαβρόγλου να μαζεύουν κριτήρια, να μαζεύουν προσόντα, να μαζεύουν μεταπτυχιακά και τώρα τους λένε ότι δεν είσαι ικανός να δουλέψεις αλλά πρέπει να αξιολογηθείς; Για τους αναπληρωτές που ούτε το απλό, ούτε εξίσωση δικαιωμάτων δεν υπάρχει ανάμεσα στους μόνιμους και στους αναπληρωτές;

Συνάδελφοι, τα προβλήματα είναι εδώ. Σαν Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών καταθέτουμε κάλεσμα συμπόρευσης σε όλους τους συναδέλφους, σε όλους τους αντιπροσώπους, κάλεσμα συμπόρευσης για την επόμενη ημέρα, για να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς μας, για να διεκδικήσουμε τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που δουλεύουν τα τελευταία χρόνια, να είμαστε σε ετοιμότητα διότι μες στον Αύγουστο έρχεται πολυνομοσχέδιο σκούπα όπου μέσα σ' αυτό θα φέρουν - θέλουν να φέρουν και διαγωνισμό ΑΣΕΠ.

Κάλεσμα συμπόρευσης, διότι, συνάδελφοι, όλα αυτά ανατρέπονται, μπορούν να ανατραπούν, τότε όμως μπορούν να ανατραπούν; Όταν έχεις Ομοσπονδία και Συλλόγους προς τη σωστή κατεύθυνση. Τι εννοούμε με αυτό; Ομοσπονδία όπου θα έχει σωστό περιεχόμενο σε ανμέτρηση με τον πραγματικό αντίπαλο και όχι απλά απέναντι σε μια κυβέρνηση ή απέναντι ...Ομοσπονδία, που θα βάζει το πραγματικό αίτιο που είναι ποιοι ευθύνονται για όλη αυτή την κατάσταση; Απλά οι κυβερνήσεις; Ή μήπως οι χρηματοδοτήσεις των κυβερνήσεων προς συγκεκριμένες ομάδες; Προς τους εφοπλιστές, προς τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Ομοσπονδία που θα επιδιώκει μαζικότητα, ενότητα στη βάση του κλάδου. Αυτή πιέζει τις κυβερνήσεις και τις πολιτικές δυνάμεις. Ομοσπονδία που θα επιδιώκει συμμαχία, συμπάρασταση στην κοινωνία με τους εργαζόμενους, με τους φυσικούς μας συμμάχους, τους γονείς.

Λοιπόν, για όλα αυτά, συνάδελφοι, καλούμε να συναντηθούμε εκεί που είναι απαραίτητο: στους δρόμους. Εκεί ανατρέπονται όλα αυτά. Και όχι στην εναλλαγή των κυβερνήσεων.

Συνάδελφοι, αν θέλουμε πραγματικά να γίνει το βήμα ανατροπής στη ΔΟΕ πρέπει την επόμενη ημέρα να στηρίξουμε, να ψηφίσουμε την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών, έτσι ώστε να μεγαλώσει όσο γίνεται περισσότερο η διαφορά ανάμεσα στην Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών με τις δυνάμεις αυτές, κυρίως της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, που όλο αυτό το διάστημα διαρκώς έβαζαν εμπόδια απέναντι στις δράσεις, τις βάσεις, όπως την αξιολόγηση, όλο αυτό το διάστημα δεν υλοποιούσε τις αποφάσεις για κλιμάκωση του αγώνα σε όλα τα μέτωπα, γι' αυτό και επειδή δεν ξέρουμε τι μπορεί να βγάλει η κάλπη το Σάββατο, δεν ξέρουμε τι υπόγειες συμμαχίες μπορεί να γίνονται αυτή τη στιγμή, καλούμε όλους... άμα είναι σίγουρο, καλούμε όλους να στηρίξουν την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών και ταυτόχρονα να βρεθούμε στους αγώνες, στον δρόμο, γιατί εκεί πετυχαίνονται όλα.

Καλή συνέχεια.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΒΕΡΓΑΚΗΣ**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Καλησπέρα, συναδέλφισσες - συνάδελφοι. Βεργάκης Δημήτρης, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών, από τον Σύλλογο «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» στην Αθήνα.

Η παράλληλη στήριξη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι ένας θεσμός που χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από ευρωπαϊκά κονδύλια στο όνομα της συμπεριληψης, της ενταξιακής πολιτικής, όμορφα λόγια που όμορφα καίγονται θα μπορούσε να πει κανείς, όταν η εκπαιδευτική παρέμβαση δεν καθορίζεται από τις ανάγκες του μαθητή και με την αντίστοιχη επιστημονική στήριξη που αυτές χρειάζονται σε μέσα, υλικά, προσωπικό, αλλά ουσιαστικά καθορίζεται από δημοσιονομικούς κόφτες, από μια ζυγαριά που είναι μόνιμα πάνω από τα κεφάλια των μαθητών μας και των οικογενειών τους, και εδώ πέρα, συναδέλφισσες - συνάδελφοι, πρέπει, μια ζυγαριά δηλαδή που μετράει τις ανάγκες τους σαν κόστος και εδώ πέρα πρέπει να έχουμε καθαρό ότι ετοιμάζονται νέοι κόφτες στην παράλληλη στήριξη. Και πρέπει να σημάνει συναγερμός, πρέπει να μπορούμε όλοι σε θέσεις μάχης, καταλαβαίνετε ότι δεν αφορά μόνο τους συνάδελφους της παράλληλης αλλά αφορά συνολικά τη λειτουργία της σχολικής μονάδας, συνολικά τους όρους που θα μορφώνονται οι μαθητές μας.

Γιατί επιχειρείται αυτό που λέμε κατάργηση της όποιας διακριτής παρέμβασης γινότανε μέχρι τώρα και λέμε συνάδελφοι της όποιας παρέμβασης γιατί; Γιατί και μέχρι σήμερα κινούμασταν στα πλαίσια του προηγούμενου σχεδίου δράσης για την αναπηρία, από το 2019, πάλι φυσικά στη βάση των ίδιων φθαρμένων υλικών περί συμπεριληψης.

Πού είναι όμως η ευαισθησία τους; Όταν για παράδειγμα ο μαθητής παράλληλης στήριξης αδυνατεί να παρακολουθήσει ακόμα και στοιχειωδώς το αναλυτικό πρόγραμμα. Όταν απουσιάζει ειδικά διαμορφωμένο υλικό. Όταν απουσιάζουν στο γενικό σχολείο που φοιτά ο μαθητής παράλληλης στήριξης ειδικά διαμορφωμένοι χώροι, με αισθητηριακό παιχνίδι, που θα τον βοηθούν ενδεχομένως να διαχειρίζεται πιθανές κρίσεις θυμού, επιθετικότητας. Που είναι, συνάδελφοι, η ευαισθησία τους όταν ο ευαίσθητος αυτός χώρος της παράλληλης στήριξης καλύπτεται εξ ολοκλήρου από αναπληρωτές, με ό,τι προβλήματα δημιουργεί αυτό. Δηλαδή να μην έρχονται από την αρχή της χρονιάς. Πολλοί συνάδελφοί μας της παράλληλης στήριξης να είναι η πρώτη χρονιά που δουλεύουνε γενικά στην εκπαίδευση και καλούνται να αναλάβουνε καθήκοντα στα απαιτητικά καθήκοντα της παράλληλης στήριξης ειδικής αγωγής, χωρίς καμία βοήθεια. Σε μια λογική του πάμε και όπου βγει ουσιαστικά.

Όταν, συνάδελφοι, το πιο κύριο απ' όλα, πάνω που χτίζεται η σχέση του εκπαιδευτικού με τον μαθητή, αυτή διακόπτεται βίαια. Πόσες εικόνες έχουμε από γονείς που έρχονται στο τέλος της χρονιάς με έντονη συναισθηματική φόρτιση και αναρωτιούνται, ρωτάνε τον εκπαιδευτι-

κό της παράλληλης στήριξης αν θα είναι και του χρόνου στο σχολείο και τι μπορούν να κάνουνε οι ίδιοι γι' αυτό.

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία, συνάδελφοι, όχι απλά η ανάδειξη της ανάγκης διορισμών, όπως ειπώθηκε εισηγητικά αλλά έχει μεγάλη σημασία οι αγώνες, οι σκληροί αγώνες που αναπτύχθηκαν στα γεμάτα όλα τα προηγούμενα χρόνια, μέσα από τα Σωματεία, αγώνες που αγκάλιασαν χιλιάδες αναπληρωτές, μαζί με τους γονείς, αγώνες που αν δεν είχαν γίνει να είστε σίγουροι ούτε ένας διορισμός δεν θα ήταν δεδομένος.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για να κλείνω, το θέμα της ειδικής αγωγής πρέπει να σηκωθεί πολύ ψηλά από την Ομοσπονδία, τα Σωματεία και το Συνέδριο θεωρούμε ότι μπορεί και πρέπει να συμβάλει στην κατεύθυνση να παρθούν θετικές, αγωνιστικές αποφάσεις. Είναι αναγκαίο να δυναμώσει η πάλη μας, να τσακιστούνε τα δήθεν υπερευαίσθητα αφηγήματα που διαχρονικά ακούμε από όλες τις κυβερνήσεις, γιατί σήμερα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση της συμπεριληψης, το 49% των ΑΜΕΑ που είναι ικανά προς εργασία είναι έξω από την εκπαίδευση και την εργασία. Γιατί σήμερα στην Ελλάδα της ευρωπαϊκής, πράγματι ευρωπαϊκής κανονικότητας, η πλειοψηφία των πλειστηριασμών που γίνονται αφορά οικογένειες ΑΜΕΑ, πλειστηριασμοί που ευτυχώς όπου μπορούμε μπλοκάρουμε από το εργατικό κίνημα, από τους αγώνες των Σωματείων.

Η αλλαγή συσχετισμών στην Ομοσπονδία μπορεί να δώσει νέα ώθηση στους αγώνες μας, γιατί αυτό που λέμε όλοι εδώ μέσα και ειπώθηκε και σε πολλές τοποθετήσεις για τη στήριξη του δημόσιου σχολείου, ώστε να έχουμε ένα σχολείο που να ανταποκρίνεται πραγματικά στις ανάγκες, τις δυνατότητες της εποχής μας και τις ανάγκες των μαθητών μας, περνάει μέσα από τη σύγκρουση με αυτή την πολιτική που μετράει μόνο κέρδη και ζημιές και που διαχρονικά υλοποιούν όλες οι κυβερνήσεις.

Γιατί εμείς δεν αποδεχόμαστε και κλείνω, Πρόεδρε, τους σύγχρονους Καιιάδες, και όσο βάζουμε αυτά τα ζητήματα στο επίκεντρο της πάλης μας, όσο δυναμώνουμε τον αγώνα μας σε αυτή την κατεύθυνση, με αυτό το περιεχόμενο, να είστε σίγουροι ότι σκάβουμε έναν άλλο Καιιάδα, που μέσα θα πέσει με πάταγο αυτό που πραγματικά παρασιτεί σήμερα στην κοινωνία, δηλαδή η πολιτική του κόστους - οφέλους, του ανταγωνισμού, η λογική του όλα πουλιούνται και αγοράζονται. Και σε αυτό τον δρόμο, συνάδελφοι, αγαπητοί σύνεδροι, σας καλούμε να συμπορευτούμε. Γιατί εμείς παίρνουμε δύναμη από τους μαθητές μας με αναπηρία, με ειδικές μαθησιακές και εκπαιδευτικές ανάγκες, που παρά τις αντιξοότητες που τους έχουνε καταδικάσει, καταβάλλουνε προσπάθεια να μετρήσουν έστω και το παραμικρό βήμα στην πρόδοό τους.

Ακόμα παίρνουμε δύναμη από τις μάχες του ταξικού αναπηρικού κινήματος, από τους αγώνες των γονιών που δεν το βάζουν κάτω μπροστά στον Γολγοθά που ανεβαίνουνε αλλά με το κεφάλι ψηλά μας απλώνουν το χέρι να συμπορευτούμε και να διεκδικήσουμε τη ζωή και την εκπαίδευση που μας αξίζει. Σας ευχαριστώ πολύ, καλή συνέχεια.

ΝΙΚΟΣ

ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Καλησπέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Βουρδουμπάς Νίκος από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Θα ήθελα και εγώ από τη μεριά μου, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να χαιρετίσω τη σημερινή ιστορική Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας και μέσα από τις εργασίες της να μεταφέρω σε όλους τους συνέδρους εδώ μέσα αλλά και στους χιλιάδες συναδέλφους που πιθανά μας παρακολουθούν και περιμένουν από μας, αναμένουν από μας αποτελέσματα και αποφάσεις, ένα αισιόδοξο και αγωνιστικό μήνυμα που λέει: ότι οι νέες συναδέλφισσες και συνάδελφοι σαν Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών πιστεύουμε ότι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που όλα αυτά τα χρόνια κρατάμε όρθια τα σχολεία μας, χωρίς καμία στήριξη και αντιμετώπιζοντας τότε τη συκοφάντηση και τότε τον εκφοβισμό και τις απειλές, δεν πρόκειται να σκύψουμε το κεφάλι. Στο δίλημμα αν θα υποταχθούμε σε μια μίζερη ζωή που θα μας δίνει 1,5 ευρώ αύξηση και θα λέμε και ευχαριστώ, απαντάμε με τους αγώνες μας για αυξήσεις και συλλογική σύμβαση εργασίας.

Στο άδικο κατηγοριοποιημένο ακόμα πιο υποβαθμισμένο, φτηνό για το κράτος και ακριβό για τους γονείς και κερδοφόρο όμως για τις επιχειρήσεις σχολείο, τους απαντάμε όχι. Εμείς δεν θα γίνουμε συνένοχοι στον φόνο. Στην προσπάθεια που κάνουν να μας μετατρέψουν σε πειθήνια όργανα, που θα λέμε ψέματα στα παιδιά και θα τους μαθαίνουμε να ζουν με τα λίγα, θα

συνεχίσουμε να τους χαλάμε τη σούπα και τους κάνουμε δύσκολη τη ζωή όπως έκαναν άλλοι πριν από μας σε πολύ δυσκολότερες συνθήκες.

Στην απόπειρά τους να μας απαγορεύσουν ακόμα και το δικαίωμά μας να αντιδρούμε και να απεργούμε, τους λέμε ότι θα συνεχίσουμε να τρώνε τα μούτρα τους. Στους χιλιάδες νεοδιόριστους, ένας απ' αυτούς είμαι και εγώ, που κρατάμε και αντέχουμε την ομηρία, στους χιλιάδες αναπληρωτές που ετοιμάζονται για μια ακόμη φορά να τους πούνε ξανά: σκάσε και κολύμπα, στους εκπαιδευτικούς της τάξης που μπουχτίσαμε πραγματικά τόση αναβάθμιση και στήριξη, τους καλούμε και απ' αυτό το βήμα να συνεχίσουμε όλοι μαζί το δύσκολο αλλά ωραίο αγώνα που δίνουμε, έχοντας πάντα στο νου μας τα παιδιά μας.

Ξέρετε, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα λέω αυτά ειλικρινά όχι για να καλύψω κάποια τεχνητή ανάγκη εμφύχωσης και δημιουργίας κλίματος τεχνητών νικών ή παραγνωρίζοντας τον συσχετισμό δύναμης που είναι πράγματι δύσκολος, τις γενικότερες δυσκολίες, τα μπρος-πίσω που είχε και έχει ο αγώνας μας, εμείς από την πλευρά μας γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο αντιπάλος που για μας είναι η κυβέρνηση, το κράτος, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ΟΟΣΑ, έχουν στρατηγική και σχέδιο να προχωρήσουν πιο επιθετικά τις αναγκαιές αλλαγές που επιβάλλει η βάρβαρη πολιτική τους.

Όμως ταυτόχρονα το τελευταίο χρονικό διάστημα η εμπειρία και από τον κλάδο μας αλλά και από άλλου αποδεικνύει ότι τελικά τα πράγματα μπορούν να πάνε και αλλιώς. Πότε όμως συνέβη αυτό, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Πρώτον: όταν κάναμε φύλλο και φτερό τα διάφορα αφηγήματα του αντιπάλου που χρησιμοποιεί για να περνά τα αντιδραστικά μέτρα του, ότι

για παράδειγμα αναβάθμιση σημαίνει στυγνή κατηγοριοποίηση. Ότι όταν λέμε εξορθολογισμός σημαίνει πετοκόμμα στη λογική κόστους - οφέλους. Όταν λένε δικαίωμα στην αυτοάμυνα σημαίνει ιμπεριαλιστικό έγκλημα και γενοκτονία. Όταν λένε ψηφιακό σχολείο σημαίνει ότι αν αυτό δεν σου πέσει στο κεφάλι θα βλέπεις ανεμιστήρες με 40 βαθμούς Κελσίου σε ένα διαδραστικό πίνακα.

Δύο: όταν καταφέραμε και ξεπεράσαμε εύκολες και βολικές απαντήσεις για κακούς, ιδιότροπους υπουργούς και εμμονικές κυβερνήσεις, που φτάνει και για σωτήρες που θα έρθουν και θα μας τα λύσουν όλα, αλλά είδαμε τον πραγματικό αντίπαλο και το σχέδιο που έχει, για να αλλάξει τη δομή και το περιεχόμενο του σχολείου.

Τρία: όταν κρατήσαμε σαν κόρη οφθαλμού πραγματικά σε όλα μας τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις το ενοποιητικό κρίκο του αγώνα μας, που ήταν, είναι και θα είναι τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας.

Τέσσερα: όταν προσπεράσαμε συνδικαλιστικές και πολιτικές δυνάμεις και ανατρέψαμε όλοι μαζί συσχετισμούς που ναι, συνάδελφοι, φάνταζαν αλλά δεν είναι παγωμένοι, ούτε αυτοί κρίνονται 2-3 μέρες πριν τις εκλογές ή τη μέρα των εκλογών.

Και πέμπτον και κατά τη γνώμη μου το πιο βασικό, όταν δείξαμε εμπιστοσύνη στη δύναμη που έχουμε οι συνάδελφοι όταν παίρνουμε την υπόθεση στα χέρια μας, μέσα από τα Σωματεία μας και τις Γενικές Συνελεύσεις, όπως έγινε τον Μάρτη που μας πέρασε.

Στην προσπάθεια και τελικά στην ανατροπή που επιβίβαλαμε οι χιλιάδες συνάδελφοι, με την ενεργή συμμετοχή μας που δεν αφήσαμε κανένα περιθώριο παρερμηνείας ότι ο αγώνας αυτός πρέπει και μπορεί να κρατηθεί ανοιχτός. Και έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΗΣΥ, αλλά όχι μόνο και σε άλλες πτέρυγες, βλέπετε πώς το συνδικάτο γίνεται μεμιάς από μικρό πραγματικά μεγάλο. Όταν χιλιάδες, πραγματικά χιλιάδες χέρια δηλώνουν ότι οι εκ-

παιδευτικοί έχουμε φωνή και δύναμη. Και εσείς εκείνη τη φάση ήσασταν μαζί με άλλους σε μία γωνία κυριολεκτικά σαν το λεμόνι.

Ήταν δεδομένα όλα αυτά, συνάδελφοι; Βεβαίως και όχι. Μόνο για το τελευταίο θέλω να πω μια κουβέντα μιας και ο χρόνος αντικειμενικά είναι κάπως περιορισμένος. Όταν όλες κυριολεκτικά οι δυνάμεις με τον τρόπο τους αυτή την περίοδο έλεγαν στους συναδέλφους: άστο, τελικά δεν μπορείς, δεν γίνεται τίποτα, σπέρνοντας είτε τον πανικό και την απογοήτευση με διάφορους τρόπους, είτε αναπαράγοντας τις αισχρές απειλές του Υπουργείου περί κάλυψης κλπ., είτε λέγοντας ότι όποιος μιλάει για απαρτίες και Γενικές Συνελεύσεις ψάχνει πρόσχημα για να κλείσει τον αγώνα και ότι η Γενική Συνέλευση των Προέδρων είναι αυταπάτη και δεν πρόκειται να γίνει.

Σε όλη αυτή την πορεία, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θεωρούμε ότι σαν Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών συμβάλαμε, δώσαμε και δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις. Θεωρούμε ότι το Συνέδριο σήμερα και αύριο μπορεί και πρέπει να αποτυπώσει το μήνυμα που έστειλαν οι εκπαιδευτικοί σε όλη την Ελλάδα, με τη στάση τους κυρίως αλλά και με την ψήφο τους όλο το προηγούμενο διάστημα. Και το λέμε απευθυνόμενοι σε όλο το σώμα του Συνεδρίου, σε κάθε αντιπρόσωπο. Το μήνυμα, λοιπόν, στην κυβέρνηση και όσους την διευκολύνουν πρέπει να δοθεί. Το μήνυμα ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της Ομοσπονδίας οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ καταγράφονται σαν πρώτη δύναμη πρέπει και θα αποτυπωθεί. Αλλά και η επόμενη ημέρα που είναι ήδη εδώ πρέπει να οργανωθεί, με τις δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών να δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό. Χωρίς μεγάλα λόγια, με αποφάσεις και το βλέμμα στους χιλιάδες συναδέλφους μας μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΒΙΟΛΕΤΤΑ

ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΕΠΕ "Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ"

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε εδώ μετά από μια πυκνή συνδικαλιστικά και πολιτικά χρονιά κι ενώ η λαβωμένη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ετοιμάζεται να εξαπολύσει νέα σφοδρή επίθεση ενάντια στον κλάδο κατά την προσφιλή της τακτική, κατακαλόκαιρο και με τα σχολεία κλειστά.

Την ενημερώνουμε και από αυτό το βήμα ότι θα μας βρουν μπροστά τους!

Όπως μας βρίσκουν μπροστά τους τόσα χρόνια που αντιπαλεύουμε την αξιολόγηση τόσο της σχολικής μονάδας, όσο και την ατομική. Όπως μας βρήκαν μπροστά τους την περίοδο της πανδημίας που δεν περιμέναμε να «λογαριαστούμε μετά», αλλά από την πρώτη μέρα βροντοφωνάξαμε ότι κάτω από τις μάσκες έχουμε φωνή! Όταν δεν επιτρέψαμε τις κάμερες στην τάξη! Όταν για

8 εβδομάδες μαζί με το φοιτητικό, το μαθητικό, το γονεϊκό, το εργατικό κίνημα αποκαλύπταμε στην κοινωνία τι σημαίνει και τι κρύβει ο νόμος τερατούργημα των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Κάτι που φαινόταν «περίπατος» για την κυβέρνηση και τα κόμματα που το στήριξαν, αποδείχτηκε μάχη δύσκολη που τους αποδυνάμωσε.

Όμοια κι ο ηρωικός αγώνας των εργατών της ΛΑΡΚΟ που 4 χρόνια αντιστέκονται σθεναρά ενάντια στις απολύσεις τους, το ξεσπίτωμά τους και το ξεπούλημα της εταιρείας, βορά στα αρπαχτικά της κατάμαυρης πράσινης ανάπτυξής τους! Οι εργαζόμενοι πάντα θα έχουμε τον τελικό λόγο. Όσους νόμους κι αν ψηφίζουν εμείς θα είμαστε εδώ να τους αντιπαλεύουμε, να τους πετάμε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Οι εργαζόμενοι ήμασταν που βγήκαμε στο δρόμο από την πρώτη μέρα όταν το κράτος – δολοφόνος του Ισραήλ ξεκίνησε την επιχείρηση γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού. Τότε που ο υπ. Παιδείας ανερευθρίαστα κατηγορήσε τον κλάδο για τη στάση του. Κι επειδή η

Ομοσπονδία ακόμα και τώρα δεν έχει βγάλει ούτε ένα ψήφισμα συμπαράστασης, τα Σωματεία σήκωσαν τον αγώνα στους ώμους τους και τον συνεχίζουν!

Είναι ο μόνος αγώνας που σήκωσαν τα Σωματεία;

Όχι! Θυμόμαστε όλοι το Μάρτη! Που όταν πολύ συντονισμένα συγκεκριμένες παρατάξεις επιχείρησαν να τραβήξουν για ακόμη μια φορά το χαλί κάτω από τα πόδια των συναδέλφων. Τότε ήταν που οι συνάδελφοι και η υπεύθυνη στάση της βάσης του κλάδου είχαν ως αποτέλεσμα τις μαζικές συνελεύσεις, τα δάση των σηκωμένων χεριών των συναδέλφων και των συναδελφισσών που απαιτούσαν την επαναπροκήρυξη της Απεργίας – Αποχής. Που οδήγησε στην ιστορική ολομέλεια Προέδρων που ανάγκασε τις κυβερνητικές παρατάξεις να αναδιπλωθούν και να πάρουν εκ νέου απόφαση για Απεργία – Αποχή από την Ομοσπονδία.

Σας άκουγα προσεκτικά χτες το πρωί, αλλά και σήμερα τις θέσεις σας σχετικά με τις ηλεκτρονικές εκλογές. Αυτό είναι το σύγχρονο; Το μοντέρνο; Η εξέλιξη; Η τυφλή υπακοή στον ν. Χατζηδάκη και στους υπόλοιπους αντεργατικούς, αντιεκπαιδευτικούς νόμους; Η λογική του λιγότερο κακού και η επιχειρηματολογία που ακούγεται κατ' εξακολούθηση σε αυτήν την αίθουσα ότι αφού είναι νόμος του κράτους η ηλεκτρονική ψηφοφορία, δεν τρέχει τίποτα;

Όχι συνάδελφοι! Όλοι οι εκλεγμένοι με την Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών, ενώνουμε τις δυνάμεις μας με τους χιλιάδες μαχόμενους συναδέλφους και δηλώνουμε ότι οι ζωές μας, οι ανάγκες μας, η δουλειά μας, η μόρφωση των μαθητριών και μαθητών μας, δε στριμώχνονται στα κουτάκια του ΟΟΣΑ, της ΕΕ και δημοσιονομικών πολιτικών!

Η ανασκόπηση της δράσης του ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ θα μπορούσε να είναι η δράση του κάθε Συλλόγου που είναι μαχητικός και δραστήριος. Ο Σεπτέμβρης μας υποδέχτηκε με πτώση σοβάδων σε σχολείο ευθύνης μας και τραυματισμό 3 μαθητών μας. Το ζήτημα της ασφάλειας των κτιρίων μας που επιτακτικά βάζαμε όλο το προηγούμενο διάστημα οδήγησε σε μαζικές, δυναμικές κινητοποιήσεις στο Δήμο της Αθήνας σε συντονισμό με τους υπόλοιπους Συλλόγους της Διεύθυνσης Α' Αθήνας και με τις Ενώσεις Γονέων.

Παράλληλα απαιτούσαμε τόσο στη Διεύθυνση Α' Αθήνας, όσο και στη Δ' να καλυφθούν οι ανάγκες για Παράλληλες Στήριξεις, ΖΕΠ, σχολικούς νοσηλευτές και όλο το απαραίτητο εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό σε όλες τις σχολικές μονάδες και σύμφωνα με τις ανάγκες και τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και μαθητριών μας.

Αποτρέψαμε την επίσκεψη – φιέστα της Μιχαηλίδου σε σχολείο του Ταύρου που είχε το θράσος ενώ η κυβέρνηση προσέφερε γη και ύδωρ σε ΗΠΑ, ΕΕ και ΝΑΤΟ για να δολοφονούνται παιδιά στην Παλαιστίνη, να θέλει να διαφημίσει δήθεν προγράμματα ένταξης ευπαθών ομάδων μαθητών στα σχολεία μας!

Δεν έχουν τσίπα!

Δώσαμε τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, στο πλευρό

κάθε συναδέλφισσας και συναδέλφου που ήξεραν ότι ανά πάσα ώρα και στιγμή θα είμαστε στο πλευρό τους, στα σχολεία τους! Αντιμετωπίσαμε φαινόμενα αυταρχικής συμπεριφοράς, εκβιασμών, τρομοκρατήσης είτε από τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας άμεσα, είτε μέσω των Διευθυντών/ντριών και Προϊσταμένων.

Είμαστε στο πλευρό της συναδέλφου μας και παλεύουμε να σώσει το σπίτι της από τα κοράκια των fund. Τρεις φορές έχουμε πάει ως τώρα στη doValue! Και παρόλο που η ίδια η εταιρεία πρότεινε τον εξωδικαστικό διακανονισμό – νόμος του κράτους κι αυτός, συνάδελφοι – πάλι η ίδια ήταν που απέρριψε και μάλιστα χωρίς αιτιολόγηση την αίτησή της! Πόσοι συνάδελφοι, πόσοι συνάνθρωποι έχουμε πληρώσει δύο και τρεις φορές τα δάνεια που πήραμε και παρόλα αυτά συνεχίζουμε να τα πληρώνουμε ταίζοντας τους μεγαλοκαρχαρίες του κεφαλαίου; Όταν έχουμε πληρώσει το 40% του μισθού μας, τους 13^ο και 14^ο μισθούς μας, όταν τα επιτόκια καλπάζουν και η ακρίβεια κατασπαράζει το εισόδημά μας. Όταν η σταθερότητα που επικαλείται η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας περιλαμβάνει 90.000 πλειστηριασμούς λαϊκών κατοικιών!

Κι επειδή συνάδελφοι αυτοί είναι οι νόμοι τους, έπρεπε το Σωματείο να τους δεχτεί; Ε, λοιπόν όχι! Θα πάμε και 4^ο και 5^ο και 10^ο και όσες φορές χρειαστεί! Μέχρι να συμφωνηθούν βιώσιμοι και όχι εξοντωτικοί όροι για την αποπληρωμή του χρέους. Όχι μόνοι μας! Μαζί με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες, τους γονείς των μαθητών μας, εργαζόμενους άλλων κλάδων! Όλοι μαζί, μια γροθιά, αλληλέγγυοι! Έχουν κάνει νόμο τη βία! Έχουν κάνει νόμο το φόβο ότι κάποιος πρωί θα μπουν στο χιλιοπληρωμένο σπίτι μας και με τη βοήθεια των ΜΑΤ θα μας βγάλουν με τη βία!

Ήμασταν στο πλευρό της 12χρονης, των αγροτών, των φοιτητών, των διωκόμενων εκπαιδευτικών και άλλων αγωνιστών, των Νηπιαγωγών στον αγώνα τους στο ΣτΕ, στους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ, στους γιατρούς, στη μάχη της Σ.Σ.Ε. και στη διεκδίκηση εργασιακών δικαιωμάτων και αυξήσεων.

Και δεν είμαστε μόνοι συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Είμαστε με τους δεκάδες χιλιάδες συναδέλφους που έχουν την έγνοια των σχολείων μας, των μαθητών μας, των Σωματείων μας, της Ομοσπονδίας μας. Τέτοια Σωματεία έχουμε κατακτήσει και τέτοια Ομοσπονδία έχουμε ανάγκη! Με ταξικό προσανατολισμό! Δίπλα στους εργαζόμενους, τους μαθητές μας, ενάντια σε κάθε κυβερνητική πολιτική που τσακίζει τις ζωές μας και υπονομεύει το μέλλον μας!

Τώρα είναι η ώρα για Ομοσπονδία που μας αξίζει, τώρα είναι η ώρα να αλλάξουμε και την ΑΔΕΔΥ που έπαιξε όλο το χειμώνα κρυφτούλι με τη ΓΣΕΕ υπονομεύοντας την απαίτηση των εργαζομένων για απεργιακούς αγώνες και δυναμική διεκδίκηση!

Ο συναγερμός έχει ήδη σημάνει στην Εκπαίδευση!

ΠΑΜΕ ΔΥΝΑΤΑ να τους νικήσουμε!

ΠΑΜΕ ΔΥΝΑΤΑ να πάρουμε τις ζωές μας!

ΣΠΥΡΟΣ ΓΟΥΣΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, Γούσιας Σπύρος, Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Νομού Άρτας και εκλεγμένος αντιπρόσωπος με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών.

Μιας και υπηρετώ τη δημόσια εκπαίδευση εδώ και 10 χρόνια από το εργασιακό καθεστώς του αναπληρωτή, επιτρέψτε μου ένα σύντομο σχόλιο γι' αυτόν τον θεσμό ο οποίος βάλλεται πάντα από παντού.

Μια λοιπόν ακόμα σχολική χρονιά έχει φτάσει στο τέλος της, η οποία στο πέρασμά της άφησε πίσω της χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς αντιμετώπιζοντας με τη λήξη της σύμβασής τους, παρόλο που σε συνθήκες γαλέρας στηρίζουν με φιλότιμο και κόπο το δημόσιο σχολείο σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, αναπληρώνοντας στην ουσία σχεδόν κάθε χρόνο τον ίδιο τους τον εαυτό. Ωστόσο το Υπουργείο Παιδείας συνεχίζει να αδιαφορεί επιδεικτικά για τα δικαιώματα και τις ζωές των συμβασιούχων εκπαιδευτικών, καθώς από τη μία τους αφήνει εντελώς μόνους απέναντι στο κύμα ακρίβειας, στάση μάλιστα που οδήγησε 750 συναδέλφους σε παραίτηση, μάλιστα 2 απ' τους οποίους ανήκουν στον δικό μου Νομό οι οποίοι υπηρετούσανε στον δύσβατο ορεινό όγκο της Άρτας, και από την άλλη καθυστερώντας την ανακοίνωση του αριθμού των διορισμών, παρατείνει την αγωνία τους και τους εμποδίζει να βάλουν τη ζωή τους σε τάξη.

Επιπροσθέτως, εντείνει την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών καθώς κάνει διεργασίες το Υπουργείο Παιδείας για την επιβολή γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ που για μας σαν Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών αποτελεί αιτία πολέμου.

Και σαν να μην φτάνουν όλα αυτά, το τελευταίο διάστημα ακούγονται, μάλλον ξανακούγονται φωνές εναντίον των αναπληρωτών εντός των τειχών. Θέλοντας λοιπόν να πω τι; Ότι το τελευταίο διάστημα με το πέρας των αρχαιρεσιών των κατά τόπων Πρωτοβάθμιων Σωματείων εμφανίζονται φωνές οι οποίες αγνοώντας αρχικά τη βούληση της βάσης, στη συνέχεια τους χρόνιους αγώνες του κλάδου, ο οποίος προσπαθεί να πετύχει την ισότιμη αντιμετώπιση των αναπληρωτών, και τέλος τα καταστατικά όλων των συνδικαλιστικών οργανώσεων που ξεκαθαρίζουν τα δικαιώματα των αναπληρωτών, ζητούν οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί να μην έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι σε όργανα διοίκησης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι τακτικές αυτές φέρνουν τον κλάδο σε σκοτεινές εποχές, όταν οι εκπαιδευτι-

κοί δεν είχαν το δικαίωμα καθόλου να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

Γι' αυτό θα πρέπει και η Ομοσπονδία, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά και τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, όλοι μαζί ενωμένοι σαν μια γροθιά να βροντοφωνάξουμε πως φτάνει πια, οι αναπληρωτές δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού και όχι εκπαιδευτικοί Β κατηγορίας. Όπως ένας μόνιμος εκπαιδευτικός έχει χίλιους λόγους να έρθει στο Σωματείο και να πάρει μέρος στις αρχαιρεσίες, έτσι και ένας αναπληρωτής.

Γιατί δεν μπορούμε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να δεχτούμε ότι αποτελούμε για τις κυβερνήσεις απλά στυγνούς αριθμούς. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε ότι δεν μπορούμε να αρρωστήσουμε. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε να μην μπορούν οι συναδέλφισσες να μείνουν έγκυες.

Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε να υπάρχουν συνάδελφοι ανασφάλιστοι και δεν μπορούμε να ανεχόμαστε ότι γίνεται λόγος το 2024 για το αν θα πρέπει να εκπροσωπούνται αναπληρωτές οι οποίοι αποτελούν το 1/3 του εκπαιδευτικού δυναμικού.

Πρέπει λοιπόν να ξεκαθαρίσουμε προς πάσα κατεύθυνση πως οι εχθροί των αναπληρωτών δεν έχουνε θέση πουθενά.

Γι' αυτό λοιπόν σας καλούμε να στηρίξετε την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών η οποία μπορεί να εγγυηθεί την προάσπιση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών, καθώς από την πρώτη στιγμή βρίσκεται στο πλευρό τους, παλεύοντας για τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, αλλά και για να μπει ένα stop σε κάθε σκέψη για γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ.

Και κλείνω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επειδή πριν έγινε λόγος για τα λεγόμενα Ψηφίσματα σχετικά με την Παλαιστήνη. Πρέπει σαν εκπαιδευτικοί να έχουμε στο μυαλό μας πως χρειάζεται όταν μιλάμε για πρόσφυγες και για μετανάστες αλλά και για άμαχο πληθυσμό, να μην μιλάμε μονάχα για νούμερα και αριθμούς στυγνούς και στατιστικές, αλλά να βλέπουμε πίσω από τα νούμερα και τα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων που έχουν όνομα, ονοματεπώνυμο, μπορεί να μην είναι ονόματα ευρωπαϊκά, μπορεί να μην είναι ονόματα οικεία σε εμάς αλλά δεν παύουν να έχουν όνομα, πρόσωπο, συναισθήματα, αξίες, πιστεύω και να θέλουν να ζήσουν μια καλύτερη ζωή.

Γι' αυτό θεωρώ αρκετά συχνά-πυκνά είναι πολύ σημαντικό και από την Ομοσπονδία αλλά και από τα κατά τόπους Πρωτοβάθμια Σωματεία να βγαίνουν Ψηφίσματα αλληλεγγύης προς αυτούς τους ανθρώπους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΔΡΙΜΑΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΕ ΒΥΡΩΝΑ - ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Η 93η ΓΣ της ΔΟΕ πραγματοποιείται μετά τις ευρωεκλογές, όπου ο λαός μας έδωσε ένα μεγάλο χα στούκι τόσο στην αντιλαϊκή κυβέρνηση της ΝΔ, που της κόντυνε το 41,5% κατά 14 μονάδες, όσο και στην αμαρτωλή σοσιαλδημοκρατία, που συμπορεύτηκε μαζί με την κυβέρνηση και στη χώρα μας και στην εκλεκτή τους ΕΕ, όπου μαζί ψηφίζουν τις αντιλαϊκές κατευθύνσεις και στη συνέχεια τις κάνουν νόμους εδώ.

Όσο και αν προσπαθούν να διαστρεβλώσουν τα αποτελέσματα των εκλογών εκεί στη ΝΔ και στην κυβέρνηση αλλά κι όσο και να προσπαθούν να αναπαλαιωθούν με νέα πρόσωπα και συμμαχίες εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ, ο λαός μας με τους αγώνες του και την ψήφο του τους ξεκαθάρισε ότι δεν πάει άλλο, βροντοφώναξε στις μεγάλες απεργίες και διαδηλώσεις για τις ΣΣΕ, ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ, για μαζικούς μόνιμους διορισμούς, ενάντια στις αντιδραστικές αλλαγές στη δομή και το περιεχόμενο του σχολείου και στο εργαλειό τους την αξιολόγηση, για σύγχρονες και ασφαλείς υποδομές, ότι ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας.

Την ίδια περίοδο εκτός από τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές και ευρωεκλογές το ρεύμα αμφισβήτησης δυνάμωσε και στο κίνημα. Σε πολλά σωματεία και Ομοσπονδίες τα ψηφοδέλτια που στηρίζονται από τις ταξικές δυνάμεις δυναμώνουν στέλνοντας μήνυμα αντίστασης και ανεπιτήθεσης στην αντιλαϊκή πολιτική και στους εκφραστές της.

Μεγάλη κατραπακιά τρώει η κυβέρνηση της ΝΔ και από τους εκπαιδευτικούς, που αποδυνάμωσαν την κυβερνητική παράταξη και τους συνοδοιπόρους της στη μεγαλύτερη ομοσπονδία του Δημοσίου, τη ΔΟΕ, με την εκατοντάχρονη και πλέον πορεία της.

Έτσι στις 29/6 το βράδυ, για πρώτη φορά δε θα μπορεί ο πρωθυπουργός της χώρας να βγει και να πει ότι οι εκπαιδευτικοί της ΠΕ εγκρίνουν την πολιτική της κυβέρνησης, όπως έκαναν δεκαετίες μπλε, πράσινοι και ανάμεικτες προέλευσης πρωθυπουργοί. Οι εκπαιδευτικοί μίλησαν, πήραν θέση και είπαν ένα φτάνει πια. Είναι νίκη όλων των εκπαιδευτικών, είναι σημαντικό βήμα για να αποκτήσουμε τη ΔΟΕ που αξίζουμε και έχουμε ανάγκη, για να πάμε τον αγώνα μπροστά. Σ' αυτή την ιστορική αλλαγή στο τιμόνι της Ομοσπονδίας καλούμε κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα να πάρει θέση.

Η σημαντική αύξηση των αντιπροσώπων που εκλέχθηκαν με το ψηφοδέλτιο της ΑΣΕ σε ψήφους, ποσοστά και αντιπροσώπους στις εκλογές που έγιναν στους 130 ΣΕΠΕ της χώρας, εκλογές που στη συντριπτική τους πλειοψηφία έγιναν δια ζώσης και ήταν πολύ μαζικές, παρά και ενάντια στις σειρήνες των ηλεκτρονικών εκλογών, συμμετείχαν κοντά στους 50 χιλιάδες εκπαιδευτι-

κούς της ΠΕ, δείχνει ότι οι εκπαιδευτικοί δεν ανέχονται πλέον την αντεκπαιδευτική πολιτική, διεκδικούν τη ζωή και το σχολείο που έχουμε ανάγκη σήμερα και ταυτόχρονα δείχνει ότι οι εκπαιδευτικοί θέλουν μια άλλη ΔΟΕ.

Όλη τη διετία που κρίνεται το απερχόμενο ΔΣ της ΔΟΕ, αναπτύχθηκαν σκληροί και μεγάλοι αγώνες, κλαδικοί και πανεργατικοί, με μεγάλη συμμετοχή και των εκπαιδευτικών, με χαρακτηριστικές τις μεγάλες πανεργατικές απεργίες που τα μπλοκ των Συλλόγων μας ήταν σαφώς τα πιο μαζικά των τελευταίων χρόνων. Τα αιτήματα όλων των κλάδων, όλων των εργαζομένων συμπυκνώθηκαν στο ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ, ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥΜΑΣΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΜΟΡΦΩΣΗ, ΥΓΕΙΑ, ΖΩΗ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ! Δυστυχώς στους μεγάλους αυτούς αγώνες η πλειοψηφία της ΔΟΕ ήταν ουσιαστικά απούσα.

Όλα αυτά τα χρόνια και τα δύο τελευταία τα εκπαιδευτικά σωματεία μπήκαν μπροστά, οι δυνάμεις μας εντείναμε τη δράση μας μέσα στους Συλλόγους μας, λιώσαμε στην κυριολεξία τα πόδια μας από σχολείο σε σχολείο, από συνάδελφο σε συνάδελφο, για κάθε πρόβλημα για κάθε συνάδελφο, οργανώσαμε πάμπολλες κινητοποιήσεις, συμμετείχαμε σε κάθε κινητοποίηση, τοπική και κεντρική, κλαδική και πανεργατική. Γι' αυτό και στον κλάδο μας δυνάμωσε το ρεύμα της αμφισβήτησης και μαζί η δύναμη που έχει αποδείξει ότι έχει συνέπεια λόγων και έργων, που μπορεί να ενοποιεί το επιμέρους με το κύριο, το πρόβλημα με το βάθος και την έκταση της αντιλαϊκής πολιτικής. Ενισχύθηκε η δύναμη που δείχνει ποιες είναι οι αιτίες για τα βάσανα του λαού μας και για τις δυσκολίες που ζούμε στο σχολείο μας όπου μας παίρνουν τη χαρά της διδασκαλίας με τις αντιδραστικές αλλαγές που προωθούν στη δομή και το περιεχόμενο του. Δυνάμωσε η λογική που δείχνει τους υπαίτιους για τη σημερινή κατάσταση, που είναι κεφάλαιο, ΕΕ, ΟΟΣΑ, κυβερνήσεις και αστικά κόμματα του κεφαλαίου αλλά και τα συνδικαλιστικά τους σπηρίγματα με τη γραμμή συναίνεσης κι ενσωμάτωσης που προωθούν στο κίνημα. Αποδυναμώθηκε Ενισχύθηκε η δύναμη που αντιπάλεψε τη λογική των εναλλαγών των αντιλαϊκών κυβερνήσεων, που χαράζει με τις θέσεις της και την τακτική της στο κίνημα τον δρόμο του αταλάντευτου αγώνα για τη ζωή και το σχολείο που δικαιούμαστε, που δείχνει δηλαδή την προοπτική ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης όπου θα ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας. Οι συνάδελφοι εμπιστεύτηκαν τη δύναμη που έχει ξεκάθαρη θέση για το σχολείο και τον εκπαιδευτικό των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Συσπειρώθηκαν μαζί μας και στα σωματεία συνάδελφοι που ξεπέρασαν τον φόβο, αρνήθηκαν όσους τους χτυπούσαν στην πλάτη και μαζί συγκρουστήκαμε με τον αυταρχισμό και την αντιλαϊκή πολιτική, απαντήσαμε στις δικαστικές προσφυγές και αποφάσεις που έκριναν παράνομο και καταχρηστικό τον αγώνα μας με συστείρωση στα σωματεία, ατσαλωθήκαμε περισσότερο. Μπήκαμε μπροστά στον αγώνα, συγκρουστήκαμε με την κυβέρνηση και τη διοίκηση, γιατί ως ΑΣΕ δεν έχουμε καμία δέσμευση με τη διοίκηση και το αστικό κράτος γενικότερα, είμαστε αταλάντευτα απέναντι.

Ως ΑΣΕ φτάσαμε δυναμωμένοι στην 93^η ΓΣ της ΔΟΕ

μέσα από μια μακρά και δύσκολη πορεία αλλά πάντα αταλάντευτη πίστη ότι η κατάσταση, ο κόσμος μπορεί να αλλάξει και θα αλλάξει. Και η αλλαγή συσχετισμού δύναμης, η ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος είναι βήματα για να ανοίξει αυτός ο ελπιδοφόρος δρόμος προς τα μπρος.

Και για αυτό θεωρούμε λυπηρό να λέγεται από κάποιους που το παίζουν προσοδευτικοί ότι δεν αλλάζει τίποτα στη ΔΟΕ, όποιος και αν είναι στο τιμόνι του Κλάδου, ΔΑΚΕ ή ΑΣΕ! Βέβαια αυτό διατυπώνεται από τους ίδιους που την προηγούμενη διετία έλεγαν αυτή τη ΔΟΕ θέλουμε εννοώντας τη ΔΟΕ με τη σημερινή πλειοψηφία. Πέρα από το απαράδεκτο της σύγκρισης, η θέση αυτή δείχνει άγνοια της ιστορίας και της πείρας του εργατικού κινήματος, δείχνει υποταγή στον υπαρκτό αρνητικό συσχετισμό, στον οποίο εμείς ποτέ δεν υποταχθήκαμε, αντίθετα βγήκαμε μπροστά, οργανώσαμε την πάλη στα σωματεία, επιβάλαμε πολλάκις τις θέσεις μας και την τακτική μας. Σκεφτείτε το συνάδελφοι αυτό που λέτε και κυρίως σκεφτείτε εσείς τι θέση που θα πάρατε σε αυτή την ιστορική αλλαγή.

Εν κατακλείδι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι αντιπρόσωποι που εκλέχθηκαν από την ΑΣΕ ήταν αποτέλεσμα σκληρού και διαχρονικού αγώνα. Δεσμευόμαστε ότι ό,τι είπαμε και ό,τι κάναμε όλα αυτά τα χρόνια, τώρα αυτά θα τα κάνουμε και από την ενισχυμένη θέση που μας έδωσαν οι συνάδελφοι. Η εντολή των συναδέλφων εννοείται ότι πρέπει να γίνει σεβαστή αλλά ταυτόχρονα πρέπει και μπορεί να εκφραστεί ακόμα πιο ενισχυμένη στο εκλογικό αποτέλεσμα της 29^{ης} Ιούνη για να είναι με-

γαλύτερο το κόντυμα των δυνάμεων του κυβερνητικού συνδικαλισμού αλλά και μήνυμα προς την κυβέρνηση και τα κόμματα του κεφαλαίου.

Εμείς, όπως πάντα, έτσι και τώρα με μεγαλύτερη ευθύνη, χαιρετίζουμε όλους τους συναδέλφους, απευθύνουμε κάλεσμα αγώνα και συσπείρωσης στα σωματεία μας σε όλους τους συναδέλφους και ταυτόχρονα απευθύνουμε κάλεσμα σε όλους τους αντιπροσώπους της 93^{ης} ΓΣ της ΔΟΕ να μας στηρίξουν και να παλέψουν μαζί μας για τη ΔΟΕ που έχουμε ανάγκη. Στον αγώνα αυτόν εμείς θα είμαστε μπροστά, θα αναλάβουμε όλες τις ευθύνες που μας αναλογούν, όπως έχουμε αποδείξει ότι πάντα κάνουμε, πιστεύουμε όμως ότι στον αγώνα αυτόν κανείς δεν περισσεύει, καλούμε να φέρουμε όλοι μαζί τη ΔΟΕ στο ύψος των σημερινών απαιτήσεων και αναγκών μας.

Γιατί ναι συνάδελφοι, θέλουμε και μπορούμε να φτιάξουμε όλοι μαζί μια ΔΟΕ που θα μας εμπνέει, θα στέκεται αταλάντευτα απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση και πολιτική και δε θα μας τραβάει το χαλί κάτω από τα πόδια, όταν ο αγώνας είναι σε κρίσιμη φάση, όπως έκανε η παρούσα πλειοψηφία των τριών Δ (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ) και με τη συμβολή τότε μέρους των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ τον Οκτώβρη του 2021 που αντιπαλεύαμε την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, όπως ξανάκανε η πλειοψηφία φέτος τον Μάρτη μετά την απόφαση του δικαστηρίου που έβγαζε παράνομη και καταχρηστική την απεργία αποχή μας από την ατομική αξιολόγηση (συνθησιμένη φυσικά απόφαση) ή όπως έκανε η ίδια πλειοψηφία που δεν κήρυξε απεργία στις 17/4/2024, μέρα πανεργατικής απεργίας, σε αगाστή συνεργασία με

τις παρατάξεις τους σε ΟΛΜΕ και ΑΔΕΔΥ. Αυτό θα πει πλάτη στην κυβερνητική πολιτική.

Σας καλούμε να φτιάξουμε μια ΔΟΕ που θα διεκδικεί τον εκπαιδευτικό και το σχολείο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και όχι να αποδέχεται τις αντιδραστικές αλλαγές στη δομή και το περιεχόμενο του σχολείου που προωθούν ΕΕ, ΟΟΣΑ, κυβερνήσεις και να καλλιεργεί αυταπάτες ότι μπορεί να υπάρξει καλή αξιολόγηση, όταν όλοι ξέρουμε ότι η αξιολόγηση δεν καθορίζει αλλά καθορίζεται από το σχολείο και τον εκπαιδευτικό που υπηρετεί κάθε φορά την οικονομία και την κοινωνία, γι' αυτό και απαντάει στο ερώτημα ΠΟΙΟΣ-ΠΟΙΟΝ-ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΣΚΟΠΟ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙ. Πώς μπορεί να προωθούν ένα σχολείο που θα καλύπτει όλο και περισσότερο τις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας και να θεσμοθετούν καλή για τους εκπαιδευτικούς και το σχολείο αξιολόγηση;

Θέλουμε μια ΔΟΕ που θα στηρίζει τις πρωτοβουλίες μας, θα ενισχύει και θα συνενώνει τον αγώνα των Συλλόγων μας, κι όχι μια ΔΟΕ που θα είναι απούσα από αυτόν ή και απέναντι.

Θέλουμε να φτιάξουμε μαζί μια ΔΟΕ που θα συμπορεύεται με τους αγώνες του εργατικού λαϊκού κινήματος, θα γίνεται μέρος αυτών των αγώνων κι όχι μια ΔΟΕ στο περιθώριο.

Θέλουμε μια ΔΟΕ που θα προβάλλει ΠΠ και ΠΔ που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας το πρώτο και θα υπηρετεί τους στόχους μας το δεύτερο.

Θέλουμε μια ΔΟΕ που το ΔΣ της θα αναλαμβάνει μεν την ευθύνη του αλλά ταυτόχρονα θα απευθύνεται στη βάση για κάθε σοβαρό ζήτημα, θα μας κάνει κοινωνούς και πρωταγωνιστές στον κοινό μας αγώνα.

Θέλουμε μια ΔΟΕ που θα αγωνίζεται ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, όπου σκοτώνονται οι λαοί για του αφέντη το ψωμί, που θα καταγγέλλει τη γενο-

κτονία του παλαιστινιακού λαού και χιλιάδων παιδιών και θα παίρνει πρωτοβουλίες αλληλεγγύης και όχι τη σημερινή ΔΟΕ με τη συνένοχη σιωπή της στο έγκλημα αυτό.

Θέλουμε μια ΔΟΕ που θα οργανώνει τον αγώνα για υπογραφή ΣΣΕ για αυξήσεις στους μισθούς και κατοχύρωση εργασιακών δικαιωμάτων όπως το ωράριο των Νηπιαγωγών, η εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με των μονίμων, η 9μηνη άδεια ανατροφής στις αναπληρώτριες/τές κλπ κι όχι μια ΔΟΕ που απλά θα κλείνει ένα ραντεβού με το κράτος εργοδότη.

Πολλά (ακόμα) μπορούσε να πούμε, μεταφέροντας το ερώτημα των ίδιων των συναδέλφων που πολλάκις λένε «πού είναι η ΔΟΕ». Για να μην ψάχνουν οι συνάδελφοι τη ΔΟΕ, την Ομοσπονδία μας, μπορούμε και σας καλούμε να φτιάξουμε μαζί μια ΔΟΕ που θα εμπνέει, θα μπαίνει μπροστά, να ενεργοποιεί τη βάση κάνοντάς της συμμετοχή και πρωταγωνιστή, που στα δύσκολα δε θα τα στρίβει, που θα αντιπαλεύει κάθε αντιλαϊκή πολιτική από όποια κυβέρνηση και αν αυτή εφαρμόζεται, που θα οραματίζεται ένα σχολείο κι έναν εκπαιδευτικό στο μπότι των ονείρων μας και των μεγάλων δυνατοτήτων της εποχής μας γι' αυτό θα παλεύει αταλάντευτα για την οικονομία και την κοινωνία που θα φτιάξει αυτό το σχολείο και αυτόν τον εκπαιδευτικό.

Σας καλούμε να στηρίξετε τον αγώνα αυτό για να αλλάξει η κατάσταση στην Ομοσπονδία μας, να ενισχύσετε την ΑΣΕ, τα δύσκολα είναι μπροστά μας, έχουμε απόλυτη επίγνωση αυτών των δυσκολιών, ξέρουμε όμως ότι μόνο η γραμμή των ταξικών δυνάμεων στο κίνημα, γραμμή σύγκρουσης με τα μονοπώλια και τις κυβερνήσεις τους, μπορεί να φέρει νίκες και ικανοποίηση των αναγκών μας. Στον ελπιδοφόρο αυτό αγώνα, για να έχουμε ζωή με δικαιώματα και για τη ΔΟΕ που έχουμε ανάγκη, καλούμε κάθε συνάδελφο/ισσα μέσα και έξω από αυτήν την αίθουσα να παλέψει μαζί μας.

ΝΙΚΟΣ ΖΑΠΑΝΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟ "ΗΡΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Κατά γενική ομολογία και των πέντε μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής, ο έλεγχος των οικονομικών της ομοσπονδίας είναι πράξη κυρίως πολιτική, από την οποία εμείς ως ΑΣΕ βγάζουμε πολιτικά συμπεράσματα, κρίνουμε και ψηφίζουμε τους οικονομικούς απολογισμούς με πολιτικά κριτήρια.

Κρίνουμε κυρίως, και μέσα από τη διαδικασία του οικονομικού ελέγχου, την κατεύθυνση της ομοσπονδίας, το αν δηλαδή η πλειοψηφία του ΔΣ συγκρούστηκε με την αντιλαϊκή-αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης, να ανταποκρίθηκε στα μεγάλα και σημαντικά ζητήματα του κλάδου ειδικά μπροστά στην απίστευτα προκλητική και συνεχή επίθεση της κυβέρνησης και του υπουργείου σε όλα τα μέτωπα, όπως:

με την αντιδραστική ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών

με την επίθεση στους μισθούς και στα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και κυρίως αυτά των συναδέλφων αναπληρωτών

με την μετατροπή της μόρφωσης σε ακριβό εμπόρευμα για λίγους

με την μετατροπή των σχολείων σε εξεταστικά κέντρα και των πανεπιστημίων σε ιδιωτικά μαγαζιά αγοραπωλησίας πτυχίων

Κατά τη γνώμη μας χρειάζεται άμεσα ν' αλλάξει ο τρόπος που εδώ και χρόνια έχει επιλέξει η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ να κάνει την οικονομική αποτύπωση με αποτέλεσμα ουσιαστικά καλύπτεται η ανυπαρξία εξόδων της ομοσπονδίας για αγωνιστικές δράσεις και κινητοποιήσεις ή αντιστοιχία τους σε σχέση με τις συνολικές δαπάνες.

Κάτι τέτοιο είναι λογικό, εν μέρη, όταν υπάρχουν αποφά-

σεις όπως αυτής της 16η του Μάρτη λήξη της απεργίας αποχής από την ατομική αξιολόγηση.

Το νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ οφείλει να προτάξει στην δράση του την αγωνιστική διεκδίκηση και να διαθέσει και τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους για την υποστήριξή τους.

Συνεχίστηκε και το 2023 η συμμετοχή της ΔΟΕ στους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς της Εκπαιδευτικής Διεθνούς και της ETUCE καταβάλλοντας συνδρομή 33.808 € και συνέχισε τις δράσεις της Ομοσπονδίας στο εξωτερικό, πάντα στη λογική της προώθησης του “κοινωνικού εταιρισμού” και της ενσωμάτωσης των συνδικάτων στη λογική της “ανταγωνιστικότητας”.

Προφανώς είμαστε υπέρ της διεθνούς δράσης της ΔΟΕ. Ο συντονισμός δράσης με εκπαιδευτικά συνδικάτα της Ευρώπης αλλά και όλους του κόσμου, η συμμετοχή σε κινητοποιήσεις και δράσης στο εξωτερικό, η ένδειξη αλληλεγγύης σε εργαζόμενους που αγωνίζονται είναι συστατικά στοιχεία ενός αγωνιστικού, μαχητικού συνδικάτου. Αυτή η δράση όμως πρέπει να είναι ανεξάρτητη και χειραφετημένη από την Ε.Ε. και τους κρατικούς μηχανισμούς. Προτείνουμε το νέο ΔΣ της ΔΟΕ να συντονίσει τις δράσεις του με τις πρωτοβουλίες της FISE η οποία ως μέλος της ΠΣΟ σηματοδοτεί τον χώρο της ταξικής πάλης και του συντονισμού στο διεθνές εργατικό κίνημα. Για κάθε αποστολή της ΔΟΕ στο εξωτερικό η πρότασή μας είναι να υπάρχει ξεχωριστή απόφαση-έγκριση και για τη σκοπιμότητα και για τη σύνθεση των μελών της αποστολής.

Ο διαχειριστικός έλεγχος για το έτος 2023 έγινε από τον ορκωτή λογιστή κ.Μάνδαλη πριν από τις συνεδριάσεις της Ελεγκτικής Επιτροπής, ενώ από τους ελέγχους που πραγματοποιήσε η επιτροπή, δεν έπεσε στην αντίληψη της ΑΣΕ κάποια έλλειψη ή ατασθαλία που να αφορούσε τα απαραίτητα παραστατικά κάποιας οικονομικής κίνησης.

Ο έλεγχος των οικονομικών πεπραγμένων του 2023 πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της ομοσπονδίας σε δύο συνεδριάσεις. Η πρώτη έγινε στις 20-21/6/2023 και αφορούσε το πρώτο 5μηνο του 2023, ενώ η δεύτερη έγινε στις 12-13-14/2/2024 και αφορούσε το υπόλοιπο 7μηνο του 2023. Και στις δύο συνεδριάσεις η ΑΣΕ καταψήφισε τον οικονομικό απολογισμό της αντίστοιχης περιόδου.

Συγκεντρωτικά για όλο το έτος 2023 επισημαίνουμε τα εξής:

Τα έσοδα της ομοσπονδίας μαζί με το υπόλοιπο χρήσης του 2022 ήταν 2.817.310 €

Τα έξοδα της ομοσπονδίας ήταν 1.316.690 €

Το υπόλοιπο χρήσης για την τρέχουσα χρονιά είναι 1.500.620 €

Από τα έξοδα αυτά:

Το 58% ήταν έξοδα εκδηλώσεων και υποχρεώσεων της ομοσπονδίας

για την πραγματοποίηση της 92^{ης} ΓΣ του Κλάδου (248.736 €)

για την έκδοση της 4τομης ιστορίας των 100 χρόνων της ΔΟΕ (131.590 €)

για τη συνδρομή στην ΑΔΕΔΥ (85.026 €)

για την κάλυψη της παραθεριστικής περιόδου στις κατασκηνώσεις (65.731€)

για τη σύσκεψη των αιρετών στα Γιάννενα (63.224 €)

για την ετήσια συνδρομή στην Εκπαιδευτική Διεθνή και την ETUCE (33.809 €)

για την έκδοση του Διδακταλικού Βήματος (32.278 €)

για την κάλυψη των δικαστικών υποθέσεων συλλόγων και συναδέλφων (22.973 €)

για την πραγματοποίηση των Ακριτίδειων σε Βέροια-Νάουσα (22.793 €)

για ολομέλειες προέδρων, ημερίδες, συνέδριο ΔΟΕ-ΠΟ-ΕΔ (48.622 €)

Το 33% ήταν για πάγια λειτουργικά έξοδα της ΔΟΕ, του ΙΠΕΜ, των 11 μελών του ΔΣ και των 2 αιρετών

Το 9% ήταν τα έξοδα κίνησης-διαμονής των μελών του ΔΣ και των αιρετών για τη συμμετοχή τους στις δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού

Από τα έξοδα αυτά το 84% ήταν για αποστολές στο εσωτερικό, ενώ το 16% ήταν για τις αποστολές στη Βαρσοβία, στη Μαδρίτη, στη Λευκωσία, στη Ρώμη, στη Σόφια, στα Τίρανα και στις Βρυξέλλες.

Για μια σειρά δαπάνες που έχουν μεγάλο κόστος κι αυτό καταγράφεται στα έξοδα, όπως π.χ. η έκδοση του Διδακταλικού Βήματος, εκδηλώσεις της ΔΟΕ κ.α. χρειάζεται να γίνει προσπάθεια μείωσης των εξόδων, να υπάρχει ξεχωριστός προϋπολογισμός, να ζητούνται προσφορές και να αποφασίζει το ΔΣ για την σκοπιμότητα της εκδήλωσης.

Επαναφέρουμε και στο κομμάτι των οικονομικών τη θέση μας για το άμεσο σταμάτημα κάθε είδους προγράμματος που υλοποιείται στα πλαίσια του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ βασικά για πολιτικούς και συνδικαλιστικούς λόγους, γιατί οδηγεί στην ενσωμάτωση του κινήματος στους ευρωενωσιακούς μηχανισμούς αλλά και δευτερευόντως για το οικονομικό κόστος που επιβαρύνει τη ΔΟΕ για την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων.

Όλα τα έξοδα που αφορούν τη λειτουργία της ΔΟΕ, τα μέλη του ΔΣ, την πραγματοποίηση δράσεων χρειάζεται να γίνονται με φειδώ, με σύνεση και πάντα με τον έλεγχο του ΔΣ της ΔΟΕ στη βάση της ομόφωνης απόφασης του 2015. Το ΔΣ χρειάζεται να επικαιροποιήσει αυτή την ομόφωνη απόφαση, στην κατεύθυνση της ακόμα μεγαλύτερης εξοικονόμησης δαπανών. Προτείνουμε από τα πρώτα ζητήματα που θα συζητήσεις το νέο ΔΣ να είναι η επικαιροποίηση της απόφασης του 2015

Τα χρήματα του ταμείου της ΔΟΕ χρειάζεται να ξοδεύονται κυρίως για την ενίσχυση και τη στήριξη των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου και των πρωτοβάθμιων σωματείων στον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη εργασιακά, συνδικαλιστικά και πολιτικά δικαιώματα, για να μην προχωρήσει αλλά να ακυρωθεί η αντιδραστική αξιολόγηση που οδηγεί σε

κατηγοριοποίηση σχολεία, εκπαιδευτικούς και μαθητές και δευτερευόντως για εκδηλώσεις πολιτικές, πολιτιστικές, αθλητικές, κοινωνικές με αναφορά στην μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων-σών

Χρειάζεται να αλλάξει άμεσα η οικονομική αποτύπωση των εξόδων και γενικότερα το ΔΣ χρειάζεται να προχωρήσει σε εξειδίκευση και πιο σαφή καταγραφή των κωδικών εξόδων, ώστε να αποτυπώνεται με μεγαλύτερη ακρίβεια τι δαπανάται και για ποιο σκοπό.

Γι αυτό επαναφέρουμε και προτείνουμε στη ΓΣ ένα πιο αναλυτικό και ευδιάκριτο τρόπο αποτύπωσης των εξόδων της ομοσπονδίας στα έγγραφα του απολογισμού και προϋπολογισμού.

Συγκεκριμένα προτείνουμε την παρακάτω οικονομική αποτύπωση:

- Έξοδα πραγματοποίησης ΓΣ ΔΟΕ
- Έξοδα συμμετοχής αντιπροσώπων στη ΓΣ ΔΟΕ
- Έξοδα μελών ΔΣ και αιρετών στη ΓΣ ΔΟΕ
- Συνδρομή ΔΟΕ σε ΑΔΕΔΥ
- Συνδρομή ΔΟΕ σε άλλες οργανώσεις
- Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ και αιρετών σε εκπαιδευτικά συνέδρια οργανώσεων εξωτερικού
- Έξοδα απεργιακών κινητοποιήσεων ΔΟΕ
- Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ και αιρετών σε ΓΣ Συλλόγων
- Έξοδα πραγματοποίησης δράσεων, εκδηλώσεων και εκπαιδευτικών συνεδρίων ΔΟΕ
- Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ και αιρετών σε δράσεις, εκδηλώσεις και εκπαιδευτικά συνέδρια ΔΟΕ
- Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ και αιρετών σε δράσεις, εκδηλώσεις, συνέδρια άλλων φορέων εσωτερικού
- Έξοδα κίνησης μελών ΔΣ και αιρετών
- Έξοδα στέγασης μελών ΔΣ και αιρετών
- Έξοδα μεταφοράς οικοσυσκευών μελών ΔΣ και αιρετών

Δαπάνες οικονομικού ελέγχου από Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή

- Έξοδα κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής
- Έξοδα λειτουργίας ΙΠΕΜ-ΔΟΕ
- Έξοδα μελών ΔΣ ΙΠΕΜ-ΔΟΕ
- Έξοδα μετακίνησης μελών ΔΣ ΙΠΕΜ-ΔΟΕ
- Δικαστικά έξοδα
- Ενίσχυση δράσεων ομάδων συλλόγων ΔΟΕ
- Ενίσχυση δράσεων άλλων συλλόγων-σωματείων
- Έξοδα απομαγνητοφώνησης πρακτικών συνεδριάσεων ΔΣ ΔΟΕ, Ολομελειών Προέδρων κλπ
- Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ
- Κοινωνικές παροχές (κατασκηνώσεις κλπ)
- Έξοδα γραφικής ύλης-υλικών γραφείων
- Έξοδα υλικών καθαριότητας-κουζίνας
- Έξοδα φωτοαντιγραφικών
- Εξοπλισμός επικοινωνίας (κινητά, handsfree, bluetooth κλπ)
- Διάφορα μικροέξοδα

Ως γενικότερη παρατήρηση επισημαίνουμε ότι το ΔΣ χρειάζεται σε πιο σταθερή βάση, με βάση και το καταστατικό της ομοσπονδίας, να ελέγχει και να εγκρίνει τα οικονομικά.

Με βάση τα παραπάνω η ΑΣΕ στη διαδικασία της ψηφίωσης του οικονομικού απολογισμού θα καταψηφίσει τα οικονομικά πεπραγμένα της ομοσπονδίας για το έτος 2023, με βάση την πολιτική κατεύθυνση της ομοσπονδίας και βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις και όχι για διαχειριστικά ζητήματα.

Καλή δύναμη σε όλες και όλους και καλές εργασίες!

Αθήνα, 26 Ιουνίου 2024

ΚΩΣΤΑΣ

ΚΑΣΜΕΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Καλημέρα, συναδέλφισσες και συναδέλφοι, είμαι ο Κασμερίδης ο Κώστας, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών από το Ηράκλειο Κρήτης. Επιτρέψτε μου ένα σχόλιο πριν ξεκινήσω για την ειδική αγωγή, επειδή από χθες και σήμερα ακούμε μια μειοδοσία όσον αφορά το ποιος είναι λιγότερο κομματικός και αν τελικά αυτή η Ομοσπονδία θα μετατραπεί σε τσιφλίκι ή όχι.

Λοιπόν, ξεκαθαρίζουμε για ακόμα μία φορά ότι οι αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών αλλά και όσοι δεν είναι εδώ σήμερα είμαστε αποφασισμένοι και δεσμευμένοι από τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς να βάλουμε μπέτη στην υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, την απόκρουση της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, να συγκρουστούμε με όλη αυτή την προσπάθεια να κατηγοριοποιηθεί, να εμπορευματοποιηθεί, να υποβαθμιστεί το σχολείο μας και ο ρόλος μας.

Όσον αφορά την ειδική αγωγή, με λύπη κάθε φορά διαπιστώνω όταν πρόκειται να τοποθετηθώ για τέτοια ζητήματα, μεταξύ άλλων, ότι νιώθω σαν να καλούμε να απαντήσω στον στίχο - αναπάντητο ερώτημα πόσο τελικά κοστίζει μια ζωή. Επειδή ακριβώς δεν έχει απάντηση, ξεκαθαρίζουμε το εξής: τοποθετούμαστε με κριτήριο πρώτον τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών με αναπηρία ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Δεύτερον: τις σύγχρονες δυνατότητες που παρέχει η επιστήμη, οι τεχνολογικές εφαρμογές, το επιστημονικό ανθρώπινο δυναμικό που υπάρχει στη χώρα μας και αλλού.

Τρίτον: τελικός σκοπός όταν συζητάμε για την ειδική αγωγή δεν μπορεί να είναι άλλος από την ουσιαστική ένταξη ή συμπερίληψη για όσους θέλουν στην κοινωνική ζωή, πρώτα και κύρια στην παραγωγική εργασία, στην όσο το δυνατόν ανεξάρτητη και αυτόνομη ζωή. Τι μπαίνει εμπόδιο σήμερα για να ικανοποιηθούν αυτές οι ανάγκες όλων των παιδιών;

Πρώτο και κύριο, η διαχρονική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων που λογίζουν όλες τις ανάγκες μας ως κόστος, πόσο μάλλον την ειδική αγωγή, η οποία όπως ξέρουμε όλοι κοστίζει πάρα πολύ ακριβά γιατί απαιτεί πολλαπλούς χώρους, πολλές ειδικότητες, λίγους μαθητές ανά τάξη κτλ. και εντάσσεται και η ειδική αγωγή στην πολιτική κόστους - οφέλους που εξυπηρετούνε όλες οι κυβερνήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ΟΟΣΑ, οι κατευθύνσεις και επιτρέψτε μου διάφορες δήθεν επιστημονικές θεωρίες.

Σήμερα υπάρχει η ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε και η Ομοσπονδία να πάρει απόφαση τέτοια και είμαστε πώς το λένε (!) αποφασισμένοι να συμβάλλουμε όσο το δυνατόν μπορούμε να παρθούν αποφάσεις προωθητικές που θα υπερασπίζονται τις σύγχρονες ανάγκες και θα πρέπει να τοποθετηθούμε και επιστημονικά απέναντι στις διάφορες δήθεν επιστημονικές θεωρίες που θα

πλαισιώσουν το νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης, το νομοσχέδιο υποβάθμισης, απαξίωσης και περικοπών της ειδικής αγωγής. Μια πολύ γρήγορη ματιά αρκεί για να καταλάβει κανείς γιατί η όλη συζήτηση περί δήθεν συμπερίληψης είναι υποκριτική και το μόνο που θα κάνει θα είναι να συμβάλλει στην περαιτέρω υποβάθμιση και περικοπή της ειδικής αγωγής.

Πώς μπορούμε σήμερα να μιλάμε για συμπερίληψη όταν τα μόλις 71 ΚΕΔΑΣΥ που υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα δεν αρκούν για να καλύψουν στο ελάχιστο τις αυξημένες ανάγκες. Με δικά τους στοιχεία στην Εθνική Στρατηγική για την αναπηρία, μόλις από το '14 - '15 όπου τα παιδιά με αναπηρία ήταν 68.000, το έτος 2022 - '23 ανήλθαν σε πάνω από 110.000. Πολλά από αυτά, τα ΚΕΔΑΣΥ ικανοποιούν κάθε χρόνο μόνο ένα μικρό μέρος των αιτημάτων και των αυξανόμενων αναγκών όσον αφορά τις γνωματεύσεις και σίγουρα πρέπει να συζητήσουμε το γεγονός ότι είναι υποστελεχωμένα, δεν έχουν πλέον παιδοψυχιάτρους, αναπτυξιολόγους, παιδονευρολόγους κτλ., ειδικότητες καθοριστικές και απαραίτητες για πολλές από τις γνωματεύσεις που έχουν ανάγκη τα παιδιά όπως με αυτισμό και άλλες διαταραχές ψυχικής υγείας κτλ. Αντίστοιχα βρίσκονται σε ακατάλληλους χώρους.

Πώς μπορούμε να μιλάμε σήμερα για συμπερίληψη όταν πάρα πολλά από τα ειδικά σχολεία βρίσκονται σε ακατάλληλους χώρους, ανεπαρκείς και επικίνδυνους; Μόνο στην Κρήτη αναφέρω ενδεικτικά το ΕΝΕΕΓΥΛ ΕΕΕΚ 1ο Δημοτικό, 2ο Ειδικό Δημοτικό Ηρακλείου, το 6 Σητείας, το 1ο Ειδικό Νηπιαγωγείο Ρεθύμνου και άλλα βρίσκονται σε κοντέινερ, τα οποία δεν χωράνε κτλ. Ή δεν υπάρχει στις περισσότερες δομές καμία απολύτως πρόβλεψη για τις απαραίτητες προϋποθέσεις αντιμετώπισης έκτακτων καταστάσεων. Τι γίνεται σε περίπτωση σεισμού, πυρκαγιάς, πλημμύρας, σε τυφλής αίσθουσας, σε σχολεία προκάτ, σε παιδιά με καριοσάκια που βρίσκονται σε ορόφους και πρέπει να κατεβαίνουν ένα-ένα με το ασανσέρ; Πότε θα ανοίξει αυτή η συζήτηση;

Η υποστελέχωση, η έλλειψη ειδικοτήτων από τα ειδικά σχολεία. Η κυβέρνηση και το αστικό κράτος συνολικά αδυνατεί να εγκρίνει τα πάνω από 300 τμήματα ένταξης που ελλείπονται σήμερα, αλλά μόλις χθες ενέκρινε πρόγραμμα μαμούθ για πάνω από 40 F 35 και διάφορες φρεγάτες για να εξυπηρετήσει τον στόχο της.

Ολοκληρώνω. Μιλάμε για ένα τμήμα ένταξης ανά σχολική μονάδα. Αυτή τη στιγμή τα τμήματα ένταξης σε όλες τις δομές εκπαίδευσης από το νηπιαγωγείο μέχρι τα ΕΠΑΛ δεν ξεπερνάνε το 30% των σχολικών μονάδων. Και ταυτόχρονα -κλείνω, κλείνω, μόνο με μια φράση της Ρόζας Ιμβριώτη, αφού συζητάμε για την ειδική αγωγή: το έργο της προστασίας και της ειδικής αγωγής του αδύνατου παιδιού μεγαλώνει σε επιφάνεια και σε βάθος την ανθρώπινη ψυχή και υψώνει τη στάθμη της ανθρωπότητας. Είμαστε εδώ για να υπερασπιστούμε όλα αυτά τα οδυνηρόματα. Καλή δύναμη.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΚΟΣΜΙΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Κοσμίδου Ανθούλα, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συμπείρωσης Εκπαιδευτικών από τον Σύλλογο Καβάλας.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, θα αρχίσουμε με λίγη Γεωγραφία. Λοιπόν, δεν χρειάζεται να είναι κανείς καλός μαθητής για να γνωρίζει ότι η Θάσος ανήκει στον Νομό Καβάλας. Παρόλα αυτά για τον δικό μας Σύλλογο η Θάσος απλά δεν υπάρχει στον χάρτη. Και εξηγώ: η πλειοψηφία ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ - Δίκτυο και κάτι αυτοαποκαλούμενοι Ανεξάρτητοι Εκπαιδευτικοί επί σειρά ετών βάζουν όσα περισσότερα εμπόδια μπορούν ώστε οι συνάδελφοι που υπηρετούν στο νησί να αποκλείονται συστηματικά από όλες τις ζωντανές διαδικασίες, εκλογές και Συνελεύσεις. Ομοίως και στους συναδέλφους αποσπασμένους και αναπληρωτές που τους στέρησαν το δικαίωμα να εγγράφονται μέχρι την ημέρα των εκλογών στον Σύλλογο.

Νομίζω γίνεται αντιληπτό ποιοι τελικά επιδιώκουν την απομαζικοποίηση των Σωματείων.

Γι' αυτό, συνάδελφοι, δεν θα σταματήσουμε να το λέμε ότι η ΔΟΕ και αυτή η Γενική Συνέλευση πρέπει επιτέλους να πάρει απόφαση για ενιαίο τρόπο διεξαγωγής των εκλογών, για να έχουμε ένα δυνατό Συνδικάτο με ζωντανές διαδικασίες και συμμετοχή.

Αποκορύφωμα και σε εμάς ήταν η μαζικότατη Γενική Συνέλευση του Μαρτίου, την οποία μάταια προσπάθησαν να σαμποτάρουν με κάθε τρόπο. Και πάλι οι συνάδελφοί μας, αψηφώντας όλα τα εμπόδια και τις φοβέρες, βγήκαν μπροστά, πήραν θέση, ένωσαν τη φωνή τους με αυτό που ήταν βούληση χιλιάδων συναδέλφων πανελλαδικά, ότι δηλαδή ο αγώνας αυτός θα συνεχιστεί. Δεν ντράπηκαν μάλιστα αυτές οι δυνάμεις ακόμα και μετά τη λήξη της Γενικής Συνέλευσης, ακόμα και μέσα σ' αυτή την αίθουσα σήμερα να την χαρακτηρίζουν αντιδημοκρατική, κατάπτυστη και ότι εξέφραζε τη μειοψηφία του κλάδου.

Και στο σημείο αυτό ας κάνουμε και λίγη Γλώσσα, καλό είναι γιατί χρειάζονται και κάποιες διευκρινίσεις.

Η Γενική Συνέλευση του Μαρτίου, συνάδελφοι, με πλήρη απαρτία αποφάσισε ομόφωνα, πέρα από την προκήρυξη απεργίας - αποχής, ο Σύλλογός μας να προκηρύξει μονώρες στάσεις εργασίας με τις οποίες θα καλύπτει τους συναδέλφους όπου ο αξιολογητής θα μπαίνει στην τάξη τους και οι στάσεις αυτές οι μονώρες θα καλύπτονται οικονομικά από τον Σύλλογο.

Ας πούμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη λοιπόν, γιατί πάει πολύ να μας κουνάνε το δάχτυλο και να πετάνε λάσπη στον ανεμιστήρα ότι εμείς ζητήσαμε ως Σύλλογος να καλύπτει τα λεφτά των απεργιών. Δεν μας εκπλήσσει φυσικά κάτι τέτοιο, γιατί την ξέρουμε την στάση τους, αν ρίξετε μια γρήγορη ματιά στα ψηφοδέλτιά τους θα δει κανείς ότι αποτελούν φυτώρια Διευθυντών Εκ-

παίδευσης και λοιπόν αξιολογητών, τα γνωστά σε όλους συνεταιράκια.

Έστειλε λοιπόν έτσι και ο δικός μας Σύλλογος την απάντησή του στην πλειοψηφία της ΔΟΕ που είχε σφυρίξει τη λήξη του αγώνα κατά της αξιολόγησης.

Επομένως, χαιρετίζουμε και τώρα από εδώ τη σκληρή μάχη που δόθηκε από τη βάση του κλάδου και καλούμε αυτή την 93η Γενική Συνέλευση να πάρει απόφαση για συνέχιση της απεργίας - αποχής. Λοιπόν, συνάδελφοι, και θα ήθελα να σας μεταφέρω και μία πανελλαδική πρωτιά. Τα ανέφερε και ο συνάδελφος Βατίστας προηγουμένως, αλλά στην Καβάλα το έχουμε πάει ένα βήμα παραπέρα, έχουμε πρωτοτυπία, η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Καβάλας δείχνοντας τυφλή υπακοή στις προφορικές οδηγίες του Υπουργείου αποφάσισε να προχωρήσει σε συγχωνεύσεις και συνδιδασκαλίες στις τάξεις πρώτης και δευτέρας και όχι μόνο, σε μια σειρά από σχολεία όπου προκύπτει άθροισμα πρώτης και δευτέρας κάτω από 25 μαθητές. Μάλιστα πετάει το μπαλάκι στους Διευθυντές ρίχνοντάς τους την ευθύνη και ξέρουμε πολύ καλά ότι απώτερος σκοπός είναι η συγχώνευση και το κλείσιμο σχολικών μονάδων.

Μιλάμε για σχολεία τόσο μέσα στην πόλη όσο και στα χωριά. Εδώ και μία εβδομάδα είναι αναστατη όλη η κοινωνία της Καβάλας, αφού τον Σεπτέμβρη που θα ανοίξουν τα σχολεία μας θα έχουμε μεταφερθεί στα μισά του περασμένου αιώνα.

Η κυβέρνηση και το Υπουργείο μας δείχνουν ήδη ποια είναι τα σχέδιά τους, αδιαφορώντας για τον παιδαγωγικό αντίκτυπο, σε απόλυτη εναρμόνιση με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΝΑΤΟ και προσπαθούν να εξοικονομήσουν χρήματα κατ' αυτόν τον τρόπο: με συγχωνεύσεις και συνδιδασκαλίες.

Αυτό είναι, συνάδελφοι, το νέο ψηφιακό σχολείο, το σχολείο όπου οι μαθητές μας είναι αριθμοί και όλα λογαριάζονται σαν έσοδα και έξοδα.

Και μιας και μιλάμε για έξοδα, δεν ξέρω αν το γνωρίζετε, σήμερα στη Βουλή αγοράσαμε 40 F-35 προς 8,6 δισεκατομμύρια δολάρια, δεσμεύοντας μελλοντικούς προϋπολογισμούς. Είδατε, συνάδελφοι, να δεσμεύονται μελλοντικοί προϋπολογισμοί μήπως ποτέ για την παιδεία;

Ολοκληρώνω. Παίρνω σαν αφορμή αυτό για να σας μεταφέρω για τι συνδικάτο παλεύουμε. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε, μια σειρά από εργατικά σωματεία στην Καβάλα, όπως: οικοδόμοι, τρόφιμα, επισιτισμός, πετρέλαια, λιπάσματα, μαζί με τους γονείς των μαθητών μας, βρίσκονται στο πόδι προσπαθώντας να ανατρέψουν αυτούς τους σχεδιασμούς. Γιατί δεν θέλουν τα παιδιά τους να αντιμετωπίζονται ως κόστος.

Στέκομαι ιδιαίτερα στο Σωματείο των πετρελαίων, διότι όταν 160 οικογένειες απολύονταν και καλούσαν σε συμπαράσταση, οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ τότε αρνούνταν να καταλάβουν τι είναι αυτό που μας ενώνει. Τους το εξηγήσαμε με χίλιους τρόπους, τους ζητήσαμε να ψάξουν και στο λεξικό τη λέξη αλληλεγγύη, μάταια.

Το λοιπόν σήμερα από αυτό εδώ το βήμα ενώνουμε τις

δυνάμεις μας με όλους αυτούς τους γονείς, με τους εργαζόμενους, δίνουμε σάρκα και οστά στην ταξική πάλη, χτίζουμε συμμαχία με όλη την κοινωνία, γιατί εμείς τέτοια ΔΟΕ θέλουμε, τέτοια Σωματεία θέλουμε. Μόνο έτσι, συνάδελφοι, επιβεβαιώνεται ο ρόλος μας. Ο ρόλος και το χρέος που έχουμε ως δάσκαλοι αυτών των παιδιών, γιατί για εμάς οι μαθητές μας δεν είναι αριθμοί. Είναι παι-

διά του εργαζόμενου λαού, είναι παιδιά προσφυγόπουλα, παιδιά απολυμένων, παιδιά σκληρά εργαζομένων, είναι το μέλλον αυτού του κόσμου.

Σε αυτό τον δρόμο λοιπόν σας καλούμε να συμπορευτείτε μαζί μας, με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, σας καλούμε να στηρίξετε με τη δράση και με την ψήφο σας την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών. Ευχαριστώ.

ΝΤΙΑΝΑ ΛΙΑΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ» Ν. ΙΩΝΙΑΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ, ΛΥΚΟΒΡΥΣΗΣ

Είναι ξεκάθαρο, διαπιστώνουμε ότι οι διεκδικήσεις για μόρφωση, δουλειά και ζωή με δικαιώματα στο σημερινό σχολείο συνεχίζονται όπως μαρτυρούν σχεδόν όλες οι τοποθετήσεις σ' αυτή την αίθουσα όλες τις μέρες.

Σε αυτό το σχολείο των δεξιότητων, των αποσπασματικών γνώσεων, που θέλουν να είναι εκπαιδευτικοί μεσάζοντες ανάμεσα στους μαθητές και τις πληροφορίες. Τα νέα αναλυτικά προγράμματα που μόνο σύγχρονα δεν είναι, που έρχονται να κατακερματίσουν τη γνώση αντί για τη μόρφωση. Η τραγική κατάσταση των σχολικών υποδομών σε συνδυασμό με την υποχρηματοδότηση και τα στοιχεία που κατά καιρούς βλέπουμε και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, η κατηγοριοποίηση των σχολείων και ο ταξικός διαχωρισμός των μαθητών, διαπιστώνουμε πως δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία του Υπουργείου Παιδείας αλλά συμβαίνει σε μια σειρά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτό το σχολείο εντάσσεται και το δημόσιο νηπιαγωγείο για το οποίο θέσεις ακούστηκαν σχεδόν στις περισσότερες τοποθετήσεις. Στήριξη και υλοποίηση για τις ψηφισμένες θέσεις όμως δεν είδαμε, συνάδελφοι, που εδώ και 2 χρόνια έχουμε ψηφίσει.

Όλοι εμείς που βρεθήκαμε το προηγούμενο διάστημα στους αγώνες, στις Γενικές Συνελεύσεις, στις κινητοποιήσεις, μεταφέρουμε επίσης και τις γκρίνιες και την αγανάκτηση των νηπιαγωγών, γιατί οι νηπιαγωγοί δεν έχουν ανάγκη από χτύπημα στην πλάτη αλλά από δράση. Γιατί στην πλάτη μας, εμείς οι εκπαιδευτικοί στα δημόσια νηπιαγωγεία, μέσα στην αβάσταχτη καθημερινότητα κουβαλάμε τις ανεπάρκειες ενός συστήματος και μιας πολιτικής που κοστολογεί τις ανάγκες των νηπίων των οικογενειών αλλά και των ίδιων των νηπιαγωγών, που μας θεωρεί πολυεργαλεία και κατακρεουργεί το παιδαγωγικό μας έργο. Γιατί με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων διαχρονικά η στρόφιγγα της κρατικής χρηματοδότησης είναιμισόκλειστη, με αποτέλεσμα η 2χρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, παρά τη θεσμοθέτηση, να είναι πολύ πίσω απ' τις ανάγκες, χωρίς υποδομές, χωρίς διορισμούς, χωρίς χρηματοδότηση. Οι νηπιαγωγοί λάστιχο διδάσκουμε σε πολύ δύσκολες συνθήκες και σε πολλές περιπτώσεις σε ακατάλληλες αίθουσες, χωρίς προαύλια, χωρίς εποπτικά μέσα.

Η δύσκολη καθημερινότητα στο νηπιαγωγείο δεν προέκυψε σήμερα αλλά εξελίσσεται με τον χειρότερο τρόπο, με ατελείωτες - ανούσιες διοικητικές υποχρεώσεις, ανύ-

παρκτα διαλείμματα, εξαντλητικό ωράριο, την απουσία υποστήριξης από ειδικούς παιδαγωγούς, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, σχολικούς νοσηλευτές.

Το 2024 οι νηπιαγωγοί εξακολουθούμε να μην είμαστε εργαζόμενοι με αξιοπρέπεια και πλήρη δικαιώματα. Οι διεκδικήσεις μας, τα δίκαια αιτήματά μας, συνάδελφοι, πρέπει να είναι αιτήματα όλου του κλάδου, να μην συμπεριλαμβάνονται σε μια λίστα σε ένα πάνελ, αλλά να υπάρχουν στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων.

Αυτό θέλουμε και απ' το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Γιατί η προηγούμενη πλειοψηφία και έχουν ευθύνες οι παρατάξεις της ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και Δίκτυο, δεν οργάνωσε ούτε κινητοποιήσεις, ούτε απεργίες, ούτε πήρε απόφαση, ούτε καν πήρε απόφαση να προσέλθει τη μέρα της εκδίκασης για τη μείωση του ωραρίου στο ΣΤΕ.

Υπενθυμίζω ότι το ωράριο των νηπιαγωγών έχει αυξηθεί κατά μία ώρα τα τελευταία χρόνια, όμως υπάρχει, να θυμίσουμε ότι υπάρχουν και κατακτήσεις όπως: αποτρέψαμε την αύξηση του ωραρίου κατά 10 λεπτά μέσα στην πανδημία. Οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης όλο το προηγούμενο διάστημα αφουγκραστήκαμε τις αγωνίες και στηρίξαμε τους αγώνες που έγιναν απ' τα Σωματεία με συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις.

Εδώ χρειάζεται η Ομοσπονδία να συγκρουστεί με την ίδια την κυβερνητική πολιτική, να στέκεται δίπλα μας καθημερινά και να οργανώνει την πάλη και τα δίκαια αιτήματά μας.

Επιπλέον, εμείς οι νηπιαγωγοί ξέρουμε ότι μετά από τόσα χρόνια, που η 2χρονη προσχολική αγωγή θεσμοθετήθηκε μετά από πολύχρονους αγώνες των ίδιων των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, αλλά τυχαίνει οι όροι και οι προϋποθέσεις με τους οποίους εφαρμόζεται να μην είναι αντάξιοι της εποχής μας, κάποιοι είναι ευχαριστημένοι για τις πολύχρωμες τσίγκινες αίθουσες που χωράνε ως 15 παιδιά ενώ στοιβάζουν 25. Για τα ταβάνια που στάζουν και τα προαύλια λίμνες.

Εμείς είμαστε εδώ και σε συμπόρευση με τους γονείς θα συνεχίσουμε να οργανώνουμε και να κλιμακώνουμε τον αγώνα μας, βάζοντας μπροστά τις διεκδικήσεις και τα εργασιακά μας δικαιώματα αλλά και τις ανάγκες των μαθητών μας, απαιτώντας να μην μπαίνουν στη λογική κόστους - οφέλους.

Τέλος, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν πάει άλλο, μπουχτίσαμε. Παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας, γιατί μόνο ο συλλογικός αγώνας και η διεκδίκηση μπορεί να φέρει αποτελέσματα και για την προσχολική, να δώσει λύσεις και σ' αυτή την κατεύθυνση, σ' αυτό τον δρόμο,

και σ' αυτό τον δρόμο σας καλούμε να βαδίσουμε μαζί. Για το νηπιαγωγείο των σύγχρονων αναγκών, για την ουσιαστική στήριξη του παιδαγωγικού έργου των νηπιαγωγών, δεσμευόμαστε ότι θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας ως παράταξη, θα δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ώστε να συνεχιστεί και να κλιμακωθεί ο αγώνας μας.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι ήρθε η ώρα να μπει μπροστά η Ομοσπονδία για να οργανώσει μαζί με τους Συλ-

λόγους, να εμπνεύσει και τελικά να επιβάλλει να γίνουν πράξη τα λογικά και δίκαια αιτήματά μας που έχουν ψηφιστεί, να επικαιροποιηθούν, να προχωρήσουμε στην υλοποίησή τους και αυτό μπορεί να το εγγυηθεί η Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών ως πρώτη δύναμη σ' αυτό το ιστορικό Συνέδριο. Για την επόμενη ημέρα. Λιγότερα συνθήματα, συνάδελφοι και πιο πολλή δουλειά στους δρόμους, που τελικά εκεί κερδίζονται οι μάχες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Συνάδελφοι, καλησπέρα. Χαιρετίζω όλο το σώμα, των 495 συναδέλφων που παρίστανται εδώ, εκ προσομιου σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την υπομονή σας να με παρακολουθήσετε, όπως παρακολούθησα και εγώ με ιδιαίτερο ενδιαφέρον όλες τις προηγούμενες τοποθετήσεις και τις χθεσινές και τις σημερινές, τόσο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εισηγητικά, όσο και από τους συναδέλφους που εκπροσωπούσαν τα Σωματεία τους, μου έκαναν εντύπωση πάρα πολλές προσεγγίσεις, πάρα πολλές διαπιστώσεις, πάρα πολλές αναλύσεις, ιδιαίτερα θα μείνω λίγο στην ψυχολογική προσέγγιση του συναδέλφου από το Δίκτυο, αν δεν κάνω λάθος, που έκανε μία προσέγγιση των σταδίων του πένθους, μας αντιστοίχισε δηλαδή με τα στάδια του πένθους, θα είχε ενδιαφέρον και επιτρέψτε μου το χιούμορ, να το κάνουμε με τα αναπτυξιακά στάδια και όλοι γνωρίζουμε ποια είναι τα δύο πρώτα. Ναι, ναι, ναι.

Θέλω όμως και αυτό που με προβληματίζει για να μείνουμε και στο διακύβευμα και στο κύριο, είναι αυτό το μεγάλο ερώτημα που προκύπτει και σίγουρα από τα αποτελέσματα των εκλογών, όπου..., είμαι εκλεγμένος με την Αγωνιστική Σύσπείρωση στον Κορυδαλλό - Αγία Βαρβάρα, δεν το σημείωσα αυτό, τι χαρακτήρα θα έχει μια Ομοσπονδία, διατυπώθηκε ένας προβληματισμός και από τον Πρόεδρο κατά πόσον οι πλειοψηφικές δημοκρατικές αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου κατεβαίνουν στα Σωματεία και υλοποιούνται, αν τίθεται, δηλαδή, ζήτημα επιλογής των πρωτοβάθμιων σωματείων να τις εφαρμόσουν, δεν τις εφαρμόζουν κτλ., διατυπώθηκαν και διάφοροι άλλοι προβληματισμοί όσον αφορά την επίλυση ζητημάτων που έχει να κάνει με την οργάνωση των εκλογών, τον τύπο των εκλογών: υβριδικές, ηλεκτρονικές, δια ζώσης, αν αυτά τα ζητήματα που δεν επιλύονται μεταξύ των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων πρέπει να επιλύονται με ένα χαρακτήρα δικονομικό, δηλαδή αν ζητήματα που προκύπτουν σε ένα Σωματείο πρέπει να αναγόνται με βάση τον εκάστοτε εκλογικό νόμο και όλοι γνωρίζουμε ότι οι νόμοι, οι εργατικοί οι νόμοι, οι συνδικαλιστικοί οι νόμοι άλλο από το να βοηθήσουν τα σωματεία να οργανώνονται ή να επιλύουν τέτοιες διαφορές δεν έχουν, ίσα-ίσα εμπόδια δημιουργούν. Ακουστήκαν διάφορες απόψεις για το δικαίωμα της λίστας ψηφισάντων, γίναν κάποιες θα πω

λίγο φαιδρές αναγωγές με τις λίστες τις βουλευτικές ή τις ευρωβουλευτικές, διάφορα τέτοια ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον χαρακτήρα, την αυριανή μέρα μιας Ομοσπονδίας.

Επειδή χθες στον απολογισμό τον οικονομικό άκουσα ότι δαπανήθηκαν κάποια χρήματα, αρκετά απ' αυτά, για τη συμμετοχή μας στην ETUCE, για τις επισκέψεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες όπως τα Τίρανα και αλλού, θα 'θελα κάποια στιγμή από τους συναδέλφους που έχουν ταξιδεύσει ή ταξιδεύουν τόσα χρόνια εκεί και δαπανούν αυτά τα χρήματα να μας μεταφέρουν μια εμπειρία απ' τις Ομοσπονδίες αυτές και τα Σωματεία, γιατί καλό είναι να γνωρίζουμε και εκεί είναι ο προβληματισμός μου, τι δρόμο μπορεί να έχει μία Ομοσπονδία χαράξει όταν επιτρέπει στο αστικό κράτος να διευθετεί τα ζητήματα λειτουργίας της.

Ποιος ανοίγει την κερκόπορτα αυτή και για ποιο λόγο είναι καταφύγιο μερικών συνδικαλιστικών δυνάμεων ο νόμος, ο αστικός νόμος, η αστική δικαιοσύνη, για να επιλύει ή να απαντά στους συναδέλφους για το πώς πρέπει να λειτουργεί μια Ομοσπονδία ή ένα Σωματείο.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να φέρω ένα ευρωπαϊκό παράδειγμα από μια χώρα που δεν συζητήθηκε χθες, τη Δανία και την Σουηδία, δύο χώρες μάλλον, όταν έγινε το έγκλημα το προδιαγεγραμμένο των Τεμπών, υπήρχε ένα νόμιμο οργανωμένων αντιδράσεων εργαζομένων και Ομοσπονδιών στην Ευρώπη. Το Σωματείο των εργαζομένων της Στοκχόλμης των προαστιακών τρένων, προκήρυξε 48ωρη, τα πρωτοβάθμια σωματεία 48ωρη απεργία. Η εργοδοτική κυβερνητική Ομοσπονδία τους, η ΣΕΚΟ, με βάση τη νομοθεσία, λοιπόν, κάλεσε τα Σωματεία να πάψουν την απεργία αυτή και μάλιστα όχι μόνο αυτό, επειδή ο νόμος τι προβλέπει εκεί; Ότι η απόφαση για απεργία μπορεί να πάρει μόνο η κλαδική Ομοσπονδία και όχι τα Πρωτοβάθμια Σωματεία. Στη Δανία και στη Σουηδία το συνδικάτο εργατών είναι ένα διακοσμητικό όργανο του κοινωνικού διαλόγου, όπου συζητάει με τις κυβερνήσεις τι περιθώριο τους αφήνει κάθε φορά η νομοθεσία διεκδικήσεων.

Σ' αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, όταν τα πρωτοβάθμια σωματεία στον προαστιακό συγκρότησαν Απεργιακή Επιτροπή και κήρυξαν απεργία, επισημαίνοντας ότι κινδυνεύει η ζωή των εργαζομένων και των επιβατών, η Ομοσπονδία, το προσωπικό σταθερής τροχιάς, την καταδίκασε και κάλεσε τα μέλη Πρωτοβάθμια Σωματεία της να μην συμμετάσχουν. Κατέφυγε σε Εργασιακό Δικαστήριο που

επέβαλε εξοντωτικά πρόστιμα για διαφυγόντα κέρδη κτλ. και έριξε ποινή 300 ευρώ στον εκάστοτε απεργό. Πώς το αντιμετώπισαν αυτό οι εργαζόμενοι; Και είναι και μια απάντηση στη συναδέλφισσα που ανησυχούσε για τα χρήματα των απεργιών, έκαναν Απεργιακό Ταμείο και άλλοι κλάδοι εργαζομένων στη Σουηδία και στη Δανία και στήριξαν τους συναδέλφους απεργούς και διωκόμενους.

Μάλιστα στις χώρες αυτές που τις έχουμε συνήθως και πρότυπο, της Σκανδιναβίας, οι εργαζόμενοι δεν έχουν δικαίωμα μέσω Γενικών Συνελεύσεων και Πρωτοβάθμιων Σωματείων ούτε να απεργήσουν, ούτε να ορίσουν αιτήματα. Μόνο οι Κλαδικές Ομοσπονδίες επιτρέπεται να προκηρύξουν απεργία και αυτό μόνο όταν λήγει η συλλογική σύμβαση. Και όχι για άλλα εργασιακά ζητήματα ή πολιτικά ή κοινωνικά. Η δε Γενική Συνομοσπονδία Εργατών είναι ένα απλά συντονιστικό όργανο, υπογράφει νέα σύμβαση μιλώντας με την εργοδοσία και εξασφαλίζει την εργασιακή ειρήνη στους κλάδους. Αυτές οι λογικές εκφράστηκαν είτε πιο έντονα - είτε πιο, πώς να το πω (!), πιο επιδερμικά και εδώ. Εκφράστηκαν και εδώ. Και αν η ΑΣΕ που έρχεται εδώ με ενισχυμένες τις δυνάμεις μπορεί να δηλώσει κάτι στο σώμα και να εγγυηθεί κάτι σε όλους σας, συνάδελφοι, είναι το εξής: εμείς εδώ είμαστε εγγυητές των λειτουργιών. Οι εργαζόμενοι είναι η ψυχή, ο τρόπος, αυτοί που θα διαφυλάξουν και τη λειτουργία των Ομοσπονδιών, αυτοί που θα έρθουν αντιμέτωποι με τις κυρίαρχες πολιτικές, αυτοί που θα βάζουν στο επίκεντρο τα συμφέροντα των εργαζομένων του εκάστοτε κλάδου.

Αυτό, συνάδελφοι, μπορούμε να το εγγυηθούμε. Έχουμε πείρα, έχουμε την πείρα των 200 Σωματείων και Ομοσπονδιών, έχουμε την πείρα μεγάλων Ομοσπονδιών σε κρίσιμους τομείς εργασίας και αυτή την εμπειρία ερχόμαστε και την καταθέτουμε εδώ σε σας. Εμείς είμαστε οι εγγυητές, εμείς θα υπερασπιστούμε τον κλάδο και τη λειτουργία της Ομοσπονδίας.

Κάτι για το κλείσιμο, συνάδελφε, έτσι γιατί υπάρχει και μία ευθύνη μεγάλη. Μαγικό ραβδί δεν έχουμε, δεν δρέπουμε δάφνες, είναι αποτέλεσμα πολλών κόππων και θυσιών η ΑΣΕ να είναι μ' αυτές τις δυνάμεις εδώ, όπως και εσείς αντίστοιχα αναγνωρίζουμε τους αγώνες και άλλων συναδέλφων, προσερχόμαστε από μακριά και στα 100 χρόνια λειτουργίας της Ομοσπονδίας μας, στα 102, τα κουβαλάμε, συνάδελφοι, όλοι στην πλάτη μας. Όλοι, ένας προς έναν. Από τους πίσω μέχρι μπροστά.

Είναι η Ομοσπονδία αυτή που μας υποχρεώνει, μας υποχρεώνουν η ιστορία της, η ιστορία συναδέλφων όπως ο Κώστας ο Χυτήρης, ο Βαγγέλης ο Πόλκος, ο Κώστας ο Τσίρκας, ο Κώστας ο Βούλγαρης, η Κατίνα η Μαμέλη, ο Σωκράτης ο Τσέκας, ο Κώστας ο Παπανικολάου, ο Σεραφείμ Στρατίκης, ο Νίκος Πλουμπίδης, ο Βασίλης Παπάς και η Ελένη Μπαμπαδάκη, είναι οι συνάδελφοί μας που νιώθουμε βαριά την ευθύνη απέναντί τους. Και, συνάδελφοι, ξέρετε κάτι; Εδώ είμαι ψυχή τε και σώματι και απέναντί μου έχω ανθρώπους ψυχή τε και σώματι. Δεν έχω κωδικούς ηλεκτρονικής κάλπης, δεν έχω μητρώα ηλεκτρονικά, όσο εκπαίδευση το WEBEX και η CISCO για να ενοποιήσει τα παιδιά μας απέναντι στην πανδημία τόσο και οι ηλεκτρονικές εκλογές είναι ένα εργαλείο που συσπειρώνει τον κλάδο, όσο αντιμετωπίστηκε το μπούλινγκ από την πλατφόρμα καταγγελίας, τόσο και οι ηλεκτρονικές εκλογές ίσως είναι ο τρόπος που μερικοί βρίσκουν έναν δίαυλο επικοινωνίας μεταξύ των συναδέλφων, συνάδελφοι, έχουμε μεγάλη ευθύνη, η επόμενη ημέρα πρέπει να μας βρει με αποφάσεις, αποφάσεις για την αξιολόγηση, πρέπει να μας βρει απέναντι σ' αυτά που μας περιμένουν, τα οποία σκιαγράφησαν πολλοί και απ' όλους τους χώρους και σωστά έκαναν και ολοκληρώνω ότι εδώ είμαστε, δυνατοί, καλή δύναμη, συνάδελφοι της ΑΣΕ, καλή δύναμη σε όλους τους συναδέλφους, υπάρχει και η επόμενη ημέρα και θα είμαστε εδώ. Δυνατοί.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΡΟΥΠΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΑΜΟΥ

Συνάδελφοι, καλησπέρα. Μαρούπας Βαγγέλης απ' τον σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Σάμου, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπειρώσης Εκπαιδευτικών.

Σε σχέση, καταρχήν μια εικόνα απ' το νησί της Σάμου και το ποια είναι η διάθεση των εκπαιδευτικών και τι σκέψεις έχουν οι συνάδελφοι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί από αυτό το ακριτικό νησί.

Στον Σύλλογό μας στις 46 σχολικές μονάδες, με μεγάλη προσπάθεια από όλο το Διοικητικό Συμβούλιο, οι 42 εκφράζονται ενάντια στην αξιολόγηση, είτε με απεργία - αποχή, είτε με ενιαία κείμενα.

Στη Σάμο για 3^η χρονιά δεν γίναν εξετάσεις PISA, με στάσεις εργασίας από όλους τους συναδέλφους των σχολείων που είχαν οριστεί.

Στη Σάμο η μεγάλη μάζα είναι απέναντι στην ατομική

αξιολόγηση με απανωτές στάσεις εργασίας συναδέλφων και όσον αφορά το αν Α1 κομμάτι και όσον αφορά το Α2 που οι Διευθυντές επιχειρούν να αξιολογήσουν συναδέλφους.

Στη Σάμο, επίσης, ακόμα και οι συνάδελφοι οι οποίοι εκβιαστικά, και ξέρουμε πώς γίνεται αυτό, αξιολογούνται, μας λένε ότι δεν συμφωνούν, ότι καταλαβαίνουν ότι υποχωρούν και όταν τους απλώνουμε το χέρι ξανασηκώνονται και κοιτάζουν ψηλά.

Είμαστε από μια περιοχή που όταν έγινε η απεργία του Φλεβάρη το 60% των συναδέλφων απήργησε με πολλές δεκάδες, κοντά 100 συναδέλφους στους 370 να δίνουν το παρών στη συγκέντρωση. Και είμαστε από μια περιοχή που στη Συνέλευση στις 22 Μάρτη, ενόψει της Ολομέλειας Προέδρων, έγινε μια πολύ μαζική Γενική Συνέλευση.

Τα λέω όλα αυτά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, γιατί αυτή η εικόνα υπάρχει σε πάρα πολλούς Συλλόγους σε όλη την Ελλάδα. Και αυτοί οι συνάδελφοι όλο αυτό το διάστημα παράλληλα με τους αγώνες μας λέγανε ότι

κάτι πρέπει να αλλάξει...στην Ομοσπονδία. Μας λέγανε ότι πρέπει να πάψει να υπάρχει μια πλειοψηφία στην Ομοσπονδία η οποία τραβάει το χαλί κάτω απ' τα πόδια μας. Και μ' αυτές τις σκέψεις στο μυαλό, μ' αυτές τις σκέψεις στην καρδιά, όλοι οι αντιπρόσωποι καλούμαστε να πάρουμε μεγάλη ευθύνη: απέναντι στους νηπιαγωγούς, απέναντι στις δασκάλες και στους δασκάλους, απέναντι σ' όλους τους συναδέλφους γιατί πραγματικά είναι μια ιστορική Γενική Συνέλευση και είναι μεγάλη η ευθύνη μας και είναι ιστορική Γενική Συνέλευση...Η Συνέλευση είναι ιστορική γιατί είναι κρίσιμες οι στιγμές, συνάδελφοι. Γιατί σήμερα στην περιοχή μας υπάρχουν 2 πολεμικά μέτωπα ανοιχτά με τη χώρα να εμπλέκεται στα γεμάτα, στο όνομα μάλιστα της αυτοάμυνας του Ισραήλ που εκπροσωπούνε όλα τα κόμματα που κυβερνήσανε: και η Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ και οι παρατάξεις τους, γίνεται μια γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Με караβιές προσφύγων που στο νησί μας ζούνε σε άθλιες συνθήκες. Με νεκρούς από ναυάγια.

Σήμερα ζούμε σε μια περίοδο που η επίθεση κλιμακώνεται στο λαϊκό εισόδημα, στα εργασιακά δικαιώματα, που ξηλώνονται κατακτήσεις, ξηλώνονται δικαιώματα σε παιδεία και υγεία.

Ζούμε σε μια κρίσιμη περίοδο που κλιμακώνεται η επίθεση στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας, με ένα σχολείο που θέλουν να το κάνουν πιο ταξικό, χειρότερο, σε μια περίοδο που όλα τα ζυγίζουμε με το κόστος - όφελος και φτάνουμε στο σημείο για τις ανάγκες των παιδιών μας να μην δίνουνε φράγκο.

Στη Σάμο 4 χρόνια μετά από ένα φονικό σεισμό που 2 μαθητές μας Λυκείου...που 2 μαθητές μας του Λυκείου σκοτωθήκανε, ακόμα τα παιδιά σε πολλά σχολεία είναι σε κοντέινερ και είναι άγνωστο το πότε θα χρηματοδοτηθούνε τα νέα σχολεία για να μπουν τα παιδιά κανονικά σε τάξεις.

Σ' αυτό λοιπόν το περιβάλλον οι εκπαιδευτικοί όλο αυτό το διάστημα έχουνε δώσει απάντηση και αυτή η απάντηση πρέπει να επιβεβαιωθεί καθαρά και απ' τη Γενική Συνέλευση, που είναι: καταδίκη της κυβερνητικής πολιτικής που εκπροσωπούνε και η Νέα Δημοκρατία, που υπηρετήσανε και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ, που τη στηρίζουν οι παρατάξεις τους, και αυτή η καταδίκη εκφράζεται ξεκάθαρα, χωρίς παρερμηνείες, με στήριξη στην Αγωνιστική Σύσπείρωση.

Έτσι εκφράστηκαν οι συνάδελφοι και από αυτή τη σκοπιά καλούμε τον κάθε αντιπρόσωπο με το χέρι στην καρδιά να πάρει θέση. Να μην ξανάχουμε μια πλειοψηφία που επαναλαμβάνω μας λέγανε οι συνάδελφοι ότι τραβάει το χαλί κάτω απ' τα πόδια. Μας το τράβηξε το 2021 με την ψήφο και της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ και ΔΗΣΥ και του ΣΥΡΙΖΑ - Δικτύου και των Παρεμβάσεων, πριν ακόμα γίνει η μεγαλειώδης απεργία. Να μην έχουμε νέο 2024 με την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ πάλι να αδειάζει τον κλάδο. Να μην έχουμε πάλι κάλεσμα σε απεργοσπασία όπως έγινε με ευθύνη της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ με την απεργία στις 17 Απρίλη. Όταν οι συνάδελφοι μέσω των

Γενικών Συνελεύσεων είχαν απαιτήσει να διαδηλώσουνε μαζί με τους εργάτες, μαζί με τον ιδιωτικό τομέα, μαζί με τους εργάτες της ΛΑΡΚΟ, της COSCO, της Ζώνης, των Οικοδομών και άλλα.

Ο κλάδος έχει δύναμη. Το έδειξε και το αποτύπωσε και στην ιστορική Ολομέλεια των Προέδρων την 1^η του Απρίλη, όταν ανάγκασε την πλειοψηφία σε κωλοτούμπα και άλλαξε την εισήγησή της στην αρχή και όταν την ανάγκασε έστω και στο παραπάντε να αναγνωρίσει απαρτία στην Ολομέλεια.

Και αισθανόμαστε ικανοποίηση γιατί ως παράταξη με τη δράση μας στα Σωματεία συμβάλαμε γιατί δείξαμε καταρχήν εμπιστοσύνη σε όλους τους συναδέλφους και παλέψαμε να πάμε για αποφάσεις κάτω από Γενικές Συνελεύσεις, μαζικές, με αποφάσεις οι οποίες να εκφράζουν τον κλάδο. Να πάμε και να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε όλοι εμείς οι οποίοι καλούμαστε να υλοποιήσουμε τις αποφάσεις. Και όχι αποφάσεις πεφωτισμένων Διοικητικών Συμβουλίων που στο όνομα μιας δήθεν επαναστατικότητας και ενός τυχοδιωκτισμού έμπαινε θέμα να καλέσουνε.

Η διαφορά μας ήταν ουσιαστική. Δεν είναι τυπική. Είναι ουσιαστικό θέμα να εμπιστευέσαι και να λες ότι σ' αυτές τις συνθήκες μπορεί να γίνει αυτό το οποίο φαντάζει αδύνατο, μπορεί να γίνει αυτό το οποίο δεν έχει γίνει 25 χρόνια και έγινε την 1^η του Απρίλη και ήταν η συμβολή μας καθοριστική.

Η επόμενη ημέρα θα 'ναι δύσκολη. Ξέρουμε τον συσχετισμό, ξέρουμε τις πιέσεις στους συναδέλφους. να τα δώσουμε όλα, είναι χιλιάδες οι συνάδελφοι που αγωνιούνε, είναι χιλιάδες οι συνάδελφοι που περιμένουν να δούνε αλλαγή το Σάββατο και αυτή θα εκφραστεί στις αποφάσεις που θα πάρουμε και σε ένα νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα ξεκαθαρίζει ότι το τιμόνι της Ομοσπονδίας πρέπει να πάει αγωνιστικά.

Και τέλος, επειδή βγήκε και ο συνάδελφος πριν και είπε ότι εμείς θέλουμε μικρά σωματεία και έκανε μια αναφορά στο Συνέδριο της ΔΟΕ το 2014. Το 2014, το βρήκα στο internet, ήταν όντως 605 αντιπρόσωποι. Δηλαδή 110 περισσότεροι από ότι είμαστε σήμερα. Τότε η παράταξη της ΑΣΕ είχε 88 εκλεγμένους αντιπροσώπους, σήμερα πιστεύω θα είναι πολύ περισσότεροι. Αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι αυτή η υποχώρηση του εκλογικού σώματος ότι ένας κόσμος, πέρα απ' τις δυσκολίες με τις άδειες, μαζικά γυρίζει την πλάτη στις παρατάξεις εκείνες οι οποίες τον έχουνε αδειάσει. Δυστυχώς για σας αυτό το άδειασμα...Αυτό το άδειασμα, τελειώνω, αυτό το άδειασμα και το γεγονός ότι ο κόσμος σας γυρίζει την πλάτη, προσπαθείτε μάτια να το καλύψετε με τις ηλεκτρονικές κάλπες. Ούτε εκεί μπορείτε. Κυριακή κοντή γιορτή, το Σάββατο θα δούμε ποιος φταίει πραγματικά που το σώμα έχει μειωθεί και ποιος κάνει προσπάθειες να ανέβει και να συμμετέχουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συνάδελφοι, λοιπόν, καλησπέρα και από μένα. Μαυροκεφαλίδου Μαρία, εκλεγμένη με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών από τον Σύλλογο Χαλκίδας. Και νεοδιόριστη.

Θα ήθελα και εγώ να ανοίξω λίγο το θέμα της αξιολόγησης, δεν υποτιμώ τα υπόλοιπα θέματα, ιδιαίτερα σημαντικά και αυτά, όλα τα συζητήσαμε πάρα πολύ ωραία, αλλά νομίζω ότι ένα από τα κρισιμότερα ζητήματα που απασχόλησαν και θα συνεχίσουν να απασχολούν τον κλάδο μας είναι η αξιολόγηση, διότι η αξιολόγηση είναι ένα από τα βασικά εργαλεία που αξιοποιεί η κυβέρνηση για να ανοίξει διάπλατα ο δρόμος της κατηγοριοποίησης και ιδιωτικοποίησης των μαθητών, των εκπαιδευτικών, των σχολείων.

Ωραία, ωραία. Λοιπόν, συνάδελφοι, κατανοώ την κούραση, όλοι κουρασμένοι όντως είμαστε, δύο λεπτά θα μιλήσω.

Λοιπόν, θα ήθελα από την πλευρά μου και εγώ να χαιρετίσω τους χιλιάδες συναδέλφους εκπαιδευτικούς σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα τους νεοδιόριστους συναδέλφους που πραγματικά έδειξαν αγωνιστικές διαθέσεις εντυπωσιακές, πραγματικά αυτό το πράγμα δεν το έχουμε ξαναδεί όλα τα προηγούμενα χρόνια, να συμπορευτούν με τις αποφάσεις του κλάδου, να σηκώσουν κεφάλι, παρά το γεγονός ότι αυτό εκφράστηκε, τέλος πάντων, πώς να το πούμε τώρα (;) και σε δύσκολες συνθήκες, θα πω και παρακάτω.

Λοιπόν, αυτές οι διαθέσεις φάνηκαν από την τεράστια συμμετοχή των συναδέλφων νεοδιόριστων στην απεργία - αποχή, μιλάμε για τη συντριπτική πλειοψηφία πα-

νελλαδικά, τη μεγάλη συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις που είχαμε τους προηγούμενους μήνες, τις κινητοποιήσεις στις Διευθύνσεις κλπ.

Όλα αυτά, συνάδελφοι, αποτελούν πολύτιμη παρακαταθήκη για τη συνέχιση και προοπτική του αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και κατηγοριοποίηση της εκπαίδευσης. Θεωρούμε ότι ως παράταξη είχαμε πραγματικά καθοριστική συμβολή στην οργάνωση και συσπείρωση των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών στα Σωματεία και γενικότερα προσπαθήσαμε από την πλευρά μας να συμβάλλουμε ώστε να ενισχυθούν ακόμα περισσότερο αυτές οι διαθέσεις.

Να πούμε όμως συνάδελφοι ότι οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί βρεθήκαμε αντιμέτωποι από τη μία με τους εκβιασμούς και τις απειλές και την καταστολή από το Υπουργείο Παιδείας και από την κυβέρνηση, αλλά την ίδια στιγμή σε πολλά Σωματεία, όπως και στο δικό μου Σωματείο, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με τους εκβιασμούς και τις απειλές από τις δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Πραγματικά δεν μπορούσες να ξεχωρίσεις ποιος ήταν ποιος. Και αυτό δίνει ακόμα μεγαλύτερη αξία στις διαθέσεις των συναδέλφων νεοδιόριστων, γιατί δεν σκύψανε το κεφάλι και συνέχισαν με εντυπωσιακή διάθεση τον αγώνα ενάντια στην αντιεκπαιδευτική αξιολόγηση.

Λοιπόν, πολλά μπορούμε να πούμε, τα είπαν οι συνάδελφοι πριν, να πω ένα παράδειγμα μόνο. Τελειώνω, τελειώνω. Να πω ένα παράδειγμα μόνο από το δικό μας το Σωματείο, ένα παράδειγμα μόνο, ότι οι συνάδελφοι στις Συνελεύσεις του Μαρτίου, οι συνάδελφοι νεοδιόριστοι, που βρεθήκαμε μαζί στον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, μαζί με την ΑΣΕ, οι ίδιοι πήρανε την οργάνωση των Συνελεύσεων στην πλάτη τους. Τη στιγμή που η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου, η ΔΗΣΥ δηλαδή αλλά και η ΔΑΚΕ μέσα από τις θέσεις που είχε τις διευ-

θυντικές, καλλιεργούσαν την ηττοπάθεια και τον συμβιβασμό. Οπότε να πω δυο τελευταίες κουβέντες.

Λοιπόν, οπότε πάρα πολλοί συνάδελφοι νεοδιοριστοί αυτή τη στιγμή έχουν στραμμένα τα μάτια εδώ στις αποφάσεις που θα πάρουμε από τη ΔΟΕ, πρέπει το σώμα να δεσμευθεί, συνάδελφοι, εδώ. Ξεκάθαρα να δεσμευθεί και όχι μόνο να συνεχίσουμε την απεργία - αποχή, αλλά εδώ πέρα η ΔΟΕ να βγει μπροστά, να πρωτοστα-

τήσει ώστε με κάθε τρόπο να βγούν οι διαπιστωτικές μας πράξεις για μονιμοποίηση. Και τελειώνω, τελειώνω. Λοιπόν, πάρα πολλοί συνάδελφοι περιμένουν αυτή τη στιγμή από την Ομοσπονδία να σταθεί δίπλα τους, στο πλάι τους, να σταθεί και να μην νιώθει κανένας συνάδελφος μοναξιά. Κανένας συνάδελφος να μην φοβηθεί, όπως είδαμε σε πολλές περιπτώσεις. Γι' αυτό τον λόγο σας καλούμε... Εδώ πέρα, πραγματικά να αλλάξουμε στροφή στην Ομοσπονδία.

ΜΑΚΗΣ ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ Α' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Καλημέρα σε όλους και όλες. Από την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών και τον Α Σύλλογο Αθηνών, είμαι ο Μπαρμπέρης ο Μάκης.

Ξεκινώντας να πούμε ότι είναι σαφής η διαφορετική αντίληψη και προσέγγιση που έχουμε για τη λειτουργία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων σαν Δομών του ίδιου του Κράτους και από αυτή την ίδια την αντίληψή μας θα είναι και η τοποθέτησή μας με την καταψήφιση πάνω στην εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εδώ και αρκετά χρόνια έχει ανοίξει μεγάλη συζήτηση με πιο ευρεία χαρακτηριστικά όχι μόνο μέσα στον κλάδο αλλά και σε επίπεδο κυβερνήσεων για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και για τον θεσμό των αιρετών. Η αντίληψή μας για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια ξεκινάει από την παραδοχή ότι πρόκειται για όργανα διοίκησης, με συγκεκριμένο ρόλο, περιεχόμενο, που προσαρμόζεται ανάλογα σε κάθε φάση και υπηρετεί τη γενική στρατηγική της αστικής πολιτικής στην εκπαίδευση.

Η συμμετοχή και παρέμβασή μας σε αυτά υπηρετεί και πρέπει να υπηρετεί την προώθηση των θέσεων του κινήματος, την υπεράσπιση του συνόλου των δικαιωμάτων εκπαιδευτικών και όχι την επέκταση της διοίκησης και τον θεματοφύλακα του υπαρκτού θεσμικού πλαισίου.

Οι πρόσφατες εκτιμήσεις που έχουμε κάνει για την έκθεση Πισσαριδής, την έκθεση της ΑΔΙΠΠΔΕ του 2020 για την επιλογή στελεχών επιβεβαιώνουν όλα τα παραπάνω. Θυμίζουμε πως το 2020 η ΑΔΙΠΠΔΕ που την εποπτεία της σημειωτέον την έχει το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, παίρνοντας τη σκυτάλη από την έκθεση του Πισσαριδής, ανέφερε πως πρέπει άμεσα να προχωρήσει η κυβέρνηση από την ατομία και να έρθει σε σύγκρουση με τα συνδικάτα όσον αφορά την επιλογή των στελεχών και βεβαίως σε αυτό συνηγορεί και ο ΟΟΣΑ που μιλάει για αποδέσμευση από πολιτικές σκοπιμότητες όσον αφορά την επιλογή στελεχών, αλλά και απ' όλες τις δομές εκπαίδευσης και πώς αυτές δομούνται.

Βέβαια δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι αυτό που τους κόπτεται δεν είναι να αντιμετωπίσουν τα φαινόμενα ρουσφετιού, αλλά το ακριβώς αντίθετο. Θέλουν να περάσουν σε ένα νέο επίπεδο, κεντρικά ελεγχόμενο, κομμένο και

ραμμένο στα πλαίσια της αντεκπαιδευτικής πολιτικής, το ζήτημα της επιλογής στελεχών, δηλαδή ουσιαστικά της παραγωγής και αναπαραγωγής στελεχών που θα υλοποιούν χωρίς αντιρρήσεις τις άνωθεν οδηγίες.

Αυτό υλοποίησε το Υπουργείο Παιδείας και τον Αύγουστο του 2020. Όταν επεδίωξε την αποπομπή του αιρετού από τα Συμβούλια Επιλογής για τους διευθυντές της εκπαίδευσης. Ήταν σαφής, ήταν συνειδητή επιλογή και όχι καμιά ιδεοληψία ή ανικανότητα. Άλλωστε υπάρχει και προηγούμενο από όλες τις κυβερνήσεις που έκαναν άμεσα παρεμβάσεις στο ζήτημα της επιλογής στελεχών. Ή θυμόμαστε ακόμη παλιότερα και την απόπειρα αποπομπής των αιρετών από τα ίδια τα Πειθαρχικά Συμβούλια στο Δημόσιο πριν αρκετά χρόνια.

Όλα αυτά, συνάδελφοι, γιατί το βλέμμα των επιτελείων τους είναι στραμμένο στους γενικά αστικούς σχεδιασμούς και μπροστά σ' αυτό το διακύβευμα δεν διστάζουν ακόμη και να γρατζουνίσουν μηχανισμούς που στήριξαν για χρόνια την πολιτική τους, όπως είναι και τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, για να προωθήσουν όλες τις αναγκαίες προσαρμογές σε ένα κράτος και μια εκπαιδευτική δομή που θα είναι αποτελεσματική για τα συμφέροντα των λίγων.

Με βάση λοιπόν τα παραπάνω θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει το λιγότερο φαιδρά, αν δεν επρόκειτο για έμπειρα συνδικαλιστικά στελέχη, αυτά που ακούστηκαν σε τοποθετήσεις των δύο αιρετών του ΚΥΣΠΕ την πρώτη ημέρα του Συνεδρίου, ότι δηλαδή η παρουσία τους στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ήταν αυτή που διαμόρφωσε μεγάλο αριθμό αποσπάσεων αλλά και μεταθέσεων που έγιναν. Δηλαδή τι μας λένε οι συνάδελφοι; Ότι πάει περίπατο ο αστικός σχεδιασμός που αφορά τα κενά, τους διορισμούς, αρκεί να σηκώσουν τα ντεσιμπέλ της φωνής τους οι αιρετοί που και αυτό αν θέλετε μπαίνει υπό αμφισβήτηση.

Λες και το Υπηρεσιακό Συμβούλιο είναι πεδίο ουδέτερο, είναι ανεξάρτητο και δεν είναι συγκεκριμένο γρανάζι του μηχανισμού της αστικής στρατηγικής στο χώρο της εκπαίδευσης. Που προωθεί με ενιαίο τρόπο, σε όλους τους κρίκους και τα επιτελεία της κρατικής διοίκησης, γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το να είναι αποτελεσματική. Και αυτό, συνάδελφοι, δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε αν θέλουμε να απαντήσουμε ολοκληρωμένα σαν κίνημα σε αυτές τις επιδιώξεις.

Και ακριβώς επειδή η εκπροσώπηση των εργαζομένων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια προέκυψε σε συγκεκριμέ-

νες συνθήκες, με συγκεκριμένους συσχετισμούς και αξιοποιήθηκε, είναι αλήθεια, για την πάλη των εργαζομένων. Δεν σημαίνει πως έτσι θα είναι πάντα. Η μετατροπή των Υπηρεσιακών Συμβουλίων σε διακοσμητικά όργανα είναι στοιχείο της κλιμάκωσης της επίθεσης στον κλάδο και όσοι αυτό το κρύβουν καλλιεργούν αυταπάτες και δεν βοηθούν το κίνημα να βρεθεί στη σωστή θέση, στην επόμενη στροφή, όπου είναι βέβαιο ότι η επίθεση θα κλιμακωθεί και θα αγγίξει ακόμη πιο δομικά στοιχεία της λειτουργίας της εκπαίδευσης.

Τα τελευταία χρόνια γίνεται απολύτως καθαρό πως η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, οι στόχοι για αυτονομία και συνολικά η προώθηση των εκσυγχρονισμών, στο σύνολο των δομών του κράτους, μέσα σε αυτό και η εκπαίδευση, έρχεται να υπηρετήσει την ανάγκη για επιτελικές δομές, με συνδικάτα αποστεωμένα και εκπροσώπους τους σε τέτοιου είδους Συμβούλια, με κομμένες τις αρμοδιότητες. Και μάλιστα αυτό αποτελεί και διακηρυγμένο πόθο των αστικών κομμάτων, αφού ο Νόμος 4823 ήταν πανομοιότυπος με τον Νόμο για τις δομές εκπαίδευσης του ΣΥΡΙΖΑ το 2018. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η επίθεση στα συνδικάτα με αιχμή του δόρατος τον Νόμο Χατζηδάκη.

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι για πολλά ζητήματα που άπτονται άμεσα των εργασιακών των εκπαιδευτικών, απ' την ανάρτηση των κενών, τις τοποθετήσεις, τις μετακινήσεις, η ελαστικοποίηση της έννοιας της οργανικότητας και κάθε στοιχείου σταθερότητας στην εργασία, η ένταξη του πειθαρχικού ελέγχου και του αυταρχισμού, σε όλα αυτά, ο ρόλος των Υπηρεσιακών Συμβουλίων συρρικνώνεται και γίνεται διακοσμητικό με όλο και περισσότερες αρμοδιότητες να δίνονται προς τα πάνω, στους ίδιους τους διευθυντές εκπαίδευσης.

Και η ειρωνεία, αγαπητοί συνάδελφοί μου, είναι ότι όσοι σήμερα εμφανίζονται ως τιμητές, ως φρουροί του θεσμού του αιρετού, με τρόπο θα πούμε εμείς απόλυτα βολικό για το Υπουργείο, θα είναι αυτοί οι πρώτοι που οι κυβερνήσεις θα τους βάλουνε στην άκρη. Γιατί ο δρόμος του να σε όλα στο Υπουργείο, η στάση σας απέναντι στις ηλεκτρονικές εκλογές, ο δρόμος ενός αιρετού παράγοντα που θα λειτουργεί πέρα και έξω από τα συνδικάτα οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στο να φέρει μια ώρα αρχύτερα την πλήρη κατάργηση της εκπροσώπησης των εργαζομένων. Και αυτό σας το σκεφτούν καλά οι δυνάμεις που με τη στάση τους στην Ομοσπονδία έγειραν την πλάστιγγα υπέρ των ηλεκτρονικών εκλογών.

Και επειδή τις τελευταίες μέρας μπαφιάσαμε και από την πολλή δημοκρατία, στη δημοκρατία σας φαίνεται, συνάδελφοι, ότι δεν χωράει, δεν υπάρχει καθόλου το 67% των συναδέλφων που απείχαν από τις ηλεκτρονικές εκλογές, που κόντρα σε θεούς και δαίμονες, κόντρα στις κεντρικές επιλογές και των τριών παρατάξεων της ΔΟΕ, κόντρα στην πολιτική στήριξη στο Υπουργείο και την Κεραμέως έδωσαν ηχηρό χαστούκι στην προσπάθεια της κυβέρνησης να ποδηγετήσει τους εργαζόμενους, να επιβάλλει και να γενικεύσει τις ηλεκτρονικές εκλογές, να φιμώσει κάθε φωνή διαμαρτυρίας.

Ήταν στάση καθοριστική τη δεδομένη στιγμή, που έδωσε δύναμη, εμπνευση, σε όλους τους κλάδους που έγινε η αντίστοιχη προσπάθεια το επόμενο διάστημα. Ήταν το λιθαράκι που μας αναλογούσε για να μπορέσουν πιο αποφασιστικά εργατικά συνδικάτα να στέκονται όρθια και να πετάνε στο καλάθι των αχρήστων όλες τις πλευρές του Νόμου Χατζηδάκη. Εκείνη την περίοδο που οι λιμενεργάτες της COSCO, οι εργαζόμενοι της e-FOOD, χωρίς προειδοποίηση αποφάσιζαν απεργία, επαναπροκήρυξαν όταν αυτή κρίθηκε παράνομη ενάντια στον Νόμο Χατζηδάκη. Πραγματοποίησαν μαζικές Συνελεύσεις, κάνανε δια ζώσης εκλογές.

Μην ξεχνάμε, λοιπόν, η πλειοψηφία του κλάδου είπε όχι στις ηλεκτρονικές εκλογές, γύρισε την πλάτη στον Νόμο Χατζηδάκη, άρα δεν χρειάζονται και πολλές τυμπανοκρουσίες σήμερα και μεγάλα λόγια αλλά χρειάζεται οργάνωση του αγώνα και για να εξασφαλιστεί η αποκλειστική διενέργεια των εκλογών δια ζώσης και όχι οι τρίπλες με δήθεν τροποποιήσεις ή με υβριδικό σύστημα όπως λέτε πάνω στο άρθρο 22 στον Νόμο 4728.

Και ναι, συνάδελφοί μας, είτε μας αρέσει - είτε όχι, αντικειμενικά και όχι μόνο επειδή αυτή είναι η θέση μας ως Αγωνιστική Σύσπείρωση, οι αιρετοί που εκλέχτηκαν από τις ηλεκτρονικές εκλογές δεν έχουν τη νομιμοποίηση της πλειοψηφίας του κλάδου.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, δεν παραγνωρίζουμε τι κουβεντιάζεται μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Ούτε το γεγονός ότι οι συνάδελφοι πρέπει να έχουν πρόσβαση και γνώση των αποφάσεων αλλά και παρέμβαση σ' αυτά. Αυτό άλλωστε το κάναμε και εμείς από τη θέση του αιρετού με το ψηφοδέλτιο της ΑΣΕ, δώσαμε μάχες μέσα και κυρίως έξω από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια με τις θέσεις του κλάδου.

Η ανάγκη για μια καλύτερη, οργανωμένη και πιο δίκαιη διαδικασία υλοποίησης των υπηρεσιακών μεταβολών, αυτονόητα αφορά κάθε συνάδελφο και είναι για μας στόχος των διεκδικήσεων του κλάδου. Ωστόσο, η επίλυση των προβλημάτων και η ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών, δεν είναι πρωτίτως διαδικαστικό τεχνικό ζήτημα. Οι υπηρεσιακές μεταβολές βρίσκονται εγκλωβισμένες στη μέγγενη της αντιλαϊκής, αντικειμενικής πολιτικής πραγματικότητας. Αυτή η πολιτική πλήττει τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Η μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με την κατάργηση κάθε ελαστικής σχέσης εργασίας. Οι 15 μαθητές ανά τάξη στο νηπιαγωγείο και την Α και Β δημοτικού. Οι 20 μαθητές για τις υπόλοιπες τάξεις. Η σύνταξη για όλους στα 60 και τα 55 για τις γυναίκες ή στα 30 χρόνια δουλειάς. Αυτή είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για να δημιουργηθούν χιλιάδες νέες οργανικές θέσεις, να δοθεί η δυνατότητα οι εκπαιδευτικοί να υπηρετούν όσο πιο κοντά γίνεται στον τόπο συμφερόντων τους και να μην αναπαράγεται μέσα στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς η λογική της διάσπασης, του συντεχνιασμού, της διαμόρφωσης ομάδων και υποομάδων που θα έρχονται σε σύγκρουση μεταξύ τους για τα κριτήρια διορισμού και την ένταξή τους στους πίνακες.

Και αυτό μπορεί να το πετύχει και κλείνω μόνο ένα ρωμαλέο εκπαιδευτικό κίνημα, με πρωτοβάθμια σωματεία κάστρα του αγώνα, και Ομοσπονδία εμπνευστή και καθοδηγήτη.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, υπερασπιζόμαστε τη γνήσια εκπροσώπηση των εργαζομένων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια με ουσιαστικό ρόλο. Υπερασπιζόμαστε έναν αιρετό εκπρόσωπο των εργαζομένων, που θα είναι το αυτί, το μάτι και η φωνή του κλάδου. Που δεν

γίνεται αξιολογητής, δεν θα είναι το μακρύ χέρι της διοίκησης. Και από τη δικιά μας πλευρά θα κάνουμε κάθε δυνατή προσπάθεια να συνεχίσουμε να παλεύουμε για όσα συζητούνται μες στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, θα απαιτήσουμε τα Σωματεία να έχουν λόγο μέσα σ' αυτά, οργανώνοντας τη διεκδίκηση και την πάλη με όρους κινήματος, έτσι όπως το συνδικαλιστικό κίνημα έμαθε να έχει νίκες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΛΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Παλιού Χριστίνα από τον Σύλλογο της Χίου, εκλεγμένη με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι Συνελεύσεις του Σ' Μάρτη και οι εκλογικές διαδικασίες που ακολούθησαν σαν συνέχεια όλου του προηγούμενου διαστήματος, έχουν βγάλει το εκπαιδευτικό κίνημα ένα μπόι ψηλότερο, που όμως τώρα για να αντιστοιχηθούν η μαχητικότητα και τα προωθημένα αιτήματα της εκπαιδευτικής κοινότητας με τη Διδακταλική Ομοσπονδία χρειάζεται να αλλάξουν οι συσχετισμοί και αυτή είναι η ευθύνη που έχουμε σήμερα εδώ οι αντιπρόσωποι.

Στη Χίο προσπαθήσαμε να συστειρώσουμε τους συναδέλφους ξανά δίπλα στο Σωματείο όταν είχαν γυρίσει την πλάτη στην Ομοσπονδία, που ένιωσαν ότι συνεχώς τους τραβάει το χαλί κάτω απ' τα πόδια. Και όντως, οι συνάδελφοι έκαναν δική τους υπόθεση την αντιμετώπιση στα μέτωπα που ανοίγουν, χωρίς να περιμένουν τους Μεσσίες της ηγεσίας της ΔΟΕ, για να βγάλουν μία απόφαση.

Όμως σήμερα που τα πράγματα ολοένα και οξύνονται, δεν γίνεται να σέρνουμε βαρίδια, συνάδελφοι. Πρέπει άμεσα να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ομοσπονδία για να τραβάει μπροστά στην οργάνωση του αγώνα, για να είναι αντίστοιχη με τη διάθεση και τη μαχητικότητα που οι συνάδελφοί μας στα πρωτοβάθμια σωματεία έδειξαν πως έχουν και όταν την αξιοποιούν σωστά μπορούν και γκρεμίζουν στην πράξη τις κυβερνητικές κατευθύνσεις.

Αυτό έπραξαν και με την απεργία - αποχή και με την επαναπροκήρυξη μέσα από Γενικές Συνελεύσεις στα Σωματεία, που τα υψωμένα χέρια έγιναν γροθιές στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης, που έμειναν στα χαρτιά. Και επειδή στην τελευταία Ολομέλεια είδαμε ορισμένους από το Προεδρείο να δίνουν ρεσιτάλ στην κυβίστηση, οι εκπαιδευτικοί μέσα από τις εκλογές έδωσαν ξεκάθαρα το μήνυμά τους.

Ας πάρουν λοιπόν το μήνυμα. Και οι αντιπρόσωποι που είναι σήμερα εδώ γιατί έδωσαν αγώνα απέναντι στην αντικατασκευαστική αξιολόγηση, υπερασπιζόμενοι συλλογικές αποφάσεις, για να διατηρήσουμε τον παιδαγωγικό μας ρόλο, τη συλλογική λειτουργία των Συλλόγων μας, το δικαίωμά μας να μπαίνουμε στην τάξη με το κεφάλι ψηλά, αυτοί οι συνάδελφοι σήμερα να κάνουν στην

άκρη τις διαφορές τους και να ψηφίσουν για μία Ομοσπονδία στο ύψος των αναγκών μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, 18 νηπιαγωγίνες από τη Χίο με δική τους πρωτοβουλία, μία πρωτοβουλία που αγκάλιασαν πολλά Σωματεία, προσέφυγαν σε δικαστική προσφυγή για τη μείωση του ωραρίου τους, μία πράξη που και οι ίδιες χαρακτηρίζουν ως απόγνωση γιατί από το 2016 που αυξήθηκε το ωράριό τους στην πλειοψηφία τους οι νηπιαγωγοί που είναι σε ολιγοθέσια είναι σε ένα νηπιαγωγείο της ανέχειας και έχουν γίνει λάστιχο και πολυεργαλείο.

Το Υπουργείο ισχυρίζεται πως μία τέτοια αλλαγή θα επιφέρει λειτουργικά προβλήματα. Να κόψουν τον λαϊμό τους, συνάδελφοι, και να βρουν τον τρόπο ώστε οι νηπιαγωγοί να δουλεύουν με εργασιακή αξιοπρέπεια, σε ένα ασφαλές νηπιαγωγείο που θα μπορεί να εκπληρώσει τον παιδαγωγικό τους ρόλο η νηπιαγωγός σ' αυτά.

Γι' αυτό χρειάζεται και μία Ομοσπονδία που θα στηρίξει στην πράξη τον αγώνα για ένα νηπιαγωγείο με μείωση στο ωράριο των νηπιαγωγών με νομοθετική ρύθμιση και κατοχύρωση, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους, να μειωθούν τα νήπια στα τμήματα μέχρι 15, να στελεχώνονται με όλο το ειδικό εκπαιδευτικό και ειδικό βοηθητικό προσωπικό στα νηπιαγωγεία.

Είναι κρίσιμο το Συνεδριό μας σήμερα όχι μόνο γιατί ήταν κρίσιμες οι μάχες που δώσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα, αλλά πολύ περισσότερο γιατί βρισκόμαστε σε μία περίοδο που στην κούρσα των παγκόσμιων ανταγωνισμών βιώνουμε τη διαρκή πτώση του βιοτικού μας επιπέδου, τη φτώχεια, που χτυπάει κόκκινο, τον μισθό που δεν φτάνει να τελειώσει ο μήνας, ενώ ταυτόχρονα γινόμαστε μάρτυρες μεγάλων εγκλημάτων.

Η Ομοσπονδία χρειάζεται να έχει ανταντακλαστικά γρήγορα, για να παίρνει θέσεις σε τέτοια. Οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί και ο πόλεμος που μαίνεται στην ευρύτερη περιοχή και την εμπλοκή της χώρας μας που αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο για αντίποινα, δεν μας αφήνει άλλη επιλογή. Μέρος του διαρκούς εγκλήματος που συντελείται στη Μεσόγειο και στο Αιγαίο όλα τα τελευταία χρόνια ήταν φέτος τα τρία πνιγμένα παιδιά από το Αφγανιστάν σε ναυάγιο που έγινε στη Χίο, πριν ακόμα κλείσει ένας χρόνος από το ναυάγιο στην Πύλο.

Αυτά είναι τα καθημερινά που γινόμαστε μάρτυρες των άθλιων συνθηκών που βιώνουν οι πρόσφυγες στα νησιά μας. Το Σωματείο μας είχε ανταντακλαστικά και γρήγορα αντέδρασε στην προσπάθεια συγκάλυψης τέτοιων

εγκλημάτων, έχει συνταχθεί με δυνάμεις του νησιού που αντιπαλεύουν εδώ και χρόνια τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς που θέλουν να κάνουν το νησί μας φυλακή ψυχών. Η ίδια η κυβέρνηση και τα κόμματα που υποστηρίζουν και δίνουν εκατομμύρια στη δημιουργία τέτοιας φυλακής προσφύγων στο νησί, αφήνουν τα σεισμόπληκτα σχολεία στη Χίο άφτιαχτα μετά από τόσα χρόνια, αφήνουν το νησί χωρίς ασθενοφόρο, αφήνουν το νησί χωρίς γιατρούς όλων των ειδικοτήτων, αφήνουν τελικά τα σχολεία χωρίς μόνιμο προσωπικό γιατί πριν 5 μέρες απολύθηκαν δεκάδες αναπληρωτές από το νησί και μάλιστα απ' ό,τι φαίνεται δεν θα ζητήσουν και μόνιμους διορισμούς, μιας και φτιάξανε πειραματικό σχολείο και τλάσματικά εμφανίζουν υπεραριθμίες. Κλείνουν και συγχωνεύουν τμήματα ακόμα και σε απομακρυσμένα σχολεία ενός ακριτικού νησιού.

Υπάρχουν ζητήματα στην ειδική αγωγή με κλειστά τα δεύτερα τμήμα ένταξης, με ειδικότητες να λείπουν από το ειδικό σχολείο και νηπιαγωγείο του νησιού. Εδώ και τώρα μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, καμία υποβάθμιση σχολείου, συγχώνευση τμήματος, καμία σκέψη για γραπτό διαγωνισμό.

Για να κλείσω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε χρέος αυτές τις υψωμένες γροθιές που όλοι σχολιάζουμε και είδαμε στις Συνελεύσεις του Μάρτη, φεύγοντας από δω να έχουμε ψηφίσει για μία Ομοσπονδία που θα είναι οργανωτής των αγώνων του επόμενου διαστήματος και ασπίδα για κάθε συνάδελφο που αγωνίζεται. Και έχει αποδειχθεί πως τα Σωματεία που πρώτη δύναμη είναι η Αγωνιστική Συσπείρωση των Εκπαιδευτικών είναι τέτοια Σωματεία.

Σας ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Παναγιαννόπουλος Αποστόλης, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών από τον Σύλλογο Ανατολικής Αττικής «Ο Σωκράτης».

Πριν ξεκινήσω θα 'θελα να πω στον συνάδελφο των Παρεμβάσεων ότι προφανώς το διακύβευμα του Συνεδρίου μας είναι αυτό που διακινεί η παράταξη των Παρεμβάσεων για την 3^η θέση ανάμεσα στις Παρεμβάσεις και στη ΔΗΣΥ και όχι αν στο τιμόνι της μεγαλύτερης Ομοσπονδίας του κλάδου θα μπουν αγωνιστικές δυνάμεις με ταξική κατεύθυνση, η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών. Επίσης, θέλουν, θέλουν, το διακύβευμα αυτό είναι λένε.

Επίσης, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, θέλουμε να πούμε όταν μιλάτε για συλλογική σύμβαση εργασίας απευθύνεστε σε μία παράταξη, την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, που για χρόνια τώρα, 4-5 έχουμε καταθέσει δημόσια μέσα στους Συλλόγους πρόγραμμα συγκεκριμένο συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Και εσείς μιλούσατε για άλλες συμβάσεις που δεν τηρούν τις προϋποθέσεις και πάει λέγοντας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτό που πρέπει να απαντήσει σήμερα το Συνέδριο είναι ένα: τι κίνημα θέλουμε για να μπει μπροστά, για να αγωνιστούμε συσπειρωμένοι στα Σωματεία μας, ενάντια σε αυτά που μαυρίζουν τις ζωές. Το σίγουρο είναι ότι έχουμε αποκτήσει εμπειρία για το τι κίνημα δεν χρειαζόμαστε σήμερα. Δεν χρειαζόμαστε ένα κίνημα που ουσιαστικά έβαλε πλάτη να προωθηθούν αντιδραστικά μέτρα, ακολουθώντας κατά γράμμα τις κατευθυντήριες επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού προσπάθησαν όλο το προηγούμενο διάστημα να δημιουργήσουν κλίμα αναποτελεσματικότητας. Να υψώσουν τείχος σε δυνάμεις που άρχισαν να αμφισβητούν την

κυρίαρχη πολιτική που συμμετείχαν στους αγώνες του κλάδου μας. Μετά και την απαράδεκτη και αναντίστοιχη απόφαση με τους αγώνες του κλάδου, απόφαση που πήρε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, οι παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και Δικτύου στις 16/3^{ου} του '24, που αποφάσισε να μην επαναπροκηρύξει την απεργία - αποχή από την ατομική αξιολόγηση, πολλοί πίστεψαν ότι τις επόμενες ημέρες στα σχολεία θα υπάρχουν σκυμμένα κεφάλια. Έπεσαν έξω. Στις αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων δεν υπήρχαν σκυμμένα κεφάλια, αλλά υψωμένα χέρια, υψωμένες γροθιές που υπερψήφισαν ομόφωνα την αγωνιστική πρόταση για κλιμάκωση του αγώνα και επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής.

Τα στοιχεία είναι συγκλονιστικά. Πραγματοποιήθηκαν 112 Γενικές Συνελεύσεις οι οποίες συμμετείχαν πάνω από 10.000 εκπαιδευτικοί. Το μέτωπο της αντίστασης είναι εδώ, δυναμώνει, ανασυντάσσεται, ανατρέπει κυβερνητικές πολιτικές και άλλους υπολογισμούς. Η πλειοψηφία του κλάδου μίλησε. Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει, συνεχίζουμε τον αγώνα, η κατηγοριοποίηση των σχολείων δεν θα περάσει, η οικονομική μας εξαθλίωση των εκπαιδευτικών δεν θα περάσει. Δεν σκύβουμε το κεφάλι, πάμε κόντρα στην επίθεση της κυβέρνησης, κόντρα στον αυταρχισμό και στην τρομοκρατία που αποτελούν μόνιμα συστατικά κάθε αντιλαϊκής πολιτικής.

Σ' αυτή την κατεύθυνση ο Σύλλογός μας «Ο Σωκράτης» πήρε πρωτοβουλίες συσπείρωσης και συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, με στόχο να ενώσουν τη δράση τους, να επιτευχθεί ενιαία στάση και συμμετοχή του κλάδου στον αγώνα, να οργανωθεί η μάχη για τα μικρά και τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης.

Δεν χωρά αμφισβήτηση ότι οι παναττικές και πανελλαδικές συσκέψεις Σωματείων και οι μαζικές αποφάσεις για απεργία - αποχή, έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο ώστε να πιεστούν οι πλειοψηφίες στη ΔΟΕ και τελικά να επιτευχθεί ενιαία στάση και συμμετοχή του κλάδου στον αγώνα μας. Κυβέρνηση και Υπουργείο Παιδείας στριμώχτηκαν απ' τους αγώνες μας. Προσπάθησαν να τους αναχαϊτίσουν. Με απειλές, αυταρχισμό, ποινικοποίηση.

Έπεσαν όμως σε τοίχο, χάρη στην τεράστια αλληλεγγύη που αναπτύχθηκε από τα εργατικά συνδικάτα και από τους γονείς.

Η μεγάλη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης παρά τις απειλές και τους εκβιασμούς στελεχών της εκπαίδευσης, έστειλαν ελπιδοφόρο μήνυμα αντίστασης στην αντιεκπαιδευτική πολιτική. Στα Σωματεία μας οργανώσαμε αγώνες, ενάντια στις συμπτυξεις - συγχωνεύσεις τμημάτων, για το ωράριο των νηπιαγωγών, για μαζικούς μόνιμους διορισμούς, για μονιμοποίηση των αναπληρωτών, για εξίσωση των αδειών και τα δικαιώματά τους με αυτά των μονίμων. Τα παραπάνω μας δείχνουν ότι το ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής δυναμώνει και μέσα στους εκπαιδευτικούς.

Αποδεικνύεται ότι μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα υπάρχουν μεγάλα αποθέματα αγωνιστικότητας. Υπάρχουν εστίες αντίστασης. Φανερώνει αγωνιστικές διαθέσεις. Αυτή την αγωνιστικότητα θέλουμε να πολλαπλασιάσει, να αγκαλιάσει κάθε περιοχή, κάθε εκπαιδευτικό, κάθε σχολική μονάδα.

Και εδώ ξαναέρχεται το ερώτημα: τι κίνημα χρειαζόμαστε ώστε από καλύτερες θέσεις να μιλάμε για διεκδικήσεις, για κάλυψη των σύγχρονων αναγκών μας; Το παράδειγμα που έχουμε ως σημείο αναφοράς για τις αγωνιστικές διεκδικήσεις μας και για τη γενικότερη σύγκρουση απέναντι στις πολιτικές που τσακίζουν τις ζωές μας είναι αγώνες των ταξικών δυνάμεων, των Σωματείων που συστειρώνονται στο Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο. Είναι οι αγώνες της ΛΑΡΚΟ, της COSCO, οι αγώνες των υγειονομικών, οι αγώνες στις ταχυμεταφορές, στην e-FOOD, στους οικοδόμους και σε άλλους κλάδους που υπογράψανε συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις πραγματικές στους μισθούς τους.

Είναι αγώνες των εκπαιδευτικών και επιλογή όλο και περισσότερο να στηρίξουν και με την ψήφο τους την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών και να στείλουν μ' αυτό τον τρόπο στη μεγαλύτερη Ομοσπονδία του κλάδου το μήνυμα της ανατροπής.

Είναι αυτοί οι αγώνες που κόντυναν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και την πήγαν στο 28%. Είναι αγώνες που συνιστούν την ουσιαστική αντιπολίτευση που θέτει το πραγματικό δίλημμα. Ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας. Κόντρα στο χιλιοπαιγμένο επιχείρημα το τίποτα δεν αλλάζει, ώστε να τροφοδοτηθεί ξανά η μοιρολατρία. Να καλλιεργηθεί η αναμονή στο λαό. Να περιμένουν τις εξελίξεις από τα πάνω. Να διαχυθεί η λαϊκή δυσαρέσκεια μέσα στη σούπα της αμαρτωλής σοσιαλδημοκρατίας. Και της κυβερνησιμότητας.

Η ελπίδα είναι η ενίσχυση της δύναμης του λαού και είναι η ανασύνταξη του λαϊκού κινήματος. Η σταθεροποίηση και η ενίσχυση του ρεύματος αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, που εκφράζεται με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και της συμπολίτευσης ως αντιπολίτευση.

Συνάδελφοι, οι αγώνες από τα κάτω, οι μαζικές Γενικές

Συνελεύσεις, ο συντονισμός, οι συσκέψεις και οι δράσεις Συλλόγων ΕΛΜΕ, είναι εγγύηση σήμερα για ένα κίνημα χειραφετημένο από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, παλιό και νέο και τις κυβερνήσεις τους. Η ανατροπή και στην ηγεσία της ΔΟΕ με την ΑΣΕ στο τιμόνι θα δώσει ώθηση, αισιοδοξία, προοπτική στους σεισμούς που μέλλονται.

Συνάδελφε - συναδέλφισσα, απευθυνόμαστε σε εσένα, που βρεθήκαμε μαζί στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων, στους Συλλόγους Διδασκόντων, που δώσαμε μαζί τη μάχη να μην περάσει η λεγόμενη αξιολόγηση, σε σένα, συνάδελφε, που αγωνιάς για τη δημόσια εκπαίδευση, που θέλεις να ζεις με αξιοπρέπεια απ' το μισθό σου, σε σένα που δεν συμβιβάζεσαι με το σχολείο σούπερ μάρκετ, τους χορηγούς, που η γνώση πουλιέται και αγοράζεται, ένα σχολείο που διαμορφώνεται μόνο για τους έχοντες και κατέχοντες. Ήρθε η ώρα να σκεφτείς ποια πλειοψηφία στη ΔΟΕ θα δώσει ώθηση στους αγώνες που έρχονται, κόντρα και στο αντιεκπαιδευτικό νομοσχέδιο που φέρνουν κατακαλόκαιρο. Σκέψου, συνάδελφε και συναδέλφισσα, ότι και στην ΑΔΕΔΥ ήρθε η ώρα της ανατροπής.

Καλούμε κάθε συνάδελφο, κάθε τίμιο συναγωνιστή, κάθε αγωνιστή, να δυναμώσει τη φωνή, ενισχύοντας την ΑΣΕ στη ΔΟΕ αλλά και στην ΑΔΕΔΥ. Γιατί αυτή η παράταξη της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης Εκπαιδευτικών στήριξε όλους τους αγώνες στην εκπαίδευση. Δώσαμε όλες τις δυνάμεις μας για την επιτυχία τους, με πρακτικά μέτρα, δυνάμωμα του κλίματος αλληλεγγύης. Γιατί αυτή η παράταξη έδωσε τη μάχη να ξεσκεπαστεί ο αντιδραστικός χαρακτήρας των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, αντί να θολώσει τα νερά όπως έκαναν άλλες δυνάμεις στο κίνημα. Όταν ετερόκλητες δυνάμεις το '21 στη ΔΟΕ συμμαχησαν, πέταξαν τα προσώπια τους και άδειασαν έναν ολόκληρο κλάδο, παίρνοντας αποφάσεις αναστολής της απεργίας - αποχής.

Το ίδιο είδαμε και τη φετινή χρονιά. Τα τρία Δ του κυβερνητικού συνδικαλισμού με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ σφύριξαν τη λήξη της απεργίας - αποχής, λογαριάζοντας βέβαια χωρίς τον ξενοδόχο που δεν είναι άλλος από τους εκπαιδευτικούς και τις Γενικές Συνελεύσεις.

Γιατί αυτή η παράταξη έδωσε τον λόγο στον κλάδο, όταν οι άλλες παρατάξεις, ακόμη και η ηγεσία των Παρεμβάσεων, λέγανε: σιγά μην έχουν κόσμο οι Γενικές Συνελεύσεις, δεν υπάρχει πιθανότητα Ολομέλειας, οι Γενικές Συνελεύσεις δείχνανε, συνάδελφοι, την έλλειψη εμπιστοσύνης που έχετε στην αγωνιστικότητα των εκπαιδευτικών και στη δυνατότητα να πάρουν την υπόθεση οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί στα χέρια τους από τα κάτω.

Σας καλούμε, συνάδελφε, να μην αψηφήσεις το γεγονός, τελειώνω, ότι οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού σε όλους τους Συλλόγους που υπερισχύουν δεν κούνησαν το δακτυλάκι τους στην οργάνωση του αγώνα. Ενάντια στην αξιολόγηση. Απεναντίας στελέχη τους υποψήφιοι έγιναν αξιολογητές, βάζουν πλάτη, δηλαδή, να περάσει αυτή η αντικυβερνητική πολιτική.

Ξέρουμε ότι με πολλούς συναγωνιστές ξεκινήσαμε από διαφορετική συνδικαλιστική αφετηρία. Έχουμε συνδικαλιστικές διαφορές. Όπως όμως συναντηθήκαμε σε κοινούς αγώνες, μπορούμε να συναντηθούμε και σήμερα εδώ στο Συνέδριο. Να στείλουμε μήνυμα αισιοδοξίας και ανατροπής.

Συνάδελφε, στείλε μήνυμα στο Υπουργείο ότι δεν πιάνουν οι απειλές τους, ότι επιστρέφονται. Τρομοκρατήσέ τους με την ενίσχυση των αγωνιστικών δυνάμεων στο τιμόνι της ΔΟΕ και στην ΑΔΕΔΥ στο Συνέδριο που έρχεται. Δώσε δύναμη και κουράγιο στον εκπαιδευτικό ώστε το Σεπτέμβριο να δώσει μάχες από καλύτερη θέση.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΕΤΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι, Θεωδωρής Πέtkος, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Σύσπειρωση στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» από το Ηράκλειο.

Πριν ξεκινήσω και γιατί ειπώθηκαν πράγματα στην προηγούμενη τοποθέτηση, να ξεκαθαρίσουμε το εξής: η Αγωνιστική Σύσπειρωση των Εκπαιδευτικών καλεί όλους τους εκπαιδευτικούς να παλέψουν σήμερα στη βάση των αναγκών τους. Και αυτό αντανακλάται και φαίνεται και στους συσχετισμούς που έχουν δημιουργηθεί σήμερα εδώ αλλά και σε όλους τους μικρούς και μεγάλους αγώνες οι οποίοι εκτυλίχθηκαν το προηγούμενο διάστημα και οι συναγωνιστές μας από την Αγωνιστική Σύσπειρωση δεν έλειψαν από πουθενά.

Συνάδελφοι, είναι ζήτημα κρίσιμο για όλους τους εκπαιδευτικούς, ιδιαίτερα όμως για τους χιλιάδες αναπληρωτές σαν και μένα οι εργασίες της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ να κάνουν καθαρό το τι Ομοσπονδία έχει ο κλάδος. Νομίζουμε ότι ο κλάδος σήμερα έχει ανάγκη από Ομοσπονδία που να μπορεί να τον εμπνεύσει, να συνεχίσει τον περήφανο αγώνα που δίνει εδώ και χρόνια, ενάντια στην πολιτική όλων των ειδών των κυβερνήσεων, είτε δεξιών, είτε αριστερών, είτε κεντρώων, είτε ακροδεξιών.

Ομοσπονδία προσανατολισμένη στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων μαθητών και εκπαιδευτικών για μόρφωση, δουλειά, ζωή. Ομοσπονδία που να μην λουφάζει όπως στην τελευταία περίπτωση που κρίθηκε παράνομη η απεργία - αποχή ή να μην τραβάει το χαλί κάτω απ' τα πόδια των συναδέλφων, όπως με τα ενιαία κείμενα, την εποχή με τη συγκλονιστική συμμετοχή των συναδέλφων στη μάχη. Είναι κρίσιμο η Ομοσπονδία των Εκπαιδευτικών μετά απ' αυτή τη Συνέλευση να γίνει φάρος ελπίδας για τους συναδέλφους μας, ιδιαίτερα για τους αναπληρωτές και τους νεοδιόριστους που έχουν τόσα να αντιπαλέψουν και τη χρονιά που έρχεται, ώστε με μεγαλύτερη ορμή και αποφασιστικότητα να μπουν στη μάχη οργανωμένα μέσα από τα Σωματεία τους.

Τόσο οι νεοδιόριστοι, όσο και οι αναπληρωτές στο Ηράκλειο από τη νέα χρονιά, όπως και σε όλη την Ελλάδα,

Μπορούμε, έχουμε τη δύναμη με το μέρος μας. Ήρθε η ώρα της ανατροπής. Κάντε τους να χάσουν τον ύπνο τους. Καταψήφισε την παράταξη της Κεραμέως και του Πιερρακάκη. Καταψήφισε τις δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Η ΑΣΕ τώρα δύναμη, πρώτη δύναμη στο τιμόνι της ΔΟΕ. Κάνουμε την ανατροπή και στην ΑΔΕΔΥ. Σ' αυτό το Συνέδριο θα κριθεί η ψήφος σας αν θα γίνει ανατροπή και στην ΑΔΕΔΥ.

Το Σάββατο... μία λέξη: το Σάββατο ξημερώνει μια ωραία ημέρα. Όλα μπορούν να αλλάξουν και θα αλλάξουν.

θα έρθουν αντιμέτωποι πάλι με την αξιολόγηση, με το γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ αλλά και με τις ίδιες συνθήκες διαβίωσης, όπως είναι η στέγαση, τα ενοίκια που είναι απλησίαστα, τα Airbnb που βγάζουν τους συναδέλφους από μήνα Μάη, τη μετακίνηση σε ένα τεράστιο Νομό με μεγάλες αποστάσεις, την ακρίβεια που τσακίζει κόκαλα. Στις αρχαιρεσίες του Σωματείου μας ψήφισαν 2.000 συνάδελφοι με δια ζώσης εκλογές. Αυτό από μόνο του δίνει μια δυναμική στο Σωματείο μας και στο Διοικητικό Συμβούλιο. Τι γίνεται όμως αυτή η δυναμική; Αντί να κατατεθεί στην οργάνωση των αγώνων μετατρέπεται σε λογική ανάθεσης και λύσης των προβλημάτων σε προσωπικό επίπεδο και έτσι οι συνάδελφοί μας οδηγούνται στη μοιρολατρία, στη λογική ότι τίποτα δεν αλλάζει.

Ακούσαμε εχθές από τις υπόλοιπες παρατάξεις να μιλάνε για ενότητα του κλάδου. Συμφωνούμε, συνάδελφοι, όμως ερχόμαστε σήμερα ενώπιον του σώματος της Γενικής Συνέλευσης να θέσουμε ορισμένα ερωτήματα. Ποια ενότητα επικαλείστε (;) όταν ο πρώην Γραμματέας του Σωματείου εκλεγμένος με τους Ελεύθερους Εκπαιδευτικούς, ΔΗΣΥ για να συνεννοούμαστε εδώ μέσα, αξιολογήθηκε με την πρόφαση ότι η ΔΟΕ δεν τον έπεισε. Για ποια ενότητα μιλάμε (;) όταν εκλεγμένο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου με το Δίκτυο, διευθυντής σε σχολείο του Ηρακλείου, δεν άφηνε κανέναν να υπογράψει την απεργία - αποχή, επειδή δήθεν αφορούσε μόνο τους νεοδιόριστους. Πού ήταν η ενότητα στη Συνέλευση του Μάρτη, όταν καταψήφισαν την πρόταση της ΑΣΕ για συνέχιση της απεργίας - αποχής από την ατομική αξιολόγηση, μόνο τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου; Για ποια ενότητα μας μιλάτε (;), όταν οι παρατάξεις του Δικτύου και των Ελεύθερων Εκπαιδευτικών, αφήνουν ξεκρέμαστη τη συνάδελφό μας Ελένη Παπασταύρου η οποία διώκεται από την Πρωτοβάθμια για τη συνδικαλιστική της δράση, υπερασπιζόμενη αποφάσεις του κλάδου, τη στιγμή που την υπερασπίστηκαν τα Εργατικά Σωματεία του Ηρακλείου αλλά και πανελλαδικά, Σύλλογοι Γονέων, η Ένωση Γονέων, η ίδια η Ομοσπονδία, το ίδιο της το Σωματείο την αφήνει έκθετη να παλεύει μόνη της ενάντια σε μήνυση που υπάρχει εναντίον της από την πρώην Διευθύντριά της;

Συνάδελφοι, το Ηράκλειο ήταν ένας Νομός με υψηλά ποσοστά συμμετοχής στην απεργία - αποχή και από την ατομική αξιολόγηση. Τους τελευταίους μήνες όμως η κατάσταση έχει αλλάξει κυρίως με ευθύνη της πλειοψηφίας

της Ομοσπονδίας και του Σωματείου, που με κάθε τρόπο αβαντάρει την κυβερνητική πολιτική, σπέρνουν την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία στους συναδέλφους, όπου σταθούν και όπου βρεθούν και όχι μόνο για το ζήτημα της αξιολόγησης αλλά και άλλων διεκδικήσεων του κλάδου.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι μπορεί στα λόγια και κάτω από την πίεση που νιώθουν από τους συναδέλφους να παίρνουν αποφάσεις για στήριξη αγώνων, όπως στην περίπτωση της αναπληρώτριας συναδέλφου με τη διδυμη επαπειλούμενη κύηση, αλλά στην ουσία της υποσκάπτουν αφού δεν τους οργανώνουν ποτέ ώστε να συμμετέχουν μαζικά οι εκπαιδευτικοί.

Γι' αυτό, λοιπόν και κλείνω ο κλάδος χρειάζεται Σωματεία Εκπαιδευτικών ταξικά προσανατολισμένα που να μπορούν να βάζουν εμπόδια, να καθυστερούν αντιλαϊκά μέτρα, Σωματεία που να έχουν στον προσανατολισμό

τους τη συμπίεση με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, που αγωνίζονται και διεκδικούν; Δηλαδή με το πιο ζωντανό τμήμα του λαού μας, ιδιαίτερα οι αναπληρωτές, το πιο νεανικό κομμάτι του κλάδου, με την όρεξη και το μεράκι τους, με τα όνειρά τους, με τη διάθεσή τους να κερδίσουν τη ζωή, έχουν ανάγκη από Σωματεία και Ομοσπονδία μπροστάρηδες, που να δίνουν ελπίδα μέσα από το συλλογικό αγώνα.

Είναι ώρα, συνάδελφοι, να δυναμώσει ο αγώνας μας εκεί που ανατρέπονται οι αποφάσεις. Μέσα στα σχολεία και τους Συλλόγους. Και αυτό μπορεί να το εγγυηθεί η Αγωνιστική Συσπείρωση, που οργάνωσε και συνεχίζει να οργανώνει τον αγώνα μαζί με όλους αυτούς που δεν βολεύονται, που νοιάζονται και παλεύουν για πραγματικά δημόσιο και δωρεάν σχολείο, μαζί λοιπόν με τους συναδέλφους μας, τους αναπληρωτές, τους νεοδιόριστους, στους μπροστάρηδες, μόνοι τους και όλοι μας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Καλημέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Σακαρέτσσανος Λάμπρος, αντιπρόσωπος από το ΣΕΠΕ Υπαίθρου με το ψηφιδέλιτο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αν κάτι αποδείχθηκε τη χρονιά που πέρασε, αν κάτι πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι οι εργαζόμενοι έχουν τη δύναμη να φέρνουν τα πάνω-κάτω, να καθορίζουν αυτοί τις εξελίξεις, να καθυστερήσουν αντιλαϊκούς νόμους, να τους αφήσουν στα χαρτιά, να πετύχουν νίκες απέναντι σε οποιαδήποτε κυβέρνηση.

Ότι οι εκπαιδευτικοί με την ενεργητική τους συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις, στις κινητοποιήσεις, στις απεργίες μέσα στα σχολεία μπορούν να πάρουν και να υλοποιήσουν αγωνιστικές αποφάσεις. Να ανατρέψουν ακόμη και αποφάσεις που μπορεί στα Δ.Σ. να έχουνε πλειοψηφία αλλά δεν έχουνε στην ίδια τη ζωή. Και αυτό, συνάδελφοι, αποδείχθηκε σε κάθε στιγμή και στη Θεσσαλονίκη και συνολικά στην Κεντρική Μακεδονία. Γιατί ήταν οι συνάδελφοι μαζί με άλλους εργαζόμενους, με τους γονείς, που μπροστά στο περσινό 41% της Νέας Δημοκρατίας και την απογοήτευση που πήγε να καλλιεργηθεί, δεν τα έβαψαν μαύρα αλλά αντιστάθηκαν, έβαλαν εμπόδια στην εφαρμογή της αντεκπαιδευτικής πολιτικής, διεκδίκησαν με βάση τις ανάγκες τους και τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών τους.

Αντί να επικρατήσει, δηλαδή, η μοιρολατρία, η αναμονή, είδαμε και βρεθήκαμε με εκατοντάδες συναδέλφους και μάλιστα νεότερων ηλικιών, που για πρώτη φορά έμπαιναν στον αγώνα, είδαμε, λοιπόν, να δίνουν μάχη με πείσμα, ενάντια στην αντεκπαιδευτική αξιολόγηση, να συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις, για να εξασφαλιστεί η μεταφορά μαθητών στα σχολεία, να μην γίνουν συγχωνεύσεις, να μην κλείσουν τα ειδικά σχολεία. Να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις ενάντια στον κρατικό προϋπολογισμό, που διεκδικούσαμε αυξήσεις στους μισθούς,

επαναφορά των δώρων, μέτρα ενάντια στην ακρίβεια. Στις κινητοποιήσεις ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, στη μεγάλη απεργία στις 28/2^{ου} από τον έναν χρόνο από το έγκλημα στα Τέμπη. Στα συλλαλητήρια για την Παλαιστίνη, την απεργιακή συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς.

Ήταν αυτοί οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες που με τη μαχητική τους στάση, τη συμμετοχή τους, με φυσική παρουσία κατέθεσαν το μεροκάματο στον αγώνα και την απεργία, μετακινήθηκαν από τη μία άκρη της πόλης στην άλλη, συμμετείχαν ακόμη και σε δύο συνεχόμενες κινητοποιήσεις πρωί και απόγευμα, για να μην ξεχαστεί το έγκλημα στα Τέμπη. Όταν υπήρχε, λοιπόν, στόχος και πίστη ότι κάτι μπορεί να αλλάξει, οι συνάδελφοι άφησαν τα like και πήραν την κατάσταση στα χέρια τους.

Σ' αυτούς τους αγώνες βρέθηκαν μαζί με τους συναδέλφους από το διπλανό σχολείο, με άλλους εργαζόμενους, με τους γονείς, ακόμη και με τους μαθητές τους. Σ' αυτούς τους αγώνες δεν στόχευαν ενάντια στον έναν ή τον άλλον υπουργό αλλά στην κυβέρνηση, τους υποστηρικτές τους, τους επιχειρηματικούς ομίλους που είναι από πίσω, την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γι' αυτό το σύνθημα: ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας έχει αποτυπωθεί στην ψυχή και την καρδιά χιλιάδων συναδέλφων και τους καθοδηγεί στη δράση τους. Εδώ αποδείχθηκε ότι υπάρχει ενότητα στον κλάδο, σ' αυτούς τους αγώνες. Γιατί ορισμένοι επιδιώκουν τις διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν ανάμεσα σε παρατάξεις ή τη διαπάλη που υπάρχει στα Δ.Σ. να την παρουσιάσουν ως διάσπαση του κλάδου.

Οι ομόφωνες αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων τον Μάρτη δεν επιβεβαιώνουν την ενότητα του κλάδου; Η μαζική συμμετοχή των συναδέλφων στην απεργία στις 28/2^{ου} δεν επιβεβαιώνει την ενότητα του κλάδου; Κόντρα μάλιστα σε όσους την καταψήφισαν ή σε όσους κατηγορούσαν την απεργία αυτή ως κομματική και θυμήθηκαν να την στηρίξουν 5 μέρες πριν.

Σ' αυτούς τους αγώνες, συνάδελφοι, άλλαξαν οι συσχετισμοί, εκεί που οι εργαζόμενοι και οι εκπαιδευτικοί είδαν

και αντιλήφθηκαν τη δύναμή τους. Σ' αυτούς τους αγώνες όμως οι συναδέλφοι δεν είδαν τις δυνάμεις της ΔΑΚΕ ή της ΔΗΣΥ που είχαν την ευθύνη λειτουργίας πολλών ΣΕΠΕ στη Θεσσαλονίκη και την Κεντρική Μακεδονία δίπλα τους. Αντίθετα τις περισσότερες φορές είδαν αυτές τις δυνάμεις να μπαίνουν εμπόδιο, καλλιεργώντας τη λογική της κυβέρνησης, ότι δηλαδή τι Δεν μπορούμε να πηγαίνουμε κόντρα σε ψηφισμένους νόμους, ότι τα πράγματα είναι προκαθορισμένα, δεν μπορούμε να τα αλλάξουμε, πως ότι και να διεκδικήσουμε υπάρχουν οι περιορισμοί των αντοχών της οικονομίας, των δεσμεύσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποδείχθηκαν, δηλαδή, οι καλύτεροι υπεραποπιστές των επενδύσεων της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή του κόστους - οφέλους που οδηγεί στην υποχρηματοδότηση της υγείας, της παιδείας, που μας έχει αφήσει με καθηλωμένους μισθούς εδώ και 14 χρόνια.

Αυτή τους η στάση ήταν που τους οδήγησε και σε φαινόμενα όπως ακόμη και να καταψηφίζουν και παραστάσεις διαμαρτυρίας στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης παρά την προτροπή της ΔΟΕ. Να μην βγάζουν ούτε μία ανακοίνωση για τα προβλήματα στα σχολεία, να καλλιεργούν την ηττοπάθεια λέγοντας στους συναδέλφους ότι η αξιολόγηση πέρασε ή μπες τώρα στην αξιολόγηση που είναι εύκολα τα πράγματα.

Να πραγματοποιούν ακόμα αρχαιρεσίες χωρίς εκλογικούς καταλόγους, να αποκλείουν συναδέλφους να ψηφίσουν παρά τις ενστάσεις που έχουν κατατεθεί, να επιδιώκουν να αλλοιώσουν το εκλογικό αποτέλεσμα με το να ψηφίζει απλά όποιος δηλώνει εκπαιδευτικός. Να επιδιώκουν να αποκλείσουν υποψήφιους από ένα ψηφοδέλτιο, αλλά απ' την άλλη να περιλαμβάνουν στα δικά τους ψηφοδέλτια συναδέλφους που δεν ήθελαν να κατέβουν μαζί τους.

Γι' αυτό έχει σημασία σήμερα το Συνεδριό μας να επικαιροποιήσει την απόφαση ενάντια στην αξιολόγηση με βάση και το ψήφισμα που καταθέσαμε ως ΑΣΕ, όπως και το να παρθεί απόφαση για τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών, όπως τοποθετήθηκε απ' την έναρξη

του Συνεδρίου. Εμείς, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαστε περήφανοι για τη στάση μας γιατί συμβάλαμε και στη Θεσσαλονίκη και στην Κεντρική Μακεδονία να σπάσει η λογική του να μην κινείται φύλλο. Να σπάσει η απογοήτευση σε εκατοντάδες συναδέλφους, να βγούμε στον δρόμο του αγώνα με εκατοντάδες εκπαιδευτικούς.

Είμαστε περήφανοι γιατί μαζί με τους συναδέλφους μας βρεθήκαμε κατακαλόκαιρο, μαζί με τους απεργούς της Μαλαματίνας, ήμασταν στη FIERATEX στο Κιλκίς, μαζί με τους μεταλλεργάτες των μεταλλείων της Χαλκιδικής, στηρίζοντας το δικαίωμά τους στη δουλειά. Με συλλογικές συμβάσεις, με μέτρα ασφαλείας και υγιεινής. Και δηλώνουμε και απ' αυτό εδώ το βήμα τη στήριξη μας σε όλους τους εργαζόμενους που είναι στον αγώνα αυτή την περίοδο.

Το κύριο πλέον είναι η επόμενη μέρα. Μπροστά μας έχουμε τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για την εκπαίδευση, με το νέο πακέτο που θέλει να φέρει μέσα στο καλοκαίρι, για όλα τα ζητήματα που μας αφορούν. Την επιδίωξή της για επιτάχυνση των αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων που αφορούν όλη μας τη ζωή σε σχέση με το εισόδημα και τα δικαιώματά μας. Άρα αυτό που κρίνεται είναι τι Ομοσπονδία, τι Σωματεία θα έχουμε για να αντιπαλέψουμε ... και να οργανώσει ο κλάδος τη δική του απεργία για μόνιμη, δουλειά, ζωή με δικαιώματα.

Γι' αυτό είναι κρίσιμο οι αποφάσεις του Συνεδρίου και το εκλογικό αποτέλεσμα να αποτυπώσει και να μην νοθεύσει την ξεκάθαρη θέληση των συναδέλφων που έστειλαν ένα ηχηρό μήνυμα απέναντι στην κυβέρνηση αλλά και τον κυβερνητικό συνδικαλισμό. Που είπαν ένα μεγάλο ως εδώ, θέλουμε να αλλάξει σελίδα η ΔΟΕ. Να μην δώσει περιθώριο παρερμηνείας απ' την κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ και την ίδια την κυβέρνηση. Να αποτυπώσει την πραγματικότητα στη ζωή, δηλαδή ότι η πλειοψηφία των συναδέλφων βρεθήκαμε στην ίδια πλευρά του αγώνα, στο ίδιο μετερίζι, κόντρα στην κυβερνητική πολιτική, ανεξάρτητα απ' τις αφετηρίες που είχαμε. Αυτό είναι που θα δώσει ώθηση στον κλάδο, θα γεμίσει ελπίδα και αισιοδοξία, δύναμη τους συναδέλφους από το Σάββατο το βράδυ κιάλας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΡΔΕΛΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το ζήτημα της λειτουργίας των Υπηρεσιακών Συμβουλίων και των αιρετών είναι ένα ζήτημα τουλάχιστον που σαν Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών έχουμε τοποθετηθεί προηγουμένως. Το ζήτημα είναι ότι υπάρχει η ανάγκη για μια πιο καλύτερη, οργανωμένη και δίκαιη διαδικασία υλοποίησης των υπηρεσιακών μεταβολών. Αυτονόητο κάθε φορά γιατί αφορά κάθε συνάδελφο του κλάδου. Και είναι και ένα ζήτημα διεκδικήσεων που έχουμε εμείς στον κλάδο. Ωστόσο, όμως εδώ δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η επίλυση των προβλημάτων και η ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών δεν είναι πρώτα απ' όλα διαδικαστικό ή ένα τεχνικό ζήτημα. Οι υπηρεσιακές μεταβολές βρίσκονται ανάμεσα σε κόφτες της αντιλαϊκής αντεκπαιδευτικής πολιτικής, της πραγματικότητας την οποία την καθορίζει και τη διαμορφώνει η πολιτική των κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, είναι η πολιτική που πλήττει κατά κύριο λόγο τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Εδώ για να υπάρχει να το πούμε μια σωστή και ένα δίκαιο, αντικειμενικά δίκαιο, μέσα σε εισαγωγικά σύστημα μεταθέσεων και τοποθετήσεων, προϋποθέτει ορισμένα όμως ζητήματα. Ένα πρώτον για μας είναι η κάλυψη των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών και δικαιωμάτων των μαθητών, το ένα και το δεύτερο είναι, συνδέεται άμεσα με τους μαζικούς διορισμούς, με τις σταθερές εργασιακές σχέσεις, τη μονιμότητα, την οργανικότητα.

Και εδώ μπαίνει το ζήτημα όσον αφορά τους αιρετούς του κλάδου μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Σε όλα τα επίπεδα, και στα τρία. Παλεύουμε για σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους; Παλεύουμε για κάλυψη όλων των κενών με μαζικούς μόνιμους διορισμούς; Είναι τα ζητήματα που λέμε με τον αριθμό των παιδιών να αποτελέσει τη βάση για τον υπολογισμό των κενών; Υπάρχει μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια και στο στόχο των αιρετών αυτό που λέμε να δημιουργηθούν οι οργανικές θέσεις σε όλα τα σχολεία όλων των ειδικοτήτων; Δηλαδή των εικαστικών, των μουσικών, της πληροφορικής, των θεατρολόγων.

Παλεύουν μέσα στα Συμβούλια να επανέλθει το μάθημα της Θεατρικής Αγωγής στις τάξεις στις οποίες έχει καταργηθεί. Παλεύουν μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια τη δημιουργία της δεύτερης οργανικής θέσης για τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες των Αγγλικών και των γυμναστών που μπορούν να καλύψουν το ωράριό τους.

Είναι ζητήματα τα οποία δεν πρέπει να τα ξεχνάμε και αυτή θα πρέπει να είναι η προμετωπίδα μας.

Ακουστήκε προηγουμένως για την Ειδική Αγωγή. Πάλεψαν γιατί έχουσε ψηφιστεί, έχει έρθει η Υπουργική Απόφαση για τη δεύτερη θέση στα τμήματα ένταξης η οργανική. Έχουν ψηφίσει Υπηρεσιακά Συμβούλια τις δεύτερες θέσεις. Έχει όμως παλέψει ο κλάδος για να γίνει αυτό που είτε ο συνάδελφος προηγουμένως το ΦΕΚ

(, γιατί και αυτός ο Νόμος έβαλε κόφτη, τους 250 μαθητές και πάνω πρέπει να έχει η σχολική μονάδα.

Και εδώ πρέπει να απαντήσουμε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κατά πόσον οι αιρετοί του κλάδου που για μας είναι ο ρόλος, ο ρόλος τους ότι πρέπει να είναι το μάτι και το αυτί των συναδέλφων, είναι αυτός που θα αναδεικνύει τα προβλήματα και τους Νόμους και τις Υπουργικές Αποφάσεις που κάνουν δύσκολη τη ζωή των μαθητών αλλά και των συναδέλφων. Και εδώ έχουμε όμως παραδείγματα. Το τελευταίο διάστημα σε πολλές περιοχές έχουμε καταργήσεις, συγχωνεύσεις, μειώσεις λειτουργικότητας σχολικών μονάδων. Έχουμε δει, έχετε δει, συνάδελφοι, ανακοινώσεις από τους αιρετούς στις συγκεκριμένες περιοχές; Έχετε δει να καταγγέλλουν τις ενέργειες αυτές των Διευθύνσεων; Έχετε δει αυτό που λέμε να μπαίνουν οχι μπροστάρηδες αλλά να κινητοποιούν τα Σωματεία για το σταμάτημα όλης αυτής της λαίλαπας;

Τέλος, να πούμε δυο πράγματα όσον αφορά για το ζήτημα της νομιμοποίησης. Εμείς δεν θα νομιμοποιήσουμε κανέναν αλλά το ζήτημα των αιρετών με τις ηλεκτρονικές εκλογές τους νομιμοποίησαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι με τη συμμετοχή τους. Δεν μπορεί π.χ. στη Γ' Αθήνας με 5% ο αιρετός να αισθάνεται ότι είναι εκπρόσωπος των εργαζομένων. Αυτό λένε οι συνάδελφοι μέσα στα σχολεία και το δείξαν και την πρώτη φορά αλλά και τη δεύτερη με τη μαζική τους αποχή.

Είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να τα δούμε. Είναι ζητήματα που είναι δύο λογικές συγκρούονται και μέσα στο εκπαιδευτικό ζήτημα, όπως και στην κοινωνία στο σύνολο.

Είναι η λογική που έχει σαν στόχο και έχει μπροστά του το κόστος - όφελος, είναι οι πολιτικές και οι οδηγίες που εφαρμόζονται και στην εκπαίδευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις κυβερνήσεις. Η μία είναι αυτή, αν οι αιρετοί υπηρετήσουν μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια αυτή τη λογική: να συναινούν, να συμφωνούν, να συνδιαμορφώνουν τις αποφάσεις της Διοίκησης και της κάθε Διεύθυνσης.

Η άλλη λογική είναι η λογική του δρόμου, του αγώνα, της διεκδίκησης. Είναι η λογική που βάζει στη λογική τις σύγχρονες ανάγκες: τις μορφωτικές, τις εκπαιδευτικές των μαθητών, αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Αυτά τα δύο πάνε μαζί αλλά για να υπηρετήσουμε το δεύτερο που είναι ζήτημα του κινήματος, θα πρέπει να στοχεύουμε και να παλεύουμε για μια άλλη κοινωνία. Μια κοινωνία και μια οικονομία που δεν θα 'χει σαν στόχο το κέρδος αλλά θα 'χει σαν στόχο το πώς θα καλύψει τις ανάγκες, τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Που θα έχει σαν στόχο να υπάρχει σχεδιασμός για την κάλυψη των αναγκών στην εκπαίδευση, να μη μένει κανένα παιδί και να μη στερείται κανένα παιδί από τίποτα. Είναι η κοινωνία που θα υπάρχει εργατικός έλεγχος και θα ελέγχει τη Διοίκηση να δει αν εφαρμόζει αυτούς τους 2 προηγούμενους στόχους.

Είμαι ο Σαρδέλης ο Γιάννης από τη Β' Αθήνας, ο τελευταίος εκλεγμένος αιρετός, ένας απ' τους δύο, με διαζώσης εκλογές.

ΚΩΣΤΑΣ

ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ «ΠΑΙΟΝΙΑΣ»

Λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα επειδή σήμερα πρέπει να ληφθούν αποφάσεις και όλοι λένε ότι θέλουν να παρθούν αποφάσεις, να καλέσουμε εξαρχής το Προεδρείο να χειριστεί το θέμα με τέτοιο τρόπο ώστε όλα τα θέματα να μπουν στην ψήφιση και να συμβάλλουν και οι παρατάξεις σ' αυτή τη διαδικασία. Και ειδικά για το θέμα της αξιολόγησης οφείλουν όλοι να τοποθετηθούν και να συμβάλλουν, έχουμε καταθέσει έτσι κι αλλιώς και σχέδιο απόφασης.

Εξαρχής, συνάδελφοι, μιας και συζητάμε το πρόγραμμα δράσης, εξαρχής επειδή δεν μπορούμε να αποσπάσουμε το σχεδιασμό από την κατάσταση και τις συνθήκες που ζούμε, τρία πράγματα: πρώτον ότι είμαστε σε μια περίοδο που οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι έχουν μπουκώσει από υπέρογκα κέρδη, την ίδια ώρα όμως μια νέα οικονομική κρίση καπιταλιστική έχει φέρει, τα σύννεφα είναι προ των πυλών.

Εξαιτίας αυτού οι διεθνείς ανταγωνισμοί μεταξύ των ομίλων και των κρατών οξύνονται, σε τέτοιο σημείο μάλιστα που τα μέτωπα των πολέμων και οι συγκρούσεις είναι ανοιχτά και ετοιμάζονται να ανοίξουν πολλά καινούργια. Και διανύουμε μια περίοδο που οι δυσκολίες στο πολιτικό σύστημα εξαιτίας της μεγάλης δυσαρέσκειας του λαού και συνολικά των λαών της Ευρώπης είναι σημαντικές και δεν υπάρχει, όπως λένε, ο δεύτερος πόλος να εγκλωβίζει τη λαϊκή δυσαρέσκεια, για να αμβλύνει τις λαϊκές αντιδράσεις οι οποίες όμως δυστυχώς γι' αυτούς διευρύνονται.

Αυτά γιατί τα λέμε; Γιατί χρειάζεται να τα έχουμε υπόψη για να κατανοήσουμε γιατί η επίθεση απέναντι στους εργαζόμενους και τους εκπαιδευτικούς μεγαλώνει. Όποιος διαβάσει και την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος χθες και την ανακοίνωση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Πρωθυπουργού σήμερα θα καταλάβει ότι πάμε σ' αυτή την κατεύθυνση.

Το βασικό όμως είναι αυτό που είπαμε από την πρώτη ημέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε από αύριο, από την επόμενη ημέρα; Για την ακρίβεια, για το εισόδημα είπαν πολλοί. Είναι χαρακτηριστικό ότι ζούμε με το 40% λιγότερο του μισθού μας από το 2009 χάρη ή εξαιτίας όσων ψήφισαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, και τα μνημόνια και τις περικοπές.

Αλήθεια, θέτουμε ένα ερώτημα και αυτό να μας προβληματίζει για τα εργασιακά και συνολικά για τη ζωή μας: τι είναι, συνάδελφοι, τι μπαίνει εμπόδιο πραγματικά για να γίνουν τώρα όλοι οι αναγκαίοι μόνιμοι διορισμοί και οι αναπληρωτές να έχουν σταθερή δουλειά με δικαιώματα, τα παιδιά τον δάσκαλό τους από τον Σεπτέμβρη, ίσα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών με των μόνιμων (;), γιατί σήμερα δεν μπορούν να αρρωστήσουν, ούτε να ονειρευτούν, να σχεδιάσουν το μέλλον τους, να ερωτευθούν καλά-καλά και ας σκεφτούμε πόσο βάρβαρο είναι αυτό. Τι εμποδίζει στα νηπιαγωγεία να έχουμε δυο νηπι-

αγωγούς (;), τι εμποδίζει να διορθωθεί η κατάσταση με την ειδική αγωγή που είναι και αυτή πραγματικά απάνθρωπη;

Μία είναι η αιτία και πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτήν γιατί είναι πραγματικότητα. Είναι τα κέρδη των λίγων που εξαιτίας τους τσακίζονται οι ζωές των πολλών. Έτσι ερχόμαστε και στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας, άλλων τομέων που αφορούν τη ζωή μας, γιατί; Για να ανοίξουν νέα επιχειρηματικά πεδία για τα κέρδη. Εε γι' αυτό προτείνεται το αυτόνομο σχολείο, καταργούνται οι Σχολικές Επιτροπές, για να αναζητούν μετά οι γονείς και οι δάσκαλοι χορηγούς.

Έτσι και στην υγεία. Περνάμε στα απογευματινά ιατρεία και χειρουργεία, στο νόμο φακελάκι που αν έχεις λεφτά ζεις, αλλιώς πεθαίνεις. Νέο επεισόδιο χθες. Ποιο; Ανακοινώθηκαν αυξήσεις έως και 357% στα τιμές σε πάνω από 400 φαρμακευτικά σκευάσματα. Ποιος το ζήτησε αυτό και το υλοποίησε η κυβέρνηση; Οι φαρμακοβιομήχανοι. Κέρδη γι' αυτούς ξανά, 10 εκατομμύρια επιπλέον επιβάρυνση για τους ασφαλισμένους.

Και την ίδια ώρα που λένε ότι δεν έχω χρήματα, η χώρα μας εμπλέκεται σε δυο πολέμους, όλο και πιο βαθιά, 7 δις τον χρόνο για το ΝΑΤΟ, 500.000 ευρώ κάθε μέρα για τις φρεγάτες στην Ερυθρά Θάλασσα, 8,6 δις για τα νέα F 35. Και πολλά άλλα. Αυτή είναι η γεωστρατηγική τους αναβάθμιση και αναβάθμιση της χώρας. Όχι βέβαια για την άμυνα της χώρας, αλλά για τα κέρδη εφοπλιστών, βιομηχάνων, μεγαλεμπόρων, τραπεζιτών, την ίδια στιγμή που αιματοκυλίζει η χώρα μας άλλους αθώους λαούς και συμμετέχει σ' αυτό το αιματοκύλισμα και μετατρέπουν όμως και τη χώρα μας σε στόχο αντιπάλων. Τα χρήματα αυτά άμα τα βάλετε κάτω, σε μια βδομάδα θα χτίζονταν, κάθε βδομάδα 2 δημοτικά και 2 νηπιαγωγεία. Για τα παιδαγωγικά ζητήματα έχουμε πει τι έχει ψηφιστεί, είπαν οι συνάδελφοι εδώ πέρα πολλοί για το νομοσχέδιο σκούπα που έρχεται μες στο καλοκαίρι και πρέπει να είμαστε σε ετοιμότητα, αλλά να υπενθυμίσουμε κάτι ακόμα, συνάδελφοι, ξανά. Ότι αυτές τις μέρες και στην Καβάλα είπαν οι συνάδελφοι και στη Ρόδο σήμερα, στη Θεσσαλονίκη και αλλού, προσπαθούν να γίνουν υποβαθμίσεις, συγχωνεύσεις, κλείσιμο τάξεων και σχολείων. Πάλι μες στο καλοκαίρι με κλειστά σχολεία για να μην βρουν αντιδράσεις από γονείς και εκπαιδευτικούς. Δεν θα τους περάσει βέβαια ούτε αυτή τη φορά.

Να δείξουμε ξανά αυτή την αντίθεση που έλεγα και πριν; Την ίδια ώρα που οικόπεδα αποχαρκτηρίζονται με ευθύνη των Δήμων και της Κυβέρνησης και των Περιφερειών από σχολική στέγη, την ίδια ώρα κάποια απ' αυτά τα ίδια οικόπεδα δίνονται για σουπέρ μάρκετ ή ξενοδοχεία. Και σίγουρα βέβαια το επόμενο διάστημα πρέπει να ανοίξει και το ζήτημα του περιεχομένου της εκπαίδευσης.

Έχουμε λοιπόν να αντιμετωπίσουμε μια πραγματικότητα, αντικειμενική πραγματικότητα. Από τη μια τα κέρδη των λίγων - απ' την άλλη οι ζωές των πολλών. Σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Έτσι το ερώτημα που προκύπτει είναι ένα: μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα τι να κά-

νουν οι εργαζόμενοι, τα Σωματεία, οι Ομοσπονδίες; Να την αποδεχθούμε ή να την αλλάξουμε; Και απ' αυτό το ερώτημα προκύπτει και το ζήτημα τι Ομοσπονδία, τι Σωματεία θέλουμε και έχουμε ανάγκη.

Γιατί, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, κοιτάξετε: μπορεί σε ένα ή σε περισσότερα αιτήματα στο χαρτί να συμφωνούμε όπως είναι οι αυξήσεις στους μισθούς γενικά, αν όμως δεν στοχεύουμε στην αιτία του προβλήματος πώς θα βρούμε τη λύση; Το αίτημα θα είναι κενό περιεχομένου με διαφορετικό τρόπο. Δεν μπορεί για παράδειγμα ορισμένοι να μιλούν για αυξήσεις, για μισθούς, για προσλήψεις, για κατασκευή σχολείων και άλλων, αλλά την ίδια ώρα να αποδέχονται τα δημοσιονομικά όρια, τις αντοχές της οικονομίας. Τι ακριβώς ζητάνε; Από πού θα βρεθούν τα λεφτά; Δεν πέφτουν δηλαδή από τον αέρα. Άρα χρειάζεται να είμαστε ρεαλιστές και να συζητάμε συγκεκριμένα.

Αλλά ακόμα και όταν συμφωνήσουμε στην αιτία, στον πραγματικό αντίπαλο, πώς το διεκδικούμε, ρε συνάδελφοι; Αν δεν επιδιώξουμε πρώτα απ' όλα την ενότητα του κλάδου. Αν δεν επιδιώξουμε να χτίσουμε συμμαχίες με άλλους κλάδους και εργαζόμενους και φορείς. Αν δεν είμαστε σε ετοιμότητα να απαντήσουμε σε οποιοδήποτε ζήτημα προκύπτει και την ίδια ώρα δεν έχουμε και ένα πιο μακροχρόνιο σχεδιασμό με βάση τα δικά μας αιτήματα, τις δικές μας ανάγκες. Γιατί δείτε, πολλοί αγώνες έχουν γίνει. Ποιοι απ' αυτούς είναι νικηφόροι, ποιοι άφησαν νόμους στα χαρτιά ή καθυστέρησαν την εφαρμογή τους; Και ας μην υποτιμάμε την μη εφαρμογή νόμων. Δεν είναι λίγο πράγμα, συνάδελφοι, οι πάνω να νομοθετούν και οι κάτω να μην πειθαρχούν και να αμφισβητούν αυτό το σύστημα. Εκτός και αν ορισμένοι φοβούνται αυτό το πράγμα, φοβούνται αυτή την αμφισβήτηση.

Δεν είναι λίγο πράγμα που χάρη στην πετυχημένη 48ωρη απεργία των μεταλλεργατών στην Χαλκιδική για υπογραφή συλλογικής σύμβασης, για να μην δεχθούμε εξαντλητικά ωράρια, για διεκδίκηση συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας, για πρώτη φορά το πλοίο που φορτώνει και μεταφέρει μεταλλεύματα δεν κατάφερε να δέσει στο λιμάνι. Έτσι στριμώχνεται η κυβέρνηση, το κράτος στην πράξη και όχι στα λόγια.

Πότε στριμώχτηκε η κυβέρνηση απ' τους εκπαιδευτικούς; Πολλές φορές. Γιατί νίκη είναι να πάρουμε μια γενναία αύξηση ή να επανέλθει ο 13^{ος} και 14^{ος}. Και θα παλέψουμε γι' αυτό και θα γίνει. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Δεν είναι νίκη να μην εφαρμόζονται, όπως ονειρεύονταν, από τη δεκαετία του '90 ακόμα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια και οι υπόλοιπες, να μην εφαρμόζεται το ανοιχτό αυτόνομο κατηγοριοποιημένο σχολείο; 30 χρόνια, συνάδελφοι, ζορίζονται, μην πούμε και παραπάνω. Και το ομολογούν. Το ομολογούν όταν λένε: μόνο η Ελλάδα δεν έχει αξιολόγηση. Το ομολογούσαν όταν έλεγαν: μόνο η Ελλάδα δεν έχει ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το ομολογούν όταν λένε: πρέπει να επιταχύνουμε τις μεταρρυθμίσεις, γιατί αργοπορούν. Ας σκεφτούμε γιατί εδώ σε αυτή τη χώρα αργοπορούν τόσο πολύ να περάσουν τα αντιλαϊκά μέτρα.

Και θα το ξαναπούμε και σ' αυτή την τελευταία ομιλία.

Ήταν νίκη, συνάδελφοι, η μεγαλειώδης απεργία της 28 Φλεβάρη, η οποία δεν ήταν ένα μονόπρακτο έργο. Είχαν προηγηθεί κινητοποιήσεις ενάντια στον κρατικό απορτουτισμό. Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις, οι κινητοποιήσεις των αγροτών και τα μπλόκα. Συσκέψεις Σωματείων για το συντονισμό και τη δράση σε πολλές πόλεις της χώρας. Περιοδείες, ενημερώσεις σε χώρους δουλειάς. Υπήρχε σχέδιο συνέχισης με την απεργία στις 17 Απρίλη που καταψηφίστηκε από πολλούς, την Πρωτομαγιά, με προτάσεις για κλαδικές απεργίες. Ήταν πετυχημένη γιατί κινητοποιήθηκαν δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, πολλοί για πρώτη φορά.

Γιατί το έγκλημα στα Τέμπη καταφέραμε να μην ξεχαστεί σ' αυτή τη χώρα. Γιατί αυτό το έγκλημα συνδέθηκε με τα Τέμπη στους χώρους δουλειάς, με τα σχολεία μας που είναι εν δυνάμει Τέμπη. Γιατί στο κάτω-κάτω το σύνθημα ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας ήταν αυτό που ενοποίησε τις διεκδικήσεις όλων των εργαζόμενων, της εργατικής τάξης δημόσιου - ιδιωτικού τομέα, αυτοαπασχολούμενοι, επαγγελματιών και αγροτών. Αυτό λάβωσε την κυβέρνηση και τους υποστηρικτές της.

Όμως αυτά, οι άλλες δυνάμεις, είτε τα καταψήφισαν και απείχαν, όχι οι συνδικαλιστές τους, οι συνάδελφοι που μπορούν να τους έχουν ψηφίσει κιόλας, ήταν εκεί, στις απεργίες οι συνάδελφοι. Είτε τα κατήγγειλαν ως κομματικά. Βέβαια 5 μέρες πριν είπαν να μην μείνουν έξω, έβγαλαν ένα κάλεσμα, αποφάσισαν να βγουν και μια φωτογραφία για να έχουν φόντο για το Facebook ότι ήταν και αυτοί στις 28 Φλεβάρη εκεί.

Και τέλος μια κουβέντα. Ένα ακόμα στοιχείο που πρέπει να διακατέχει, κατά τη γνώμη μας, το συνδικάτο, πέρα από τη στόχευση στον πραγματικό αντίπαλο.

Την ενότητα στον κλάδο, τη συμμαχία με άλλους, πρέπει να είναι και βαθιά η πίστη τους στους ίδιους τους εργαζόμενους, τους ίδιους τους συναδέλφους μας. Αυτό είναι ένα στοιχείο που θα ξεχωρίσει και στη ΔΟΕ από την Κυριακή το πρωί.

Με βάση τα παραπάνω, λοιπόν, έχουμε υποχρέωση να εκφράσουμε με τις σημερινές αποφάσεις τη θέληση του κλάδου και σήμερα και αύριο στην κάλη και απ' την Κυριακή στο δρόμο του αγώνα για μόρφωση, δουλειά, ζωή με δικαιώματα, για κλιμάκωση του αγώνα, για να ζούμε και να διδάσκουμε με αξιοπρέπεια, για να μάθουν τα παιδιά μας γράμματα.

Και ολοκληρώνω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με το εξής: το πλαίσιο πάλης, τα αιτήματά μας, τα έχουμε καταθέσει. Πρώτιστο ζήτημα είναι αυτό της αξιολόγησης, όπως έχουμε καταθέσει και το Ψήφισμα για τη συνέχεια της κήρυξης απεργίας - αποχής από κάθε διαδικασία ενέργειας που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων που αφορούν τις διαδικασίες ατομικής αξιολόγησης, συνέχεια με στάσεις εργασίας από τη ΔΟΕ και από τους ΣΕΠΕ κτλ. Είναι γνωστά, να μην τα ξαναλέμε.

Επιδιώκουμε διαρκώς, ποικιλοτρόπως την κοινή δράση με Συλλόγους και Ενώσεις Γονέων για όλα τα ζητήματα, συνεχίζουμε να παρέχουμε τα απαραίτητα μέτρα για ενημέρωση και συσπείρωση του κλάδου, το καλοκαίρι τα Σωματεία και η Ομοσπονδία να είναι σε επιφυλακή

γι' αυτά που συζητήσαμε εδώ μέσα ότι περιμένουμε και σε κάθε περίπτωση αποτελεί αιτία πολέμου ο γραπτός διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, δεύτερο Ψήφισμα. Ξεκινάμε τη νέα σχολική χρονιά με σχέδιο για απεργιακές κινητοποιήσεις, συλλογική σύμβαση εργασίας κτλ. μέσα από κύκλο Γενικών Συνελεύσεων και προετοιμασία του αγώνα και βέβαια συνεχίζουμε αταλάντευτα τον αγώνα ενάντια στον αντεργατικό νόμο έκτρωμα του Νόμου Χατζηδάκη κτλ.

Όπως καταθέτουμε σήμερα και έχουμε βάλει απ' την αρχή το Ψήφισμα για την Παλαιστήνη, το Ψήφισμα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για τους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ το καταθέτουμε και το οποίο ζητάμε και την οικονομική ενίσχυσή τους και βέβαια επαναφέρουμε το ζήτημα που μπήκε απ' την πρώτη ημέρα, για το θέμα του να παρθεί απόφαση για αποκλειστικά δια ζώσης εκλογές και τον ενιαίο τρόπο πραγματοποίησής τους.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα.

Ακολουθεί μία σύντομη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα εξηγήσω γιατί το λέω. Οι προσλήψεις των εκπαιδευτικών πρέπει να αποσυνδεθούν από τα πτυχία τους και να είναι αποτέλεσμα ανταγωνιστικών διαδικασιών. Να λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, γιατί ετοιμάζουν γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ, να γιατί πανηγυρίζουν για τους 52 χιλιάδες συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, και είναι οι ίδιοι που μιλάνε για την ανάγκη αυτόνομης πολεμικής οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτοί που ματώνουν τους λαούς με πλεονάσματα ματωμένα και μπουκύνουν τους επιχειρηματικούς ομίλους με δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ για να αυξάνουν τα κέρδη τους.

Μπορούμε, λοιπόν, συνάδελφοι, να έχουμε μισθούς αξιοπρέπειας και εργασιακά δικαιώματα με αγώνες που θα κινούνται στη λογική αυτών των πλαισίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αυτών των πλαισίων των νατοϊκών σχεδιασμών και δαπανών, που σα λυσσασμένοι ζητωκραυγάζουν η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ; Μπορούμε να έχουμε μαζικούς διορισμούς με βάση τις ανάγκες για όλους τους αναπληρωτές και τις αναπληρώτριες, που δίνουμε τη ζωή μας μέσα στα σχολεία, αν οι αγώνες μας δεν είναι κόντρα σε αυτά τα πλαίσια και τις λογικές που έχουν για θεό το κέρδος;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το ζήτημα της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με βάση τα οικονομικά που έχουν διαμορφωθεί για τον κλάδο είναι πάρα πολύ κομβικό, δεν μιλάμε για μία πολυτέλεια. Μιλάμε για μία άμεση αναγκαιότητα για την οποία πρέπει να συγκρουστούμε. Ειδικά για τους αναπληρωτές και τις αναπληρώτριες είναι στην κυριολεξία ζήτημα ζωής και θανάτου.

Μην ξεχνάμε τις κινητοποιήσεις και τις δράσεις που έχουν κάνει τα Σωματεία για αναπληρωτές και αναπληρώτριες που γύρισαν στο σχολείο με πατερίτσες, για ατυχήματα που έπαθαν επειδή δεν είχαν το δικαίωμα σε παραπάνω αναρρωτικές άδειες.

Μην ξεχνάμε τους κινδύνους στους οποίους μπαίνουν οι εγκυμονούσες συναδέλφισσες αναπληρώτριες επειδή δεν προβλέπονται οι απαραίτητες μέρες αδειών ή αντίστοιχα οι συναδέλφισσες αναπληρώτριες σχετικά με τις άδειες ανατροφής.

Έχουμε λοιπόν σαν σώμα ευθύνη για το τι αποφάσεις θα

πάρουμε για να προχωρήσουμε πιο μαχητικά τον αγώνα για τα ζητήματα αυτά που απαντιούνται απ' τις διεκδικήσεις και τις προτάσεις που έχουμε κάνει ως Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών μέσα απ' την πρόταση για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που έχουμε καταθέσει εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Τα ζητήματα αυτά δεν μπορούν να υποτιμηθούν όπως έγινε το προηγούμενο διάστημα, ούτε μπορούν να μπουν στη λογική των αντοχών της οικονομίας, στη γλώσσα δηλαδή που μιλάει η κυβέρνηση, οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές και δυστυχώς η πλειοψηφία των παρατάξεων εδώ στην Ομοσπονδία.

Πρέπει να πούμε, συνάδελφοι, συγκεκριμένα πράγματα. Δεν μπορούμε... και να προβληματιστούμε. Δεν μπορούμε να λείπουμε από πρωτοβουλίες που παίρνουν Ομοσπονδίες του Δημοσίου, όπως πέρυσι τον Δεκέμβρη, για να διεκδικήσουμε από κοινού όλοι μαζί Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Δεν μπορούμε να λείπουμε απ' την απεργία που έγινε στις 17 του Απριλίου, που υπήρξαν αποφάσεις από Γενικές Συνελεύσεις των Σωματείων, που ήρθαν εδώ στην Ολομέλεια Προέδρων, και δεν υλοποιήθηκαν απ' την πλειοψηφία και στην Ομοσπονδία και στην ΑΔΕΔΥ.

Μία απεργία πετυχημένη που οι συνάδελφοι ρωτούσαν: γιατί δεν ήμασταν εκεί πέρα; Μία απεργία που άνοιξε δρόμους σε χώρους δουλειάς στον ιδιωτικό τομέα και καταφέρνουν να υπογράψουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς, με ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζομένων για ζητήματα υγιεινής, για ζητήματα ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, για να γυρνάν σώοι στο σπίτι τους.

Είναι αμελητέα αυτά τα ζητήματα, συνάδελφοι; Όχι βέβαια. Είναι με βάση τη λογική: πάνω από όλα οι ανάγκες μας. Και ξέρω και εγώ να ειρωνεύομαι, συνάδελφε. Είναι λίγοι και ανεδαφικοί οι αγώνες των μεταλλωρύχων της Χαλκιδικής με αιχμή τη Σύμβαση και το 8ωρο ή βέβαια ο εμβληματικός αγώνας των εργατών της ΛΑΡΚΟ; Αγώνες που έχουν την αλληλεγγύη όλων των εργαζομένων, γιατί έχουν τη μαζικότητα, τη δυναμικότητα, έχουν αποτελέσματα μικρότερα ή μεγαλύτερα.

Είναι ξεκάθαρο λοιπόν ότι τέτοια παραδείγματα και τέτοιοι αγώνες δείχνουν τον δρόμο και τις δυνατότητες που υπάρχουν και για τον κλάδο μας.

Βέβαια έχει μεγάλη σημασία ο προσανατολισμός που μπαίνει για τους εργαζόμενους για να μπουν μαχητικά και να διεκδικήσουν αυτά τα κομβικά ζητήματα που αφορούν τους μισθούς, τους όρους της δουλειάς τους.

Χρειάζεται δηλαδή αγωνιστικό σχέδιο και αποφάσεις που θα εμπνεύσουν και ειδικά τους νέους συναδέλφους, θα βοηθήσουν να τους βάλουν μαζικά στη μάχη της διεκδίκησης.

Γιατί κοιτώντας και την ημερήσια διάταξη, δεν βλέπουμε μία τέτοια κατεύθυνση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δεν βλέπουμε να μπαίνουν συγκεκριμένα αυξήσεις 20% στους μισθούς μας με βάση όλα αυτά που έχουμε χάσει τα τελευταία χρόνια. Να επανέλθει ο 13^{ος} και ο 14^{ος} μισθός. Αντίστοιχα για τους αναπληρωτές, που είναι το πιο ευάλωτο κομμάτι του κλάδου, και τη βγάζουμε ακόμη πιο δύσκολα πέρα. Παίρνουμε μισθούς για 9 μήνες ενώ ζούμε για 12, συνάδελφοι, και δεν πτάει άλλο.

Το ζήτημα των μαζικών διορισμών πρέπει να μπει πάρα πολύ μπροστά και η Ομοσπονδία να αποτελέσει τον κρίκο να ενωθούν όλοι οι αναπληρωτές σε όλη την Ελλάδα, αφού κάθε χρόνο κάποιος είναι αλλού και σε διαφορετικό μέρος, για να βγούμε μαχητικά σε αυτό τον αγώνα.

Αντίστοιχα είναι κομβικό μέχρι να γίνουν οι διορισμοί να υπάρχει 12μηνη σύμβαση από 1^η Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Αυγούστου και σε συνδυασμό με την πρόσληψη σε μία φάση να καλύπτονται τα κενά, να είναι οι εκπαιδευτικοί δίπλα στους μαθητές τους απ' το πρώτο χτύπημα του κουδουνιού και να λυθεί, επιτέλους, η ανασφάλεια που έχουμε κάθε καλοκαίρι που θα δουλέψουμε και πώς θα τα βγάλουμε πέρα με τα 400 ευρώ του επιδόματος του ΟΑΕΔ.

Αντίστοιχα τα ζητήματα της εξίσωσης των αδειών, δεν αναφέρομαι, έχουν ειπωθεί πολλά παραδείγματα. Όπως επίσης είναι ζήτημα σημαντικό αυτό για να κοπεί και ο βήχας στην κυβέρνηση που γίνονται επίκαιρες ερωτήσεις στη Βουλή και απαντάν με θράσος ότι οι αναπληρωτές και οι αναπληρώτριες ήξεραν που πάνε

να δουλέψουν και ότι έχουν λίγα δικαιώματα. Εε όχι, ρε συνάδελφοι, δεν θα το αφήσουμε αυτό.

Αντίστοιχα για τους νεότερους συμβασιούχους που δεν προσλαμβάνονται απ' την αρχή της σχολικής χρονιάς, η πρόταση που κάνουνε για τη σύμβαση λύνει το ζήτημα να παίρνουμε απευθείας και χωρίς όρους και προϋποθέσεις το επίδομα ανεργίας, γιατί πολλοί συνάδελφοι που προσλαμβάνονται τον Νοέμβριο δεν το δικαιούνται το ίδιο καλοκαίρι.

Αντίστοιχα εξαιρετικά σημαντικά είναι τα επιδόματα του ενοικίου, των μετακινήσεων και όλων των λύσεων που πρέπει να βρεθούν για να υπάρχουν σπίτια να μπορούμε να μένουμε εκεί που μας προσλαμβάνουνε.

Από αυτή την άποψη λοιπόν, εκτιμάμε ότι οι παραπάνω αιχμές και η ικανοποίησή τους αποτελούν πάρα πολύ σημαντικούς κρίκους. Για να γίνει καταρχήν αξιοπρεπής η διαβίωση και των μόνιμων και των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, ώστε μαζί με τον αγώνα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς όλων των αναπληρωτών και των αναπληρωτριών, να βάλουμε στον πάγο οποιοδήποτε σχέδιο υπάρχει για γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ, να γίνει σοβαρό βήμα στη συμμετοχή των αναπληρωτών και των αναπληρωτριών στη ζωή και τη δράση της ΔΟΕ και των Συλλόγων. Και θα δείτε μετά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, που κόπτεστε κάποιος για τη συμμετοχή, πώς θα ανέβει ακόμη παραπάνω η συμμετοχή στα Σωματεία και στις εκλογές.

Γιατί εδώ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σας καλούμε να συνεχίσουμε έναν αγώνα όχι για να παζαρέψουμε τι θα χάσουμε, αλλά γιατί είμαστε εδώ για να δούμε πώς όλοι μαζί στη μάχη για όλα αυτά που έχουμε ανάγκη και μας αξίζουν θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Σας ευχαριστώ.

ΤΑΣΟΣ ΤΟΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τόκας Τάσος, αντιπρόσωπος της ΑΣΕ από τον Σύλλογο Ιωαννίνων.

Τώρα μια παρατήρηση αρχική, εισαγωγική, ότι εμείς θα καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια να βγει απόφαση σήμερα για την ειδική αγωγή, γιατί είναι πάρα πολύ σημαντικό για τους λόγους που θα εξηγήσω και παρακάτω. Το πρώτο ζήτημα είναι αυτό.

Σε κάποια ζητήματα, Θανάση, σε κάποια ζητήματα που συμφωνούμε δεν θα τα αναφέρω, θα τα δείτε εσείς στη συνέχεια. Τώρα, συνάδελφοι, η ειδική αγωγή και εκπαίδευση όλο και λιγότερο θεωρείται ως ο ευαίσθητος χώρος για τον οποίον η πολιτεία έχει ευθύνη για παροχή και δωρεάν και αναβαθμισμένων υπηρεσιών και όλο και περισσότερο προσδιορίζεται ως πεδίο επιχειρηματικής δράσης και κερδοφορίας.

Σήμερα είναι παραπάνω από φανερό η απόκλιση ανάμεσα στις επιστημονικές και τεχνολογικές δυνατότητες που υπάρχουν στην εποχή μας και στον υποβαθμισμένο και πανάκριβο για γονείς και παιδιά τομέα της ειδικής

αγωγής και εκπαίδευσης στη χώρα μας. Βασική στρατηγική των εκάστοτε κυβερνητικών μεταρρυθμίσεων που φέρνουν πάντα τη σφραγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η παραπέρα συρρίκνωση και αποδυνάμωση των δημόσιων δομών ειδικής αγωγής προκειμένου από τη μια να απαλλαγούν οι κρατικοί προϋπολογισμοί από ένα οικονομικό βαρίδι και από την άλλη να δοθεί χώρος στις ιδιωτικές δομές προκειμένου να απλώσουν την επιχειρηματική τους δράση, δομές που συνεχώς διευρύνονται και επεκτείνονται.

Η ίδια η πείρα των οικογενειών που ζουν το πρόβλημα μέσα σε συνθήκες έλλειψης και υποβάθμισης των δημόσιων δομών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, με τους εργαζόμενους όλων των ειδικοτήτων στον ευαίσθητο αυτό χώρο να εργάζονται σε οριακές καταστάσεις, αναδειχνει ότι οι εκάστοτε εξαγγελίες των κυβερνήσεων για δήθεν αναβάθμιση της ειδικής αγωγής είναι κενό γράμμα. Έτσι διαπιστώνουμε σήμερα ότι τα προβλήματα συνεχώς οξύνονται.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι πρόσφατες εξαγγελίες οι κυβερνητικές, ενόψει του διαλόγου για την ειδική αγωγή, μέσα στα πλαίσια της εθνικής στρατηγικής για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία 2024 - 2030, όπου εκεί μπαίνουν στο στόχαστρο τα μορφωτικά

δικαιώματα των παιδιών με αναπηρία ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, με περαιτέρω περικοπές στις δαπάνες για την ειδική εκπαίδευση, πάντα στο όνομα της συμπεριληπτικότητας και των δικαιωμάτων τους.

Μεγάλος απών και αυτή τη φορά από το σχέδιο δράσης για τα άτομα με αναπηρία είναι οι μαθητές που φοιτούν στα ειδικά σχολεία. Επιπλέον σχεδιάζεται συνολική τομή στον ευαίσθητο χώρο της ειδικής εκπαίδευσης που αφορά κυρίως τους μαθητές με ειδικές μαθησιακές ανάγκες που φοιτούν στη γενική εκπαίδευση. Άλλωστε είναι και η μεγαλύτερη πύλα αυτού του πληθυσμού από τη δική τους καταγραφή, το 95% των μαθητών με αναπηρίες ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, πηγαίνουν στα γενικά σχολεία. Επομένως, το μαχαίρι στις δαπάνες αφορά κυρίως τους όρους λειτουργίας και τις προσλήψεις σε τμήματα ένταξης και παράλληλη στήριξη και ας μην ξεχνάμε ότι η παράλληλη στήριξη είναι ένας συμπεριληπτικός θεσμός που χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πάλι στο όνομα της μη διάκρισης των μαθητών επιχειρείται η κατάργηση της διακριτής λειτουργίας των θεσμών των τμημάτων ένταξης και της παράλληλης στήριξης και η όποια εξατομικευμένη παρέμβαση έτσι ώστε οι ανάγκες αυτών των μαθητών να διαχυθούν μέσα σε κάθε τάξη και στη σχολική μονάδα και το εκπαιδευτικό προσωπικό που θα προσλαμβάνεται θα κάνει συμπεριληπτική παρέμβαση εντός τάξης.

Αυτό άρχισε ήδη και σε πάρα πολλούς Νομούς θα έχετε ακούσει ή θα έχετε διαπιστώσει ότι κόβονται δεύτερα τμήματα από τμήματα ένταξης σε σχολεία που έχουν ανάγκη, που έχουν διαγνώσεις, που έχουν προϋποθέσεις ακόμα και πρώτα τμήματα σε σχολεία που πάλι υπάρχουν όλες οι αντικειμενικές προϋποθέσεις, οι νομικές προϋποθέσεις και εκεί κόβονται αυτό το διάστημα που συζητάμε τώρα.

Επίσης, επαναφέρεται, φαίνεται ότι επαναφέρεται η τροπολογία Φίλη ΣΥΡΙΖΑ του Φλεβάρη του '16, όπου πάλι αναφέρονταν ότι ο εκπαιδευτικός παρεμβαίνει μέσα στη σχολική τάξη και σε εξαιρετικές περιπτώσεις σε χωριστή αίθουσα. Εκτός αυτών, σχεδιάζονται αλλαγές και στα ΚΕΔΑΣΥ με νέα πρωτόκολλα που πρέπει να συμφωνούν με τις πολιτικές και δημοσιονομικές πολιτικές της κυβέρνησης και όχι με επιστημονικά κριτήρια και τις ανάγκες του κάθε παιδιού.

Για μας, λοιπόν, το πρόβλημα της ειδικής αγωγής δεν είναι χωροταξικό όπως συχνά τίθεται. Δηλαδή ένταξη και συμπεριληψη, είναι ό,τι γίνεται μέσα στο γενικό σχολείο και ό,τι γίνεται στα ειδικά σχολεία. Ξαναλέω: για μας το πρόβλημα της ειδικής αγωγής δεν είναι χωροταξικό, όπως συχνά τίθεται. Δηλαδή ένταξη και συμπεριληψη είναι ό,τι γίνεται μέσα στα γενικά σχολεία και ό,τι γίνεται στα ειδικά σχολεία είναι γκετοποίηση. Σχολική ένταξη και συμπεριληψη, όπως θέλετε πείτε το, είναι η επιστημονικά τεκμηριωμένη παιδαγωγική διαδικασία που πραγματοποιείται στο κατάλληλο για το παιδί χώρο με τα κατάλληλα μέσα και προγράμματα σπουδών.

Αποτέλεσμα αυτής της συμπεριληπτικής διαδικασίας που εφαρμόζεται σήμερα είναι μετά το πέρασμα απ' τη

βασική εκπαίδευση τα παιδιά αυτά όχι μόνο να μένουν ανεκπαιδευτα αλλά το βασικότερο, σε πολλές περιπτώσεις να μην έχουν κατακτήσει την αυτοεξυπηρέτησή τους, την κοινωνικοποίησή τους και να γκετοποιηθούν σε όλη τους τη ζωή στο σπίτι τους ή σε κάποιο γκέτο ίδρυμα. Αυτή η διαδικασία είναι που στιγματίζει τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, συμβάλλει στη διαιώνιση των αρνητικών στερεότυπων για την αναπηρία και των ρατσιστικών φαινομένων μέσα και έξω από τα σχολεία που δυστυχώς αυξάνονται αντί να μειώνονται. Το κυριότερο όμως είναι ότι σ' αυτά τα πλαίσια η τιτάνια προσπάθεια που γίνεται στο σχολείο από τους εκπαιδευτικούς απαξιώνεται αφού η πλειοψηφία των παιδιών αυτών όταν αποφοιτήσει δεν θα έχει καμιά διέξοδο ώστε να μπορεί να αντιμετωπίζει τη ζωή με αυτάρκεια και αυτοδυναμία.

Και μια αναφορά, συνάδελφοι, σε ένα σημαντικό κομμάτι παιδιών που μας διαφεύγει και που θα πρέπει άμεσα να πάρουμε θέση γι' αυτά. Είναι τα παιδιά των δομών, τα παιδιά που με εισαγωγικές παραγγελίες φεύγουν από το σπίτι τους, από την οικογένειά τους και πάνε σε ιδρύματα. Κακοποιημένα παιδιά, εγκαταλειμμένα από οικογένειες, παιδιά δρόμων που ο μόνος τρόπος διαχείρισης από την πολιτεία είναι αυτός, να τα απομονώσει σε ένα ίδρυμα αντί να συμβάλλουν στην ομαλή ένταξη στο κοινωνικό σύνολο και αυτός ο τρόπος τα καθιστά έρμαιο στα χέρια κάθε τυχάρπαστου θεομπαίχτη, παρένθεση ΜΚΟ, και συμβάλλει στην παραπέρα περιθωριοποίησή τους. Έχουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα στα Γιάννενα με το δημοτικό σχολείο Πωγωνιανής.

Ναι. Κλείνοντας, στο πλαίσιο, στο δια ταύτα, λέμε ότι τα αιτήματα που προκύπτουν από την ίδια τη ζωή, για ένα σχολείο που θα υπηρετεί τις ανάγκες των μαθητών με αναπηρία είναι τα εξής: αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, ειδική αγωγή, υγεία, πρόνοια, αποκατάσταση με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στο χώρο. Κάθε παιδί με ειδικές ανάγκες να φοιτά στο κατάλληλο γι' αυτό σχολείο. Ούτε ένα παιδί με αναπηρία σε σχολείο που δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες του.

Ιδιαίτερη πρόνοια για τους μαθητές με πολύ βαριές αναπηρίες που αδυνατούν να παρακολουθήσουν κάποια δομή ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης και υπάρχουν και τέτοια. Φυσικά εδώ μπαίνει και το αίτημα για 15% για την παιδεία, καμία οικονομική επιβάρυνση των παιδιών με ειδικές ανάγκες και των οικογενειών τους, να σταματήσουν οι γονείς να πληρώνουν για εκπαίδευση, θεραπεία, αποκατάσταση για τα παιδιά τους, προγράμματα σπουδών και διεπιστημονικά εξατομικευμένα επιστημονικά προγράμματα που να εστιάζουν στις ικανότητες του κάθε μαθητή, που θα τον προάγουν σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά, κοινωνικά, ηθικά και αισθητικά, στο βαθμό που οι δυνατότητές του το επιτρέπουν στο σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον μέσα σε κλίμα ισότητας, ελευθερίας, ασφάλειας και σεβασμού της προσωπικότητάς τους. Περιεχόμενο και συνολική λειτουργία του σχολείου, γενικού και ειδικού που να προετοιμάζει τον μαθητή για την ολόπλευρη ανάπτυξή του, για τις αναγκαίες επαγγελματικές γνώσεις, για την ένταξή του στην κοινωνία, σε μια

ανεξάρτητη ζωή. Ίδρυση και επέκταση ειδικών σχολείων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με μόνιμο προσωπικό, παιδαγωγικό βοηθητικό προσωπικό, σύγχρονα, ασφαλή και κατάλληλα κτίρια, ώστε να καλύπτονται όλες οι ανάγκες και εδώ θέλουμε να βάλουμε την εξής παρατήρηση: εκπόνηση εθνικού σχεδίου για την άμεση ανέγερση νέων σύγχρονων ειδικών σχολείων και ανακατασκευής όσων υπάρχουν σήμερα που να πληρούν τις προϋποθέσεις. Τα σχολεία αυτά να είναι εντός πλαισίου των πόλεων, με μικρό αριθμό μαθητών και συστεγαζόμενων με γενικά σχολεία, για να μπορεί να συντελείται η ένταξη.

Ίδρυση και λειτουργία τμημάτων ένταξης σε όλα τα πολυθέσια σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στελεχωμένα και όπως τα λέει η εισήγηση εκεί της ΔΟΕ, κάλυψη όλων των κενών της παράλληλης στήριξης, να καταργηθούν οι περιορισμοί στην παροχή ειδικού εκπαιδευτικού και ειδικού βοηθητικού προσωπικού στα παιδιά που το έχουν ανάγκη. Ξέρετε σε άλλα δίνουν φροντίστρια, σε άλλα δίνουν νοσηλεύτρια και δεν δίνουν και τα δυο μαζί σε κάποια που το έχουν ανάγκη. Μείωση των μαθητών ανά τάξη στα γενικά σχολεία 1 προς 15 και στα ειδικά σχολεία 1 προς 4, συνάδελφοι και όχι 1 προς 8 που υπάρχει σήμερα και γίνεται κόλαση στα περισσότερα σχολεία.

Πρώιμη διάγνωση δωρεάν και όλα αυτά σε κατάλληλες δομές, στελέχωση των ΚΕΔΑΣΥ με μόνιμο επιστημονικό προσωπικό όπως μπαίνει και απ' την εισήγηση της ΔΟΕ, μαζικές προσλήψεις, επίσης, ενιαίο δημόσιο δωρεάν σύστημα μεταφορών με κατάλληλα καταρτισμένο προσωπικό μεταφοράς, συνάδελφοι, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με τις μεταφορές. Κινδυνεύουν παιδιά, κινδυνεύουν οδηγοί, κινδυνεύουν συνοδοί γιατί δεν είναι εκπαιδευμένοι γι' αυτό το πράγμα. Και τέλος αξιοποίηση των σχολικών υποδομών για τη λειτουργία δωρεάν κρατικών προγραμμάτων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών τις απογευματινές ώρες και τις περιόδους διακοπών με ενιαίο παιδαγωγικό πρόγραμμα και επιστημονικά καταρτισμένο προσωπικό.

Αυτό είναι ένα πλαίσιο το οποίο η πολιτεία και το σχολείο έχουν χρέος απέναντι στα παιδιά με ειδικές μαθησιακές ανάγκες να σκύψουν, να υλοποιήσουν αυτά τα αιτήματα και τέλος μαζί μ' αυτούς έχουμε ευθύνη και εμείς και οι εκπαιδευτικοί γενικής και ειδικής αγωγής να ακολουθήσουμε το δρόμο με ψηλά το κεφάλι, μη αποδεχόμενοι τη σημερινή κατάσταση σαν φυσιολογική και να διεκδικήσουμε την ειδική αγωγή που ταιριάζει στη σύγχρονη εποχή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Προέρχομαι, συνάδελφοι, από έναν Σύλλογο που όλα τα προηγούμενα χρόνια είχαν την πλειοψηφία οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Ένα Σύλλογο που η αγαστή συνεργασία ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ και Δίκτυο τον κρατούσαν πάντα μόνιμα πίσω από τις εξελίξεις, να περνάν τα γεγονότα και να σφυρίζει ο Σύλλογος αδιάφορα. Σύλλογος απλός διεκπεραιωτής των αποφάσεων της Ομοσπονδίας, χωρίς καμιά αγωνιστική πρωτοβουλία και δράση, ούτε για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων αναπληρωτών συναδέλφων μας, για την εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών και των συναδέλφων στα ολιγοθέσια σχολεία, καμιά υποστήριξη των ενιαίων κειμένων που οι παρατάξεις τους τα ψήφισαν στη ΔΟΕ και εμείς τρέχαμε να τα υποστηρίξουμε στα σχολεία, όταν δεν είχαμε πια την απεργία - αποχή ως όπλο στη φάρετρα.

Άφαντοι επί χρόνια από τα σχολεία, καμιά οργάνωση του αγώνα ενάντια στην αντικειμενική και αυταρχική ατομική αξιολόγηση.

Πώς άλλωστε να βγουν, συνάδελφοι, στα σχολεία και τι να πουν στους συναδέλφους, όταν οι ίδιοι, όταν οι ίδιοι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δεν υπέγραφαν την απεργία - αποχή; Όταν υπονόμευαν συνειδητά τις συλλογικές αποφάσεις; Όταν είχαν αποδεχθεί τον ρόλο του αξιολογητή και έπαιζαν την πλατφόρμα της αξιολόγησης στα δάχτυλά τους;

ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ και Δίκτυο άφησαν τους συναδέλφους κυριολεκτικά στο έλεος των αξιολογητών. Κανένας δεν

πέρασε από τα σχολεία να δώσει δύναμη, θάρρος και κουράγιο στους συναδέλφους να ξεπεράσουν τον φόβο στον οποίο επένδυε το Υπουργείο.

Και θα μείνει χαραγμένο στη συλλογική μας μνήμη η θλιβερή εικόνα των συνδικαλιστών των παρατάξεων αυτών που στην ιστορική Έκτακτη Γενική Συνέλευσή μας, 28 τον Μάρτη, δεν δίστασαν να αναπαράγουν τον εκφοβισμό του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου, του γνωστού κ. Κατσαρού, επιζητώντας να βάλουν ταφόπλακα στον αγώνα μας, να σφυρίζουν λήξη στην απεργία - αποχή και να σύρουν έναν ολόκληρο κλάδο σαν πρόβατα στη σφαγή στους αξιολογητές.

Θα μείνει, ωστόσο, βαθιά χαραγμένη στη συλλογική μας μνήμη τα σχεδόν 200 χέρια, οι υψωμένες γροθιές των συναδέλφων μας που πήραν αγωνιστικές αποφάσεις, κόντρα στη θλιβερή πλειοψηφία της ΔΟΕ για συνέχιση του αγώνα για απεργία - αποχή και από την Ολομέλεια των Προέδρων αλλά και από τον Σύλλογό μας.

Συνάδελφοι, οι εκλογές στο Σωματείο μας έγιναν στις 30 Μάη και έγιναν για δεύτερη συνεχόμενη φορά με υβριδικό τρόπο. Με απόφαση του Δ.Σ. την οποία την υπερψήφισαν η ΔΑΚΕ, η ΔΗΣΥ και το Δίκτυο, να το ακούσει αυτό ο συνάδελφος ο Τρούλης που προσπαθούσε χθες να μας πείσει ότι το Αυτόνομο Δίκτυο στέκεται απέναντι στις ηλεκτρονικές εκλογές.

Αυτός ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, συνάδελφοι, αποδοκιμάστηκε emphaticά στις εκλογές με την Αγωνιστική Συστήριση να αναδεικνύεται για πρώτη φορά πρώτη δύναμη στην Ημαθία με ποσοστό που αγγίζει το 40%. Από 23 που είχε. Με 4 έδρες στο Διοικητικό Συμβούλιο από 2 και με 2 αντιπροσώπους από έναν.

Ένα εκλογικό αποτέλεσμα ράπισμα στον κυβερνητικό συνδικαλισμό, που μας γεμίζει δύναμη και αισιοδοξία.

Και ήδη το νέο Προεδρείο από την επόμενη κιόλας μέρα της συγκρότησης έδωσε τα πρώτα δείγματα, με συναντήσεις για τα στεγαστικά προβλήματα με τους Δημάρχους Βέροιας και Αλεξάνδρειας, αλλά και με συνάντηση με τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας στην οποία βάλαμε όλη την ατζέντα, όλα τα προβλήματα που αφορούν αναπληρωτές συναδέλφους, νηπιαγωγούς, νεοδιοριστούς με διαπιστωτικές πράξεις, κλπ.

Καταστήσαμε ακόμα σαφές πως τυχόν ποινές σε απεργούς συναδέλφους θα είναι αιτία πολέμου για το Σωματείο μας. Σε συνάντηση που είχαμε με τους σχολικούς συμβούλους στείλαμε ξεκάθαρο μήνυμα της απαίτησης του σεβασμού των απεργών συναδέλφων, πως κανείς δεν έχει το δικαίωμα να εκβιάζει, να απειλεί και να εξαναγκάζει απεργούς συναδέλφους που συμμετέχουν στην απεργία - αποχή.

Εξέφρασε ο Σύλλογός μας έμπρακτα την αλληλεγγύη του στους απολυμένους κλωστοϋφαντουργούς του εργοστασίου Βαρβαρέσου. Όταν η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ καταψήφισαν αυτή την απόφαση.

Δεν κάναμε, συνάδελφοι, τίποτα άλλο από αυτό που υποσχθήκαμε στους συναδέλφους σε όλη την προεκλογική

περίοδο. Υποσχθήκαμε Σωματείο πραγματικό στήριγμα, αποκούμπι, στο πλευρό κάθε συναδέλφου. Σωματείο που δεν θα είναι κυβερνητική ουρά, που δεν θα το έχει στο τσεπάκι της η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ημαθίας. Σωματείο που θα οργανώσει τον αγώνα ενάντια στην αντικειμενική και αντιλαϊκή πολιτική όλων των κυβερνήσεων, ενάντια στην ακρίβεια που τσακίζει τις ζωές μας, για πραγματικές αυξήσεις στους πετσοκομμένους μισθούς μας. Σωματείο, συνάδελφοι, που θα πάρει όλα τα μέτρα και όλες τις πρωτοβουλίες για να βαλτώσει η αξιολόγηση και στην Ημαθία την επόμενη χρονιά.

Αυτός ο άνεμος της αλλαγής φυσάει στη Βέροια, φυσάει στην Ημαθία και μας γεμίζει χαρά και χαμόγελα, όχι μόνο εμάς αλλά και τους συναδέλφους μας, το βλέπουμε στα πρόσωπά τους, και αυτό το μήνυμα της ανατροπής θέλω να μεταφέρω εδώ σ' αυτές τις εργασίες της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών πρώτη δύναμη στη ΔΟΕ για Ομοσπονδία μαχητική, διεκδικητική, στο μπόι των ονείρων και των αναγκών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Χριστοφίδης Δημήτρης, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών από τον Σύλλογο της Θεσπρωτίας. Καλησπέρα σε όλους, αγαπητοί συνάδελφοι.

Καταρχήν εμάς από την ΑΣΕ θα μας συγχωρήσετε, δεν έχουμε τη δυνατότητα και την ικανότητα όπως έχουν κάποια άλλα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου να προβλέπουν το μέλλον και μάλιστα με σιγουριά για το επόμενο εξάμηνο, είμαστε σίγουροι ότι εκτός από δάσκαλοι μπορεί να σταδιοδρομήσουν και σε άλλο επαγγελματικό στίβο. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία. Για να ικανοποιήσουμε όμως την ανησυχία και τα ερωτήματά τους θα τους απαντήσουμε και θα τους πούμε το εξής: το δικό μας κριτήριο όσον αφορά τις εκλογές των Υπηρεσιακών Συμβουλίων ήταν ένα: όχι οι καρέκλες των αιρετών αλλά τα συμφέροντα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης. Και η ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Μ' αυτό το κριτήριο πορευτήκαμε τις 2 προηγούμενες διετίες, να 'στε σίγουροι ότι μ' αυτό το κριτήριο θα πάμε και στις επικείμενες εκλογές του Νοεμβρίου για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Και ένα δεύτερο: ρωτάγανε πολλοί συνάδελφοι και μάλιστα κάποιοι καλοπροαίρετα και με αγωνία: βρε εσείς, δεν πήρατε μέρος στις εκλογές των Υπηρεσιακών Συμβουλίων και παίρνετε μέρος εδώ που γίνονται υβριδικές (;), ψηφίζετε ηλεκτρονικά;

Κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε, συνάδελφοι, είναι άλλο τα Υπηρεσιακά Συμβούλια που αποτελούν όργανα διοίκησης του κράτους και της κυβερνητικής πολιτικής

και είναι άλλο τα Πρωτοβάθμια Σωματεία που είναι το κύτταρο του αγώνα, που είναι όργανα πάλης, που είναι όπλα στα χέρια των εργαζομένων, και να 'στε σίγουροι ότι αυτά δεν θα σας τα χαρίσουμε ποτέ, δεν θα κάνουμε βήμα πίσω.

Καλά μας τα λέτε, αγαπητοί συνάδελφοι, από όλες τις πλευρές και από όλες τις κατευθύνσεις αυτής της αίθουσας, αλλά θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι: αγώνες απέναντι σε ποιον;

Εμείς είμαστε ξεκάθαροι και λέμε: αγώνες απέναντι σ' αυτή την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, στην κυβέρνηση λοιπόν της τρομοκρατίας, του αυταρχισμού, των Εγκυκλίων του Κόππτη και του Κατσαρού, στην κυβέρνηση που θεσμοθέτησε τα ιδιωτικά ΑΕΙ, τα κολέγια, στην κυβέρνηση των αρίστων, στην κυβέρνηση του εγκλήματος των Τεμπών, στην κυβέρνηση της ακρίβειας, στην κυβέρνηση που απογειώνει τα κέρδη μιας δράκας ολιγαρχών και οδηγεί λοιπόν στη φτώχεια και στην εξαθλίωση το μεγαλύτερο κομμάτι των εργαζομένων. Ναι, είμαστε απέναντι σ' αυτή την κυβερνητική πολιτική.

Απέναντι, αγαπητοί συνάδελφοι, και στα αφεντικά τους, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ, που με τις επιλογές τους και μάλιστα προχθές τους δίναν συγχαρητήρια και τους λέγαν: πολύ καλά τα κάνετε, 52 χιλιάδες αναπληρωτές τόσα χρόνια, μπράβο σας, έχετε απαλλάξει τον κρατικό κορβανά από τα έξοδα, και μάλλον ξέχασε και η Διδακτολική Ομοσπονδία, η μονιμοποίηση των αναπληρωτών δεν χώρεσε στα 5 αυτά αιτήματα. Γιατί, συνάδελφοι;

Είμαστε λοιπόν εδώ απέναντι στην κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών, είμαστε εδώ απέναντι στο σχολείο της αγοράς που θέλει σκυφτούς εκπαιδευτικούς, γονατιστούς, με σκυμμένο κεφάλι και γονείς να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Είμαστε ξεκάθαροι, έχουμε διαλέξει πλευρά, έχουμε διαλέξει μετερίζι στο καμίνι της ταξικής πάλης.

Απέναντι λοιπόν μόνο σ' αυτούς; Όχι, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί θα πρέπει να μιλάμε, είναι η ώρα του απολογισμού, τίμια και ξεκάθαρα. Και απέναντι σε μια μερίδα στελεχών της διοίκησης και του κρατικού μηχανισμού που φέρουν τον τίτλο του εκπαιδευτικού αλλά όταν βήχει το Υπουργείο Παιδείας παθαίνουν πνευμονία, απέναντι στους Διευθυντές Εκπαίδευσης, στους Περιφερειακούς Διευθυντές, στους συμβούλους εκπαίδευσης. Σε όλους αυτούς που το προηγούμενο διάστημα αγόγγυστα έβαζαν πλάτη για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής και στις αρχαιρεσίες για τις εκλογές των αντιπροσώπων και των Συλλόγων ήταν στην ουρά, συνάδελφοι, στριμωγμένοι ανάμεσα στους άλλους και ψηφίζουν και αυτοί. Από πότε λοιπόν ύστες και θύματα μαζί; Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Δεν χωράμε λοιπόν στο ίδιο Σωματείο μ' αυτούς. Είμαστε αντίπαλοι, δεν είμαστε σύμμαχοι.

Και μη βιαστούν κάποιοι να μας πουν ότι: κοιτάξτε, είναι νόμιμο, πληρώνουν τη συνδρομή τους, είναι μέλη των Σωματείων, εμείς τους λέμε: δεν είναι ηθικό, αγαπητοί συνάδελφοι, από πού προβλέπεται; Ας κάνει μια σύσταση η Διδασκαλική Ομοσπονδία να αναστέλλεται η ιδιότητα του μέλους τους και όταν θα ξαναμπούν στην τάξη να αναπνεύσουν λοιπόν την κιμωλία από τον μαυροπίνακα, τότε την ξαναποκτούν.

Από ποιους, αγαπητοί συνάδελφοι, από ποιους, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, ποιοι έδωσαν αυτό τον αγώνα όλο αυτό το διάστημα και όχι, θα μου το επιτρέψουν οι συνάδελφοι, γιατί μιλούν... βεβαίως, θα σου απαντήσω, συνάδελφε, μην ανησυχείς καθόλου, από τους κολασμένους της τάξης πρώτα και κύρια. Απ' τους κολασμένους της εκπαίδευσης, απ' τους 52 χιλιάδες και πλέον αναπληρωτές που κάποιοι αναζητούν γιατί δεν πλήρωσαν τη συνδρομή τους. Αυτοί ήταν στην πρώτη γραμμή της πάλης. Ήταν οι νεοδιόριστοι με τη δαμόκλειο σπάθη της αξιολόγησης πάνω απ' τα κεφάλια τους, πότε με το μαστίγιο και πότε με το καρότο των επιθεωρητών. Ήταν οι νηπιαγωγοί που γι' αυτούς δεν υπάρχει όχι μείωση του ωραρίου, ούτε διάλειμμα, αγαπητοί συνάδελφοι. Ήταν οι εκπαιδευτικοί των ειδικοτήτων, γι' αυτούς που τα οδοιπορικά ή δε δίνονται ή δίνονται με το σταγονόμετρο. Αλλά για κάποιους άλλους, όπως τα στελέχη της εκπαίδευσης, υπήρξε διπλασιασμός των οδοιπορικών τους στο πρόσφατο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ.

Πότε πραγματοποιήθηκαν αυτοί οι αγώνες; Όλοι αυτοί οι αγώνες λοιπόν έγιναν απέναντι και κόντρα στη λογική και στο κλίμα που επικρατούσε τα τελευταία χρόνια της συναίνεσης, της υποταγής, της απογοήτευσης. Τότε λοιπόν ξεχνώντας κάποιοι ότι αυτός ο κλάδος απάντησε με μαζικά ποσοστά στην απεργία - αποχή, με πολύ υψηλά ποσοστά στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Τώρα λοιπόν απάντησε και στις Γενικές Συνελεύσεις, κόντρα σ' αυτούς που λέγανε: τι μας λέτε, βρε συνάδελφοι της ΑΣΕ και του ΠΑΜΕ; Μιλάτε για εικονικές νίκες; Εδώ οι συνάδελφοι δεν έρχονται στις Γενικές Συνελεύσεις, ας αποφασίσουν τα Διοικητικά Συμβούλια.

Οι συνάδελφοι ήρθαν στις Γενικές Συνελεύσεις με μαζικούς όρους, ανέτρεψαν, ανέτρεψαν. Αυτές τις λογικές τις ανέτρεψαν και όχι μόνο τις ανέτρεψαν, η Ολομέλεια Προέδρων και είναι ιστορικό - ιστορική καμπή, ιστορικό σημείο για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία αποφάσισε για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια την επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής αλλά και μια σειρά Συλλόγων επαναπροκήρυξαν μόνοι τους την απεργία - αποχή από τα κάτω, στηριζόμενοι στην εμπιστοσύνη των συναδέλφων.

Μιλούν κάποιοι, μιλούν κάποιοι, αγαπητοί συνάδελφοι, για την ιστορικότητα αυτής της Γενικής Συνέλευσης, και εμείς λέμε: ναι, είναι ιστορική αυτή η Γενική Συνέλευση στα 100 και κάτι χρόνια της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας γιατί ο ταξικός πόλος του συνδικαλιστικού κινήματος, οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συστήριωσης Εκπαιδευτικών αποτελούν σήμερα την πλειοψηφία, την πλειοψηφία του κλάδου μέσα σ' αυτή την αίθουσα και φέρνουν τον αέρα της νίκης, της ανατροπής και της σύγκρουσης μ' αυτή την πολιτική, τον αέρα της νίκης και της σύγκρουσης που δεν αρκείται στα στενά πλαίσια του δημόσιου τομέα αλλά συναντιέται με τους αγώνες των εργαζομένων στη ΛΑΡΚΟ, στο λιμάνι του Πειραιά, με τους αγώνες των εργαζομένων στην e-FOOD και σε μια άλλη σειρά άλλους εργασιακούς χώρους.

Σας το λέγαμε πολλές φορές και κάποιοι χαμογελάγατε, εμείς όμως το πιστέψαμε. Αγωνιστήκαμε, το πετύχαμε. Δεν κερδίσαμε μόνο την ψήφο των συναδέλφων, την ψήφο μπορεί να την κερδίσουν πολλοί, κερδίσαμε τις καρδιές και τη συνείδηση των συναδέλφων, την εμπιστοσύνη τους ότι αυτό το κομμάτι του συνδικαλιστικού κινήματος είναι εδώ, αποτελεί αποκούμπι, έχει σταθερό προσανατολισμό, προσανατολισμό σύγκρουσης, νίκης, ανατροπής αυτής της πολιτικής. Και είμαστε σίγουροι ότι σήμερα κάποιοι από κάποια πλευρά αυτής της αίθουσας μας χαμογελάνε πονηρά και η Ρόζα Ιμβριώτη και ο Παπαμαύρος και ο Νίκος Πλουμπτίδης και πολλοί-πολλοί άλλοι. Είμαστε σίγουροι γι' αυτό.

Δεν τρέφουμε, επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, καμιά αυταπάτη. Ξέρουμε πολύ καλά, είναι ο δύσκολος ο δρόμος που βαδίζουμε, που έχουμε αποφασίσει να πορευτούμε. Ξέρουμε ότι και σε αυτή την αίθουσα δεν φέρνουμε την αποκλειστικότητα των αγώνων, δεν το ισχυριστήκαμε ποτέ αυτό, ούτε σε κανέναν, ούτε πουθενά.

Κοιτάξτε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε εμπιστοσύνη στους συναδέλφους, ξέρουμε ότι πολλά ζητήματα μπορεί να τα βλέπουμε διαφορετικά, να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις, σ' αυτό όμως τον αγώνα, τον αγώνα της αξιοπρέπειας, είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε με πολλούς και με πολλές από σας να πορευτούμε αντάμα για το τελικό αποτέλεσμα.

Είμαστε σίγουροι ότι έχουμε τις δυνάμεις, πραγματικά αυτό το αποτέλεσμα που αποτυπώθηκε σήμερα σ' αυτή την αίθουσα, το τελευταίο διάστημα στην αίθουσα, να αποτυπωθεί και στους αγώνες του αύριο, να ανθίσει πραγματικά η ελπίδα και η αισιοδοξία σε όλα τα σχολεία στα μάτια και στις καρδιές των συναδέλφων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
3. ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ ΕΛΣΑ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
5. ΑΝΘΥΠΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
6. ΑΣΠΙΩΤΗ ΕΙΡΗΝΗ
7. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
9. ΒΕΡΓΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
10. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΣ
11. ΒΡΩΤΣΟΥ ΜΑΡΙΑ
12. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΟΛΕΤΑ
13. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
14. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
15. ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
16. ΓΚΑΓΚΟΥΔΗ ΣΟΦΙΑ
17. ΓΚΑΖΓΚΑΝΗ ΟΛΓΑ
18. ΓΛΑΒΙΝΑ ΣΟΥΖΑΝΑ
19. ΓΟΥΣΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ
20. ΔΙΝΔΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
21. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
22. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ
23. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
24. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
25. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΦΕΝΙΑ
26. ΖΕΡΒΟΥ ΦΑΙΗ
27. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΜΕΑΣ
28. ΙΜΒΡΙΩΤΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
29. ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
30. ΚΑΡΑΝΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ
31. ΚΑΣΜΕΡΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
32. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
33. ΚΟΖΙΟΥ ΣΟΝΙΑ
34. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ΑΝΝΑ
35. ΚΟΛΜΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
36. ΚΟΝΤΑΚΟΥ ΝΙΚΗ
37. ΚΟΡΔΑΤΟΣ ΦΩΤΗΣ
38. ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
39. ΚΟΣΜΙΔΟΥ ΑΝΘΟΥΛΑ
40. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ
41. ΚΟΥΡΙΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
42. ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΣ ΑΧΙΛΜΕΑΣ
43. ΚΟΧΥΛΑΣ ΜΑΝΟΣ
44. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ
45. ΛΕΚΑΚΗ ΟΛΓΑ
46. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
47. ΛΙΒΑΚΑ ΜΕΤΑΞΕΝΙΑ
48. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
49. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
50. ΜΑΡΓΙΩΛΑ ΜΑΡΙΑ
51. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
52. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
53. ΜΑΡΟΥΠΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
54. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
55. ΜΕΛΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ
56. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ
57. ΜΗΝΟΥ ΧΑΡΑ
58. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ
59. ΜΟΙΡΑ ΜΑΡΙΑΝΝΑ
60. ΜΠΑΝΤΑΖΟΥ ΕΦΗ
61. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ
62. ΝΟΥΤΣΗ ΣΩΤΗΡΙΑ
63. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
64. ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
65. ΞΕΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ
66. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΝΝΑ
67. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
68. ΠΑΛΗΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
69. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
70. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
71. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
72. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
73. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
74. ΠΕΤΚΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
75. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
76. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
77. ΡΗΓΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
78. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
79. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
80. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
81. ΣΙΝΑΚΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
82. ΣΚΟΝΔΡΑΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
83. ΣΚΟΠΕΛΙΤΗ ΕΙΡΗΝΗ
84. ΣΚΟΥΦΑΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΝΑ
85. ΣΟΥΛΑΝΔΡΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
86. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
87. ΣΤΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
88. ΣΦΕΤΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
89. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
90. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
91. ΤΡΙΑΝΤΗ ΠΕΝΥ
92. ΤΡΥΠΑ ΒΙΒΗ
93. ΦΕΥΓΑΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
94. ΦΛΥΤΖΑΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
95. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
96. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
97. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
98. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
99. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
100. ΧΡΟΥΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
2. ΖΑΓΙΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
3. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
4. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
5. ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	36. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ANNA	71. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	37. ΚΟΜΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	72. ΠΑΛΗΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
3. ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ ΕΛΣΑ	38. ΚΟΝΤΑΚΟΥ ΝΙΚΗ	73. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΟΣΤΟΛΗΣ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΩΤΑ	39. ΚΟΡΔΑΤΟΣ ΦΩΤΗΣ	74. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
5. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	40. ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	75. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
6. ΑΝΘΥΠΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	41. ΚΟΣΜΙΔΟΥ ΑΝΘΗ	76. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
7. ΑΣΠΙΩΤΗ ΕΙΡΗΝΗ	42. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	77. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
8. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	43. ΚΟΥΡΙΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	78. ΠΕΤΚΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
9. ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	44. ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	79. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
10. ΒΕΡΓΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	45. ΚΟΧΥΛΑΣ ΜΑΝΟΣ	80. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
11. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΣ	46. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ	81. ΡΗΓΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
12. ΒΡΩΤΣΟΥ ΜΑΡΙΑ	47. ΛΑΔΑ ΕΥΗ	82. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
13. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΟΛΕΤΑ	48. ΛΕΚΑΚΗ ΟΛΓΑ	83. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
14. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	49. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ	84. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
15. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	50. ΛΙΒΑΚΑ ΜΕΤΑΞΕΝΙΑ	85. ΣΙΝΑΚΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
16. ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	51. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	86. ΣΚΟΝΔΡΑΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
17. ΓΚΑΓΚΟΥΔΗ ΣΟΦΙΑ	52. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ	87. ΣΚΟΠΕΛΙΤΗ ΕΙΡΗΝΗ
18. ΓΚΑΖΓΚΑΝΗ ΟΛΓΑ	53. ΜΑΡΓΙΩΛΑ ΜΑΡΙΑ	88. ΣΚΟΥΦΑΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΝΑ
19. ΓΛΑΒΙΝΑ ΣΟΥΖΑΝΑ	54. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	89. ΣΟΥΛΑΝΔΡΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
20. ΓΟΥΣΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	55. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	90. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΟΣΤΟΛΗΣ
21. ΔΙΝΔΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ	56. ΜΑΡΟΥΠΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ	91. ΣΤΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
22. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	57. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	92. ΣΦΕΤΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
23. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ	58. ΜΕΛΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	93. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
24. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	59. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ	94. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
25. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	60. ΜΗΝΟΥ ΧΑΡΑ	95. ΤΡΙΑΝΤΗ ΠΕΝΥ
26. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΦΕΝΙΑ	61. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ	96. ΤΡΥΠΑ ΒΙΒΗ
27. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	62. ΜΟΙΡΑ ΜΑΡΙΑΝΝΑ	97. ΦΕΥΓΑΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
28. ΖΕΡΒΟΥ ΦΑΙΗ	63. ΜΠΑΝΤΑΖΟΥ ΕΦΗ	98. ΦΛΥΤΖΑΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
29. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	64. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ	99. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
30. ΙΜΒΡΙΩΤΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	65. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	100. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
31. ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	66. ΝΟΥΤΣΗ ΣΩΤΗΡΙΑ	101. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
32. ΚΑΡΑΝΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ	67. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	102. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
33. ΚΑΣΜΕΡΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	68. ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	103. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
34. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	69. ΞΙΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ	104. ΧΡΟΥΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
35. ΚΟΖΙΟΥ ΣΟΝΙΑ	70. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ANNA	

ΤΑΣΟΣ

ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Αμπελίδης Τάσος απ' το Σύλλογο της Χαλκιδικής «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», εκ μέρους της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φτάσαμε στο σημείο όπου η Γενική Συνέλευσή καλείται να χαράξει τα βήματά μας για την επόμενη χρονιά. Να ορίσει τις διεκδικήσεις μας και προγραμματίσει τις δράσεις μας. Το σημείο αυτό έπεται της διαδικασίας που προηγήθηκε, δηλαδή των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης και της ψήφισης ή καταψήφισης των προτάσεων.

Μέσα από τη διαδικασία που προηγήθηκε νομίζω βγήκαμε όλοι σοφότεροι. Μπορούμε να εξάγουμε συμπεράσματα. Μπορούμε λοιπόν να αποτυπώσουμε ποιες προτάσεις της ημερήσιας διάταξης πέρασαν, ποιες καταψηφίστηκαν και από ποιες δυνάμεις.

Ας δούμε όμως τι συνέβη έως σήμερα και ποιο είναι το περιβάλλον που διαμορφώθηκε; Κοινός τόπος είναι ότι βρισκόμαστε σε ένα δυστοπικό περιβάλλον, τόσο στο χώρο της εκπαίδευσης, όσο και γενικότερα. Απ' την πλευρά της κυβέρνησης βιώσαμε για μια ακόμη χρονιά μια αντιεκπαιδευτική πολιτική, με περικοπή θεμελιωδών συνδικαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Αναφερόμαστε στην κυβέρνηση του predator, των παρακολουθήσεων, του εγκλήματος των Τεμπών, της προσβολής του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας μας, της ακρίβειας, της αισχροκέρδειας.

Απέναντι σε όλα αυτά ποια ήταν η στάση μας; Την διαπιστώσαμε προ ολίγου με την καταψήφιση της πρότασης για αύξηση της ημερήσιας αποζημίωσης, καθώς και της διαμονής. Φαντάζομαι θα πλουτίζαμε με 10 ευρώ επιπλέον την ημέρα!!! Είμαι βέβαια σίγουρος πως στη συνέχεια όλοι θα αναφερθούν στην ακρίβεια και στην αισχροκέρδεια!!!

Τη στάση μας την είδαμε και σε ό,τι αφορά την ηλεκτρονική ψηφοφορία όπου από πολλούς χώρους του συνδικάτου εκτυλίχθηκε ένας κηρυγμένος πόλεμος κατά της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Και μάλιστα ένας πόλεμος κατά της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας συμμετέχοντας σε αυτή. Ένας ακόμη παραλογισμός.

Το βέβαιο είναι πως όμως πέρα από την ανάλυση και αναζήτηση των αιτιών και των αποτελεσμάτων του καθένα θα κληθούμε ως συλλογικότητα να παρουσιάσουμε ένα αφήγημα στους συναδέλφους. Ποιο θα είναι αυτό το αφήγημα; Δυστυχώς, το αφήγημα αυτό θα λέει ότι δεν τα καταφέραμε, ότι είχαμε δυστοκία να ψηφίσουμε την πρόταση για τις υπηρεσιακές μεταβολές. Δεν συμφωνήσαμε για ένα θέμα της ημερήσιας διάταξης που αφορά το σύνολο των συναδέλφων, νέων και παλαιών. Ένα ζήτημα που σαφέστατα συνδέεται και με τα οικονομικά δεδομένα του καθενός. Την ευθύνη αυτής της επωμιστούν οι παρατάξεις που την καταψήφισαν.

Τα παραπάνω εξηγούν γιατί τόσες δεκάδες χιλιάδες συνάδελφοι απέχουν τις συλλογικές διαδικασίες. Απέχουν

γιατί τελικά το αφήγημα και η εικόνα μας δεν είναι ελκυστικά. Στόχος μας λοιπόν θα πρέπει να είναι ένα συνδικάτο ενωτικό, πλειοψηφικό, δυναμικό, οραματικό, ελκυστικό. Τα στοιχεία αυτά θα μπορούσαν να δώσουν μια προοπτική σε μια ΔΟΕ που βάσει της εκλογικής καταγραφής, είναι γνωστή σε όλους μας, καμία δύναμη δεν έχει την απόλυτη πλειοψηφία. Άρα λοιπόν το ζητούμενο της σύνθεσης είναι απαραίτητο.

Εμείς ως ΔΗΣΥ, ως Δημοκρατική Συνεργασία, ως παράταξη αγώνα και ευθύνης δεν διστάσαμε να τοποθετηθούμε με ξεκάθαρο και προσοδευτικό λόγο για όλα τα θέματα της εκπαίδευσης. Δεν ετεροπροσδιοριστήκαμε, ούτε πρόκειται να το κάνουμε, πήγαμε πολλές φορές κόντρα στο ρεύμα κι ας μην ήμασταν αρεστοί, δεν ταυτιστήκαμε με την απόλυτη άρνηση, τη λογική του όχι σε όλα.

Σήμερα με υπευθυνότητα και σοβαρότητα καλούμαστε να χαράξουμε τον βηματισμό μας. Άποψή μας είναι ότι δεν μπορεί να έχουμε μια μονοθεματική ατζέντα, αλλά θα πρέπει αντίθετα να προωθήσουμε όλα τα ανοιχτά ζητήματα. Κατά την αντίληψή μας η μονοθεματική ατζέντα οδήγησε σε αποτυχίες, για να μην πω σε ήττες..

Αυτό δεν σημαίνει πως δεν είναι σημαντικό το ζήτημα της αξιολόγησης. Δεν μπορεί να είναι όμως το μόνο. Πραγματικά ζητήματα επιβίωσης όπως το μισθολόγιο, ιδιαίτερα των νέων συναδέλφων, ζητήματα στέγασης, απαιτούν λύση. Η άμεση αύξηση οριζόντια των αποδοχών μας και μάλιστα θα έλεγα και πάνω από αυτό που προτείνει η ΑΔΕΔΥ, της τάξης ίσως του 15% είναι απαραίτητο να βρίσκονται στην προμετωπίδα των διεκδικησών μας. Όπως και η επαναφορά των δώρων, η κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης του 2%, το ξεπάγωμα της διαιτησίας 2016 -2017, είναι απαραίτητα και κυρίαρχα θέματα.

Όπως είναι και οι προσλήψεις, τα ίσα δικαιώματα μονίμων και αναπληρωτών, η εξίσωση του ωραρίου με τη δευτεροβάθμια, η ωρίμανση του ωραρίου μας και μετά τα 30 χρόνια υπηρεσίας. Όλα αυτά είναι ζητήματα πρώτης γραμμής.

Ένα άλλο θέμα έχει να κάνει με την επαγγελματική εξουθένωση των εκπαιδευτικών που δυστυχώς καταψηφίστηκε η πρόταση. Πώς θα την αντιμετωπίσουμε; Επιτρέψτε μου να αναφερθώ, για μια ακόμη φορά ως παράταξη, το έχουμε κάνει εδώ και μια διετία, στον δεύτερο εκπαιδευτικό τάξης. Στο σημείο αυτό να καλέσω τους συναδέλφους του Δικτύου αφού τους καλωσορίσω που υιοθέτησαν έστω μερικώς την πρότασή μας να κάνουν και το επόμενο βήμα. Δεν φτάνει να έχουμε έναν δάσκαλο επιπλέον στα ολιγοθέσια δημοτικά και νηπιαγωγεία. Να πάμε ένα βήμα παρακάτω και να αφορά όλες τις σχολικές μονάδες.

Τέτοιες προτάσεις εκτιμούμε ότι μπορούν να οδηγήσουν σε μαζικές προσλήψεις αναπληρωτών στο πλάτημα του σχολείου. Στόχος μας θα πρέπει να είναι ένα σχολείο που θα χωράνε όλοι, που θα σέβεται και θα ικανοποιεί τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών μας. Όπως εύγλωττα και γλαφυρά θα έλεγα μας τα παρου-

σιάζει ο Λέο Μπουσκάλια στο βιβλίο του «Να ζεις, να αγαπάς, να μαθαίνεις» και συγκεκριμένα στην ιστορία «Το σχολείο των ζώων», θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι όπως ο λαγός είναι καλός στο τρέξιμο αλλά δεν μπορεί να πετάξει, το πουλί δεν μπορεί να γίνει τυφλοπόντικας, αντίθετα θα σπάσει το ράμφος και τα φτερά του, έτσι λοιπόν θα πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού να αγαπήσουν τις ιδιαίτερες κλίσεις τους.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι τα θέματα και τα προβλήματα είναι ποικίλα. Συνεπώς και η απξέντα θα πρέπει να είναι πολυθεματική. Όλα αυτά θα μπορούσαν να αποτελέσουν για την επόμενη χρονιά τους ασφαλείς οδοδείκτες για την πορεία μας. Δεν φτάνει όμως μόνο αυτό. Αυτό που είναι απαραίτητο είναι η πυξίδα μας. Η πυξίδα μας θα πρέπει να υπαγορεύεται απ' την αλληλεγγύη, απ' την ενότητα, απ' τη σύνθεση.

Δυστυχώς όπως αποδείχθηκε περίτρανα και από τη σημερινή διαδικασία τα στοιχεία αυτά είναι ζητούμενα.. Η σημερινή ημέρα πραγματικά ήταν ιδιαίτερος παραγωγική αλλά και αποκαλυπτική των προθέσεων κάποιων χώρων.

Ήδη αναφέρθηκα στο δεύτερο θέμα της ημερήσιας διάταξης που ήταν το θέμα των υπηρεσιακών μεταβολών. Μπορώ πραγματικά να αντιληφθώ τη δυσκολία της παράταξης της ΑΣΕ που χρειάστηκε δύο φορές να δώσει εξηγήσεις προκειμένου να δικαιολογηθεί για τη στάση της, για την καταψήφιση της πρότασης.

Οι αγκυλώσεις τους για το θέμα αυτό δεν έχουν όριο. Συγκράτησα από την τοποθέτηση του πρώτου ομιλητή

της συγκεκριμένης παράταξης για το θέμα. ότι τα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι όργανα διοίκησης. Μας είπε ότι μετατράπηκαν σε διακοσμητικά όργανα, ότι ναι μεν οι αιρετοί είναι οι φρουροί του θεσμού του αιρετού, αλλά όχι από τις ηλεκτρονικές εκλογές, ότι τελικά είναι κάλπικοι, δεν έχουν τη νομιμοποίηση.

Αναρωτιέμαι: προ του 2020 που δεν υπήρχαν οι ηλεκτρονικές εκλογές, δεν υπήρχαν αιρετοί από όλους τους χώρους; Ως τότε τι ήταν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια; Ήταν όργανα διοίκησης; Οι αιρετοί ήταν διακοσμητικά στοιχεία; Εξυπηρετούσαν πελατειακές σχέσεις;

Αλήθεια τον Νοέμβρη θα συμμετέχετε ή όχι. Και με ποιους όρους. Γιατί, αγαπητοί μου φίλοι της ΑΣΕ, η ζωή ναι, θέλει αγώνα, αγώνα και αγώνα, αλλά θέλει και αλήθεια και αλήθεια και αλήθεια.

Το επίδικο για την επόμενη ημέρα. είναι να ανακτήσουμε την εμπιστοσύνη και μαζικότητα των συναδέλφων. Οι δεκάδες χιλιάδες συνάδελφοι οι οποίοι δεν συμμετέχουν να ενεργοποιηθούν να ελαχιστοποιηθεί η αποχή.

Ρίχνοντας τις διαχωριστικές γραμμές, σταματώντας το διχαστικό λόγο. Να δείξουμε αλληλεγγύη προκειμένου να γίνουμε ελκυστικοί.

Θεωρούμε ότι με τέτοιες ενέργειες θα πρέπει να κινηθούμε στο επόμενο διάστημα και να συντονιστούμε σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, σε ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο, με την ΟΛΜΕ, σε συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ, με συλλογικές διαδικασίες βάσης για ό,τι χρειαστεί και να είμαστε σε εγρήγορση για όλες τις εξελίξεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Είμαι η Αφεντουλίδου Παναγιώτα, πρόεδρος του Συλλόγου εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ΣΤ «Αριστοτέλης» Θεσσαλονίκης, εκλεγμένη με την Ενωτική Ανεξάρτητη Συμπράταξη.

Αρχικά θα ήθελα να αναφερθώ στη μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Ένα από τα χρόνια αιτήματα του κλάδου είναι η αποκατάσταση της ισονομίας και της ισότητας του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αίτημα που καταγράφεται στις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και εντάσσεται στο διεκδικητικό πλαίσιο των αγώνων της Ομοσπονδίας.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ με βάση την απόφαση της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου ζητά τη μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε όλα τα ολιγοθέσια νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους, κατ' αναλογία με ό,τι εφαρμόζεται σε όλες τις πολυθέσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να υπάρχει

πραγματικά ενιαίο ωράριο για όλους, με απώτερο στόχο την εξίσωση του ωραρίου τους με αυτό των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Ο κλάδος των νηπιαγωγών είναι ο πιο αδικημένος από την άποψη του διδακτικού ωραρίου. Το ωράριο και οι υποχρεώσεις των νηπιαγωγών είναι ήδη επιβαρυνμένα από τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν διαχρονικά χωρίς κανένα σχέδιο και όραμα για το δημόσιο νηπιαγωγείο. Οι νηπιαγωγοί εργάζονται περισσότερες ώρες από όλους τους εκπαιδευτικούς. Επίσης, δεν έχουν ούτε μειωμένο ωράριο ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους, ούτε διαλείμματα. Στο δε ωρολόγιο πρόγραμμα δεν προσμετράται ως διδακτικό ωράριο η ώρα του φαγητού.

Τονίζουμε ότι για τα νηπιαγωγεία θα πρέπει να υπολογίζεται στον διδακτικό χρόνο η υποδοχή - αποχώρηση και το διάλειμμα, καθώς οι νηπιαγωγοί δεν επιτηρούν απλά τους μαθητές αλλά διδάσκουν συγκεκριμένες δεξιότητες και απαιτείται επαυξημένη προσοχή.

Επίσης, το θέμα αναπλήρωσης των συναδέλφων/συναδέλφισσών νηπιαγωγών είναι εξαιρετικά σοβαρό διότι σε πολλές περιπτώσεις για να καλυφθεί ένα νηπιαγωγείο στο πρωινό τμήμα καλείται εκπαιδευτικός από το ολόημερο του ίδιου ή άλλου νηπιαγωγείου, καθώς το

ολόημερο τμήμα αποτελεί μη υποχρεωτικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Σε ό,τι αφορά στους συναδέλφους/συναδέλφισσες είναι τραγικό να μην έχουν επί της ουσίας το δικαίωμα να απουσιάζουν για σοβαρούς λόγους διότι είναι εξαιρετικά δύσκολη η αντικατάστασή τους, με δεδομένο των ήδη αυξημένων καθηκόντων τους, του βεβαρημένου ωραρίου τους και του μεγάλου αριθμού μαθητών σε κάθε τμήμα που σε πολλές των περιπτώσεων φτάνει τα 25 παιδιά.

Το αποτέλεσμα είναι σε περίπτωση απουσίας εκπαιδευτικών του σχολείου να μην αναπληρώνεται με διαθέσιμο εκπαιδευτικό από τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης και να μη λειτουργεί το ολόημερο τμήμα.

Το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει να δει σοβαρά το πρόβλημα αυτό και να μεριμνήσει για την πλήρη κάλυψη των νηπιαγωγείων σε Ειδική και Γενική αγωγή και να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη λειτουργία τους με την αναπλήρωση όσων εκπαιδευτικών απουσιάζουν.

Μείωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών και των εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων στο επίπεδο του ωραρίου των συναδέλφων των πολυθέσιων σχολείων της Πρωτοβάθμιας με καθολική εφαρμογή της κλιμάκωσής του, αναλόγως των χρόνων υπηρεσίας, και απώτερο στόχο την εξίσωση με το ωράριο της Δευτεροβάθμιας για όλους τους εκπαιδευτικούς.

Να υπολογίζεται στον διδακτικό χρόνο η υποδοχή, αποχώρηση και το διάλειμμα, καθώς οι νηπιαγωγοί δεν επιτηρούν απλά τους μαθητές, αλλά διδάσκουν συγκεκριμένες δεξιότητες και απαιτείται επαυξημένη προσοχή.

Την τοποθέτηση επιπλέον συναδέλφου όπου αυτό είναι αναγκαίο για τη συμπλήρωση των πλεοναζουσών ωρών του ωρολόγιου προγράμματος στα νηπιαγωγεία.

Η ΔΟΕ να διεκδικήσει σθεναρά τις λύσεις για την εύρυθμη λειτουργία των νηπιαγωγείων.

Είναι επίσης δεδομένο ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκπαιδευτικών είναι άνω των 50 ετών. Η αύξηση των μαθητών/μαθητριών ανά τμήμα και η μείωση της υποστήριξης των μαθητών/μαθητριών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες δυσχεραίνουν καθημερινά το έργο των εκπαιδευτικών.

Το αυξημένο διοικητικό έργο σε Διευθυντές και Προϊσταμένες, καθώς και ο φόρτος των καθηκόντων των εκπαιδευτικών, έχουν σαν αποτέλεσμα την επιβάρυνση και εντατικοποίηση της εργασίας των εκπαιδευτικών και είναι σημαντικό να υπάρχει σταδιακή μείωση στο διοικητικό τους ωράριο.

Οι εκπαιδευτικοί με πολλά χρόνια υπηρεσίας και με μετακινήσεις μέχρι και σε 5 σχολεία είναι αυτοί που απειλούνται περισσότερο από το σύνδρομο επαγγελματικής εξουθένωσης και θεωρείται βέβαιο ότι εντατικοποίηση της εργασίας των εκπαιδευτικών οδηγεί στην ένταση του φαινομένου της επαγγελματικής εξουθένωσης, σε συνθήκες μάλιστα ανατροπής των ορίων συνταξιοδότησης στα 40 χρόνια εργασίμου βίου και αυτό θα πρέπει να

το λάβουν σοβαρά, άμεσα οι ιθύνοντες του Υπουργείου Παιδείας.

Η ΔΟΕ θα πρέπει να εντάξει στο διεκδικητικό της πλαίσιο τις παραπάνω προτάσεις, καθώς και το αίτημα για σύνταξη στα 60 με 30 χρόνια εργασίας, που παραμένει πάντα στην πρώτη γραμμή, έτσι ώστε να ανανεωθεί το έμπυχο δυναμικό της εκπαίδευσης και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και να αμβλυθεί το οξύ πρόβλημα της ανεργίας των νέων εκπαιδευτικών.

Σε ό,τι αφορά την άδεια μητρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 του Νόμου 3528/2007, αποτελεί δικαίωμα του γονέα δημόσιου υπαλλήλου και χορηγείται από την Υπηρεσία είτε συνεχόμενα, είτε τμηματικά.

Απάντηση στο ερώτημα κατά πόσο μία πολύτεκνη εκπαιδευτικός δικαιούται να κάνει αποκλειστική χρήση της τρίμηνης άδειας για το 3^ο παιδί ή της εξάμηνης για το 3^ο και 4^ο παιδί με αποδοχές, χωρίς την υποχρέωση να ενταχθούν αυτές οι άδειες, η χρήση εννιάμηνης άδειας άνευ αποδοχών, έδωσε με γνωμοδότηση που της ζητήθηκε η νομική σύμβουλος της ΔΟΕ κα Μαγδαληνή Τσίπρα. Δυστυχώς σε σχετικά αιτήματα συναδελφισσών δόθηκε υποχρεωτικά άδεια μέχρι τη λήξη του διδακτικού έτους και μέρος αυτής ήταν άνευ αποδοχών. Η μητρότητα θα πρέπει να προστατεύεται με κάθε τρόπο και όχι να τιμωρείται.

Τώρα, σε ό,τι αφορά στην Ειδική Αγωγή, είχαμε καταθέσει ως παράταξη πρόταση για την Ειδική Αγωγή για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Παγκοσμίως, οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες συμμετέχουν στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής με τεχνικές ένταξης ή συνεκπαίδευσης. Στην Ελλάδα η παροχή προγραμμάτων Ειδικής Αγωγής θεωρείται υποχρεωτική, όπως και στη Γενική Αγωγή. Οι Νόμοι περί Ειδικής Αγωγής όμως δεν είχαν καμία συγκεκριμένη αναφορά στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής μέχρι τον Νόμο 3699/2008.

Στην πρότασή μας προτείνουμε: Σύσταση οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών ΠΕ 11 Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης σε κάθε 6/θέσιο και πάνω Ειδικό Σχολείο. Παράλληλη στήριξη στο μάθημα Φυσικής Αγωγής με εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής της Ειδικής Αγωγής. Η υιοθέτηση της παράλληλης στήριξης στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής μπορεί να συμβάλλει στην ουσιαστική συνεκπαίδευση όλων των παιδιών, μιας και το μάθημα έχει ιδιαιτερότητες σε σχέση με τα υπόλοιπα. Γίνεται σε ανοιχτό χώρο, χρησιμοποιούνται όργανα και υπάρχει κίνηση.

Προτείνουμε στελέχωση των διαγνωστικών φορέων και από εκπαιδευτικούς Φυσικής Αγωγής με ειδικευση στην Ειδική Αγωγή, οι οποίοι να συμμετέχουν στη διάγνωση και να προτείνουν την παράλληλη στήριξη από εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής της Ειδικής Αγωγής όπου απαιτείται, καθώς και για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής υπάρχει κενό ως προς τη διάγνωση των κινητικών δεξιοτήτων που υπολείπονται.

Επίσης, να υπάρχουν προγράμματα επιμόρφωσης στην Ειδική Αγωγή από εκπαιδευτικούς Φυσικής Αγωγής για

να υποστηρίζουν τη συνεκπαίδευση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Θέλω να τονίσω ότι συμπερίληψη με εκπτώσεις δεν γίνεται.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των αναπηρωτών συναδέλφων, πλήρη εξίσωση των δικαιωμάτων αναπηρωτών και μονίμων. Προσμέτρηση του χρόνου του ταμείου ανεργίας των αναπηρωτών συναδέλφων/συναδελφισσών, που επί συναπτά έτη αναπλήρωναν και αναπληρώνουν τους εαυτούς τους, ως συντάξιμος χρόνος στα πλασματικά έτη συνταξιοδότησης, διότι έχουμε πολλές περιπτώσεις συναδέλφων που επί χρόνια αναπληρωτές χάνουν πολύτιμα χρόνια για τη συνταξιοδότησή τους.

Σύσταση οργανικών θέσεων και μαζικούς διορισμούς με βάση τις πραγματικές ανάγκες για κάθε ειδικότητα και κάθε εκπαιδευτικό έργο.

Ίδρυση του θεσμού του Συνηγόρου του Εκπαιδευτικού σε κάθε Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Θέλω να τονίσω ότι είναι σημαντικό να αγωνιστούμε

μαζί, εκπαιδευτικοί και γονείς, για ένα δημοκρατικό, ασφαλές και δημόσιο δωρεάν σχολείο, με ίσες ευκαιρίες για όλα τα παιδιά.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία θα πρέπει να προσεγγίσει κεντρικά τις Ομοσπονδίες Γονέων, να ενημερώσει για τις θέσεις του κλάδου και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Να καλέσει τους γονείς σε κοινό αγώνα και διεκδίκηση.

Τέλος θέλω να παραθέσω ένα εύστοχο σχόλιο συναδέλφου που τα λέει όλα για το ποιος θα πρέπει να είναι ο ρόλος του συνδικάτου:

«Ν' αγωνιστείτε για την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών! Για την θέση που τους αξίζει στην κοινωνία! Κακοπληρωμένοι, στοχοποιημένοι συχνά με απαξιωτικό και άδικο τρόπο, πρέπει άμεσα να αναδείξουν τον πολλαπλό και καθοριστικό τους ρόλο στην κοινωνία. Όσο ο συνδικαλισμός πατρνάρεται από κόμματα τόσο οι διεκδικήσεις θα χάνονται στον διχασμό. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΑ! Εύχομαι ολόψυχα δύναμη, νηφαλιότητα και αποτελεσματική διεκδίκηση!!

ΛΑΜΠΡΟΣ
ΓΙΑΝΝΟΥΧΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Λοιπόν, Γιαννούχος Λάμπρος, αντιπρόσωπος του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χαλκίδας, εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Λοιπόν, εγώ είμαι αυτός, λοιπόν, που έκανε τις επαναληπτικές εκλογές για δύο λόγους. Πρώτον γιατί πιστεύω στη δημοκρατία και δεύτερον γιατί δεν μπορεί να συμβεί αυτό που είπε κάποιος συνάδελφος πριν. Ακριβώς γι' αυτό. Διότι έγινε ένα λάθος, σοβαρό λάθος, άκουσέ με, θες να με ακούσεις; Θες να με ακούσεις; Θέλεις να μ' ακούσεις; Εγώ τα έκανα μαντάρα; Ωραία. Να παραδεχθώ, λοιπόν, άκουσέ με λίγο, να παραδεχθώ ότι εγώ προσωπικά τα έκανα μαντάρα. Όμως στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα, πρώτον.

Δεύτερον, άκουσέ με. Οι εκλογές έγιναν στις 30/5^{ου}. Θέλετε να με ακούσετε; Οι εκλογές, λοιπόν, έγιναν στις 30/5^{ου}. Ο διαχειριστής της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, γιατί δεν ήταν μόνο ένα τμήμα, εμείς στον Σύλλογό μας είχαμε 5 εκλογικά τμήματα. 4 δια ζώσης και 1 με ηλεκτρονική ψηφοφορία. Γιατί ο Σύλλογος ξεκινάει απ' τη Λίμνη και φτάνει μέχρι την Αμάρανθο και το Γυμνό. Δηλαδή μία τεράστια περιοχή. Πάντα ήταν. Πάντα. Για τον Σύλλογο λέω Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χαλκίδας. Για όσους έχουν υπηρετήσει εκεί.

Λέω λοιπόν ότι έγιναν οι εκλογές και ο διαχειριστής, ένας συνάδελφός μας, συνάδελφος που δουλεύει στα σχολεία της Χαλκίδας έκανε ένα λάθος. Έκανε λάθος. Θέλετε να σας περιγράψω το λάθος; Στην ανακοίνωση του Συλλόγου έχει γραφτεί ποιο ήταν το λάθος. Και η ίδια η εταιρεία, η ΖΕΥΣ, το είπε λοιπόν το λάθος ακριβώς. Τι θέλετε να σας πω; Έγινε λοιπόν ένα λάθος. Ήταν δυνατόν

εμείς να αποδεχθούμε αυτό το αποτέλεσμα; Σας ρωτώ. Ήταν δυνατόν; Και όχι βέβαια. Γι' αυτό και επαναλάβαμε τις εκλογές με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, στις ίδιες ακριβώς διαδικασίες.

Εδώ θέλω να σας πω κάτι άλλο. Έχουν πάρει μέρος στις εκλογές αυτές, ακούστε με λίγο, όλες οι παρατάξεις, και το Δίκτυο και η ΔΑΚΕ και η ΑΣΕ και εμείς η ΔΗΣΥ, όλες οι παρατάξεις πήραν μέρος. Μπορώ να σας πω και τα αποτελέσματα στην ηλεκτρονική ψηφοφορία αλλά νομίζω ότι δεν είναι το βασικότερο. Θα τα πω στη συνέχεια όμως. Περίμενε, περιμένετε.

Θέλω να σας πω ότι εμείς στη Χαλκίδα κάναμε εκλογικό τμήμα δια ζώσης, το ένα από τα τέσσερα, για 10 ψηφοφόρους, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί ήταν στη Βόρεια Εύβοια. 10 ψηφοφόρους στη δια ζώσης ψηφοφορία. Εκλογικό τμήμα. Και ξέρετε απ' αυτούς οι 4 ήταν της Εφορευτικής Επιτροπής. Άρα μόνο 6 συνάδελφοι πήγαν να ψηφίσουν στη δια ζώσης ψηφοφορία. 4 εκλογικά τμήματα. Το καταλαβαίνετε; Σε όλη την Εύβοια.

Απλά θέλω να πω και το εξής: στην πρώτη φορά, θα τα πω όλα, στην πρώτη φορά ψήφισαν 595 στην ηλεκτρονική ψηφοφορία. Στη δεύτερη ξέρετε πόσοι ψήφισαν; 604. Απλά γιατί πρέπει να τα λέμε όλα. Στη δια ζώσης 166, αγαπητοί συνάδελφοι. 166. Δεν σας άκουσα. Θα σας απαντήσω. Και την προηγούμενη φορά, αγαπητή συναδέλφισσα, επειδή με ρωτάς, και την προηγούμενη φορά, δεν μ' ακούς όμως, απλά θες να μιλάς. Δεν μ' ακούς. Και την προηγούμενη φορά πάλι με τον ίδιο τρόπο έγινε. Επαναλαμβάνω, πάλι με τον ίδιο τρόπο. Δηλαδή με τον υβριδικό τρόπο. Και την προηγούμενη φορά μας λέγατε νόθους και μας λέγατε εκπροσώπους που δεν πρέπει να είμαστε εδώ. Πάλι τα ίδια λέτε και την επόμενη φορά πάλι τα ίδια θα λέτε.

Απλά να ξέρετε ότι η κοινωνία προχωράει, δεν μένει

πίσω. Έτσι; Τα ίδια, τα ίδια θα μας λέτε, ότι είμαστε νόθοι. Τα ίδια θα λέτε. Εμείς όμως εκλεγθήκαμε, εκλεγθήκαμε, εμείς όλοι εδώ, με την ψήφο των συναδέλφων. Με την ψήφο των συναδέλφων. Ωραία, χαζομάρες αν λέω εγώ, σου επιστρέφω τον χαρακτηρισμό, συναδέλφισσα. Ότι λες στο επιστρέφω. Είναι δικό σου, αν εγώ λέω χαζομάρες. Σε ευχαριστώ πάρα πολύ, στο επιστρέφω.

Λοιπόν, θέλω να πω κάτι, στο τέλος. Το μέλλον του κλάδου θα στηριχθεί στην επίλυση των προβλημάτων του. Γι' αυτά πρέπει να παλέψουμε όλοι, αλλά όχι μόνο για τον τρόπο που ερχόμαστε εδώ. Και αν κάπου γίνεται λάθος, αγαπητέ Αναγνωσταρά, εμείς έχουμε το θάρρος να το διορθώνουμε και να μην το κουκουλώνουμε όπως ειπώθηκε πριν. Σας ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΣ ΔΕΡΕΔΑΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Πριν από 20 περίπου χρόνια, ως Σύλλογος Εκπαιδευτικών Α/θμιας Εκπαίδευσης Ν. Ρεθύμνης, είχαμε διοργανώσει μια ημερίδα για το κτιριακό πρόβλημα των σχολείων. Ο τότε Δήμαρχος Ρεθύμνου, αείμνηστος Δημήτρης Αρχοντάκης, μας είχε πει, «όταν ήμασταν εμείς παιδιά, πριν από 40 - 50 χρόνια, οι μαθητές σεβόμαστε το σχολείο μας γιατί ήταν καλύτερο από το σπίτι μας. Από το χαμόσπιτο που μέναμε, πηγαίναμε σε ένα εντυπωσιακό και επιβλητικό κτήριο, το Σχολείο».

Τα σχολεία, στην πλειονότητά τους, έχουν παραμείνει τα ίδια, εδώ και 40 - 50 χρόνια που περιέγραφε ο αείμνηστος Δήμαρχος. Τα σπίτια μας έχουν αλλάξει, έχουν βελτιωθεί, το ξέρουμε όλοι.

Όταν μιλάμε, λοιπόν, για «Εξουθένωση των εκπαιδευτικών», δεν είναι μόνο η εργασιακή, είναι η ψυχοσωματική,

η ψυχοσυναισθηματική εξουθένωση που βιώνει κάθε μέρα ο συνάδελφος με το που περνάει την εξώπορτα του σχολείου. Αν είναι βροχερή η μέρα, τρέμει η ψυχή του τι θα κάνουν τα παιδιά στην εφημερία, πού θα κάνουν διάλειμμα. Όταν δεν υπάρχει κανένας στεγασμένος χώρος, όταν οι τουαλέτες, ιδίως για τα «πρωτάκια», είναι στην άλλη άκρη του προαυλίου, θα πρέπει να διασχίσουν όλο το βρεγμένο προαύλιο. Και ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει τα «μάτια του δεκατέσσερα» για να μην συμβεί το σιδηρόπτε!

Τι να πει ο γυμναστής, ο καθηγητής θεατρολογίας, ο εικαστικός; Καμιά από αυτές τις ειδικότητες δεν έχει τον δικό του, ειδικά διαμορφωμένο χώρο στο «σύγχρονο» ελληνικό σχολείο για να διδάξει με αξιοπρέπεια και όπως θα ήθελε το μάθημά του.

Πόσα φωτοτυπικά στα σχολεία μας λειτουργούν χωρίς πρόβλημα; Και κάθε μέρα είναι μόνιμο το άγχος του εκπαιδευτικού, που έρχεται πολύ πριν χτυπήσει το πρώτο κουδούνι για να βγάλει τις φωτοτυπίες της ημέ-

ρας: «Πάλι μάγκωσε τη φωτοτυπία», «πάλι τελείωσε το τόνερ». «Ο προτζέκτοράς μου δεν λειτουργεί». «Οι μαρκαδόροι τελείωσαν». «Διευθυντή, πάρε μαρκαδόρους. Πάρε χαρτί φωτοτυπικού. Πάρε μας υλικά για τη γιορτή». Και ο Διευθυντής να προσπαθεί, με τα ελάχιστα χρήματα που διαθέτει η σχολική μονάδα, να ανταπεξέλθει. Όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα αρνητικό κλίμα εξουθένωσης στον εκπαιδευτικό.

Όσον αφορά το θέμα της αντισεισμικότητας των σχολικών κτηρίων, σε όλα τα σχολεία της χώρας έχει γίνει πρωτοβάθμιος έλεγχος. Ο έλεγχος αυτός είναι οπτικός. Οι αρμόδιοι μηχανικοί κοιτάζουν αν υπάρχει κάποια ρωγμή στο κτήριο και αν όχι υπογράφουν ότι το σχολικό κτήριο είναι μια χαρά! Τώρα αν τα σίδερα είναι οξειδωμένα, αν κολώνες έχουν κόψει, και δεν είναι εμφανή τα σημάδια, κανείς δεν δίνει σημασία!

Για την ασφάλεια των μαθητών εκλιπαρούμε τον Δήμο να τοποθετήσει αντιολισθητικές ταινίες στα σκαλοπάτια. Είναι όμως ακριβές και η τοποθέτησή τους ή η αντικατάστασή τους γίνεται με φειδώ. Στο όποιο ατύχημα όμως συμβεί, εκτεθειμένοι και υπόλογοι είναι οι εκπαιδευτικοί.

Βιώσαμε τις παραμονές της λήξης του σχολικού έτους, έναν έντονο καύσωνα, πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα για τον μήνα Ιούνιο. Σε άλλους Δήμους κλείσανε τα σχολεία, σε άλλους μισοκλείσανε, σε άλλους, όπως εμάς, σκεφτήκανε να κλείσουνε μόνο το ολοήμερο λες και ο καύσωνας ήταν έντονος μόνο μετά τις 13.15!

Όσον αφορά τον κλιματισμό των αιθουσών, αυτός είναι ουσιαστικά ανύπαρκτος. Ελάχιστα κλιματιστικά και αυτά προέρχονται από δωρεές. Πρόσφατα τοποθέτησα κλιματιστικό στο γραφείο του Διευθυντή του σχολείου μου, αφού η θερμοκρασία έφτανε, χωρίς υπερβολή, τους 40 βαθμούς! Παρατηρούμε το τελευταίο διάστημα μια προσπάθεια καταγραφής από το Υπουργείο των κλιματιστικών των σχολείων, χωρίς, βέβαια, να γνωρίζουμε αν υπάρχει στόχος ή προοπτική τοποθέτησης.

Τι μέλλει γενέσθαι από δω και πέρα; Ουδείς γνωρίζει! Η κλιματική αλλαγή δεν είναι πλέον προ των πυλών, είναι ήδη ένα υπαρκτό πρόβλημα που κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει τις βραχυπρόθεσμες συνέπειές της. Θα τις βιώσουμε, σίγουρα και τον Σεπτέμβρη και τον Οκτώβρη και τον Γενάρη - Φλεβάρη χωρίς να γνωρίζουμε τι ακριβώς θα συμβεί.

Πλέον δεν μιλάμε για το Υπουργείο Παιδείας που μας αφορά άμεσα, έχουμε και το Υπουργείο Εσωτερικών, που το έχουμε αφήσει ως συνδικαλιστικό κίνημα απ' έξω. Το Υπουργείο Εσωτερικών, που μέσω των Δήμων της χώρας, είναι υπεύθυνο για τις κτηριακές υποδομές και τις χρηματοδοτήσεις των σχολείων. Και για κακή μας τύχη στο Υπουργείο Εσωτερικών βρέθηκε μια παλιά μας γνώριμη: η κα Κεραμέως. Αφού μας «ικανοποίησε» τόσο πολύ στο κομμάτι του Υπουργείου Παιδείας, την τοποθέτησε ως επιτυχημένη ο Πρωθυπουργός και στο Υπουργείο Εσωτερικών. Και ποια ήταν η πρώτη της κίνηση; Η ψήφιση του Νόμου 5056 του '23 που μέσα στα άλλα προβλέπει και την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών.

Ήδη καταργήθηκαν επί της ουσίας οι σχολικές επιτροπές στους Δήμους που είναι κάτω από 100 σχολικές μονάδες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι συνάδελφοι Διευθυντές αλλά και οι ασχολούμενοι με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως κι εγώ, γνωρίζουμε τι αγώνας δρόμου έχει ξεκινήσει αυτή τη στιγμή χωρίς ουδείς να γνωρίζει με τι ακριβώς καθεστώς θα λειτουργήσουν τα σχολεία από τον Σεπτέμβρη σε αυτό το θέμα.

Τη Δευτέρα, λοιπόν, έχουμε Δημοτικό Συμβούλιο στον Δήμο Ρεθύμνης για την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών και τη σύσταση Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας. Το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι θα πάρει, λέει, ένα πεντακοσάριο το κάθε σχολείο. Και το αστειό και η προχειρότητα του πράγματος είναι ότι 500 ευρώ θα πάρει το μονοθέσιο νηπιαγωγείο με 10 και 12 μαθητές, 500 ευρώ θα πάρει και το λύκειο που έχει 500 και 600 μαθητές. Μετά το 500άριο κανείς δεν ξέρει, δεν έχει έρθει καμία Εγκύκλιος τι μέλλει γενέσθαι. Θα συμπληρώνεται αυτό το ποσό και κάθε πότε;

Πέρα από το οικονομικό, στο κομμάτι των Δήμων, καταργούνται τα ΑΦΜ των Σχολικών Επιτροπών. Θα υπάρχει το κεντρικό ΑΦΜ, που το διαχειρίζεται η Οικονομική Υπηρεσία του εκάστοτε Δήμου.

Ξέρετε τι δυσλειτουργίες θα έχει αυτή η αλλαγή; Τέρμα ο υδραυλικός που τον παίρναμε τηλέφωνο να έρθει. Τέρμα ο σιδεράς, τέρμα ο τζαμάς. Θα πρέπει ο κάθε Δήμος να προκηρύξει μια μεγάλη εργολαβία που να τους βάλει όλους μέσα και εμείς οι Διευθυντές θα αναγκάζομαστε να παίρνουμε τηλέφωνο τον εργολάβο, που θα πρέπει να βγάλει και το υπερκέρδος του και θα σου λέει: «Σήμερα, έναν υδραυλικό έχω, τον έχω στείλει σε 5 σχολεία. Άσε τη βρύση να τρέχει, δεν πειράζει, θα στον στείλω από βδομάδα». Ίδια εργολαβία, τουλάχιστον στον Δήμο Ρεθύμνης που γνωρίζω, θα γίνει και για την γραφική ύλη των σχολείων, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται. Ότι υλικό είναι εκτός εργολαβίας, απλά, δεν θα μπορεί να το προμηθευτεί το σχολείο!

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου, θα πρέπει η Ομοσπονδία μας, η ΔΟΕ, σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ, αφού είναι κοινό το θέμα, να ανοίξει διάλογο, σε πρώτη φάση με τις Τοπικές ΠΕΔ - Περιφερειακές Ενώσεις Δήμων- και με την ΚΕΔΕ, για αυτό το θέμα. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι και Δήμοι σε όλη την Ελλάδα είναι κάθετα αντίθετοι με το θέμα της κατάργησης των σχολικών επιτροπών, γιατί βλέπουν άλλο ένα φορτίο, χωρίς τους ανάλογους πόρους, να επωμίζεται στις πλάτες τους. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε ως συνδικαλιστικό κίνημα να περιωσώσουμε ότι μπορεί να περισωθεί. Αλλιώς η εξουθένωση των εκπαιδευτικών θα αυξηθεί και θα μεγεθυνθεί. Δεν θα έχουμε νερό. Δεν θα έχουμε χαρτί φωτοτυπικού. Θα έχουμε στασμένα τζάμια, από τα στασμένα κάγκελα θα μπαινοβγαίνουν οι μαθητές και η δαμόκλειος σπάθη των καταγγελιών των γονέων θα είναι πάνω απ' το κεφάλι μας.

Ε! πώς συνάδελφοι μετά να μην μετράμε τις μέρες για να βγούμε στη σύνταξη;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συνάδελφοι, κυριαρχούν πολλά και διαφορετικά συναισθήματα εδώ μέσα, όπως και σκέψεις για όσους παρέμειναν ώρες στο χώρο. Είδαμε πολλά και δυσάρεστα γεγονότα να διαδραματίζονται, που δεν ταιριάζουν στο επίπεδό μας.

Αν και νηπιαγωγός 57 ετών, με μετεκπαίδευση στην ειδική αγωγή και μεγάλη εμπειρία στο χώρο, έχω μόλις 24 χρόνια υπηρεσίας. Και στα μπλόκα βρισκόμουν ενάντια στον πρώτο ΑΣΕΠ και με ασθενοφόρο μεταφέρθηκα τότε αγωνιζόμενη γι αυτό που πίστευα ως δίκαιο. Δεν ήρθαμε εδώ μέσα για να μετρήσουμε την αγωνιστικότητά μας. Ο καθένας έχει την ιστορία του κι έχει δώσει τις δικές του μάχες για τον κλάδο και για τους συναδέλφους, που μας έστειλαν εδώ για να τους εκπροσωπήσουμε. Έχω υπηρετήσει σε γενικά νηπιαγωγεία, αλλά και σε ειδικό σχολείο, καθώς και στο ΚΕΔΑΣΥ Χαλκιδικής, όπου έχω την οργανική μου θέση. Τα τελευταία χρόνια, με βαθιά αίσθηση ευθύνης, ανέλαβα τη θέση της Αντιδημάρχου Παιδείας στο Δήμο Νέας Προποντίδας Χαλκιδικής, ως υπεύθυνη 60 σχολικών μονάδων, αλλά και της εντεταλμένου συμβούλου για τα ΑμεΑ. Ευθύνη τεράστια. Γιατί όλους αυτούς που ζουν και κινούνται στην περιοχή μου τους γνωρίζω από το ειδικό νηπιαγωγείο, τους είδα να μεγαλώνουν και γνωρίζω τις αγωνίες των γονέων για το μέλλον τους. Θέλω να πω, πως δεν έχω μόνο την ευθύνη 25 παιδιών -κάτι που από μόνο του είναι τεράστιο, ειδικά αν πρόκειται για νήπια, αλλά για κάποιων χιλιάδων παιδιών. Γνωρίζω πώς είναι να θέλεις μέσα από τον Δήμο να βοηθήσεις, να ξέρεις πόσο σημαντική είναι η κάθε υποστήριξη, αλλά να μην μπορείς, ελλείψει χρημάτων, διαστρεβλωμένου νομοθετικού πλαισίου, χρονοβόρων διαδικασιών. Να προσπαθείς να κάνεις αληθινές κινούμενες με ευελιξία, για να λυθούν λειτουργικά προβλήματα των σχολείων. Η κρατική χρηματοδότηση δε φτάνει ούτε για το ρεύμα πλέον και τα κονδύλια για τις σχολικές καθαρίστριες, πάντα έρχονται μειωμένα.

Συνάδελφοι, ο καθένας από τη θέση και την εμπειρία του, εκλεγμένοι από το σώμα, οφείλουμε να μεταφέρουμε προς τους συναδέλφους μας, αλλά και προς την κοινωνία, μια σοβαρή φωνή ενότητας. Η ΔΟΕ οφείλει να καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, ουσιαστικές κι εφαρμόσιμες κι όχι τσιτάτα. Όσο αφορά τις προτάσεις που ακούστηκαν, θα συμφωνήσω, διότι τόσα χρόνια δεν άλλαξαν και πολλά.

Διεκδικούμε αρχικά την ίδρυση νέων οργανικών θέσεων για εκπαιδευτικούς γενικής και ειδικής εκπαίδευσης, αλλά και τις ειδικότητες, ώστε να υπάρχει σταθερότητα και αίσθηση ασφάλειας στη ζωή των εκπαιδευτικών, αλλά και των μαθητών τους. Στοιχεία σημαντικά, ειδικά στον ευαίσθητο χώρο της κάθε είδους ειδικής δυσκολίας, ή/και αναπηρίας, όπου η σύνδεση με το

πρόσωπο αναφοράς, αποτελεί αναγκαία συνθήκη για τη μάθηση.

Διεκδικούμε την ίδρυση νέων τμημάτων ένταξης, ένα σε κάθε σχολείο, χωρίς όμως όρους και προϋποθέσεις. Στη Χαλκιδική, που ίσως γνωρίζετε πόσο γεωγραφικά δύσκολος νομός είναι, υπάρχει μόνο ένα τμήμα ένταξης νηπιαγωγείου! Ένα! Άρα οι γονείς έχουν να επιλέξουν - αφού τους δίνει το δικαίωμα επιλογής το νομοθετικό πλαίσιο, είτε το ειδικό σχολείο, είτε την παράλληλη στήριξη, ή την παραμονή του παιδιού τους στη γενική τάξη, χωρίς καμία στήριξη, προς αποφυγή "του στίγματός". Γνωρίζετε πως το υπουργείο στέλνει με μεγάλη φειδώ πλέον τις παράλληλες στήριξεις, -που μόνο παράλληλες δεν είναι και δεν εξυπηρετούν καθόλου τις ιδιαίτερες ανάγκες εκπαίδευσης. Οι περισσότεροι γονείς όμως, ανυποψίαστοι όπως είναι, επιλέγουν και διεκδικούν την παράλληλη στήριξη. Έρχονται στο ΚΕΔΑΣΥ με το χαρτί του ιδιώτη και μας λένε: "μου είπε ο θεραπευτής, ή ο αναπτυξιολόγος, πως πρέπει το παιδί μου να πάρει παράλληλη". Υπ' όψη πως στο νοσοκομείο της Χαλκιδικής δεν υπάρχει ούτε ένας παιδοψυχίατρος, με ότι συνεπάγεται αυτό. Ένας ιδιώτης γιατρός ή θεραπευτής από την μια κι ένας απεγνωσμένος γονέας από την άλλη, μπορούν να ματαιώσουν μια ολόκληρη ομάδα ειδικών που στελεχώνουν τα ΚΕΔΑΣΥ. Όπως κι όταν τα στελεχώνει το υπουργείο, με αναπληρωτές που εναλλάσσονται κάθε χρόνο. Μέλη της επιτροπής, γνωρίζοντας το δικαίωμα του γονέα να μη χρησιμοποιήσει την αξιολόγηση από το ΚΕΔΑΣΥ, υποχωρούν πολλές φορές στη θέληση του, σκεπτόμενοι τη λειτουργία μιας τάξης -και το μέλλον ενός παιδιού, χωρίς στήριξη από δεύτερο εκπ/κο και έτσι ξεκινά ένας φαύλος κύκλος, ένα λάθος μονοπάτι που κανένας δε βγαίνει κερδισμένος. Τις περισσότερες φορές φοιτούν δύο και τρία παιδιά με διαφορετικές αναπτυξιακές δυσκολίες, στο ίδιο τμήμα, με ή/και χωρίς παράλληλη, η οποία μπορεί να μοιράζεται και σε άλλο τμήμα. Έτσι ένα παιδί π.χ. με νοητική καθυστέρηση, με βαρύ αυτισμό ή σοβαρά συμπεριφορικά προβλήματα, παραμένει αβοήθητο, όπως και ο εκπαιδευτικός της τάξης. Θέλω να καταλήξω πως το δικαίωμα του γονέα θα έπρεπε να σταματά εκεί που ακυρώνεται η τεκμηριωμένη πρόταση μιας επιτροπής ειδικών που γνωρίζει την ελληνική πραγματικότητα των σχολείων μας.

Συνεχίζω, αναφέροντας την αναγκαιότητα της ίδρυσης επιτροπών πρώιμης διάγνωσης, μία για κάθε Δήμο. Έτσι ώστε όταν το παιδί φτάνει στο Νηπιαγωγείο, να έχει ήδη αξιολογηθεί η όποια δυσκολία του και να έχει ξεκινήσει η όποια εκπ/κη ή θεραπευτική παρέμβαση. Να μην φτάσει το παιδί στο νηπιαγωγείο, πιάσουμε Χριστούγεννα και ακόμη προσπαθούμε να πείσουμε το γονέα πως κάτι δεν πάει καλά και πως πρέπει να συμφωνήσει για να αρχίσει η διερεύνηση των αναγκών και της ειδικής παρέμβασης για το παιδί του. Είναι δική μας ευθύνη να τα εντάξουμε όλα αυτά στις διεκδικήσεις μας. Ο γονέας έχει σαφώς αγάπη για το παιδί του, αλλά δεν έχει τις γνώσεις και την εμπειρία. Επομένως, εμείς δεν

έχουμε δικαίωμα να μην εντάσσουμε στις διεκδικήσεις μας, την πρώιμη διάγνωση και παρέμβαση.

Μπορούμε να διεκδικήσουμε την πρόσληψη περισσότερων παιδοψυχιάτρων σε δημόσιες δομές υγείας, οι οποίοι θα εξυπηρετούν έγκαιρα το γονέα υποστηρίζοντας τις ομάδες των ΚΕΔΑΣΥ; Ας το εντάξουμε κι αυτό στις διεκδικήσεις μας, όπως και τη χιλιομετρική αποζημίωση των εκπ/κων του ΚΕΔΑΣΥ για την παρατήρηση και υποστήριξη των εκπ/κων γενικής εκπαίδευσης, στο σχολείο κι όχι δια τηλεφώνου. Στην επαρχία και σε νομούς όπως η Χαλκιδική, οι μετακινήσεις είναι δύσκολες και η αλληλεπίδρασή μας με τα σχολεία, σπάνια υλοποιείται δια ζώσης.

Άλλο σημαντικό ζήτημα που παραμένει σε εκκρεμότητα είναι τα 25άρια τμήματα που γίνονται και 27άρια, με την παρουσία μαθητών με ιδιαίτερες δυσκολίες, κάτι που προανέφερα. Ο δεύτερος εκπαιδευτικός στην τάξη θα έλυσε πολλά προβλήματα, όπως αυτά των αδειών, όπου αναστατώνεται ένα ολόκληρο σχολείο, πόσο μάλλον ένα νηπιαγωγείο.

Διεκδικούμε πιο γρήγορες διαδικασίες, για τη δημιουργία αξιοπρεπών σχολικών δομών. Δεν είναι ανάγκη μια έτοιμη μελέτη να περνάει από δέκα στάδια ελέγχου, αν έχει κριθεί αναγκαία. Λυπάμαι που το αναφέρω, αλλά ενδεικτικά το 2012 κληθήκα να δω τα αρχιτεκτονικά σχέδια για το νέο ειδικό σχολείο στον Δήμο μας. Αρχικά, κόλλησε στη χρηματοδότηση, γιατί αξιολογήθηκε ως καλό το σχολείο μας, σε σχέση με άλλα και εντέλει χάθηκαν τα χρήματα γιατί δε μπόρεσε άλλος δήμος να τα απορροφήσει. Μετά εντάχθηκε σε άλλο ευρωπαϊκό πρόγραμμα, πέρασε όλες τις διαδικασίες, χρηματοδοτήθηκε, ξεκίνησε να σκάβεται και το 2023 το εγκατέλειψε ο εργολάβος ως ασύμφορο, λόγω ανατιμήσεων. Και μιλάμε για έναν δήμο που στηρίζει έμπρακτα την εκπαίδευση και κυρίως τον ευαίσθητο χώρο τη αναπηρίας. Παραμένουμε στο παλιό διδακτήριο ζωγραφίζοντας τους τοίχους και στηριζόμαστε στο φιλότιμο και στο μεράκι των εκπαιδευτικών που εργάζονται εκεί.

Άλλο θέμα διεκδίκησης αποτελεί η αύξηση του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού. Ένας λογοθεραπευτής για 37 μαθητές ειδικού δημοτικού και άλλους 9 του συστηματικού ειδικού νηπιαγωγείου γίνεται; Πως θα πείσω το γονέα να εμπιστευτεί το ειδικό σχολείο χωρίς να απολαμβάνει το παιδί του λίγες ακόμη ώρες την εβδομάδα δωρεάν ειδική θεραπευτική παρέμβαση; Αυτό δε λέγεται υποστήριξη...

Επαναλειτούργια διδασκαλείων ειδικής αγωγής. Ότι έμαθα από κει το έμαθα. Το μεταπτυχιακό και ότι άλλο ακολούθησε το έκανα για την καλύτερη κατάρτιση μου. Δεν μπορεί να ζητά το υπουργείο από το δάσκαλο γενικής αγωγής, να υποστηρίξει "διαφοροποιημένα" καταστάσεις που δεν έχει εκπαιδευτεί να χειρίζεται. Πρέπει να ξέρει π.χ. τι είναι ο αυτισμός. Πρέπει να ξέρει πώς θα προσεγγίσει και θα στηρίξει μαθησιακά ένα παιδί με ΔΕΠΥ.

Επαναλαμβάνω την αναγκαιότητα σύστασης νέων οργανικών θέσεων. Υπάρχουν πάρα πολλά κενά που δεν τα δίνουν ως οργανικά κενά, για πολλούς λόγους και το ξέρετε. Και στα σχολεία, αλλά και στα ΚΕΔΑΣΥ.

Θεσμοθέτηση νομικού συμβούλου για κάθε Σύλλογο με την οικονομική στήριξη της ΔΟΕ. Κάθε σχολείο, κάθε συνάδελφος κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή, από κάθε θυμωμένο και καχύποπτο γονέα. Και τι κάνουμε ως σύλλογος; Αναρωτιόμαστε μέχρι πότε διαχειριζόμενοι χρήματα άλλων, μπορούμε να στηρίζουμε συναδέλφους καλύπτοντας τις αμοιβές δικηγόρων.

Ένα θέμα επίσης που χρόνια βρίσκεται στην ατζέντα μας, αλλά δεν έχει ικανοποιηθεί είναι η ίση αντιμετώπιση των αναπληρωτών, σε κάθε θέμα, αλλά και στο θέμα των αδειών. Οι αναπληρωτές πλέον είναι γονείς και τα παιδιά τους έχουν τα ίδια δικαιώματα των διορισμένων.

Επειδή ο χρόνος πιέζει, αναφέρω το ωράριο των νηπιαγωγών, που παραμένει ίδιο όλα τα χρόνια. Πλέον οι νηπιαγωγοί καλούμαστε να εργαζόμαστε μέχρι τα 67 μας, χωρίς διάλειμμα και με την ευθύνη πολλών παιδιών στην τάξη. Πόσο εφικτό θα είναι π.χ. για μένα, να είμαι επαρκής σε 10 χρόνια από τώρα;

Υποστήριξη του ολοήμερου σχολείου με τη μορφή του σχολείου διευρυμένου ωραρίου! Τι εποχές! Με ειδικότητες και ουσιαστική υποστήριξη του μαθητή. Και κλείνω με το θέμα που αποτελεί την ομπρέλα των διεκδικήσεών μας, από το 2005 που συμμετέχω στη γενική συνέλευση της ΔΟΕ, αλλά και πολύ παλαιότερα. Αύξηση της χρηματοδότησης για την εκπαίδευση και ορθή διαχείριση των κονδυλίων. Ο δεύτερος εκπαιδευτικός στην τάξη, οι επιμορφώσεις, τα καλύτερα κτίρια, οι διορισμοί, η αναγκαία αύξηση των μισθών μας, η υποστήριξη των εκπαιδευτικών που καλούνται να επιβιώσουν με πανάκριβα ενοίκια στα νησιά, η οικονομική στήριξη των σχολείων μέσα από τις χρηματοδοτήσεις στους δήμους και πολλά άλλα, χωρίς τη γενναία αύξηση των κονδυλίων για την εκπαίδευση δε μπορεί να υλοποιηθεί, όσο καλές προθέσεις κι αν υπάρχουν.

Ολοκληρώνοντας ζητούμε από τα μέλη της ΔΟΕ που θα εκλεγούν, να θέτουν ρεαλιστικά και ξεκάθαρα αιτήματα και να μη αντιδρούν με παλικαρισμούς, μιλώντας με κορώνες -όπως έγινε εδώ μέσα όπου κάποιοι έπαιρναν με κάθε αγένεια το μικρόφωνο για να καμαρώνουν μετά, μέσα από το κανάλι της παράταξης τους στο youtube. Ας γίνουμε όλοι πιο ανθρώπινοι, εκφραζόμενοι με απλή κι όχι ξύλινη γλώσσα, με αίσθηση της ευθύνης όσων λέμε και πράττουμε. Δεν παρασέρνουμε κανέναν συνάδελφο "στον εργασιακό γκρεμό" παρά ετοιμάζουμε νομικά στέρεες προτάσεις, πχ για την όποια αντίστασή μας στην αξιολόγηση. Ο εκπαιδευτικός κόσμος στην πλειοψηφία του, δεν πειθεται με όλα αυτά και παύει να διαβάζει ακόμη και τις κοινοποιήσεις της ΔΟΕ. Με το ακαδημαϊκό ήθος που μας αρμόζει, ας συνεχίσουμε. Σας ευχαριστώ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Κώστας Κορδιστός αντιπρόσωπος του Συλλόγου Ρόδου, εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία, Πρόεδρος του Συλλόγου Ρόδου και αιρετός στο ΑΠΥΣΠΕ Νοτίου Αιγαίου.

Μέσω του υβριδικού συστήματος ψηφοφορίας που κάναμε στον Σύλλογό μας ήρθαμε στη Γενική Συνέλευση 9 αντιπρόσωποι: Οι συνάδελφοι από Κάσο, Καστελόριζο, Χάλκη, Τήλο είχαν για πρώτη φορά δυνατότητα ως μέλη του Συλλόγου να ψηφίσουν. Καταφέραμε να αυξήσουμε τη συμμετοχή στις εκλογές από 870 σε 930 ψηφίσαντες, χωρίς καμία ένσταση. Μάλιστα στα 295 αιτήματα μέσω φόρμας Google συναδέλφων να ψηφίσουν ηλεκτρονικά, είχαμε και μία μοναδική περίπτωση συναδέλφου που έκανε το αίτημα 3 φορές αφού μάλλον αγωνιούσε αν θα γίνει αυτό δεκτό. Συνάδελφός μας, υποψήφιος με την ΑΣΕ, που είχε τη δυνατότητα να ψηφίσει δια ζώσης.

Ενημερωθήκαμε χθες από τον Σπύρο Μαρίνη ότι τον Νοέμβριο ως Αγωνιστική Συσπείρωση θα αξιολογήσουν τις ημέρες και τα έργα των αιρετών. Παρακαλώ όπως δημοσιοποιήσουν εγκαίρως τα κριτήρια και τους δείκτες αξιολόγησης.

Η στάση αυτή της Αγωνιστικής Συσπείρωσης στο υβριδικό σύστημα εκλογών και τις επικείμενες εκλογές αιρετών του Νοεμβρίου μου φέρνει στο μυαλό ένα αγαπημένο τραγούδι του Θανάση Παπακωνσταντίνου που λέγεται Σιμών και τα τελευταία λόγια του λένε: Και τα παρτάλια οι σκέψεις μας πειρατική σημαία, όλα στραβά γινήκανε και όλα είναι ωραία.

Συνάδελφοι, στη Ρόδο πριν το Πάσχα ζήσαμε ένα τραγελαφικό, τραγικό γεγονός της παράνομης κράτησης 2 συναδέλφων λόγω του ελλείμματος του νομικού πλαισίου στήριξης. Δύο εκπαιδευτικοί εκ των οποίων ο ένας είναι και αντιπρόσωπος εδώ στη Γενική Συνέλευση κρατήθηκαν παράνομα 3 ημέρες και ευχαριστούμε την Ομοσπονδία, την ΠΟΣΕΕΠΕΑ, τον Σύλλογο της Κω - Νισύρου και τον Σύλλογο Καλύμνου που ανταποκρίθηκαν άμεσα και εξαιτίας του μαζικού κινήματος οι συνάδελφοι αυτοί απελευθερώθηκαν. Αλλιώς μπορεί και σήμερα να κρατούνταν. Έμποροι ναρκωτικών οι οποίοι πριν από αυτούς πήγαν στον Ανακριτή αφήθηκαν ελεύθεροι και εκείνοι κρατήθηκαν λες και ήταν η απειλή της κοινωνίας. Κατηγορούμενοι για κακούργημα, για συνέργεια αρπαγής ανηλίκου.

Τα κτιριακά. Οι μισές σχολικές μονάδες της Ρόδου, ναυαρχίδας του τουρισμού, είναι άνω των 100 ετών. Ο κ. Λέκκας του ΟΑΣΠ σε τοποθέτησή του είπε ότι όσα σχολεία έχουν κατασκευαστεί με τον αντισεισμικό κανονισμό του 2000 είναι θωρακισμένα. Στο ερώτημα πόσα είναι αυτά απάντησε το 9% όλων των δημόσιων κτιρίων στην Ελλάδα. Οι Δήμαρχοι αλλάζουν και τα προβλήματα μένουν. Ακούμε συνεχώς τη σωτήρια λύση των ΣΔΙΤ. Μέσα στο 2024 θα έπρεπε να παραδοθούν 13 νέες σχολικές μονάδες στη Ρόδο. Όχι μόνο δεν έχουν παραδοθεί αλλά δεν έχει μπει θεμέλιο σε καμία από αυτές.

Όσον αφορά τα οικονομικά, συμφωνούμε με τις διεκδικήσεις της Ομοσπονδίας και θα θέλαμε να προστεθούν σε αυτές: ο διπλασιασμός του επιδόματος παραμεθορίου όπως ισχύει πλέον στους στρατιωτικούς και στους εφοριακούς και κοινωνικές κατοικίες για εργαζομένους στην παιδεία και την υγεία.

Ευχαριστώ για τον χρόνο σας, καλούς αγώνες.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Κορομηλάς Περικλής, δόκιμος νεοδιόριστος εκπαιδευτικός από το 2021, μη αξιολογούμενος.

Μέχρι το 2021 είχαμε την ταμπέλα του αναπληρωτή, τώρα έχουμε και την ταμπέλα του δόκιμου, του αξιολογούμενου ή του εν δυνάμει αξιολογούμενου. Το λέω αυτό για να σας αποδείξω ότι οι συνάδελφοι συμμετέχουν στην απεργία - αποχή όχι ανάλογα με το ποια είναι η παράταξη τους όπως κάποιοι θέλουν να τους βάλουν ταμπέλες, αλλά οι συνάδελφοι συμμετέχουν επειδή θέλουν να τηρήσουν τις αποφάσεις της ΔΟΕ και των Συλλόγων τους. Ενώ κάποιοι την ίδια στιγμή αρνούνται να εφαρμόσουν αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ ή τις εφαρμόζουν κατά το δοκούν.

Χαίρομαι που βρίσκομαι στην 93^η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Μία Συνέλευση που θα καθορίσει την πορεία

του για τα επόμενα χρόνια. Χαίρομαι που είμαι εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία. Την παράταξη των νικηφόρων αγώνων. Γιατί ο κλάδος, ότι πέτυχε ως σήμερα το πέτυχε με την παράταξή μας μπροστάρη. Με μεγάλες απεργίες και όχι με απεργίες - αποχές που δεν έχουν κανένα κόστος και καλλιεργούν την πεποίθηση στους συναδέλφους ότι μπορείς να κερδίσεις χωρίς κόστος.

Γι' αυτό και σήμερα όλοι εσείς που στηλιτεύετε τους νόμους της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας τι ζητάτε; Να επανέλθουν οι νόμοι της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που και τότε αντιδρούσατε μ' αυτούς τους νόμους.

Τη διετία που πέρασε η Ομοσπονδία ασχολήθηκε κυρίως με το θέμα της αξιολόγησης. Πιστεύετε ότι υπάρχει κάποιος ανάμεσα στους συναδέλφους ο οποίος θέλει την αξιολόγηση; Πιστεύετε ότι με τον τρόπο που αγωνιστήκαμε, καταφέραμε να καταργήσουμε το νόμο για την αξιολόγηση; Το μόνο που κάναμε είναι να κατηγοριοποιήσουμε τους νεοδιόριστους σε αξιολογούμενους και μη,

τους διευθυντές σε αξιολογητές και μη, λες και αυτοί δεν είναι μέλη μας και δεν πρέπει να τους προστατεύσουμε.

Όλο αυτό όμως κάποιους ευνοεί. Επιδιώκουν αυτό το διχασμό για παραταξιακά οφέλη. Εμείς, εγώ προσωπικά αλλά και η παράταξή μου, πιστεύουμε ότι η απεργία - αποχή θα πρέπει να υπάρχει ως εργαλείο για όποιον συνάδελφο θέλει. Το είχαμε ψηφίσει και στο ΔΣ της ΔΟΕ και στην Ολομέλεια Προέδρων που είχε ψηφιστεί αυτή η απόφαση. Ζητούν κάποιιοι να επικαιροποιηθεί η απόφαση από την 93^η Γενική Συνέλευση για απεργία απόχρη δηλαδή να γυρίσουμε και να επικαιροποιήσουμε όλες τις αποφάσεις της ΔΟΕ από τη λειτουργία της έως σήμερα;

Από την άλλη όμως δεν θα μας εμποδίσει κανένας να ενημερώνουμε τους συναδέλφους για τις κυρώσεις οι οποίες προβλέπονται από τον νόμο.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, ο λύκος και αν εγέρασε και άσπρισε το μαλλί του, μήτε τη γνώμη άλλαξε, μήτε την κεφαλή του. Μην βλέπετε σε αυτή εδώ την αίθουσα τους συναδέλφους της ΑΣΕ που σας κάνουν καρδούλες και σας στέλνουν φιλάκια. Δεν έγιναν αρνάκια. Μην τρέφετε αυταπάτες. Θέλουν ένα σωματείο μειοψηφικό, φοβικό, κλειστό, στο οποίο θα αποφασίζουν μέσα από

κλειστές πόρτες. Δεν διστάζουν να κοροϊδεύουν τους συναδέλφους μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις. Στον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Π.Ε. Μεσσηνίας το μέλος της ΑΣΕ στο Δ.Σ Ξιφουλκούσε κατά των παρατάξεων που μιλούσαν για ενδεχόμενες ποινές σε όσους δεν συμμετείχαν στην απεργία αποχή αλλά ο ίδιος αξιολόγησε κανονικότητα στο σχολείο του για να μην χάσει την θέση του διευθυντή.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Από αυτή την αίθουσα πρέπει να φύγουμε με καθαρές αποφάσεις και καθαρές θέσεις. Δίνουμε το χρόνο στους εκπροσώπους της ΑΣΕ να μας απαντήσουν. Θα συμμετέχετε τον Νοέμβριο στις ηλεκτρονικές εκλογές των αιρετών; Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Πάρτε τον λόγο και απαντήστε μας ξεκάθαρα.

Αγώνας χωρίς κόστος δεν υπάρχει. Μία απόφαση πρέπει να πάρουμε στην 93^η Γενική Συνέλευση, κανένα σχολείο να μην ανοίξει στις 11 Σεπτεμβρίου. Απεργία δι-αρκείας με κυρίαρχο αίτημα την άμση οικονομική αναβάθμιση όλων των συναδέλφων. Δεν αντέχουμε άλλο, με αυτόν τον μισθό δεν μπορούμε να ζήσουμε. Αγώνας για μια καλύτερη ζωή.

Σας ευχαριστώ.

ΒΕΤΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι η Βέτα η Κορωνάιου, αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο Δασκάλων - Νηπιαγωγών Χαλκίδας.

△εν μπορείς εύκολα να μιλήσεις για τη βία των ανθρώπων. Μπορούμε όμως εμείς σαν εκπαιδευτικοί να μιλήσουμε για τον τρόπο που δεχόμαστε τη βία. Εμείς οι εκπαιδευτικοί πώς την αναπαράγουμε; Τη νομιμοποιούμε, τη χρησιμοποιούμε, την αθλώνουμε, την

κάνουμε κοινότυπη, τη χρησιμοποιούμε ως οικείο τρόπο επίλυσης παραταξιακών διαφορών.

Στόχος κάποιων η πολυδιάσπαση. Αυτοί που αξιολογούνται και αυτοί που αρνούνται. Φτιάξαμε λοιπόν την ομάδα των συμβιβασμένων, αυτών που είναι ένοχοι και απέναντι είναι οι άλλοι, οι καλοί, οι αγωνιστές, οι υποστηρικτές του όχι σε όλα.

Το όχι σε όλα, συνάδελφοι, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί ριζοσπαστική τακτική, αλλά παρωχημένη μορφή αγώνα. Οι πιο εξουσιαστικές - ναρκισσοιστικές - αυταρχικές συμπεριφορές διακινούνται όλο αυτό το διάστημα με θύματα κυρίως τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς

και τελικά όλους τους εκπαιδευτικούς. Δυστυχώς αυτές οι συμπεριφορές δεν αφορούν μόνο την κυβερνητική πολιτική αλλά και συγκεκριμένες παρατάξεις. Παράδειγμα φοβερό στον Σύλλογό μας είναι όταν συγκεκριμένη παράταξη κούνησε το δάχτυλο σε νεοδιορισμένη εκπαιδευτικό εγκalώντας την επειδή ζήτησε να αξιολογηθεί, χωρίς να ξέρει ούτε την κατάσταση την οποία βρίσκεται, ούτε τον λόγο της επιλογής αυτής, ούτε για ποιο λόγο το επέλεξε,

Αυτή είναι η δημοκρατία; Αυτό πρεσβεύουμε εμείς οι εκπαιδευτικοί εδώ; Και η Διευθύντρια του σχολείου αρνήθηκε να αξιολογήσει τη συγκεκριμένη εκπαιδευτικό, ενώ η ίδια είχε πολύ καλά αξιολογηθεί.

Δεν είναι λοιπόν θέμα παραταξιακό μόνο, αλλά είναι και θέμα προσωπικού αξιακού κώδικα του καθένα από μας, που είμαστε εδώ μέσα, που εκλεγόμαστε για να εκπροσωπήσουμε συγκεκριμένες θέσεις.

Αλήθεια, κατηγοριοποιούνται τώρα τα σχολεία με την αξιολόγηση; Τόσα χρόνια δεν είναι κατηγοριοποιημένα; Δεν έχουμε σχολεία που οι υποδομές οι κτιριακές είναι απαράδεκτες; Στη Χαλκίδα τουλάχιστον έχουμε 4 Νηπιαγωγεία τα οποία είναι σε κτίρια που είναι χαρακτηρισμένα ότι δεν έχουν ασφάλεια για τα παιδιά. Τώρα έγινε η κατηγοριοποίηση; Τα ωράριά μας μέσα στο ίδιο το νηπιαγωγείο είναι το ίδιο για όλους; Όχι, βέβαια.

Είμαστε στο ίδιο έργο θεατές. 100 χρόνια διεκδικούμε το ωράριο των νηπιαγωγείων και των ολιγοθέσιων σχολείων, υποδομές για τα σχολεία, εξοπλισμούς.

Κάθε φορά συνάδελφοι, που βρέχει ή κάνει ζέστη θα κλείνουμε τα σχολεία; Αυτή είναι η απάντηση; Αυτή είναι η αντισταθμιστική αγωγή που εμείς όλοι οι εκπαιδευτικοί οφείλουμε να έχουμε; Αυτό παρέχει το δημόσιο σχολείο στα παιδιά; Δεν πρέπει κάτι να γίνει γι' αυτό;

Κανένας δεν μιλάει όμως γιατί ο αγώνας έχει γίνει μονοθεματικός.

Ο αγώνας είναι μόνο η αξιολόγηση, η οποία φυσικά είναι μία απαράδεκτη γραφειοκρατική διαδικασία, όμως, συνάδελφοι, υπάρχουν σοβαρά ζητήματα που επηρεάζουν την ποιότητα του δημόσιου σχολείου.

Θα μιλήσουμε για τις ΕΔΕΑΥ που δεν υπάρχουν; Για τα παιδιά που έρχονται αδιάγνωστα στα νηπιαγωγεία και προσπαθούμε σαν πρώτο σχολείο να αντιμετωπίσουμε τα όποια προβλήματα; Θα μιλήσουμε για τις επιμορφώσεις που είναι στον αέρα; Ένα νέο αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών έχει βγει στα νηπιαγωγεία και κανένας δεν ασχολείται, παρά μόνο με ένα WEBEX μας είπαν 5 πράγματα; Σε μας είναι πραγματικότητα το νέο αναλυτικό πρόγραμμα. Θα μιλήσει κανείς γι' αυτό;

Βρισκόμαστε σε μια ιστορική κρίσιμη στιγμή. Δεν υπάρχει χρόνος, δεν έχουμε την πολυτέλεια να αναλωνόμαστε σε ατέρμονες και αυτοαναφερόμενες διεργασίες, την ώρα που η εκπαίδευση αποζητά διεξοδο στα προβλήματα. Οι συνάδελφοι μας θέλουν δίπλα τους και εμείς είμαστε δίπλα τους. Αφουγκράζομαι, θα πει δέχομαι και την άλλη άποψη αυτού που θέλει να αξιολογηθεί, συναισθάνομαι τις δυσκολίες στην καθημερινότητα του σχολείου, αντιλαμβάνομαι την εξουθένωση των συναδέλφων, κατανοώ τις ελλείψεις των σχολείων και αγωνίζομαι.

Οφείλουμε να ανταποκριθούμε στον ιστορικό μας ρόλο. Με αυτοπεποίθηση, εξωστρέφεια και με τον αξιακό κώδικα που έχει η Δημοκρατική Συνεργασία. Όλοι εμείς που απαρτίζουμε τα ψηφοδέλτια της Δημοκρατικής Συνεργασίας, εκλεγμένοι ή όχι, είμαστε δίπλα σε όλους.

Επιλέγουμε την υπέρβαση του αγώνα με τολμηρές επιλογές και αποφάσεις, γιατί αυτό έχει σημασία, για το σχολείο που όλοι αξίζουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΡΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ - ΕΥΟΣΜΟΥ)

Καλημέρα συνάδελφοι. Ονομάζομαι Παναγιώτης Κουκουρίκος, είμαι δάσκαλος ειδικής αγωγής, ΠΕ 71, με δεύτερη ειδικότητα στη δημόσια εκπαίδευση αυτή του πληροφορικού, ΠΕ 86. Κάνω ιδιαίτερη αναφορά σε αυτή τη δεύτερη ειδικότητα για το λόγο ότι οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων αποτελούν εδώ και πολλά χρόνια ένα σημαντικό κεφάλαιο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, με υποεκπροσώπηση δυστυχώς σε συλλογικές διαδικασίες, τη στιγμή που τα ζητήματα που τους απασχολούν είναι καίρια και σημαντικά και σχετίζονται άμεσα με το μοντέλο λειτουργίας του σημερινού σύγχρονου δημόσιου σχολείου.

Εργάζομαι συνολικά 18 χρόνια, 3 ως ωρομίσθιος, 11 ως αναπληρωτής και τα 4 τελευταία ως μόνιμος εκπαιδευτικός, καθώς διορίστηκα το 2020 στους πρώτους

διορισμούς της ειδικής αγωγής. Προέρχομαι από τον Σύλλογο Η' της Θεσσαλονίκης, τον Σύλλογο Κορδελιού - Ευόσμου και είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Συνάδελφοι, σας ξανασυναντώ σ' αυτήν εδώ την αίθουσα μετά από 7 χρόνια, όπου το 2017, στην 86^η Γενική Συνέλευση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, καταφέραμε μέσα από μια δύσκολη διαδικασία να συνθέσουμε απόψεις και να συμφωνήσουμε πλειοψηφικά, μετά από πάρα πολλά χρόνια, σε ουσιαστικές και ολοκληρωμένες θέσεις για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση. Και αυτό ήταν μία μεγάλη κατάκτηση του κλάδου, για το λόγο ότι ο κλάδος είχε θέσεις οι οποίες απαντούσαν στο νομικό πλαίσιο της προηγούμενης 15ετίας.

Γιατί κάνω αυτή την ιστορική αναδρομή; Γιατί για να πορευτούμε στο μέλλον με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, θα πρέπει να δούμε τι ακριβώς συνέβη και ο κλάδος πέτυχε μεγάλες νίκες στο παρελθόν, με άμεσο αποτέλεσμα στα επαγγελματικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών. Η συμφω-

νία, λοιπόν, αυτή του 2017, επιτρέψτε μου να σας πω ότι ήταν η κινητήριος δύναμη η οποία έδωσε την ώθηση οι πρώτοι διορισμοί, μετά από μια δεκαετία αδιοριστίας, να είναι αυτοί στην ειδική αγωγή.

Δυστυχώς, όμως, ο κλάδος δεν κεφαλαιοποίησε αυτή την επιτυχία, με αποτέλεσμα οι διορισμοί να θεωρηθούν μεγάλη επιτυχία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Πλέον είμαστε στο 2024. Το τοπίο έχει αλλάξει αισθητά και εδώ και μια διετία - τριετία κυφορείται ένα νέο νομικό πλαίσιο για την ειδική αγωγή και ο κλάδος μας θα πρέπει να έχει ολοκληρωμένες θέσεις για όλες τις δομές της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Πάμε στα ειδικά σχολεία. Υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα με τις υποδομές των ειδικών σχολείων. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Ανατολικής Θεσσαλονίκης, όπου, εν μέσω σχολικής χρονιάς, ειδικά δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία έκλεισαν και οι μαθητές μεταφέρθηκαν στοιβαγμένοι σε άλλες παρακείμενες δομές, οι οποίες φυσικά δεν μπορούσαν να τους εξυπηρετήσουν. Το ζήτημα της χρηματοδότησης και των υποδομών των ειδικών σχολείων πρέπει να μπει πρώτο στην ατζέντα των ζητημάτων της ειδικής αγωγής.

Τμήματα ένταξης. Τα νέα τμήματα ένταξης εδώ και μια τετραετία είναι υπό ίδρυση. Πέρυσι, ιδρύθηκαν μόλις 50 νέες οργανικές θέσεις, τη στιγμή που τα αιτήματα ξεπερνούσαν τα 400. Η διεθνής βιβλιογραφία και οι αυξημένες ανάγκες των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες είναι αυτές που επιτάσσουν την ίδρυση τμήματος ένταξης σε κάθε εξαθέσιο δημοτικό σχολείο και δύο οργανικές θέσεις σε κάθε δωδεκαθέσιο.

Πάμε, τώρα, στην τρίτη δομή της ειδικής αγωγής, την παράλληλη στήριξη, η οποία ελλείπει κονδυλίων για τις προσλήψεις των αναπληρωτών, κινδυνεύει να μετεξελιχθεί σε μία δομή η οποία θα υπολειπεται. Ποια είναι η απάντησή μας σε όλο αυτό; Η μετεξέλιξη του θεσμού της παράλληλης στήριξης, της συνεκπαίδευσης, θα πρέπει να είναι ο δεύτερος εκπαιδευτικός μέσα στις σχολικές τάξεις.

Μιας και μίλησα για οργανικές θέσεις, να μην ξεχνάμε τις νέες οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών ειδικότητων, που τις αναμένουμε εδώ και χρόνια και η ίδρυσή τους θα είναι η μόνη ουσιαστική λύση στις μεταθέσεις και στις αποσπάσεις αυτών των κλάδων, αλλά και στους διορισμούς των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Φυσικά, επιτακτική είναι και η επαναφορά του δασκάλου του ολοήμερου που την έχουμε ξεχάσει και δεν άκουσα εδώ μέσα να συζητείται. Είναι κάτι που πρέπει να γίνει πράξη τώρα. Τότε μόνο θα ανοίξει η στρόφιγγα των μαζικών διορισμών.

Συνάδελφοι, σας ανέφερα ότι βρίσκομαι σ' αυτή την αίθουσα 7 χρόνια μετά από την τελευταία μου παρουσίαση, στην οποία ήμουν αναπληρωτής εκπαιδευτικός. Η αποχή μου λοιπόν αυτή, αποχή αλλά όχι απεργία, από τα συνδικαλιστικά δρώμενα, μου έδωσε τη δυνατότητα να πάρω το ρόλο του παρατηρητή του τι συμβαίνει όλα αυτά τα χρόνια στην Ομοσπονδία, στους Συλλόγους

και κυρίως μέσα στα σχολεία. Οι συνάδελφοι βιώνουν την εξής κατάσταση. Υπάρχει μια τεράστια απαξίωση των συνδικαλιστικών οργανώσεων, της Ομοσπονδίας και των Συλλόγων. Να σας πω γιατί συμβαίνει αυτό; Η απάντηση είναι ότι οι εκπαιδευτικοί δεν είναι αδιάφοροι, όπως πολλοί λένε, αλλά απαιτούν σοβαρές και υπεύθυνες στάσεις. Πιστέψτε με, μόνο με σοβαρές και υπεύθυνες στάσεις ο κλάδος θα αποκτήσει την αξιοπιστία που είχε στο παρελθόν. Την αξιοπιστία που αξίζει σε μία Ομοσπονδία των 80.000 εκπαιδευτικών.

Η λογική, λοιπόν, ότι τα ενιαία κείμενα είναι αυτά που κράτησαν όρθιο τον κλάδο είναι ένα ωραίο τοπίο για τα εκλογικά σας ακροατήρια, όμως οι συνάδελφοι θέλουν ουσιαστικές λύσεις μέσα στην καθημερινότητα του δημόσιου σχολείου και όχι εύκολες λύσεις.

Και πάμε στην περίφημη αξιολόγηση. Θα σας μιλήσω ως νεοδιόριστος εκπαιδευτικός ειδικής αγωγής, το κομμάτι του κλάδου το οποίο κλήθηκε να περάσει πρώτο τη διαδικασία της αξιολόγησης. Τι είχαμε, λοιπόν, εδώ; Αντί για μια σοβαρή και υπεύθυνη στάση της Ομοσπονδίας, είχαμε την απεργία - αποχή. Ρωτήστε τον οποιονδήποτε πρωτοετή φοιτητή της Νομικής να σας πει πως ήξερε ότι αυτός ο δρόμος θα οδηγήσει σε αδιέξοδο. Η Ομοσπονδία δεν το ήξερε; Οι Σύλλογοι δεν το ήξεραν; Οι νέοι διευθυντές δεν ήξεραν ότι θα πρέπει να αξιολογήσουν; Με ψέματα και ψευδαισθήσεις νίκης δεν μπορεί να πάει μπροστά ο κλάδος.

Η 93^η Γενική Συνέλευση δε βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι εξέλιξης, αλλά, δυστυχώς, βρίσκεται σε ένα μακρύ και σκοτεινό τούνελ. Η μόνη λύση, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε αυτό τον μονοθεματικό αγώνα, είναι να συμφωνήσουμε σε ουσιαστικές θέσεις, οι οποίες θα πάνε τους εκπαιδευτικούς και τον κλάδο μπροστά. Η εκλογική διαδικασία, η οποία θα ακολουθήσει τις επόμενες μέρες και η σύνθεση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, θα πρέπει να γίνει με γνώμονα τη σύνθεση σε θέσεις και προτάσεις, οι οποίες θα πάνε τον κλάδο μπροστά την επόμενη διετία.

Αναφέρω επιγραμματικά: Ζητήματα άμεσης οικονομικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών. Θωράκιση και υποστήριξη των εκπαιδευτικών στο καθημερινό τους έργο. Σύσταση οργανικών θέσεων σε Γενική και Ειδική Αγωγή. Εξάλειψη της γραφειοκρατίας στα σχολεία. Επικαιροποίηση του πλαισίου των υπηρεσιακών μεταβολών. Όλα τα παραπάνω, είναι ο μόνος δρόμος για να μπορέσει ο κλάδος, η Ομοσπονδία να ανακτήσει τη χαμένη της αξιοπιστία προς τη βάση των εκπαιδευτικών, αλλά και προς την πολιτική ηγεσία, έτσι ώστε να μπορέσει να γίνει μια Ομοσπονδία που δεν θα αρνείται τα πάντα, αλλά θα συμμετέχει, θα συζητά, θα αναδεικνύει και θα επιδιώκει τη βελτίωση της καθημερινής λειτουργίας του δημόσιου σχολείου, προς όφελος των εκπαιδευτικών και των μαθητών.

Σας ευχαριστώ, συνάδελφοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΟΥΠΑΤΣΙΑΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΗΤΕΙΑΣ «Ο ΜΥΣΩΝ»

Καλησπέρα σε όλους.

Κουπατσιάρης Αλέξανδρος από Σύλλογο Σητείας, εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Πρώτα απ' όλα να πω ότι χαιρόμαι που βρίσκομαι εδώ ανάμεσα σε εκπαιδευτικούς που μορφώνουν τα παιδιά του λαού σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, αλλά ταυτόχρονα... βλέπω και έναν διάχυτο προβληματισμό.

Βλέπω εδώ μέσα στην αίθουσα ότι ζούμε σε ένα «inception». Ένα παράλληλο σύμπαν όπου ο καθένας εκκινεί να αναλύει τα γεγονότα και το τι συμβαίνει στον κλάδο από όπου θέλει και με όποιο τρόπο νομίζει φτιάχνοντας μια επίπλοστη πραγματικότητα. Όμως, ο τόπος και ο χρόνος είναι κοινός για όλους. Έχω την αίσθηση ότι για κάποιους αυτό είναι ένα Συνέδριο μεταξύ αξιολογητών και ΑΑ - Αρνητών Αξιολόγησης; Εγώ νομίζω είναι ένα Συνέδριο μεταξύ ίσων, μεταξύ εκπαιδευτικών που έχουμε έναν κοινό τόπο. Πώς θα πάμε μπροστά τον κλάδο και θα κάνουμε καλύτερη την εκπαίδευση, γιατί τα προβλήματα και ο κλάδος δεν μπορούν να περιμένουν και αν συνεχίσουμε έτσι η εποχή και τα προβλήματα θα μας ξεπεράσουν.

Καμία συνθήκη δεν ωριμάζει, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αν δεν δημιουργήσουμε εμείς τις προϋποθέσεις. Και τι έχουμε τώρα; Μικρά σωματεία - ισχνή ΔΟΕ.

Ήμουνα ξανά σ' αυτό το βήμα το 2014 με πάνω από 650 αντιπροσώπους και τώρα έχουμε κάτω από 500. Και να κάνουμε εδώ μια κριτική γιατί συνέβη αυτό. Γιατί όντως η Ομοσπονδία εξέπεμψε θολά μηνύματα, δεν είχε ξεκάθαρους θέσεις, έκανε πιασχυρισμούς, υπήρξε έλλειψη αγωνιστικότητας, αλλά και γιατί υπήρξε μονοθεματικός αγώνας. Αποκοπήκαμε από την κοινωνία. Δεν είμαστε μόνο εδώ μέσα, έχουμε και έξω λόγο.

Και ξέρετε οι ιδεολόγοι του εκπαιδευτικού κινήματος ψάχνουν ένα περιεχόμενο να νομιμοποιήσουν την αριστερή ή αριστεριστική προσέγγισή τους και αυτό συμβαίνει με την πρώτη πράξη του έργου να είναι οι ηλεκτρονικές εκλογές.

Και ρωτάω: πώς θα ενισχύσουμε τα Σωματεία; Πώς θα δυναμώσουμε το Συνδικάτο, εάν συνεχίσουμε σ' αυτόν τον δρόμο που όλο και κλείνει τα συστήματα;

Και προσέξτε: είναι δεδομένη η επίθεση της κυβέρνησης απέναντι στα Συνδικάτα. Ο νόμος Χατζηδάκη με τους περιορισμούς, το σύρσιμο κάθε Ομοσπονδίας και της ΑΔΕΔΥ στα δικαστήρια.

Έτσι λοιπόν, εμείς, αυτήν τη στιγμή τι πρέπει να κάνουμε; Να ανοίξουμε το σύστημα! Μέχρι να ξαναδοθούν άδειες για πρωινές συνελεύσεις και η δυνατότητα για μαζικές διαδικασίες, που θα εξασφαλίζουν τη συμμετοχή όλων, να γίνονται και ηλεκτρονικές εκλογές. Εσθονία, Ελβετία, Βέλγιο, Βραζιλία, Αργεντινή, Ναμίμπια, Νιγηρία, Πακιστάν, Κορέα, Ινδία, μπορώ να σας πω και άλλες χώρες, κάνουν εθνικές εκλογές με ηλεκτρονική διαδικασία. Και εμείς σε έναν τομέα του δημοσίου συζητάμε αν αυτές είναι διαβλητές, αν ενδεχομένως υπάρχει νοθεία, αν οι εκλογικοί κατάλογοι είναι ενημερωμένοι.

Προσωπικά, τα βρίσκω αστεία επιχειρήματα. Αποτελούν μέρος μιας συνδικαλιστικής στρατηγικής που θέλει μικρά σωματεία, έλεγχο και περιορισμό.

Φτάνω στην αξιολόγηση. Δύο χρόνια σερνόμαστε πίσω από αυτήν την ιστορία. Αφήσαμε το Υπουργείο να κάνει τη δουλειά του, αφήσαμε τον κλάδο να θεωρεί ότι επαναστατεί με «εύκολες υπογραφές» και τώρα παίζουμε ένα κρυφτούλι. Αναρωτήθηκε η βάση, αν η απεργία - αποχή ισχύει; Οι στάσεις εργασίας καλύπτουν το Β' επίπεδο; Και τι θα πούμε στον συνάδελφο μετά από 12 ή 15 και 18 χρόνια, που έχει παιδιά, δάνεια, οικογένεια, ενόικιο σπιτιού, την ακρίβεια... Να μην τελειώνει τον Γολγοθά του διορισμού του με τη μονιμοποίηση; Και σίγουρα και

σε κάθε περίπτωση ήταν εκβιαστικό το δίλημμα: μονιμοποίηση - αξιολόγηση για μονιμοποίηση.

Κλείνοντας λοιπόν.

Πρέπει να δούμε τη μεγάλη εικόνα. Η μεγάλη εικόνα είναι αυτή που πρέπει να υπερισχύσει. Καταλαβαίνω την ανάγκη για τις παραδοσιακές διεκδικήσεις, αλλά ζούμε σε μια εποχή που έχει πολύ μεγαλύτερα διακυβεύματα και επίδικα. Αν δεν ενισχύσουμε τον εκπαιδευτικό, αν δεν αναβαθμίσουμε τους εργαζόμενους, και σε αυτή τη συζήτηση χωράνε η Ειδική Αγωγή, οι Συλλογικές Συμβάσεις, οι ειδικότητες, το ωράριο, τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, τα αναλυτικά προγράμματα, η σχολική στέγη και η οικονομική αναβάθμιση, πώς θα πάμε μπροστά;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Καλημέρα σε όλους και όλες.

Καλωσορίσαμε στη Γενική Συνέλευση. Αντιπρόεδρος στο σύλλογο εκπαιδευτικών Μαγνησίας, Κωνσταντίνιδης Φίλιππος. Στο πρώτο εισαγωγικό μέρος κάπου πήρε η μπάλα και τη Μαγνησία για τις παρασπονδίες που έγιναν με τις εκλογικές διαδικασίες. Δεν ξέρω τι πληροφόρηση έχουν οι συνάδελφοί μας για τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών στη Μαγνησία που ήταν υβριδικές. Δεν ήταν μια κρυφή διαδικασία. Το αποφασίσαμε φανερά, στείλαμε τα ενημερωτικά στις σχολικές μας μονάδες και σε κάθε περίπτωση έχουμε δικαίωμα και πάνω απ' όλα τη νομιμότητα να κάνουμε μ' αυτό τον τρόπο τις εκλογές μας. Αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις. Και σεβόμαστε όλους τους συναδέλφους / συναδέλφισσες και τις παρατάξεις που βλέπουν προς άλλη κατεύθυνση. Όμως στη Μαγνησίας η διαδικασία διεξαγωγής των εκλογών, από την προκήρηξή τους είχαν ανακοινωθεί όλες οι διαδικασίες, η

Απέναντι λοιπόν σ' αυτήν τη δυστοπία... οφείλουμε να δώσουμε και δίνουμε ένα ελπιδοφόρο «παρών». Και αυτό μπορεί να γίνει με σύνθεση, με διεύρυνση, με ανοιχτή ατζέντα, με απήχηση στην κοινωνία, ώστε ο κλάδος, όπως ήταν κάποτε στην πρωτοπορία, να επανέλθει ξανά στο προσκήνιο.

Ευχαριστώ!

ημερομηνία κατάθεσης ψηφοδελτίων, δηλώσεων συμμετοχής, ημερομηνία Γενικής συνέλευσης και φυσικά εγκρίθηκαν οι εκλογικές καταστάσεις. Οι εκλογικές καταστάσεις, όπως όλοι ξέρετε, παραδίδονται στον δικαστικό αντιπρόσωπο τουλάχιστον κάποιες μέρες ή ώρες πριν απ' την εκλογική διαδικασία. Και αυτό είναι σαφέστατο. Δεν μπορεί λοιπόν η εκλογική διαδικασία να είναι χωρίς έλεγχο και κανόνες. Και αυτό κάναμε, χωρίς καμιά ένσταση και πάντα με πνεύμα συνεργασίας και σεβασμού στην διαδικασία. Αυτή είναι η μομφή για τη Μαγνησία. Μας βάζετε όμως σε σκέψεις που δεν θέλαμε να μπορούμε. Έρχεστε σήμερα να μας πείτε ότι η εκλογική διαδικασία που οδήγησε στην 93^η Γενικής Συνέλευσης από κάπου μπάζει. Να αρχίσουμε, δηλαδή, να μπαίνουμε και εμείς σε μια λογική γι' τον Νόμο Χατζηδάκη που μάλλον εργαλειοποιείται. Θέλετε να μας βάλετε και σε άλλες σκέψεις; Μήπως, δηλαδή, κάποιος χρησιμοποιούν τον Νόμο Χατζηδάκη ως ταμπέλα, τον παλεύουν αλλά συγχρόνως και τους βολεύει; Μην μας βάζετε σε τέτοιες λογικές. Εμείς αποδεχθήκαμε τα αποτελέσματα των εκλογών, αποδεχθήκαμε τους αντιπροσώπους και επιθυμούμε την επιτυχία στις εργασίες της συνέλευσης.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΣΑΚΗΣ ΚΩΤΟΥΛΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Κωτούλας Σάκης, αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο της Κοζάνης, με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Καταρχήν να σας πω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι είναι η δεύτερη φορά που ο Σύλλογος Κοζάνης κάνει το υβριδικό σύστημα, και τις δύο φορές, και την πρώτη φορά και τη δεύτερη, πριν ακόμα αρχίσει η διαδικασία, συγκεκριμένη παράταξη και η ΑΣΕ και έχει έτοιμη την καταγγελία με τη διαδικασία όσον αφορά τις ηλεκτρονικές εκλογές.

Να σας πω ότι καταγγέλλει κάθε φορά, την οποία όμως

έχουμε πάρει απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου λίγο πλειοψηφικά, 8 στους 9 ότι θα γίνει συγκεκριμένα έτσι η διαδικασία, αλλά δεν μας λένε ότι και την τελευταία φορά και τώρα, η εκπρόσωπος της ΑΣΕ κατεβαίνει αντιπρόσωπος με τις ψήφους της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Ας μας φέρει πίσω τις ψήφους που πήρε για να δούμε θα μπορούσε να κατέβει εδώ; Η διαδικασία είναι ενάντια στην ηλεκτρονική. Αλλά όταν κάνει το άθροισμα βάζει και τις ψήφους της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Και γι' αυτό και κατεβαίνει. Δεν θα το έλεγα αυτό και μίλησα γιατί στην επαρχία, δεν ξέρω τι κάνετε στο λεκανοπέδιο, υπάρχουν και οι προσωπικές σχέσεις. Είμαστε μικρές κοινωνίες και γνωριζόμαστε όλοι.

Μίλησα με την εκπρόσωπο της ΑΣΕ που είναι και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και κατευθείαν έστειλε την καταγγελία στη ΔΟΕ.

ΒΑΣΩ ΜΑΛΕΑ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Παρατηρώντας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τα όσα διαμειβονται και διαδραματίζονται στις τελευταίες Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου νιώθω πως όντως έχουμε περάσει στην εποχή της μεταπολιτικής, του μετα-συνδικαλισμού και του μετα-ανθρώπου. Βιώνουμε, ακόμα και βλέπουμε, τον απόλυτο παραλογισμό που με αρχές και αξίες του χθες, μ' αυτές που τουλάχιστον εμείς έχουμε γαλουχηθεί, δεν υπάρχει καμία σχέση.

Έχουμε εδώ τις δυνάμεις που αυτο-αυτάρεσκα αυτοαποκαλούνται αγωνιστικές, μόνο που οι αγώνες τους γίνονται για μικροπαραταξιακά οφέλη, μια και έχουν απεμπολήσει τα όσα διακυβεύονται στη σημερινή εποχή. Όπως η Δημοκρατία, αν και δεν πιστεύουμε και πολύ στην αστική Δημοκρατία, η Ειρήνη, το Περιβάλλον και ο ίδιος ο Άνθρωπος. Αυτές λοιπόν οι δυνάμεις, στην εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης, τεχνοφοβικοί, χρησιμοποιώντας ένα παρωχημένο και συντηρητικό λεξιλόγιο και πρακτικές, προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τον γίγαντα με χαλίκια.

Όσοι και όσες ερχόμαστε από παλιά και ορίστε το παλιά είτε χρονικά, είτε εννοιολογικά - αξιακά, βιώνουμε έναν απόλυτο παραλογισμό, μια παράνοια. Έχουμε εδώ τις δυνάμεις μας κατακεραυνώνουν, μας κατηγορούν ότι εμείς είμαστε πουλημένοι, ότι συμμετέχουμε στη νεοφιλελεύθερη Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι είμαστε υπέρ των υβριδικών εκλογών, της επιστολικής ψήφου και την ίδια ώρα συμμετέχουν στις Ευρωεκλογές, πηγαίνουν στην Αμερική, στο απόλυτο κακό, να ζητήσουν ψήφο, την επιστολική ψήφο για να συμμετέχουν στη σατανική, διαβολική Ευρώπη. Εδώ στον δικό μας τον κλάδο αποστέλλουν λιβέλους στα σχολεία κατά των ηλεκτρονικών και υβριδικών εκλογών, αλλά ταυτόχρονα συμμετέχουν σ' αυτές, όποτε τους βολεύει και μεθαύριο θα συμμετέχουνε από ό,τι φαίνεται στις εκλογές ανάδειξης αιρετών στα υπηρεσιακά συμβούλια.

Βρίσκουν εχθρούς ως Δον Κιχώτες μέσα στον κλάδο και αφήνουν αλώβητες τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας

που οδηγούν τους εκπαιδευτικούς σε απόγνωση και το δημόσιο σχολείο και την ποιοτική δημόσια δωρεάν εκπαίδευση σε μαρασμό.

Φεύγοντας από τη μακρινή, για κάποιους γραφική, αλλά ερημωμένη Καστοριά και μιλώντας τώρα στο τέλος της σχολικής χρονιάς με τους/ις συναδέλφους/ισσες, μεταφέρω τα συναισθήματά τους, τα οποία φυσικά καταλαβαίνουμε όλοι, γιατί είμαστε σε σχολεία, πόσο αρνητικά είναι.

Εξουθενωμένοι και εξουθενωμένες από την εντεινόμενη και ανούσια γραφειοκρατία. Καταπονημένοι/ες από κλειστά αναλυτικά και ειδικά προγράμματα που εξοβελίζουν τη δημιουργικότητα και τη φαντασία απ' το σχολείο.

Οικονομικά εξαθλιωμένοι από την ακρίβεια σε ενοίκια, είδη καθημερινής χρήσης, ενέργεια, μετακινήσεις, τράπεζες.

Καταπονημένοι εργάζονται σε τμήματα με πολλούς μαθητές και μαθήτριες, σε τμήματα με ακατάλληλες αίθουσες, με αρκετά προβλήματα σε μαθησιακό και κοινωνικό επίπεδο των μαθητών και έρμαια στις ψυχωσικές ορέξεις αποπροσανατολισμένων γονέων.

Οι νέοι συνάδελφοι από την άλλη πλευρά έχουνε μπει απελπισμένοι σε έναν ατέρμονο αγώνα κατάκτησης τίτλων και προσόντων σε ένα επισφαλές εργασιακό περιβάλλον και μέλλον.

Οι νηπιαγωγοί τώρα, οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοί μου, έχοντας σηκώσει ένα πολύ βαρύ φορτίο εργασίας και ψυχολογικής πίεσης αγωνιούν για το μέλλον του ίδιου του νηπιαγωγείου και του κλάδου.

Ξεκινώντας από το ωράριο τώρα των νηπιαγωγών. Έχει ήδη αυξηθεί το ωράριό μας, είναι ήδη εξαντλητικό. Στο ίδιο νηπιαγωγείο οι ίδιες συναδέλφισσες έχουν διαφορετικό ωράριο, άλλο ωράριο έχουνε οι συνάδελφοι που είναι με πρωινή ζώνη, άλλο έχουνε με πρωινό τμήμα και άλλο έχουν οι του ολοήμερου.

Εμείς ως Ομάδα Νηπιαγωγών είχαμε ανοίξει καίρια θέματα που απασχολούσαν και δυστυχώς απασχολούν ακόμα και σήμερα και σε μεγαλύτερο βαθμό τον κλάδο. Προτείναμε από την αρχή τη μείωση ωραρίου και εξίσωση με το ωράριο των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Και αυτό μπορεί να γίνει, το 'χουμε προ-

τείνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια, και χαιρόμαστε που παρατάξεις πια άρχισαν να το ενστερνίζονται, με το/η δεύτερο εκπαιδευτικό στην τάξη.

Ζητούμε την αναγνώριση ως διδακτικού όλου του χρόνου στο Νηπιαγωγείο και φυσικά, αποζημίωση του παραπάνω χρόνου ως υπερωρία.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν πάει άλλο!

Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα αυτιά και τα μάτια μας σε ένα έγκλημα που εξελίσσεται στη Δημόσια Εκπαίδευση. Σε ένα επάγγελμα-λειτουργήματα που όλοι αγαπάμε και γι'

αυτό το επιτελούμε είναι τραγικό να κυριαρχεί ο φόβος, η ανασφάλεια, η εξουθένωση και η απόγνωση.

Εμείς οφείλουμε, εδώ όλοι και όλες μαζί, να δώσουμε, μακριά από άναρθρες κραυγές υστερίας και μισαλλοδοξίας, μια προοπτική ενότητας, ελπίδας και αισιοδοξίας στους συναδέλφους της βάσης, ώστε τελικά να δώσουμε αγώνες μαζικά, να αλλάξουμε την καθημερινότητα των σχολείων, αλλά και ένα ποιοτικό, καλύτερο, δημόσιο, δωρεάν σχολείο για όλους και όλες, ένα σχολείο που αξίζει στη Νέα Γενιά, ένα σχολείο που αξίζει στο μέλλον μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Ευχαριστώ πολύ.

Γιάννης Μαρινάτος, Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ρεθύμνου, εκλεγμένος αντιπρόσωπος στην 93^η Γενική Συνέλευση του κλάδου με το ψηφιοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Πάρα πολύ σύντομα ένα διαδικαστικό σχόλιο. Έχω κάνει μια συνεννόηση με το Προεδρείο και το ευχαριστώ πολύ, ωστόσο επειδή είχαμε αρκετούς ομιλητές και δεν θα μπορούσαν να μιλήσουν, να πω ότι το διεκδικητικό πλαίσιο είναι μια βαθιά πολιτική και συνδικαλιστική διαδικασία που καθορίζει σε μεγάλο βαθμό τις στοχεύσεις, τις ιεραρχήσεις και την περαιτέρω πορεία του κινήματος. Αυτό το λέω γιατί δεν είναι ευθύνη του Προεδρείου, νομίζω πρέπει το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να οργανώσει καλύτερα τον τρόπο με τον οποίο διεξάγεται μια τόσο σημαντική συζήτηση.

Πάρα πολύ σύντομα νομίζω ότι σήμερα, την 3^η ημέρα της Γενικής Συνέλευσης, άναψαν τα αίματα. Μάλλον στον σχεδιασμό κάποιων θεωρώ ήταν κάτι διαφορετικό, να πάμε δηλαδή με αυτό που κάποτε έλεγαν κάποιιοι: με κρύο αίμα. Εδώ σήμερα άναψαν τα αίματα, φοβάμαι ότι κάποιιοι σήμερα απ' τις παρατάξεις το βράδυ θα κάνουν την αυτοκριτική τους και φοβάμαι μην πέσουν και καμπάνες παραταξιακές.

Κοιτάτε, η σημερινή 3^η ημέρα ήταν αποκαλυπτική. Ήταν δηλωτική προθέσεων και πολιτικών και συνδικαλιστικών πρακτικών. Σας ευχαριστούμε πολύ γι' αυτή την προβολή στο μέλλον. Γυρίζουμε σελίδα στη ΔΟΕ λέει η ΑΣΕ. Είδαμε γυρίζοντας σελίδα εσείς, είδαμε γυρίζοντας εσείς τη σελίδα ποια σελίδα θα αντικρίσουμε εμείς στη Διδακτική Ομοσπονδία Ελλάδος. Δεν είναι μια εικόνα σύνθεσης. Δεν είναι μια εικόνα συναίνεσης - υπέρβασης των αντιθέσεων, είναι μια εικόνα με έντονα πολιτικά και συνδικαλιστικά αποτυπώματα, είναι συνδικαλιστικά αποκρουστική, είναι διχαστική και ρεβανσιστική.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι μην αντιδράτε, νομίζω μ' όλα αυτά που ακούστηκαν μπορούμε να κάνουμε και εμείς κάποια σχόλια. Κοιτάτε, είπατε και για τον Γεώργιο Παπανδρέου διάφορα και για την Εγκύκλιο 1010, αν το

πάμε έτσι να σας πω ότι ο Παλμίρο Τολιάτι, ο πολύ γνωστός Ιταλός κομμουνιστής ηγέτης της αριστεράς, της δημιουργίας, και όχι της καταγγελίας, έλεγε ότι ερχόμαστε από πολύ μακριά και πηγαίνουμε πολύ μακριά. Και εμείς να ξέρετε στη Δημοκρατική Συνεργασία και στον πολιτικό μας χώρο ερχόμαστε από μακριά και πηγαίνουμε πολύ μακριά. Ερχόμαστε και από τους αγώνες του Γεωργίου Παπανδρέου, του Γέρου της Δημοκρατίας, που προσπαθήσατε να τον λοιδορήσετε, με όλη αυτή την προσφορά στον εκδημοκρατισμό της παιδείας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι τεράστιες περικοπές που έγιναν από όλες τις κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια μας έχουν φέρει στα όρια της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Δυστυχώς την κρίση δεν την πλήρωσαν οι έχοντες και οι κατέχοντες αλλά οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Οι τιμές των ειδών πρώτης κατανάλωσης και άμεσων αναγκών εκτινάχθηκαν, ενώ οι πολυδιαφημισμένες αυξήσεις κοροϊδία που δόθηκαν μετά από 12 - 13 χρόνια περικοπών και μισθολογικής καθήλωσης ήταν στα όρια της απαξίωσης, του κυνισμού και της οικονομικής παρωδίας. Οφείλουμε να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις μας, διεκδικώντας αυξήσεις στο 10%, τα μισθολογικά κλιμάκια που μας έκλεψαν, την κατάργηση της εισφοράς 2% για τη μείωση της ανεργίας. Την αύξηση του αφορολόγητου στις 12 χιλιάδες ευρώ. Επιστροφή 13^{ου} - 14^{ου} μισθού. Κατάργηση όλων των Νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση. Ζητάμε Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Με οικονομικά και θεσμικά αιτήματα όπως συμβαίνει στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης.

Κοιτάτε, για να γίνουν όλα αυτά, νομίζω ότι μπορεί και πρέπει να μας ενώσουν ορισμένα πράγματα. Η διεκδίκηση να ζούμε με αξιοπρέπεια από τους μισθούς μας και μόνο είναι ένα αίτημα που μπορεί να μας ενώσει.

Για να γίνουν όλα αυτά σίγουρα υπάρχουν διαφορετικοί προσανατολισμοί. Εμείς όμως, το είπε και ο Αλέξανδρος Κουπατσιάρης προχθές, δεν θέλουμε συστήματα κλειστά. Η πολιτική και ο συνδικαλισμός είναι υπόθεση των πολλών. Δεν είναι τσιφλίκι κάποιων παραταξιακών κομματικών στρατών.

Εμείς δεν θέλουμε Συνδικάτα μικρά, περικλειστά, ηχημένα, φοβικά, εμείς διεκδικούμε Συνδικάτα ανοιχτά, δημοκρατικά, νικηφόρα, συμμετοχικά. Με τη Δημοκρατική Συνεργασία προχωράμε μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Καλημέρα σας. Ονομάζομαι Μπαλτάς Αντώνης από τον Σύλλογο Δ/Ν Χαλκίδας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαστε εδώ για να αποτιμήσουμε τα πεπραγμένα της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, να πάρουμε αποφάσεις σε ζητήματα σοβαρά και να αποφασίσουμε για το διεκδικητικό πλαίσιο, για την επόμενη σχολική χρονιά και για το πρόγραμμα δράσης.

Όσον αφορά τα πεπραγμένα πάνω στα οποία καλούμαστε να ασκήσουμε κριτική, αυτά είναι πολύ κατώτερα των περιστάσεων και των προσδοκιών του κλάδου. Η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, η ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, οι μέντορες, οι ενδοσχολικοί συντονιστές, οι εξετάσεις της PISA, ήταν τα ζητήματα που μονοπώλησαν την ατζέντα των αποφάσεων της Ομοσπονδίας. Και βέβαια άλλα ζητήματα εξίσου σοβαρά, ίσως και σοβαρότερα, έμειναν στην αφάνεια ή δόθηκε πολύ μικρή σημασία και απλώς επιδερμικά τα αγίξαμε.

Έχουμε αλήθεια αναλογιστεί τι έχουμε προσφέρει την τελευταία χρονιά στους εκπαιδευτικούς στο δημόσιο σχολείο και στην κοινωνία γενικότερα; Με τη στάση μας στα ζητήματα που απασχόλησαν και απασχολούν το σχολείο, τους εκπαιδευτικούς και την κοινωνία; Είμαστε ικανοποιημένοι απ' την προσέγγιση στα ζητήματα που απασχολούν τους συναδέλφους στα σχολεία καθημερινά; Η πλειοψηφία των συναδέλφων της βάσης εκφράζει τη δυσπιστία στην επιτυχή έκβαση των αγώνων που εσείς επαίρεστε και γυρνάει την πλάτη. Για ποιες νίκες αλήθεια μιλάμε; Η ατομική αξιολόγηση συνεχίζεται, απρόσκοπτα. Η αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονά-

δων συνεχίζεται. Με ενιαία κείμενα ή χωρίς. Οι εξετάσεις της PISA δεν σταμάτησαν. Οι ενδοσχολικοί συντονιστές και μέντορες υπάρχουν σε κάθε σχολείο.

Παράλληλα υπάρχουν και άλλα μεγαλύτερα προβλήματα που εξακολουθούν να ταλανίζουν τους εκπαιδευτικούς. Τα αγνοήσαμε. Σαν δευτερεύοντα. Όλοι μας γνωρίζουμε, όσοι είμαστε στα σχολεία και λειτουργούμε, καθημερινά την κόπωση, την εξουθένωση, το άγχος που καλούμαστε να φέρουμε εις πέρας υπό το βάρος των νέων γραφειοκρατικών ρυθμίσεων και εγκυκλίων του ΥΠΑΙΘ.

Οι μισθοί είναι πενιχροί. Και η όποια μικρή αύξηση δόθηκε πρόσφατα, απορροφήθηκε αυτόματα από τον πληθωρισμό. Η περικοπή του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού είναι θέμα μείζονος σημασίας. Η υγειονομική μας περιθάλψη ανύπαρκτη και το κοινωνικό κράτος άφαντο. Αλήθεια, όλα αυτά που είναι πρωτεύοντα ζητήματα τα αναδείξαμε και δώσαμε τη σημασία που έπρεπε; Ο κλάδος βιώνει εδώ και μια δεκαετία μια κατακύλα, μια μίζερη διαχείριση των προβλημάτων. Πραγματικά, αν μ' αυτά αισθανόμαστε περήφανοι, δεν έχουμε να πούμε τίποτα άλλο.

Δυστυχώς είμαστε αναντίστοιχοι με την κοινωνία. Δυστυχώς η υπευθυνότητα, η σοβαρότητα, η σύνθεση και η συμμετοχή δεν είναι λέξεις που καθορίζουν τη στάση ορισμένων της πλειοψηφίας. Οι ετερόκλητες κάθε φορά αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ μετρώντας τα συν και τα πλην στις παρατάξεις τους, δεν δίνουν φωνή και δύναμη στον κλάδο. Το διακύβευμα, λοιπόν, που τίθεται σήμερα είναι πρωτίστως κύρια αξιακό. Ή θα ασχοληθούμε επιτέλους με σοβαρότητα, υπευθυνότητα, ειλικρίνεια, καθαρό συνδικαλιστικό λόγο και όχι τον ξύλινο, στα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν εμάς τους ίδιους, τα δημόσια σχολεία και την κοινωνία γενικότερα ή αν κλείσουμε τα μάτια σ' αυτά, διακινδυνεύουμε την ύπαρξη και της ίδιας της Ομοσπονδίας πλέον. Η Ομοσπονδία η οποία έκλεισε 100 χρόνια

ζωής και δεν ξέρουμε αν στο μέλλον θα υπάρξει συνέχεια.

Τα πεπραγμένα της ΔΟΕ στην παρούσα συγκυρία και μπροστά στα διογκωμένα προβλήματα που ταλανίζουν τον κλάδο είναι πολύ φτωχά για έναν κλάδο που άλλοτε μας έκανε περήφανους. Δεν υπάρχει χρόνος για μικρο-παραταξιακές λογικές. Τώρα είναι η ώρα των μεγάλων αποφάσεων. Τώρα είναι η ώρα ο κλάδος να ανακτήσει

τη χαμένη του αξιοπρέπεια. Τώρα είναι η ώρα ο κλάδος με τη δική μας στάση να αποκτήσει τη δύναμη, το σθένος να αντιμετωπίσει τα μικρά και μεγάλα προβλήματα. Τώρα είναι η ώρα της σύνθεσης, των διαφορετικών οπτικών, με τη συνεισφορά του καθενός μας. Τώρα είναι η ώρα του μαζί και όχι του εγώ.

Εμπρός λοιπόν για μια νέα πορεία, αντάξια των 100 χρόνων της Ομοσπονδίας μας. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΑΤΣΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καλησπέρα σας. Λέγομαι Νάτσια Ελευθερία, είμαι νηπιαγωγός, μέλος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Ιωαννίνων, αναπληρωματικό αιρετό μέλος στο ΑΠΥΣΠΕ Ηπείρου και αντιπρόσωπος, εκλεγμένη με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Άκουσα με πάρα πολύ ενδιαφέρον τις προηγούμενες μέρες αλλά και σήμερα όλα όσα ειπώθηκαν εδώ στην αίθουσα, τα οποία και σκιαγραφούν απόλυτα την κατάσταση στο πεδίο της εκπαίδευσης.

Θα αναφερθώ στο γενικότερο πολιτικοσυνδικαλιστικό πλαίσιο καταθέτοντας σταχυολογικά κάποιες επισημάνσεις και προτάσεις, από προσωπική εμπειρία αλλά και μεταφέροντας απόψεις των εκπαιδευτικών της βάσης, για την τρέχουσα κατάσταση στην εκπαίδευση αλλά και για την πορεία της περαιτέρω.

Θα ξεκινήσω λέγοντας ότι λίγο καιρό πριν, τον Φεβρουάριο του '24, δημοσιεύθηκε η έκθεση των Ηνωμένων Εθνών για την εκπαίδευση παγκοσμίως. Εκεί η κατάσταση στην εκπαίδευση περιγράφεται ζοφερή, με το διδασκαλικό επάγγελμα να είναι σε κρίση σε όλο τον κόσμο. Το πρόβλημα είναι πολύ ευρύ δηλαδή. Ποιο είναι όμως το ενδιαφέρον σε αυτή την έκθεση; Είναι χαρακτηριστικό ότι ο λόγος που χρησιμοποιείται στο κείμενο δεν περιλαμβάνει γενικότερες εκφράσεις που πολλές φορές χρησιμοποιούνται σε τέτοιου είδους κείμενα, αντίθετα είναι απόλυτα ξεκάθαρος και συγκεκριμένος, καταλήγοντας σε συστάσεις προς τις κυβερνήσεις για την εκπαίδευση.

Ανάμεσα στα άλλα αναφέρεται ότι: Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να πληρώνονται επαρκώς· οι κυβερνήσεις να μειώσουν τον φόρτο εργασίας, να διασφαλίσουν το επάγγελμα, να μην υπάρχουν επισφαλείς συνθήκες εργασίας και όχι συμβασιούχοι και φυσικά να προσφέρεται επιμόρφωση καθώς και πολλές ακόμη συστάσεις. Όλα αυτά βέβαια δεν είναι τυχαία. Είναι αποτέλεσμα όσων παρατηρούνται. Συγκεκριμένα, ενώ οι μισθοί πέφτουν, ο φόρτος εργασίας και η ένταση αυξάνεται. Οι εκπαιδευτικοί εγκαταλείπουν, φεύγουν πριν τη σύνταξη απ' το επάγγελμα, γιατί δεν αντέχουν. Και φυσικά δεν μπαίνουν νέοι στο χώρο γιατί δεν ενδιαφέρονται.

Στο παραπάνω, λοιπόν, πλαίσιο σε παγκόσμια διάσταση είναι απόλυτα κατανοητό ότι ο αγώνας μας έχει νόημα και αξία. Γιατί η εκπαίδευση δεν είναι μιζέρια. Γιατί οι εκ-

παιδευτικοί είμαστε κριτικά σκεπτόμενοι ενήλικες και όχι απλοί αποδέκτες και διεκπεραιωτές γνώσεων. Έχουμε πολύτιμη εμπειρία ώστε να δράσουμε ως φορείς αλλαγής, προσανατολίζοντας όμως τις δυνάμεις μας προς τη σωστή κατεύθυνση.

Το δεύτερο πολύ σημαντικό στοιχείο που αναδεικνύεται είναι ότι ο συνδικαλισμός έχει νόημα. Είναι αναγκαίος, με αλλαγές όμως στον τρόπο δράσης και στη λειτουργία του. Είμαστε εδώ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σε συλλογικές διαδικασίες, για να αλληλεπιδράσουμε ώστε να δημιουργήσουμε μία συλλογική αντίληψη για την εργασία μας, διότι ο ρόλος μας και ατομικά και συλλογικά είναι κομβικός. Και αυτό διότι η αντίσταση και η παρέμβαση απέναντι στις νεοφιλελεύθερες ιδεολογίες και τις πολιτικές που επικρατούν και επηρεάζουν την εκπαίδευση, έχουν σχέση με τον ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο άτομα και συλλογικότητες αντιλαμβάνονται, ερμηνεύουν και κυρίως παρεμβαίνουν στην εκπαιδευτική πραγματικότητα. Γι' αυτό είναι σημαντικός ο ρόλος των συνδικάτων, για την οργάνωση των δράσεων. Η επίδρασή τους βέβαια αφορά και σε ό,τι κάνουν αλλά και σε ό,τι δεν κάνουν.

Ποια συνδικάτα όμως και ποιος συνδικαλισμός; Ακούστηκε πολλές φορές αυτές τις μέρες. Ο συνδικαλισμός της συνεργασίας, της σύνθεσης, της ενότητας, μιας και τα προβλήματα είναι κοινά. Ο συνδικαλισμός ο ακομμάτιστος, ο αυτόνομος, μιας και η εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία δεν επιφέρει αλλαγή στην επιθετική εκπαιδευτική πολιτική.

Σαφώς ο συνδικαλισμός χωρίς φωνές λαϊκισμού, χωρίς ακρότητες, δίνοντας με σεβασμό χώρο και χρόνο σε όλους και όλες. Αναλογιστείτε τον άσημο αντίτυπο που θα είχε στους συναδέλφους και στις συναδέλφισσές μας η εικόνα έντασης και αδυναμίας κοινωνικών των προηγούμενων ημερών αλλά και της σημερινής εντός της αίθουσας. Αποτελεί αναγκαιότητα, η σύνθεση απόψεων από δυνάμεις που θέλουν και μπορούν να υπηρετήσουν αλλαγές. Δεν ξέρω πώς να χαρακτηρίσω το γεγονός για παράδειγμα ότι επικαλούμαστε την ομοφωνία στις αποφάσεις της ΔΟΕ ως κάτι καινοτόμο, εν έτη 2024, ενώ αυτό θα έπρεπε να είχε γίνει χθες, μιας και οι εξελίξεις μας ξεπερνούν.

Ταυτόχρονα δίνεται προς τα έξω το μήνυμα ότι η ΔΟΕ δυσλειτουργεί ή ότι εξυπηρετεί ιδεολογίες, επίσης ότι έχει ρόλο αναποτελεσματικού παρατηρητή, με αδύναμα αντανακλαστικά. Ας δούμε για παράδειγμα την απώλεια των αιρετών και τη διαχείριση αυτού του ζητήματος. Και αναρωτιούνται οι εκπαιδευτικοί της βάσης: εσκεμμένα;

Από αδυναμία; Και την ίδια ώρα η ΔΟΕ θεωρεί αυτό αποτελεσματικό, ενώ ουσιαστικά κάνει διαχείριση ήττας σε πολλά ζητήματα. Το αποτέλεσμα όλων αυτών; Η έλλειψη αξιοπιστίας προς τους Συλλόγους και τη ΔΟΕ και η μη συμμετοχή των συναδέλφων και συναδελφισσών στις συλλογικές διαδικασίες.

Αναγκαίος ο συνδικαλισμός, αλλά όχι ο συνδικαλισμός του όχι σε όλα, παρά εκείνος που θέτει και κρατά ψηλά την απξέντα των διεκδικήσεων, με επιχειρήματα, συνεχώς και με κάθε τρόπο, γιατί αυτό είναι το κλειδί ώστε να τους αναγκάσουμε να ασχοληθούν με τα ζητήματά μας. Και αυτό αφορά και τις ευρύτερες συνεργασίες με φορείς, π.χ. διαμόρφωση και σταθερές βάσεις συνεννόησης και συνεργασίας μεταξύ ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, ως μεγάλοι κλάδοι. Συνεργασία του ΙΠΕΜ με το ΚΕΜΕΤΕ, με κοινές ομάδες εργασίας για την παραγωγή επιστημονικά τεκμηριωμένων θέσεων, ώστε η εξέλιξη της επιστημονικής γνώσης να αντανακλάται στο σχολείο.

Συνεργασία και με άλλους φορείς και συλλογικότητες, όπως η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων. Είναι γνωστές οι δυσκολίες στα σχολεία από τη δυσλειτουργία της σχέσης γονέων - εκπαιδευτικών αλλά και η σημαντικότητα της συνεργασίας ανάμεσά τους. Αλλά και με άλλους φορείς και φυσικά τις αντίστοιχες Διεθνείς Ομοσπονδίες, διότι η διεθνής εμπειρία δεν πρέπει να δαιμονοποιείται, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Είναι πολύτιμη. Όχι βέβαια σαν διαδικασία άκριτης αντιγραφής διαδικασιών στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα όπως το Υπουργείο κάνει.

Δεδομένου, λοιπόν, του ελλείμματος εξωστρέφειας της Ομοσπονδίας θα πρέπει να αναδειχθούν κάποια ζητήματα. Όσον αφορά τους παράγοντες και συνθήκες που αποτυπώνουν τη λειτουργία των Οργανισμών, είναι σημαντικό να αναδειχθεί ότι οι Εκπαιδευτικοί Οργανισμοί δεν είναι το ίδιο με τους υπόλοιπους οργανισμούς του Δημοσίου που δουλεύουν στη βάση της απόδοσης, της αποτελεσματικότητας και της οικονομίας. Και αυτή η συνθήκη αφορά και στην αξιολόγηση και στη χρηματοδότηση.

Ένα άλλο ζήτημα είναι ότι ο ανθρώπινος παράγοντας είναι ο πιο σημαντικός σε οποιαδήποτε συστηματική, διαδικαστική ή οργανωτική αλλαγή. Σε κάθε Οργανισμό. Και εδώ συνδέουμε εκτός από την επιμόρφωση, τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, τη νομική κάλυψη, τις υπηρεσιακές επιλογές και άλλα.

Πάρα πολύ σημαντικό και αναγκαίο είναι να αναδειχθεί η αξία του δημόσιου σχολείου. Παρά το ότι βρισκόμαστε στο 2024 και στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης, είναι ανάγκη να υπενθυμίζουμε βασικά αξιώματα για την παιδεία, τη μάθηση και τον άνθρωπο. Το σχολείο έχει απολέσει τον παιδαγωγικό και κοινωνικοποιητικό του ρόλο και χαρακτηρίζεται ως γνωσιοκεντρικό, όπου δεν ικανοποιείται η συνθήκη της ολόπλευρης ανάπτυξης του απόμου. Πριν ήταν εδώ οι συνάδελφοί μας οι θεατρολόγοι διαμαρτυρόμενοι για την υποβάθμιση του μαθήματός τους, αναδεικνύοντας τον παραπάνω ισχυρισμό. Εγώ θα αναφερθώ σε όλες τις μορφές τέχνης που έχουν εκδιωχθεί από την εκπαίδευση αλλά και την κρυφή ιδιωτικοποίηση που ισχύει.

Ας αναρωτηθούμε, λοιπόν, ποιοι και ποιες γνωρίζουν ή πόσοι αντιλαμβάνονται εκεί έξω στην κοινωνία την πολυπλοκότητα της διδασκαλίας ως διαδικασία σχεδιασμού και εφαρμογής, βασισμένη σε επιλογές και αποφάσεις που πρέπει να παρθούν με βάση τις ανάγκες των παιδιών. Ή ποιος γνωρίζει την αξία της σχέσης παιδαγωγού και παιδιού. Ή πόσοι και πόσες κατανοούν ότι η τεχνητή νοημοσύνη έχει συνάφεια ανάμεσα σε άλλες διαστάσεις με την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης που καλλιεργείται στο σχολείο. Εδώ συνδέουμε άμεσα την ανάδειξη της έννοιας της μόρφωσης σαν επένδυση, και ταυτόχρονα την άρνηση της πολιτεία να επενδύσει, ενώ εμπιπτουν ζητήματα που αφορούν την αναλογία παιδιών - εκπαιδευτικών, λειτουργικότητας, οργανικότητας, και υποστηρικτικών θεσμών.

Όσον αφορά την αξιοποίηση των θεματικών επιστημονικών εκδηλώσεων απαιτείται διάχυση των συμπερασμάτων, ειδάλλως χάνουν την αξία τους. Χρειάζεται να γίνει επεξεργασία του περιεχομένου τους από το ΙΠΕΜ για παράδειγμα και διάχυση των συμπερασμάτων σε εκπαιδευτικούς και κοινότητα, παντού, με κάθε τρόπο, για ενημέρωση. Π.χ. να κατανοήσουν οι γονείς τον αντίκτυπο στο παιδί και στα δικαιώματα των παιδιών όσων συμβαίνουν στον χώρο μας. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω των μέσων ενημέρωσης, κεντρικών και τοπικών, με ημερίδες τοπικά σε συνεργασία με τους ΣΕΠΕ, για να αισθάνονται και οι συνάδελφοι ένα ενδιαφέρον, μια στήριξη και να πλαισιώσουν μετέπειτα το συνδικάτο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που ανέφερε ένας διάσημος οικονομολόγος και κοινωνιολόγος ο Άλμπερτ Χίρσμαν. Υποστήριξε ότι σε ένα ίδρυμα ή σε ένα κράτος όταν αρχίζουν να σημειώνονται αρνητικές εξελίξεις, όταν χειροτερεύουν τα πράγματα, όταν παρατηρείται μια πτώση στην ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρονται ή των προϊόντων που παράγονται, τότε όσοι επωφελούνται απ' αυτές τις υπηρεσίες ή τα προϊόντα έχουν τρεις θεμελιώδεις επιλογές: τη φυγή, την έξοδο, δηλαδή, από το πλαίσιο, τη διαμαρτυρία ή την υπακοή και την αφοσίωση.

Θεωρώ ότι κατανοούμε όλοι και όλες τον δρόμο που πρέπει να πάρουμε. Για το δημόσιο σχολείο το οποίο σήμερα βάλλεται όσο ποτέ άλλοτε και δεν θα είναι ποτέ το ίδιο και εμείς έχουμε τεράστια ευθύνη για το μέλλον του. Ελπίζω να έχω συνεισφέρει στον γόνιμο προβληματισμό για τις θεματικές της Γενικής Συνέλευσης και κλείνοντας σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θα ήθελα μισό λεπτό, αν μπορεί το Προεδρείο. Παρέλεια να αναφέρω ότι όσον αφορά το Συνέδριο στην Αλεξανδρούπολη, στο οποίο συμμετείχα και εγώ, δεν έχουμε δει ακόμα τα συμπεράσματα. Εμείς στα Γιάννενα έχουμε φτιάξει ένα κείμενο με τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα του εν λόγω συνεδρίου και θα θέλαμε ανάλογα κείμενα, όσον αφορά και τις άλλες διαδικτυακές εκδηλώσεις να κυκλοφορήσουν και να τα έχουμε στη διάθεσή μας. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΤΕΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

Ντέμος Αντώνης, Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αργολίδας, όπως πάρα πολλοί από σας θα θυμόσαστε η Αργολίδα είναι ο πρώτος Σύλλογος ιστορικά στην Ελλάδα που έκανε ηλεκτρονικές εκλογές μαζί με τις δια ζώσης.

Πραγματοποιήθηκε το 2022 με απόλυτη επιτυχία, χωρίς ουσιαστική αμφισβήτηση από κανένα της εκλογικής διαδικασίας και ως προς τη συμμετοχή των συναδέλφων και ως προς την εξαγωγή των αποτελεσμάτων, αλλά και τη λειτουργία του Συλλόγου γι' αυτά τα δύο χρόνια.

Την πρώτη φορά βέβαια η συμμετοχή ήταν στο 29%, τώρα η συμμετοχή ξεπέρασε το 52% στην ηλεκτρονική και νομίζω ότι την επόμενη φορά θα ξεπεράσει το 80%. Αυτή η διαδικασία-των ηλεκτρονικών εκλογών- επιλέχτηκε για απλούστατους λόγους. Γιατί η κυβέρνηση Μητσοτάκη έκοψε την άδεια των εκπαιδευτικών, με αποτέλεσμα να μην μπορούν οι εκπαιδευτικοί να μετακινούνται για να πάρουν μέρος στην πρωινή Γενική Συνέλευση και να ψηφίσουν, όπως ψηφίζαμε παλιά.

Στη νέες συνθήκες που διαμορφώθηκαν η ηλεκτρονική ψηφοφορία είναι μια απάντηση πολύ σωστή, διότι δίνει τη δυνατότητα και διασφαλίζει το μείζον. Και το μείζον είναι η συμμετοχή των συναδέλφων. Εμείς θέλουμε στον Σύλλογό μας -και το έχουμε πετύχει- η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων να παίρνουν μέρος στις εκλογικές διαδικασίες και να αναδεικνύουν αυτούς που θεωρούν ότι πρέπει να αναδείξουν. Δεν θέλουμε να

φτάσουμε στη κατάσταση άλλων Συλλόγων που με τη δια ζώσης συμμετοχή και μόνο, ψηφίζει το 40 ή το 50% αποκλείοντας τεράστιο ποσοστό εκπαιδευτικών από τη διαδικασία ανάδειξης Διοικητικών Συμβουλίων. Εμείς θέλουμε τη συμμετοχή γιατί δεν φοβόμαστε τους συναδέλφους και γιατί προσέχουμε.

Βέβαια για ιστορικούς λόγους πρέπει να αναφέρω το εξής: ο πρώτος Σύλλογος που έβαλε στην εκλογική διαδικασία του τις ηλεκτρονικές εκλογές, για να μην κλέβω τη δόξα, ήταν της Κομοτηνής. Βέβαια, τις "έβαλε" με έναν τέτοιο τρόπο που τυπικά μπορούσε κάποιος να ψηφίσει ηλεκτρονικά, αλλά ουσιαστικά εμποδιζόταν λόγω τεχνικών προβλημάτων, ώστε να μην μπορέσουν να αμφισβητηθούν τα συνολικά αποτελέσματα.

Με πλήρη επιτυχία, όμως, την ηλεκτρονική εκλογική διαδικασία εφάρμοσε η Αργολίδα και νομίζω ότι οι συνάδελφοι είναι απολύτως ικανοποιημένοι και αν δείτε στα τμήματα, ειδικά στα απομακρυσμένα τμήματα, όπως είναι του Κρανιδίου, η συμμετοχή των συναδέλφων στην ηλεκτρονική ξεπέρασε το 84%. Οπότε, καταλαβαίνετε την αναγκαιότητα την οποιαδήποτε εξυπηρέτησε όλη αυτή η διαδικασία.

Βέβαια, εμείς θα συνεχίσουμε σ' αυτή τη διαδικασία, αλλά πιστεύουμε ότι το μέλλον είναι η συμμετοχή των συναδέλφων στις Γενικές Συνελεύσεις. Όμως, μέχρι να 'ρθει μια νέα πολιτική πλειοψηφία που θα ανατρέψει τον υπάρχοντα νόμο και θα επιτρέψει ξανά τους συναδέλφους να πάνε σε πρωινές διαδικασίες με άδεια, θα συνεχίσουμε και θα κάνουμε αυτές τις διαδικασίες, γιατί αυτό πιστεύουμε ότι επιβάλλει η δημοκρατική τάξη και η εντιμότητα η δημοκρατική.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ

Α΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σερμπίνης Χρήστος από τον Σύλλογο Α΄ Θεσσαλονίκης, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΑΝ. ΔΗ.ΣΥ.

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, πραγματικά το θέμα που αντιμετωπίζουμε είναι πάρα πολύ σοβαρό και πρέπει να το δούμε με τη δέουσα σοβαρότητα, διότι είναι ένα πρόβλημα το οποίο απασχολεί πολλούς συναδέλφους και είναι ένα πεδίο που δημιουργεί αρκετές αντιπαλότητες μεταξύ μας.

Ο εισηγητής αναφέρθηκε και είπε ότι είναι ένα παρωχημένο πλαίσιο. Όντως είναι παρωχημένο πλαίσιο και πρέπει να αλλάξει. Το λέμε και το ξαναλέμε, είναι γνωστό, το θέμα των αδειών των εκπαιδευτικών και το θέμα των ασθενειών, που αναφέρονται στο ΠΔ50/1996 στο άρθρο 13. Πρέπει να αλλάξει γιατί υπάρχουν αδικίες. Από την πλευρά της ομοσπονδίας μας πρέπει να συσταθεί μία Επιτροπή και να καταχωρίσει νέες ασθένειες και να αποστείλει την πρόταση αυτή στο Υπουργείο Παιδείας.

Έχουμε τις αποσπάσεις κατά προτεραιότητα. Το ανέφεραν και οι αιρετοί στην εισήγησή τους, είναι ένα θέμα όπου αδικεί τους εκπαιδευτικούς. Πρέπει εδώ να υπάρχει μια τροποποίηση. Ή θα πούμε μόνο κατά προτεραιότητα οι στρατιωτικοί και οι ΟΤΑ ή να μπορούμε και εμείς οι εκπαιδευτικοί μαζί με τους άλλους κλάδους με ειδική μοριοδότηση γιατί πραγματικά εδώ υπάρχει μία κατάφωρη αδικία.

Αποσπάσεις σε φορείς. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Υπάρχουν αδιαφανή κριτήρια. Οι αποσπάσεις αυτές πρέπει να γίνονται με μοριοδότηση, με δια-

φανή κριτήρια κα μέσω Κ.Υ.Σ.Π.Ε. Αυτό που γίνεται δημιουργεί πολλές αδικίες σε βάρος των συναδέλφων, γιατί αποσιτώνται αυτοί που έχουν κομματικές διασυνδέσεις με την εκάστοτε πολιτική εξουσία.

Τοποθετήσεις αναπληρωτών. Οι τοποθετήσεις αυτές γίνονται από μονοπρόσωπο όργανο τον Διευθυντή της εκάστοτε εκπαίδευσης. Πρέπει οι τοποθετήσεις αυτές να γίνονται από το Π.Υ.Σ.Π.Ε. Πρέπει φυσικά να γίνονται με αντικειμενικά κριτήρια (σειρά του πίνακα), αλλά πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι ιδιαίτερες περιπτώσεις όπως κοινωνικά κριτήρια των αναπληρωτών και οι ιδιαίτερες ανάγκες των σχολικών μονάδων.

Συμμετοχή των αιρετών στα συμβούλια επιλογής. Άμεσα πρέπει να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο και οι αιρετοί πρέπει άμεσα να συμμετέχουν στα συμβούλια επιλογής. Η μη συμμετοχή τους δημιούργησε τεράστιες αδικίες σε βάρος συναδέλφων στις πρόσφατες επιλογές Διευθυντών. Αυτό συνέβη γιατί έγινε από διορισμένα μέλη αρεστά στην πολιτική ηγεσία.

Συνάδελφοί μου, τελειώνοντας ήθελα να κάνω μια ερώτηση στην Α.Σ.Ε. γιατί αναφέρθηκε ο εκπρόσωπός της ότι δεν είμαστε νόμιμοι εμείς οι αιρετοί. Θα τον ρωτήσω τον Νοέμβριο, που η Α.Σ.Ε. θα συμμετέχει στην εκλογική διαδικασία με ηλεκτρονική ψηφοφορία τότε θα υπάρχει η νομιμοποίηση των αιρετών; Είναι ένα ερώτημα και δεν νομίζω ότι θα πάρω απάντηση.

Θεωρώ ότι οι προτάσεις του εισηγητή είναι σε θετική κατεύθυνση, πρέπει όμως πιο αγωνιστικά να τις παλέψουμε για την υλοποίησή τους για το καλό του κλάδου και των εκπαιδευτικών.

Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΟΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΠΥΣΠΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στουγιάννος Χρήστος, αιρετός ΠΥΣΠΕ Ιωαννίνων, εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Συνάδελφοι, ο θεσμός των Αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι η τελευταία γραμμή άμυνας του εκπαιδευτικού έναντι της αυθαιρεσίας της διοίκησης.

Αυτόν τον θεσμό τον υπηρετούν άτομα που οφείλουν να ενημερώνονται νομικά επί όλων των θεμάτων, να μην κάνουν διακοπές, να είναι όλες τις ημέρες και όλες τις ώρες στη διάθεση των συναδέλφων και να αντιπαλεύουν τα διοικητικά τερτίπια.

Ο θεσμός και το πρόσωπο είναι η προέκταση του συνδικαλιστικού κινήματος στην καθημερινή διαπραγμάτευση με τη διοίκηση για τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων, μόνιμων και αναπληρωτών. Οφείλει δε ο αιρετός να έχει άποψη νομικά τεκμηριωμένη αφού δεν του επιτρέπει η διοικητική διαδικασία να ψηφίζει λευκό,

πράγμα που κάνουν πολλές φορές μερικές παρατάξεις εδώ μέσα ελαφρά τη καρδιά.

Είναι τεράστιο λάθος, συνάδελφοι, να αναρωτιόμαστε αν χρειαζόμαστε αιρετούς. Είναι τεράστιο λάθος η αυτοπαγίδευση του συνδικαλιστικού κινήματος στην άρνηση μιας ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Το ερώτημα που πρέπει να τίθεται είναι τι αιρετούς χρειαζόμαστε...

Δεν με πικραίνει σαν πρόσωπο, ούτε γιατί 2 φορές κατέβηκα με προσωπικά μου έξοδα απ' τα Γιάννενα στην Αθήνα στο Υπουργείο για θέματα συναδέλφων, ούτε γιατί ανεβοκατέβαινα 4 ορόφους στο ΔΟΑΤΑΠ για να ανακαλύψω ότι ψευδώς έλεγαν σε έναν εκπαιδευτικό ότι έχει σταλεί το μεταπτυχιακό του για αναγνώριση, ούτε γιατί έχω μειοψηφήσει 4 και 5 φορές στα συμβούλια, ούτε γιατί έκανα προσωπικά ερωτήματα στο Υπουργείο και δικαιώθηκαν οι συνάδελφοι ενώ εγκαλούσε τους υπαλλήλους του Υπουργείου ο τότε Διευθυντής Εκπαίδευσης γιατί απαντούν στον αιρετό.

Δεν «πονάω» τόσο γιατί δώσαμε το δικαίωμα στην κοινωνία να μας λένε αναχρονιστές και οπισθοδρομικούς διότι έχουμε μείνει πίσω από τις ψηφιακές και τις τε-

χνολογικές εξελίξεις όσο με «πονάει» το ότι δεν αντιλαμβανόμαστε την αναγκαιότητα των συγκυριών, την εγκυρότητα των επιχειρημάτων μας και τον αντίκτυπο των αποφάσεών μας.

Με πειράζει ότι δεν αντιλαμβάνονται μερικοί πως έτσι που βαδίζουμε θα μας ξεπεράσουν οι ίδιοι οι συνάδελφοι και θα καταρρεύσει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Ενδεικτικά θα αναφερθώ στην παράταξη της ΑΣΕ που αντιδρούσε μέχρι τώρα στην ηλεκτρονική ψηφοφορία των Αιρετών και αμφισβητεί τους εκλεγμένους αιρετούς. Στην πρόσφατη υβριδική εκλογική διαδικασία των Ιωαννίνων πήρε 180 ψήφους. Από αυτές τις ψήφους οι 56 ήταν ηλεκτρονικές. Αν ήταν συνεπής στις αποφάσεις της, δεν θα έπρεπε να δέχεται τον δεύτερο αντιπρόσωπό της σήμερα στη διαδικασία.

Πρέπει να καταλήξουμε επιτέλους όλοι μαζί ότι δεν είναι δυνατόν να σερνόμαστε πίσω από τις εξελίξεις αλλά να συμμετέχουμε κριτικά και να τις αξιοποιούμε.

Επειδή δε, σκοπιμότητες πολιτικές και παραταξιακές μας αποδυναμώνουν και μας οδηγούν στην απαξίωση και την αυτοκαταστροφή, βλέπετε δυο χρόνια χωρίς αιρετούς, θα πρέπει να εξετάζουμε προσεκτικά τις κινήσεις μας. Η ευκαιριακή εργαλειοποίηση της συγκυρίας δίνει λάθος μηνύματα στους συναδέλφους και μόνο πρόσκαιρα οφέλη επιφέρει.

Τα μηνύματά μας πρέπει να είναι ξεκάθαρα, έγκαιρα, έγκυρα και να αντέχουν στον χρόνο για να είμαστε αξιόπιστοι. Οφείλουμε να προστατεύουμε τους συναδέλφους να μην τους παρασύρουμε σε λάθη που κοστίζουν στο άτομο και στο σύνολο. Ένα μήνυμα με αυτά τα χαρακτηριστικά θα μπορούσε να δοθεί σήμερα ως επαναβεβαίωση ή αποσαφήνιση ότι ισχύει η απεργία, αποχή κατά της ατομικής Αξιολόγησης = απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων = διότι υπάρχουν συνάδελφοι Διευθυντές, Προϊστάμενοι, συνδικαλιστικά στελέχη παρατάξεων, που παραιτούνται λόγω της κλήσης τους σε απολογία γιατί δεν αξιολόγησαν. Οι παραιτήσεις αυτές μπερδεύουν τους συναδέλφους και αποδυναμώνουν την απόφαση. Αναρωτιούνται οι συνάδελφοι: Τελικά ισχύει ή δεν ισχύει η απεργία αποχή; Είμαστε προστατευμένοι νομικά;

Και επειδή πρέπει να συναντηθούμε όλοι κάποτε, με την ευκαιρία ουσιαστικής ενασχόλησης με τα εργασιακά και την αναγκαιότητα άμεσης ρύθμισής τους, τοποθετούμαι σε θέματα που απασχολούν έντονα τα ΠΥΣΠΕ, αφορούν άμεσα τα δικαιώματα των συναδέλφων και επιβαρύνουν τον εργασιακό βίο τους και όχι μόνο.

Προστασία οργανικών θέσεων.

Έχουμε προκύψει θέματα που τα έχω βάλει επανειλημμένως στις συνδιασκέψεις των αιρετών. Οργανικά υπεράριθμοι συνάδελφοι ηλικίας άνω των 60 ετών, άνω των 30 ετών προϋπηρεσίας στις εσχαιές της πατρίδας μας, λόγω υπογεννητικότητας και μεταβολής της οργανικότητας του σχολείου τους, βρίσκονται στη δυσάρεστη

θέση να χάνουν την οργανική τους και κινδυνεύουν στο τελείωμα της καριέρας τους να υπηρετήσουν ξανά σε δυσπρόσιτα. Τα τραγικά παραδείγματα συναδέλφων, ενός νηπιαγωγού και ενός δασκάλου που τοποθετήθηκαν με οργανική από σχολείο κοντά στην πόλη των Ιωαννίνων σε δυσπρόσιτα είναι τρανταχτά και εξοργιστικά.

Ίδρυση πειραματικών σχολείων – στον αέρα οι οργανικές.

Απαράδεκτο να υπάρχει δεύτερο πειραματικό σχολείο ανά Νομό. Το σχετικό νομοσχέδιο δίνει το δικαίωμα να ιδρύονται άπειρα πειραματικά, δεν τα περιορίζει. Κάθε πειραματικό που

ιδρύεται εν δυνάμει ξετινάζει τις οργανικές θέσεις στον αέρα και κανένας δεν τις προστατεύει.

Ίδρύσεις - Καταργήσεις δευτέρου τμήματος ένταξης ανά έτος στον αέρα η οργανική :

Το έθεσα στην αρχή στους αιρετούς ΚΥΣΠΕ. Απαράδεκτος ο τρόπος ίδρυσης, κατάργησης οργανικής ανά έτος βάσει ικανοποίησης των κριτηρίων που θέτει ο Ν.4638/2019. Κινδυνεύουν οι οργανικές μας, στην πρωτοβάθμια δίνονταν και ήταν ισχυροποιημένες με ΦΕΚ μέχρι τώρα, δεν βασίζονταν σε νομικά κριτήρια και δεν άλλαζαν ανά έτος.

Ομάδες Σχολείων και προστασία οργανικά και λειτουργικά υπεράριθμων συναδέλφων:

Για να προστατεύονται οι οργανικά και οι λειτουργικά υπεράριθμοι, στην λειτουργική υπεραριθμία έχουμε μεγάλο πρόβλημα και οι ειδικότητες, πρέπει να αλλάξει το πλαίσιο ορισμού των ομάδων σχολείων.

Θα πρέπει να επανέλθουμε σε ένα πλαίσιο ορισμού ομάδων σχολείων όπως ήταν οι ζώνες μετάθεσης παλαιότερα για να προστατεύεται ο συνάδελφος που είναι στην Α' ζώνη και να μην μπορεί με τίποτα να υποχωρήσει στη Β', στη Γ', στη Δ' ζώνη, τελικά στα δυσπρόσιτα.

Οργανικές ειδικοτήτων:

Το είπαμε, το ξαναλέμε να ακουστεί. Ίδρυση οργανικών ειδικοτήτων στα σχολεία.

Αποσπάσεις - Προτεραιότητες:

Είπαμε για την τροποποίηση, επικαιροποίηση Υπουργικής Απόφασης για μοριοδότηση αποσπάσεων. Δεν θα μείνω περισσότερο.

Θα επιμείνω στις προτεραιότητες. Είναι τόσες πολλές που δεν μένουν αποσπάσεις για μοριοδοτούμενους συναδέλφους και δεν συμπεριλαμβάνουν εκπαιδευτικούς που έχουν σύζυγο εκπαιδευτικό. Επιτέλους, δεν μιλάμε για συνηρητέτη με συνεξέταση αλλά για προτεραιότητα όσων υπηρετούν το Δημόσιο Σχολείο.

Ή θα ισχύουν οι προτεραιότητες μόνο από Περιοχή σε Περιοχή ή θα μείνουν μόνο στρατιωτικοί στις προτεραιότητες, όσοι βέβαια μετατίθενται ανά διετία ή θα πάμε μέσα σ' αυτές να βάλουμε τον κλάδο μας, δηλαδή κατά

προτεραιότητα και οι συνάδελφοι που έχουν σύζυγο συνάδελφο εκπαιδευτικό Α/Θμιας-Β/Θμιας ή θα πρέπει να μοριοδοτηθούν και όλες οι προτεραιότητες όπως μοριοδοτούνται οι λόγοι υγείας.

Β' φάση αποσπάσεων - έγκαιρα:

Είναι απαραίτητο πάντα τα κενά που προκύπτουν αρχές Σεπτέμβρη να δίνονται σε συναδέλφους που δεν αποσπάστηκαν στην Α' φάση, υπάρχουν συνάδελφοι με οικογένειες, με πολλά χρόνια υπηρεσίας, που έχουν υπηρετήσει χρόνια ως Αναπληρωτές και δεν μπορούν να μπουν στη Β' φάση αποσπάσεων και να προηγηθούν.

Πρέπει η Β' φάση αποσπάσεων να προηγείται του διορισμού των αναπληρωτών.

Οι αποσπάσεις σε Γραφεία - Διευθύνσεις, πρέπει να γίνονται απ' το ΚΥΣΠΕ με κριτήρια.

Τοποθετήσεις αναπληρωτών από το ΠΥΣΠΕ.

Ξέρετε το τρίτιπο το διοικητικό, δεν εμφανίζονται πάντα όλα τα κενά και βάσει αντικειμενικών προτεραιοτήτων. Θα πρέπει να 'ρθει αυτή η αρμοδιότητα που αφορά την τοποθέτηση των αναπληρωτών, δηλαδή ο ορισμός των κενών που δίνονται στο σύστημα, στο ΠΥΣΠΕ.

Μετατάξεις - ΤΠΕ:

Είναι απαράδεκτο να μην αναγνωρίζεται το Τ.Π.Ε. Α' επιπέδου στους μεταταγμένους εκπαιδευτικούς και να απαιτείται οι εκπαιδευτικοί υπό μετάταξη να πιστοποιούν τη γνώση πληροφορικής μόνο από το ΕCDL. Είναι δημόσιο πιστοποιητικό - αποδεικτικό γνώσης τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Άδειες άνευ αποδοχών για ανατροφή τέκνου:

Είναι απαράδεκτη η Εγκύκλιος που διαφοροποιεί τους εκπαιδευτικούς από τον υπόλοιπο Δημόσιο τομέα σχετικά με τον προγραμματισμό της άδειας αυτής. Η Εγκύκλιος του Υπουργείου και η εφαρμογή της αναδεικνύει και το πρόβλημα ενιαίας λειτουργίας των ΠΥΣΠΕ και των Διευθύνσεων. Οι εκπαιδευτικοί με απόσπαση ή μετάθεση αντιμετωπίζονται διαφορετικά από Π.Ε. σε Π.Ε. και δεν μπορούν να ρυθμίσουν τον οικογενειακό τους προγραμματισμό.

Κλείνοντας τονίζω ότι δεν επιτρέπεται σε ένα τέτοιο Συνδικάτο σαν τη ΔΟΕ με τέτοια δυναμική και την ευχέρεια της συνεργασίας με την ΑΔΕΔΥ ΚΑΙ το Κοινωνικό Πολύκεντρο να μην έχει φροντίσει να υπάρχει συνεχής ενημέρωση - επιμόρφωση νομικής και διοικητικής υφής σε όλους τους αιρετούς, έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται όλα τα θέματα ενιαία, έγκυρα και έγκαιρα στα ΠΥΣΠΕ.

Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΓΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλημέρα.

ίμαστε λοιπόν στην 93^η Γενική Συνέλευση, σε μία Γενική Συνέλευση σταθμό. Κομβικό και στρατηγικό πεδίο για την πορεία του συνδικαλιστικού εκπαιδευτικού κινήματος.

Τι είναι και τι πρέπει να αποτελεί μια Γενική Συνέλευση ενός εκπαιδευτικού συνδικάτου και ενός συνδικάτου ευρύτερα; Πρέπει να είναι ο φυσικός και ο φυσιολογικός χώρος μιας διαλεκτικής δημοκρατικής και δυναμικής σχέσης, που ορίζεται στην εξής διάταξη: στο τι έγινε, στο πώς έγινε, στο τι δεν έγινε, τι πρέπει να γίνει και πώς πρέπει να γίνει. Πρέπει, λοιπόν, να αποτελεί μια ολοκληρωμένη διαδικασία κριτικού και αυτοκριτικού αναστοχασμού. Με προοπτική όχι παρόντος αλλά διαμόρφωση μέλλοντος.

Οι Γενικές Συνελεύσεις πρέπει να είναι συναντήσεις δημοκρατίας, κρίσιμες συναντήσεις δημοκρατίας. Προνομιακά πεδία αντιθέσεων αλλά και συνθέσεων. Πολυμορφικών διαθέσεων, ιδεών, κατευθύνσεων, προτάσεων και επιλογών. Δεν μπορούν και δεν πρέπει να αποτελούν διαδρομές μονοτονικών και επαναλαμβανόμενων χροοκοπημένων όρων και στερεοτυπικών συμπεριφορών, συνθημάτων απλά.

Πρέπει αλλιώς να απευθυνθούν. Πρέπει να απομακρυνθούν από κατηχητικούς όρους και να επανασυνδεθούν με νέες προωθητικές εκδοχές, που απελευθερώνουν δυνατότητες, διαμορφώνουν ενωτικές προσεγγίσεις, συσπειρώνουν, γίνονται φορείς και πολλαπλασιαστικά υποκείμενα αξιών και μετασχηματισμών.

Η οπτική, η συνήθης οπτική διαχρονικών βηματισμών εσωτερικοποίησης οδηγεί σε επιβεβαιώσεις απόλυτων σχημάτων, απολίτικων σχέσεων και τελικά περιορισμού στο τίποτα. Οι εύκολες απλοποιήσεις, οι ισοπεδωτικές αποτυπώσεις, οι διαιρετικές στοχοποιήσεις που υπακούουν σε ξεπερασμένα δίπολα που απ' τη μια μεριά αγωνιστές και επαναστάτες και απ' την άλλη κυβερνητικοί και υποταγμένοι, επιβεβαιώνουν με emphaticό τρόπο συνάδελφοι και συναδέλφισσες τη βαθύτατη κρίση στρατηγικού προσανατολισμού του εκπαιδευτικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Γειώνονται στο παρελθόν, δεν απελευθερώνουν μέλλον.

Οι μονοκεντρικές στοχεύσεις σε ζητήματα υψηλού ενδιαφέροντος και αξίας, αξιολόγηση κτλ., τείνουν να μετατραπούν σε διαδικασίες πεδίων άγονων αντιπαράθεσεων και εξάντλησης στρατηγικών αποθεμάτων αγωνιστικών κεφαλαίων του κλάδου. Οι πολυκεντρικές παράλληλες διαχύσεις, αναδείξεις σε όλα τα ζητήματα εκπαιδευτικής πραγματικότητας επαναφορτίζουν, κινητοποιούν, ενδυναμώνουν, διαμορφώνουν δυναμικές ενοποιητικών γραμμών, προσθέτουν, δεν αφαιρούν.

Τι θέλουμε απ' το συνδικάτο μας; Τι θέλουμε και πώς θέλουμε τη ΔΟΕ μας; Δεν τη θέλουμε παράρτημα κόμματος. Δεν την θέλουμε γραφειοκρατική αγκύλωση. Δεν την θέλουμε γραμμή. Δεν την θέλουμε κρατικοποιημένη και κυβερνητική, χρεοκοπημένη δηλαδή. Δεν θέλουμε, επίσης, μια ΔΟΕ που να καθορίζεται μόνο όταν απεργεί, ενώ ουσιαστικά επιβεβαιώνει την αμυντική σχηματοποίηση και τη δομική ανεπάρκεια του συνδικάτου.

Τι θέλουμε στο συνδικάτο μας; Τι θέλουμε τη ΔΟΕ μας; Την θέλουμε αυτόνομη, δημοκρατική, συμμετοχική, ριζοσπαστικής ευθύνης. Ένα πολιτικό υποκείμενο με ιδεολογικές και μορφωτικές αγωνίες.

Σύγχρονη, προωθητική, ανατροφοδοτική, ισοδύναμο

πυλώνα δημοκρατίας, όπως έλεγε και ο ηγέτης Ανδρέας Παπανδρέου στην Ιδρυτική Συνθήκη της 3^{ης} Σεπτεμβρίου. Μαζί με την Αυτοδιοίκηση και το Κοινοβούλιο.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτή η μικρή μου κατάθεση, αφορά βαθύτατους προβληματισμούς και αγωνίες για την επαναθεμελίωση του συνδικάτου, με όρους αξιακούς, για μια ΔΟΕ του μέλλοντός μας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σ' αυτούς τους δύσκολους και ξεφτισμένους καιρούς, η διατύπωση της αλήθειας αποτελεί επαναστατική πράξη.

Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΟΣ ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ «Ο ΠΛΗΘΩΝ»

Συνάδελφοι,-ισσες καλησπέρα,

Σπύρος Χανδόλιας από τον Σύλλογο Λακεδαιμόνος «Ο ΠΛΗΘΩΝ» από την Σπάρτη.

Σε μια χώρα που ο λαός έχει φτωχοποιηθεί από τα καρτέλ της ενέργειας, των τραπεζών και των σούπερ μάρκετ, η κοινωνία δεν έχει χρόνο και τόπο να αφουγκραστεί τα προβλήματα του Κλάδου μας. Προφανώς έχουμε ευθύνη και εμείς, αφού τα θέματα που μας απασχολούν, βλέποντας την χθεσινή θλιβερή εικόνα στην αίθουσα για τη συζήτηση με τις ηλεκτρονικές εκλογές, δεν αγγίζουν καμία οικογένεια.

Αν δεν αποφασίσουμε εδώ μέσα να αλλάξουμε γήπεδο, να αλλάξουμε ατζέντα, τότε θα είμαστε άξιοι της τύχης μας.

Τι δεν λέμε λοιπόν στους συναδέλφους που περίπου είκοσι χιλιάδες συνάδελφοι αρνήθηκαν να έρθουν στις κάλπες να ψηφίσουν, είτε δια ζώσης, είτε ηλεκτρονικά;

Δεν λέμε στους συναδέλφους ότι είναι σάκος του μποξ, ανυπεράσπιστοι από κάθε γονέα που επισκέπτεται τον Εισαγγελέα και καταγγέλλει διάφορα μη αποδεκτά πράγματα και σύρονται σε προκαταρκτικές έρευνες με συνέπεια να ταλαιπωρούνται οικονομικά και ψυχολογικά. Η θεσμοθέτηση Νομικού Συμβούλου σε κάθε Διεύθυνση ή η νομική υποστήριξη από κάθε Σύλλογο είναι η μεγαλύτερη ανάγκη.

Κλαίμε με κροκοδείλια δάκρυα για τις ειδικότητες που τρέχουν σε 5 - 6 και 7 σχολεία γιατί αρνούμαστε να θυμίσουμε ότι υπήρχε στο παρελθόν ένα σχολείο που κάλυπτε όλες τις ανάγκες, το σχολείο ΕΑΕΠ.

Αρνούμαστε να συζητήσουμε για την πρόταση της Δημοκρατικής Συνεργασίας για δεύτερο δάσκαλο ή νηπιαγωγό στην τάξη και επαναφορά του υπεύθυνου ολοήμερου που θα καταπολεμούσε την αδιοριστία, λες και δεν το έχουμε ακούσει ποτέ.

Δεν λέμε ότι τη στιγμή που οι μισθοί των νεοδιοριστών με τα τόσα προσόντα είναι μικρότεροι από αυτόν του ανειδίκευτου εργατή, η Ομοσπονδία δεν σκέφτεται καν να μειώσει τη συνδρομή των εκπαιδευτικών και κάποιοι λίγοι τη θεωρούν ακόμα και περιττή.

Δεν λέμε τίποτε για το γεγονός ότι οι Ενώσεις Γονέων παρεμβαίνουν στη σχολική ζωή σε απευθείας συνεργασία με τους Δήμους, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις τους χρηματοδοτούν και σε λίγο θα έχουν άποψη ακόμη και για τα αναλυτικά προγράμματα.

Δεν λέμε τίποτε για την πύγια προκαταβολή προς τους Διευθυντές των 500 ευρώ μετά την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών, που δεν θα επιτρέπουν στους Διευθυντές να αγοράζουν ούτε το χαρτί Α4. Αυτό και αν είναι κατηγοριοποίηση σχολείων.

Δεν λέμε τίποτε για τις προσλήψεις γραμματέων στα σχολεία ώστε να καταπολεμηθεί η γραφειοκρατία και για την πρόσληψη σχολικών φυλάκων που θα προλαβαίνουν, θα αποσοβούν ζημιές στα σχολικά κτίρια που γίνονται από εξωσχολικούς και ευπαθείς ομάδες και θα εξοικονομηθούν πόροι.

Δεν λέμε τίποτε για τις πολεοδομικές άδειες που δεν υπάρχουν στα σχολεία, ειδικά της Περιφέρειας και έτσι δεν μπορούν να γίνουν τα αναγκαία έργα σε επισκευές και συντηρήσεις. Δεν λέμε τίποτε για την υπολειτουργία της ΕΔΥ, όπου με μια ημέρα την εβδομάδα που επισκέπτονται στα σχολεία, δεν μπορούν να επιτύχουν στην αποστολή τους και δεν λέμε τίποτε για τη λειτουργία των ΚΕΔΑΣΥ, όπου σχεδόν όλες οι γνωματεύσεις των μαθητών μοιάζουν μεταξύ τους.

Δεν λέμε τίποτε για την απαράδεκτη νομοθεσία των σχολικών εκδρομών όπου τα σχολεία της περιφέρειας είναι αποκλεισμένα εξαιτίας της νομοθεσίας απ' τα μεγάλα γεγονότα και απ' τους σπουδαίους αρχαιολογικούς χώρους.

Δεν λέμε τίποτε για τα Εργαστήρια Δεξιότητων, όσοι τα κάνουν, που απαιτούν τόση προεργασία για τους εκπαιδευτικούς, που δεν υπάρχει καν εκπαιδευτικό αποτέλεσμα.

Δεν λέμε τίποτε για τη συμμετοχή των σχολείων σε ευρωπαϊκά προγράμματα που έχουν γίνει προνόμιο μόνο για λίγους.

Δεν λέμε τίποτε για το μάθημα της Πληροφορικής που

στην εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης διεξάγεται σε αποθήκες με απαρχαιωμένους υπολογιστές.

Δεν λέμε τίποτε για την απαξίωση που βιώνουμε εμείς απ' το Υπουργείο, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και από τους κατά τόπους δημοτικούς συμβούλους.

Αρνούμαστε να δεχθούμε γεγονότα : στην Περιφέρεια για παράδειγμα ξέρετε και εσείς καλά ότι ελάχιστα σχολεία χρησιμοποιούν τα ενιαία κείμενα. Στην ΟΛΜΕ που αποφάσισε φέτος να μπει στα ενιαία κείμενα, καμία σχολική μονάδα σχεδόν δεν τα χρησιμοποίησε. Δυστυχώς νιώθουμε ή είμαστε φοβικοί και με νούμερα, γιατί συμφωνούμε όλοι για την κακή αξιολόγηση, αλλά δεν μπορούμε να αποκρύβουμε ότι στα διάφορα ΠΥΣΠΕ υπάρχουν διαπιστωτικές πράξεις: 80 στη Λακωνία, 50 στην Αρκαδία, 50 στη Μεσσηνία, 70 στη Ροδόπη, 60 στη Δράμα, 100% η συμμετοχή στην ατομική αξιολόγηση στα Γιάννενα.

Λέμε ότι δεν υπάρχουν ποινές. Όμως αρνήθηκαν τώρα να δεχτούν αιτήσεις μετατάξεων εκπαιδευτικών που δεν αξιολογήθηκαν. Υπάρχει και η υποκρισία που διακρίνει τον κλάδο μας. Στις περήφηνες Γενικές Συνελεύσεις που έγιναν κατά τόπους για την ατομική αξιολόγηση συναντήσαμε και το φαινόμενο εκπαιδευτικοί που ήταν στα Συμβούλια Επιλογής και ρωτούσαν τι γνωρίζουν οι Διευθυντές για τη μεταξολογική διαδικασία της αξιολόγησης, να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή και να κουνάνε το δάχτυλο για την ατομική αξιολόγηση.

Στη νέα σελίδα της Ομοσπονδίας πρέπει να αποφασίσουμε όλοι μαζί να αντικρίσουμε με ρεαλισμό την πραγματικότητα. Με την κοινωνία απέναντί μας δεν θα πετύχουμε τίποτε. Αντιλαμβανόμαστε βέβαια την ανάγκη κάποιων να εγγράψουν κομματικά ένσημα αλλά τα προβλήματα είναι περισσότερα. Οι νηπιαγωγοί είναι στα κάγκελα γιατί δεν έχουν το διάλειμμα, οι εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης μοιράζονται σε τρεις μαθητές και βλέπουνε εφιάλτες το βράδυ, οι συνάδελφοι αδυνατούν να πληρώσουν το ρεύμα τους και εμείς ασχολούμαστε με τις ηλεκτρονικές κάλπες.

Τέλος, επειδή κάποιοι δεν θέλουν να αποδεχθούν τον θεσμό του Αιρετού πρέπει να ρωτήσουν - γιατί εμείς στην Πελοπόννησο είχαμε πολλές περιπτώσεις - τι στήριξης έτυχαν οι συνάδελφοι στα Πειθαρχικά Συμβούλια και πως σχεδόν πάντα οι Αιρετοί ήταν το μοναδικό αποκούμπι τους.

Μην αφήνουμε τα δικαιώματά μας να χάνονται μέρα με τη μέρα.

Σας ευχαριστώ και καλό καλοκαίρι.

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.
 ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
 ΔΗ.ΣΥ /Α.Κ.Ε.**

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
2. ΓΑΓΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
3. ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
4. ΜΕΪΜΕΤΗΣ ΠΑΡΗΣ
5. ΜΠΑΠΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
6. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
2. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ 2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΑΚΗΣ 3. ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ 4. ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΔΟΥ ΓΙΩΤΑ 5. ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΡΑΝΙΑ 6. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΙΟΥΡΔΑΝΗΣ 7. ΓΑΓΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ 8. ΖΑΛΑΒΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ 9. ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ 10. ΚΑΣΙΑΡΑΣ ΑΚΗΣ 11. ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 12. ΚΟΥΠΑΤΣΙΑΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ 13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ 14. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ 15. ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ 16. ΜΑΛΕΑ ΒΑΣΩ 17. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	18. ΜΟΤΣΙΟΛΑΣ ΣΙΔΕΡΗΣ 19. ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ 20. ΝΙΚΟΥ ΜΑΝΤΩ 21. ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ 22. ΠΑΡΓΑΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ 23. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ 24. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ 25. ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ 26. ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ 27. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 28. ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ 29. ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ 30. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ 31. ΧΑΜΟΥ ΜΑΡΙΑ 32. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ 33. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Καλησπέρα σε όλους. Αναγνωσταράς Γιάννης, Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Το φράσεις εκτός χρόνου. Η πρώτη γι' αυτά που ακούστηκαν το πρωί. Καταρχήν οι λαοί όπως η Βενεζουέλα και η Κούβα αγωνίζονται, δεν λιοδορούνται. Και το δεύτερο ότι οι παρατάξεις, οι άνθρωποι και οι συλλογικότητες κονταίνουν ανάλογα με το ύψος που βάζουν τις διεκδικήσεις και τα όνειρα.

Πολύ σύντομα: νάκμπα στα αραβικά σημαίνει καταστροφή. Αυτό που διαπίστωσε το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης σε αντίθεση με τις ίσες αποστάσεις που ακούστηκαν απ' τον Ταμία της Ομοσπονδίας, είναι ότι γίνεται καταστροφή 3 - 4 γενιών και μια αιμάτινη παρέμβαση στην κοινωνική δομή. Είναι οι σάρκες και τα οστά που βρίσκονται στους δρόμους της Παλαιστίνης και είναι αυτό που αποτυπώνουν οι φακοί των φωτογράφων, τα παιδιά να τρέχουν έντρομα με αγκαλιά βιβλία. Αυτό συμβαίνει. Και αυτό το ευνοεί, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μια Ευρώπη κακοποιητής. Μια Ευρώπη που ευνοεί την άνοδο των φασιστών, που εμπλέκεται σε πολεμικές συρράξεις, και μια κυβέρνηση στην Ελλάδα κακοποιητής η οποία ευνοεί την κακοποίηση από διάσημους και μη, είναι οι διάσημοι που στην ευημερία των τουριστικών νησιών οι οδηγίες στα παιδιά, στα παιδιά σας των 400 ευρώ που δουλεύουν, είναι στις πρώτες ξαπλώστρες οι πλούσιοι και οι διάσημοι, πίσω οι άγνωστοι, δηλαδή οι οικογένειές μας και όλοι εμείς.

Μ' αυτή λοιπόν την Ευρώπη που θεωρεί τους ανθρώπους ξερόχορτα και η οποία συρρικνώνει μισθούς - συ-

ντάξεις, δεν είμαστε. Και στην Ελλάδα περιττό κοινωνικό πλεόνασμα θεωρούνται οι συνταξιούχοι.

Υπάρχει μια αξιολογή γιαπωνέζικη ταινία, λέγεται: «Πλεόνασμα 75», ο πυρήνας της και η υπόθεση είναι: όσοι φτάνουν στα 75 για να μην επιβαρύνουν τις κοινωνίες και τα παιδιά τους οδηγούνται σε εκούσια ευθανασία.

Μ' αυτό λοιπόν οι δάσκαλοι που διαμορφώνουν συνειδήσεις σε ανθρώπους που διεκδικούν, φυσικά και δεν είμαστε, όπως δεν είμαστε με τον τεχνοκρατισμό ο οποίος οδηγεί σε ψηφιακό σχολείο ημιμάθειας, στο ανοιχτό σχολείο, σε μεικτούς διαγωνισμούς με προσοντολογία, δηλαδή σε ελαστική εργασία, και έξοδο από την Υπηρεσία. PISA για τους μαθητές και τα σχολεία.

Με όλα αυτά δεν είμαστε, δεν είμαστε με όσους είπαν ότι η Ομοσπονδία μπορεί να σκέφτεται όπως σε ένα ξωκλήσι, ανάβω κερί και λέω βόηθα, με έναν διάλογο που ξέρουμε ότι μας έχει πάει 15 φορές στα Δικαστήρια. Είμαστε όμως για όρους ηθικής συνείδησης και παιδαγωγικής συνέπειας με το Δικαστήριο της ιστορίας. Εκεί το πινάκι ξέρετε τι θα πει; Θα πει ντροπή και θα πει ντροπή για όσους είναι μες στην αίθουσα και κάνουν αξιολόγηση...

Είναι με αυτούς που είπαν ότι για να μην τα χάσουμε όλα αρκεί να σιωπήσουμε. Με αυτούς δεν είμαστε, είμαστε όμως με τα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια που εκδηλώθηκαν όλη τη χρονιά, με τον αγώνα που δίνουν όλοι και αφορά τις οικογένειες όλων να μην γίνει ένα δεμάτι άχυρο το πτυχίο, ενάντια στην ιδιωτική εκπαίδευση. Είμαστε με τους αγώνες τους καθολικούς που έδωσε ο κλάδος, με τα ενιαία κείμενα που πυροδότησαν τη μάχη για την απεργία - αποχή και είμαστε με τον ανυποχώρητο αγώνα.

Ξέρετε, όχι για να παινέψω την παράταξη των Παρεμβά-

σεων, γιατί είναι χαμηλός πολιτικός στόχος. Οι Παρεμβάσεις είναι οι αναπάντεχοι συνεπιβάτες στο άρμα της Ομοσπονδίας που είναι όμως για τις έκτακτες ανάγκες, είναι για τις μάχες του '97, είναι για την απεργία του 2006, είναι για τη μάχη στην PISA, είναι έξω απ' τα εξεταστικά κέντρα, είναι για την απεργία - αποχή. Και έχουν πολλά δεινά όπως όλοι μας. Έχουν όμως την πολιτική ετοιμότητα και το πολιτικό αισθητήριο να αφουγκράζονται τα σωθικά του κλάδου. Αυτά που είπαν συνεχίζουμε στις μαζικές γενικές συνελεύσεις την απεργία - αποχή.

Η αλλαγή των συσχετισμών μπορεί να καλύπτει δικαίως και το λέω ειλικρινά τις στήλες του Ριζοσπάστη. Επειδή η επίθεση όμως είναι τεράστια δεν αρκεί για τη συνολική απάντηση. Η συνολική απάντηση θέλει η Ομοσπονδία να διαμορφώσει ένα πλαίσιο που θα βάζει τον δάσκαλο

και θα τον εκπαιδεύει να είναι πολιτικός αγωνιστής, να διεκδικήσει μισθούς, συντάξεις, τους υλικούς όρους, αξιολόγηση με όλες τις μορφές και να πει ότι εμείς είμαστε, στο Συνέδριο, στην πλευρά των αδύναμων. Εκεί που είναι οι μανάδες μας και οι πατεράδες μας. Να συνοψίσει όχι με ευχή αλλά με οδηγό τα λόγια του Γληνού που έλεγε: το σχολείο το θέλετε εσείς όργανο της κυριαρχίας σας και εμείς αγωνιζόμαστε καθαρά να σας το πάρουμε, γιατί εμείς αγωνιζόμαστε για μια δικαιότερη και ανθρωπινότερη κοινωνία, λιγότερο υποκριτική, λιγότερο απάνθρωπη και η δύναμη θα περάσει αργά ή γρήγορα στο μέρος της δικαιοσύνης.

Καλούς αγώνες, συνάδελφοι, στην τάξη, στον δρόμο, στην κοινωνία.

Να 'στε καλά.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ & ΙΘΑΚΗΣ

Συνάδελφοι, καλησπέρα. Βαγγέλης Βαρδαράματος από τον Σύλλογο Κεφαλονιάς και Ιθάκης με τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Συνάδελφοι, η αξιολόγηση που έχει όλες τις ενδείξεις ενός υφέροντος ολοκληρωτισμού, επιλέχτηκε από τη σημερινή κυβέρνηση ως ο πολιορκητικός κριός, το think tank που θα έσπαζε τις πύλες του δημόσιου σχολείου για να εισέλθει εντός του όλος ο σχετός της αγοραίας αντίληψης, μιας άκρως ανταγωνιστικής και αλληλοσπαρακτικής κοινωνίας.

Απέναντι σ' αυτή την ολοκληρωτική επίθεση, η αντίσταση της μαχόμενης εκπαίδευσης στην αξιολόγηση με όλα τα όπλα που διέθετε στη φαρέτρα της, από τα ενιαία κείμενα για την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας μέχρι και την απεργία - αποχή για την ατομική αξιολόγηση και τις στάσεις εργασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις στην ΣΤ Δημοτικού, έδωσε τον χώρο και τον χρόνο στους εκπαιδευτικούς, να υπερασπιστούν τις όποιες δημοκρατικές κατακτήσεις στο υπαρκτό σχολείο και να διεκδικούν πολιτικές εμβάθυνσης του εκδημοκρατισμού στην εκπαίδευση και όχι υποβάθμισης σε ένα σχολείο της αγοράς.

Εάν την κρίσιμη ώρα που η κυβέρνηση, μέσω των Δικαστηρίων, έβγαζε την απεργία - αποχή παράνομη και καταχρηστική, είχαμε ακολουθήσει την απόφαση του Μαρτίου της πλειοψηφίας της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, τώρα αυτή τη στιγμή που μιλάμε μια τελείως διαφορετική εικόνα θα είχε διαμορφωθεί στα σχολεία μας. Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας θα είχε γενικεύσει τις πανελλαδικές εξετάσεις στην ΣΤ Δημοτικού σε όλα τα σχολεία της Ελλάδας, θα εφάρμοζε την ελεύθερη επιλογή σχολείου από τους γονείς, η αξιολόγηση θα ήτανε πια καθεστώς, βάζοντας σε αμφισβήτηση ακόμα και την ίδια τη μονιμότητα.

Αν υπάρχει κάποιο γεγονός στη φετινή χρονιά που άφη-

σε ανεξίτηλο το σημάδι του στη συλλογική μνήμη και στην ιστορία αυτού του Συνδικάτου, είναι αναμφισβήτητο το κύμα των Γενικών Συνελεύσεων του Μαρτίου που συγκλόνισαν την εκπαίδευση από άκρη σε άκρη σε όλη την Ελλάδα.

Ήταν αυτές οι Γενικές Συνελεύσεις που κράτησαν ψηλά τη σημαία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και που επιβεβαίωσαν με τον πιο εκκωφαντικό τρόπο τα λόγια του Ουρουγουανού συγγραφέα Εδουάρδο Γκαλεάνο που έλεγε: «όταν η ιστορία λέει αντίο, εννοεί εις το επανιδείν». Ήταν η επανεφεύρεση της συλλογικής διαδικασίας. Η υπενθύμιση ότι το ζητούμενο σε έναν Σύλλογο είναι η ανασύσταση της ανθρώπινης κοινότητας, της εκπαιδευτικής κοινότητας, μέσα στην οποία ο κάθε άνθρωπος, κάθε συνάδελφος και κάθε συναδέλφισσα που είναι μέλος της να έχει τη δυνατότητα ο ίδιος / η ίδια προσωπικά, με τα λόγια και τις πράξεις του/της, να καθορίσει τις τύχες της.

Αυτός ο κόσμος των Γενικών Συνελεύσεων κατέλαβε και αναδιαμόρφωσε έναν χώρο, τον δικό του χώρο, και τον μετέτρεψε σε φάρο φτιαγμένο από ανθρώπινη ανάσα, αγωνία και ψυχή βαθιά, έτσι ώστε να αντέχει στα κύματα και τους δυνατούς ανέμους.

Αυτός ο κόσμος των Γενικών Συνελεύσεων «ξάστραψε σαν φάρου αναλαμπή», όπως λέει ο ποιητής, ο δικός μας ο ποιητής, ο Νίκος Καββαδίας, τον θυμωμένο Ποσειδώνα δεν φοβήθηκε, «γιατί η ψυχή αυτή κουβανούσε μέσα της υψηλή τη σκέψη και εκλεκτή τη συγκίνηση που άγγιζε το πνεύμα και το σώμα του».

Αυτές οι Γενικές Συνελεύσεις, μέσα στην αντάρα, τον φόβο και τον τρόμο, ορθώθηκαν ατίθασοι σηματοωροί δείχνοντας την σωστή πορεία, την ίδια στιγμή που άλλα καράβια έχαναν τον προσανατολισμό τους, μην μπορώντας να χρησιμοποιήσουν τους αστρολάβους της ζωής και του ουρανού, και άλλα κινδύνευαν να τσακιστούν στους υφάλους μιας και τα βυθόμετρα τους είχαν αχρηστευτεί.

Απέναντι σε αυτό το αδιαμφισβήτητο μεγαλειώδες γεγονός, η 93^η Γενική Συνέλευση αντιπροσώπων ως ελάχι-

στο φόρο τιμής σε όλους αυτούς τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που κράτησαν ψηλά τη σημαία της αξιοπρέπειας και του αγώνα, ενάντια στην ολοκληρωτικού τύπου αξιολόγηση, έχει την ηθική υποχρέωση, να επικυρώσει την απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης ενάντια στην αξιολόγηση, με την προκήρυξη απεργίας -

αποχής και στάσεις εργασίας απ' την ατομική αξιολόγηση. Απ' αυτήν δε την απόφαση που θα παρθεί ή όχι, θα κριθεί στην πράξη ένα άλλο ρηθέν του προηγούμενου συγγραφέα ότι «ο κάθε άνθρωπος είναι τόσο μικρός όσο ο φόβος που αισθάνεται και τόσο μεγάλος όσο ο εχθρός που επιλέγει». Ευχαριστώ.

ΤΑΣΟΣ

ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΜΕΛΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καλησπέρα. Τάσος Γκαραγκάνης, μέλος της Ελεγκτικής Επιτροπής για τα οικονομικά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Να ξεκινήσουμε καταρχήν από την περίοδο. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου αυτό που λέμε συνδικάτα και οργανωμένη συλλογική δράση δέχονται μια πρωτόγνωρη επίθεση από κάθε μεριά, κυρίως από τους πολιτικούς εκφραστές του συστήματος. Και αυτό συμβάνει γιατί τα συνδικάτα είναι και οι μόνοι οργανισμοί οι οποίοι μπορούν να βάλουν φρένο στην επίθεση που δέχεται σήμερα ο κόσμος της εργασίας, τα συνδικάτα είναι οι μόνοι φορείς που μπορούν να οργανώσουν την πάλη των εργαζομένων για να ανατρέψουν αυτή την πολιτική.

Μ' αυτή την έννοια όταν μιλάμε για τα οικονομικά, μιλάμε για τη δυνατότητα αυτών των δομών, των συνδικάτων, να μπορέσουν ανεξάρτητα και έξω απ' το κράτος και ενάντια στην κρατική και κυβερνητική πολιτική να υπερασπιστούν τα δικαιώματα των εργαζομένων. Έχει πολύ μεγάλη σημασία λοιπόν το πώς βλέπουμε τα οικονομικά.

Ως συνδικάτο λοιπόν οικονομικά είμαστε καλά με βάση τον Ταμία της Ομοσπονδίας που είπε ότι έχουμε 1.700.000 ευρώ περίπου υπόλοιπο ταμειακό. Βέβαια το υπόλοιπο αυτό είναι περίπου 3 μέρες και κάτι ώρες των εξόδων της φρεγάτας κάτω στην Ερυθρά Θάλασσα. Το ότι το ταμειακό υπόλοιπο της Ομοσπονδίας είναι ένα μικρό-μικρό κλάσμα σε σχέση με τα χρήματα που ξοδεύονται από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού για να υπηρετούνται πολιτικές οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με τα δικά του τα συμφέροντα είναι στοιχείο που δείχνει το πραγματικό μέγεθος των ποσών που μπορούμε να διαθέσουμε για να υπηρετήσουμε τους σκοπούς του συνδικάτου σε σχέση με αυτά που διαθέτει η εκάστοτε κυβέρνηση για να επιβάλει την πολιτική της..

Εμείς εδώ στην 93^η Γενική Συνέλευση πρέπει να το γυρίσουμε ανάποδα, να πούμε ότι αυτό το μικρό, αυτό το μικρό ποσό για τους άλλους θα πρέπει να γίνει ο αιματοδότης των αγώνων, θα πρέπει να γίνει αυτό που θέλουμε, το λάδι που θα ξεμπλοκάρει το γρανάζι της ταξικής πάλης, για να μπορέσουμε να απαντήσουμε την επίθεση που δεχόμαστε. Και αυτό βεβαίως δεν μπορεί να γίνει όταν ο οικονομικός προσανατολισμός βρίσκεται σε δράσεις έξω από αυτό που λέμε αγώνες, απεργίες, δράσεις αντίστασης.

Υπάρχει μια τουρκική παροιμία που λέει: του ανθρώπου

το καλό απ' το αλισβερίσι φαίνεται. Αντίστοιχα το «καλό» της ομοσπονδίας φαίνεται και από τα οικονομικά της. Κι αυτό το οποίο βλέπουμε μέσα στα οικονομικά της ΔΟΕ είναι ότι γίνεται μια προσπάθεια συνειδητή να θολώσει η εικόνα, να μπουν στον ίδιο τορβά όλα τα έξοδα ως έξοδα εκδηλώσεων, έξοδα παραστάσεων, έξοδα δράσεων, για να υπάρχει η εντύπωση ότι η Ομοσπονδία δαπανά ένα πολύ μεγάλο ποσό γι' αυτό που λέμε στήριξη των αγώνων των εκπαιδευτικών ενάντια στην αντικειμενική πολιτική. Δεν είναι αλήθεια αυτό. Ένα πολύ μεγάλο ποσό από αυτά τα έξοδα αφορούν πάγιες δράσεις, εκδηλώσεις και συνέδρια τα οποία δεν έχουν να κάνουν με αυτό που λέμε άμεσες απεργιακές κινητοποιήσεις. Είναι ένα πολύ μικρό ποσοστό, είναι εκδηλώσεις που γίνονται για άλλο λόγο και που δεν αφορούν αυτό το οποίο εμείς λέμε καθημερινότητα στην ταξική πάλη.

Τι αποτυπώθηκε στον τελευταίο απολογισμό; Ενδεικτικά και σε τίτλους.

Πρώτον: ότι έχουμε ξοδέψει ένα πολύ μεγάλο ποσό σε σχέση με το έργο το οποίο αποφάσισε η ΔΟΕ για τα 100 χρόνια. Προφανώς και θα πρέπει να υπάρχει καταγεγραμμένη η ιστορία του μεγαλύτερου συνδικάτου του Δημοσίου με τους αγώνες του, αν και εδώ υπάρχουν ελλείψεις τις οποίες μπορούμε να τις θίξουμε για το συγκεκριμένο ζήτημα στο πώς γράφτηκε αυτό, αλλά το ύψος των εξόδων είναι αρκετά μεγαλύτερο γιατί ακριβώς δεν υπήρχε ούτε ο προϋπολογισμός, αλλά ούτε έχουμε τη δυνατότητα αυτή τη στιγμή να δούμε πόσο συνολικά κόστισε ή θα κοστίσει μαζί με τις εκδηλώσεις της παρουσίασης και όλα τα υπόλοιπα.

Δεύτερον: παρουσιάζονται υψηλές δαπάνες σε συνεργάτες γιατί ακριβώς δεν ξέρουμε εάν γίνονται με τον καλύτερο τρόπο οι προσφορές και αν μπορούμε εκεί να έχουμε έλεγχο για το αν αυτή η προσφορά είναι προσφορά και συμφέρει το συνδικάτο ή όχι. Αυτό αφορά και τις απομαγνητοφωνήσεις και τις βιντεοσκοπήσεις και μια σειρά άλλες δαπάνες οι οποίες αφορούν αυτό το κονδύλι.

Τρίτον: για τις κοινωνικές παροχές. Οι κοινωνικές παροχές σωστά υπάρχουν και θα πρέπει να διευρυνθούν για να ανταποδώσουμε στα μέλη μας ένα κομμάτι από τη συνδρομή την οποία δίνουν στο συνδικάτο.

Τέτατον: Υπάρχουν οι συνδρομές στις υπερκείμενες οργανώσεις όπως είναι η ΑΔΕΔΥ. Να δούμε εκεί πέρα αν και ποια θα πρέπει να είναι, κυρίως όμως αυτό το οποίο θα πρέπει να βγει έξω είναι η συνδρομή η οποία δίνεται στις υπερκείμενες διεθνείς οργανώσεις της Εκπαιδευτικής Διεθνούς, της ETUCE και της EDU που επί της ουσίας δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να στηρίζουν

τη νεοφιλελεύθερη νεοσυντηρητική εκπαιδευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια κατεύθυνση η οποία βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Με την παραπάνω κατεύθυνση συνδέονται και τα κονδύλια μελών του Διοικητικού Συμβουλίου οι οποίοι συμμετέχουν σε τέτοιες διεθνείς δράσεις, σε τέτοια συνέδρια απ' τα οποία δεν έρχεται πίσω ούτε καν μια ενημέρωση για το τι ειπώθηκε, για ποιο λόγο πήγαν εκεί, και να έχουμε μια εικόνα των δράσεων που υποτίθεται έγιναν και απ' τα οποία θα ωφεληθεί η δικιά μας η Ομοσπονδία και οι εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα.

Πέμπτο: Για την διευκόλυνση του ελέγχου από την Εξελεγκτική Επιτροπή

A. Κωδικοί. Για το ζήτημα των κωδικών, υπάρχει μια πολύ μεγάλη ανάγκη αναδιάρθρωσης των κωδικών, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να 'ναι ξεχωριστοί οι κωδικοί οι οποίοι θα αποτυπώνουνε κάθε εκδήλωση, κάθε δραστηριότητα ξεχωριστά και βεβαίως θα υπάρχει η δυνατότητα με βάση αυτό να γίνει έλεγχος.

B. Θέσαμε επίσης και στην Ελεγκτική Επιτροπή ότι για να μπορέσει να γίνει ουσιαστικός ο έλεγχος θα πρέπει η Ελεγκτική Επιτροπή να έχει όλες τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου για να μπορεί να ελέγξει τόσο στο αν τηρούνται, όσο και στο αν υπάρχουνε.

Γ. Θα πρέπει να υπάρχει παράλληλα το καλεντάρι, το ημερολόγιο των δράσεων, για να μπορούμε εκεί να βλέπουμε ποιοι πήγανε σε κάθε εκδήλωση, πόσο κόστισε αυτό και αν αυτό πολιτικά ήτανε στη σωστή κατεύθυνση ή όχι.

Για το ζήτημα του ΙΠΕΜ της ΔΟΕ.

Το βασικό πρόβλημα που υπάρχει είναι ότι το ΙΠΕΜ της ΔΟΕ λειτουργεί υλοποιώντας προγράμματα ΕΣΠΑ, βάζοντας απ' το παραθύρο το κράτος στη λειτουργία του συνδικάτου. Αυτό θα πρέπει να σταματήσει, εμείς θέλουμε ένα ΙΠΕΜ το οποίο θα υπηρετεί τη Διδακταλική Ομοσπονδία, θα τεκμηριώνει επιστημονικά τις συνδικαλιστικές δράσεις και θα μας δίνει τη δυνατότητα να εξηγήσουμε και στην κοινωνία τις θέσεις τις παιδαγωγικές της Ομοσπονδίας.

Δεν θέλω να αναφερθώ αναλυτικά για να μην μακρογορήσω στα ζητήματα που τι έχει κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ή κάθε αιρετός. Αυτό το οποίο όμως θέλαμε από δω ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις να σημειώσουμε είναι ότι παρατηρούμε για παράδειγμα στο ζήτημα της στέγασης, αντί να έχουμε αποδείξεις για τη στέγαση για την κατοικία, έχουμε αποδείξεις τα οποία αφορούνε τη σίτιση. Και εδώ εάν η απόφαση δεν είναι σωστή, να την αλλάξουμε, να πούμε ότι τα 500 ευρώ που μπορεί να παίρνει ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ή ένας αιρετός ο οποίος κατάγεται από την επαρχία, του το δίνουμε με οποιοδήποτε παραστατικό και δεν το ονομάζουμε επίδομα στέγασης. Για εμάς είναι και στη μια και στην άλλη περίπτωση λάθος.

Είναι πολύ σημαντικό να συνεχίσει να γίνεται ο μηνιαίος

απολογισμός από τη μεριά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, διότι έτσι δίνεται η δυνατότητα τα όποια πολιτικά προβλήματα υπάρχουν να λύνονται και να υπάρχει ουσιαστικός πολιτικός έλεγχος, γιατί όπως είπαμε και στους άλλους... και στις εκθέσεις που διάβασε ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής δεν τίθεται θέμα τεχνικού ελέγχου, λογιστικού ελέγχου αλλά κυρίως πολιτικού.

Τέλος μερικές επισημάνσεις. Υπάρχουν ζητήματα που αφορούνε το γραφείο το οποίο κλείνει τα εισιτήρια. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου κλείσαν μέλη του ΔΣ εισιτήρια παρακάμπτοντας το γραφείο, φθηνότερα. Θα πρέπει να το δούμε αυτό. Θα πρέπει δηλαδή να γίνει μια εξοικονόμηση των χρημάτων που δίνονται είτε αυτό αφορά ταξίδια στο εξωτερικό - είτε αφορά ταξίδια στο εσωτερικό και κλείνονται απ' το συγκεκριμένο γραφείο.

Προφανώς δεν πρόκειται για γκρίνια ή εμμονή για κάθε ευρώ το οποίο ξοδεύει η Ομοσπονδία, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι στα οικονομικά εμείς θα πρέπει και να καταφέρουμε να μειώσουμε τις δαπάνες για να μειωθεί η συνδρομή, για να υπάρξει μεγαλύτερος χώρος για συνδρομή στους Συλλόγους, στα Πρωτοβάθμια Σωματεία, για να μπορέσουν αυτά να αποτελέσουν το βασικό κύτταρο της οργάνωσης της πάλης ενάντια στην εκπαιδευτική πολιτική. Γιατί ισχυρή ΔΟΕ θα είναι αυτή η οποία θα έχει ισχυρά Πρωτοβάθμια Σωματεία.

Από αυτή την άποψη δεν προτείνουμε απλά να μειώσουμε τα έξοδα, θέλουμε να μειώσουμε όλα αυτά τα έξοδα τα οποία είναι περιττά ή χειρότερα ακόμα τα οποία οδηγούν σε μία λογική προνομίων και δημιουργίας μιας συνδικαλιστικής αριστοκρατίας (επιδόματα στέγης που δεν είναι για στέγαση κλπ) η οποία δεν έχει καμία σχέση με τα συμφέροντα του κλάδου.

Σ' αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει η Ομοσπονδία αφού συμμαζέψει τα οικονομικά της, να πάρει μια απόφαση με την οποία θα πει ότι απέχουμε από την ETUCE και την EDU, να μην ξαναδώσουμε συνδρομή σ' αυτές τις Οργανώσεις, να αναζητήσουμε νέες εταιρείες και νέους συνεργάτες μέσα από ανοιχτούς διαγωνισμούς απ' τους οποίους θα καταφέρουμε επίσης να μειώσουμε τις δαπάνες και θα πρέπει να υιοθετήσουμε μία μορφή απεικόνισης εσόδων και εξόδων που θα είναι δυνατό το τελευταίο μέλος του τελευταίου Συλλόγου, του πιο μακρινού Συλλόγου Εκπαιδευτικών στην Ελλάδα, να μπορεί να έχει έλεγχο και πρόσβαση στα οικονομικά της Ομοσπονδίας.

Δεν θέλουμε να μηδενίσουμε την προσπάθεια που έκανε η Ομοσπονδία μέχρι τώρα για να συμμαζέψει τα οικονομικά. Θέλουμε να πούμε ότι είναι σε σωστή κατεύθυνση ο τεχνικός έλεγχος που γίνεται από τους λογιστές, τους ορκωτούς λογιστές. Δεν αρκεί όμως αυτό.

Αυτό το οποίο θεωρούμε εμείς ότι έχει ανάγκη η Ομοσπονδία είναι να γίνει ένα συμμάζεμα των οικονομικών, όχι μόνο γιατί η γυναίκα του Καίσαρα θα πρέπει να είναι τίμια και όχι μόνο να είναι αλλά και να φαίνεται, αλλά γιατί μόνο έτσι μπορούμε να χτίσουμε σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη και τους αντιπροσώπους - εκ-

προσώπους έξω από τις συλλογικές της συνδικαλιστικής αριστοκρατίας. Γιατί μόνο έτσι θα μπορεί να υπάρξει μια ισχυρή Ομοσπονδία που θα οργανώνει αγώνες, θα είναι εστία αλληλεγγύης και δημοκρατίας και θα υπερασπίζεται τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Ευχαριστώ πολύ.

Καλησπέρα, συνάδελφοι. Τάσος Γκαραγκάνης για τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, εκλεγμένος από τον ΣΕΠΕ Καρδίτσας με το ψηφοδέλτιο της Κοινής Δράσης Εκπαιδευτικών.

Πριν να αρχίσω την ομιλία θα ήθελα να κάνω μερικά σχόλια.

Το πρώτο σχόλιο είναι ότι αν και είναι η τελευταία μέρα δεν έχουμε ακούσει καμία λέξη για πραγματικό πρόγραμμα δράσης, για το τι, δηλαδή, θα κάνουν οι εκπαιδευτικοί, τόσο από τη ΔΑΚΕ, όσο και απ' τη ΔΗΣΥ, την επόμενη ημέρα φεύγοντας απ' αυτή εδώ την αίθουσα, γυρίζοντας στους Συλλόγους μας, στα σπίτια μας και πώς θα αντιμετωπίσουμε όλη αυτή την επίθεση που δεχόμαστε ή θα διεκδικήσουμε όλα αυτά τα οποία αποτελούν το φόντο πίσω από το Προεδρείο.

Δεύτερο σχόλιο. Κατά τη γνώμη μας σημαντικό. Βλέπουμε ότι ειδικά η ΔΗΣΥ αλλά και οι άλλες παρατάξεις κάνουν μια αντιδιαστολή. Λένε απ' τη μια τη μεριά έχουμε την καθημερινότητα των εκπαιδευτικών και τα πολύ σημαντικά προβλήματα και από την άλλη έχουμε ένα μονόπατο πράγμα, όπου ασχολούμαστε υποτίθεται με τα μεγάλα και ξεχνάμε τα μικρά και που ποτέ δεν πρόκειται αυτά τα μεγάλα, τέλος πάντων, να καταφέρουμε να τα διεκδικήσουμε και να τα πάρουμε και έτσι χάνουμε και αυτά τα μικρά που θα μπορούσαμε, ρε αδερφέ, να τα πάρουμε και να καλυτερέψουμε τη ζωή μας.

Θεωρούμε ότι αυτό δεν είναι απλά λάθος, δεν είναι απλώς ένα ψευδές δίλημμα. Είναι επικίνδυνο. Είναι επικίνδυνο όχι μόνο γιατί αγνοεί ότι όλο αυτό το οποίο αποτελεί την καθημερινότητα, όλο αυτό το οποίο ζούμε μέσα στα σχολεία είναι αποτέλεσμα αυτών των μεγάλων πολιτικών που επιβάλλουν η κυβέρνηση, οι υπερεθνικοί οργανισμοί που είναι οι συμβουλάτορες αυτής της κυβέρνησης, και που βεβαίως έρχονται να στραγγαλίσουν την καθημερινότητά μας στο σχολείο, την καθημερινότητά μας στην αγορά, είναι αυτοί οι οποίοι μικραίνουν τον μισθό μας, είναι αυτοί οι οποίοι μικραίνουν τη ζωή μας, κάνουν το βίο μας αβίωτο και μας κάνουν πραγματικά να μην αντέχουμε να πηγαίνουμε στο σχολείο.

Αλλά αυτή η καθημερινότητα δεν είναι τα μικρά. Είναι τα μεγάλα. Είναι η αξιολόγηση, είναι τα μνημόνια, είναι το ότι έχουν βάλει κόφτη σε κάθε προσπάθεια διεκδίκησης για ένα καλύτερο μεροκάματο, είναι η επίθεση που έχουν κηρύξει και συνεχίζουν κάθε μέρα ενάντια στον κόσμο της εργασίας, ενάντια στον κόσμο της μόρφωσης, ενάντια σε καθέναν που παλεύει και αγωνίζεται για να υπερασπιστεί αυτά τα δικαιώματα.

Και γι' αυτό βλέπουμε ότι βάζουν αυτή τη αντιδιαστολή γιατί θέλουν να ξεφύγουν. Να την κάνουν με πλάγια

μικρά βηματάκια, για να μην απαντήσουν το ζήτημα του πώς θα καταφέρουμε να κερδίσουμε τόσο τα μικρά όσο και τα μεγάλα.

Γιατί δεν μπορείς να καταφέρεις να διεκδικήσεις οτιδήποτε με έναν Νόμο Χατζηδάκη που δεν σου επιτρέπει να απεργήσεις. Δεν μπορείς να κάνεις κανένα προγραμματισμό αν δεν πάρεις απόφαση ότι θα συγκρουστείς και δεν θα είσαι νόμιμος. Θα είσαι ανυπάκουος. Γιατί μόνο έτσι θα μπορείς να διεκδικείς, θα μπορείς να αγωνίζεσαι και να έχεις αποτέλεσμα στον αγώνα σου.

Οι Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις έχουν καταθέσει την πρότασή τους. Και στα μικρά και στα μεγάλα. Για κάθε πτυχή της ζωής του εκπαιδευτικού. Για κάθε πλευρά των δικαιωμάτων που υπερασπιζόμαστε είτε αυτά είναι τα εργασιακά δικαιώματα τα δικά μας, είτε είναι τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας. Το έχουμε καταθέσει, μπορούμε αν θέλετε να ξαναεπαναλάβουμε, να πούμε για τα οικονομικά και πόσο σημαντικά είναι, να πούμε για την ασφάλιση και την υγεία, για τα δικαιώματα των αναπηρωτών, για το ωράριο των εκπαιδευτικών, για τη θωράκιση των εκπαιδευτικών, για όλα αυτά, αλλά αν δεν πούμε ποιος είναι ο κρίκος μέσα απ' τον οποίον αυτή η κυβέρνηση επιβάλλει αυτή την πολιτική, δεν λέμε τίποτα. Κι αυτός ο κρίκος είναι η αξιολόγηση.

Και αν δεν πάρουμε απόφαση για το ζήτημα της αξιολόγησης, γυρίζοντας στα σχολεία δεν θα έχουμε το ίδιο τοπίο. Δεν θα έχουμε τους ίδιους συναδέλφους δίπλα μας, αν αυτούς που σήμερα αρνούνται να αξιολογηθούν, αρνούνται να υποταχθούν, δεν τους καλύψουμε. Γιατί ξέρουμε και στη Θεσσαλία, αλλά και σε άλλες περιοχές, ότι η αξιολόγηση επεκτείνεται πια από τους νεοδιόριστους σε όλους τους μόνιμους. Μας αφορά όλους γιατί κανένας δεν είναι μόνος του στις επιλογές που κάνει τελικά. Αν και αυτοί θέλουν να μας κάνουν να πιστεύουμε ότι ο καθένας είναι μόνος του.

Για να είμαι σύντομος, λοιπόν, αυτό το οποίο θα πρέπει φεύγοντας από δω να πάρουμε απόφαση, είναι ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης το οποίο θα έχει αρχή, μέση και τέλος και συγκεκριμένους στόχους. Στόχους οι οποίοι θα βάζουν απ' τη μια τη μεριά την ανατροπή αυτής της πολιτικής, θα μας συνδέουν με τους αγώνες του μαζικού λαϊκού εργατικού κινήματος και που θα δίνουν διέξοδο και πάλη όχι σε ατομικό επίπεδο, εκεί δηλαδή που είναι το πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη λογικής απόσυρσης απ' τα κοινά, αλλά εκεί όπου θα ενδυναμώνουμε την πάλη, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να απαντήσουμε τη λογική της ατομικής λύσης, δηλαδή το βούτυρο στο ψωμί του εκφασισμού της δημόσιας ζωής.

Και ποιο είναι το βασικό για μας; Είναι αυτό το οποίο θα το πούμε με μία λέξη ξανά. Ανυπακοή. Γιατί όταν αυτή η κυβέρνηση με κάθε τρόπο μας σέρνει στα δικαστήρια, παραβιάζοντας όχι νόμους, το ίδιο το Σύνταγμα, το μόνο που μας μένει είναι αυτό το έρμο το 120 άρθρο του Συντάγματος, το παλιό το 1.1.4. που λέει ότι όταν εμείς θέλουμε να υπερασπιστούμε τα βασικά μας δικαιώματα, να υπερασπιστούμε το ίδιο το Σύνταγμα, ο μόνος που

μπορεί να το κάνει είναι ο ίδιος ο λαός με τους αγώνες του. Και αυτός είναι ένας συνταγματικός πατριωτισμός ο οποίος πρέπει να διαπεράσει όλη αυτή την αίθουσα και να πάει στον καθένα ξεχωριστά και όχι στις παρατάξεις. Και να απαντήσουμε, συνάδελφοι, θα φύγουμε από δω με απόφαση για απεργία - αποχή; Θα φύγουμε από δω επιβεβαιώνοντας ότι εμείς θα πάμε μέχρι τέλους; Θα φύγουμε από δω ανοίγοντας την αγκαλιά μας σε όλους τους συναδέλφους για ισχυρά συνδικάτα (;), για αγώνες αποτελεσματικούς (;) ή θα αποχωρήσουμε και θα ψάξουμε να βρούμε τους δρόμους του κυβερνητικού συνδικαλισμού;

Εμείς λέμε όχι και ξέρουμε ότι αυτό είναι επικίνδυνο. Είναι επικίνδυνο να έχεις δίκιο όταν η κυβέρνηση έχει άδικο. Αυτό που θέλω να πω είναι, και ολοκληρώνω, ότι κόντρα σ' αυτό το ρεύμα της υποταγής, υπάρχει μόνο ένα τρίπτυχο: ανυπακοή, αντίσταση, αγώνας. Κάνουμε έκκληση ενότητας και αγώνα, ενότητας για τον αγώνα. Να επιβεβαιώσουμε την απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Να επιβεβαιώσουμε την ενότητα, την παρά τις αντιθέσεις μεταξύ μας ενότητα. Την ενότητα όχι των παρατάξεων αλλά όλων των εκπαιδευτικών, των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών στα σχολεία μέσα και στο δρόμο. Να τους δείξουμε ότι δεν τους φοβόμαστε, ότι εμείς έχουμε και την αρετή και την τόλμη.

ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΕΠΕ ΗΡΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Σχετικά με το πρόγραμμα δράσης θεωρούμε πολύ σημαντικό να τεθούν τα παρακάτω κεντρικά ζητήματα:

πρώτο ζήτημα σε τίτλους: η φετινή χρονιά θα σηματοδοτηθεί από όλο το πλαίσιο των δημοσιονομικών περιορισμών και της ακρίβειας, την επίθεση στο σύνολο των δικαιωμάτων της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας. Την ίδια στιγμή η οικονομία πολέμου είναι εδώ καθώς η χώρα μας προσδέεται όλο και περισσότερο με τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις κεφαλαίου, ΗΠΑ, ΕΕ, ΝΑΤΟ, που θα οδηγήσει σε περικοπές και μνημόνια σε όλες τις κοινωνικές ανάγκες και τα βασικά αγαθά. Παράλληλα η εκπαίδευση θα βρεθεί και πάλι στο μάτι του κυκλώνα, όταν μάλιστα ήδη υπάρχουν διαρροές για πολυνομοσχέδιο σκούπα μέσα στο καλοκαίρι, που μεταξύ άλλων προβλέπει όλα όσα θέσαμε ως Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις ολοκληρωμένα για την ειδική αγωγή και τη διάλυσή της, για νέο σύστημα προσλήψεων και ΑΣΕΠ, για τον οποίο όλοι διαπιστώνουμε ότι αποτελεί αιτία πολέμου.

Με βάση λοιπόν όλα τα παραπάνω και όσα έχουν ήδη τεθεί σε προηγούμενες τοποθετήσεις, η 93^η Γενική Συνέλευση του κλάδου οφείλει να στείλει σαφές μήνυμα: η χρονιά αυτή θα είναι χρονιά αντίθεσης. Χρονιά αντίθεσης με συγκεκριμένο απεργιακό πρόγραμμα δράσης, παρατεταμένου αγώνα, διάρκειας!

Η πρόταση όμως αυτή για να είναι πραγματική και να βάλει από τώρα τον κλάδο σε θέση μάχης πρέπει συνάδελφοι, να έχει και σαφή χρονικό προσδιορισμό. Δεν αρκεί να πούμε γενικά ότι θα δώσουμε τη μάχη με απεργιακές κινητοποιήσεις. Εφόσον τα πράγματα είναι έτσι και η κατάσταση είναι αυτή, οφείλουμε σήμερα να αποφασίσουμε ότι πηγαίνουμε με έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις στην αρχή του Σεπτεμβρίου, με Ολομέλεια Προέδρων που θα πάρει απόφαση για 24ωρη ή 48ωρη απεργία, νέο γύρο Γενικών Συνελεύσεων αμέσως μετά για κλιμάκωση του αγώνα. Και αυτό θα δένεται όχι αποσπασματικά και επιμέρους, αλλά θα συναντιέται με ενιαίο τρόπο με όλη την κοινωνία και τους αγώνες που ξεσπούν σε όλους τους χώρους. Όχι άλλη στιγμή οι φοιτητές, άλλη στιγμή οι γιατροί, την επόμενη οι αγρότες. Σχέδιο απεργιακό συγκεκριμένο με πανεκπαιδευτικό, πανεργατικό μέτωπο που θα αμφισβητεί τα δημοσιονομικά όρια και το πλαίσιο, θα διεκδικεί αξιοβίωτη ζωή και δικαιώματα! Γιατί δια-

φορετικά θα οδηγηθούμε στην υποταγή, στον ρεαλισμό της φτώχειας, των επιδομάτων ψίχουλα, στο μεροδούλι μεροφαί των χαμηλών προσδοκιών.

Δεύτερο κεντρικό ζήτημα είναι αυτό της μάχης που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη στον κλάδο ενάντια στην αξιολόγηση.

Δεν υπάρχει για μας απολύτως καμία ταλάντευση: η 93^η ΓΣ έχει απόλυτο χρέος και υποχρέωση να επιβεβαιώσει με τον πιο καθαρό τρόπο την απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης για συνέχιση της μάχης ενάντια στην αξιολόγηση με όπλο την Απεργία-Αποχή! Δεν αποτελεί για μας απλά ένα ακόμα σημείο στο πρόγραμμα δράσης. Είναι κορυφαίο ζήτημα πολιτικής απάντησης στη συνολική αντεπίθεση που πρέπει να δώσει το εκπαιδευτικό κίνημα.

Όσοι αρνούνται να μπουν σε αυτή την απόφαση είναι υπόλογοι στην απαίτηση των χιλιάδων νεοδιόριστων που παρά την ομοβροντία απειλών, εκβιασμών και τρομοκρατίας που επιδίωξε το ΥΠΑΙΘ και η κυβέρνηση, και δυστυχώς είδαμε και την πλειοψηφία της ΔΟΕ με την κατάρπυστη ανακοίνωση να αναπαράγει τις απειλές Κατσαρού, για μάχη μέχρι τη νίκη! Μέχρι και την τελευταία μέρα οι χιλιάδες αυτοί νεοδιόριστοι υπογράφουν απεργία – αποχή!

Το απαιτεί, λοιπόν, η βάση του κλάδου που έστειλε σαφές μήνυμα συνέχισης τον Μάρτιο. Και το έκανε με τέτοια επιμονή και πείσμα, με τέτοια αποφασιστικότητα, συγκρότησε Επιτροπές Αγώνα, μάζεψε υπογραφές για να συγκληθούν Συνελεύσεις εκεί που δεν το έκαναν οι κυρίαρχες δυνάμεις, συμμετείχε με μαζικό πρωτοφανή τρόπο σε δύο και τρεις συνεδριάσεις για να πάρει αποφάσεις και το έκανε ακόμα και μετά την Ολομέλεια Προέδρων σε ορισμένες περιοχές, με αποφάσεις που έδιναν τη σκυτάλη στα πρωτοβάθμια σωματεία για να κηρύξουν απεργία-αποχή και τα ίδια.

Είπε όμως, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και κάτι ακόμα. Δήλωσε ότι την απόφαση που πήρε τον Μάρτιο, δεν ήταν απόφαση της μιας στιγμής, ήταν απόφαση που θα επιβεβαιώνει όσες φορές χρειαστεί!

Και μην ξεχνάτε καθόλου, η μάχη της αξιολόγησης είναι όλη εδώ μπροστά μας. Γιατί αν δεν κατάφεραν με όλες αυτές τις απειλές και την κινητοποίηση όλου του στελεχικού δυναμικού αξιολογητών, διευθυντών εκπαίδευσης, διευθυντών στα σχολεία και προϊσταμένων, να αντιστρέψουν την εικόνα στους νεοδιόριστους και τις νεοδιόριστες, ποντάροντας ότι εκεί βρίσκεται ο σπασμένος κρίκος που θα αλλάξει την πορεία και θα διευκολύνει την κατίσχυση της αξιολόγησης, είστε βαθιά γελασμένοι αν πιστεύετε ότι θα έρθουν στους εκπαιδευτικούς των 20 και 30 χρόνων υπηρεσίας και εσείς απλά θα αφήσετε τη μάχη στη μέση ή θα κλείσετε τον αγώνα. Γιατί αυτός ο αγώνας είναι έτσι κι αλλιώς αγώνας όλου του κλάδου.

Όσο και αν προσπαθείτε να φέρετε εδώ μια εικόνα υποχώρησης, βάλτε την αναλογία στο σύνολο του κλάδου και τότε βάλτε αυτό που είδατε τον Μάρτιο να πολλαπλασιάζεται, γιατί πια η σύγκρουση θα ανοίξει στο σύνολό της και τότε κάθε σκέψη για υποχώρηση θα είναι στάση εχθρική απέναντι στον κλάδο.

Για εμάς, λοιπόν, το ερώτημα είναι καθαρό και το έχει απαντήσει ήδη ο κλάδος! Πρέπει να επιβεβαιώσουμε την απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης γιατί αν τολμήσετε να υποχωρήσετε, να κλείσετε τη μάχη όπως κάνατε τον Μάρτιο, τότε εμείς λοιπόν θα ξανακάνουμε τον ίδιο Μάρτη επί πολλές φορές παραπάνω και να το θυμάστε αυτό καλά. Δεν θα βρείτε απέναντι τις Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις, όχι. Θα βρείτε απέναντι τον κλάδο, τους νεοδιόριστους, όλους τους εκπαιδευτικούς και θα σας πάρουμε φαλάγγι.

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Λοιπόν, Γιώργος Καλημερίδης για τις Παρεμβάσεις απ' τον Ζ' Σύλλογο Θεσσαλονίκης.

Θα ξεκινήσω με κάτι. Πρόεδρε.

Ο αγώνας..., δεν σφύριξε, δεν σφύριξε τέλος του αγώνα, έτσι; Λοιπόν, έχει μία σημασία με βάση τα γεγονότα του Μάρτη.

Επίσης, από ό,τι βλέπω, οι Γαλάτες φοβόντουσαν μην πέσει ο ουρανός στο κεφάλι τους. Από ό,τι βλέπω δεν έπεσε ο ουρανός στο κεφάλι μας, ούτε απολύσεις έχουμε, ούτε μειώσεις ΜΚ, κτλ.

Λοιπόν, εμείς το λέμε εξαρχής, το λέμε και θα το παλέψουμε όλες τις υπόλοιπες μέρες στο Συνέδριο. Εδώ και τώρα απόφαση με βάση το πνεύμα της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ και επαναπροκήρυξη αν χρειαστεί.

Τώρα, θα ξεκινήσω με 3 στιγμιότυπα για να κάνω και κριτική πεπραγμένων. Έχουμε 3 σημαντικές στιγμές από τον Φλεβάρη... από τον Γενάρη αν θέλετε μέχρι τον Μάη, είναι πολύ πυκνό το χρονικό διάστημα. Έχουμε ένα μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα που δίνει έναν μεγάλο αγώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων σημαίνει μια πλατιά ιδιωτικοποίηση στο σύνολο της εκπαίδευσης προοπτικά.

Δύο: Είχαμε τη μεγάλη μάχη στην αξιολόγηση με κορύφωση τον Μάρτη. Δεν το περιμένατε;

Και τρίτον: ακυρώσαμε τον διαγωνισμό PISA. Είχαμε μια

οπτική η οποία έβλεπε ένα πλέγμα συνολικό αξιολογικό, αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και εξωτερική της αποτίμηση μετά από τον επιθεωρητή, έχουμε την ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, έχουμε την αξιολόγηση των μαθητών που στην πραγματικότητα θα είναι και αξιολόγηση των σχολείων. Και αυτό ανοίγει τον δρόμο πάλι στην ιδιωτικοποίηση, γιατί; Γιατί η επιλογή σχολείου θα γίνει με βάση τη βαθμολογία που θα έχουν. Αυτό φέρνει ο Πιερρακάκης: ατομική αξιολόγηση. Να πάρουμε τα καλύτερα σχολεία.

Απέναντι σε όλα αυτά εσείς είστε βουβοί. Βου-βοί. Δεν ξέρετε τη σοβαρότητα της κατάστασης. Τι λέει εκεί πέρα; Διάλογος. Διάλογος με το Υπουργείο. Δεν έχετε καταλάβει το μέγεθος της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό. Δεν παίζουμε φούμαρα. Εμείς παίζουμε φούμαρα ή εσείς θέλετε να παίζετε φούμαρα.

Λέω και μια κουβέντα για την ΑΣΕ. Όταν ήταν το κρίσιμο διάστημα και έπρεπε να πάμε σε έναν αποφασιστικό συντονισμό των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, εσείς πηγαίνατε με την Ομοσπονδία. Εντάξει; Αρνιόσασταν να πάτε σε έναν ουσιαστικό διάλογο τέτοιον που θα πυροδοτούσε.

Αυτό το ρεύμα εδώ, λοιπόν, πίστεψε στις Γενικές Συνελεύσεις, έδωσε δύναμη στον κλάδο και μπόρεσε να μαζικοποιηθεί και για πρώτη φορά μετά από 30 και χρόνια είχαμε Ολομέλεια Προέδρων. Δεν το πίστευε κανένας. Μόνο εμείς το πιστεύαμε. Και δώσαμε αυτή τη μάχη και νικήσαμε.

Άρα, το λέμε: ο αγώνας δεν τελείωσε. Ο αγώνας συνεχίζεται. Οι επιθεωρητές θα μείνουν εκεί που τους ανήκει, στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Σας ευχαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ

ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Καλημέρα. Αντώνης Καραφώτης από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Ανατολικής Αττικής «Κ. Σωτηρίου» και από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις.

— εκινώντας θα πούμε κάποια πράγματα τοπικά. Χαιρε—
— τίζουμε την πλειοψηφία των συναδέλφων που είναι στην ειδική αγωγή στην Ανατολική Αττική, στον Σύλλογο «Κ. Σωτηρίου», αλλά και αυτούς της γενικής αγωγής, που παραμένουν στις πλειοψηφίες που αντιστάθηκαν όλη τη φετινή χρονιά και συμμετέχουν κατά πλειοψηφία στην απεργία - αποχή από την ατομική αξιολόγηση και δεν έχουν υποστεί καμία σημαία ακόμα, με ποσοστά κοντά στο 60%.

Δεύτερο τοπικό ζήτημα, πολύ σημαντικό γι' αυτά που συζητάμε τώρα. Όπως ξέρετε σε πολλές Διευθύνσεις στη μέση της σχολικής χρονιάς βγάλαν υπεράριθμους τους συναδέλφους που δουλεύουν σε δεύτερα τμήματα ένταξης. Υπεράριθμους επειδή τα σχολεία τους έχουν λιγότερους από 250 μαθητές, επικαλούμενοι εν πάση περιπτώσει μια νομική ερμηνεία που εμείς ισχυριζό-

μαστε ότι δεν είναι αυτή που προβλέπει ο Νόμος. Και επειδή έχουμε πει ότι θα υπερασπιζόμαστε μέχρι και το τελευταίο δικαίωμα με κάθε τρόπο μέχρι το τέλος, πήγαμε στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών. Έχει εκδικαστεί η υπόθεση και περιμένουμε να βγει απόφαση με τη δικαίωσή μας, και αν βγει αυτή η απόφαση και μας δικαιώσει όπως πιστεύουμε, τότε θα μπορούμε με αυτή την απόφαση να πηγαίνετε σε κάθε Διεύθυνση Εκπαίδευσης και να μην βγει ξανά ποτέ κανένας συνάδελφος που δουλεύει σε δεύτερο τμήμα ένταξης υπεράριθμος, με αιτιολογία το όριο μαθητών κτλ., οπότε περιμένουμε αυτό το πολύ σημαντικό. Προχωράμε τώρα στην εισήγηση της ειδικής αγωγής.

Έχουμε δύο πράγματα αυτή τη στιγμή. Έχουμε 140 σελίδες εθνικό Σχέδιο Εθνικής Στρατηγικής για την Αναπηρία 2024 - 2030. Και έχουμε και προαναγγελία για τον Ιούλιο, το ανοιχτό σχολείο. Έχουμε διαβάσει λίγο τις προαναγγελίες του τι λέει το ανοιχτό σχολείο για την ειδική εκπαίδευση; Το ανοιχτό σχολείο στην ουσία είναι το κλείσιμο της ειδικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα και θα τα δούμε αναλυτικά σε ανάλυση εδώ πέρα.

Αυτά που θα πούμε δεν είναι ξύλινα. Εδώ θα κάνουμε ανάλυση, πιστέψτε με, λίγο κοιτάξτε και θα σας ενδιαφέρει.

Το ανοιχτό σχολείο, λοιπόν, προαναγγέλλει το κλείσιμο της ειδικής εκπαίδευσης έτσι όπως την γνωρίζουμε τώρα. Πάμε να δούμε γιατί. Είναι δύο οι λόγοι για τους οποίους γίνεται στόχος από την κυβερνητική πολιτική. Καταρχήν η μεγάλη απορροφητικότητα που έχει η ειδική εκπαίδευση σε ΕΣΠΑ και σε Ταμείο Ανάκαμψης, καθιστά τον τομέα πολύ ελκυστικό. Γιατί; Το κράτος βλέπει ότι μπορεί να απαλλαγεί από την ευθύνη χρηματοδότησης και οι ιδιώτες βλέπουν τεράστιο πεδίο για να αυξήσουν την κερδοφορία τους, να μπουν, δηλαδή, στην ειδική αγωγή, τα ιδιωτικά συμφέροντα και να βγάλουν εκατομμύρια ευρώ.

Η ειδική εκπαίδευση για το Δημόσιο κοστίζει. Αντιμετωπίζεται σαν βάρος, ένα βάρος που σιγά-σιγά ξεφορτώνονται. Ο προϋπολογισμός για την ειδική αγωγή είναι 135 εκατομμύρια ευρώ λιγότερος απ' ό,τι ήτανε πέρυσι. Η μεταφορά της χρηματοδότησης φεύγει από τα ειδικά σχολεία και πάει στα γενικά, κάτι που υποβαθμίζει δύο φορές τα ήδη υποβαθμισμένα ειδικά σχολεία, τα οποία ήδη προαναγγέλλουν στις προαναγγελίες του ανοιχτού σχολείου, του νομοσχεδίου που θα 'ρθει τον Ιούλιο, ότι πάνε προς κατάρνηση.

Σκεφτείτε πόσο σημαντικό είναι αυτό που μας λένε. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες. Παραδέχονται ότι υπάρχει πρόβλημα με τα κονδύλια ΕΣΠΑ. Το λένε ξεκάθαρα. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θέλει να δρομολογήσει λεφτά προς αυτή την κατεύθυνση; Γιατί στοχεύει στο κλείσιμο των ειδικών δομών. Πανευρωπαϊκά.

Γι' αυτό μυρίζεται κερδοφορία το ιδιωτικό κεφάλαιο και είναι έτοιμο να μπει στο χώρο των ειδικών σχολείων. Αυτό δεν γίνεται σε εμάς πρώτη φορά. Στην Πορτογαλία και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχαμε το κλείσιμο των δημόσιων ειδικών σχολείων. Ξέρετε τι έγινε εκεί πέρα που τα κλείσανε; Είχαμε τις επόμενες χρονιές 400% αύξηση στην ίδρυση ιδιωτικών δομών ειδικής αγωγής που προσέξτε όμως, δεν είναι ιδιωτικά ειδικά σχολεία, είναι παιδοφυλακτήρια, γιατί δεν παρέχουν εκπαιδευτικό και διδακτικό έργο.

Με λίγα λόγια κλείνουν τα δημόσια ειδικά σχολεία, δημιουργείται ένα τεράστιο κενό και έρχονται εκεί πέρα οι επαγγελματίες του ιδιωτικού τομέα, ιδρύουν ιδιωτικά κέντρα και βγάζουν εκατομμύρια. Αυτό είναι το σχέδιο που θα έρθει στην Ελλάδα και δεν το λέω εγώ, το λέει η ίδια η προαναγγελία του νομοσχεδίου για το ανοιχτό σχολείο.

Για να δικαιολογηθούν όμως όλα αυτά, το ότι εμείς ξαφνικά ένα πρωί στην ουσία θα διαλύσουμε σχεδόν όλες στις δομές ειδικής αγωγής, πρέπει όλο αυτό να ντυθεί ιδεολογικά. Και αυτό το πράγμα κάνουνε. Ο οδικός χάρτης αγνοεί στην ουσία τους μαθητές με αναπηρία και ειδικές ανάγκες, και αυτό το πράγμα το αποκαλεί συμπεριλήψη. Δηλαδή, οι άνθρωποι υποβαθμίζουν κάθε δομή που υπάρχει, πετάνε έξω εκατοντάδες μαθητές από την ουσιαστική υποστήριξη και αυτό το πράγμα το αποκαλούν πλήρη ένταξη και συμπεριλήψη. Πολύ απλά για να ντυθεί αυτό που προανέφερα όλο πριν, το σχέδιο.

Θα κλείσουν τις δομές αγωγής, μετά θα δώσουν βάου-

τσερ στους γονείς, οι οποίοι θα πάνε και θα επιλέξουν το ιδιωτικό ίδρυμα ειδικής αγωγής στο οποίο θα πάνε να στείλουν το παιδί τους και στο τέλος αυτοί θα περηφανεύονται κιόλας ότι μας έφεραν τη συμπεριλήψη. Αυτό είναι το πλάνο.

Απέναντι σε όλα αυτά, εμείς πιστεύουμε ότι η Εθνική Στρατηγική 2024 - 2030 που έχουν ανακοινώσει, όπως και οι προβλέψεις στο ανοιχτό σχολείο, το νομοσχέδιο του Ιουλίου, δεν αποτελούν βάση διαλόγου, αποτελούν αιτία πολέμου. Δεν μπορεί να συμβιβαστούμε ούτε με μία γραμμή απ' όσα γράφονται εκεί μέσα.

Πρέπει εδώ σαν Γ.Σ., Γενική Συνέλευση, να αποφασίσουμε συγκεκριμένα για το τι αλλά και το πώς, πώς θα υπερασπιστούμε και πώς θα διεκδικήσουμε και όλα αυτά που έχουμε κερδηθεί και για τα περαιτέρω που διεκδικούμε. Εμείς εδώ σαν Παρεμβάσεις, θεωρούμε ότι η εισήγηση της ΔΟΕ, ψηφισμένη από τη ΔΑΚΕ, από τη ΔΗΣΥ και από το Δίκτυο, είναι αναντίστοιχη των σημερινών αναγκών των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, όχι μόνο γιατί δεν ικανοποιεί τα κριτήρια που έχουμε θέσει, αλλά διαφοροποιείται ριζικά ακόμα και απ' αυτά που λέγαμε στις ημερίδες που διοργάνωνε η Ομοσπονδία, οι διαδικτυακές, διαφοροποιούνται μέχρι και απ' αυτά που λέγαμε εκεί πέρα.

Τώρα, εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να φτιάξουμε ένα συνολικό πρόγραμμα δράσης που να είναι συνεκτικό, να βρίσκεται πάντα ένα βήμα μπροστά από τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς και να καταφέρει να διεκδικεί με αξιώσεις, πάνω όμως σε διεκδικήσεις που να λένε τα πράγματα με το όνομά τους. Δηλαδή όχι γενικά αύξηση των δαπανών για την παιδεία, αλλά αύξηση των δαπανών για την παιδεία σε 15% του τακτικού προϋπολογισμού. Κατάρνηση των νόμων που εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή και εκπαίδευση και όλων αυτών των νόμων που έρχονται τον Ιούλιο και θα την κάνουνε ιδιωτική.

Έγκαιρη δημόσια και δωρεάν διάγνωση και καταγραφή των ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Έγκαιρη πρώιμη παρέμβαση αποκλειστικά από δημόσιες δομές ειδικής αγωγής, γιατί τώρα ετοιμάζονται να μας φέρουνε την πρώιμη παρέμβαση, η οποία όμως θα γίνεται σε ιδιώτες παρόχους με βάουτσερ.

Αν εμείς δεν βγούμε και πούμε έγκαιρη παρέμβαση αποκλειστικά δημόσιων δομών, δεν μπορούμε να διεκδικούμε σε αυτή την κατεύθυνση. Ίδρυση νέων δημόσιων ειδικών σχολείων με κρατική επιχορήγηση, όχι απαξίωση και υποβάθμιση των ήδη υπαρχόντων. Εννοείται μόνιμους διορισμούς και προσωπικό που δεν θα αλλάζει, εννοείται περισσότεροι εκπαιδευτικοί, περισσότερες κτιριακές διευθετήσεις, περισσότερο ποιοτικό εποπτικό υλικό, σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα. Αυτά δεν χρειάζεται να τα επαναλάβουμε, σε αυτά συμφωνούμε όλοι. Όλες οι παρατάξεις.

Πρέπει να ζητήσουμε αλληλεπίδραση των ειδικών δομών και των γενικών πλαισίων με προγράμματα συνδιδασκαλίας, που παρόλο που προβλέπονται δεν υπάρχει καμία χρηματοδότηση σε αυτά και δεν γίνονται σχεδόν

πουθενά. Υποχρεωτική, λέμε εμείς, ίδρυση τμήματος ένταξης σε κάθε νηπιαγωγείο και δημοτικό, δημιουργία δεύτερου τμήματος ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα, όταν ο αριθμός των υποστηριζόμενων μαθητών το απαιτεί (άνω των 3 μαθητών σε νηπιαγωγείο και άνω των 10 μαθητών όχι που έχουν διάγνωση, προσοχή, αλλά που χρήζουν βοήθειας ακόμα και χωρίς διάγνωση) πρέπει να έχουμε δεύτερο τμήμα ένταξης. Και κάθε φορά που ένας διευθυντής εκπαίδευσης έρχεται και βγάζει υπεράριθμο τον δεύτερο εκπαιδευτικό στο τμήμα ένταξης αν υπάρχει, πρέπει αυτό να γίνεται αιτία πολέμου για μας. Να το διεκδικήσουμε μέχρι τελευταία στιγμή, είναι το ελάχιστο που έχουμε αυτή τη στιγμή και δεν μπορούν να μας το παίρνουνε.

Έγκαιρες προσλήψεις, συμφωνούμε όλοι σ' αυτά, μείωση του αριθμού των μαθητών, 15 μαθητές, πρώτη - δεύτερα τάξη αυστηρά και 20 στις υπόλοιπες, αναβάθμιση των ΚΕΔΑΣΥ με ανώτατο όριο των μαθητών ευθύνης 1.500 μαθητές και όχι 3 και 4 χιλιάδες που έχουμε εμείς σε πολλές περιοχές εδώ της Αττικής, αναβάθμιση των υπαρχόντων δομών δευτεροβάθμιας ΕΕΕΚ που θα συνδέονται άμεσα όμως με τις δομές πρωτοβάθμιας, μαζικοί μόνιμοι διορισμοί και επαναλειτουργία των διδασκαλείων και της ειδικής αγωγής που μας τα έχουν πάρει και τα έχουμε ξεχάσει, όμως είναι τόσο σημαντικά γ' αυτό το ευαίσθητο κομμάτι της εκπαίδευσης.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΛΙΑΦΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ

Η φετινή οριστική ΗΔ επαναφέρει την απόφαση της 86^{ης} Γ.Σ. για την ΕΑ παραβλέποντας τα νέα επιθετικά δεδομένα από πλευράς της κυβέρνησης. Η εισήγηση και τα αιτήματα δεν απαντούν στα επίδικα και τους σχεδιασμούς κυβέρνησης/ΕΕ/ΟΟΣΑ. Δεν παίρνουν θέση ούτε για το προαναγγελθέν νομοσχέδιο που θα εμπεριέχει τις πολυδιαφημιζόμενες αλλαγές στα ειδικά πλαίσια (αλλαγές σε καθηκοντολογία ΤΕ, ΠΣ, ΚΕΔΑΣΥ), αλλά ούτε για τον οδικό χάρτη 2024-2030 που βρίθει πληροφοριών για το πού θέλουν να οδηγήσουν την ειδική εκπαίδευση οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί και η κυβέρνηση.

Οι αναφορές ότι οι διορισμοί των εκπαιδευτικών στην ειδική έγιναν λόγω της «πρόταξης του αιτήματος από την ομοσπονδία» είναι το λιγότερο φαιδρόι καθώς η ΔΟΕ απουσίαζε από τους μεγάλους αγώνες των αναπληρωτών και μονίμων, την κατάληψη της πρυτανείας και του υπ. παιδείας, ενώ ταυτόχρονα υπερασπίστηκε το προσοντολόγιο.

Η ΗΔ αντιμετωπίζει την πολιτική επιλογή της κυβέρνησης για διατήρηση και διεύρυνση της ελαστικής εργασίας ως «φυσικό φαινόμενο» και όχι ως αυτό που πραγματικά είναι: πολιτική επιλογή. Δίνει άλλοθι στο υπ. παιδείας καθώς όπως λέει εισηγητικά παρερμηνεύει και εργαλοιοποιεί τον όρο της συμπερίληψης!!! και αυτός είναι ο λόγος της υποβάθμισης των ειδικών σχολείων, η υποστελέχωση των ΤΕ, ενώ την ίδια στιγμή αναφέρει την Παράλληλη Στήριξη ως θεσμό και όχι ως δομή, ανοίγοντας δρόμο για τις όποιες κυβερνητικές παρεμβάσεις. Δεν είναι που δεν κατάλαβε το υπ. παιδείας τον όρο πλήρη ένταξη, μια χαρά και τον κατάλαβε μια χαρά και τον υλοποιεί. Η ΔΟΕ πρέπει να επανεξετάσει τη θέση της για το πώς θα υπερασπίσει τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών με αναπηρία/ ή και ΕΕΑ.

Η ΗΔ αποδέχεται τον διάλογο με το υπ. παιδείας, νομιμοποιώντας τους πάντες κοινωνικούς εταίρους, ακόμη και εκείνους που κατ' επανάληψη διακηρύσσουν εντός και εκτός της χώρας την κατάργηση ακόμα και των ΤΕ,

συμμετέχοντας ενεργά στο νέο νόμο, χωρίς να ξεκαθαρίζει την ίδια στιγμή την ανάγκη ύπαρξης διακριτών εκπαιδευτικών δομών στο χώρο της ειδικής.

Η αναφορά στην γενναία χρηματοδότηση χωρίς την υπογράμμιση του 15% του κρατικού προϋπολογισμού για την παιδεία, τον απεγκλωβισμό της χρηματοδότησης από τους όρους και τα κριτήρια απορρόφησης από τα ΕΣΠΑ και το ταμείο ανάκαμψης που καθορίζουν το τι και το πώς της λειτουργίας των ειδικών πλαισίων, επιτρέπει και νομιμοποιεί την στοχοθεσία του υπ. παιδείας για σταδιακή εξαφάνιση των ειδικών σχολείων και ρευστοποίηση των υπόλοιπων δομών.

Αναφέρεται στην πρώιμη παρέμβαση χωρίς να στέκεται απέναντι στην δρομολογημένη είσοδο κουπονιών σε ιδιώτες, στην μεταφορά ζεστού χρήματος σε όσους ήδη θησαυρίζουν στον χώρο.

Μιλά για έγκαιρη και πλήρη στελέχωση των δομών ειδικής εκπαίδευσης, αλλά δεν υπερασπίζεται την αναγκαιότητα ίδρυσης νέων ειδικών σχολείων, με ασφαλείς προδιαγραφές, καθώς με τη σιωπή αφήνει περιθώριο αποδοχής του κυβερνητικού, ευρωπαϊκού αφηγήματος ότι δεν αποτελούν συμπεριληπτικά πλαίσια.

Λέει όχι στην ελαστική μορφή εργασίας χωρίς να προσδιορίζει τα κριτήρια για το ύψος των μόνιμων μαζικών διορισμών. Δεν λέει κουβέντα για την ιδιωτικοποίηση στο χώρο της Ειδικής Εκπαίδευσης πλευρά της οποίας είναι οι ιδιώτες ειδικοί βοηθοί, που στραγγίζουν οικονομικά τους γονείς και διογκώνουν από άλλη διαδρομή τη μαύρη ανασφάλιστη, ελαστική εργασία. Και δεν λέει κουβέντα γιατί οι πολιτικοί βραχίονες των συνδικαλιστικών παρατάξεων που στήριξαν την ΗΔ ΚΑΙ εφεύραν ΚΑΙ ενίσχυσαν (ακόμα και στα ειδικά σχολεία) την ύπαρξη ιδιώτη ειδικού βοηθού για να απελευθερώσουν το κράτος από την ευθύνη προσλήψεων και διορισμών.

Τι σημαίνει ακριβώς ίδρυση τουλάχιστον ενός Τμήματος Ένταξης «ανάλογα με τις ανάγκες»; Ποια είναι τα κριτήρια αυτών των αναγκών; Αν δεν προσδιοριστούν με βάση το τι εκπαίδευση θέλουμε, τότε κάθε φορά οι ανάγκες θα υποκύπτουν (μέσα από το εφικτό της οποίας διαπραγμάτευσης με τις πολιτικές ηγεσίες) στην εκάστοτε δημοσιονομική πολιτική, που στην πραγματική ζωή ση-

μáινει, μη στελέχωση, ανυπαρξία εξοπλισμού, απαξίωση ή και κλείσιμό τους.

Γιατί δεν υπάρχει το αίτημα για 1 προς 1 στη δομή της ΠΣ;

Μιλάνε για περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα ειδικής εκπαίδευσης. Από ποιον; Από το ΙΠΕΜ, που ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έχουμε τοποθετηθεί για τις διαχρονικές αντιεκπαιδευτικές πολιτικές του έναντι των πραγματικών αναγκών του κλάδου. Από πού; Λοιπόν; Θολό και αυτό.

Δεν είναι ένα, δεν είναι δυο, δεν είναι τρία, είναι πολλά όσα λέει η ΗΔ που μας βρίσκουν απέναντι. Είναι πολλά επίσης αυτά που δεν λέει, ενώ θα έπρεπε αν τελικά ακούγονταν όλα όσα λεχθήκαν στις ημερίδες.

Για όλους τους παραπάνω λόγους καταψηφίζουμε την εισήγηση.

Θεωρούμε ότι η 93^η ΓΣ της ΔΟΕ χρειάζεται να υιοθετήσει μια συνολική απάντηση στην κυβερνητική πολιτική για την Ειδική Εκπαίδευση, η οποία θα αποδομεί την ψευδεπίγραφη «πλήρη ένταξη», θα διεκδικεί τη στήριξη και την ενίσχυση των δομών ε.α., θα αναδεικνύει το έργο των εκπαιδευτικών ε.α. και θα στέκεται απέναντι σε νόμους και διατάξεις που απορρυθμίζουν τις δομές και τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών. Η κυβέρνηση προβάλλει την «πλήρη ένταξη» των μαθητών με Αναπηρία, προσπαθώντας να ξηλώσει όλες τις υποστηρικτικές δομές στην Ειδική Εκπαίδευση, οι οποίες δημιουργήθηκαν με τον αταλάντευτο και επίμονο αγώνα των ενώσεων γονέων των αναπήρων, των ίδιων των αναπήρων και του εκπαιδευτικού κινήματος. Στόχος είναι η απόσυρση του κράτους από την υποχρέωση παροχής δημόσιας, καθολικής, υποχρεωτικής και δωρεάν Ειδικής Εκπαίδευσης, η μετατροπή της σε «ατομική ευθύνη» του γονέα, η μεταφορά δημόσιου χρήματος σε ιδιωτικές δομές και φιλανθρωπικά ιδρύματα ε.α. και εντέλει η κατάργηση όσων δικαιωμάτων και όσης ορατότητας είχε κερδηθεί μέχρι σήμερα για τους μαθητές με Αναπηρία.

Αιτήματα:

Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του τακτικού προϋπολογισμού. Γενναία αύξηση της χρηματοδότησης σε όλες τις δομές της ειδικής εκπαίδευσης. Η χρηματοδότηση των ειδικών δομών να γίνεται αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό και να παίρνει υπόψη της τις πραγματικές ανάγκες των μαθητριών/ών με αναπηρία ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, χωρίς οικονομικούς εξορθολογισμούς που οδηγούν σε ελλιπή ή πλημμελή εκπαίδευση των μαθητριών/ών.

Κατάργηση των νόμων που εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή και εκπαίδευση, κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς και ανατρέπουν εργασιακά δικαιώματα. Στεκόμαστε ξεκάθαρα απέναντι στον οδικό χάρτη της Εθνικής Στρατηγικής για την Αναπηρία 2024-2030, ο οποίος ακυρώνει τις κατακτήσεις των αναπήρων και αποδομεί και διαλύει την ειδική αγωγή και εκπαίδευση.

Έγκαιρη Πρώιμη παρέμβαση: βασικό στοιχείο της ΕΠΠ αποτελεί η πρώιμη ανίχνευση από δημόσια κέντρα που

θα ανιχνεύουν και θα στηρίζουν καθολικά και δωρεάν την οικογένεια πριν, κατά και μετά τη γέννηση του παιδιού τους. Ίδρυση πλήρους και ολοκληρωμένων δημοσίων κέντρων ημέρας που θα σχεδιάζουν και θα υλοποιούν δωρεάν προγράμματα έγκαιρης ΠΠ για παιδιά ηλικίας 0 έως και 4 ετών. Διεπιστημονικές ομάδες ανά δήμο για να στηρίζουν και θα συμβουλεύουν τους γονείς για τα δικαιώματα που έχουν και τις δημόσιες δομές υποστήριξης που υπάρχουν. Στελέχωσή τους με μόνιμο διεπιστημονικό προσωπικό όλων των ειδικοτήτων.

Ίδρυση νέων δημόσιων ειδικών σχολείων, με κρατική επιχορήγηση, με ασφαλείς προδιαγραφές και όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό.

Ασφαλή, δημόσια και δωρεάν μεταφορά μαθητών από και προς το σχολείο και σε όλες τις προγραμματισμένες επισκέψεις των ειδικών σχολείων από την πρώτη μέρα έναρξης της σχολικής χρονιάς και από την πόρτα των σπιτιών των μαθητών/τριών.

Στελέχωση των ειδικών σχολείων με μόνιμους εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων και όλες τις αναγκαίες ειδικότητες. Κανένα κλείσιμο-συγχώνευση σχολικής μονάδας.

Σύγχρονα Αναλυτικά προγράμματα για τα ειδικά.

Ενίσχυση της αλληλεπίδρασης ειδικών και γενικών σχολείων, με σαφή όρια λειτουργίας, με αναλυτικά προγράμματα για τον κάθε τύπο σχολείου που θα απαντά στις ανάγκες των μαθητριών/ών που υποστηρίζει.

Υποχρεωτική ίδρυση ΤΕ σε κάθε νηπιαγωγείο και δημοτικό με απαραίτητο εξοπλισμό και εποπτικό υλικό.

Δημιουργία και δεύτερου ΤΕ σε κάθε σχολική μονάδα, όταν ο αριθμός των υποστηριζόμενων μαθητριών/ών το απαιτεί ανεξάρτητα από το μαθητικό δυναμικό του σχολείου.

Δημόσια δωρεάν παράλληλη στήριξη για όσους μαθητές/τριες το έχουν ανάγκη, με αναλογία 1 προς 1. Καμία οικογένεια να μην πληρώσει από την τσέπη της για εξατομικευμένη υποστήριξη μαθητή σε σχολείο. Όχι στην ανασφάλιστη εργασία μέσα στο σχολείο.

Έγκαιρες προσλήψεις προσωπικού σε μια φάση, πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Κατοχύρωση παιδαγωγικής εκπαιδευτικής κατεύθυνσης των ΚΕΔΑΣΥ, άμεση στελέχωσή τους με μόνιμο προσωπικό, μικρότερες περιοχές ευθύνης ανά δήμο (π.χ. ένα ΚΕΔΑΣΥ για κάθε 1500 μαθητές/τριες), λιγότερες διοικητικές αρμοδιότητες, κινητές μονάδες που θα επισκέπτονται τα σχολεία και θα στηρίζουν εκπαιδευτικούς και μαθητές/τριες. Τα ΚΕΔΑΣΥ να υλοποιούν την υποστήριξη των μαθητών/τριών με αναπηρία ή και ε.ε. ανάγκες μέσα στα σχολεία.

Αναβάθμιση των υπάρχοντων και ίδρυση νέων εκπαιδευτικών μονάδων δημόσιας και δωρεάν, ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης (ΕΕΕΕΚ), διεύρυνση του ρόλου τους με μονάδες αυτόνομης διαβίωσης, προστατευμένα εργαστήρια, νομοθετική κατοχύρωση των αποφοίτων τους. Ειδική εκπαίδευση εφόρου ζωής για τα άτομα με βαριές, πολλαπλές αναπηρίες και ίδρυση δημόσιων και

δωρεάν κέντρων αυτόνομης διαβίωσης. Μόνιμη σταθερή, προστατευμένη – υποστηριζόμενη εργασία για τα άτομα με αναπηρία στο Δημόσιο και στον Ιδιωτικό Τομέα.

Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί στις δομές της ειδικής εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της και για όλες τις ανάγκες της. Καμία κατηγοριοποίηση, κατακερματισμό και διαχωρισμό των εκπαιδευτικών. Κατάργηση του θεσμού των ΑΜΩ και της ελαστικής εργασίας. Μόνιμη και στα-

θερή δουλειά για όλους/ες με πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα! Ενιαία κριτήρια μεταθέσεων, διορισμών σε όλη την εκπαίδευση. Διορισμοί με βάση το χρόνο λήψης του πτυχίου και όλη την προϋπηρεσία. Διορισμός όλων των αναπληρωτών/ριών και όσων έχουν υπογράψει έστω και μια σύμβαση στο δημόσιο σχολείο. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους. Όχι στην ελαστική εργασία.

ΕΡΙΟΛΑ ΚΟΛΕΖΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Είμαι και από μένα. Αναπληρώτρια θεατρολόγος, 10 χρόνια τώρα, Φλώρινα, Κω, Χίο, Χανιά, Ρέθυμνο, Ηράκλειο, είμαι εκπρόσωπος από τις Παρεμβάσεις, από το Σύλλογο «Θεοτοκόπουλος» του Ηρακλείου Κρήτης και θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου από την κατηγοριοποίηση που έχουμε τώρα αυτή τη στιγμή στα σχολεία. Ανάμεσα στους μόνιμους και τους αναπληρωτές. Και εκτός απ' αυτή την κατηγοριοποίηση έχουμε και την κατηγοριοποίηση ανάμεσα στους δασκάλους και στις ειδικότητες.

Συγκεκριμένα εγώ θα αναφερθώ στις ειδικότητες που η αντιμετώπισή μας όλα αυτά τα χρόνια είναι ως αριθμοί, όχι μόνο από το Υπουργείο αλλά και από τους διευθυντές εκπαίδευσης, από το ΠΥΣΠΕ, το ΑΠΥΣΠΕ και το ΚΥΣΠΕ, αναπληρώνουμε όλα αυτά τα χρόνια τον εαυτό μας, ενημερωνόμαστε τελευταία στιγμή για τον τόπο εργασίας μας, υπάρχουν αδιαφάνειες στα κενά, μη ανακοίνωση όλων των κενών, έχουμε προβλήματα σοβαρά

στη στέγαση, αντιμετωπιζόμαστε στον εργασιακό μας χώρο ως εφήμεροι, περαστικοί, ο μοιρασμός των αρμοδιοτήτων γίνεται στις σχολικές μας μονάδες πριν την εμφάνισή μας στα σχολεία, η ανάθεση εξωσχολικών δραστηριοτήτων γίνεται γιατί έτσι είθισται, δεχόμαστε απειλές από διευθυντές σχολείων, συμβούλων, διευθυντές πρωτοβαθμίων σε περίπτωση που διεκδικήσουμε τα κατοχυρωμένα δικαιώματά μας, έχουμε επεμβάσεις την ώρα της εργασίας μας από διευθυντές και συμβούλους, έχουμε πλήρη αποχή από κάποια Διοικητικά Συμβούλια όσον αφορά τη διαδικασία της αντίστασής μας για την αξιολόγηση, για παράδειγμα το Δ.Σ. Ηρακλείου, έχουμε δύο εκλεγμένους με την παράταξη των Ελευθέρων - ΔΗΣΥ, του Γραμματέα του Συλλόγου μας που έχει ψηφίσει απεργία - αποχή αλλά είναι από τους πρώτους στο Νομό που αξιολογήθηκε, η δεύτερη περίπτωση αφορά την Αντιπρόεδρο του Συλλόγου που σε θέση διευθύντριας νηπιαγωγείου, που έχει ψηφίσει απεργία - αποχή, δημιουργεί ομάδες νίβερ και στέλνει οδηγίες για τη συμμετοχή στην αξιολόγηση για τις νηπιαγωγίνες του Νομού.

Μετά τις εκλογές δεν έχουμε μόνο όλα αυτά, αλλά γινόμαστε θέατρο, δεν ξέρω αν μπορώ να το χαρακτηρίσω θέατρο του παραλόγου ή ντιριντά ή δεν ξέρω, πρέπει να

βρούμε έναν καινούργιο όρο οι θεατρολόγοι γι' αυτό, για μάχη κυριολεκτική για τις θέσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Εκλεγμένοι αντί να παλεύουν για τα δικαιώματα του κλάδου έχουν πάρει την πολιτική απόφαση να λειτουργούν ως εκτελεστικό όργανο της διοίκησης και του Υπουργείου. Ζητάμε εδώ και τώρα οι συνδικαλιστές να δεσμευτούν να τηρούν τις αποφάσεις της ΔΟΕ στην πράξη και όχι μόνο στη θεωρία. Την ίδρυση οργανικών θέσεων για όλες τις ειδικότητες. Μια πρωτοφανή περίπτωση είναι η περίπτωση του κλάδου μου, των θεατρολόγων, το ΠΕ 91.01, που είχαμε 171 διορισμούς το '21, το '22 είχαμε έναν διορισμό στην ειδική και το '23 μηδέν. Θέλουμε να ξανάρθει το μάθημά μας στην 5^η και στην 6^η δημοτικού που καταργήθηκε σε ένα βράδυ από ένα Προεδρικό Διάταγμα, επίσης μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, ένας εκπαιδευτικός ανά ειδικότητα ανά σχολείο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΚΟΥΜΑΣ»

Έρχομαι από το Σύλλογο της Λάρισας με την απαίτηση των συναδέλφων να μεταφέρω στη Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων την εμπειρία της μάχης της αξιολόγησης που δόθηκε με μεγάλη σφοδρότητα αυτό το διάστημα στα σχολεία του συλλόγου μας. Ενάντια στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας με τα ενιαία κείμενα και της μάχης ενάντια στην ατομική αξιολόγηση με την απεργία αποχή. Είμαστε αποφασισμένες και αποφασισμένοι να αντιπαρεθούμε με ότι περιορίζει το μέλλον των μαθητών μας, το μέλλον της δουλειάς μας, το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης. Οι πρωτοφανείς μαζικές συνελεύσεις του συλλόγου μας με αποκορύφωμα αυτήν στις 4 Απριλίου, με απαρτία, που μια μέρα μετά την ολοκληρωτική έμπνευση εγκύκλιο Κατσαρού προκήρυξε απεργία αποχή και από το Σύλλογο, για να είμαστε θωρακισμένοι ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί, σπάζοντας το φράγμα του φόβου. Η Συνέλευση αποκατέστησε την έννοια του σωματείου που υπάρχει για να είναι κύτταρο αγώνα και ασπίδα προστασίας του εργαζόμενου. Φέρνουμε στην 93^η Γενική Συνέλευση μήνυμα ξεκάθαρο: Η αξιολόγηση δε θα περάσει. Αγώνας μέχρι τη νίκη. Και το μήνυμα αυτό πρέπει να το ακούσουν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις ΔΑΚΕ ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟ που την κρίσιμη ώρα που κρίνεται το δικαίωμα όλων των παιδιών στη δημόσια και δωρεάν παιδεία, την ώρα που κρίνεται η συλλογική διάσταση της εκπαίδευσης και η παιδαγωγική ελευθερία και αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών, την ώρα που το υπουργείο βρισκόταν σε αδιέξοδο και παρά τις απανωτές προσφυγές στη δικαστική εξουσία δεν κατόρθωνε να επιβληθεί και να κάμψει τον αγώνα των εκπαιδευτικών επιστρατεύτηκαν η συνδικαλιστική πλειοψηφία (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ) για να τραβήξουν το χαλί κάτω από τα πόδια μας. Ο συνδικαλισμός, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οφείλει να παλεύει για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των μελών του να υπονομεύει τους

Εξίσωση αδειών μονίμων αναπληρωτών, έξω οι επιχειρήσεις από τα σχολεία μας και οπωσδήποτε σ' αυτή τη Συνέλευση πρέπει να πάρουμε απόφαση απεργία - αποχή από την αξιολόγηση. Είναι η μοναδική λύση και η μοναδική επιλογή που έχουμε.

Απαιτούμε ένα Σωματείο αγωνιστικό και μην ξεχνάμε ότι δεν είμαστε όλες εδώ. Λείπουν πολλές από μας. Και με στεναχωρεί πάρα πολύ το γεγονός που ένας γυναικοκρατούμενος κλάδος, η εκπροσώπησή του γίνεται από 80% ανδρών και 20% γυναικών. Θα ήθελα κάποια στιγμή αυτό να αλλάξει και να ανταποκρίνεται στα πραγματικά φύλα του κλάδου.

Κάτω η πατριαρχία, δεν υπάρχει ίση απόσταση από μία γενοκτονία. Δεν υπάρχει και δεν θα υπάρξει ποτέ ίση απόσταση από ένα πόλεμο. Η λύση είναι, η θέση μας είναι ξεκάθαρα υπέρ της Παλαιστίνης. Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

θεσμούς εξουσίας, να καλλιεργεί πνεύμα αλληλεγγύης ανάμεσα στους εργαζόμενους και να επιδιώκει να μεγιστοποιήσει τη μαχητική δύναμη της βάσης, αιφνιδιάζοντας τον αντίπαλο και προκαλώντας του απώλειες. Και εσείς κάνετε ακριβώς τα αντίθετα. Λειτουργήσατε ως δούρειος ίππος. Αφήσατε ακάλυπτους τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που είχαν σταθεί με παρηρησία μπροστά στον αξιολογικό μηχανισμό, ωθώντας τους στην ήττα και την εξευτελιστική υποταγή. (Να σημειώσω ότι έχουν καλεστεί όλοι οι μόνιμοι που έχουν διοριστεί από το 2008 μιας και ο τοπικός διοικητικός μηχανισμός πρωτοστατεί στην εφαρμογή της αξιολόγησης). Η δε πλειοψηφία των αντίστοιχων δυνάμεων στο τοπικό σωματείο, δέσμοι των κυβερνητικών επιλογών, υπηρέτες του απεργοκτόνου νόμου Χατζηδάκη, ξεπέρασαν κάθε όριο σε κινδυνολογία και τρομοκρατία των συναδέλφων. Όλο το προηγούμενο διάστημα και παρά την ομόφωνη απόφαση της περσινής συνέλευσης της ΔΟΕ ενάντια στην αξιολόγηση, στην πράξη υπονόμευαν τον αγώνα βάζοντας προσκόμματα, μη σεβόμενοι τις αποφάσεις των συλλόγων διδασκόντων να βάλουν τα ενιαία κείμενα και ωθώντας τους συναδέλφους να αποδεχτούν την ατομική αξιολόγηση. Είχαν από καιρό θητεύσει ως πρακτικογράφοι δικαστικών αποφάσεων, είχαν αρκετές και αρκετοί από αυτούς ετοιμαστεί να γίνουν αξιολογητές των συναδελφισσών και συναδέλφων τους και περίμεναν να πάψει η ισχύ της απεργίας αποχής για να προχωρήσουν, αλλά και όταν η βάση των εκπαιδευτικών δεν τους έκανε τη χάρη, έγιναν απεργοσπάστες και αξιολογητές των συναδέλφων. Γεμάτα τα ψηφοδέλτια των τριών παρατάξεων με αξιολογητές και κάποιοι από αυτές και αυτούς περιφέρονται ανάμεσά μας.

Στον εμβληματικό αγώνα που δίνουμε φάνηκε καθαρά ότι η μόνη μας δύναμη είναι τα σωματεία μας και η μαζική συμμετοχή στις διαδικασίες τους για αυτό και όταν δεν μπορούν να τα ελέγχουν υπονομεύουν την αξιοπιστία τους και αμαυρώνουν τις δημοκρατικές διαδικασίες οδηγώντας στην αποσυστήριση τους συναδέλφους.

Αυτό συνέβη και στις εκλογές για αντιπροσώπους στο σύλλογο της Λάρισας και το καταγγέλω στη Γενική Συνέλευση. Όταν σαν δεύτερη παράταξη ζητήσαμε επανακαταμέτρηση γιατί μέσα σε 5 λεπτά άλλαξε το εκλογικό αποτέλεσμα που με χειρουργική ακρίβεια αφαιρεί έναν αντιπρόσωπο από τις Παρεμβάσεις και τον δίνει στη ΔΑΚΕ αντιμετωπίσαμε έναν πραγματικό πόλεμο τόσο από τους δικαστικούς αντιπροσώπους όσο και από τον Πρόεδρο του Συλλόγου. Γιατί άραγε; Πώς μπορεί παράταξη και μάλιστα που είχε τον εκλεγμένο πρόεδρο να αρνείται την επανακαταμέτρηση; Τι είχαν να φοβηθούν; Τι ήθελαν να κρύψουν; Με ποιο δικαίωμα δικαστικοί αντιπρόσωποι αρνούνται την επανακαταμέτρηση και την ένσταση επί του αποτελέσματος; Ποιος τους εκχώρησε τις αρμοδιότητες αυτές;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δυνατό συνδικάτο είναι αυτό που εμπνέει εμπιστοσύνη στους εργαζόμενους. Εμπιστοσύνη που κερδίζεται με τη συνέπεια και τη συνέχεια στις αποφάσεις και στους αγώνες. Εμπιστοσύνη που κερδίζεται με το σεβασμό στις διαδικασίες και στην αποτύπωση της θέλησης των συναδέλφων. Κερδίζεται με την ετοιμότητα να εκτιμά τα αποτελέσματα της δράσης του και να προχωρά ένα βήμα μπροστά στον δρόμο του αγώνα.

Όμως σε πείσμα όλων των κυβερνήσεων και του εργοδοτικού συνδικαλισμού τα Σωματεία υπάρχουν και θα υπάρχουν και οι συλλογικοί αγώνες είναι εδώ και είναι η ελπίδα και το μέλλον. Η 93^η Γενική Συνέλευση πρέπει να συζητήσει για την αξιολόγηση και να βγούμε με ισχυρές μαχητικές αποφάσεις ευρείας πλειοψηφίας χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές και όλα τα μέσα που χρησιμο-

ποίησαμε την προηγούμενη περίοδο. Και δεν μπορεί η συζήτηση να είναι μια γενική κουβέντα, να περιορίζεται σε αναλύσεις, σε εκτιμήσεις, σε συνθήματα ή σε δικαιώση παραταξιακών επιλογών. Δεν ανταποκρίνεται αυτό στην αγωνία των συναδέλφων. Τώρα είναι ώρα δράσης. Τώρα είναι ώρα να πάρουμε μέτρα σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου ο κλάδος να συνεχίσει τη μάχη που δίνει. Αυτός είναι ο ρόλος των συνδικάτων. Και εδώ είμαστε Συνδικάτο. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Ας ετοιμάσουμε λοιπόν τις προϋποθέσεις ώστε η προοπτική για τις μάχες της επόμενης περιόδου να είναι νικηφόρα.

Η επόμενη περίοδος δεν θα είναι περίπλοκος. Είναι το μόνο σίγουρο. Θα είναι μια περίοδος νέων και σκληρών αγώνων. Για το δημόσιο σχολείο, τα εργασιακά δικαιώματα και την εργασιακή αξιοπρέπεια κάθε εκπαιδευτικού και όλων των εργαζόμενων. Η επίθεση θα ενταθεί. Και η μάχη θα δοθεί στις τάξεις και στους δρόμους, το λέω στους δρόμους, ΓΙΑ το δημόσιο δωρεάν σχολείο των όλων, των ίσων, των διαφορετικών ενάντια στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση, για μισθούς αξιοπρέπειας, επαναφορά των συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων, διορισμό-μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών να αποτρέψουμε τα σχέδια για διαγωνισμό -ΑΣΕΠ, άμεση, ακώλυτη μονιμοποίηση όλων των νεοδιόριστων, δικαίωση του αγώνα για το ωράριο των νηπιαγωγών και των υπόλοιπων εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων, άμεση λύση στα κτιριακά προβλήματα των σχολείων.

Εμείς και πάλι μόνο εμείς, ο κόσμος της μαχόμενης εκπαίδευσης και της εργασίας, η μόνη αντιπολίτευση στο στημένο σκηνικό. Ούτε βήμα πίσω, λοιπόν,

Καλή δύναμη σε όλες και σε όλους, καλούς αγώνες.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα, Αντώνης Κουρσάρης από τον Σύλλογο της Κέρκυρας, εκλεγμένος με την Ανεξάρτητη Αγωνιστική Κίνηση για τις Παρεμβάσεις Κινήσεις Σύσπειρώσεις.

Τη χρονιά που πέρασε δώσαμε την πιο σκληρή και δύσκολη μάχη που έχουμε δώσει στον μακρόχρονο πόλεμο εναντίον της ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης με όχημα την αξιολόγηση. Θεωρούμε ότι είναι κομβικής και στρατηγικής πολιτικής σημασίας να υπάρξει απόφαση συνέχισης του αγώνα με επαναβεβαίωση της περσινής ομόφωνης απόφασης της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης και την επαναπροκήρυξη της Απεργίας Αποχής όσες φορές χρειαστεί. Οι χιλιάδες νεοδιόριστοι και νεοδιόριστες σε όλη τη χώρα που συνεχίζουν να αντιστέκονται και οι μαζικές γενικές συνελεύσεις επιβάλλουν τη συνέχιση του αγώνα! Σε αντίθετη περίπτωση θα πρέπει αναλάβετε την ευθύνη ότι αφήνετε τον κλάδο

ξεκρέμαστο όπως τον Μάρτιο τρομοκρατώντας τους συναδέλφους και στέλνοντάς τους στην αξιολόγηση!

Και μάλιστα ορισμένοι έχουν το θράσος να μιλούν για επιλεκτική α λα καρτ εφαρμογή των αποφάσεων της Ομοσπονδίας όταν όλα τους τα συνδικαλιστικά στελέχη κάνουν αξιολόγηση ως διευθυντές σε αντίθεση με τις αποφάσεις των Συλλόγων και της ΔΟΕ. Το ανεξάρτητο, ταξικό, αγωνιστικό ρεύμα των Παρεμβάσεων πέρασε στον κλάδο ένα καθαρό μήνυμα αντίστασης και αγώνα χωρίς να θέτουμε εμπόδια όρων και προϋποθέσεων, καλώντας τα σωματεία σε συντονισμό παίρνοντας την υπόθεση της συνέχισης του αγώνα στα χέρια τους. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο γιγαντώθηκε ο αγώνας!

Με κάθε μορφή, με όλα τα μέσα ενάντια στην ατομική αξιολόγηση, την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, τις εξετάσεις PISA, τους μέντορες και τους συντονιστές, με απεργίες, στάσεις εργασίας, απεργία-αποχή, ενιαία κείμενα, για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, των εργασιακών μας δικαιωμάτων, τη διεκδίκηση της αύξησης των μισθών κόντρα στις επιτα-

γές της αγοράς, του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων που το υπηρετούν και των επιταγών της ΕΕ και του ΟΟΣΑ.

Γιατί βρισκόμαστε εν μέσω ενός πραγματικού πολέμου με τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία να έχει βίαια φτωχοποιηθεί με το τεράστιο κύμα ακρίβειας, την εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών, με τις υπέρογκες αυξήσεις των ενοικίων, τους μισθούς πείνας, τους αντιεργατικούς νόμους, τις διώξεις των αγωνιζόμενων συναδέλφων, όπως του Δημήτρη Αντωνίου και του Παντελή Βαϊνά. Μέσα στο διεθνές περιβάλλον κλιμάκωσης του πολέμου, με τη σφαγή στη Γάζα, τη χθεσινή απόπειρα πραξικοπήματος στη Βολιβία για την ανατροπή της εκλεγμένης αριστερής κυβέρνησης που απέτυχε μετά την κινητοποίηση του λαού που βγήκε μαζικά στους δρόμους, εμείς ως εκπαιδευτικοί που μαχόμαστε για ανθρωποκεντρική παιδεία στο πρότυπο του καθολικού ανθρώπου για τις αξίες της δικαιοσύνης, της κοινωνικής ισότητας και της δημοκρατίας οφείλουμε να εργαστούμε για μια ευρύτερη δράση, για σωματειακή ανασύνταξη και εκπαιδευτική παιδαγωγική ανασυγκρότηση. Γιατί οφείλουμε να αντιπαλέψουμε την αντικειμενική μετάλλαξη του δημόσιου σχολείου, με την αξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών, τον διαγωνισμό ΑΣΕΠ σε συνδυασμό με το προσοντολόγιο, τις εξετάσεις PISA, την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και την τράπεζα θεμάτων, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια -καταργώντας το Σύνταγμα-, την ελεύθερη επιλογή σχολείου, το πολλαπλό βιβλίο, τον κατακερματισμό του αναλυτικού προγράμματος, τις πεπαλαιωμένες, ασυντήρητες και επικίνδυνες σχολικές υποδομές και τα ΠΡΟΚΑΤ, τη λεγόμενη αυτονομία των σχολείων που μετατρέπει τον διευθυντή σε manager

αναζητώντας πόρους, την κατάργηση των σχολικών επιτροπών με απώτερο στόχο το κράτος να αποσυρθεί ουσιαστικά από την ευθύνη χρηματοδότησής τους.

Χρειάζεται να δώσουμε τη μάχη για την υπεράσπιση της ειδικής αγωγής και του ενταξιακού σχολείου, τη μείωση του αριθμού παιδιών ανά τμήμα, το ζήτημα της διαχείρισης των κενών των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν σε συνδυασμό με την ενισχυτική διδασκαλία που παραπαίει συστηματικά με αποτέλεσμα την ανάθεση της αντισταθμιστικής αγωγής σε αμφιβόλου ποιότητας ιδιωτικά κέντρα μελέτης, για το ωράριο των νηπιαγωγών και των συναδέλφων των ολιγοθέσιων Δημοτικών Σχολείων, για μαζικούς μόνιμους διορισμούς και μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων αναπληρωτών συναδέλφων και την εξίσωση των δικαιωμάτων τους, την ίδρυση νέων οργανικών θέσεων και τμημάτων ένταξης.

Σε αυτόν τον αγώνα θα πρέπει να είμαστε όλοι κι όλες ενωμένοι!

Από ομονοίες τα μεγάλα έργα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να στείλουμε ένα δυνατό μήνυμα αγώνα και αντίστασης στην κυβέρνηση και συσπείρωσης στους συναδέλφους! Γιατί έχουμε ανάγκη ένα συνδικάτο που αγωνίζεται, θα οργανώνει την πάλη και θα νικά! Γιατί έχουμε ανάγκη μια νέα απόφαση αγώνα ενάντια σε εκείνους που θέλουν να βάλουν ταφόπλακα στην παιδαγωγική ελευθερία και το δημοκρατικό δημόσιο σχολείο όπως το γνωρίζουμε μέχρι σήμερα!

Αγώνας - Ρήξη - Ανατροπή

Μέχρι τη νίκη!

ΜΑΝΘΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Καλησπέρα. Κυριακόπουλος Μάνθος με τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, από τον Σύλλογο του Ρεθύμνου.

Θέλουμε να εκφράσουμε σήμερα όχι μόνο το ρεύμα των Παρεμβάσεων αλλά τις πολλές μάχες που έγιναν μέσα στη χρονιά, μια επίπονη προσπάθεια εδώ και τρία χρόνια, την αγωνία και την αποφασιστικότητα των χιλιάδων νεοδιόριστων που δεν υποτασώμαστε και επιμένουμε. Συνάδελφοι, συναδέλφισσες δεν γίνεται να μασάμε τα λόγια μας για την ίδια μας τη ζωή.

Και επειδή μιλάμε για αγώνες, πρέπει, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να αλλάξουμε λίγο τον τρόπο που συζητάμε. Υπάρχει αγωνιστική σκοπιά, πάντα ξεδιπλώνεται ιστορικά και στην ιστορία της Ομοσπονδίας και των Σωματείων, σε δύο λογικές: ή θα πάμε με μια διαχειριστική λογική, άρα θα είμαστε ουρά στην αστική πολιτική και θα μετράμε κάθε μέρα τη χασούρα και στην τσέπη μας και στη ζωή μας ή θα πάμε με μια λογική ρήξης, σύγκρουσης και ανατροπής.

Το δικό μας το ρεύμα είναι με το δεύτερο, με τη ρήξη και τελικά το Συνέδριο θα πρέπει να απαντήσει και να εκφράσει αν δικαιούται συνολικά το εργατικό κίνημα να επιδιώκει την ανατροπή της πολιτικής που καταβυθίζει ας πούμε τις ζωές μας. Αυτό χρειάζεται αιτήματα, περιγραφή συγκεκριμένη, στόχους, πρόγραμμα δράσης και αποφάσεις. Θέλουμε να φύγουμε με αποφάσεις από το Συνέδριο. Και πρέπει να μπει ο πήχης ψηλά στη συνείδηση του κόσμου ως προϋπόθεση που αλλάζει ας πούμε και δημιουργεί όρους ανατροπής.

Τώρα για τα πεπραγμένα, υπάρχει και στο πανό το ζήτημα ας πούμε το οικονομικό, τάχα όλοι εδώ πέρα διατείνονται ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, παρόλο που η ΔΟΕ δεν έχει κάνει το παραμικρό. Έχει ξεκινήσει μια συζήτηση ας πούμε για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας με πλήρη αποδοχή του νομικού πλαισίου. Η προσαρμογή αυτή στο νομικό πλαίσιο δεν είναι τυχαία γιατί συνειδητά το ξέρετε, ξέρετε ότι εξαιρεί τις οικονομικές διεκδικήσεις από τη συλλογική σύμβαση εργασίας και όχι μόνο η όλη συζήτηση μετά από τόσο διάστημα καταντάει φιάσκο και κοροϊδία, αλλά οι παρένθετες προσκλήσεις για διάλογο και συζήτηση με αυτούς ειδικά τους όρους, οδηγεί, κατά τη γνώμη μας, το συνδικάτο να μετατραπεί σε έναν καλό κοινωνικό εταίρο. Και το έχετε κάνει και παλιότερα με την Κοινωνική Συμμαχία αν θυμάστε.

Επίσης, ακόμα και έτσι, και με αυτό το σχέδιό σας όπως προσπαθείτε να το ξεδιπλώσετε, η πλειοψηφία στο Διοικητικό Συμβούλιο, ούτε μια πρωτοβουλία έχει παρθεί για κινητοποίηση και πώς κυρίως θα προετοιμάσουμε τον κλάδο και τη βάση με το τι έχει να κάνει. Με τι έχει να αντιμετωπίσει. Υπάρχει μια εκχώρηση στην ΑΔΕΔΥ που εντάξει, το φάγαμε, συνάδελφοι, το δούλεμα με την πρόσφατη απεργία, γελοιοποιήθηκε. Εντάξει; Και λέω

εγώ: πρέπει ή δεν πρέπει να προετοιμάσουμε τον κλάδο για το τι έχει να ανατρέψει για να ζήσει καλύτερα; Ούτε ποιο είναι υπεύθυνος αναφέρετε, ούτε καν την αντίθεσή σας στα μέτρα αυτά.

Μας τσακίζουν με εξαήμερο, αύξηση εργασιακού χρόνου, διευθέτηση εργασιακού χρόνου, ελαστικοποίηση προσλήψεων και ωραρίου και αφορά τους φίλους μας, τα αδέρφια μας, τα ξαδέρφια μας, τα ανιψάκια μας. Είναι το μέλλον αυτή η συζήτηση και αφορά και την εκπαίδευση, έχει αποτύπωμα στον εκπαιδευτικό κόσμο. Δεν λέτε κουβέντα για τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Θα πρέπει να μπουν στο κάδρο αυτά; Γιατί το ξέρετε, εξαιρεί τις στρατιωτικές δαπάνες και απ' όλες τις περικοπές και όλο το σφαγείο θα πέσει στη ζωή μας, στην υγεία, τα βλέπουμε τι γίνεται στα νοσοκομεία, στην ασφάλιση, στην εργασία.

Το λέω αυτό γιατί να προετοιμαστούμε για οικονομία πολέμου λέμε και η συζήτηση που λέμε, καταθέσαμε και Ψήφισμα για την Παλαιστίνη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Παλαιστίνη ισοπεδώνεται, αν δεν ισοπεδωθεί και έχουμε χρέος στην κάθε οβίδα που πέφτει και να ηχεί στα αυτιά μας κάθε βράδυ, σαν να είμαστε εκεί, σαν να είμαστε εκεί. Και πρέπει να παρθεί η απόφαση που θα λέει: λευτεριά στην Παλαιστίνη. Να σταματήσει τώρα ο πόλεμος! Απεμπλοκή της Ελλάδας!

Και απεμπλοκή της Ελλάδας και αγώνας ενάντια και στη δική μας αστική τάξη, τους τυχοδιωκτισμούς και τις ΑΟΖ στο Αιγαίο. Εντάξει; Χθες ο Πετράκης εδώ ο συνάδελφος μας το είπε ξεκάθαρα, το ξέραμε, ότι η πλειοψηφία είναι με το ΝΑΤΟ, ανήκουμε στη Δύση, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εμάς η γνώμη μας είναι ότι το εργατικό κίνημα δεν θα διαλέξει νταβατζή στον πόλεμο. Είναι η ΕΕ του πολέμου, της φτώχειας, των ιδιωτικοποιήσεων, του ρατσισμού και του φασισμού και το ξέρετε.

Συνάδελφοι της ΑΣΕ, αυτά που κάπως προσπαθώ να περιγράψω θα τα βάλουμε στη συζήτηση; Έχετε ανοίξει μια συζήτηση χωρίς τα κεντρικά ζητήματα, για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Γιατί δεν λέτε στον κόσμο ότι παίζουμε στο αντίπαλο γήπεδο μ' αυτούς τους όρους που συζητάτε για τη συλλογική σύμβαση εργασίας; Στο ισχύον νομικό πλαίσιο ενώ τσιμουδιά, εγώ δεν είδα κριτική να κάνετε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, στην πλειοψηφία. Εντάξει; Μιλάτε για αλλαγή συσχετισμών και αυτό όμως εγώ ρωτάω: σε τι συνίσταται αυτή η αλλαγή συσχετισμών στην Ομοσπονδία; Σας τα είχα πει που λέγατε αλλαγή ας πούμε του δρόμου αυτού προς την Ομοσπονδία.

Ψηφίστε λέτε Αγωνιστική Συσπείρωση. Ποιο σχέδιο προτείνετε; Και τι θα αλλάξει αυτό στη ζωή μας αν συμβεί; Δεν βλέπω κάποιο πρόγραμμα, ας πούμε για να μην κοροϊδευόμαστε, ή μήπως θεωρούμε ότι οι διαμαρτυρίες, οι αγώνες διαμαρτυριών, η αποδοχή του πλαισίου χωρίς ίχνος σύγκρουσης, η αναμονή και τελικά ο ακολουθισμός με δυο απεργίες ας πούμε τον χρόνο θα λύσει αυτό το πρόβλημα; Κατά τη γνώμη μου διευκολύνεται έτσι και ο δρόμος της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ που ως παραμυθιάζει ότι τάχα κήρυξε αγώνα που καμία σχέση

δεν έχει με σύγκρουση, σχέδιο, μετατροπή σε εταίρο όπως είπα.

Λοιπόν, επειδή πλάτειασα, κατά τη γνώμη μας οι εκπαιδευτικοί, συνάδελφοι - συναδέλφισσες, δεν είμαστε ζητιάνοι, είμαστε δάσκαλοι, εργαζόμενοι, ο μισθός δεν διεκδικείται με ένα απλό νούμερο, ανεξάρτητα απ' τα κέρδη και τις ανάγκες, εντάξει (;), ακόμα και τα 40 ευρώ αύξηση που πήραμε στο κλάσμα τα 300 ευρώ των κερδών, ο συντελεστής μικραίνει, η αγοραστική δύναμή μας πέφτει, είμαστε φτωχότεροι και το βιώνουμε. Και η εκμετάλλευση βαθαίνει.

Άρα θα πρέπει να βάλουμε όλοι τη λογική, τον μηχανισμό που γεννά την ακρίβεια, την κατάργηση του Χρηματιστηρίου ενέργειας, την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, αν θέλουμε να μιλήσουμε σοβαρά μ' αυτούς τους όρους και το πρόταγμα ενός απόλυτου αριθμού, τα 1.200 ευρώ που λέμε ως βασικό κατώτατο, δείχνει την τάση εκκίνησης που αμφισβητεί όλο το πλαίσιο, τα δημοσιονομικά χρέη, τον πληθωρισμό, που ευαγγελίζεται η ΑΔΕΔΥ. Δεν είναι εδώ και ο Μπράτης, τι να κάνουμε, συνάδελφος της ΑΔΕΔΥ, δεν μπορώ να έχω φθηνό ρεύμα άμα είμαι μέσα στο Χρηματιστήριο, άμα ο πάροχος είναι ο ιδιωτικός, άμα η ΕΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση με ελέγχει, όλα αυτά.

Εμείς λέμε ότι χρειάζεται τώρα πανεκπαιδευτικός, πανεργατικός αγώνας, μαζικό μπλοκ αγώνα Σωματείων, και σχέδιο για όλη τη χρονιά, απ' την αρχή με Γενικές Συνελεύσεις και απεργία. Και όσο το αρνείστε, συνάδελφοι της ΑΣΕ, εντάξει (;), εμείς θα επιδιώξουμε να συμπέσουν αυτοί οι αγώνες και των φοιτητών και των αγροτών και

σε άκουσα, σύντροφε Χριστοφίδη, για τη ΛΑΡΚΟ, την COSCO, την e-FOOD, όχι όμως αλά καρτ. Τα Χριστούγεννα οι φοιτητές, τις Απόκριες οι αγρότες και η απεργία μετά από 2 μήνες. Και μετά ραντεβού στις εκλογές. Σύγκλιση αγώνα από την αρχή της χρονιάς, αυτό θα επιδιώξουμε, αυτό επιδιώκουμε.

Ήθελα να πω για τον Χατζηδάκη, δεν το λέω. Στο Κολούμπια έγινε μια φοιτητική ιντιφάντα στην Αμερική. Κανείς δεν το περίμενε αυτό, το πώς θα περάσουν Ατλαντικό, στο Κολούμπια γινόταν εξοπλιστικές έρευνες σε συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ, οι φοιτητές εκεί θυσίασαν σπουδές, τους διαγράφουν ας πούμε, τις θυσίασαν όμως στο όνομα του ανθρωπισμού. Το ίδιο και οι καθηγητές που με παχυλούς μισθούς μένουν εκτός. Και εμείς εδώ μένουμε αν θα καλύψουμε ας πούμε και αν θα κάνουμε καριέρα οι διευθυντές. Εντάξει;

Όλα αυτά τα αιτήματα θα πρέπει να μπουν από τη σκοπιά της συνέχισης του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, αν θέλουμε να είμαστε σοβαροί, δείξαμε τον δρόμο με τα πρωτοβάθμια σωματεία, ο κόσμος ακολούθησε τη γραμμή μας που επίμονα τη βάλαμε και λοιδορηθήκαμε γι' αυτό, ακριβώς γιατί θέλουμε ο δάσκαλος να είναι συλλογικός διανοούμενος, να καθοδηγεί, να παίρνει πολιτική θέση χειραφέτησης. Έτσι θα πρέπει να τσακίσουμε το θράσος τους που λένε ρητά ότι εμείς είμαστε καπιταλιστές και θέλουμε ένα σχολείο που θα βγάζει κέρδος. Δεν θα το ανεχτούμε, αυτό εμείς πρεσβεύουμε σαν ρεύμα των Παρεμβάσεων, μ' αυτό πορευόμαστε, με τον σουγιά στο κόκαλο και το λουρί στο σβέρκο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΛΑΔΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Λαδά Χριστίνα, Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Το πιο μεγάλο ρατσιστικό έγκλημα έγινε δίπλα στο σπίτι μας. Ναυάγιο της Πύλου, 650 νεκροί. Μόνο περηφάνια για τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Μεσσηνίας που πρωτοστάτησε στο κίνημα, τόσο στην Καλαμάτα, αλλά πανελλαδικά, ενάντια στη συγκάλυψη. Τι μας είπε ο Μητσotάκης; Φταίνε οι 9, τους βάρφτισε διακινητές. Η δική τους αθώωση κάτω απ' την πίεση αυτού του κινήματος. Δεν θα σταματήσουμε. Πρέπει να τιμωρηθούν οι ένοχοι που είναι το Ελληνικό Κράτος, η κυβέρνηση, το..., η FRONTEX. Είναι το μόνο έγκλημα που ζήσαμε; Τα ίδια μας είπαν και για τα Τέμπη. Ένοχος ήταν ο σταθμάρχης.

Στο βωμό των ιδιωτικοποιήσεων και αυτά τα θύματα. Στο βωμό των ιδιωτικοποιήσεων τα νοσοκομεία, τα πανεπιστήμια, τα σχολεία μας. Στο τοπίο που ζούμε τι μας ετοιμάζουν; Αντί να προσλαμβάνουν μόνιμους τους αναπληρωτές, θα προσλάβουν κάμερες για το νέο ψηφιακό σχολείο. Μαζί με την αξιολόγηση και τις εξετάσεις PISA μας ετοιμάζουν ελεύθερη επιλογή σχολείου από τους γονείς. Νηπιαγωγίνες λάστιχο. Ειδικότητες χωρίς οργανικές. Εθνικό απολυτήριο; Στρατιά πελατεία για τα ιδιωτικά κολλέγια.

Πώς θα τα σταματήσουμε όλα αυτά; Τι έγινε φέτος τον Μάρτη; Η ΔΟΕ δεν μπορούσε άλλο. Δεν ήθελε άλλο. Μπορούσαμε εμείς. Το ανεξάρτητο ριζοσπαστικό ταξικό ρεύμα απ' την πρώτη στιγμή παρόλο που βαφτιστήκαμε τυχοδιώκτες, πρωτοστάτησε στα Σωματεία μας και εμείς στη Μεσσηνίας χωρίς να περιμένουμε πού θα σταθεί η μπύλια προκηρύξαμε απεργία - αποχή από το Σωματείο, αυτό γενικεύτηκε, οι συνάδελφοι με οργή και θυμό συμμετείχαν στις Συνελεύσεις και φέραν τα πάνω-κάτω. Συμπαρέσυραν τη ΔΟΕ και όχι μόνο αυτό. Σταμάτησαν το Υπουργείο από την εφαρμογή της Εγκυκλίου Κατσαρού, για να επιβάλλει κυρώσεις. Κολλήσαμε το Υπουργείο στον τοίχο.

Στον τοίχο κολλημένη είναι η ίδια η κυβέρνηση. 28%, ιστορικό χαμηλό. Τρίζουν τα κόκαλα του μπαμπά Μητσotάκη. Θα σταματήσουν; Όχι. Αυτό που μας φέρνουν κατακαλόκαιρο είναι η προσπάθεια να περάσουν ότι δεν έχουν καταφέρει 4 χρόνια από την αξιολόγηση. Πώς να μας βρει εμάς αυτό το Σεπτέμβρη; Θα έχουμε Σωματεία και Ομοσπονδία που θα έχει πρόγραμμα και δράσεις που θα τα σταματήσει όλα αυτά;

Βλέπουμε πανό, τι θέλουμε για τα σχολεία. Μονιμοποιήσεις, οικονομική αναβάθμιση, πώς θα γίνουν αυτά; Συνάδελφισσες και συνάδελφοι, νομίζω ότι τέρμα η κοροϊδία. Ή θα πάμε με κλειστά σχολεία το Σεπτέμβρη, με παρατεταμένο αγώνα διαρκείας, με απεργίες, 48ωρες, κινητο-

ποιήσεις, συλλαλητήρια και Σωματεία και Ομοσπονδία που ενοποιούν αυτούς τους αγώνες, όχι σκόρπιες πανεργατικές. Πανεργατικό τσουνάμι. Μπορούμε να γίνουμε το κίνημα που θα βάλει τα καρφιά στο φέρετρο αυτής της κυβέρνησης, αρκεί να έχουμε αυτό το πρόγραμμα δράσης. Έτσι και τότε κοκκινίζουν τα Σωματεία. Όταν αρχίζουμε και μετράμε νίκες για τον κλάδο.

Ομόφωνη απόφαση του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση. Δεν μπορούμε να πάμε πίσω από την απεργία - αποχή. Δεν μπορούμε να πάμε πίσω από τις απεργίες. Δεν μπορούμε να σφυρίζουμε αδιάφορα όταν μισοί εφαρμόζουν τις αποφάσεις και οι άλλοι μισοί στρίβουν. Από κά-

ποιους της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και της ΑΣΕ το περιμέναμε. Να το κάνουν όμως και εκλεγμένοι στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και να είναι και ξανά υποψήφιοι και να διεκδικούν να είναι στο επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο και να είναι εκπρόσωποι της ΑΣΕ, αυτό μας έχει ξεπεράσει. Με το ανεξάρτητο ταξικό ριζοσπαστικό κίνημα που για άλλη μια φορά στη Μεσοσηνία, κόντρα στις μεθοδεύσεις μας ανέδειξε σε πρώτη δύναμη, μ' αυτούς θα παλέψουμε την επόμενη ημέρα, κόντρα στη συναίνεση και στην υποταγή, κόντρα στους ρεαλισμούς. Για μας, τους συναδέλφους μας και για το σχολείο που θέλουμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Διαπιστώσεις για τα υπηρεσιακά συμβούλια και την εισήγηση

Πριν πούμε στιδήποτε για το πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών έχει τεράστια σημασία να συζητήσουμε για τον ίδιο το χαρακτήρα των ΥΣ και των ρόλο των αιρετών. Η εισήγηση δεν κάνει απολύτως καμιά αναφορά και ουσιαστικά θεωρεί ουδέτερα τα ΥΣ και απλά παρωχημένο το πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών.

Οι Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις έχουμε συγκεκριμένη θέση για το χαρακτήρα των ΥΣ. Είναι συλλογικά όργανα του κρατικού μηχανισμού που στόχο έχουν την εφαρμογή του μέρους εκείνου της αντικειμενικής πολιτικής που σχετίζεται με τις αρμοδιότητές τους.

Θεωρούμε λοιπόν πως η συμμετοχή αιρετών στα υπηρεσιακά συμβούλια έχει αξία όχι για να συνδιαχειριστούν και να εφαρμόσουν αυτή την αντικειμενική πολιτική αλλά αντίθετα για να συμβάλουν στην ανάπτυξη της δράσης των εκπαιδευτικών για την αντιμετώπιση και ανατροπή της.

Οι αιρετοί πρέπει να είναι διατεθειμένοι να συγκρουστούν, να μειοψηφήσουν, να καταγγείλουν, να αποκαλύψουν όχι μόνο συγκεκριμένα επιμέρους ζητήματα και διαδικασίες αλλά τις συγκεκριμένες στοχεύσεις της αντικειμενικής και αντιλαϊκής πολιτικής όπως όπως επιχειρείται κάθε φορά να εφαρμοστούν.

Να αμφισβητήσουν με όρους κινήματος ακόμα και τη λειτουργία των ΥΣ όταν επιχειρείται η λήψη αποφάσεων ενάντια στα συμφέροντα των εκπαιδευτικών, των παιδιών αλλά και όλης της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Οι Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις αντιλαμβάνονται τους/τις αιρετούς όχι αορίστως «εκπροσώπους» των εκπαιδευτικών αλλά εκπροσώπους των Συλλόγων των εκπαιδευτικών, που ασκούν έλεγχο στη διοίκηση, που υπερασπίζονται και συμβάλλουν στην υλοποίηση των αγωνιστικών αποφάσεων των σωματείων, που λειτουργούν με διαφάνεια και ελέγχονται από τις Γενικές Συνελεύσεις.

Θεωρούμε ότι οποιαδήποτε αλλαγή στο νομοθετικό

πλαίσιο κι αν καταφέρουμε ή καταγράψουμε πως διεκδικούμε δεν θα έχει σημασία αν οι αιρετοί του κλάδου εφαρμόζουν και αποδέχονται τον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη, συμπλέουν με το υπουργείο και τα σχέδια των εκάστοτε διευθυντών - ντρίων εκπαίδευσης.

Ως Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις καταγγείλαμε τη συμμετοχή σε ηλεκτρονικές εκλογές για την ανάδειξη αιρετών. Είναι σαφές ότι η εκπροσώπηση στα υπηρεσιακά συμβούλια μέσα από τέτοιες διαδικασίες συμπλέει με τις επιλογές της κυβέρνησης και νομιμοποιεί/υλοποιεί τον νόμο Χατζηδάκη. Οι ηλεκτρονικές εκλογές υπονομεύουν και καταλύουν τη δημοκρατική συλλογική λειτουργία των σωματείων ενώ ταυτόχρονα προάγουν διαβλητές εκλογικές διαδικασίες.

Λέμε πως δεν χωράει αιρετός - αξιολογητής στα υπηρεσιακά συμβούλια ούτε αιρετός που συμμετέχει με τη βαθμολογία του σε παιχνίδια ανάδειξης στελεχών εκπαίδευσης.

Διαφωνούμε με το πνεύμα και την ουσία της εισήγησης που αντιμετωπίζει ως αυθύπαρκτο και ανεξάρτητο το θέμα του νομοθετικού πλαισίου των υπηρεσιακών μεταβολών. Για τις Παρεμβάσεις οι αιρετοί του κλάδου είναι αναγκαίο να μη συναινούν και να καταψηφίζουν από θέση αρχής κάθε υπολογισμό κενών και θέσεων εργασίας που γίνεται με τη σημερινή αντικειμενική/αντεργατική νομοθεσία.

Υπάρχουν επιμέρους προτάσεις στην εισήγηση που μπορεί να μας βρίσκουν σύμφωνους όμως η εισήγηση αποφεύγει στην ουσία να θίξει αυτά που πραγματικά διακυβεύονται αυτήν την περίοδο και σχετίζονται με τις υπηρεσιακές μεταβολές:

Δηλαδή τη σχέση εργασίας, τις θέσεις εργασίας και τους όρους εργασίας. Τη στιγμή που βρίσκεται σε εξέλιξη σχέδιο περικοπών χιλιάδων θέσεων εργασίας είναι πολιτικά, συνδικαλιστικά και μεθοδολογικά λάθος να συζητάμε μόνο πως θα γίνουν οι υπηρεσιακές μεταβολές στις λιγότερες θέσεις εργασίας.

Παράδειγμα: Για τις Παρεμβάσεις έχει αξία οι αιρετοί σε ένα ΥΣ όχι να μοιράσουν δίκαια 15 συμβασιούχους/ες εκπαιδευτικούς παράλληλης στήριξης σε 45 παιδιά αλλά να αποκαλύψουν τις 30 λιγότερες προσλήψεις και να συμβάλλουν μαζί με τους τοπικούς Συλλόγους (εκ-

παιδευτικών, γονέων, αλλά σωματεία) στην οργάνωση εκείνων των κινητοποιήσεων ώστε και τα 45 παιδιά να έχουν όλα την παράλληλή τους με μόνιμη σχέση εργασίας.

Διαφωνούμε με την αντίληψη πως πρέπει να βασιστούμε στον εργοδότη μας για την προστασία μας – τουλάχιστον όπως μπαίνει στην εισήγηση με την πρόταση για δημιουργία «νομικού τμήματος σε κάθε Διεύθυνση Εκπαίδευσης & Περιφερειακή τόσο για την υποστήριξη των υπηρεσιακών συμβουλίων όσο και για νομική υποστήριξη των εκπαιδευτικών». Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη για το ρόλο που τέτοια νομικά τμήματα θα παίξουν: Αυτόν της θωράκισης των αποφάσεων της εργοδοσίας και την ενίσχυσης τοπικά των δυνατοτήτων χρήσης νομικών – πειθαρχικών μέσων σε βάρος των εκπαιδευτικών και των αγώνων μας.

Δεν αναθέτουμε και δεν ελπίζουμε για την προστασία των μελών μας στον εργοδότη μας (που άλλωστε έχει δείξει με το χείμαρρο πειθαρχικών τις προθέσεις του). Κάθε Σύλλογος μαζί με την Ομοσπονδία διαθέτει νομικό/η σύμβουλο για την υπεράσπιση των εκπαιδευτικών όχι μόνο για ζητήματα που αφορούν αρμοδιότητες των υπηρεσιακών συμβουλίων αλλά κυρίως για την προστασία και υπεράσπιση κάθε εκπαιδευτικού που αγωνίζεται, για την υπεράσπιση ενάντια σε κάθε αυθαιρεσία της εργοδοσίας, στελεχών εκπαίδευσης, για την αντιμετώπιση κάθε παραβίασης εργασιακών δικαιωμάτων, για τη νομική θωράκιση των συλλογικών αγώνων.

Επί συγκεκριμένων διεκδικήσεων

Για το υπολογισμό των θέσεων εργασίας πριν από οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή.

Προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών για όλα τα κενά των σχολείων και δημιουργία νέων οργανικών για κάθε εκπαιδευτικό έργο. Ο θεσμός της αναπλήρωσης να αφορά μόνο πραγματικά έκτακτα κενά.

Μείωση του ωραρίου στα ολιγοθέσια και νηπιαγωγεία με τα χρόνια υπηρεσίας όπως στα πολυθέσια στην προοπτική της μείωσης του ωραρίου στα επίπεδα της β' βαθμιας, και υπολογισμός όλων των κενών για κάθε ειδικότητα και κάθε εκπαιδευτικό έργο.

Μείωση της αναλογίας των μαθητών ανά τμήμα στα 15 μαθητές για νηπιαγωγείο και Α' και Β' Δημοτικού, 20 μαθητές ανά τμήμα για Γ' Δ' Ε' Στ'. Καμιά συγχώνευση – κατάρνηση τμήματος δημοτικού και νηπιαγωγείου.

Ίδρυση τμήματος ένταξης σε κάθε δημοτικό και νηπιαγωγείο

Κάλυψη όλων των αιτημάτων των σχολείων σε τμήματα ΖΕΠ1 και ΖΕΠ2

Ένταξη όλων των παιδιών των προσφύγων στο πρωινό σχολείο με πρόβλεψη για τη δωρεάν μεταφορά τους στα σχολεία, ίδρυση ολιγομελών τάξεων υποδοχής και τμημάτων ένταξης παντού, πρόσθετες υποστηρικτικές δομές για τις ευπαθείς ομάδες. Κάθε παιδί που δεν γνωρίζει τη γλώσσα να υπολογίζεται ως τρία παιδιά ώστε να μειώνεται ο αριθμός των μαθητών σε αυτά τα τμήματα αντίστοιχα.

Δημιουργία οργανικών θέσεων για όλες τις υπάρχουσες

ειδικότητες σε όλα τα σχολεία. Κάλυψη όλων των αναγκών με:

Έναν/μία δάσκαλος/α ανά τμήμα και έναν/μία υπεύθυνος/η για κάθε 2 τμήματα ολόημερου

Ένα δάσκαλος για κάθε τμήμα Υποδοχής (ΖΕΠ)

Ένας/μία επιπλέον σε κάθε νηπιαγωγείο/ολιγοθέσιο δημοτικό. Κανένας/καμιά μόνος/μόνη στο σχολείο.

Έναν εκπαιδευτικός για κάθε Τμήμα Ένταξης και έναν/μία εκπαιδευτικός για κάθε παιδί που χρειάζεται παράλληλη στήριξη.

Κάλυψη των μαθημάτων ειδικοτήτων από τα αντίστοιχα ΠΕ

Επιπλέον οργανικές κάθε ΠΕ για δυνατότητα κάλυψης έκτακτων απουσιών και για την ένταξη όλων των προσφυγόπουλων στα πρωινά σχολεία

ίδρυση λειτουργία 2^{ου} ΤΕ όταν οι ανάγκες στήριξης μαθητών και διαγνώσεις ξεπερνούν τις 15 ανά σχολική μονάδα

Κάλυψη όλων των αιτημάτων της παράλληλης στήριξης/ΕΒΠ με έναν εκπαιδευτικό προς έναν μαθητή. Στελέχωση των σχολείων με ΕΒΠ, σχολικούς νοσηλευτές σύμφωνα με τις ανάγκες

τις απαραίτητες ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας με ελάχιστο 2 ώρες μεσοσταθμικά ανά τμήμα βάσει των αποφάσεων – εισιγήσεων του Συλλόγου Διδασκόντων

Χωρισμός όλων των πληθωρικών τμημάτων με βάση τα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος και των αποφάσεων των Συλλόγων Διδασκόντων

Η συμπλήρωση ωραρίου των εκπαιδευτικών των ειδικοτήτων γίνεται το ανώτερο σε 2 σχολεία με τον χρόνο μετακίνησης από το ένα σχολείο στο άλλο για την εκτέλεση υπηρεσίας να υπολογίζεται ως εργάσιμος

Για τις υπηρεσιακές μεταβολές

Μείωση του υποχρεωτικού χρόνου υπηρετήσεως της οργανικής θέσης από τους νεοδιοριζόμενους στο ένα έτος.

Οι νεοδιόριστοι έχουν δικαίωμα απόσπασης από την πρώτη χρονιά.

Ακώλυτη μονιμοποίηση όλων των νεοδιοριστών

Καμία υπηρεσιακή μεταβολή χωρίς μοριοδοτούμενα κριτήρια και σειρά κατάταξης.

Όλα τα κενά ανακοινώνονται με ευθύνη των Π.Υ.Σ.Π.Ε. πριν την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης τοποθέτησης – προτίμησης και προσδιορίζονται με βάση τις θέσεις του εκπαιδευτικού κινήματος

Θέσπιση δικαιώματος συνυπηρέτησης στον ίδιο νομό για όλα τα ζευγάρια.

Μοριοδότηση των μονογονεϊκών οικογενειών στις υπηρεσιακές μεταβολές με το διπλάσιο των μορίων τέκνων

Μείωση κατά μια ώρα ημερησίως του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών, χωρίς μείωση αποδοχών, που έχουν παιδιά με πνευματική, ψυχική, ή σωματική αναπηρία άνω των 67% ή σύζυγο με αναπηρία 100% τον οποίο συντηρούν, τη δικαστική επιμέλεια ατόμου με αναπηρία.

Μείωση κατά μια ώρα ημερησίως του διδακτικού ωραρίου των μητέρων εκπαιδευτικών για τα δύο πρώτα χρόνια. Τη συγκεκριμένη μείωση δικαιούται και η ανάδοχη και η θετή μητέρα που υιοθετούν ή αναδέχονται τέκνο ηλικίας έως έξι (6) ετών, και αμέσως μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, όταν δεν επιθυμούν να κάνουν χρήση της 9μηνης άδειας ανατροφής. Η μείωση του ωραρίου ισχύει από την ημέρα γέννησης του παιδιού και εφόσον αυτό βρίσκεται σε ζωή.

Προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών για όλα τα κενά των σχολείων και δημιουργία νέων οργανικών. Ο θεσμός της αναπλήρωσης να αφορά μόνο πραγματικά έκτακτα κενά.

Πλήρης εξομοίωση όλων των αδειών σε σχέση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς (κανονικές, αναρρωτικές, μητρότητας, επαπειλούμενης κύησης, φοιτητικές κλπ) με αποδοχές, προσμέτρηση της προϋπηρεσίας και των ενσήμων.

Πλήρη προστασία της μητρότητας – Εννεάμηνη άδεια ανατροφής για όλους τους γονείς αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με πλήρεις αποδοχές, καταβολή ενσήμων και αναγνώριση της προϋπηρεσίας

Πλήρη προστασία της κύησης των αναπληρωτών και ακώλυτη χορήγηση άδειας επαπειλούμενης κύησης με πλήρεις αποδοχές, καταβολή ενσήμων και αναγνώριση της προϋπηρεσίας

Αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής θητείας των εκπαιδευτικών ως χρόνου πραγματικής υπηρεσίας για τις υπηρεσιακές μεταβολές και τη συνταξιοδότησή τους.

Καθιέρωση δωρεάν μετακίνησης στην περιοχή πρόσληψης και ανάληψης υπηρεσίας για αναπληρωτές και νεοδιοριστούς εκπαιδευτικούς και 50% έκπτωση σε όλα τα Μ.Μ.Μ. για όλο το έτος. Παροχή δυνατότητας μεταφοράς των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε μικρά επαρχιακά σχολεία, ανάλογη της μεταφοράς μαθητών. Αύξηση του ποσού της χιλιομετρικής αποζημίωσης από τα 0,15€/χλμ στα 0,35€/χλμ. σε μετακινήσεις για ανάγκες της υπηρεσίας.

Διεύρυνση των κατηγοριών που δικαιούνται αποζημίωση στα 15χλμ. μεταξύ κατοικίας-υπηρεσίας ώστε να καλύπτονται όλοι οι συνάδελφοι που μετακινούνται σε μεγάλες αποστάσεις. Δωρεάν διέλευση σε διόδια για όσους/ες εκπαιδευτικούς μετακινούνται καθημερινά λόγω εργασίας.

Θέσπιση υποχρέωσης με συναρμόδιους Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. και Ο.Τ.Α. για την εξασφάλιση κατοικίας με τον προσφορότερο τρόπο στους μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που υπηρετούν σε νησιωτικές - ορεινές περιοχές και/ή Δήμους μέχρι 30.000 κατοίκους

Για τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες των ΥΣ

Διεξαγωγή των εκλογών για τους αιρετούς με αποκλειστικά δια ζώσης διαδικασίες και με άδεια. Όχι στις «ηλεκτρονικές εκλογές».

Αιρετοί με την πλευρά του κλάδου και όχι της αντιεκπαι-

δευτικής κυβερνητικής πολιτικής δεν αξιολογούμε - δεν αξιολογούμαστε. Κανένας αιρετός αξιολογητής στα υπηρειακά συμβούλια

Οι αιρετοί του κλάδου είναι αναγκαίο να μη συναινούν και να καταψηφίζουν από θέση αρχής κάθε υπολογισμό κενών και θέσεων εργασίας που γίνεται με τη σημερινή αντικειμενική/αντεργατική νομοθεσία.

Προσδιορισμό από τα Π.Υ.Σ.Π.Ε. των κενών ανά νομό καθώς και πέρασμα σε αυτά της τοποθέτησης- μετακίνησης των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Α' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Καλησπέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δημήτρης Μαριόλης από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, από τον Α' Σύλλογο Αθηνών.

○ Α' Σύλλογος Αθηνών ξέρετε είναι από εκείνα τα Σωματεία που χαρακτηρίστηκαν απ' αυτό το μικρόφωνο, από συναδέλφους της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ, «μίζερα και μικρά». Είναι τα «μίζερα και μικρά» Σωματεία εκείνα τα οποία επιμένουν πεισματικά να υπερασπίζονται τις συλλογικές μαζικές δημοκρατικές ζωντανές διαδικασίες, επιμένουν πεισματικά να κάνουν δια ζώσης εκλογές και στις τελευταίες εκλογές που κάναμε από 412 ψηφίσαντες πρόπερσι, έχουμε 573 τώρα, φτάνοντας υψηλό ρεκόρ όλων των εποχών, εκλέγοντας από 4, 6 αντιπροσώπους, για πρώτη φορά ξεπερνώντας το όριο των 551 που δεν το ξεπεράσαμε ούτε την εποχή που παίρναμε άδεια για τη Γενική Συνέλευση και τις εκλογές. Ανάμεσα σ' αυτούς ψηφισαν πάνω από 150 αναπληρώτριες και αναπληρωτές.

Είναι ένα από εκείνα τα «μίζερα και μικρά» Σωματεία που όταν η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ κατέληξε στην εκτίμηση ότι οδηγούμαστε σε ναρκοθετημένα πεδία, μαζί με τα υπόλοιπα Σωματεία, γεμίζοντας τις αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων και σηκώνοντας τα χέρια μας ψηλά, αποφασίσαμε να τα περπατήσουμε αυτά τα ναρκοθετημένα πεδία.

Είμαστε από εκείνα τα Σωματεία τα πολλά, τα «μίζερα και μικρά», τα 74, που προχώρησαν σε συντονισμό των Συλλόγων και της δράσης τους, που κάναμε, που γέμισαν τα Προπύλαια με τη συναυλία των Συλλόγων ΠΕ και των ΕΛΜΕ.

Σχετικά με το θέμα «Ανάγκη θωράκισης των εκπαιδευτικών στην άσκηση των καθηκόντων τους», έχουμε ως Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις από πέρυσι καταθέσει και εμείς αντίστοιχη πρόταση, επομένως, ψηφίζουμε την εισήγηση για το συγκεκριμένο υποθέμα, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα μπει αυτοτελώς.

Αντίθετα, η πρότασή μας που θα την καταθέσουμε συγκεκριμένα και αυτή αναλυτικά για το θέμα «Καθημερινότητα εκπαιδευτικών, εργασιακή εξουθένωση» κινείται

Διασφάλιση της παρουσίας με δικαίωμα ψήφου των αιρετών στα πειθαρχικά συμβούλια κάθε επιπέδου.

Καθιέρωση του τρίτου αιρετού στα 5μελή υπηρειακά συμβούλια

Επαναφορά των Αιρετών στα συμβούλια επιλογής στελεχών με αποκλειστικό ρόλο τον έλεγχο της διαδικασίας και όχι τη συμμετοχή στην αξιολόγηση στελεχών.

Λόγω του αναλυτικού χαρακτήρα των προτάσεων και της έλλειψης χρόνου προφανώς δεν αναγνώστηκαν όλες παρά μόνο το 3^ο μέρος ωστόσο θα καταθέσω το σύνολο της πρότασης στο προεδρείο.

σε ανταγωνιστική κατεύθυνση με την εισήγηση της πλειοψηφίας και σ' αυτό το πλαίσιο δεν θα την ψηφίσουμε.

Και εξηγούμε: η εισήγηση αρκείται να παραθέτει γενικόλογα για ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα και να συγχέει επιμέρους αιτίες και συμπτώματα. Για ένα θέμα βαθιά πολιτικό, γιατί οι πραγματικές του αιτίες, οι συγκεκριμένες, είναι οι κυρίαρχες πολιτικές, εκπαιδευτικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, όλων των κυβερνήσεων που εμείς ως Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις το συμπυκνώνουμε στο εξής απλό αίτημα: Σχολείο που θα μορφώνει και δεν θα εξοντώνει τα παιδιά και τους εκπαιδευτικούς. Και δυστυχώς το «εξοντώνει» καμιά φορά είναι και κυριολεκτικό. Όταν μιλάμε για παράδειγμα για τη θεατρολόγο του Συλλόγου μας που διασύρθηκε πέρυσι, θυμάστε με την ταινία «Αγόρια στο ντους» και φέτος δεν είναι εκπαιδευτικός γιατί επέλεξε να αλλάξει επάγγελμα, όταν μιλάμε για την αναπληρώτρια νηπιαγωγό που τσάκισε το πόδι της στο σκαλοπάτι του προκάτ νηπιαγωγείου και μετά από 15 μέρες γύρισε με τις πατερίτσες, τότε το «εξοντώνει» είναι κυριολεκτικό.

Τρίτο ζήτημα. Μιλάμε για εργασιακή εξουθένωση. Στα σχολεία πηγαίνουμε όλοι μας, έτσι; Τι σας λένε εσάς που πηγαίνετε στα σχολεία; Όταν ακούτε, όχι όταν μιλάτε, τι σας λένε; Γιατί εμείς αυτό που ακούμε είναι: «δεν μπορώ άλλο». Οι συνάδελφοι που είναι 55 - 56 - 57 - 58 χρονών, αυτό δεν σας λένε; «Πότε θα βγω στη σύνταξη;». Είμαστε μπροστά σε ένα πολύ μεγάλο κοινωνικό πείραμα, πρωτοφανές για τα ελληνικά δεδομένα. Έχουμε τη γενιά των εκπαιδευτικών, τη δική μου γενιά, η οποία θα κληθεί να δουλέψει μέχρι τα 62-63-64-65-66 και 67. Και είναι αυτοί που λένε ότι δεν αντέχουμε άλλο», απέναντι στην ταφόπλακα που έβαλε ποιος; Ο Νόμος Κατρούγκαλου. Θα μιλήσουμε γι' αυτό;

Πάμε παρακάτω. Υπάρχουν ενδογενείς και εξωγενείς αιτίες. Εκπαιδευτικές πολιτικές και εργασιακές πολιτικές. Για ποιο σχολείο του σήμερα μιλάμε; Ακούσαμε τους συναδέλφους της ΔΗΣΥ να μας κάνουν κριτική, πολεμική θα έλεγα εγώ, ότι μιλάμε για σχολείο γνώσεων και απορρίπτουμε τις δεξιότητες. Εμείς σας καλούμε να είστε πιο μελετηροί. Εμείς μιλάμε για σχολείο αγωγής, σχολείο διαπαιδαγώγησης, σχολείο εργασίας, σχολείο πολυτεχνικό, σχολείο που θα αναπτύσσει έναν άνθρωπο με ισόρροπη σωματική, γνωστική, ηθική και

καλλιτεχνική ανάπτυξη. Και σ' αυτή την ολοκληρωμένη πρόταση μέσα λέμε ότι πρέπει να είναι σχολείο ενάντια στο σχολείο του ανταγωνισμού, ενάντια στο σχολείο του ατομισμού, της αξιολόγησης, του κατακερματισμού των γνώσεων και των δεξιοτήτων και των πληροφοριών, να είναι σχολείο αλληλεγγύης, συνεργασίας, παιδαγωγικής ελευθερίας, δημοκρατίας. Με νέα δομή, με νέο περιεχόμενο, με νέα αναλυτικά προγράμματα, με νέα βιβλία, γιατί το σχολείο που δομήθηκε από τη Διαμαντοπούλου και πριν, με τα αναλυτικά προγράμματα του 2002, με τα βιβλία του 2006 και με όλα όσα έφεραν οι πολιτικές απ' τη Διαμαντοπούλου και μετά, είναι σχολείο το οποίο εξοτνώνει τα παιδιά.

Σε ποιο σχολείο; Σε ένα σχολείο που θα είναι ασφαλές και δεν θα πέφτουν ταβάνια. Μόνο στο δικό μας Σύλλογο, σε 6 μήνες είχαμε, το Μαράσλειο, το καμάρι των Πειραματικών, όπου επειδή έβρεξε ένα βράδυ, την άλλη μέρα το πρωί ήταν γεμάτο το προαύλιο μπροστά στις εισόδους των σχολείων, των αιθουσών με πεσμένα μπάτσα από τους τοίχους, με αποτέλεσμα να είναι 3 βδομάδες κλειστό το Μαράσλειο, τα ίδια και στο 5^ο - 6^ο Ζωγράφου, 3 βδομάδες κλειστό και εκείνο, με ένα πούλμαν να μετακινούνται τα παιδιά σε όλες τις άκρες του Ζωγράφου. Για ποιο σχολείο μιλάμε;

Μιλάνε για ένα σχολείο και για μία κοινωνία στην οποία εμπορευματοποιείται και το τελευταίο δευτερόλεπτο του ελεύθερου χρόνου των παιδιών και των οικογενειών τους και των εργαζομένων, με αποτέλεσμα τα παιδιά να χαρακτηρίζονται ως «οι πιο σκληρά εργαζόμενοι». Λέγαμε κάποτε από τα 6 ως τις 6. Ποιες 6; Μα ποιες 6; Μέχρι να κοιμηθούν. Μετά αναρωτιόμαστε γιατί τα παιδιά είναι επιθετικά. «Φταίνε οι δάσκαλοι».

Μιλάμε και για γραφειοκρατική επιβάρυνση. Αλήθεια, συνάδελφοι, τι πάει να πει γραφειοκρατική επιβάρυνση και τι θα κάνουμε απέναντι σ' αυτό; Σας ρωτάμε ξεκάθαρα. Έχουμε ωράριο ή δεν έχουμε ωράριο; Ωράριο σημαίνει ότι σχόλασα. Σημαίνει ή δεν σημαίνει αυτό; Και για να εξηγούμαστε, δεν μιλάμε για το μορφωτικό μας ρόλο. Δεν μιλάμε γι' αυτό. Θα σας πω για τι μιλάμε. Και κάνουμε συγκεκριμένη πρόταση.

Το εργασιακό ωράριο λήγει με την αποχώρηση του/της εκπαιδευτικού από το σχολείο. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι και δεν απαντάμε σε ηλεκτρονικά ή άλλα μηνύματα που αφορούν γραφειοκρατικές ή άλλες υποχρεώσεις εκτός εργασιακού ωραρίου, τα απογεύματα ή το Σαββατοκύριακο. Σεβασμός στον ελεύθερο χρόνο μας, τον οποίον αξιοποιούμε για ξεκούραση, ψυχαγωγία, αυτομόρφωση, αλλά και προετοιμασία για το διδακτικό μας έργο και τους μαθητές μας και όχι για γραφειοκρατικές ή άλλες διοικητικές υποχρεώσεις.

Θα το πούμε αυτό ξεκάθαρα; Θα πούμε ξεκάθαρα για παράδειγμα ότι απέναντι στον Πιερρακάκη, τώρα θα μπω στον πειρασμό, δεν θα είναι άσχετη όμως η παρένθεση, σε ποιο κόμμα ανήκει, ρε παιδιά, ο Πιερρακάκης; Ο Πιερρακάκης από πού προέρχεται; Ξέρετε γιατί το λέω; Δεν το λέω για τον Κατσαρό που είπε προχθές ένας συνάδελφος εδώ από πού προέρχεται και λοιπά. Είναι λογικό

πολλές φορές οι πορείες των ανθρώπων να είναι τεθλασμένες, αλλά αν πιάσουμε τώρα ένα ολόκληρο κατάλογο υπουργών και λοιπών: Πιερρακάκης, Χρυσοχϊδης, Φλωρίδης, Γεραπετρίτης, Λιβάνιος, Θεμιστοκλέους, Λίνα Μενδώνη, Εύη Χριστοφιλοπούλου, δεν έχει τέλος ο κατάλογος. Δεν το λέω για τα ονόματα, ξέρετε γιατί το λέω; Μήπως μαζεύονται πολλοί; Εδώ υπάρχουν δύο θεωρήσεις. Μήπως όλοι αυτοί δεν..., ναι, συμφωνοί υπάρχει και ο Θεοδωρικός, αλλά εδώ το ερώτημά μου εμένα είναι άλλο ξέρετε. Μήπως όλοι αυτοί δεν μείδισαν όπως ο Θεοδωρικός ας πούμε; Τι εννοώ, δηλαδή; Ισχυριστήκατε εδώ και αναφερθήκατε στην τοποθέτησή σας ως ΔΗΣΥ στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Αφήστε που η Ευρώπη εδώ και κάτι χρόνια δεν είναι πια το κέντρο αυτού του πλανήτη και πρέπει να το συνειδητοποιήσετε καλώς ή κακώς, αλλά στην Ευρώπη, συγγνώμη, δεν υπάρχει σοσιαλδημοκρατία πια. Δεν υπάρχει, τι να κάνουμε; Και γι' αυτό τον λόγο ακριβώς από τη δεύτερη τετραετία κιάλας του ΠΑΣΟΚ, τα λέει και ο Γρόλλιος πάρα πολύ καλά σε ένα άρθρο που έγραψε τελευταία απαντώντας στον κ. Μπουζάκη, υπήρχε η πολιτική στροφή, μετά τα χρόνια του Σημίτη πέρασε στον νεοφιλελευθερισμό-νεοσυντηρητισμό, στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις κλπ. Δεν υπάρχει σοσιαλδημοκρατία στην Ευρώπη. Ξέρετε πού υπάρχει σοσιαλδημοκρατία; Άσχετα αν εμείς διαφωνούμε μ' αυτούς. Σοσιαλδημοκρατία υπάρχει στη Βολιβία, που έγινε πραξικόπημα πριν από 3 μέρες, θα το είδατε φαντάζομαι και όπου ο Πρόεδρος Λουίς Άρσε με την πολιτική του οποίου διαφωνούμε, θα μου πείτε: και μ' αυτό διαφωνούμε; Μα διαφωνεί και ο Έβο Μοράλες. Στάθηκε λοιπόν ο Λουίς Άρσε στην πόρτα του Προεδρικού Μεγάρου απέναντι στα τανκς και στον αρχιστράτηγο και του είπε: Στρατηγέ, πάρε τα στρατεύματά σου και φύγε. Είναι διαταγή. Αυτός, ναι, είναι σοσιαλδημοκρατία. Ούτε εσείς, ούτε στην Ευρώπη όμως υπάρχει σοσιαλδημοκρατία. Δεν είναι ο Μακρόν σοσιαλδημοκρατία που άνοιξε τον δρόμο στη Λεπέν και την κρισιμότερη στιγμή που την ευνοεί η συγκυρία κηρύσσει εκλογές.

Απέναντι λοιπόν σ' αυτή την εκπαιδευτική πολιτική που δεν είναι σοσιαλδημοκρατική και απ' την οποία προέρχεται ο Πιερρακάκης ποια είναι η απάντησή του; Η απάντηση του Πιερρακάκη είναι μια πλατφόρμα για κάθε πρόβλημα. Έτσι δεν είναι; Μία πλατφόρμα για το μπουλινγκ. Θα πούμε να καταργηθεί; Ή θα πέφτουν βροχή οι καταγγελίες μέσω της πλατφόρμας;

Μια πλατφόρμα για τα πρακτικά του Συλλόγου Διδασκόντων λέει. Αποφασίστε: θα πει η Ομοσπονδία στους Συλλόγους Διδασκόντων κανένα σχολείο να μην χρησιμοποιεί ψηφιακό πρακτικό ή δεν θα τολμάνε οι συνάδελφοι να βάζουν τη διαφωνία τους, γιατί θα πατάει το κουμπάκι ο Πιερρακάκης και θα λέει: 12^ο Αθηνών, ο Μαριόλης διαφώνησε;

Θα πούμε όχι στις διώξεις όλων των συναδέλφων που διώκονται και όχι αλά καρτ;

Θα πούμε όχι απέναντι στην πολιτική της αξιολόγησης με βάση την περσινή ομόφωνη απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης, γιατί αυτή είναι η κεντρική μάχη που δίνει η Ομοσπονδία; Όταν για παράδειγμα η κα Μπακο-

γιάννη μας αποκαλεί παράσιτα επειδή αντισταθήκαμε στον διαγωνισμό, στις πανεθνικές εξετάσεις πως απαντήσαμε; Η απάντησή μας λοιπόν πρέπει να είναι μαζική, συντεταγμένη, συλλογική, περήφανη, κατάργηση και όχι αλλαγή των Νόμων της αξιολόγησης. Ελεύθερος χρόνος για μας, αγωνιζόμαστε για μισθό αξιοπρέπειας, για σταθερή εργασία, για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας. Είμαστε εμείς οι δάσκαλοι και οι δασκάλες, οι νηπιαγωγοί, οι εκπαιδευτικοί, ειδικοτήτων, οι θεατρολόγοι, οι μουσικοί, οι πληροφορικοί, οι εκπαιδευτικοί της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης που κρατάμε όρθιο το σχολείο με τους αγώνες μας και με την καθημερινή μας πράξη.

ΧΑΡΑ ΜΕΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Από το 2016 με το προσοντολόγιο και τον νόμο Γαβρόγλου βλέπουμε τα πτυχία και η προϋπηρεσία μας να χάνουν συνεχώς τη δύναμή τους. Βλέπουμε να υποτιμάται τελείως η αξία τους και να γίνονται κουρελόχαρτα μπροστά στην αγορά προσόντων που επιβάλλει το προσοντολόγιο. Κάθε 3 χρόνια ανοίγουν οι πίνακες για να προσθέσουμε αγορασμένα προσόντα σύμφωνα με τις προδιαγραφές της αγοράς που επιβάλλει κάθε φορά η εκάστοτε κυβέρνηση και το υπουργείο παιδείας. Ο νόμος Γαβρόγλου-προσοντολόγιο πετάει μέσα σε μια στιγμή στην ανεργία εκπαιδευτικούς που βρίσκονταν για χρόνια μέσα στα σχολεία, αξιοποιώντας μάλιστα το ψηφιακό κράτος το οποίο μόνο υπέρ μας δεν λειτουργεί. Μόνο φέτος πάνω από 5.000 άτομα έμειναν εκτός πινάκων λόγω λαθών. Δεν είναι ούτε ένα, ούτε δύο, ούτε δέκα, ούτε καν 100 αυτά τα άτομα! Οπότε δεν μπορούμε να μιλάμε για ατομική ευθύνη, τέρμα πια με την ατομική ευθύνη. Υπάρχει ένα σύστημα που μας πετάει εκτός και ένα νόμος απολύσεων που σκοπός του είναι η δημιουργία και η συντήρηση της ανακύκλωσης της ανεργίας-εργασίας. Και όλος αυτός ο αλληλοφαγωμός για μια θέση ελαστικής εργασίας με βέβαιη μέρα απόλυσης.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε είμαστε απολυμένες/οι.

Που είναι τα ίσα δικαιώματά μας;

Πως μπορούμε να μιλάμε για ίσα δικαιώματα

όταν η ΔΑΚΕ στο Λασιθί καταγγέλλει αναπληρωτή ότι δεν μπορεί να είναι μέλος στο ΔΣ;

Όταν οι αναπληρώτριες/ες δεν έχουν ίσα δικαιώματα στις άδειες με αυτές των μονίμων;

Όταν οι αναπληρώτριες δεν δικαιούνται 9μηνη άδεια λοχείας

Όταν οι αναπληρώτριες δεν δικαιούνται επαπειλούμενη άδεια

Όταν για να λάβεις αναρρωτική άδεια γίνεται με κόστος το μισθό και την προϋπηρεσία

Όταν για να λάβεις κανονική αναγκάζεσαι να χάσεις το επίδομα μη ληφθείσης άδειας

Και αφιερώνοντας σε όλους τους συναδέλφους και συναδέλφισσες που διώκονται, που πήγαν με το περιπολικό και τους συνέλαβαν από το σχολείο τους, που κρατήθηκαν στα κρατητήρια, στους συναδέλφους, τους 8-9-10-11, πόσοι είναι στην ΕΛΜΕ Πειραιά που διώκονται γιατί εξέφρασαν την άποψή τους, στους συναδέλφους, στον Παντελή τον Βαϊνά που του κάνουν μήνυση για τις δηλώσεις του στην τηλεόραση. Στον Ηλία τον Σμήλιο που έβγαλε η ΑΔΕΔΥ ψήφισμα αλλά από τη ΔΟΕ δε βγήκε ψήφισμα ακόμα. Σε κάθε συνάδελφο που φυλακίστηκε ή διώκεται άδικα, λέμε λοιπόν: «Όσο και αν χτίζουν φυλακές και αν ο κλοιός στενεύει, ο νους μας είναι αληταριό και πάντα δραπετεύει».

Όταν μας απολύουν αλλά δεν μας δίνουν αποζημίωση απόλυσης.

Όταν παραμένουμε αέναα σε όρους ελαστικής εργασίας Που είναι η ΔΟΕ όλα αυτά τα χρόνια;

Που είναι τα ζητήματα των αναπληρωτών στη ημερήσια διάταξη;

Που είναι τα ζητήματα των αναπληρωτών/τριων απ όλες τις ημερήσιες διατάξεις όλα αυτά τα χρόνια.

Τι έχει κάνει η ΔΟΕ όλα αυτά τα χρόνια για να κατοχυρώσει και να διασφαλίσει τα δικαιώματα των αναπληρωτριων/ων.

Τίποτα δεν έχει κάνει

Καμία διεκδίκηση

Κανένας αγώνας

Καμία απεργία

Μόνο χαρτιά χαρτιά χαρτιά που μπαίνουν και αργοπεθαίνουν στα συρτάρια.

Έτσι κερδίζονται οι αγώνες;

Όχι δεν κερδίζονται έτσι και το ξέρετε πολύ καλά εσείς που έχετε πιάσει τις μεγάλες θέσεις.

Και το ξέρουμε πολύ καλά και εμείς και το συντονιστικό αναπληρωτών/τριων που το 19'μετα από 12 χρόνια αδιοριστίας άσκησε πιέσεις και ανάγκασε να ξανά ανοίξει ο δρόμος των διορισμών μέσα από καταλήψεις σε πρυτανεία και ΕΡΤ. Και συνεχούς αγώνες στο δρόμο.

Ο Πιερρακάκης σήμερα επιδιώκει να συνεχίσει το έργο Κεραμέως και Γαβρόγλου σύμφωνα με τις προδιαγραφές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ και ετοιμάζει να προσθέσει ένα επιπλέον φίλτρο απολύσεων και ανεργίας, αυτό του γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ. Το νομοσχέδιο για το οποίο κάνουν εξαγγελίες είναι το λεγόμενο «νέο σχολείο» που μας επιφυλάσσει τα πάντα ΚΑΙ ένα από αυτά είναι το νέο σύστημα προσλήψεων/ διορισμών που θα έχει προσοντολόγιο μαζί με γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ!

Ο γραπτός διαγωνισμός ΑΣΕΠ έρχεται ως συνέχεια όλων των αντιεκπαιδευτικών και αντιδρατικών νόμων για την παιδεία όπως είναι η αναγνώριση και ισοτιμία των πτυχίων μας με αυτά των κολλεγίων δηλαδή ακόμα

μια προσπάθεια να απαξιωθούν τελείως τα πτυχία μας. Τι θέλετε να ξανά δώσουμε και πανελλήνιες;

Δεν φτάνει που οι μισθοί μας δεν φτάνουν να καλύψουν τις μηνιαίες βασικές μας ανάγκες, δεν φτάνει που τον Ιούνιο πετιόμαστε στο ταμείο ανεργίας και μας ζητείται να ζήσουμε με 500 €.

Ποιος/α ζει με 500 €;

Ελάτε να ζήσετε εσείς με αυτά τα ψίχουλα που δεν κάνουν τίποτα για να αλλάξει το τοπίο.

Αναγκαζόμαστε να κάνουμε δευτερες δουλειές για να τα βγάλουμε πέρα και μας ζητείται κι από πάνω να πληρώσουμε προσόντα και φροντιστήρια ΑΣΕΠ ώστε να ανέβουμε λίγο περισσότερο στο πίνακα, να εμπλουτίσουμε τον ατομικό αξιολογικό μας φάκελο και αυτό συμβαίνει γιατί στην επιχειρηματική αυτόνομη λειτουργία του σχολείου και της κοινωνίας που θέλουν να μας επιβάλλουν για να εργάζεσαι πρέπει να αποδεικνύεις συνεχώς ότι η εργασία και η αξιόβια ζωή δεν είναι δικαίωμα, αλλά ατομικός δρόμος στον οποίο πρέπει να παραβγεις τον διπλανό σου.

Από αυτό καταλαβαίνουμε ότι στόχος του υπουργείου είναι να ανακατεύεται συνεχώς η τράπουλα, να βρισκό-

μαστε συνεχώς ευάλωτες/οι αλλά και εξαρτημένες/οι μέσα στην εναλλαγή εργασίας ανεργίας.

Κάθε χρόνος μας βρίσκει και χειρότερα, κάθε ξεκίνημα της χρονιάς μας βρίσκει και λίγο πιο έξω από τα σχολεία και τελείως εξαντλημένους/ες.

Επίσης γνωρίζουμε καλά ότι το αλάνθαστο, το αδιάβλητο, η αντικειμενικότητα και η διαφάνεια του ΑΣΕΠ είναι μυθεύματα, όπως επίσης κι ότι τα λάθη για το πώς λειτουργεί είναι πάρα πολλά. Επίσης έχουμε γνώση και από το κοντινό παρελθόν όπως με τους επιτυχόντες του 2008 που παραμένουν στην αδιοριστία έως και σήμερα. Ξέρουμε καλά πως, δεν τους αρκούν τα «προσόντα». Στόχος τους είναι να επιτεθούν συνολικά στη συνείδηση του κόσμου, για αποδοχή του ευέλικτου-προσαρμοστικού εκπαιδευτικού και του σχολείου της αξιολόγησής.

Το λέμε ξεκάθαρα Αρνούμαστε να ξαναμετρηθούμε στις λίστες «καταλληλότητας» και επιτυχίας του ΑΣΕΠ!

Εδώ και τώρα:

Κατάργηση προσοντολογίου

Ούτε σκέψη για γραπτό ΑΣΕΠ

Μόνιμοι/ μαζικοί διορισμοί με βάση το πτυχίο και ολόκληρη την προϋπηρεσία

ΗΛΙΑΣ ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Συνάδελφοι, ήμουνα κουρασμένος πριν, η κούραση έφυγε. Μπουργουτζής Ηλίας από την Κέρκυρα, με τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις. 38 χρόνια δουλεύω δεν υπάρχει η λέξη κούραση σε κανέναν εδώ μέσα, να πω όμως για τη συνάδελφό μου εδώ μέσα, που την είχα στο σχολείο...

Λοιπόν, παίρνω τον λόγο για να τιμήσω τη συνάδελφό μου, τη νεοδιορισμένη στο σχολείο, που δεν δίστασε, δεν δειλίασε, δεν υποχώρησε ποτέ, ακόμα και εκείνη την

περίοδο που έπαθε βέρτιγκο η πλειοψηφία του Συλλόγου της ΔΟΕ. Για να τιμήσω εκείνη που το άγχος της, συνάδελφοι μου, σας κοιτάω όλους, δεν ήταν τι θα πάθει εκείνη, ήταν τι θα πάθω εγώ ως απεργός συνάδελφος, ως απεργός διευθυντής στη διαδικασία. Και είναι ντροπή να με εγκαλείτε για το ότι πήρα 2 λεπτά τον χρόνο να μιλήσω. Αλλά η ντροπή είναι κάτι που πρέπει να την έχετε συνδικαλιστικά για να την νιώσετε.

Συνάδελφοι, θα φύγουμε από δω πέρα με την επαναβεβαίωση της απεργίας - αποχής απ' τη διαδικασία. Δεν θα δώσουμε το δικαίωμα σε κάποιους να μας οδηγήσουν στην ήττα, στη θλίψη, στην υποταγή. Δεν μας αρμόζουν αυτοί οι καιροί. Πάμε μπροστά. Το οφείλουμε στη συνάδελφό μου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Λοιπόν, συνάδελφοι, το 2019 όταν ήμουνα αναπληρωτής ακόμα και εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων στο Δ.Σ. της ΔΟΕ η ΔΟΕ πραγματοποιούσε περιφερειακές συσκέψεις σε όλη την Ελλάδα με μοναδικό θέμα τις υπηρεσιακές μεταβολές. Είχα συμμετάσχει και εγώ σε κάποιες και δυστυχώς 5 χρόνια μετά θα πρέπει να πω και να πούμε ακριβώς τα ίδια. Πρώτα απ' όλα το αυτονόητο, το είπαν και άλλοι, το παραδεχόμαστε όλοι: για να υπάρξουν υπηρεσιακές μεταβολές πρέπει να υπάρξει μονιμότητα. 50 χιλιάδες και πλέον αναπληρωτές κάθε χρόνο τρέχουν σε νησιά, βουνά, χωριά, με βαλίτσες, χωρίς βαλίτσες, χωρίς λεφτά, αφήνουν πίσω όνειρα, ζωές,

αγώνες, τους αγώνες τους όμως τους παίρνουν μαζί τους. Τους παίρνουνε όπου είναι και τους μεταφέρουνε και στα Σωματεία και στα σχολεία.

Άρα λέμε, ως Παρεμβάσεις, το 1^ο θέμα στην ημερήσια διάταξη θα έπρεπε να είναι η ελαστική εργασία, οι διορισμοί, φυσικά το προσοντολόγιο και εννοείται ο γραπτός ΑΣΕΠ ο οποίος έρχεται. Θα προσπαθήσουν να έρθει, μαζί με όλα φυσικά -έτσι- απλά επειδή μιλάμε γι' αυτό τώρα.

Να κάνω μια παρένθεση πάντως: το 2020 με τους κανονικούς αιρετούς τότε, ο αιρετός της ΔΑΚΕ να σας θυμίσω ότι πανηγύριζε, πανηγύριζε για τα ψίχουλα των διορισμών, και υμνούσε την πολιτική ηγεσία και την κ. Κεραμέως. Λοιπόν, δεν το χρεώνω στη ΔΟΕ αυτό, ούτε συνολικά στην παράταξη της ΔΑΚΕ. Θα χρεώσω όμως

το εξής: στην πλειοψηφία που μας είπε τι, χθες, μέσω του Προέδρου, του Θανάση του Κικινή (και δεν είναι προσωπική η αναφορά, αντίθετα, συμφωνώ μ' αυτά που είπε ότι η αντιπαράθεση εδώ στην αίθουσα παραμένουν σε πολιτικό επίπεδο).

Μας λένε ότι η κριτική που κάνουμε στην πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ για το θέμα των αναπληρωτών και των διορισμών είναι άδικη τόσα χρόνια. Γιατί; Πρώτον λένε: η Ομοσπονδία έχει θέση για το θέμα των αναπληρωτών και δεν χρειάζεται να μπει στην ημερήσια διάταξη. Να πούμε εδώ βέβαια, εντάξει, η θέση που έχει είναι γνωστή, αλλά πέρα απ' το αν αυτή παραμένει απλά γραμμένη σε ένα χαρτί μόνο, και ποιος οργανώνει πραγματικά τους αγώνες που θα έπρεπε να οργανώνει η Ομοσπονδία, να αναφέρουμε και το εξής να γνωρίζει το σώμα; στο επόμενο ακριβώς θέμα που συζητιέται στην ημερήσια διάταξη για το ωράριο των εκπαιδευτικών το οποίο φυσικά είναι πάρα πολύ σημαντικό και αυτό, ΓΡΑΦΕΙ σε έχει παρένθεση: Επαναβεβαίωση ψηφισμένων θέσεων λόγω της εξαιρετικής σημασίας του ζητήματος. Ναι, συνάδελφοι, είναι σοβαρό, αλλά μας δουλεύετε; Δεν είναι σοβαρός ο γραπτός διαγωνισμός ΑΣΕΠ που έρχεται τώρα; Και δεν το συζητάμε επειδή έγραψε κάπου για κατάργηση του προσοντολογίου; Σε όλες τις επόμενες ανακοινώσεις το 'σβησε και δεν έχει κάνει τίποτα; Όχι τίποτα.

Μας είπε ο πρόεδρος χθες ότι δεν είναι απλά ένα χαρτί, έχει κάνει πράγματα η ΔΟΕ. Τι έχει κάνει λοιπόν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, σύμφωνα με την πλειοψηφία; Μας τα είπατε χθες. Πήγε λέει το Διοικητικό Συμβούλιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και κατήγγειλε το ελληνικό κράτος γιατί δεν κάνει μόνιμους διορισμούς. Μας δουλεύετε μάλλον. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, συνάδελφοι, μαζί με τον ΟΟΣΑ και όλους τους υπερεθνικούς οργανισμούς, η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση λοιπόν καταγγέλλει το ελληνικό κράτος, την κυβέρνηση, απ' την ανάποδη, γιατί λέει έχουμε πολλή μονιμότητα στην ελληνική εκπαίδευση. Και η πιέζει, όχι να κάνει και άλλους διορισμούς, αλλά να καταργηθούν ακόμα και οι οργανικές και οι μόνιμες θέσεις που υπάρχουν τώρα και να

γίνουμε δετερείς συμβάσεις. Ελαστικοποίηση των εργασιών σχέσεων παντού - δικαίωμα μηδέν.

Αυτή είναι η κατεύθυνση και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυβέρνησης στην οποία πολλές φορές δυστυχώς βάζετε πλάτη και εάν είμαι άδικος με το βάζετε πλάτη, μας είπατε εσείς χθες ότι θέλετε διάλογο. Με ποιους θέλετε διάλογο, συνάδελφοι; Καλά, πλέον δεν κάνετε ούτε διάλογο, γιατί δεν συνομιλούν αυτοί μαζί σας, αλλά θέλετε λέει διάλογο μ' αυτούς που, για παράδειγμα, για τα χιλιάδες κενά που υπάρχουν ακόμα μέχρι τέλος της χρονιάς κατηγορούν ποιους; Τους ίδιους τους αναπληρωτές γιατί δεν δηλώνουν τις δυσπρόσιτες περιοχές για 2 και 3 μήνες να βάλουν και άλλα λεφτά από την τσέπη τους, χωρίς σπίτια και στήριξη από πουθενά, αυτοί λέει φταίνει για τα κενά και όχι η δικιά τους πολιτική της επισφάλειας και της ανακυκλωμένης ανεργίας και των περικοπών.

Λοιπόν, είπε όμως ο Πρόεδρος και κάτι σωστό: μετά από πάρα πολλά χρόνια γίνανε όντως διορισμοί, (όχι μαζικοί βέβαια, πολύ κατώτεροι των αναγκών), οι οποίοι κερδήθηκαν χάρη στους αγώνες μας.

Ποιοι πραγματοποίησαν και οργάνωσαν, συνάδελφοι, τους αγώνες αυτούς; Θα σας πω, θα σας πούμε. Η γενιά και το κίνημα που θα έρθει τώρα αμέσως μετά από μένα και θα μιλήσει είναι αυτή που επέβαλε τους διορισμούς, της κατάληψης της Πρυτανείας και του Υπουργείου, των αγώνων για μόνιμη σταθερή εργασία για όλους. Είναι ο κόσμος του αγώνα που αρχικά, όπως με την κατάληψη της Πρυτανείας, λοιδορούσατε και μετά αναγκαστήκατε με πάρα πολλή πίεση κερδίσαμε και σας αναγκάσαμε να βγάλετε 24ωρες απεργίες.

Αυτοί τους επέβαλαν, το εκπαιδευτικό κίνημα που αγωνίζεται και αντιστέκεται, μαζί με τη γενιά και το δυναμικό των νεοδιοριστών, αυτή λοιπόν που τώρα κόντρα σε θεούς και δαίμονες, όταν εσείς τους λέτε για το θέμα της αξιολόγησης, ότι θα πέσει ο ουρανός στο κεφάλι τους, σας απαντάνε και απάντησαν σε αξιολογητές, κράτος, μηχανισμούς, παπαγαλάκια, στους πάντες, «ε το λοιπόν ό,τι και να είναι τα άστρα, εγώ τη γλώσσα μου τους βγάζω».

ΒΙΟΛΕΤΑ ΠΑΤΕΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Καλησπέρα και από μένα, Βιολέτα Πατέλη, Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, Γραμματέας του ΣΕΠΕ «ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ».

Το Συνέδριο διεξάγεται μπροστά στην ανελέητη επίθεση που δέχεται η δημόσια παιδεία, η εργασία μας από κυβέρνηση, ΕΕ και ΟΟΣΑ.

Οι εργαζόμενοι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το δόγμα: 6 μέρες δουλειά, 13 ώρες την ημέρα και μέχρι τα 72 χρόνια, με μισθούς εξευτελιστικούς, με την ακρίβεια να γιγαντώνεται και να καταβροχθίζει στα μέσα του μήνα τα

πάντα. Με φρεγάτες να υπερασπίζονται τα συμφέροντα πλοιοκτητών, με την εμπλοκή της χώρας σε πολέμους, με αποφάσεις για τη ζωή μας να παίρνονται στη λογική οικονομίας - πολέμου, με τα παιδιά μας να φεύγουν στο εξωτερικό για ένα καλύτερο εργασιακό βίο και εμείς να μένουμε στην τάξη μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Και ναι, βρισκόμαστε εν μέσω ενός πραγματικού πολέμου, απέναντι στη ζωή μας πρώτα απ' όλα, γιατί η επίθεση της Νέας Δημοκρατίας στους εργαζόμενους συνεχίζεται, είναι εδώ. Το είδαμε στα Τέμπη, στα παιδιατρικά νοσοκομεία χωρίς αναισθησιολόγους για τις εγχειρήσεις των παιδιών μας, στο χρηματιστήριο ή στο τζογάρισμα του ρεύματος. Το βλέπουμε κάθε μέρα στην τσέπη μας, γιατί το περίφημο νέο μισθολόγιο η αύξηση που έφερε ήταν 40 ευρώ. Στους πλειστηριασμούς και

τις υπέρογκες αυξήσεις των ενοικίων, στους αντεργατικούς νόμους και στους νέους Ποινικούς Κώδικες.

Ναι, πόλεμος στη ζωή μας μέσα στο σχολείο. Γιατί είμαστε αντιμέτωποι με νέα αντικειμενική επέλαση κυβέρνησης, ΕΕ, ΟΟΣΑ, με αξιολόγηση, ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, ένταση των ταξικών φραγμών για τους μαθητές, χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και πειθάρχησή τους, αφαίρεση κάθε στοιχείου δημοκρατικής λειτουργίας του συλλόγου διδασκόντων. Πόλεμος με ΑΣΕΠ, με ιδιωτικά ΑΕΙ, με πανεθνικές εξετάσεις.

Και τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών τα ζούμε κάθε μέρα. Ο αυταρχισμός διευθυντών εκπαίδευσης γιγαντώνεται, οι διευθυντές σχολείων αυθαιρετούν απέναντι σε αναπληρωτές και μονίμους, διαχωρίζουν τους εκπ. ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας και τη σχέση εργασίας, αν συμμετέχουν ή όχι στην αξιολόγηση. Και ο φόβος επελαύνει.

Τι θέλουν από μας; Αυτό που θέλουν, και καλούμαστε όχι στο απώτερο μέλλον αλλά τη χρονιά που έτρεξε και που θα τρέξει, είναι να δουλεύουμε φοβισμένα και υποταγμένα, να είμαστε στο σχολείο το κατηγοριοποιημένο, το ιδιωτικοποιημένο και αυτό δεν είναι το σενάριο του μέλλοντος, είναι η αλήθεια των ημερών. Και είμαστε εδώ σήμερα για να πούμε τι θέλουμε εμείς για τη ζωή μας, το εργασιακό μας μέλλον, τι θέλουμε και διεκδικούμε απ' την Ομοσπονδία.

Άκουσα εδώ μέσα πάρα πολύ ενδιαφέροντα πράγματα. Άκουσα ότι «έρχονται δυσκολότερες μέρες». «Να ενωθούμε για να νικήσουμε». «Αυτοί, εμείς δηλαδή που δεν θέλουμε λείπει την αξιολόγηση είμαστε αυτοί και αυτές που θα τη φέρουμε με τη στάση μας». Αυτό άκουσα, «ότι πάσχουμε από εσωστρέφεια». «Μην το τραβάτε το σκοινί, να τα αποδεχτούμε όλα». Αυτά ακούσαμε.

Ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις λέμε ότι η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση με τους όρους που δόθηκε απ' τα Σωματεία μας και η απόφαση της Ολομέλειας Προέδρων της 1^{ης} Απριλίου μπορεί να γίνει οδηγός για το πού και το πώς μπορούμε να το πάμε. Και για τον Μάρτη το ξέρουμε, τα ξέρουμε όλα, όλες και όλοι καλά, ξέρουμε ότι αν την κρίσιμη στιγμή την ώρα που η κυβέρνηση όξυνε την επίθεση και κρινόταν η συνέχιση του αγώνα, αν εμείς είχαμε ακολουθήσει το σχέδιο παράδοσης των όπλων, της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του Αυτόνομου Δικτύου, με την επιταχυντή απόφαση του Μαρτίου, πραγματικά τα πράγματα θα 'τανε εντελώς διαφορετικά.

Είδαμε τις δυνάμεις της ΑΣΕ και του ΠΑΜΕ -που έθεταν συνεχώς εμπόδια και όρια και προϋποθέσεις για το τι και το πώς - μετά τις μαζικές συνελεύσεις να αλλάζουν πραγματικά τη στάση τους.

Ήμασταν εμείς ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις μέσα από τους δικούς μας τους Συλλόγους αλλά και τις ΕΛΜΕ που δεν υποταχθήκαμε και δεν υποχωρήσαμε στην απόφαση παράδοσης του αγώνα της πλειοψηφία ΔΟΕ. Είμαστε αυτοί που έχουμε τα μεγαλύτερα ποσοστά απεργιών νεοδιοριστών. Απεργιών μονίμων. Εμείς που όταν φέραμε την απεργία - αποχή υπογράψανε δεκάδες στα σχολεία μας και υπογράφουν και τώρα.

Είμαστε αυτοί που τροφοδοτήσαμε το ρεύμα της αυτοπειθοποίησης και του αγώνα και έτσι γιγαντώθηκε και έτσι πλημμύρισαν οι Γενικές Συνελεύσεις.

Ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις καλούμε αυτό το Συνέδριο να πάρει αποφάσεις σε αυτή τη βάση και αν με τους ίδιους όρους δώσουμε τον αγώνα για τους μισθούς μας, τη ζωή, το δικαίωμα στην κατοικία, με τους ίδιους όρους αισιοδοξίας και πίστης στον συλλογικό αγώνα, πρέπει να πούμε τώρα stop στον γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Θα πούμε: δεν θα περάσει. Να τους πετάξουμε το προσοντολόγιό τους στα μούτρα. Τα υποτιθέμενα λάθη που πετάξαν και πετάνε έξω από τα σχολεία τους συναδέλφους μας, αυτούς που δουλεύουν 10ετίες. Να πούμε ότι σχολείο χωρίς δασκάλους δεν είναι σχολείο. Κόψτε την πλάκα με τις τηλεεκπαιδευσεις και εξοικονομήσεις δαπανών και στερήσεις της διαζώσης εκπαίδευσης των παιδιών μας. Να πούμε ναι τώρα στις οργανικές, να υπερασπιστούμε πραγματικά τα ωράρια των νηπιαγωγών. Να δοθούν όλες οι υπερωρίες.

Λέμε λοιπόν ότι αυτή τη στιγμή αποδεικνύεται ότι αυτό το δυστοπικό σενάριο ζωής σηκώσαμε σ' αυτό ανάστημα και μπλοκάρουμε και καθυστερήσαμε και αναχαιτίσαμε, γιατί αυτό το κάνουμε πολλά χρόνια τώρα. Η αντίσταση του μαχόμενου εκπαιδευτικού κινήματος...

Αυτή η γραμμή λείπει απ' το Συνδικάτο, αυτή. Και σε όλα τα υπόλοιπα ζητήματα η γραμμή του αποφασιστικού αγώνα που θα μιλήσει εφ' όλης της ύλης με όρους ανατροπής, επίθεσης και επιθετικής διεκδίκησης μιας ζωής αξιοβίωτης. Στον αντίποδα ενός συνδικάτου που εισήγαγε ως πρωτεργάτης- με τη χείρα βοήθειας ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ - τις υβριδικές εκλογές και αποδέχτηκε τον Νόμο Χατζηδάκη. Όχι, δεν αποδεχόμαστε τίποτα.

Και πάμε να δούμε τώρα τι δεν διαβάσαμε στην έκθεση πεπραγμένων που εστάλη απ' την Ομοσπονδία. Δεν διαβάσαμε κανένα κλαδικό και πανεργατικό αγώνα, γιατί η ΔΑΚΕ - Δίκτυο - ΔΗΣΥ στη ΔΟΕ και οι αντίστοιχες παρατάξεις στην ΑΔΕΔΥ...και τη ΓΣΕΕ αρνούνται κάθε κλαδικό και πανεργατικό αγώνα για τον μισθό και τη σύνταξη. Έτσι καταψήφισαν τη 17^η Απριλίου στην ΑΔΕΔΥ. Αλλά και η ΑΣΕ και το ΠΑΜΕ απ' την άλλη αρκείται σε κινητοποιήσεις και συμβολικές διαδικασίες και διαμαρτυρίες, που δεν βοήθησε πραγματικά να ενωθούν όλοι οι χώροι. Οι απεργίες της υγείας και τα μπλόκα των αγροτών, η μάχη των φοιτητών με αυτή των εκπαιδευτικών. Όλες, όλοι μαζί!

Και τι δεν είδαμε. Πραγματικά στα πεπραγμένα της ΔΟΕ δεν υπήρχε... και κλείνω πραγματικά με αυτό και είναι σπουδαίο και πολύ σημαντικό: η μαζική σύσκεψη των νεοδιοριστών που θα ενίσχυε τον αγώνα, θα έδινε τόνο νίκης και αισιοδοξίας. Σκεφτείτε, μπαίνουν οι άνθρωποι νεοδιοριστοι μπροστά σε Σωματεία που δεν είχαν παρά σφραγίδες και κάλυψη καμιά. Και απέναντι στις απειλές του Κατσαρού τα στελέχη, που για αυτά τόσο πολύ κόπτεστε, τα αφήσατε ακάλυπτα. Δεν κάνατε τίποτα. Κάποιοι Σύλλογοι όμως ήταν εκεί, να μαζικοποιήσουν και να βοηθήσουν, να τροφοδοτήσουν συναδέλφους και αποφάσεις αγωνιστικές να ενισχυθούν.

Αντίθετα, αγκαλιάσατε τους αξιολογητές, τους βάλατε μια χαρά στα ψηφοδέλτιά σας. Ναι, αυτό κάνατε. Παρα-

τήσατε τον κόσμο του αγώνα ξεκρέμαστο. Τα στελέχη που τώρα κόπτεστε είναι τα στελέχη αυτά, οι προϊστάμενες και οι Διευθυντές που κρατάνε ψηλά το κεφάλι.

Και κλείνω και λέω: τι δεν είπε η ΔΟΕ; Στο τετράτομο το χιλιοπληρωμένο ξέχασε τεχνηέντως να μιλήσει για τη μάχη των εξεταστικών; Θα το κρύψουμε και αυτό; Μια απ' τις πιο λαμπρές ιστορικές στιγμές του κινήματός μας;

...και καλούμαστε να αποφασίσουμε τι είδους Συνδικάτο θέλουμε.

Επιθυμούμε ένα συνδικάτο που θα καθοδηγείται από την εκάστοτε κυβερνητική παράταξη, θα υπηρετεί τα κυβερνητικά σχέδια, ένα συνδικάτο που ισχυρίζεται ότι «δεν τραβάει ο κόσμος», «ότι δεν καταλαβαίνει», «ότι θα παραδοθεί στην επόμενη στροφή» κι αυτό γίνεται το άλλοθι για ταπεινωτικές υποχωρήσεις και ήττες, ένα συνδικάτο που θα υποτάσσεται στον κομματικό σχεδιασμό και θα μετατρέπεται σε παρακολουθητή στο απολύτως προβλέψιμο σχέδιο του κυβερνητικού συνδικαλισμού, ένα συνδικάτο των συμβολικών διαμαρτυριών ή ένα συνδικάτο που θα υπηρετεί τα συμφέροντα των

εργαζομένων, ακηδεμόνευτο από το κράτος και τους μηχανισμούς του και θα είναι ελεύθερο να συγκρουστεί και να νικήσει; Θέλουμε ένα συνδικάτο νίκης ή ήττας; Συμβιβασμού ή αγώνα; Ένα συνδικάτο που να εννοεί αυτά που λέει και τα κάνει πράξη ή ένα συνδικάτο που οι διακηρύξεις του να προδίδονται από τις πρακτικές του;

Λέμε ότι πρέπει:

Να υπάρξει αγωνιστική απόφαση από την 93^η ΓΣ της ΔΟΕ ενάντια στην αξιολόγηση με προκήρυξη Απεργίας Αποχής και στάσεων εργασίας από την ατομική αξιολόγηση από την 93^η ΓΣ και συνολικά της συντηρητικής αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης σε συνδυασμό με αποφασιστικό πολύμορφο απεργιακό αγώνα διάρκειας για τους μισθούς και τα δικαιώματά μας με απεργίες, συγκεντρώσεις, αποκλεισμούς από την αρχή της χρονιάς και με κέντρο τις ΓΣ των σωματείων μας. να απαιτήσουμε τώρα μονιμοποιήσεις όλων των εκπαιδευτικών και όχι με τις ευλογίες των αιρετών να μονιμοποιούνται μόνο οι αξιολογημένοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΕΠΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΗΣΩΝ ΑΡΓΟΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Γεια σας, συνάδελφοι, και από μένα, Ρέππας Χρήστος, Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, απ' τον Σύλλογο Νήσων Αργοσαρωνικού.

Συζητάμε σήμερα στη θεματική ενότητα για τη θέση του εκπαιδευτικού στο σύγχρονο σχολείο, γύρω από το ζήτημα της εργασιακής εξουθένωσης. Όμως για να συζητήσει κανείς και να καταλάβει καλύτερα αυτό το ζή-

τημα, τις αιτίες του, θα πρέπει να δει το πλαίσιο μέσα στο οποίο εξελίσσεται.

Είχαμε τα τελευταία χρόνια συγκεκριμένες πολιτικές στην εκπαίδευση αλλά και στην κοινωνία που στοχοποίησαν τους εργαζόμενους, που διέλυσαν τις εργασιακές σχέσεις, που έφεραν τη φτώχεια, που μεγάλωσαν την κρίση, που φτώχυναν κατά πολύ το ίδιο το σχολείο, που στέρησαν από βασικούς πόρους και αγαθά για την προσπάθεια για τη λειτουργία του. Που στην προσπάθεια αυτών των φορέων των πολιτικών να μετατρέψουν την εκπαίδευση σε ένα εμπόρευμα, εγκαθίδρυσαν στο

εσωτερικό του σχολείου, μέσα από ένα συγκεκριμένο νομοθετικό και γραφειοκρατικό πλέγμα, τον αυταρχισμό, τον πανοπτιισμό, τον καθημερινό δηλαδή έλεγχο και τη γραφειοκρατικοποίηση.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, είτε το ευρύτερο κοινωνικό, είτε το στενότερο σχολικό, ποια μπορεί να είναι η υποκειμενικότητα όλων των φορέων της εκπαιδευτικής διαδικασίας; Ποια μπορεί να είναι η υποκειμενικότητα των μαθητών που βιώνουν την κρίση της ανεργίας των γονιών τους, που βιώνουν την κούραση από την ελαστική εργασία, μένοντας αρκετές ώρες μέσα στο σχολείο, σε ολόημερα προγράμματα, κτλ.; Ποια μπορεί να είναι η κατάσταση συναδέλφων αναπληρωτών που κάθε χρόνο αλλάζουν χώρο εργασίας, βρισκόμενο από τη μια άκρη της χώρας στην άλλη;

Όστοςό όμως το πλαίσιο αυτό να ξέρουμε το εξής: ότι δεν παραμένει σταθερό. Ότι οι αλλαγές αυτές προχωρούν σε βάθος και προφανώς αυτή η κατάσταση μετατρέπεται σε μια κατάσταση εξαιρετικά εφιαλτική. Τι θέλω να πω. Ότι δεν μπορεί να συζητήσουμε ούτε για εργασιακή εξουθένωση και να αντιμετωπίσουμε αν δεν συζητήσουμε για τα δημοκρατικά δικαιώματα, αν δεν συζητήσουμε για τα εργασιακά δικαιώματα, αν δεν συζητήσουμε για το σύνολο της αλλαγής αυτού του πλαισίου.

Στην πρόσφατη μεγάλη ήττα της κυβέρνησης στις Ευρωεκλογές, ο Πρωθυπουργός υποσχέθηκε στον κόσμο ως φάρμακο τη συνέχιση αυτών των μεταρρυθμίσεων. Αυτές λοιπόν ας πούμε οι μεταρρυθμίσεις που έφεραν στην εξαθλίωση θα συνεχιστούν με πιο εντατικό ρυθμό.

Ποιες είναι λοιπόν αυτές; Μα έχουμε μπροστά μας το σχέδιο, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για το λεγόμενο ανοιχτό σχολείο. Ανοιχτό σχολείο που ήδη αυτά που έχουμε γίνει προσπαθεί να τα ενοποιήσει, να τα προχωρήσει σε ένα μεγαλύτερο βάθος, κάνοντας βήματα ακόμα περισσότερο προς την αντικειμενική πολιτική. Και γι' αυτούς είναι μια μεγάλη ανάγκη. Η καθυστέρηση ήταν καθυστέρηση δεκαετιών από το ίδιο το εκπαιδευτικό κίνημα που κατάφερε να ακυρώσει σε ένα μεγάλο βαθμό αυτή την προώθηση αυτών των μεταρρυθμίσεων. Και είναι η έκθεση του ίδιου του Πισσαρίδη η οποία υπενθυμίζει την μη εφαρμογή αυτών των μεταρρυθμίσεων και το επιτακτικό να γίνουν πιο γρήγορα.

Πού πάμε λοιπόν μ' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Και θα 'πρεπε να υπάρχει συζήτηση και προβληματισμός στην ημερήσια διάταξη της Ομοσπονδίας σε σχέση με το σύγχρονο σχολείο και τον ρόλο του εκπαιδευτικού, για όλα αυτά που έρχονται και θα δούμε μπροστά μας.

Η κυβέρνηση αναγγέλλει νομοσχέδιο για την εκπαίδευση μέσα στον Αύγουστο, ακολουθώντας μια γνωστή, τη γνωστή από παλιά τακτική, να ψηφίζονται εκπαιδευτικά νομοσχέδια την περίοδο αυτή για να φέρνει τον κόσμο της εκπαίδευσης μπροστά σε τετελεσμένα.

Στο νομοσχέδιο για το ανοιχτό σχολείο, ανοιχτό σε αντιδραστικές αλλαγές, είναι το σύστημα του διορισμού των εκπαιδευτικών. Ο διορισμός αυτός επιχειρείται να γίνεται με σύστημα διαγωνισμού, μαζί με συμμετοχή του

προσοντολογίου, ανοίγοντας ένα ακόμα πεδίο απόρριψης των αναπληρωτών που για χρόνια δουλεύουν στην εκπαίδευση, καλύπτοντας όχι έκτακτα κενά αλλά κενά που θα έπρεπε να είχαν καλυφθεί με μόνιμους διορισμούς.

Η αλλαγή αυτή επιχειρείται να δικαιολογηθεί μέσα από τα αποτελέσματα του διαγωνισμού PISA, μιλώντας για τις δήθεν χαμηλές επιδόσεις των Ελλήνων μαθητών και την πτώση στα διεθνή στάνταρντ κατάταξης της Ελλάδας με βάση το Διεθνές πρόγραμμα PISA του ΟΟΣΑ για την αξιολόγηση των μαθητών που ρίχνει την ευθύνη στους εκπαιδευτικούς, αγνοώντας το συνολικό κοινωνικό πλαίσιο της κρίσης και τις ασκούμενες εκπαιδευτικές πολιτικές.

Δεν πρόκειται να αποδεχθούμε μια τέτοια επιλογή που θα καταδικάσει, θα καταδικάσει, στη συνέχιση της ελαστικής εργασίας, χιλιάδες αναπληρωτές... Η εισαγωγή του διαγωνισμού έχει σκοπό όχι μόνο να δικαιολογήσει την πολιτική της αδιοριστίας και το καθεστώς της ελαστικής εργασίας αλλά και να το διευρύνει. Και να το κάνει ακόμα πιο μόνιμο, διαμορφώνοντας έναν εκπαιδευτικό φτωχό, εργασιακά ανασφαλή, σε καθεστώς εργασιακής ομηρίας, με λίγα εργασιακά δικαιώματα.

Το καθεστώς της εργασιακής υποβάθμισης στην εκπαίδευση δεν υπηρετεί μόνον η πολιτική της αδιοριστίας και των ελαστικών μορφών εργασίας. Το υπηρετεί πρώτα και κύρια η επιλογή των διαφόρων μορφών αξιολόγησης που επιδιώκει τη συνολικότερη χειραγώγηση που απλώνεται στον παιδαγωγικό ρόλο, τη διδακτική πράξη και τη θέση των εκπαιδευτικών μέσα στο σχολείο. Είναι στα πλαίσια των ασκούμενων πολιτικών η αξιολόγηση, το κυριότερο εργαλείο επιβολής των λεγόμενων νεοφιλελεύθερων αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, μια διαδικασία με ολοκληρωτικά χαρακτηριστικά που εξοντώνει την υποκειμενικότητα και την προσωπικότητα των ανθρώπων και αποτελεί μηχανισμό κατηγοριοποίησης σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών.

Το Υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχουν εγκαινιάσει την επίθεση επιβολής της αξιολόγησης απ' το 2020 με τον Νόμο 4692 του '20, πιστεύοντας ότι η συγκυρία της πανδημίας θα βοηθούσε στην επιβολή της. Ακολούθησε ο γνωστός μας 4823 με το διοικητικό ποινολόγιο του άρθρου 56, όταν ο προηγούμενος Νόμος κατέρρευσε στην κυριολεξία από το καθολικό κίνημα της απεργίας - αποχής στους Συλλόγους Διδασκόντων.

Είναι μεγάλη ιστορική ευθύνη της Ομοσπονδίας να συνεχίσει τον αγώνα ενάντια στην ατομική αξιολόγηση με τη συνέχιση της απεργίας - αποχής και να επαναβεβαιώσει την απόφαση για την αξιολόγηση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης για τη φετινή χρονιά.

Είναι ένα πολύτιμο εργαλείο για τη στήριξη του αγώνα του κλάδου και τη φετινή χρονιά. Εντατικοποίηση λοιπόν της επίθεσης με την αξιολόγηση και την καινούργια σχολική χρονιά. Είναι αυταπάτη ότι το Υπουργείο θα θελήσει να κάνει διάλογο με τους εκπαιδευτικούς. Για ένα τέτοιο θέμα που μας έχει πτάει 15 φορές στα Δικαστήρια.

Όταν λοιπόν μιλάμε για αξιολόγηση, πέρα από την αντίθεση στην ατομική και την εσωτερική αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, πρέπει να δούμε τον ιδιαίτερο κομβικό ρόλο των εξετάσεων PISA, ένα μεγάλης σημασίας εργαλείο για την προώθηση της κατηγοριοποίησης σχολείων και μαθητών. Την ενοχοποίηση των εκπαιδευτικών για τη σχολική αποτυχία. Όσο και αν οι εξετάσεις PISA βρίσκονται σε πιλοτικό επίπεδο και αυτό οφείλεται στην αγωνιστική παρέμβαση του εκπαιδευτικού κινήματος που σε αρκετές περιπτώσεις σχολείων κατάφερε την ακύρωσή τους, θα πρέπει να ξέρουμε, όπως γίνεται και σε διεθνές επίπεδο, έτσι και στην Ελλάδα, θα αποτελέσουν το εργαλείο της αναδιάρθρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος με την εξαγωγή κάθε φορά των επιθυμητών συμπερασμάτων, των επιθυμητών στην εξουσία συμπερασμάτων και αποτελούν μέσα από αυτό ένα μηχανισμό δημόσιας διατόμπευσης των εκπαιδευτικών και απαξίωσης του δημόσιου σχολείου.

Νέα προγράμματα σπουδών. Δήθεν στόχος η ενίσχυση της κριτικής σκέψης. Ο αποσπασματικός και κατακερματισμένος χαρακτήρας των διαφόρων αντικειμένων που συγκροτούν το νέο εγχείρημα, οδηγούν στο είδος εκείνο τις κριτικές σκέψεις που απαιτούν οι επιχειρήσεις, ώστε να λειτουργήσει αποτελεσματικά ένας εργαζόμενος στα πλαίσια των νέων μορφών παραγωγικής διαδικασίας, κάτι που απαιτεί η σημερινή καπιταλιστική παραγωγή. Κριτική σκέψη δεν επιτυγχάνεται με την τράπεζα θεμάτων, ούτε με την κηδεμονία του σχολείου μέσα από συνεχείς εξεταστικές διαδικασίες.

Τράπεζα θεμάτων, εθνικό απολυτήριο, ελάχιστη βάση εισαγωγής. Σκλήρυνση της κοινωνικής επιλογής, ενίσχυσης της απόρριψης, εξασφάλιση μαθητικής μαθητείας τόσο προς τα ιδιωτικά πανεπιστήμια όσο και για τη μεταλυκειακή κατάρτιση.

Τέλος, το σημαντικότερο στάδιο αυτό το οποίο έχει προαγγελθεί και μέσα από το ίδιο το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας: το αγγλοσαξονικό νεοφιλελεύθερο μοντέλο που ακολουθεί η σημερινή κυβέρνηση και προσπαθεί να εφαρμόσει μέσω του ΟΟΣΑ έχει ως βασικό στόχο την ελεύθερη επιλογή σχολείου από τους γονείς με τη χρήση κουπονιών - βάουτσερ. Πρόκειται για συντριπτικό χτύπημα στον δημόσιο χαρακτήρα του εκπαιδευτικού συστήματος. Η εκπαίδευση μετατρέπεται σε ένα καταναλωτικό προϊόν που αγοράζεται από τους καταναλωτές - χρήστες γονείς. Στην πραγματικότητα εδώ θεσμοθετείται η ελευθερία των λίγων και των ισχυρών να έχουν το είδος της εκπαίδευσης που επιθυμούν και αποτελεί για τους πολλούς...

μια ψευδαίσθηση ελευθερίας που οδηγεί στη μορφωτική και κοινωνική περιθωριοποίηση. Μέσω μιας δημόσιας κατάταξης των σχολείων, που είναι αποτέλεσμα συμμετοχής των σχολείων στους διαγωνισμούς PISA, οι γονείς μπορεί να διαλέγουν το σχολείο της επιθυμίας τους, μόνο που η εγγραφή στο νέο σχολείο δεν γίνεται για όλους αλλά για όσους έχουν τα κατάλληλα μαθησιακά αποτελέσματα, την κατάλληλη οικονομική θέση και τη δυνατότητα μεταφοράς προς αυτόν.

Είναι μια εξέλιξη για την οποία το εκπαιδευτικό κίνημα πρέπει να προετοιμαστεί σοβαρά προτού βρεθούμε σε μια εφιαλτική, πραγματικά εφιαλτική πραγματικότητα, όπου η εργασιακή εξουθένωση θα είναι μεγαλύτερη και πολύ χειρότερη απ' αυτό που ζούμε σήμερα και το ξέρουμε πολύ καλά για το τι συμβαίνει σε αντίστοιχες χώρες που εφαρμόστηκαν αυτά τα μέτρα, όπως η Αγγλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, κτλ.

Οι προτάσεις απ' τις Παρεμβάσεις έχουν ήδη κατατεθεί, δεν έχω να πω κάτι περισσότερο σε αυτό, ευχαριστώ.

ΚΩΣΤΑΣ

ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, συζητάμε υποτίθεται στο νούμερο 1 πρόβλημα του κλάδου και όλων των εργαζόμενων - το οικονομικό - μισθολογικό - και είμαστε εδώ για να δούμε ποιος πρέπει να είναι οι αποφάσεις του συνεδρίου. Όμως τι ακριβώς προσανατολισμό δίνει η εισήγηση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ;

Εμείς λέμε καθαρά: δεν λέει κουβέντα για το τι φτάνει, ποιος έχει την ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση της μαζικής φτωχοποίησης, της αδυναμίας να δουν το μέλλον της η νέα βάρδια των εκπαιδευτικών αλλά και όλων των εργαζόμενων, την αδυναμία να βγάλουμε τον μήνα, τους συναδέλφους και όλους τους εργαζόμενους που κινδυνεύουν να τους πάρουν το σπίτι, και τον τρόπο του να μπαίνεις στο σούπερ μάρκετ γιατί δεν ξέρεις πώς θα βγεις και με τι πράγματα και αν θα βγει το τραπέζι για την οικογένεια, το κλάδεμα του μέλλοντος της νεολαίας, των παιδιών μας.

Αλλά αυτό είναι αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης πολιτικής. Όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση μιλάει για πολεμική οικονομία και όταν επιβάλλει και κατασκευάζει νέα μνημόνια και νέους κόφτες - όπως το Σύμφωνο Σταθερότητας και τα δημοσιονομικά πλεονάσματα που απαιτεί την αυστηρή τήρησή τους. Από αυτά εξαιρεί μόνο τις στρατιωτικές δαπάνες για να τροφοδοτήσει τους πολέμους που είναι σε εξέλιξη και τους επόμενους που θα φέρει η φρενιτιδα των καπιταλιστικών ανταγωνισμών. Για να μπορεί να συμμετέχει και να συνεχίζει τις δολοφονίες στην Παλαιστίνη και να εξελίσσεται 2 χρόνια τώρα ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία.

Κατά τα άλλα επιβάλλει κόφτες σε όλες τις βασικές κοινωνικές ανάγκες και στους μισθούς σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν μιλάει η εισήγηση για τον κοινωνικό πόλεμο που έχει εξαπολίσει το κεφάλαιο σε Ελλάδα, Ευρωπαϊκή Ένωση και παγκόσμια με την αύξηση του εργασιμου χρόνου, την αύξηση του εργασιμου βίου - παράταση των ορίων στυνταξιοδότησης, την ακρίβεια και τη σχετική και απολυτή μείωση των μισθών, τις ιδιωτικοποιήσεις κλπ. Δε είδε και δεν άκουσε τίποτα η εισήγηση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ για τις 13 ώρες νόμιμη δουλειά, με το δήμερο που γίνεται πιλότος για όλο το ευρωπαϊκό κεφάλαιο με προτεραιότητα της ελληνικής κυβέρνησης και του ελληνικού κεφαλαίου, για την αύξηση του όριου συνταξιοδότησης στα 72 χρόνια και τα "ενεργά γηρατιά" όπως βαφτίσαν τη δουλειά μέχρι το θάνατο.

Δεν λέει ποιος φτάνει και τι φέρνει την ακρίβεια, που μας κάνει να στεναζούμε, όλοι μας και δεν μπορούμε να βγάλουμε το μήνα.

Δεν μιλάει για τις ιδιωτικοποιήσεις, τα βασικά κοινωνικά αγαθά που ψαλιδίζουν το εισόδημά μας γιατί πρέπει να πληρώνεις για όλα, για την παιδεία, για την υγεία, για τις

μεταφορές, για το ρεύμα και για όλες τις βασικές κοινωνικές ανάγκες, οι οποίες με την απαξίωση της δημόσιας λειτουργίας τους και την επιχειρηματική λειτουργία και ιδιωτικοποίηση χειροτερεύουν οι υπηρεσίες για τους πολίτες και ακριβαίνουν, γίνονται προνόμιο για όποιον έχει και άπιαστες για όποιον δεν έχει...

Αυτά λοιπόν είναι που υπηρετεί και η ελληνική κυβέρνηση, είναι που στηρίζει και στο ίδιο πλαίσιο λειτουργεί και η συστημική αντιπολίτευση. Γι αυτό οι παρατάξεις του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ) δε λένε κουβέντα γι αυτά. Γιατί υπηρετείτε την πολιτική των κομμάτων που εκφράζουν κόντρα στα συμφέροντα και τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και αυτά τα όρια βάζετε και εσείς για το εκπαιδευτικό κίνημα. Αυτό αποτυπώνεται και στα αιτήματα της εισήγησης.

Το πρώτο αίτημα τι λέει; Ότι ζητάμε αυξήσεις στο ύψος του ΑΕΠ και του πληθωρισμού, δηλαδή ζητάμε αυξήσεις από 1 έως 2%, αυτή είναι η αύξηση του ΑΕΠ που προβλέπουν και του πληθωρισμού, δηλαδή είναι πιο πίσω ακόμα και απ' το 10% που ζητάει η ΑΔΕΔΥ.

Μας λέτε επίσης ότι αυτά είναι τα όρια, άρα εάν δεν υπάρχει αύξηση του ΑΕΠ δεν θα έχουμε και εμείς αυξήσεις, αφού αυτό είναι το μέτρο.

Δεν λέτε κουβέντα για τα τεράστια κέρδη που υπάρχουν στις μεγάλες επιχειρήσεις; Για τον πλούτο που παράγεται απ' τους εργαζόμενους; Για την απογείωση της παραγωγικότητας της εργασίας και των κερδών. Για τις δυνατότητες αυτής της κοινωνίας που - αν μοιραστούν αλλιώς - μπορούν να δώσουν μια ανθρώπινη ζωή για όλους, με αξιοπρέπεια; Και αυτά να είναι το μέτρο των δικών μας διεκδικήσεων. Έτσι να διαμορφώσουμε τα αιτήματα μας.

Από αυτή την άποψη λέμε ότι ορίζετε τα πράγματα με την πλήρη αποδοχή της πολιτικής της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, και γι' αυτό ακριβώς μπαίνουμε σε μια περίοδο που συνολικά στο εργατικό κίνημα και εδώ αποτυπώνεται, προσπαθεί να περάσει τις χαμηλές προσδοκίες, το χαμήλωμα των στόχων, την περιγραφή όλο και πιο μικρών και μικροϋποτικών αιτημάτων, με την αυταπάτη ότι αυτό θα μπορούσε να φέρει κάποιες κατακτήσεις, χωρίς να συγκρουστεί με την καρδιά της αντιλαϊκής πολιτικής που είμαστε αντιμετώπι και μας οδηγεί στη φτωχοποίηση. Γι' αυτό λέει: ας μην τα πούμε όλα, τώρα μόνο τα δώρα. Να πάρουμε τα δώρα. Ας μην τα πούμε όλα και ας μη καθορίσουμε τις διεκδικήσεις μας με βάση τις πραγματικές ανάγκες. Έτσι έχουμε φτάσει για παράδειγμα στο ότι όταν η κυβέρνηση μιλάει για 830 τον κατώτατο στον ιδιωτικό τομέα, η ΓΣΕΕ διεκδικεί 908 και το ΠΑΜΕ, σύντροφοι του ΠΑΜΕ, 900 ευρώ. Αυτό είναι το μέτρο των αναγκών των εργαζόμενων; Μ' αυτή τη λογική θα διαμορφώσουμε τα αιτήματα;

Αυτά αποτυπώνονται και στο πλαίσιο και την εισήγηση και δίνουν το μήνυμα στους εργαζόμενους ότι "δεν υπάρχει δυνατότητα για κάτι πιο σοβαρό", "δεν μπορούμε να διεδικήσουμε", "κάτσε εκεί που είσαι και επιβίωσε

όπως μπορείτε”, “δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ανατροπή αυτής της κατάστασης”. “Δεν μπορούμε να πολεμήσουμε αυτό τον ταξικό κοινωνικό πόλεμο που είναι σε εξέλιξη, δεν υπάρχουν όροι ανατροπής”.

Εμείς λέμε : Ποτέ κανένα κίνημα δεν έγινε με το λίγο, το μικρό και το μικρότερο. Όλα τα μεγάλα κινήματα και οι ανατροπές υπέρ των εργαζόμενων έγιναν όταν μπήκαν μπροστά οι ανάγκες της εργαζόμενης πλειοψηφίας με το δικαίωμα να ζει με αξιοπρέπεια και συγκρούστηκαν με την κυρίαρχη πολιτική και όλους τους εκφραστές της. Αυτό είναι το δικό μας μέτρο. Έτσι φτιάξαμε την μεγάλη απεργία των 6 εβδομάδων του 2006 όταν κάναμε σημαία τα 1.400 ευρώ στον νεοδιόριστο. Τότε δώσαμε έμπνευση στους εκπαιδευτικούς και πίστη για ένα αγώνα που αξίζει να συμμετέχει και να ελπίζει για νίκη και υπήρχε πραγματικά μαζική συμμετοχή. Και αυτό συγκλόνισε και άλλαξε τα δεδομένα στο εργατικό κίνημα εκείνη την περίοδο, εμπνέοντας για αυξημένες απαιτήσεις - διεκδικήσεις και σε άλλους κλάδους.

Μ’ αυτή την άποψη λέμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική ανατροπή με αιτήματα τα οποία δεν βάζουν στην καρδιά, στην προμετωπίδα ότι είναι ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης, κεφαλαίου και πρέπει να παλέψει για την ανατροπή της. Αν το κίνημα δεν γίνει πολιτικά επικίνδυνο δεν μπορεί να απειλήσει πραγματικά τους κυβερνώντες και δεν μπορεί να αποσπάσει ούτε “τα λίγα”. Δε θα πάρει ούτε τα 50 ή τα 100 ευρώ, ούτε τα δώρα, ούτε την μείωση της τιμής στο ρεύμα, για να μη φοβάσαι να ανάψεις τον διακόπτη για το φως. Δεν θα μπορείς να σπουδάσεις τα παιδιά σου και θα πεθαίνεις έξω απ’ τα νοσοκομεία γιατί δεν θα μπορείς να μπεις στα ιδιωτικοποιημένα που φτιάχνουν, με την ίδια αντιλαϊκή πολιτική.

Με βάση αυτά λέμε ότι τα αιτήματα πρέπει να διεκδικούν Μισθό με την κάλυψη όλων των απωλειών των μνημονίων που ήταν 40% όλη αυτή την περίοδο αλλά και την κάλυψη της ακρίβειας, του πληθωρισμού και την αποκατάσταση της πραγματικής αγοραστικής δύναμης του μισθού. Και γι’ αυτό λέμε ότι θα πρέπει να πούμε: 1.200 κατώτατος, με αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή, γιατί αλλιώς δεν έχει νόημα νούμερα κοροϊδία, την ίδια στιγμή που μέρα-μέρα μας τρώει το εισόδημα η ακρίβεια και η πολιτική αυτή. Το αυξημένο κόστος των υπηρεσιών και κοινωνικών αναγκών και η ληστεία με τους λογαρισμούς στο ρεύμα και τα καύσιμα αρκούν για να εξανείσουν τα ψίχουλα αυξήσεων αν δοθούν και αυτά.

Μ’ αυτή την έννοια λέμε ότι πρέπει όχι μόνο η διεκδίκηση του μισθού δεν λύνει το πρόβλημα από μόνη της. Οι αυξήσεις στο μισθό πρέπει να συνοδεύονται από αιτήματα για μέτρα κατά της ακρίβειας, για να μιλήσουμε για πραγματική βελτίωση του εισοδήματος των εργαζόμενων. Να χτυπήσουμε την ακρίβεια και την κερδοφορία του κεφαλαίου και τη φορομπιξία με : Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη βασικής κατανάλωσης και πρώτης ανάγκης. Για κατάργηση της φοροληστείας που μεγαλώνει

με την αύξηση των έμμεσων φόρων. Για πλαφόν στις τιμές για τα βασικά είδη διατροφής και τις ανάγκες.

Ο αγώνας για οικονομικές διεκδικήσεις για βελτίωση της ζωής των εργαζόμενων και αξιοπρέπεια διαβίωση πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει μέτρα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών αγαθών σε όλα τα βασικά κοινωνικά αγαθά, για να επιστρέψουν στο Δημόσιο, με εργατικό έλεγχο και να λειτουργούν υπέρ της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Γιατί μόνο έτσι - αν απαλλαγούν από το ιδιωτικό κέρδος, μπορούν να φτηνίσουν οι υπηρεσίες και το κόστος των κοινωνικών αγαθών και να γίνουν ποιοτικά και προσβάσιμα για όλους. Από αυτή την άποψη μας αφορά και είναι αλληλένδετο με τον αγώνα για τους μισθούς ο αγώνας ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και οι διεκδικήσεις μας γι αυτές πρέπει να αμφισβητούν την ίδια την ιδιωτικοποίηση και την παραχώρηση τους στους ιδιώτες. Πράγμα που έχει εγκαταλείψει η πλειοψηφία του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού. Επίσης η λύση δεν είναι να βάλουμε κανόνες στη λειτουργία του ιδιώτη όπως για παράδειγμα το αίτημα για μόνιμες προσλήψεις στις ιδιωτικοποιημένες μεταφορές που έφεραν το έγκλημα στα Τέμπη να γίνουν από την HELLENIC TRAIN, όπως έλεγε το ΠΑΜΕ αλλά πρέπει να φύγει η HELLENIC TRAIN και να γυρίσουν στο Δημόσιο οι συγκοινωνίες και οι μεταφορές και να δουλεύουν με γνώμονα το κοινωνικό όφελος.

Αυτές οι οικονομικές διεκδικήσεις μαζί με τα πολιτικά αιτήματα που αναφέραμε πρέπει να μπουν στην προμετωπίδα του αγώνα μαζί με τα υπόλοιπα ζητήματα για την κατάργηση της ελαστικής εργασίας, τις μαζικές μόνιμες προσλήψεις, τη μείωση του εργασιμου χρόνου, τα εκπαιδευτικά αιτήματα και τη διεκδίκηση λαϊκής κατοικίας για όλο τον λαό.

Το ζήτημα είναι πώς θα τα διεκδικήσουμε αυτά και πώς θα τα κατακτήσουμε;

Σίγουρα όχι με τον διάλογο. Άλλωστε και ο Πρόεδρος χθες παραδέχθηκε ότι είναι περίπου σικέ το παιχνίδι με τη συλλογική σύμβαση, αφού δεν εμφανίζεται καν το Υπουργείο. Αλλά κυρίως το πρόβλημα είναι ότι η συλλογική σύμβαση που έχει καταθέσει η Ομοσπονδία δεν περιλαμβάνει οικονομικές διεκδικήσεις γιατί αποδέχεται πλήρως το θεσμικό πλαίσιο με το νόμο για τις ΣΣΕ στο δημόσιο να προβλέπει ότι δεν μπορεί καν να περιλαμβάνει το θέμα του μισθού!!! Άρα το νούμερο ένα ζήτημα για να καταθέσεις Συλλογική Σύμβαση είναι να διεκδικήσουμε κατάργηση του πλαισίου το οποίο υπάρχει σήμερα, για να μπορεί να διεκδικήσεις μισθολογικές αυξήσεις. Δυστυχώς και η ΑΣΕ - ΠΑΜΕ δεν το βάζει στην προμετωπίδα αυτό, δημιουργώντας αυταπάτες ότι η απλή κατάθεση της ΣΣΕ ανοίγει το θέμα των οικονομικών διεκδικήσεων. Η στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ στην ουσία που καταθέτει πρόταση ΣΣΕ χωρίς οικονομικές διεκδικήσεις στην πραγματικότητα εγκαταλείπει κάθε διεκδίκηση για μισθολογικές αυξήσεις και εκχωρεί τις οικονομικές διεκδικήσεις στην ΑΔΕΔΥ και στα σικέ παιχνίδια με μία ή δύο απεργίες το χρόνο που τη χρονιά που πέρασε αρνήθηκαν να είναι και πανεργα-

τικές. Είναι απίστευτο το πως η πλειοψηφία των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ μπορούν να φωνάζουν ότι το νούμερο ένα πρόβλημα των εκπαιδευτικών είναι το οικονομικό και την ίδια στιγμή αρνούνται τη διαμόρφωση αιτημάτων που να αποτυπώνει αυτή την προτεραιότητα και να αρνούνται να οργανώσουν τον παραμικρό αγώνα που να διεκδικεί πραγματικές αυξήσεις.

Οι Παρεμβάσεις στο πρόγραμμα δράσης καταθέτουμε

ένα πραγματικό αγωνιστικό σχέδιο, απεργιακό, με επαναλαμβανόμενες μορφές, με συνάντηση όλων των αγωνιζόμενων κομματιών, από την αρχή αυτής της χρονιάς, για μια σύγκρουση μ' αυτή την πολιτική και όσους την υπηρετούν. Για να οργανωθεί πραγματική διεκδίκηση για οικονομικές διεκδικήσεις και να κερδίσουν οι ανάγκες μας.

ΣΤΕΛΜΑ ΤΡΑΓΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Από το Σύλλογο Αιγάλεω με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Συμμετέχω και στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Άκουσα χθες προσεκτικά τις εισηγήσεις και ομολογώ πως συμφωνώ ότι είχαμε νίκες σε ότι συλλογικά αποφασίσαμε και σηκώσαμε ψηλά το κάναμε σημαία και αγωνιστήκαμε είχαμε νίκες. Είχαμε νίκη στην αξιολόγηση σχολικής μονάδας όχι μόνο τα σχολεία δεν κατηγοριοποιήθηκαν αλλά έχουμε κι έναν πλούσιο υλικό να μας θωρακίσει. Έχουμε νίκη και στην ατομική όσο κι αν ακούγεται περίεργο γιατί η ατομική αξιολόγηση δεν είναι μια μάχη να χαθεί ή να κερδηθεί αλλά ένας πόλεμος δι-αρκειας και ο πόλεμος δεν έχει χαθεί παρ όλο που όταν φύγαμε από εδώ μέσα πέρσι και λίγο πριν τις δεύτερες εκλογές δεν ήμασταν σίγουροι πως θα πάνε τα πράγματα μπροστά στη επίθεση που θα εξαπέλυε μια παντοδύναμη κυβέρνηση. Είχαμε τα όπλα μας είχαμε την απεργία –αποχή από το συνέδριο που έδωσε δύναμη και θωράκισε τους συναδέλφους. Ακριβώς το ίδιο οφείλουμε να κάνουμε και φέτος πριν φύγουμε από εδώ να ψηφίσουμε απεργία-αποχή το χρειάζονται οι εκπαιδευτικοί της τάξης περιμένουν να τους πάμε το Σεπτέμβριο απόφαση για απεργία-αποχή.

Να βάλουμε εκεί ψηλά και να φύγουμε με απόφαση το όχι στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ /προσωντολόγιο και να θυμηθούμε να πούμε διορθωθεί η ιστορία γιατί όπως ο ιστορικός του μέλλοντος θα καταγράψει την ιστορική μάχη ενάντια στην αξιολόγηση ο ιστορικός του παρόντος οφείλει να καταγράψει την τεράστια μάχη απέναντι στον κατάπτυστο ΑΣΕΠ και τον 2525 του Αρσένη.

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι.

Το 2006 μετά τη μεγάλη απεργία ο κλάδος κερδίζει τον ένα χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση και από τότε το νηπιαγωγείο αρχίζει να αποκτά οντότητα. Σαν Συντονιστικό Νηπιαγωγών, αρχίζουμε να ψάχνουμε πως λειτουργεί αυτή η οντότητα και ανάμεσα στα άλλα και για το ωράριό μας καθώς διαπιστώνουμε ότι όπως αυξάνεται το ωράριο του νηπιαγωγείου έτσι αυξάνεται και το ωράριο του νηπιαγωγού. Στην πραγματικότητα ωράριο εκπαιδευτικού νηπιαγωγού δεν υπάρχει, υπάρχει μόνο ωράριο νηπιαγωγείου.

Τότε αρχίζει να γίνεται μια τεράστια κίνηση για να φέρουμε το θέμα στην επικαιρότητα. Όλη αυτή η κίνηση καταλήγει το 2013 στο να νομοθετηθεί το ωράριο των νηπιαγωγών με τρόπο ανάλογο των εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων, μόνο που ολιγοθέσια είναι η συντριπτική πλειοψηφία των νηπιαγωγείων κι έτσι ο νόμος από την ψήφισή του εμπεριέχει αδικία. Παρ όλα αυτά, είναι η πρώτη φορά που οι νηπιαγωγοί έχουν ωράριο ανεξάρτητο από το ωράριο του νηπιαγωγείου.

Μεγάλη νίκη για το νηπιαγωγείο το 2018 με τη νομοθέτηση και του δεύτερου χρόνου υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης που η στάση του κλάδου και της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ήταν τέτοια αταλάντευτη δυναμική και αγωνιστική που πραγματικά κατάκτησε για το νηπιαγωγείο τα δύο χρόνια υποχρεωτικότητας. Η οργανωμένη πάλη του κλάδου νίκησε.

Κάθε φορά που είτε το Υπουργείο, είτε η ΚΕΔΕ, είτε διάφοροι φορείς, είτε ο οποιοσδήποτε Δήμαρχος προσπαθούσε να μας τραβήξει το χαλί απ' τα πόδια και να ανατρέψει το νομοθέτημα έβρισκε τον κλάδο ενωμένο και αποφασισμένο.

Ένα βήμα πριν φτάσουμε στην εργασιακή εξουθένωση γίνεται γνωστό ότι πρώτον οι νηπιαγωγοί δουλεύουν σχεδόν 30 ώρες, και δεύτερον ότι δεν έχουν μείωση ωραρίου, όσα χρόνια και αν δουλεύουν. Ο κλάδος ομόφωνα παίρνει απόφαση το 2022 να βάλει στα αιτήματά του την μείωση ωραρίου των νηπιαγωγών και των υπόλοιπων εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων σχολείων ως μέτρο που καταρρίπτει τις αδικίες και καλό είναι σήμερα να επαναεπιβεβαιώσουμε την απόφασή μας για ωράριο αλλά να πάρουμε και μέτρα για την υλοποίησή τους.

ΑΙΤΗΜΑ που επιτέλους πρέπει να είναι πολύ ψηλά στις διεκδικήσεις είναι τα 15 παιδιά στο τμήμα. Συν με βάση την υπογεννητικότητα που έχει φέρει η φτωχοποίηση του λαού και η ανεπάρκεια σε κοινωνικές δομές αλλά και η λαίλαπα συγχωνεύσεων που θα επιχειρηθούν μια και η υπογεννητικότητα ευνοεί, τα επόμενα χρόνια τα σχολεία μας θα ερημώσουν τμήματα θα κλείσουν ενώ άλλα θα λειτουργούν με 25 παιδιά. Το αίτημα για μείωση αριθμού παιδιών μας γεννά κοινωνικές συμμαχίες αφού αφορά όχι μόνο τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών αλλά κύρια τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών που δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν σε πληθωρικά και υπεράριθμα τμήματα αν συνυπολογίσει κανείς τις συνεχώς διογκούμενες κοινωνικές ανισότητες που

γεννούν προβλήματα. Ο αριθμός 15 παιδιά στο τμήμα βοηθά να μπει και μια τάξη στο ζήτημα της ειδικής αγωγής αφού οι διαγνωσμένες μαθησιακές δυσκολίες είναι περίπου 1/10-15% επομένως στο τμήμα των 15 παιδιών πιθανότατα θα υπάρχει ένα παιδί με μαθησιακά ελλείμματα και δεν θα σωρευτούν 2 και 3 σε τμήμα 25 παιδιών.

Η ειδική αγωγή στο νηπιαγωγείο είναι ή ανύπαρκτη ή πλήρως ιδιωτικοποιημένη αφού τα τμήματα ένταξης στα νηπιαγωγεία ιδρύονται πολύ δύσκολα και τα τελευταία χρόνια καθόλου. Και να τι εννοώ. Μετά τη διάγνωση που παίρνουν στα χέρια τους οι γονείς από το ΚΕΔΑΣΥ πρέπει να απευθυνθούν στα ιδιωτικά εργαστήρια παροχής δομών ιδιωτικής αγωγής για συνεδρίες λογοθεραπείας, εργοθεραπείας κλπ και να τις πληρώσουν είτε από την τσέπη τους είτε μέσω των ταμείων. Δημόσια και Δωρεάν αποκατάσταση δεν υπάρχει, δωρεάν ίσως δημόσια όχι. Στο σχολείο όμως τι γίνεται η καθημερινότητα των παιδιών στο σχολείο ποια είναι, αφού ελάχιστα νηπιαγωγεία έχουν τμήματα ένταξης; και αφού ο αριθμός αιτημάτων είναι τεράστιος ενώ η ικανοποίησή τους με το σταγονόμετρο;;

Το κτιριακό. Έχει να κάνει με την ουσιαστική στήριξη του δημόσιου δημοτικού σχολείου και νηπιαγωγείου. ανάγκες βέβαια που δημιούργησε η δίχρονη είναι τεράστιες. Τι λείπει όμως; Λείπει ο ΟΣΚ. Λείπει ένας Δημόσιος Φορέας, ένας Δημόσιος Οργανισμός που θα αναλάβει την ανέγερση και τη συντήρηση των

Υπήρχε, αυτός ο Δημόσιος Οργανισμός, αλλά εκποιήθηκε, πουλήθηκε από τις μνημονιακές κυβερνήσεις κατά την πρώτη περίοδο των μνημονίων όταν η περιουσία του κράτους άρχισε να εκποιείται και να περνά στους ιδιώτες

Έτσι δημιουργήθηκε η ΚΤΥΠ Ανώνυμη Εταιρεία που δεν ξέρουμε από πού αρχίζουν και πού τελειώνουν οι αρμοδιότητές της. Είναι τα κακόφημα ΣΔΙΤ (Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα) που υπερκοστολογούν τα έργα, και το κράτος πληρώνει 3 και 4 φορές το κόστος του κτιρίου, ενώ στο τέλος τα κλειδιά δεν τα έχουν τα ίδια τα σχολεία αλλά η εταιρεία. Και τα σχολεία δεν μπορούν να βάλουν ούτε ένα καρφί στον τοίχο.

Αυτό, συνάδελφοι, θα πρέπει να είναι αιτία πολέμου για τον κλάδο. Η κατάργηση του ΟΣΚ η ιδιωτικοποιημένη ΚΤΥΠ και τα ΣΔΙΤ είναι έγκλημα κατά του Δημόσιου Σχολείου και των αναγκών των παιδιών. έγκλημα που κάνει τα ταβάνια και τις πόρτες να πέφτουν τους λέβητες να εκρύνονται τα σεισμόπληκτα του Αιγάλεω να μην αποκαθίστανται τα προκάτ που έγιναν μόνιμη λύση να γίνονται επικίνδυνα για τη σωματική ακεραιότητα εκπαιδευτικών και μαθητών.

Η ανυπαρξία ενός δημόσιου φορέα για την ανέγερση σχολικών κτιρίων. Η συντήρηση έχει περάσει στους Δήμους κι από εκεί στους εργολάβους με αποτέλεσμα ακόμα και όταν γίνεται συντήρηση να είναι κακής ποιότητας. Αυτή είναι η πραγματικότητα στη σχολική στέγη σχολεία γερασμένα και κακοσυντηρημένα.

Συμφωνούμε με την εισήγηση θα προσθέσουμε μόνο ότι πρέπει να υπάρξουν βήματα για την υλοποίησή της.

Για να υλοποιηθεί χρειάζεται ένας εκπαιδευτικός ανά σχολική μονάδα.

Ένας επί πλέον εκπαιδευτικός για λόγους ασφάλειας ανά σχολική μονάδα στα μονοθέσια και στο ολοήμερο πρόγραμμα για να μην μένει κανείς μόνος στη σχολική μονάδα.

Να ιδρυθούν επιτέλους στα νηπιαγωγεία οι οργανικές σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες που δημιούργησε η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή/εκπαίδευση και η γενίκευση του ολοήμερου προγράμματος σε όλα τα νηπιαγωγεία.

Σήμερα ,πριν λίγες ώρες ανακοινώθηκε η βαθμολογία των πανελλαδικών αποτέλεσμα χαμηλή βαθμολογία, μαύρα χάλια. Είναι μαύρα χάλια τα παιδιά μας; Συμφωνά με τα δικά τους κριτήρια είναι, απογοητεύουν τα παιδιά μας για να γίνουν βορά στα ιδιωτικά πανεπιστήμια που παράνομα ιδρύονται. Για τον αγώνα των φοιτητών των εκπαιδευτικών της κοινωνίας για τη στήριξη του δημόσιου πανεπιστήμιου έχει μήνυση ο συνάδελφός μας Παντελής Βαϊνός που σαν μαχόμενος δάσκαλος μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ βρέθηκε στο ΕΚΠΑ δίπλα στους φοιτητές και τους εργαζόμενους. Οφείλουμε να σταθούμε στο πλευρό του συναδέλφου με όλους τους δυνατούς τρόπους.

Ας ιδιωτικοποιηθούν τα πάντα,

ας ιδιωτικοποιηθεί η θάλασσα και ο ουρανός,

ας ιδιωτικοποιηθεί το νερό και ο αέρας,

ας ιδιωτικοποιηθεί η Δικαιοσύνη και ο Νόμος,

ας ιδιωτικοποιηθεί και το περαστικό σύννεφο,

ας ιδιωτικοποιηθεί το όνειρο,

ειδικά στην περίπτωση που γίνεται την ημέρα και με τα μάτια ανοιχτά.

Και σαν κορωνίδα όλων των ιδιωτικοποιήσεων, ιδιωτικοποιήστε τα Κράτη,

παραδώστε επιτέλους την εκμετάλλευση υμών των ιδίων σε εταιρίες του ιδιωτικού τομέα με διεθνή διαγωνισμό. Διότι εκεί ακριβώς βρίσκεται η σωτηρία του κόσμου...

Και μια και μπήκατε στον κότπο, ιδιωτικοποιήστε στο φινάλε και την πουτάνα την μάνα που σας γέννησε.

Ζοζέ Σαραμάγκου (Νόμπελ Λογοτεχνίας 1998)

ανεξάρτητες αυτόνομες ανειριστικές ριζοσποστικές
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΠΙΑΝΝΗΣ
3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
4. ΑΣΒΕΣΤΑ ΕΙΡΗΝΗ
5. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΥ
6. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
7. ΒΑΪΝΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
8. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
9. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
10. ΒΛΑΧΑΚΗ ΣΙΣΗ
11. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
13. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
14. ΠΑΜΠΑΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
15. ΠΑΝΝΟΥΛΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
16. ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
17. ΓΚΙΚΟΥΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΑΪΝΤΑ
18. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
19. ΔΑΟΥΛΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
20. ΔΑΣΛΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
21. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
22. ΔΟΔΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
23. ΔΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
24. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
25. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
26. ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΟΥ ΒΕΡΑ
27. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
28. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
29. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
30. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
31. ΚΑΡΑΜΠΙΑ ΣΟΦΙΑ
32. ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
33. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
34. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
35. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
36. ΚΟΛΕΖΗ ΕΡΙΟΛΑ
37. ΚΟΛΟΝΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
38. ΚΟΝΤΟΦΑΚΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
39. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
40. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
41. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
42. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
43. ΛΑΖΟΥ ΕΦΗ
44. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
45. ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
46. ΛΥΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
47. ΜΑΓΑΛΙΟΥ ΜΑΤΑ
48. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
49. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
50. ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
51. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
52. ΜΕΝΟΥ ΧΑΡΑ
53. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
54. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
55. ΜΟΥΚΟΥΛΗ ΘΕΟΔΩΡΑ
56. ΜΠΕΡΜΠΑΤΙΩΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
57. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
58. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
59. ΜΠΡΑΖΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
60. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ ΕΙΡΗΝΗ
61. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΠΙΑΝΝΗΣ
62. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
63. ΞΕΝΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
64. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
65. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
66. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
67. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
68. ΠΑΠΑΜΗΝΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
69. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
70. ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
71. ΠΑΤΡΑΜΑΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
72. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
73. ΠΙΠΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
74. ΠΛΕΣΣΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ
75. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
76. ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
77. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
78. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
79. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
80. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
81. ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ
82. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
83. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
84. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
85. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
86. ΤΑΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
87. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
88. ΤΟΛΗ ΠΩΛΙΝΑ
89. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
90. ΤΟΥΡΛΟΥΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
91. ΤΡΙΑΝΤΗ ΕΦΗ
92. ΤΡΩΝΤΣΙΟΥ ΛΙΤΣΑ
93. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
94. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
95. ΤΣΙΚΑΛΑ ΟΛΓΑ
96. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
97. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
98. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
2. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
4. ΑΣΒΕΣΤΑ ΕΙΡΗΝΗ
5. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΥ
6. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
7. ΒΑΪΝΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
8. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
9. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
10. ΒΛΑΧΑΚΗ ΣΙΣΗ
11. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
13. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΩΡΓΟΣ
14. ΠΑΜΠΑΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
15. ΠΑΝΝΟΥΛΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
16. ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
17. ΓΚΙΚΟΥΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΑΪΝΤΑ
18. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
19. ΔΑΟΥΛΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
20. ΔΑΣΛΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
21. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
22. ΔΟΔΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
23. ΔΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
24. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
25. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
26. ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΟΥ ΒΕΡΑ
27. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
28. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
29. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
30. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
31. ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ
32. ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
33. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
34. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
35. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
36. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
37. ΚΟΛΕΖΗ ΕΡΙΟΛΑ
38. ΚΟΛΟΝΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
39. ΚΟΝΤΟΦΑΚΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
40. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
41. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
42. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
43. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
44. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
45. ΛΑΖΟΥ ΕΦΗ
46. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
47. ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
48. ΛΥΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
49. ΜΑΓΑΛΙΟΥ ΜΑΤΑ
50. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
51. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
52. ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
53. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
54. ΜΕΝΟΥ ΧΑΡΑ
55. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
56. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
57. ΜΟΥΚΟΥΛΗ ΘΕΟΔΩΡΑ
58. ΜΠΕΡΜΠΑΤΙΩΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
59. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
60. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
61. ΜΠΡΑΖΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
62. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ ΕΙΡΗΝΗ
63. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
64. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
65. ΞΕΝΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
66. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
67. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
68. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
69. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
70. ΠΑΠΑΜΗΝΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
71. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
72. ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
73. ΠΑΤΡΑΜΑΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
74. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
75. ΠΙΠΙΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
76. ΠΛΕΣΣΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ
77. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
78. ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
79. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
80. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
81. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
82. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
83. ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ
84. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
85. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
86. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
87. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
88. ΤΑΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
89. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
90. ΤΟΛΗ ΠΩΛΙΝΑ
91. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
92. ΤΟΥΡΛΟΥΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
93. ΤΡΙΑΝΤΗ ΕΦΗ
94. ΤΡΩΝΤΣΙΟΥ ΛΙΤΣΑ
95. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
96. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
97. ΤΣΙΚΑΛΑ ΟΛΓΑ
98. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
99. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
100. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΑΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Είμαι νεοδιόριστος εκπαιδευτικός, αν και δεν ξέρω ακριβώς τι σημαίνει αυτό, μέσα μου νιώθω ακόμα αναπληρωτής. Και αυτό γιατί δεν βρίσκω τη διαφορά, δεν ξέρω τι σημαίνει νεο-διόριστος και όχι διορισμένος, δεν ξέρω γιατί εδώ και 3 χρόνια είμαστε σε ένα καθεστώς ομηρίας και τί, εκτός από την απόλυση του Ιουνίου, με ξεχωρίζει απ' τον αναπληρωτή. Είναι ένα θέμα που η Ομοσπονδία πρέπει να δει.

Θα ήθελα να μιλήσω όμως για την ανάγκη, την αδήριτη ανάγκη της ίδρυσης νέων οργανικών θέσεων, νέων οργανικών θέσεων σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης.

Είμαστε μάρτυρες των τεράστιων κενών στις σχολικές μονάδες μας κάθε Σεπτέμβριο. Όλες αυτές οι θέσεις είναι εκεί, μας περιμένουν με οποιοδήποτε τρόπο, είτε ως αναπληρωτές, είτε ως ωρομίσθιοι να τις καλύψουμε, γιατί; Χρόνια τώρα μιλάμε για μαζικούς μόνιμους διορισμούς με ένα μόνο κριτήριο, ουσιαστικά το πτυχίο μας και την προϋπηρεσία. Δεν γίνονται. Δεν θα κάτσουμε όμως με σταυρωμένα χέρια. Πρέπει να διεκδικήσουμε, να συνεχίσουμε να διεκδικούμε, να ανοίγουμε τον χώρο γι' αυτούς τους διορισμούς και αυτός ο χώρος είναι με την ίδρυση νέων οργανικών θέσεων.

Έπειτα από τη συνεδρίαση του ΚΥΣΠΕ στις 14 Μαρτίου και την καταγραφή και τον προσδιορισμό των οργανικών κενών από τις Διευθύνσεις, προκύπτει η άμεση ανάγκη για κάλυψη όλων αυτών των θέσεων.

Το Υπουργείο διαφημίζει στις προεκλογικές προκηρύξεις τη συμπεριληψη, όμως δεν έχει δημιουργήσει τις προδιαγραφές για την κάλυψη των κενών. Δεν θέλουμε άλλο την ομηρία των αναπληρωτών σε νησιά, σε βουνά και σε λαγκάδια, σε απομακρυσμένες περιοχές. Θέλουμε τη στελέχωση των σχολείων μας και όχι τον εκποτισμό των μόνιμων που κρίνονται υπεράριθμοι τον Σεπτέμβριο στα σχολεία μας.

Τα σχολεία μας έχουν ανάγκη για στελέχωση του ολόκληρου σχολείου, αναβάθμιση του ρόλου του, και όχι ως απλή φύλαξη των μαθητών μας το μεσημέρι. Το ολόκληρο σχολείο αν θέλουμε να πετύχει τον σκοπό του, τον στόχο του, αλλά και την κοινωνική του θέση, πρέπει να καλυφθεί με έναν δάσκαλο ο οποίος θα αποτελεί σημείο αναφοράς.

Μιλάμε για συμπεριληψη χωρίς να έχουμε δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις και τις κατάλληλες θέσεις στα σχολεία μας για τα τμήματα ένταξης που μπορεί να υπάρχουν, ωστόσο είναι στελεχωμένα; Είναι ένα το τμήμα ένταξης; Είναι δεύτερο το τμήμα ένταξης; Πόσα στελεχώνονται από αυτά; Ακούμε ότι έρχεται ο νέος νόμος για την Ειδική Αγωγή ο οποίος πολύ φοβόμαστε ότι θέλει να κόψει τις παράλληλες στηρίξεις. Θα το αφήσουμε έτσι ή θα απαιτήσουμε τη δημιουργία μό-

νιμων οργανικών θέσεων στα σχολεία και για τα παιδιά μας που χρειάζονται ειδική μεταχείριση στα σχολεία, θέλουν Ειδική Αγωγή και θέλουν ένα άτομο αναφοράς το οποίο δεν θα εναλλάσσεται κάθε χρόνο;

Παρατηρούμε επίσης ότι έχει δημιουργηθεί η ανάγκη στα ολιγοθέσια σχολεία για ειδικότητες. Πώς θα πάνε οι ειδικότητες; Με ποιο καθεστώς; Μιλάμε για 3 χιλιάδες θέσεις οργανικές που περιμένουν να συσταθούν. Και εμείς καθόμαστε με σταυρωμένα τα χέρια.

Στο νηπιαγωγείο, θεσπίστηκε η 2χρονη προσχολική αγωγή. Τα παιδιά στοιβάχτηκαν σε κοντέινερ, σε ακατάλληλες αίθουσες, όμως λύση δεν δόθηκε με νέες οργανικές θέσεις. Και πώς θα πάμε στο Δημοτικό Σχολείο στους 20 μαθητές ανά τμήμα και στους 15 στο νηπιαγωγείο, αν δεν δημιουργηθούν αυτές οι οργανικές θέσεις;

Θα ήθελα να θίξουμε και το θέμα, για παράδειγμα των Ιωαννίνων, πολλά σχολεία έχουν οργανικότητα 12θέσιου αλλά λειτουργούν λόγω της αστικοποίησης ως 15θέσια - 16θέσια. Πότε λοιπόν θα εγκριθούν όλες αυτές οι οργανικές θέσεις για να καλυφθούν αυτά τα χρόνια κενά;

Έπειτα από μελέτες βλέπουμε ότι ένα 3% έως 5% των μαθητών μας μπαίνουν πλέον και χαρακτηρίζονται ως μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές και μαθησιακές ανάγκες. Πώς θα τους υποστηρίξουμε αυτούς; Με αναπληρωτές, που κάθε χρόνο θα εναλλάσσονται; Που θα δίνουν ώρες δίπλα στα παιδιά ή θα είναι πυλώνας ασφάλειας, βοήθειας και πραγματικής συμπεριληψης γι' αυτούς τους μαθητές μας;

Θα καταθέσουμε ψήφισμα για την ίδρυση των οργανικών θέσεων, αλλά κλείνοντας, επειδή ακούστηκαν διάφορα, θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση για τους συναδέλφους εδώ μέσα που υπάρχουν και ανήκουν στον χώρο των Παρεμβάσεων. Μιλήσατε το πρωί οι Παρεμβάσεις για τα ενιαία κείμενα. Είστε σίγουροι ότι όλοι οι αντιπρόσωποι σας αντιμετωπίζουν τα ενιαία κείμενα ως δικλίδας ασφαλείας στα σχολεία; Ή υπάρχουν συνάδελφοί σας οι οποίοι μπαίνουν στους Συλλόγους Διδασκόντων και δυναμιτίζουν το κλίμα, προκηρύσσουν στους Συλλόγους όπου έχουν την Προεδρία απεργίες - αποχές δικές τους και δημιουργούν κλίμα ανασφάλειας στα σχολεία και έτσι στις ψηφοφορίες δεν πάνε με τη θέση του κλάδου, τα ενιαία κείμενα, αλλά αναγκάζονται να κάνουν κανονική αξιολόγηση και να εκτεθούν.

Ακούστηκε εδώ από την ΑΣΕ πάντα ο αγώνας της για ενότητα. Η ενότητα για σας, λοιπόν, δεν πρέπει να έχει 4 γράμματα: ΠΑΜΕ. Είπατε λοιπόν ότι ο αγώνας δίνεται έξω από τις τάξεις, στους δρόμους. Στους δρόμους όμως δεν είστε με την Ομοσπονδία, δεν είστε με τον κλάδο, είστε με τα βανάκια του ΠΑΜΕ, είστε σε άλλες ώρες και σε άλλους χώρους. Και ρωτώ: θα πάμε όλοι μαζί; Θα είμαστε όλοι μαζί;

ΑΝΤΩΝΙΑ ΑΣΔΡΕ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας πανηγύριζε φέτος γιατί προσλήφθηκαν πάνω από 50 χιλιάδες αναπληρωτές κατά τη φετινή σχολική χρονιά. Ωστόσο αυτό φανερώνει την πραγματικότητα και αποδεικνύει ότι η εκπαίδευση χρειάζεται μαζικούς διορισμούς, με αριθμούς πολύ μεγαλύτερους από αυτούς που ανακοινώνει μέχρι τώρα η κυβέρνηση.

Οι αναπληρωτές αποτελούν διαχρονικά συνάδελφους ενός κατώτερου θεού για την πολιτική ηγεσία. Αμείβονται διαφορετικά και έχουν σαφώς λιγότερα δικαιώματα. Ειδικότερα στο θέμα των αδειών είναι πραγματικά μεγάλη η ανάγκη να εξισωθούν με τις άδειες των μονίμων. Για παράδειγμα: δεν μπορούν αναπληρωτές συνάδελφοί μας που αντιμετωπίζουν βαριές ασθένειες να πάρουν άδειες που να καλύπτονται από το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, ενώ σε πολλές περιπτώσεις φτάνουν σε αδιέξοδο, θέτοντας τη ζωή τους σε κίνδυνο ή εξαναγκάζοντας τον εαυτό τους ακόμα και σε παραίτηση.

Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι εξαγγελίες της κυβέρνησης για τη χορήγηση της 9μηνης άδειας μητρότητας για όλες τις μητέρες, είτε εργάζονται στον δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό τομέα. Ποιες εξαιρούνται όμως από αυτή την εξαγγελία; Μα φυσικά οι αναπληρώτριες εκπαιδευτικοί.

Για τους λόγους αυτούς οφείλουμε να δυναμώσουμε το αίτημά μας για την πλήρη εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με εκείνα των μονίμων. Ειδικότερα όσον αφορά την 9μηνη άδεια μητρότητας των αναπληρωτριών εκπαιδευτικών καταθέτουμε το παρακάτω Ψήφισμα.

«Δια στόματος του ίδιου του Πρωθυπουργού η εκπαιδευτική κοινότητα διαπίστωσε για μία ακόμα φορά ότι ο κ. Μητσοτάκης και η κυβέρνησή του αγνοούν επιδεικτικά τις αναπληρώτριες μητέρες που εργάζονται στην εκπαίδευση. Ο Πρωθυπουργός σε διαδικτυακή του ανακοίνωση στα μέσα Απριλίου ανέφερε ότι οι γυναίκες μητέρες ανεξάρτητα απ' τον εργάζονται στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα θα λαμβάνουν 9 μήνες επίδομα μητρότητας. Ωστόσο, στην απόφαση αυτή δεν εντάσσονται οι αναπληρώτριες μητέρες εκπαιδευτικοί, γεγονός που αποτελεί κατάφωρη αδικία και καθιστά τις αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς, εργαζόμενες μητέρες ενός κατώτερου θεού.

Η μη συμπερίληψή τους στο ορθό μέτρο της κρατικής στήριξης της μητρότητας για τους 9 μήνες, για 9 μήνες σε όλους τους τομείς εργασίας, είναι εξωφρενική. Οι αναπληρώτριες μητέρες με δύσκολες εργασιακές και απρόβλεπτες συνθήκες, καθώς κάθε σχολικό έτος δύνανται να προσληφθούν σε διαφορετική τοποθεσία, με συχνές μετακινήσεις σε νησιωτικές, ημιορεινές και ορεινές περιοχές, με τεράστια έξοδα βιοπορισμού, στέγη, ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης, χαμηλούς μισθούς, με δεδομένη την ανεργία τους θερινούς μήνες, δίνουν τη δική τους καθημερινή μάχη για να υπηρετήσουν το δημόσιο σχολείο και να ανταπεξέλθουν στον πιο σπουδαίο και πολυσήμαντο ρόλο, αυτό της μητέρας.

Η 93^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ καταδικάζει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την κατάφωρη αδικία και την άνιση αντιμετώπιση των αναπληρωτριών εκπαιδευτικών από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και ζητά την άμεση ένταξη στη ρύθμιση για τους 9 μήνες επίδομα μητρότητας και για τις μητέρες εργαζόμενες στην εκπαίδευση.

Επίσης, ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα που αφορά χιλιάδες αναπληρωτές είναι η πρόθεση του Υπουργείου Παιδείας να επαναφέρει τον γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, ανατρέποντας πολύ σύντομα το υπάρχον σύστημα διορισμού το οποίο ξαναφέρει εργασιακή ανασφάλεια και απαξίωση του βασικού πτυχίου.

Η θέση του κλάδου είναι σαφής. Οι προσλήψεις και οι διορισμοί των εκπαιδευτικών πρέπει να γίνονται με κυρίαρχο κριτήριο την προϋπηρεσία. Για τον λόγο αυτό επαναφέρουμε ως Αυτόνομο Δίκτυο το Ψήφισμα που είχαμε καταθέσει στην περσινή Γενική Συνέλευση.

Επιπλέον διεκδικούμε: μόνιμους διορισμούς με την ίδρυση οργανικών θέσεων σε όλες τις ειδικότητες, αυξήσεις μισθών και επαναφορά δώρων, εθνικό σχέδιο για φτηνή στέγη με ειδική μέριμνα για νησιωτικές και τουριστικές ζώνες, ενίσχυση με μείωση εισιτηρίων καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους, προσλήψεις αναπληρωτών από τις αρχές Αυγούστου και απλοποίηση της διαδικασίας υποβολής των δικαιολογητικών πρόσληψης.

Επιπλέον διεκδικούμε: μόνιμους διορισμούς με την ίδρυση οργανικών θέσεων σε όλες τις ειδικότητες, αυξήσεις μισθών και επαναφορά δώρων, εθνικό σχέδιο για φτηνή στέγη με ειδική μέριμνα για νησιωτικές και τουριστικές ζώνες, ενίσχυση με μείωση εισιτηρίων καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους, προσλήψεις αναπληρωτών από τις αρχές Αυγούστου και απλοποίηση της διαδικασίας υποβολής των δικαιολογητικών πρόσληψης.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΔΟΞΑΣΤΑΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σκοπός της παρούσας εισήγησης είναι η ανάδειξη των παθογενειών του φτωχού όπως αποδεικνύεται συγγενή της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, του Νηπιαγωγείου. Του πολύπαθου νηπιαγωγείου που ακόμη εν έτη 2024 δεν λαμβάνει τη θέση που του αξίζει, τόσο σε επίπεδο κοινωνικής αναγνώρισης, αλλά και σε επίπεδο επαγγελματικής σταθε-

ρότητας και καταξίωσης. Τρανή απόδειξη για τα παραπάνω το γεγονός ότι μόλις πρόσφατα θεσμοθετήθηκε η 2χρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση καθώς και το ωράριο του νηπιαγωγού.

Το ωράριο του νηπιαγωγού που να μην θεσμοθετήθηκε αλλά ο νομοθέτης δεν έλαβε ποτέ υπόψη του ούτε την ιδιαιτερότητα της δομής του νηπιαγωγείου, αλλά ούτε και το γεγονός ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία τα νηπιαγωγεία της χώρας είναι ολιγοθέσια, οπότε για ποιο ωράριο μιλάμε;

Μπορούμε να μιλάμε με όρους ισότητας όταν ο υπη-

ρετών νηπιαγωγός σε oligothésio νηπιαγωγείο, όπως βέβαια και ο συνάδελφος δάσκαλος σε oligothésio δημοτικό, δεν απολαμβάνει την παραμικρή μείωση του διδακτικού του ωραρίου, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας του; Όταν ο Προϊστάμενος ή η Προϊσταμένη των νηπιαγωγείων καλούνται να φέρουν εις πέρας έναν δυσθεώρητο όγκο ανούσιου, επαναλαμβανόμενου και χωρίς νόημα πολλές φορές γραφειοκρατικού παραλογισμού, έχοντας πλήρες διδακτικό ωράριο; Ο παραλογισμός βέβαια αυτός γίνεται ψηφιακός σιγά-σιγά.

Φροντίζει το επιτελικό κράτος γι' αυτό οπότε παράπονο δεν πρέπει να έχουμε, θα μιλάμε για ψηφιακή γραφειοκρατία πλέον.

Έλαβε υπόψη του ο νομοθέτης κατά τη θεσμοθέτηση του ωραρίου ότι κάθε λεπτό στο νηπιαγωγείο αποτελεί διδακτικό χρόνο; Ότι ακόμη και το διάλειμμα αποτελεί διάλειμμα μόνο για τους μαθητές και όχι για τους εκπαιδευτικούς; Για τους εκπαιδευτικούς αποτελεί διδακτικό χρόνο, συνάδελφοι, και μάλιστα πολύ σημαντικό.

Πέραν του ωραρίου όμως, που θεωρείται μείζον ζήτημα, θα πρέπει να σκύψουμε με περισσότερη συνέπεια πάνω στις ιδιαιτερότητες του νηπιαγωγείου και να περάσουμε σε μια πιο δυναμική διεκδίκηση των παγίων αιτημάτων του κλάδου μας.

Πώς μπορούμε να διατεινόμαστε ότι το νηπιαγωγείο αποτελεί χώρο χαράς, ελεύθερης έκφρασης και βιωματικής μάθησης όταν τα κλουβιά, γιατί περί κλουβιών πρόκειται, που στοιβάζουμε τα παιδιά μας μόνο συναισθήματα χαράς και έκφρασης δεν προκαλούν; Καταθλιπτικές αίσουσες, άθλια κοντέινερ και υποτυπώδης υλικοτεχνικός εξοπλισμός.

Αυτή είναι η πραγματικότητα στο μέσο νηπιαγωγείο της χώρας. Τι κάνει το κράτος γι' αυτό; Στέλνει ψηφιακές μελισσοούλες, κατά το...: αφού δεν έχουν ψωμί ας φάνε

παντεσπάνι. Και πόσα παιδιά στριμύχνονται στα προαναφερθέντα κλουβιά; 25.

Είναι αδιανόητο, συνάδελφοι, αν όχι εγκληματικό να υφίστανται τμήματα 25 και άνω μαθητών στο νηπιαγωγείο. Καμία παιδαγωγική κανένα εξατομικευμένο πρόγραμμα και καμία ουσιαστική εκπαίδευση δεν μπορεί να προσφερθεί σε τόσο πολυπληθή τμήματα. Αν προστεθεί στην εξίσωση και η μοναχικότητα των εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα στα μονοθέσια νηπιαγωγεία, τότε, ναι, μπορούμε να μιλάμε για έγκλημα.

Όλοι θυμόμαστε το πρόσφατο περιστατικό στον Πύργο με τη λιποθυμία της συναδέλφου που μέσα στην ατυχία της στάθηκε τυχερή αφού το περιστατικό έλαβε χώρα κατά την ώρα προσέλευσης των παιδιών. Δεν θέλουμε να φανταστούμε τις συνέπειες αν το περιστατικό γινόταν κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας, τόσο για την ίδια τη συνάδελφο, όσο και για τα παιδιά.

Σε όλα, λοιπόν, τα παραπάνω πρέπει να δοθεί άμεσα λύση.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών Π.Ε. προτείνουμε και διεκδικούμε: εξίσωση του ωραρίου νηπιαγωγών και δασκάλων oligothésiων ίσο με αυτό των πολυθέσιων και αντίστοιχη πρόβλεψη για τις αυξημένες υποχρεώσεις των Προϊσταμένων. Επιπλέον νηπιαγωγό σε κάθε τάξη, ανεξάρτητα από τη λειτουργικότητα του νηπιαγωγείου. Κάλυψη των αναγκών με σύγχρονο υλικοτεχνολογικό εξοπλισμό. 15 νήπια και προνήπια ανά τμήμα. Στελέχωση των νηπιαγωγείων με ειδικό και επιστημονικό προσωπικό. Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για παραπομπή των μαθητών στο ΚΕΔΑΣΥ και συντόμευση του χρονικού πλαισίου. ίδρυση νέων οργανικών θέσεων τόσο στα υποχρεωτικά όσο και στα ολοήμερα τμήματα, και τέλος ουσιαστική επιστημονική επιμόρφωση και υποστήριξη. Και όλα αυτά, συνάδελφοι, για τα παιδιά μας, για το δημόσιο σχολείο που ονειρευόμαστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Το πρώτο και ιδιαίτερα σημαντικό θέμα της ημερήσιας διάταξης της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης είναι το θέμα της ειδικής αγωγής. Είναι ένα θέμα που έχει επανειλημμένως απασχολήσει όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Δυστυχώς όμως παραμένει ένα θέμα που, ενώ είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο και θα έπρεπε να είναι από τις πρώτες προτεραιότητές μας, αντίθετα, τα τελευταία ειδικά χρόνια, φαίνεται διαρκώς να απαξιώνεται.

Αυτό συντελείται αμέσως μετά από μια δεκαετία που στη χώρα μας υπήρξε μια σειρά ραγδαίων κοινωνικών αλλά και οικονομικών αλλαγών, που αύξησαν τα παιδιά που αντιμετωπίζουν ειδικές ανάγκες. Ενώ λοιπόν θα περίμενε κανείς να ενταθούν οι προσπάθειες για τη διάγνωση αλλά και για τη συνεχή παρέμβαση ώστε χιλιάδες μαθητών μας που αντιμετωπίζουν μαθησιακές δυσκολίες ή και δυσκολίες κοινωνικών δεξιοτήτων να μπορέσουν να έχουν την εκπαίδευση που τους αξίζει, δυστυχώς φέτος βιώσαμε μια ιδιαίτερα δύσκολη κατάσταση τόσο στο θέμα των παράλληλων στήριξεων, όσο και στο θέμα στελέχωσης των ειδικών σχολείων.

Οι ανεπαρκείς-σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες- διορισμοί που έγιναν στην ειδική αγωγή και που μάλιστα δεν συνεχίστηκαν με τον ίδιο ρυθμό που θα έπρεπε να συνεχιστούν, δεν μπόρεσαν, ούτε σε κάποιο βαθμό, να καλύψουν τα χιλιάδες κενά στην ειδική αγωγή. Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι διορισμοί αναπληρωτών παράλληλης στήριξης και ειδικής αγωγής, το μόνο που κατάφεραν ήταν να αφήσουν χιλιάδες παιδιών χωρίς την αναγκαία υποστήριξη.

Σε κάποιες περιοχές, συνάδελφοι, όπως η Ανατολική Αττική που υπηρέτω, ο αριθμός των αναπληρωτών που διορίστηκαν φέτος ίσα που έφτανε ώστε ένας δάσκαλος παράλληλης στήριξης να «μοιράζεται» σε 4 και 5 μαθητές. Αυτή είναι η δήθεν ευαισθησία και υποστήριξη που παρείχε το Υπουργείο σε όλους τους μαθητές που το είχαν ανάγκη. 5, 6 ώρες εβδομαδιαίως για την υποστήριξη τους.

Έτσι αποτιμούν την υποχρέωση κάθε ευνομούμενης κοινωνίας, κάθε σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος, να μπορέσει να παρέχει όλες εκείνες τις ευκαιρίες για μόρφωση και ίση αντιμετώπιση όλων των μαθητών και ιδιαίτερα όσων έχουν ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και δεξιότητες.

Όσον αφορά τα ειδικά σχολεία, η κατάσταση είναι ακόμα πιο δύσκολη. Προβλήματα υπήρξαν τόσο με τη μεταφορά των μαθητών, όσο και με τη στελέχωσή τους. Όχι μόνο σε εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, όσο κυρίως σε ειδικό βοηθητικό προσωπικό που όλοι ξέρουμε ότι χωρίς αυτό στην ουσία ή υπολειπονται ή δεν λειτουργούν.

Οι πολύ λίγες λοιπόν πιστώσεις στην ειδική αγωγή σε βασικές δεξιότητες: ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, σχολικούς

νοσηλευτές, εξειδικευμένους εκπαιδευτικούς είτε στη νοηματική γλώσσα, είτε στον κώδικα Μπράιγ, δείχνουν ξεκάθαρα προς ποια κατεύθυνση κινείται το Υπουργείο. Αυτό άλλωστε επιβεβαιώθηκε και στην τελευταία συνάντηση του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για την ειδική αγωγή.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Όλα αυτά γίνονται με το άλλοθι μιας περιφρήμης συμπεριλήψης των μαθητών που χρήζουν ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Κανείς δε διαφωνεί ότι η συμπεριλήψη των μαθητών είναι ένα ζητούμενο για όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Η συμπεριλήψη ή η ενιαία εκπαίδευση, όπως την ονομάζουν κάποιοι, όμως δεν επιτυγχάνεται χωρίς τη συνολική αναδόμηση του υφιστάμενου εκπαιδευτικού συστήματος. Χωρίς την αλλαγή των σχολικών βιβλίων που απευθύνονται σε μαθητές κυρίως με μέτριο ή και υψηλό γνωστικό επίπεδο.

Χωρίς την αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων που θα δίνουν τη δυνατότητα στον εκπαιδευτικό να πάρει όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες ώστε να αντιμετωπίσει τη διαφορετικότητα. Χωρίς τη βελτίωση των κτιριακών υποδομών που πολλές φορές σε μια ασυνεννοησία Κράτους και Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουμε κτίρια ακατάλληλα για μαθητές που χρήζουν ειδικής αγωγής και αντιμετώπισης.

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά το ειδικό νηπιαγωγείο Λαυρίου που είναι στο Σύλλογό μου, το οποίο είναι ένας χώρος 6 τετραγωνικών, εννοείται προκάτ, που χρησιμοποιείται σαν δομή για ειδικό νηπιαγωγείο. Δεν μπορεί επίσης να γίνει τίποτα χωρίς ουσιαστική και περιοδική επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών σε ζητήματα δι-αφοροποιημένης διδασκαλίας, παιδαγωγικής, συμπεριληπτικής εκπαίδευσης και κάλυψης όλων των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Ο κλάδος με τις αποφάσεις της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης είχε βάλει το πλαίσιο των διεκδικήσεων για το θέμα της ειδικής αγωγής.

Απαιτείται ωστόσο η συμπλήρωση και η επικαιροποίηση όλων αυτών των αιτημάτων μας. Δεν μπορεί παρά να υπάρξει ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, ύστερα από διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα, για να καλυφθούν οι νέες ανάγκες που προκύπτουν. Πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει γενναία χρηματοδότηση, ώστε να μπορούν να λειτουργούν όλες οι δομές ΣΜΕΑΕ.

Επίσης, η πολιτεία θα πρέπει επιτέλους να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα για την πρώιμη διάγνωση και παρέμβαση στους μαθητές. Δεν μπορεί μαθητές να πηγαίνουν στα ΚΕΔΑΣΥ και να αναγκάζονται να περιμένουν ένα πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα προκειμένου να υπάρξει η όποια παρέμβαση.

Γι' αυτό θα πρέπει να υπάρξει έγκαιρη και πλήρη στελέχωση όλων των δομών ειδικής αγωγής, στελέχωση των ΚΕΔΑΣΥ, κάλυψη όλων των αναγκών με πρόσληψη μόνιμων εκπαιδευτικών και ταυτόχρονα ίδρυση οργανικών θέσεων ειδικής αγωγής στην τυπική εκπαίδευση

και παράλληλη στήριξη σε κάθε σχολείο. Το κάθε παιδί εννοείται ότι πρέπει να φοιτά στη δημόσια εκπαίδευση και στη δομή που έχει ανάγκη.

Θα πρέπει να αποσυνδεθεί, γιατί αυτό πάει να κάνει τώρα η κυβέρνηση, η παράλληλη στήριξη από τα τμήματα ένταξης. Να στελεχωθούν τα ΕΔΕΑΥ με μόνιμο και ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό. Το ωράριο των διευθυντών των ειδικών σχολείων, θα πρέπει να είναι ανάλογο με εκείνο των διευθυντών των 12θέσιων σχολείων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Μόνο εάν εφαρμοστούν αυτές οι προτάσεις οι οποίες είναι πλήρως συνδεδεμένες με όλες τις σύγχρονες πρακτικές και αντιλήψεις, θα μπορούμε να μιλάμε για έναν πραγματικό σχεδιασμό της λειτουργίας της ειδικής αγωγής. Έναν σχεδιασμό που δεν θα είναι ούτε αποσπασματικός, ούτε πειραματικός, ούτε επικοινωνιακός, αλλά θα είναι ουσιαστικός. Θα μιλάμε για πραγματική εκπαίδευση

και παροχή ίσων ευκαιριών για όλους τους μαθητές που το έχουν ανάγκη.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο και τον Πρόεδρο για όλα όσα έκαναν για τον κλάδο την προηγούμενη διετία και να ευχηθώ στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο του την επόμενη διετία. Και εύχομαι πραγματικά το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο, να λειτουργήσει ενωτικά και με τη μεγαλύτερη δυνατή σύνθεση των απόψεων. Μόνο με ενότητα και μόνο όλοι μαζί μπορούμε να αντιπαλέψουμε όλες τις σχεδιαζόμενες αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, να εμπνεύσουμε τους συναδέλφους μας σαν συνδικαλιστές και εμείς σαν Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, δεσμευόμαστε ότι όπως κάναμε και την προηγούμενη διετία, έτσι και τώρα, θα λειτουργήσουμε ενωτικά, θα λειτουργήσουμε συνθετικά, για το καλό του κλάδου, για το καλό των μαθητών μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΤΟΛΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Πρώτα απ' όλα να πω ότι είμαι απ' αυτούς που ακούω τώρα εδώ και σχεδόν δύο χρόνια ότι είμαι από τους νόθους τους αιρετούς, ξέρετε από ένα συγκεκριμένο κομμάτι πολιτικό, λες και τη μέρα των εκλογών είχα πάρει καμία κάλπη, την είχα ξεμοναχιάσει και πήγαινα και έριχνα ψηφοδέλτια με το όνομά μου προκειμένου να εκλεγώ. Πλησιάζει η Γενική Συνέλευση προς το τέλος και ακόμα εγώ δεν έχω καταλάβει τι θα κάνουν όλοι οι πολιτικοί χώροι σε σχέση με τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Θα περιμένω με πολύ-πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τον Νοέμβριο να δω αν αυτοί που μας λέγανε «νόθους αιρετούς» θα επιχειρήσουν να εκλέξουν και αυτοί «νόθους αιρετούς», εκτός και αν αλλάξει βέβαια η ορολογία μέχρι τότε, δεν ξέρω, και τους λέμε κάπως διαφορετικά.

Επιστρέφω όμως, στο θέμα της εισήγησης γιατί ο χρόνος είναι πεπερασμένος. Νομίζω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει να βάλουμε σε σχέση με τα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι το ζήτημα της αξιοπιστίας τους. Και συγνώμη, συνάδελφοι, αλλά όταν έχουμε διαφορετικά ΠΥΣΠΕ τα οποία για το ίδιο θέμα παίρνουν διαφορετικές αποφάσεις, αυτό είναι μια προβληματική διαδικασία. Και αυτό συμβαίνει γιατί δυστυχώς δεν έχουμε σε όλες τις περιπτώσεις ξεκάθαρη νομοθεσία προκειμένου να παρθούν οι αποφάσεις αυτές. Και αυτό ξέρετε έχει και το δίδυμο αδερφάκι του που είναι τα χρονοδιαγράμματα.

Αν δούμε τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή σε Υπηρεσιακά Συμβούλια, θα δείτε ότι για παράδειγμα στο ζήτημα των υπεραριθμών, κάποια Συμβούλια έχουν ήδη προχωρήσει, σε κάποια έχουν εκδοθεί προσκλήσεις για να προχωρήσουν και σε κάποια άλλα όταν τους ρωτάμε τι γίνεται με τις υπεραριθμίες μας λένε «τι είναι αυτό»;

Το δεύτερο θέμα που πρέπει να βάλουμε, και νομίζω

πρέπει να το βάζουμε μετ' επιτάσεως, είναι ότι κάποια στιγμή αυτό το πανηγυράκι με τις αποσπασίες σε φορείς, οι οποίες γίνονται χωρίς κριτήρια, χωρίς συγκεκριμένη μοριοδότηση, πρέπει να τελειώσει. Νομίζω είμαστε μεγάλα παιδιά, όλοι καταλαβαίνουμε γιατί συμβαίνει αυτό, έχει χαρακτηριστικά σκανδάλου. Και νομίζω ότι όλες οι πτέρυγες από δω πρέπει να είμαστε κάθετες σε αυτό, ότι πρέπει οι αποσπασίες σε φορείς να γίνονται με συγκεκριμένη μοριοδότηση.

Το δεύτερο πράγμα είναι ότι ο Νόμος πολλές φορές είναι σαφής αλλά οι προβλέψεις είναι στρεβλές. Να σας δώσω δύο παραδείγματα. Το παράδειγμα της συνυπηρέτησης πρώτα απ' όλα. Μια παπαδιά, για παράδειγμα, έχει συνυπηρέτηση, όμως όταν έχουμε ένα ζευγάρι εκπαιδευτικών αυτοί δεν έχουν συνυπηρέτηση. Νομίζω ότι είναι παράλογο και πρέπει να το διεκδικήσουμε.

Το δεύτερο πράγμα είναι, δεν ξέρω αν έχετε δει τις ασθένειες για την ένταξη σε ειδικές κατηγορίες, ο συνάδελφος από τη ΔΑΚΕ που μίλησε πριν έβαλε το ζήτημα με τους τετραπληγικούς, εγώ να σας θέσω και άλλη μία τέτοια ασθένεια. Η πρόβλεψη του Νόμου σε σχέση με τον καρκίνο είναι ότι μόνο ο μεταστατικός καρκίνος και η λευχαιμία σε εντάσσουν σ' αυτές τις κατηγορίες. Γιατί ως γνωστόν αν έχεις καμία άλλη μορφή καρκίνου, παίρνεις μία ασπιρίνη, σου κάνουνε και μερικά χαδάκια και αυτό περνάει προφανώς, σύμφωνα με τον νομοθέτη.

Υπάρχουν και πράγματα προφανώς τα οποία θα πρέπει να προστεθούν. Ένα απ' αυτά, το άκουσα και απ' την εισήγηση του Γιώργου Τρούλη και προφανώς είναι πολύ σημαντικό, είναι η προϋπηρεσία του Στρατού να προσμετράται κανονικά, ένα άλλο θέμα το οποίο επίσης θα πρέπει να το βάλουμε, είναι το ζήτημα των μονογονεϊκών οικογενειών οι οποίες και αυτές θα πρέπει να μοριοδοτούνται.

Να βάλω και άλλο ένα θέμα, το ζήτημα με τα ιδιωτικά έργα. Όποιος έχει περάσει ειδικά από ΠΥΣΠΕ ξέρει ότι πολύ μεγάλο κομμάτι του φόρτου εργασίας που υπάρ-

χει έχει να κάνει με τα ιδιωτικά έργα. Εδώ πέρα υπάρχει καταρχήν ασάφεια σε σχέση με τον νόμο. Τι είναι αυτό που συνάδει με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού (;), τι είναι αυτό που δεν συνάδει με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού; Πότε το δίνουμε - πότε δεν το δίνουμε;

Νομίζω ότι θα πρέπει αυτό να απλοποιηθεί, να σταματήσουν και οι συνάδελφοι να ταλαιπωρούνται, αλλά να υπάρχει και λιγότερος φόρτος εργασίας στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Ξέρετε, μέσα στη χρονιά είχαμε τη σπέκουλα απ' την πλευρά του Υπουργείου που έλεγε ότι εγώ προσπαθώ να πάρω εκπαιδευτικούς αλλά σε κάποια ΠΕ, τέλος πάντων, σε κάποιους πίνακες αυτοί έχουν εξαντληθεί. Καλά, προφανώς το πρώτο πράγμα που πρέπει να λέμε και που ακόμα και ένας φιλελεύθερος θα έπρεπε να το λέει, αν και δεν καταλαβαίνω γιατί να είναι φιλελεύθερος αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι ότι όταν έχεις έναν σπανίζοντα πόρο λέει ο φιλελευθερισμός πρέπει να αυξήσεις τους μισθούς.

Άρα προφανώς το πρώτο πράγμα που πρέπει να βάλουμε είναι αυτό. Επίσης πρέπει να βάλουμε το ζήτημα της θωράκισης του επαγγέλματός μας. Το παράδειγμα που ακούστηκε τις προηγούμενες μέρες αν δεν κάνω λάθος, με τη Ρόδο είναι ενδεικτικό. Είναι ενδεικτικό γιατί οι συνάδελφοι, γιατί το επάγγελμά μας, γίνεται όλο και λιγότερο θελκτικό.

Αλλά υπάρχουν και πράγματα τα οποία θα μπορούσαμε να κάνουμε, είναι εντελώς ανέξοδα και τα οποία θα βοηθούσαν σ' αυτή την κατεύθυνση. Ένα απ' αυτά είναι προφανώς η υποχρεωτική παραμονή για τους νεοδιόριστους για δύο έτη στον τόπο διορισμού τους.

Θεωρητικά αυτό το μέτρο πάρθηκε προκειμένου περιοχές στις οποίες οι νεοδιόριστοι δεν τις επιλέγουν εύκολα, να έχουν εκπαιδευτικούς. Στην πραγματικότητα λειτουργεί ως αντικίνητρο. Μιλάω με πολλούς εκπαιδευτικούς οι οποίοι μου λένε: «δεν θα την βάλω την περιοχή γιατί θα αναγκαστώ να μείνω δύο χρόνια εκεί». Θα μπορούσε, επίσης, να υπάρχει μοριοδότηση η οποία να σχετίζεται με τη χιλιομετρική απόσταση από τον τόπο συμφερόντων των εκπαιδευτικών. Θα μπορούσε να υπάρχει ακόμα μεγαλύτερη μοριοδότηση σε απομακρυσμένες περιοχές.

Θα μπορούσε, επίσης, να υπάρχει μέριμνα για να λυθεί το ζήτημα της σίτισης. Και εννοείται και νομίζω ότι πρέπει να το βάζουμε αυτό σαν προμετωπίδα κάθε φορά, το ζήτημα, συνάδελφοι, της στέγασης. Το ζήτημα της στέγασης είναι κομβικό. Υπάρχουν περιοχές αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα όπου οι συνάδελφοί μας τους πρώτους μήνες όταν πάνε να πιάσουν δουλειά και τους τελευταίους μήνες, όταν ακόμα είναι ανοιχτά τα σχολεία, τους διώχνουν από τα σπίτια τους και κοιμούνται σε αυτοκίνητα, κοιμούνται σε κάμπινγκ, κοιμούνται σε αντίσκηνα.

Είναι μια εικόνα η οποία δεν περιπολεί τιμή στον κλάδο και ακόμα και όπου δεν γίνεται αυτό καταλαβαίνετε ότι όταν έχουμε περιοχές στην Ελλάδα όπου θέλεις τα 2/3 του μισθού σου για να πιάσεις ένα σπίτι, προφανώς αυτές τις περιοχές οι συνάδελφοι θα αποφύγουν να τις

δηλώσουν. Το ζήτημα, λοιπόν, το στεγαστικό νομίζω ότι πρέπει να είναι κομβικό και θα πρέπει να λυθεί.

Το επόμενο ζήτημα είναι το ζήτημα των αναπληρωτών. Εδώ πέρα να πω καταρχήν ότι προφανώς είναι βούτυρο στο ψωμί του Υπουργείου, το να χωρίζει σε ομάδες τους εκπαιδευτικούς. Και ένας κλασικός τέτοιος διαχωρισμός είναι ο μόνιμος - αναπληρωτής. Προφανώς από την πλευρά του Σωματείου θα πρέπει να έχουμε ακριβώς την αντίθετη κατεύθυνση. Όχι ξεχωριστές ομάδες, είτε πρόκειται για μόνιμους - αναπληρωτές, είτε πρόκειται ανάμεσα στα διαφορετικά ΠΕ, είτε πρόκειται σε οποιαδήποτε άλλη αναλυτική κατηγορία μπορούμε να σκεφτούμε. Και προφανώς πριν ξεκινήσω για να πω τα ζητήματα των αναπληρωτών, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το πρώτο που πρέπει να λέμε μετά τη λέξη αναπληρωτής είναι ότι ζητάμε μαζικούς διορισμούς. Γιατί συνγνώμη, συνάδελφοι, αλλά δεν μπορεί το Υπουργείο να βγαίνει και να πανηγυρίζει φέτος ότι έχει κάνει ρεκόρ προσλήψεων αναπληρωτών. Στην πραγματικότητα όταν το λέει αυτό παραδέχεται ότι έχει άπειρα κενά τα οποία δεν καλύπτει με μόνιμους διορισμούς.

Άρα προφανώς όλα τα κενά που μπορούν να προβλεφθούν θα πρέπει να καλύπτονται με μόνιμους διορισμούς και ακόμη και αυτά που δεν μπορούν θα πρέπει να καλύπτονται όσο το δυνατόν νωρίτερα.

Προφανώς, επίσης, στο ζήτημα των αναπληρωτών θα πρέπει να βάζουμε ψηλά-ψηλά το ζήτημα των ίδιων δικαιωμάτων με τους μόνιμους. Και εδώ πέρα θα πω μόνο ένα πράγμα γιατί νομίζω ότι και αυτό είναι κομβικό, η 9μηνη άδεια ανατροφής για τις συναδέλφισσες τις αναπληρώτριες δεν μπορεί να μην υφίσταται επειδή είναι αναπληρώτριες. Και ένα τελευταίο πράγμα εδώ για να πάω στο επόμενο, είναι οι άδειες άνευ αποδοχών τις οποίες ζητάνε πολύ συχνά οι αναπληρωτές. Εάν οι άδειες άνευ αποδοχών θα πρέπει να γίνονται δεκτές σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς και η ανάκλησή τους επίσης να γίνεται δεκτή σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς.

Υπάρχουν και ζητήματα φυσικά που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Προφανώς δεν θα βάλουμε κάτω από το χαλάκι και προφανώς υπάρχει πρόβλημα το ότι η κυβέρνηση επιμένει στο να κάνει τις εκλογές αυτές με ηλεκτρονική κάλπη και μάλιστα μόνο με ηλεκτρονική κάλπη, βέβαια πρέπει να πω ότι αυτό είναι Νόμος της Κεραμέως και όχι Νόμος Χατζηδάκη όπως άκουσα πριν και προφανώς υπάρχει, επίσης, ζήτημα με τον τρόπο που γίνεται η αντικατάσταση των αιρετών, οι οποίοι παραιτούνται.

Εδώ πέρα δεν μπορεί να παρακαλάμε τα στελέχη, δεν μπορεί να παρακαλάμε τις Περιφερειακές Διευθύνσεις για το αυτονόητο. Και το αυτονόητο νομίζω ότι είναι, συνάδελφοι, ότι όταν έχουμε μία παραίτηση, τότε αυτός ο οποίος παίρνει τη θέση θα είναι ο επόμενος σε σταυρούς από το ίδιο ψηφοδέλτιο του παραιτηθέντα. Νομίζω ότι αυτά θα έπρεπε να είναι αλφαβήτα.

Εννοείται ότι θα πρέπει, επίσης, να ζητήσουμε την επέκταση του θεσμού αυτού, αιρετοί θα πρέπει να υπάρχουν κατά τη γνώμη μου σε όλα τα Πειθαρχικά Συμ-

βούλια, αιρετοί, επίσης, θα πρέπει να υπάρχουν στα Συμβούλια Επιλογής Στελεχών. Και αυτό νομίζω ότι είναι ένα βήμα προς την αξιοκρατία.

Θα βάλω δύο τελευταία πράγματα τα οποία δεν τα έπιασε η εισήγηση γιατί βγήκαν την τελευταία στιγμή από τη διαβούλευση με τους συναδέλφους. Το ένα ζήτημα είναι η κάλυψη των οδοιπορικών των συναδέλφων των ειδικότητων που υπηρετούν σε διεδρικά σχολεία και μετακινούνται ανάμεσα σε δύο χωριά. Έχουμε για παράδειγμα στο ένα χωριό Α, Β, Γ δημοτικού, στο άλλο Δ, Ε, ΣΤ. Και έχουμε τον συνάδελφο να πηγαίνει ανάμεσα στα δύο. Σε αυτό νομίζω ότι θα πρέπει να πληρώνεται τα οδοιπορικά.

ΤΑΣΟΣ ΛΑΣΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΣ»

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρίσκομαι σ' αυτή την αίθουσα απ' το 1993, 31 χρόνια. Δεν θα 'παιρνα τον λόγο, τον παίρνω συμβολικά ίσως, να καταθέσω κάποιες απόψεις, διότι είναι η τελευταία φορά που έβαλα υποψηφιότητα ως αντιπρόσωπος, ελπίζω ότι το '26 θα είμαι πλέον συνταξιούχος.

Είδα την αίθουσα αυτή και άλλες αίθουσες και στο Πανεπιστήμιο και στη Θεσσαλονίκη όπου έχουν γίνει Γενικές Συνελεύσεις διάφορους σχηματισμούς παρατάξεων: απόλυτη πλειοψηφία της ΠΑΣΚ όπου ανήκα για πολλά χρόνια, απόλυτη πλειοψηφία της ΔΑΚΕ, οι αριστερές δυνάμεις παλιότερα λίγες, σήμερα με μεγάλη δύναμη. Το θετικό που κρατώ είναι ότι αυτός ο κλάδος πρέπει να 'ναι περήφανος με όλες τις παρατάξεις που πέρασαν διότι καταφέραμε αρκετά πράγματα. Δεν θέλω να τα υπενθυμίσω, οι περισσότεροι, τουλάχιστον οι παλιοί τα γνωρίζετε. Θα πω όμως κάτι ουσιαστικό που πρέπει να το θυμόμαστε πάντα: σαφώς και το Συνδικάτο θα υπάρχει, το θέμα είναι τι είδους Συνδικάτο θα υπάρχει. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι το ότι ο εχθρός δεν είναι εδώ. Ο εχθρός είναι κάπου έξω και θα πρέπει συνδικαλιστικά να τον παλέψουμε, λέγεται Αρσένης, λέγεται Αρ-

Και το δεύτερο είναι η κατάργηση της διετίας των νεοδιοριστων συναδέλφων με αναπηρία άνω του 75%.

Να πω, κλείνοντας, ότι έχουμε πλέον την εμπειρία από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια των τελευταίων σχεδόν δύο ετών. Προφανώς ζητάμε αλλαγές στη λειτουργία και στο πλαίσιο, αλλά συνάδελφοι για να είμαστε, μεταξύ μας και συνεννοημένοι, τα Υπηρεσιακά Συμβούλια δεν είναι μόνο οι Νόμοι, είναι και τα πρόσωπα που τα απαρτίζουν. Άρα αν θέλουμε να έχουμε αξιόπιστα Υπηρεσιακά Συμβούλια, αν θέλουμε να έχουμε αιρετούς σε αυτά, θα πρέπει και οι ίδιοι να προστατεύσουμε με τον τρόπο μας τη λειτουργία τους.

βανιτόπουλος, λέγεται Πιερρακάκης, λέγεται Κεραμέως. Υπουργοί και κυβερνήσεις που ήταν απέναντί μας με διάφορες μορφές, είτε λεγόταν αδιοριστία, είτε λεγόταν αυταρχική αντιμετώπιση κάποιων πραγμάτων.

Όταν συνειδητοποιήσουμε λοιπόν το ότι εδώ μέσα θα πρέπει να βρούμε, με όποιον τρόπο νομίζουμε καλύτερο, κοινή περπατησιά, συνθέτοντας τις απόψεις μας, νομίζω ότι θα καταφέρουμε αρκετά περισσότερα πράγματα.

Όσον αφορά την κριτική των πεπραγμένων, να πω δυο-τρία πράγματα.

Πρώτον: θα πρέπει η ΔΟΕ και οι Τοπικοί Σύλλογοι να δουν τι ποσοστό αποχής είχαμε απ' τις εκλογές, ποιοι ήταν αυτοί οι οποίοι απείχαν, για να καταλάβουμε το γιατί. Ήταν νέοι συνάδελφοι αναπληρωτές; Ήταν παλιοί οι οποίοι πάν' προς συνταξιοδότηση; Έτσι ώστε να βρούμε τα αίτια και να καταφέρουμε να τα αντιμετωπίσουμε. Γιατί ο αναπληρωτής συνάδελφος δεν συμμετέχει; Έστω με την ψήφο του. Ούτε και αυτή θέλει να δώσει. Δεν τον καλύπτουμε; Δεν έχουμε σωστές θέσεις; Να τις αλλάξουμε. Μόνο με την ανανέωση, μόνο όταν θα 'χουμε νέους ανθρώπους εδώ μέσα και δόξα τω Θεώ βλέπω ότι μερικώς τουλάχιστον το 'χουμε καταφέρει, έχει αρκετούς νέους ανθρώπους εδώ μέσα, θα καταφέρουμε να δώσουμε ίσως ξανά την ουσιαστική συμμετοχή των συναδέλφων. Όσον αφορά τις θέσεις μας, να δει το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο το πρώτο πράγμα που τονίστηκε από

πολλούς ομιλητές από όλες σχεδόν τις παρατάξεις, δεν είναι δυνατόν να είμαστε... Παρακαλώ, παιδιά. Όχι εμένα προσωπικά, όταν μιλάμε τουλάχιστον ησυχία.

Λοιπόν, να δούμε τι είναι αυτό που φτάνει και αυτοί οι συνάδελφοι απέχουν. Δεν είναι δυνατόν για παράδειγμα ένας κλάδος που 'ναι γυναικοκρατούμενος κατά 80%, να μην πτω περισσότερο, να μην έχουμε πρώτα από όλα, να, μπροστά και απ' την αξιολόγηση ακόμα, το θέμα άδεια με μια χώρα που έχει δημογραφικό πρόβλημα και το λέει και το διατυμπανίζει και ο Πρωθυπουργός, να μην δικαιούνται άδειες οι αναπληρωτές. Ναι, μητρότητα. Όλοι μαζί να το προτάξουμε. Να τους φέρουμε κοντά μας. Οι 8 στις 10 εκπαιδευτικούς είναι δασκάλες, εκπαιδευτικοί ειδικότητας, γυναίκες δηλαδή. Αφενός θα βοηθήσουμε να είναι καλύτερα στο εργασιακό, αλλά θα βοηθήσουμε και τη χώρα στο κάτω-κάτω.

Δεύτερο: είχα την τύχη να υπηρετήσω για μια 5ετία στο εξωτερικό. Κατέβηκα 2 φορές αντιπρόσωπος, καμία σχέση η ΔΟΕ με το εξωτερικό. Έχουμε εκπαιδευτικούς έξω, λάθος. Έχει καταργηθεί το Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Γερμανίας, λάθος. Θα μου πείτε δεν ξέρω αν υπάρχει κανένας παρατηρητής πια. Δείτε το, το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο. Ξανά μαζί, υπάρχουν πολλά προβλήματα και υπάρχει πολύς ελληνισμός που είναι καινούργιοι μετανάστες και έχουν τα παιδιά τους στα σχολεία μας ή σε κανένα σχολείο που να παρέχει ελληνική μόρ-

φωση. Είναι θέσεις εργασίας, είναι συνάδελφοι, εμείς δηλαδή, οι οποίοι έχουν πολλά θέματα.

Τρίτο, επειδή έτυχε πάλι να υπηρετήσω, δείτε την εκπαίδευση των φυλακών. Είναι θέσεις εργασίας, είναι ένας ευαίσθητος κλάδος, ένας ευαίσθητος χώρος όπου εκεί μπορούμε να προσφέρουμε πολλά. Δυστυχώς κυριαρχεί η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, δυστυχώς. Είμαστε ανύπαρκτοι.

Κλείνοντας να δούμε πως θα κάνουμε ουσιαστικές παρεμβάσεις στην καθημερινότητα του εκπαιδευτικού κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Πχ νομοθετική κατοχύρωση σε θέματα τα οποία έχουν σχέση με τους γονείς. Άπειρες οι περιπτώσεις όπου η αντιπαλότητα με τους γονείς οδηγεί σε ανυπέρβλητα προβλήματα και ο εκπαιδευτικός είναι εκτεθειμένος ως φτωχός συγγενής. Η ανασφάλεια η οποία νιώθει απέναντι στην υπηρεσία. Δεν νομίζω ότι υπάρχει Δ/Υ με τόση απαξίωση απ' την ίδια του την διεύθυνση. Αυτό έχει άμεσο αντίκτυπο στη δουλειά μας. Όταν έχεις δύο παράγοντες γονείς και υπηρεσία οι οποίοι σε κάνουν να νιώθεις ανασφαλής είναι βέβαιο ότι δεν θα δώσεις αυτά που μπορείς ως ελεύθερος και σκεπτόμενος εκπαιδευτικός και θα είσαι ένας φοβισμένος και κουρασμένος υπάλληλος. Όλοι ξέρουμε ότι ένας τέτοιος εκπαιδευτικός δεν είναι ο εκπαιδευτικός που οραματίστηκε ο κλάδος αλλά και δεν μπορεί να προσφέρει εν τέλει στην κοινωνία

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Προφανώς το πιο σημαντικό πρόβλημα όλων των εργαζομένων τόσο στο Δημόσιο όσο στον ιδιωτικό τομέα είναι το ζήτημα των μισθών και της ακρίβειας που ταλανίζει προφανώς τη συντριπτική πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας. Και προφανώς η περιγραφή της κατάστασης όπως αποτυπώθηκε απ' όλες τις πλευρές νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι σ' αυτήν.

Οι μισθοί είναι καθηλωμένοι επί της ουσίας εδώ και 14 χρόνια, οι μνημονιακές πολιτικές των προηγούμενων ετών όντως τσεκούρεψαν πάνω από 40% τους μισθούς των εργαζομένων, καταργήθηκαν τα δώρα, ο 13^{ος} και ο 14^{ος} μισθός ο λεγόμενος στο δημόσιο τομέα, είχαμε το μισθολογικό πάγωμα της διετίας '16 - '17, είχαμε την αύξηση των ορίων ηλικίας και τη μείωση των συντάξεων, είχαμε έκτακτες εισφορές της αλληλεγγύης. Και πολλά από αυτά τα μνημονιακά, απ' αυτές τις μνημονιακές πολιτικές, υπάρχουν ακόμα και σήμερα.

Ταυτόχρονα, υλοποιείται μία πολιτική από την πλευρά της κυβέρνησης όπου μετατοπίζει τη συζήτηση και την ουσία, το βασικό πυρήνα δηλαδή, της σχέσης εργασίας που είναι ο μισθός, στη λογική του μπόνους. Δεν ξέρω αν προσέξατε τον Απρίλη του '24 κάτι που είχε γίνει αντίστοιχα και το 2022, ότι σε κομμάτια του Δημοσίου προσφέρεται μία δέσμη χρημάτων, τον Απρίλη του '24 δόθηκαν 40 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία υποτίθεται μέσω

της αξιολόγησης θα πάνε σε εργαζόμενους με καλά ποσοστά αξιολόγησης. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι σε κομμάτια του Δημοσίου όπως έχει περάσει η διαδικασία της αξιολόγησης, όπως θα αποτυπωθεί και τα επόμενα χρόνια και σε μας, στον δικό μας κλάδο, σε κομμάτια του Δημοσίου που δεν έχει εισχωρήσει τόσο βαθιά, να συνδεθεί η παραγωγική σχέση εργασίας με τον μισθό. Και να μην μιλάμε πλέον για αυξήσεις σε μισθούς αλλά για μοίρασμα μπόνους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται προφανώς και για την ίδια τη σχέση εργασίας, αλλά και τον κατακερματισμό και την κατάταξη των εκπαιδευτικών μέσα στους Συλλόγους Διδασκόντων.

Ένα επίσης σημαντικό ζήτημα, γιατί πρέπει τη διάσταση των οικονομικών πρέπει να την βάλουμε και μέσα στον κόσμο, μέσα στον μικρόκοσμο της εκπαιδευτικής κοινότητας. Και επειδή η εκπαιδευτική κοινότητα συνεχώς ανανεώνεται και μπαίνουν καινούργιοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες στα σχολεία μας, πρέπει οι συνάδελφοι οι καινούργιοι να μαθαίνουν ακριβώς κάποια συγκριτικά μεγέθη διότι πολλά από τα νέα παιδιά της ηλικίας των 22 - 23 - 25 χρονών που μπαίνουν στα σχολεία δεν γνωρίζουν ότι ο αναπληρωτής συνάδελφος το 2009 έπαιρνε 1.200 ευρώ. Σήμερα αμείβεται με 850 ευρώ, 15 χρόνια μετά, και σε σχέση με την ακρίβεια που υπάρχει, που όλοι μίλησαν, για την ακρίβεια στη στέγη, στα καύσιμα, στα τρόφιμα, στο συνολικό κόστος διαβίωσης. Ο νεοδιόριστος το 2009 τον πρώτο χρόνο που είχε και τις υψηλές κρατήσεις αμειβόταν με 1.050 ευρώ. Ο νεοδιόριστος 15 χρόνια μετά τον πρώτο χρόνο αμείβεται περίπου στα 770 με 800 ευρώ.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι οι νέοι συνάδελφοι αν δεν έχουν τη βοήθεια από το σπίτι τους πραγματικά όταν ειδικότερα οι συνάδελφοι εκείνοι που αλλάζουν τόπο, προσλαμβάνονται σε τόπο διαφορετικό από τον τόπο μόνιμης κατοικίας ή συμφερόντων τους, το κόστος πραγματικά διαβίωσης είναι πάρα πολύ υψηλό και δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα.

Πάνω στο κομμάτι των οικονομικών, νομίζουμε εμείς ως παράταξη ότι απ' όλες τις πλευρές ειπώθηκε το εξής: ότι είναι το βασικό πρόβλημα των εργαζομένων και εδώ θα φανεί λοιπόν και τα λόγια ορισμένων παρατάξεων, όπως της ΑΣΕ που επιμένω σ' αυτό, από την αρχή έχει μιλήσει για όρους συνεννόησης, συναίνεσης, προκειμένου να βγάλουμε αποφάσεις σήμερα.

Νομίζω τα αιτήματα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας είναι τα βασικά αιτήματα που έχουνε μπει και στο τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο. Και όλα αυτά τα οποία είχαν κατακρεουργηθεί τα χρόνια των μνημονίων.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος συνδικαλιστικός χώρος εδώ μέσα που να μην ζητάει την επαναφορά εδώ και τώρα του 13^{ου} - 14^{ου} μισθού. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος αντιπρόσωπος εδώ μέσα που διαφωνεί με το μισθολογικό ξεπάγωμα της διετίας '16 - '17, με την κατάργηση εισφοράς αλληλεγγύης του 2%.

Σε αυτό που είπε ο συνάδελφος από τις Παρεμβάσεις για την αύξηση των μισθών, του βασικού μισθού, έχει δικιο στη διατύπωση διότι όπως έχει μπει στην ημερήσια, στη διάταξη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, ήταν από τα πρώτα αιτήματα, όταν ανέβαινε πάρα πολύ ο πληθωρισμός, στην έναρξη, δηλαδή, της ακρίβειας. Αργότερα τροποποιήθηκε σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ και έχει μπει το 10%. Νομίζω ότι αυτό μπορεί να υπάρξει αλλαγή.

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι τα βασικά οικονομικά αιτήματα και εδώ είναι το σημείο διαφοράς των συνδικαλιστικών δυνάμεων. Και εδώ πρέπει όλοι να τοποθετηθούμε. Ποια είναι η διαφορά; Ο προηγούμενος ομιλητής, λοιπόν, απ' τις Παρεμβάσεις ενώ είναι βασικά αιτήματα όπως έχουν μπει στη

Διδασκαλική Ομοσπονδία που και ο ίδιος διεκδικεί, διαφωνεί με την περιγραφή της κατάστασης. Δηλαδή είναι αυτό η επιτομή ενός συνδικαλιστικού λαϊκισμού για να μην ψηφίσει ένα διεκδικητικό πλαίσιο που οι απεργιακές κινητοποιήσεις είτε είναι κλαδικές, είτε είναι σε επίπεδο τριτοβάθμιου οργάνου, είναι οι βασικές διεκδικήσεις των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα. Ανεξαρτήτως σε ποια Ομοσπονδία, ποια παράταξη συνδικαλιστική δύναμη ηγείται.

Στο δεύτερο λοιπόν θέμα, στο δεύτερο κεφάλαιο που είχαμε σήμερα για τις υπηρεσιακές μεταβολές και τον εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου, εκεί επιμέρους υπήρχαν και οικονομικά ζητήματα. Για την επιδότηση ενοικίου σε νεοδιόριστους αναπληρωτές, στις μετακινήσεις, τις δωρεάν μετακινήσεις, την αύξηση των οδοιπορικών στους συναδέλφους, την προσθήκη για την ένταξη των οδοιπορικών στις ειδικότητες, στα διεδρικά σχολεία των νησιών όπου αναφέρθηκε προηγουμένως, άρα θεωρούμε, λοιπόν, ότι αυτά τα οικονομικά αιτήματα που υπήρχαν στο δεύτερο κεφάλαιο της ημερήσιας διάταξης μπορούν να προστεθούν σ' αυτό.

Και κλείνουμε με την εξής παράκληση: επειδή λοιπόν όλοι ομνοούμε και το έχουμε στην πρώτη σειρά των διεκδικήσεων σήμερα στην 93^η Γενική Συνέλευση ότι τα οικονομικά, το οικονομικό ζήτημα είναι το βασικό πρόβλημα των εκπαιδευτικών, των εργαζομένων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, η ακρίβεια που φτωχοποιεί την ελληνική κοινωνία, δεν γίνεται να μην φύγουμε από δω με ένα ξεκάθαρο προσανατολισμό των οικονομικών διεκδικήσεων που αυτά, υπογραμμίζουμε ξανά, διεκδικούμε, φαίνονται, είναι μπροστά στις αφίσες, στις κινητοποιήσεις, στα πανό των συνδικαλιστικών δυνάμεων, των Ομοσπονδιών, του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου.

Άρα θεωρούμε, λοιπόν, ότι με την προσθήκη των οικονομικών αιτημάτων να μην μείνουμε στο στεγανό της διαφοροποίησης και της ανάλυσης της περιγραφικής κατάστασης, διότι αυτό θεωρητικά είναι άλλη μία υπεκφυγή συνδικαλιστικών δυνάμεων απλά για να δείξουν τη διαφωνία τους.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Η' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Θοδωρής Μπαλτάς, από τον Η Σύλλογο Θεσσαλονίκης- της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης στη Βόρειο Ελλάδα του Ελευθερίου - Κορδελιού και του Ευόσμου.

Έχουμε και πολύ καλά κάνουμε εύστοχες διεκδικήσεις, όπως αυτές αναγράφονται στη «πλάτη» του συνεδρίου. Να μην τις απαριθμήσω, ούτε να τις επαναλάβω. Αλλά, συνάδελφοι, θα τοποθετηθούμε σε ένα ερώτημα; Πρόεδρε της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και συνάδελφοι αντιπρόσωποι, την τελευταία πενταετία από τις διεκδικήσεις του κλάδου σε ποια διεκδίκηση, σε ποια είχαμε νίκη; Έστω μια μικρή;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σε καμία. Στο επίπεδο του νομοθετικού. Μα σε καμία. Αυτό δεν έχει συμβεί ποτέ

άλλοτε στη χώρα. Επί Υπουργίας π.χ. της κας Μαριέτας Γιαννάκου, είχαμε, τέλος πάντων, ένα κλικ νίκης. Είχε βγει τότε η θεσμοθέτηση ενός έτους υποχρέωσης του κράτους για φοίτηση στο νηπιαγωγείο. Εδώ όμως και 5 χρόνια συμβαίνει αυτό το απίστευτο. Καμιά νίκη στο νομοθετικό επίπεδο, μόνο ήττες. Αυτό συνάδελφοι και συναδέλφισσες και παρατάξεις, αυτό θα το υπογραμμίσουμε; Ή θα κάνουμε ότι δεν το βλέπουμε; Διότι αν δεν το βλέπουμε ξέρετε τι κάνουμε στην ουσία; Επιλέγουμε το πεδίο των αγώνων. Και επιλέγουμε να δώσουμε το πεδίο των αγώνων στο γαλάζιο γήπεδο του κ. Μητσοτάκη. Αυτό κάνουμε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Για να δούμε λίγο, να θυμίσω, γιατί κάποιος φαίνεται να ξεχνάνε κάποια πράγματα. Τι συνέβη αυτά τα χρόνια; Μετά ειδικά το '19.

Καταργήθηκε η μείωση των μαθητών ανά τμήμα; Καταργήθηκε. Μα τώρα όταν μιλάμε για διορισμούς και όταν έχουμε αυτήν τη στιγμή που μιλάμε συνολικές και αθρόες συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων, όταν δεν

θίγουμε αυτό ως πρωταρχική διεκδίκηση, τότε ξέρετε δεν πάμε με καλό επιχείρημα και με καλή θέση για να νικήσουμε και στο ζήτημα των διορισμών.

Έφερε την αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση με βαθμό στο σχολείο και την ατομική αξιολόγηση. Δυστυχώς εδώ να πω -και το είχα πει και σε άλλες Γενικές Συνελεύσεις- όσοι ξεκινούσαν τα κείμενα και τα τελείωναν πως η Νέα Δημοκρατία και στο ζήτημα της αξιολόγησης συνεχίζει την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ θα κάνουν καμιά αυτοκριτική σ' αυτό ή δεν θα κάνουν; (υπάρχουν αντιδράσεις στην αίθουσα) Αντιδράτε γιατί αυτό κάνετε, αλλά θα τα ακούσετε.

Κατάργηση ή δεν κατάργηση, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τα βήματα που έγιναν για ένα δημοκρατικό σχολείο; Υποβαθμίζοντας τον Σύλλογο Διδασκόντων. Κοιτάξτε, το δημοκρατικό σχολείο η Διδακτική Ομοσπονδία θα το προτάξει καμιά φορά και στις επιγραφές της; Δεν το προτάσσει. Και ξέρετε αυτό δημιουργεί μια σειρά ζητήματα. Μια σειρά ζητήματα γιατί παιδαγωγική αντιμετώπιση, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, χωρίς να έχουμε πρώτο σύνθημα το δημοκρατικό σχολείο δεν μπορεί να γίνει. Και πρέπει, επιτέλους, να έχουμε τέτοια τακτική που στο πεδίο των ιδεών να νικήσουμε και να ηγεμονεύσουμε. Και να σταματήσει η ήττα, εγώ θα έλεγα, η ήττα δεκαετιών. Σε κρίσιμα ιδεολογικά θέματα και ζητήματα της παιδαγωγικής.

Θωράκιση των εκπαιδευτικών αναγράφεται στην επιγραφή. Μα εδώ στοχοποίησε τους εκπαιδευτικούς. Και όχι μόνο τους στοχοποίησε. Για τους νέους συναδέλφους που γύρισαν όλη τη χώρα υπηρετώντας την εκπαίδευση έκανε αντισυνταγματικό στην ουσία αναδρομικό νόμο. Να τους περάσει πρώτα απ' τη μέγερη της αξιολόγησης και μετά λέει να τους μονιμοποιήσει, ενώ έχουν κλείσει τη διετία. Να σκορπίσει το φόβο.

Και έκανε και το άλλο το ωραίο. Εξαίρεσε τον κλάδο των εκπαιδευτικών από τις ρυθμίσεις για τις άδειες εγκυμοσύνης. Δήλωσε βέβαια και να ακουστεί και σε αυτή τη Συνέλευση, γιατί δεν ακούστηκε, ότι οι εκπαιδευτικοί στη χώρα τι είναι; Είναι πολλοί. Και αφού είναι πολλοί πρέπει να ελαττωθούν. Και πώς θα ελαττωθούν. Όπως είπα πριν με 25άρια τμήματα και με συγχωνεύσεις. Επειδή είμαι από μια περιοχή που έχουμε 70 προκάτ-κίβο και 56 υπόγεια, έρχεται να τα στοιβάξει σε όλα 25μαθητές/τριες. Και συνέβη και το εξής ωραίο: Σε τρία συστεγαζόμενα σχολεία με 118 εγγραφές πόσα τμήματα γίνονται, συνάδελφοι, με 118 εγγραφές στην πρώτη τάξη; Πόσα γίνονται; Με βάση αυτό τον Νόμο. Πέντε (5); Έλα όμως που κάνουν τέσσερα (4). Γιατί; Τα 18 παιδιά τα μεταφέρουν σε άλλα σχολεία.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, έχετε ευθύνη, έχετε ευθύνη και πειστεύω να είστε απ' αυτούς που δεν πανηγύρισαν τη νίκη του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας.

Για την ειδική αγωγή. Μα εδώ έβαλε στο συρτάρι εγκληματικά τμήματα ένταξης, προσέξτε, μόνο 43 απ' τα 350. Τι συζητάμε εδώ τώρα; Βέβαια δεν τόλμησε να καταργήσει μία κατάκτηση του κλάδου. Τη δίχρονη υποχρέωση του κράτους για φοίτηση στο νηπιαγωγείο, παρότι και η Νέα Δημοκρατία και άλλα κόμματα μια χαρά την είχαν καταψηφίσει στη Βουλή.

για την αναβάθμιση των μισθών. Όχι μόνο αναβάθμιση δεν έχει γίνει, αλλά συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Κατάφερε να φέρει την αγοραστική δύναμη των μισθωτών και των εκπαιδευτικών στην προκειμένη περίπτωση προτελευταία στην Ευρώπη. Προτελευταία. Και στην Ελλάδα καταγράφηκε το εξής: η μεγαλύτερη μείωση του πραγματικού εισοδήματος στο μείον 8,3%. Πρωτιά σε όλη την Ευρώπη!

Έβαλε βάση εισαγωγής και τράπεζα θεμάτων. Γιατί; Για να βάλει φραγμούς, ο ορισμός του ταξικού φραγμού. Αυτό έκανε. Για να δώσει τη μοναδική βάση, βάση για τα ιδιωτικά κολλέγια και τα πανεπιστήμια ποια; Την σσέπη των γονιών. Έχει εξαγγείλει και την επιλογή σχολείου για να τα κάνει παντελώς μπάχαλο. Τελείως. Δεν τους νοιάζει.

Όλα αυτά συνάδελφοι και συναδέλφισσες δεν πρέπει να τα αποσιωπούμε, έχουμε ευθύνη να μην τα παραβλέπουμε, διότι οι δάσκαλοι και οι δασκάλες, οι εκπαιδευτικοί, άντρες και γυναίκες, δεν είμαστε απλά υπάλληλοι. Πρέπει να διεκδικήσουμε τη θέση του λειτουργού εκπαιδευτικού. Ο ρόλος μας δεν να είμαστε σιωπηλοί σε όσα συμβαίνουν. Επειδή είμαστε δάσκαλοι πρέπει να είμαστε και κοινωνικοί -πολιτικοί αγωνιστές. Γι αυτό για την καταπάτηση του άρθρου 16 έπρεπε όλοι μαζί και καθένας ξεχωριστά να αντιδράσουμε πιο δυναμικά. Δυστυχώς πέρασε και αυτό από τη Ν.Δ.

Θα μπορούσα να αναφερθώ και σε άλλα, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αλλά θέλω να υπογραμμίσω κάτι. Και το λέω από καρδιάς. Και χωρίς ίχνος αντιπαράθεσης. Αν όσα ανέφερα δεν είναι μακριά απ' την πραγματικότητα, αρκεί να δηλώνουμε ότι είμαστε απέναντι στους αντεκπαιδευτικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας; Και να μην λέμε τίποτε, τίποτε για την ανατροπή και νομοθετικά σε επίπεδο διακυβέρνησης αυτής της πολιτικής; Δηλαδή πώς το ξεχνάτε αυτό; Πώς το ξεχνάτε; Και, τέλος πάντων, εδώ υπάρχουν παρατάξεις που τη λέξη ανατροπή -και πολύ καλά έκαναν- την είχαν αγαπημένη. Αλλά η ανατροπή θα μένει στο επίπεδο μόνο μη εφαρμογής των νόμων; Δεν θα πάει παραπέρα; Ανατροπή με κυβέρνηση τη Ν.Δ και τους νόμους της γίνεται;

Κατά τη γνώμη μας παιδαγωγική πράξη είναι να ηττηθεί και να ανατραπεί αυτή η κυβέρνηση, διότι όπως είπα πριν, μα ούτε μία σειρά δεν άλλαξαν από τους νόμους τους. Να πέσει αυτή η κυβέρνηση. Αυτός ο πολιτικός στόχος είναι ταυτόχρονα παιδαγωγική πράξη και πρέπει ένα τέτοιο μέτωπο να δημιουργηθεί, ξεκινώντας απ' αυτήν τη Συνέλευσή μας, την 93^η Συνέλευση. Και δεν πρέπει να μένουμε μόνο σε θέσεις άμυνας. Να μιλήσουμε πολιτικά για το τι συμβαίνει στην εκπαίδευση και στη χώρα.

Συνάδελφοι, ένα μέτωπο παιδαγωγικό και πολιτικό είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε, ένα μέτωπο ανατροπής συνολικά αυτής της πολιτικής. Αν δεν μπει αυτό ως κοινός παρονομαστής κατά τη γνώμη μου ξέρετε τι θα κάνουμε; Θα πανηγυρίζουμε για τις ηρωικές μας ήττες. Μπορεί να έχουμε ήττες, αλλά εμείς δεν είμαστε πρόθυμοι να τις συνηθίσουμε. Ο συνδικαλιστικός και εκπαιδευτικός μας αγώνας περνάει από την συνολικότερη ήττα της κυβέρνησης Ν.Δ.

ΕΥΘΥΜΗΣ ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΝΙΤΣΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι ένα θέμα το οποίο μπαίνει για πρώτη φορά απ' την Ομοσπονδία και πριν ξεκινήσω θέλω να κάνω δύο επισημάνσεις. Η πρώτη είναι ότι από όλους τους ομιλητές, από χθες που ξεκίνησε η διαδικασία, ακόμα και στην κριτική των πεπραγμένων, ακούστηκαν πάρα πολλά στοιχεία, προφανώς χωρίς να έχουν σκοπό ανάλογο, τα οποία συνθέτουν αυτό που λέμε "το παζλ της εργασιακής εξουθένωσης". Η πρώτη επισήμανση είναι αυτή και η δεύτερη είναι ότι παρόλο που θα προσπαθήσω και με αυτά τα στοιχεία, εκτός όλων των άλλων, να δώσω όσο πιο αντικειμενική εικόνα του προβλήματος, αυτό δεν σημαίνει ότι κινούμαστε σε πολιτικό κενό. Το αντίθετο. Η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλει το μοντέλο του νεοφιλελεύθερου σχολείου και αυτό παράγει πολύ συγκεκριμένα αποτελέσματα και για μαθητές αλλά και για εκπαιδευτικούς.

Στην ημερήσια, λοιπόν, διάταξη της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας συμπεριλαμβάνεται ως θέμα για πρώτη φορά η επαγγελματική εξουθένωση των εκπαιδευτικών.

Η ΔΟΕ διεξήγαγε έρευνα σε δείγμα άνω των 3 χιλιάδων εκπαιδευτικών, τα πρώτα αποτελέσματα της οποίας ανακοινώθηκαν στο Συνέδριο που πραγματοποιήθηκε φέτος τον Γενάρη σε συνεργασία με την Ομοσπονδία των συναδέλφων της Κύπρου στην Αλεξανδρούπολη. Παρενθετικά να πω από τώρα ότι συμφωνούμε με την εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου και τις προτάσεις που ακούστηκαν σ αυτή. Εισήγηση την οποία συνδιαμορφώσαμε.

Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό που η Ομοσπονδία μας αντιλήφθηκε αυτό που λέμε τον ελέφαντα στο δωμάτιο. Ένα φαινόμενο που σε άλλα κράτη, κυρίως αυτά που εφάρμοσαν αυστηρά νεοφιλελεύθερα προγράμματα στην εκπαίδευση, υφίσταται εδώ και καιρό με πολύ αρνητικές συνέπειες στους εκπαιδευτικούς και στην εκπαίδευση.

Η επαγγελματική εξουθένωση, παρά τις ποικίλες προσεγγίσεις της, χαρακτηρίζεται κατά κοινή ομολογία ως σύνδρομο. Ένα σύνδρομο που διακρίνεται πρώτον από εξάντληση- κόπωση η οποία είναι είτε φυσική, νοητική ή συναισθηματική και δεύτερο από ψυχική αποστασιοποίηση από την εργασία και από γνωστική και συναισθηματική δυσλειτουργία. Το βασικό δε χαρακτηριστικό της είναι ότι το άτομο παραιτείται από την προσπάθεια αντιμετώπισης της κόπωσης και αυτό ίσως να είναι ένα απ' τα πιο κρίσιμα σημεία που πρέπει ως εκπαιδευτικοί να μας απασχολήσει.

Τα τελευταία λοιπόν χρόνια γίνεται εντονότερο το ενδιαφέρον για τον ολόένα και περισσότερο αυξανόμενο αριθμό των εκπαιδευτικών που πλήττονται από στρες και επαγγελματική εξουθένωση, καθώς αποδεικνύεται ότι η διδασκαλία είναι επάγγελμα το οποίο χαρακτηρίζεται από υψηλά επίπεδα επαγγελματικής εξουθένωσης.

Μάλιστα η εργασιακή εξουθένωση σχετίζεται άμεσα με το στρες, με το άγχος. Στρες και εργασιακή εξουθένωση σχετίζονται επίσης με την καθημερινότητα των εκπαιδευτικών, όλα αυτά που αποτελούν το άμεσο περιβάλλον του σχολείου αλλά και το γενικό περιβάλλον, δηλαδή πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό μέσα στο οποίο υπάρχει και το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί.

Είναι δε πολύ κρίσιμο να δούμε την κοινωνική διάσταση της εξουθένωσης επειδή πολλές φορές δίνεται η αίσθηση πως όλη αυτή η συζήτηση αφορά μόνο άτομα και μεμονωμένα υποκείμενα. Δεν είναι όμως έτσι. Εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και ποιοτικές απαιτήσεις της εργασίας σχετίζονται σταθερά με την επαγγελματική εξουθένωση. Οι εκπαιδευτικοί έχουμε να αντιμετωπίσουμε μία αντεκπαιδευτική μεταρρύθμιση (αντιμεταρρύθμιση) απ' την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας, η οποία θέλει να μεταμορφώσει τα σχολεία μας από χώρους μόρφωσης, συνεργασίας, χαράς, δημιουργίας, σε στειρούς χώρους ανταγωνισμού και κατηγοριοποίησης, όπου θέλουν να επικρατήσει ο διοικητικός αυταρχισμός, ο γραφειοκρατικός έλεγχος, η θεσμική αδιαφορία και η απουσία υποστήριξης.

Οι εκπαιδευτικοί σήμερα καλούνται να διεκπεραιώσουν ένα τεράστιο όγκο γραφειοκρατικών διαδικασιών, ξένων προς το αντικείμενο σπουδών τους. Και απ' την έρευνα της Ομοσπονδίας, που είπαμε παραπάνω και που ανέφερε και η εισηγήτρια στη δική της τοποθέτηση, φαίνονται ότι επιβαρυντικοί παράγοντες στην εξουθένωση είναι η έλλειψη σεβασμού προς την εργασία μας, η έλλειψη αναγνώρισης της προσπάθειάς μας, καθώς και η μεγάλη πίεση από τους γονείς των μαθητών.

Στις μέρες μας, συνάδελφοι, η επιστημονική γνώση και η τεχνολογία του εκπαιδευτικού αμφισβητείται έντονα μέσω των social media από οποιονδήποτε και αυτό πλήττει ευθέως το επιστημονικό κύρος.

Επίσης, οι δύσκολες καταστάσεις που ανακύπτουν λόγω της συμπεριφοράς κάποιων μαθητών, που κατά κοινή ομολογία έχουν οξυνθεί, της εισόδου των οθονών στην εκπαιδευτική ζωή, τη διάσταση ανάμεσα στον πραγματικό και τον ψηφιακό κόσμο, τις δυσκολίες προσοχής, την ένταση των μαθησιακών δυσκολιών, των τάξεων με μεγάλο αριθμό μαθητών, αλλά και της πίεσης, λόγω του μεγάλου όγκου ύλης στο συγκεκριμένο χρόνο, στρώνουν το χαλί για την εξουθένωση των εκπαιδευτικών.

Ιδιαίτερα δε για το θέμα του χρόνου, υπάρχει μια αυξανόμενη τάση για έρευνες που το πραγματεύονται, οι οποίες καταλήγουν στην παραδοχή ότι ο επαγγελματικός χρόνος των εκπαιδευτικών, ο χρόνος δηλαδή που διατίθεται για την προετοιμασία, τον σχεδιασμό, τη διδασκαλία, τη διόρθωση, τον αναστοχασμό όλων όσων συμβαίνουν στην τάξη και στο σχολείο και τις απογευματινές επιμορφωτικές δράσεις πια, τείνει να σφετερίζεται τον προσωπικό χρόνο των εκπαιδευτικών, είτε μέσα στο σχολείο, είτε κατά τις ώρες που αυτοί δεν διδάσκουν.

Εδώ αν ήθελα να προκαλέσω λίγο την παράταξη της ΑΣΕ, θα έλεγα για το θέμα των απογευματινών εργασιών: συνάδελφοι της ΑΣΕ, θα έρθετε να υπερψηφίσετε,

επιτέλους, τα ενιαία κείμενα ώστε, εκτός όλων των άλλων, να μη φορτωθούν με επιπλέον δουλειά οι συνάδελφοι απ' τον Σεπτέμβριο;

Αλλά όμως για να είμαι δίκαιος, δεν μπορώ να απευθυνθώ μόνο στους συναδέλφους της ΑΣΕ αλλά και στους αγαπητούς συναδέλφους της ΔΗΣΥ και να τους καλέσω να ενταχθούν στην ανάγκη για κοινό μέτωπο ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων και να υπερψηφίσουν και αυτοί τα ενιαία κείμενα.

Δεν είναι προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων αυτή η πρόσκληση αλλά αναγκαιότητα και απαίτηση της μεγάλης πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών.

Μεγάλο στρες λοιπόν, επίσης, προκαλεί η αξιολόγηση. Οι συχνές αλλαγές της εκπαιδευτικής πολιτικής, αλλά και η ανασφάλεια για το εργασιακό μέλλον. Η σύνδεση δε της μονιμοποίησης με την αξιολόγηση, η άρση ουσιαστικά της μονιμότητας των εκπαιδευτικών, φαίνεται πως έχει διαρρήξει το αίσθημα της ασφάλειας της επαγγελματικής μας θέσης.

Ας μην ξεχνάμε ότι το 2013 επί Υπουργίας του σημερινού Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, 2,5 χιλιάδες εκπαιδευτικοί της τεχνικής εκπαίδευσης τέθηκαν εν μία νυκτί σε διαθεσιμότητα. Αν αυτά δεν συσσωρεύουν ανασφάλειες και στρες, τότε κάποιος ας αποδείξει το αντίθετο.

Ο ανεπαρκής μισθός, η φτωχοποίηση και η μισθολογική υποτίμηση των εκπαιδευτικών είναι πάρα πολύ σημαντικός στρεσογόνος παράγοντας. Η ίδια η έρευνα το αποδεικνύει.

Να σημειωθεί δε ότι οι Έλληνες εκπαιδευτικοί είναι απ' τους πιο χαμηλά αμειβόμενους ομολόγους τους στην Ευρώπη. Ο μισθός δεν επαρκεί για την κάλυψη ούτε των προσωπικών, πόσο μάλλον των οικογενειακών αναγκών, και σ' αυτό θα πρέπει να προστεθεί και το οξύ πρόβλημα της στέγης, ιδίως των αναπληρωτών. Και αναφέρω ιδιαίτερα στους αναπληρωτές και αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς επειδή βρίσκονται συνεχώς με μια βαλίτσα στο χέρι να περιφέρονται ανά την Ελλάδα.

Οι επικρατούσες συνθήκες στο σχολείο είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα. Ο θόρυβος, η παλαιότητα των σχολικών κτιρίων, η υποχρηματοδότηση, η έλλειψη δημόσιας στεγαστικής πολιτικής για τη σχολική στέγη, ιδιαίτερα μετά την κατάργηση του ΟΣΚ, και η έλλειψη ετοιμότητας να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα της κλιματικής κρίσης, ακόμη και τα πιο απλά και επαναλαμβανόμενα (καύσωνες, πλημμύρες, κτλ) αποτελούν την καθημερινότητά μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η επαγγελματική εξουθένωση έχει φανερό επιρροή στους εκπαιδευτικούς και μάλιστα είναι ανιχνεύσιμη και μετρήσιμη λόγω των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων και της έλλειψης εκπαιδευτικών. Στις Ηνωμένες δε Πολιτείες και στην Ευρώπη το επάγγελμα του εκπαιδευτικού παρουσιάζεται ως μη ελκυστικό και αναφέρεται ως ένα από τα παραδείγματα της περιστρεφόμενης πόρτας, όπου οι εκπαιδευτικοί μπαίνουν και σε ένα μικρό κύκλο αποχωρούν απ' το επάγγελμα.

Αλλά και στη χώρα μας συντελείται μια μεγάλη φυγή. Απ' το '10 μέχρι το '24 57 χιλιάδες συνάδελφοι έφυγαν

απ' το επτάγγελο και προσλήφθηκαν μόνο περίπου 25 χιλιάδες.

Φέτος πραγματοποιήθηκαν 52,5 χιλιάδες περίπου προσλήψεις αναπληρωτών. Και στις δυο βαθμίδες. Και εγκατέλειψαν περίπου το 5 με 7% αυτών, περίπου 2.700 εκπαιδευτικοί. Το 1/3 των εκπαιδευτικών είναι αναπληρωτές και μάλιστα πολλοί από αυτούς εργάζονται με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Και στην εκπαίδευση η κυβέρνηση Μητσοτάκη εφαρμόζει το ίδιο σύστημα με την υγεία, δηλαδή καλύπτει μέρος των αναγκών με προσωρινούς εργαζόμενους, αντί να καλύψει τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες με μόνιμο προσωπικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα πω ότι η εργασιακή εξουθένωση είναι παρούσα. Παρατηρώντας τους παράγοντες που οδηγούν στην επαγγελματική εξουθένωση μπορούμε να βρούμε και τους τρόπους αντιμετώπισης. Όμως οι ιθύνοντες χάραξης εκπαιδευτικής πολιτικής, η σημερινή κυβέρνηση με αυτή την ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική έχει τη βούληση να λάβει υπ' όψιν αυτά που οι Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες εντάσσουν στις διεκδικήσεις τους; Αν το έκαναν θα προσέφεραν χείρα βοήθειας για τη θωράκιση της υγείας των εκπαιδευτικών αλλά και για το καλό εν γένει της εκπαίδευσης.

Όμως τι μπορείς να περιμένεις από μία κυβέρνηση, απ' την κυβέρνηση Μητσοτάκη; Μια κυβέρνηση που με τις πολιτικές της φτωχοποιεί τα λαϊκά στρώματα, απαγορεύει στην ουσία τις απεργίες, κινδυνολογεί κάθε φορά που νιώθει στριμωγμένη, κατηγορεί όλους τους άλλους

για τη δική της αποτυχία, μια αποτυχία η οποία δεν είναι τίποτα άλλο από πολιτικές επιλογές. Με τους συνεχόμενους ανασχηματισμούς προσπαθεί να ρίξει στάχτη στα μάτια και να καλύψει επικοινωνιακά τις αντιλαϊκές πολιτικές της. Μια κυβέρνηση που μας σέρνει στις δικαστικές αίθουσες, κατηγορώντας μας για όλα τα δεινά της δημόσιας εκπαίδευσης, την ίδια στιγμή που κωφεύει για αυξήσεις στους μισθούς πείνας, που κάνει ότι δεν βλέπει τους εκπαιδευτικούς, όπως και τους εργαζόμενους στην υγεία, να μην μπορούν να βρουν σπίτι να μείνουν προκειμένου να υπηρετήσουν τη θέση στην οποία κλήθηκαν, που δημιουργεί κλίμα εκφοβισμού μέσα στα σχολεία και προσπαθεί να παγιώσει το διαίρει και βασιλεύει, προκειμένου να περάσει την πολιτική της κατηγοριοποίησης και της διάλυσης του δημόσιου σχολείου.

Απέναντι σε όλη αυτή την επίθεση, μία πρέπει να είναι η στόχευσή μας. Με τους αγώνες μας να εξουθενώσουμε εμείς την κυβέρνηση μέχρι την τελική της πτώση.

Κλείνοντας και επειδή δεν μ' αρέσει να αφήνω αιωρούνται αναπάντητα ερωτήματα προς την παράταξή μου, θα πω στον συνάδελφο Σπύρο Μαρίνη ο οποίος τα έθεσε, αλλά και στην ΑΣΕ, ότι οι θέσεις μας για τα ζητήματα που έβαλε είναι καταγεγραμμένες, ξεκάθαρες και διαυγείς. Η θέση όμως της παράταξής του για τα ενιαία κείμενα και για το αν θα πάρουν μέρος στις εκλογές των Υπηρεσιακών Συμβουλίων με το όποιο σύστημα, παρά τις διαφωνίες μας στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, είναι ξεκάθαρη; Όχι! Δεν είναι. Μέχρι το τέλος του Συνεδρίου τους καλούμε να απαντήσουν και επιτέλους να πάρουν θέση στη σωστή πλευρά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΡΑΤΚΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΣ»

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, στη χώρας μας τα τελευταία χρόνια έχει επικρατήσει η νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που βρίσκεται πάνω από τις ανάγκες των πολιτών, πλήττει τα εργασιακά δικαιώματα και τα δημόσια αγαθά, το κοινωνικό κράτος και όποια άλλη παροχή προβλέπεται για τους πολίτες.

Η κυβέρνηση εξυπηρετεί συγκεκριμένα ιδιωτικά - οικονομικά συμφέροντα και έχει καταστήσει τη χώρα πρωταθλήτρια στην ακρίβεια, με αποτέλεσμα οι μισθοί να μην φτάνουν ούτε για τις βασικές ανάγκες.

Στη δημόσια εκπαίδευση, η μείωση προσλήψεων στην παράλληλη στήριξη έφερε πάρα πολλά προβλήματα τη χρονιά που πέρασε στα σχολεία και στην παιδαγωγική διαδικασία.

Η κυβερνητική πολιτική της ιδιωτικοποίησης συνεχίζεται με την αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων των κολεγίων και με την πρόσφατη νομοθέτηση, εκτροπής του άρθρου 16 του Συντάγματος, για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Επιδιώκει τη σταδιακή απόσυρση του κράτους από την παροχή δημόσιας εκπαίδευσης με την

προσπάθεια εφαρμογής των νόμων για την αξιολόγηση, την κατηγοριοποίηση των σχολείων, την ατομική αξιολόγηση - κατάταξη των εκπαιδευτικών, με στόχο το φτηνό σχολείο, τη μετάθεση των ευθυνών στους εκπαιδευτικούς, τον έλεγχο και τη χειραγώγησή τους. Και όλα τα παραπάνω κάνοντας χρήση καταστολής και του αυταρχισμού μέσω δικαστικών προσφυγών.

Το εκπαιδευτικό κίνημα έδωσε και δίνει τη μάχη για το δημόσιο σχολείο με τη συλλογική αντίσταση απέναντι στην αξιολόγηση μη εφαρμογής του νόμου με όπλο τη θέση της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ για την αξιολόγηση, το οποίο όμως πολεμήθηκε από τα συστημικά ΜΜΕ και δυστυχώς και από κάποιες παρατάξεις που αδιαφορούν για το συμφέρον του κλάδου.

Βέβαια, μετά τις αλλεπάλληλες καταδικαστικές αποφάσεις από τα δικαστήρια τα οποία είναι ελεγχόμενα απ' την κυβέρνηση, συνδικαλιστές από κάποιες παρατάξεις, παραπλανώντας τους συναδέλφους και παίζοντας θεατρinισμούς, θέλησαν να παριστάνουν τους ήρωες και να δείξουν στους συναδέλφους ότι είναι περισσότερο αγωνιστές από τους υπόλοιπους! Ελπίζω ότι οι συνάδελφοι/ισσες θα διακρίνουν την υποκρισία τους.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε για μια Ομοσπονδία αναβαθμισμένη, με τεκμηριωμένες διεκδικήσεις, με εξωστρέφεια και με παρεμβάσεις στο

πολιτικό σύστημα, στην κυβέρνηση, στη Βουλή, στα κόμματα, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ελπίζουμε στο προσεχές μέλλον να μην χαθεί και αυτή η λιγοστή αξιοπρέπεια που έχουμε από τη δράση της ΔΟΕ.

Αγωνιζόμαστε για την υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών και των εργασιακών - επιστημονικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Για ένα τετράχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο, δημοκρατικό και ποιοτικό.

Αγωνιζόμαστε για αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού για τη δημόσια εκπαίδευση, για γενναίες οριζόντιες και πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών, που είναι οι χαμηλότεροι στην Ευρώπη. Θέλουμε επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, ξεπάγωμα του ΜΚ της διετίας '16 - '17 και ενίσχυση των νέων συναδέλφων. Θέλουμε διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και στη Γενική και στην Ειδική Εκπαίδευση σε όλες τις πραγματικές ανάγκες μέχρι το σημείο κάλυψης του 100% των συνταξιοδοτήσεων, με ένα δίκαιο σύστημα διορισμών χωρίς διαγωνισμό ΑΣΕΠ.

Αγωνιζόμαστε για την κατάργηση του νόμου Κεραμέως, ο οποίος αύξησε τον αριθμό μαθητών στα τμήματα. Επιδιώκουμε έως 20 μαθητές ανά τμήμα στα δημοτικά σχολεία και έως 15 στα νηπιαγωγεία, καθώς το δημογραφικό πρόβλημα είναι αυτό που θα κλείσει τμήματα και θα οδηγήσει σε συγχωνεύσεις σχολείων. Φυσικά βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης.

Ζητάμε εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών και των δασκάλων στα ολιγοθέσια σχολεία με αυτό των πολυθεσίων και αντίστοιχη πρόβλεψη μείωσης ωραρίου και μισθολογικής αναβάθμισης για τις αυξημένες υποχρεώσεις των προϊσταμένων στα νηπιαγωγεία και στα ολιγοθέσια.

Εξίσωση των δικαιωμάτων των συναδέλφων αναπληρωτών με τους μόνιμους και μέριμνα για τη σίτιση και τη στέγασή τους.

Να δοθεί, επιτέλους, ένα τέλος στον Γολγοθά των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων που πηγαίνουν μέχρι και σε 5 σχολεία με ίδρυση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων.

Θέλουμε σύγχρονα σχολικά κτίρια (πέφτουν ταβάνια, τοίχοι, πόρτες στα σχολεία) και κάλυψη του συνόλου των προβλημάτων της σχολικής στέγης. Τοποθέτηση κλιματισμού σε όλα τα σχολεία, όλες οι δημόσιες υπηρεσίες έχουν κλιματισμό εκτός από τις σχολικές μονάδες.

Εκσυγχρονισμό των υποδομών με ψηφιακά εργαλεία και παροχή δωρεάν και γρήγορου internet.

Ίδρυση νέων οργανικών θέσεων στις αυξημένες ανάγκες της ειδικής αγωγής στα ειδικά σχολεία και στα τμήματα ένταξης και ίδρυση οργανικών θέσεων παράλληλης στα τυπικά σχολεία.

Θεσμικό πλαίσιο προστασίας των εκπαιδευτικών από την παρεμβατικότητα και τις επιθέσεις των γονέων, καθώς βλέπουμε σε όλη την επικράτεια αλλά και τοπικά στους Νομούς μας να έχει εκτροχιαστεί η κατάσταση.

Αναβάθμιση της ενισχυτικής διδασκαλίας.

Αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου των υπηρεσιακών μεταβολών και να σταματήσει επιτέλους η εργασιακή εξουθένωση των εκπαιδευτικών με την ατελείωτη γραφειοκρατία, ειδικά οι προϊσταμένες των νηπιαγωγείων εργάζονται από το πρωί μέχρι το μεσημέρι στις σχολικές τους μονάδες και από το μεσημέρι μέχρι τις 12 το βράδυ εργάζονται από το σπίτι τους για να διεκπεραιώσουν τα διοικητικά τους καθήκοντα.

ΒΛΑΣΗΣ ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

— α ήθελα να ασχοληθώ με το θέμα εις βάθος γιατί θεωρώ ότι οι δάσκαλοι πάντα πρέπει να διερευνούμε όλα τα ζητήματα από τον πυρήνα τους, ο οποίος πυρήνας αποτελείται σε έναν μεγάλο βαθμό από τους αναπληρωτές, όπως είμαι κι εγώ, τους οποίους εκπροσωπώ σήμερα στην 93^η Γ.Σ της ΔΟΕ. Βεβαίως και οι νεοδιόριστοι, βεβαίως και οι μόνιμοι αντιμετωπίζουν προβλήματα εξίσου αλλά τα προβλήματα των αναπληρωτών σε συνδυασμό με την αβεβαιότητα που τους συνοδεύει χρήζουν άμεσης επίλυσης.

Μου έκανε μεγάλη εντύπωση όταν στις εκλογές του Μαΐου συνάδελφος και προσωπική φίλη, μου απευθύνθηκε λέγοντάς μου ότι ενώ πέρσι που ήμασταν μαζί σε σχολική μονάδα ήταν ενάντια στην αξιολόγηση, φέτος, μετά λύπης της μου ανέφερε ότι «Ξέρεις κάτι, Βλάσση, δυστυχώς προχωράω στην αξιολόγηση». Έπεσα από τα σύννεφα. Όταν τη ρώτησα: γιατί (;), η απάντηση που έλαβα ήταν η εξής «Δε νιώθω αξιοπιστία προς τη ΔΟΕ, δε νιώθω ότι με καλύπτει». Αυτό συνάδελφοι πρέπει να μας κάνει όλους να διερωτηθούμε κατά πόσον εμπνέουμε εμπιστοσύνη ως ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο στους νεοδιόριστους, στους αναπληρωτές, σε όλους.

Χρειαζόμαστε έμπρακτες λύσεις και στήριξη σε όλους αυτούς που την έχουν ανάγκη. Αυτή τη στιγμή σας μιλάω ως ένας εκ των χιλιάδων απολυμένων αναπληρωτών που εδώ και 5-6 μέρες βρισκόμαστε στην αστάθεια και στην αβεβαιότητα και δεν γνωρίζουμε αν θα προσληφθούμε και πότε. Και όταν προσλαμβάνομαστε τον Αύγουστο, αν είμαστε τυχεροί από την πρώτη φάση, πότε γίνεται αυτό; Προς τα τέλη του Αυγούστου και μαθαίνουμε τη σχολική μας μονάδα 2 και 3 μέρες πριν. Φτάνουμε στο σημείο να έχουμε αναπληρωτές στα Χανιά κυρίως, αλλά και σε όλη την Κρήτη και στη νησιωτική Ελλάδα όπου οι συνάδελφοι μπορούν να επιβεβαιώσουν τι πρόκειται να αντιμετωπίσουν. Πρέπει να βρουν σπίτι μέσα σε λίγες μέρες άνθρωποι που έχουν έρθει απ' όλη την Ελλάδα στα Χανιά και να βρουν κατοικία, στην οποία κατοικία θα δώσουνε πάνω από το 40% του μισθού τους, ίσως και πάνω από το 50%, και όχι μόνο αυτό, θα μπουκνέ στο σπίτι από 1 του Οκτώβρη, που τελειώνει η τουριστική σεζόν και θα φύγουνε 1 του Ιουνίου, γιατί ξεκινάει η επόμενη. Και θα κοιμούνται σε σκηνές, σε ξενοδοχεία ή ακόμα και στο αμάξι τους μέχρι τη λήξη του σχολικού έτους.

Οπότε ένα βασικό πρόβλημα που πρέπει να λύσουμε πέρα από τα θεωρητικά, που και αυτά βέβαια έχουν αξία, είναι αυτό της στέγασης. Δε γίνεται στη στέγη, η οποία αποτελεί ένα κοινωνικό αγαθό και είναι δικαίωμα για κάθε πολίτη τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας όσο και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, να αφήνουμε το θέμα αυτό να οξύνεται και να μην δίνουμε λύσεις.

Η δραματική αύξηση των ενοικίων, η διεύρυνση κα-

τοικών βραχυχρόνιας μίσθωσης, σε συνδυασμό με τους χαμηλούς μισθούς των εργαζομένων, και την παντελή έλλειψη εθνικής πολιτικής, με ευθύνη των κυβερνήσεων διαχρονικά, έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο χιλιάδες εργαζομένους, οικογένειες, νέες και νέους ανθρώπους.

Ορισμένα στοιχεία ενδεικτικά για να μιλάμε και με αριθμούς, μας λένε ότι το ποσοστό των νέων που μένει με τους γονείς του έχει εκτιναχθεί στο ποσοστό του 73% από το 58% που ήταν το 2008 και τοποθετεί τη χώρα μας στη δεύτερη χειρότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση πίσω μόνο από την Κροατία. Την τελευταία πενταετία ειδικά η αύξηση των ενοικίων ήταν 50%. Και επίσης στο 72% των ενοικιαστών, αυτό που προείπα, δίνουνε το 40% του μισθού τους τουλάχιστον. Ειδικά στα Χανιά σας λέω εκ πείρας και έχοντας συζητήσει με συναδέλφους, πληρώνουν πάνω από το μισό μισθό τους στα ενοίκια. Νεοδιόριστος συνάδελφος που παίρνει κάτω από 900 ευρώ καλείται να πληρώσει για ενοίκιο 500 ευρώ για 9 μήνες. Είναι αυτές συνθήκες διαβίωσης; Ρητορικό το ερώτημα.

Στον κλάδο μας το ζήτημα της στέγης απασχολεί κάθε χρόνο χιλιάδες συναδέλφους και πρέπει να βρεθεί άμεσα λύση. Συνάδελφοι που προσλαμβάνονται αναπληρωτές, διορίζονται μόνιμοι ή μετατίθενται σε μια περιοχή, βρίσκονται αντιμέτωποι με την δοκιμασία της εύρεσης στέγης η οποία είναι αδύνατη λόγω υπέρογκων τιμών και κάποιες φορές και έλλειψης κατοικιών.

Εμείς ως Δίκτυο καταθέτουμε ψήφισμα και προτείνουμε: την ανάληψη πρωτοβουλιών παρέμβασης σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ και την ΑΔΕΔΥ προς την κυβέρνηση, Δήμους και περιοχές, με έντονο πρόβλημα στην εύρεση και το κόστος κατοικίας όπως είναι καθολικά η νησιωτική Ελλάδα. Επίσης, την πρόθεση καμπάνιας για καθολικό δικαίωμα στη στέγη ως κοινωνικό αγαθό και τη λήψη μέτρων απ' την κυβέρνηση. Επιδότηση ενοικίου σε εκπαιδευτικούς στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, δημιουργία κατοικιών για τους εκπαιδευτικούς σε νησιωτικές περιοχές και τέλος στους μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που υπηρετούν σε νησιωτικές και ορεινές περιοχές και Δήμους μέχρι 30.000 κατοίκους, να θεσπίζεται η υποχρέωση της πολιτείας με συναρμόδιους το ΥΠΑΙΘ και τον ΟΤΑ για την εξασφάλιση κατοικίας με τον προσφορότερο τρόπο. Ένα θέμα το οποίο θα απασχολήσει πάρα πολύ.

Κλείνοντας, θα ήθελα να παρακαλέσω όλους τους συναδέλφους που οι περισσότεροι μπαίνουν σε τάξεις, καθαρά προσωπικό αυτό, να σκεφτείτε όλοι πως λέμε διαρκώς στους μαθητές μας να σεβόμαστε τον διπλανό μας, να κάνουμε ησυχία, να μην διακόπτουμε ενώ εμείς οι ίδιοι είμαστε συμπεριφορικά χειρότεροι από τα δωδεκάχρονα.

ΗΛΙΑΣ ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΒΑΣ

—α αναφερθώ σε ένα ζήτημα όχι τόσο συνδικαλιστικό, αλλά για μένα συνδικαλιστικό και αφορά την καθημερινότητά μας και την ασφάλειά μας. Αφορά τη σχολική στέγη. Μπορεί στο αρκτικόλεξο της Ομοσπονδίας μας να μην υπάρχει μέσα το Λ, των Λειτουργιών, που έχουν οι ΕΛΜΕ και η ΟΛΜΕ, θεωρώ όμως τόσο εμείς όσο και η κοινωνία είναι πεπεισμένη ότι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ασκούμε λειτουργήματα. Με βάση αυτόν τον συλλογισμό μου πιστεύω ότι ως ΔΟΕ είμαστε υποχρεωμένοι, πέρα από τα συντεχνιακά, τα οικονομικά και λοιπά αιτήματά μας, να έχουμε ψηλά στην ατζέντα των διεκδικήσεών μας τη σχολική στέγη.

Ακόμα και πριν την έναρξη της οικονομικής κρίσης το κτιριακό πρόβλημα ήταν μεγάλο. Το 2013 ο ΟΣΚ μετατράπηκε σε ΚΤΥΠ, σε Ανώνυμη Εταιρεία, και ουσιαστικά σταμάτησαν να φτιάχνονται νέα κτίρια. Νέα σχολεία. Κάποια σχολεία που ξεκίνησαν μέσω ΣΔΙΤ σταμάτησαν. Έγινε αναστολή της ανέγερσης γιατί οι επιχειρηματίες έκριναν ότι δεν θα έχουν τη μέγιστη κερδοφορία που επιθυμούσαν.

Θυμηθείτε πόσο καιρό έχουμε να δούμε εγκαίρως σχολείου. Ενώ υπάρχουν δημόσια έργα που εγκαινιάζονται 2 και 3 φορές ή ακόμη χειρότερα που εγκαινιάζονται χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί, τα σχολικά συγκροτήματα είναι ένα είδος υπό εξαφάνιση. Υπάρχει τεράστια περικοπή χρημάτων που διατίθενται από τον κρατικό προϋπολογισμό, τόσο για ανέγερση σχολικών μονάδων, όσο και για την υλικοτεχνική στήριξη των υπαρχόντων.

Θα θυμάστε πέρυσι και πρόπερσι που έγιναν προσλήψεις αναπληρωτών μέσω του ΠΔΕ, του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που επειδή δεν είχαν χρήματα

στον προϋπολογισμό τα έκοψαν από τα κτίρια τα σχολικά.

Αυτό βέβαια έχει να κάνει και συνδέεται και με την άρνηση στο αίτημά μας για τη μείωση της αναλογίας εκπαιδευτικού προς μαθητή, 1 προς 25 που είναι σήμερα σε 1 προς 20 ή 1 προς 15. Σε ποιες αίθουσες θα λειτουργήσουν τα νέα τμήματα αφού το πρόγραμμα της σχολικής στέγης έχει σταματήσει; Στα ήδη γερασμένα σχολεία που εργαζόμαστε συχνά-πυκνά πέφτουν σοβάδες, τοίχοι και πόρτες. Η συντήρησή τους είναι πλημμυλής. Όταν γίνεται ένας σεισμός ή μία πλημμύρα πρώτα πέφτουν τα σχολεία, πρώτα τα σχολεία πλημμυρίζουν. Βλέπετε πολλά από αυτά έχουν γίνει με πολεοδομικές παρανομίες γιατί βγήκαν ειδικές άδειες για λόγους δημόσιου συμφέροντος χωρίς αντισεισμικούς κανονισμούς, με τεράστιο περιβαλλοντικό αποτύπωμα, με παρωχημένη αισθητική. Και σ' αυτά τα σχολεία, συνάδελφοι, περνάμε τη μισή μας ζωή.

Ας μην μιλήσουμε για τα νοικιασμένα κτίρια και τις μηδενικές προδιαγραφές τους. Καλώς το Υπουργείο περηφανεύεται για τη ρομποτική στα σχολεία και τα αγγλικά στο νηπιαγωγείο. Κάκιστο όμως να αρνείται να αυξήσει τη χρηματοδότηση για την ασφάλεια της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Τα τελευταία 30 χρόνια στην περιοχή της Θήβας όπου εργαζόμαι κανένα σχολείο δεν ανεγέρθηκε ούτε αντικαταστάθηκε. Οι όποιες προσπάθειες έγιναν ακόμη και για δύο αίθουσες προκάτ ενός νηπιαγωγείου βρήκαν εμπόδια και τοίχους. Η εμπλοκή μου με τα αυτοδιοικητικά με δίδαξε ότι η κοροϊδία και σ' αυτό το ζήτημα πάει σύννεφο. Όταν αυξηθεί η πίεση ο Δήμαρχος με τον Περιφερειάρχη υπογράφουν μια προγραμματική σύμβαση για ανέγερση σχολείου, βγάζουν φωτογραφίες, βγάζουν σχετικό δελτίο τύπου, χωρίς να υπάρχει η εξασφαλισμέ-

νη χρηματοδότηση. Το έργο φυσικά απεντάσσεται και μένουμε στα ίδια.

Ως πολίτες, ως εργαζόμενοι και ως συνδικαλιστές οφείλουμε να απαιτούμε κεντρικά και περιφερειακά περισσότερα κονδύλια για συντηρήσεις των σχολείων, πριν γίνουμε θύματα και θέαμα στις ειδήσεις των 8. Ας απαιτήσουμε άμεσα κλιματιστικά στο σύνολο ή σε μέρος των σχολικών μονάδων. Είδατε τι ζήσαμε το τελευταίο διάστημα με τον καύσωνα που προέκυψε. Ζήσαμε λειτουργία ολοήμερου στις 3 το μεσημέρι, με 40 βαθμούς Κελσίου στην Κεντρική Ελλάδα. Η κλιματική αλλαγή ήρθε για να μείνει και οφείλουμε να εξασφαλίσουμε σε εμάς και τους μαθητές ανθρώπινες συνθήκες εργασίας.

Σε όλα αυτά τα θέματα η Ομοσπονδία μας δεν έχει εμπλακεί όσο θα έπρεπε. Ελάχιστα και τοπικά θα έλεγα. Η σχολική στέγη αφορά όλη την κοινωνία και εύκολα θα μπορούσε να έχει συμπαραστάτη μας ιδιαίτερα το γονεϊκό κίνημα που τόσο το αναφέρουμε στις προεκλογικές μας και απεργιακές μας διακηρύξεις αλλά που τόσο απουσιάζει από αυτές.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Πριν ξεδιπλώσω τις σκέψεις μου και πω αυτά που θέλω να πω, νομίζω ότι είναι χρήσιμο να ξεκινήσουμε με τη μεγάλη εικόνα και με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία.

Στη μεγάλη εικόνα λοιπόν δεσπόζουν 3 σημαντικά θέματα.

Το πρώτο είναι η ακρίβεια που είναι θηλιά στον λαϊκό πλέον τα τελευταία 2 χρόνια για τα ελληνικά νοικοκυριά, ανατιμήσεις των προϊόντων, των βασικών προϊόντων διατροφής, ανατιμήσεις στο ρεύμα, στο φυσικό αέριο και ούτω καθεξής.

Το δεύτερο μεγάλο θέμα προφανώς είναι το στεγαστικό πρόβλημα, το οποίο αγγίζει πλέον και τους νέους αλλά αγγίζει και όλες τις οικογένειες, ένα πρόβλημα που με ευθύνη της σημερινής κυβέρνησης γιγαντώθηκε καθώς δεν υπάρχει πλαφόν ούτε και στις τιμές των ενοικίων, αλλά δεν υπάρχει και πλαφόν στις ανατιμήσεις στις πωλήσεις των διαμερισμάτων ή των μονοκατοικιών ανά τετραγωνικό μέτρο και ανά περιοχή.

Αυτά λοιπόν δημιούργησαν ένα εκρηκτικό μείγμα στη σημερινή πραγματικότητα.

Τα 2 προβλήματα δεν αφήνουν ανέγγιχτα και τα νοικοκυριά των Ελλήνων εκπαιδευτικών, όπου και αν αυτά βρίσκονται, πολύ περισσότερο τους νέους που καλούνται σήμερα, είτε πρωτοδιορίζονται σε νησιωτικές περιοχές, είτε στην Αττική - στο λεκανοπέδιο της Αττικής, να βρουν μία κατοικία η οποία στα νησιά, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που έχω στα χέρια μου από την ΑΔΕΔΥ, κυμαίνεται από 450 ως 500 ευρώ, στη δε Αττική πολύ περισσότερο.

Χρειάζεται να εκπονηθεί ένα μεγάλο σχέδιο δημιουργίας νέων σχολικών κτιρίων με ταυτόχρονη ανάπλαση από την αρχή των υπαρχόντων με σύγχρονο σχεδιασμό που θα ενσωματώνει και θα αξιοποιεί τις σύγχρονες περιβαλλοντικές, παιδαγωγικές και αισθητικές αντιλήψεις. Τα είδαμε τα μερεμέτια, απέτυχαν. Χρειάζεται κεντρική χρηματοδότηση.

Να γίνει η σχολική στέγη κεντρική προτεραιότητα με τον επίμονο αγώνα όλων και ημών των εκπαιδευτικών.

Χρειάζεται ένας Οργανισμός -κεντρικός, κρατικός, τεχνικός- που θα κάνει ο ίδιος τις μελέτες, τη δημοπράτηση, την επίβλεψη της κατασκευής, τον εξοπλισμό. Αυτός ο φορέας θα εκφράζει και την ευθύνη του κράτους για παροχή δημόσιων, δωρεάν, σύγχρονων και ασφαλών σχολικών κτιρίων.

Σε αυτόν τον φορέα να υπάρχει και η δική μας παρουσία και συμβολή με αιτιολογημένες, ιεραρχημένες και κοστολογημένες προτάσεις για το κτιριακό πρόβλημα των σχολείων της Α/θμιας Εκπαίδευσης.

Χαρακτηριστική είναι η συνομιλία που 'χα πρόσφατα με έναν Τρικαλινό συμπολίτη μου ο οποίος μου είπε, ο γιος του είναι συνάδελφος και νοικιάζει στην Αττική διαμέρισμα της τάξης των 550 ευρώ και μου είπε χαρακτηριστικά ότι εάν εγώ δεν έβαζα πλάτη, πώς θα τα 'βγαζε το παιδί μου πέρα; Και το λέω αυτό γιατί, πάλι με τα επίσημα στοιχεία της ΑΔΕΔΥ, ο νεοδιόριστος συνάδελφος τα πρώτα 2 χρόνια έχει καθαρό εισόδημα της τάξης των 734 ευρώ.

Είναι λογικό λοιπόν ότι με τη σημερινή ζοφερή οικονομική πραγματικότητα δύσκολα μπορεί να ανταπεξέλθει κάποιος εκπαιδευτικός και πόσο μάλλον όταν είναι νεοδιοριζόμενος και όταν οι μισθοί είναι τόσο χαμηλοί σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καμία λοιπόν αναπροσαρμογή στους μισθούς δεν πραγματοποιήθηκε τον τελευταίο καιρό και η αύξηση που δόθηκε τελευταία από την κυβέρνηση είναι μεσοσταθμικά 1,50 περίπου ευρώ μηνιαίως.

Συνεπώς, βάζοντας όλα αυτά στο κάδρο, ξεκινάω με την ακρίβεια ότι είναι το βασικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν και οι Έλληνες συνάδελφοι ανά τη χώρα.

Τρίτο και βασικό κομμάτι στη μεγάλη εικόνα είναι η ασφάλεια και η εγκληματικότητα. Προφανώς όταν τα εισοδήματα είναι μικρά και όταν βέβαια υπάρχουν οι ελαστικές μορφές εργασίας που προβλέπονται μέσα από τον Νόμο Χατζηδάκη, όταν η ανεργία μαστίζει με διψήφιο αριθμό, προφανώς και θα οργιάζει και η εγκληματικότητα και η ασφάλεια δεν είναι πάντα δεδομένη σε μία κοινωνία. Αυτά δεν τα λέω εγώ, τα λένε μεγάλοι εγκληματολόγοι επιστήμονες που έχουν αναλύσει το θέμα σε όλες τις πτυχές.

Δεν είμαι όμως εδώ εγώ τώρα για να μιλήσω μόνο γι'

αυτά τα τρία μεγάλα θέματα. Κωδικοποίησα κάποια πράγματα και πάω στο προκείμενο.

Σε σχέση με την Ειδική Αγωγή, έγκριση αιτημάτων σχολικών μονάδων στα Τμήματα Ένταξης. Έχουμε πολλά αιτήματα. Μόλις χθες πληροφορήθηκα σε μία κουβέντα με έναν φίλο μέλος του Δικτύου και φαντάζομαι ότι είναι και η πραγματικότητα, ότι τα αιτήματα αυτή τη σχολική χρονιά που έχει το Υπουργείο για νέα Τμήματα Ένταξης είναι περίπου 340 εκ των οποίων μόλις τα 40 έχουν ικανοποιηθεί.

Καταλαβαίνετε λοιπόν πώς αντιλαμβάνεται το σημερινό κράτος την περιβόητη συμπερίληψη, όταν από την αναγκαιότητα των 340 περίπου αιτημάτων για έγκριση νέων Τμημάτων Ένταξης εγκρίνει μόλις τα 40.

Χαρακτηριστικά στον Νομό Τρικάλων από όπου προέρχομαι και έχω χρέος να το μεταφέρω: υπάρχουν 2 σχολικές μονάδες τουλάχιστον με 7 μαθητές οι οποίοι αιτούνται την έγκριση Τμήματος Ένταξης εδώ και 3-4 χρόνια, είναι το Δημοτικό Σχολείο Πηγής και του Ριζώματος και αυτή η έγκριση δεν έχει έρθει ακόμη. Μιλώ για μαθητές με διαγνώσεις που θα μπορούσαν σήμερα να έχουν την υποστήριξη εκπαιδευτικού ΠΕ 71.

Σε σχέση με την παράλληλη στήριξη ζούμε το θέατρο του παραλόγου καθώς το ακούσαμε και δια στόματος της Υπουργού Εργασίας, ότι μία παράλληλη στήριξη για 4 μαθητές πλέον, ενώ ο Νόμος είναι μία παράλληλη στήριξη για κάθε μαθητή ή μαθήτρια με διάγνωση.

Σε σχέση με την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση, δεν πρέπει να παραλείψουμε εδώ σε αυτή την αίθουσα να θυμηθούμε ότι τα τελευταία 3 χρόνια εφαρμόζεται με απόλυτη επιτυχία η ανάρτηση των ενιαίων κειμέ-

νων στις σχολικές μονάδες. Έχουμε λοιπόν στην Αττική πολύ μεγάλη συμμετοχή σ' αυτό, αλλά και στον Νομό Τρικάλων και σε περιφερειακούς Νομούς έχουμε μεγάλη συμμετοχή σε σχέση με τα ενιαία κείμενα.

Εδώ θα πρέπει να τονίσω τη συμβολή του Αυτόνομου Δικτύου σε ό,τι αφορά τη σύσταση των ενιαίων κειμένων μαζί με τις μισές Παρεμβάσεις που βοήθησαν σ' αυτό και τις ψήφους της ΔΑΚΕ που αυτά ψηφίστηκαν και εφαρμόζονται με επιτυχία τα τελευταία 3 χρόνια.

Εκείνο που θα πρέπει να απασχολήσει και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας είναι η πλατφόρμα κατά του σχολικού εκφοβισμού. Ανοίγει πλέον μία κερκόπορτα, επιτρέψτε μου να την ονομάσω έτσι, που πέρα από τους πανηγυρισμούς του Υπουργείου δεν θα προσφέρει τίποτα σε ό,τι αφορά...

την αντιμετώπιση του σχολικού εκφοβισμού, καθώς ανοίγει διάπλατα μία αντιπαράθεση μεταξύ των εκπαιδευτικών και τους γονείς και οι εκπαιδευτικοί είναι απροστάτευτοι.

Και κλείνω σε σχέση με την αναγκαιότητα των νέων οργανικών θέσεων που πρέπει να προκύψουν σε ειδικότητες όπως: Γερμανικών, Θεατρολόγων και ούτω καθεξής, αλλά και την άρση των αδικιών που υπάρχουν σε βάρος των αναπληρωτών σε ό,τι αφορά τους πίνακες του ΑΣΕΠ αλλά και την εξίσωση των δικαιωμάτων που 'ναι πλέον απολύτως αναγκαίο μεταξύ αναπληρωτών και μόνιμων εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις άδειές τους.

Θα μπορούσα και άλλα να πω αλλά για να μην καταχραστώ τον χρόνο και των υπολοίπων ομιλητών, ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας και καλές εργασίες.

ΜΑΘΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σε κάθε περίπτωση θεωρώ ότι οι συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών αποτελούν και συνθήκες μάθησης των μαθητών μας. Με δεδομένο ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των εκπαιδευτικών είναι πάνω από 50 ετών, τα εργασιακά ζητήματα πρέπει να είναι κυρίαρχα στα αιτήματά μας. Οι εκπαιδευτικοί μεγάλης ηλικίας με πολλά χρόνια υπηρεσίας και με μετακινήσεις μέχρι και σε 5 σχολεία είναι αυτοί που απειλούνται περισσότερο από το σύνδρομο επαγγελματικής εξουθένωσης και θεωρείται βέβαιο ότι η αύξηση της μέσης ηλικίας των εκπαιδευτικών θα αυξήσει το ποσοστό όσων πάσχουν από το παραπάνω σύνδρομο και άρα θα μειώσει τις αντοχές τους με προφανείς συνέπειες στην αποτελεσματικότητα του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου.

Από την άλλη πλευρά, έχουμε τη μεγάλη μείωση του μαθητικού πληθυσμού, απότοκο του δημογραφικού προβλήματος που αντιμετωπίζει τα τελευταία χρόνια η χώρα μας, κάτι που τουλάχιστον στο δικό μας μέρος, στην Πρέβεζα, φάνηκε πολύ έντονα στις φετινές εγγραφές στην Α τάξη, οι οποίες σε 2 μόνο από τα 9 πολυθέσια της πόλης ξεπέρασαν μετά βίας τους 25 μαθητές, οι εγγραφές έφτασαν στις 26 και έδωσαν έτσι το δικαίωμα στις σχολικές μονάδες να κάνουν το σχετικό αίτημα για χωρισμό της Α τάξης σε 2 τμήματα, που δεν γνωρίζουμε ακόμα αν ικανοποιηθεί, αφού απαιτείται για να γίνουν αποδεκτά θετική εισήγηση της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας και σχετική απόφαση της Περιφερειακής Διεύθυνσης.

Και ενώ λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε όλο αυτό το τοπίο, πριν λίγες μέρες έγιναν γνωστά κάποια ας πούμε ερωτήματα και πιέσεις του Υπουργείου Οικονομικών προς το Υπουργείο Παιδείας ή έτσι τουλάχιστον θέλουν να φαίνεται προς τα έξω, γιατί δεν παρατηρείται μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού ανάλογη ή σχετικά ανάλογη με την ελάττωση του μαθητικού πληθυσμού. Οι πιέσεις αυτές φαίνεται να μεταφέρονται στους Διευθυντές και στις Διευθύντριες Εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα να υπάρχουν εκ μέρους κάποιων εξ αυτών οδηγίες, όπως μας μετέφεραν και χθεσινός ομιλητής, για συνενώσεις τμημάτων ή διάχυση των μαθητών της φετινής Α τάξης σε όμορα σχολεία όταν ο αριθμός τους είναι από 26 έως 29 και υπάρχει αίτημα χωρισμού της τάξης σε 2 τμήματα.

Αδήριτη ανάγκη, λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, που να σημειώσουμε εδώ ότι αυξήθηκε εν μέσω πανδημίας από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όχι μόνο για παιδαγωγικούς λόγους αλλά και για λόγους επαγγελματικής επιβίωσης των εκπαιδευτικών και βέβαια η περαιτέρω μείωση του διδακτικού μας ωραρίου που δεν είναι δυνατόν η μείωση αυτή να σταματάει στα 20 χρόνια υπηρεσίας όταν για να συνταξιοδοτηθεί κάποιος σήμερα χρειάζονται απαραίτητα 40 χρόνια υπηρεσίας

και φυσικό είναι οι δυνάμεις μας και οι αντοχές μας να μειώνονται με το πέρασμα των χρόνων.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται από την Ομοσπονδία και πρέπει να δοθεί στην ανισότητα που επικρατεί ως προς το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων σχολείων και κυρίως των νηπιαγωγείων, το 96% των οποίων υπάγονται σε αυτή την κατηγορία, αφού ο θεσμοθετημένος τρόπος λειτουργίας και δόμησης του προγράμματός τους δεν επιτρέπει τη μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σ' αυτά, όπως γίνεται στα πολυθέσια δημοτικά σχολεία, από 4θέσια και άνω. Οι Προϊστάμενοι / Προϊστάμενες μάλιστα των ολιγοθέσιων δημοτικών και νηπιαγωγείων, που αποτελούν τη συντριπτική πλειονότητα όπως ανέφερα και παραπάνω των νηπιαγωγείων της χώρας, έχουν πλήρως διδακτικό ωράριο, όντας παράλληλα αναγκασμένοι και αναγκασμένες να ασκούν διοικητικά καθήκοντα και μάλιστα στην περίπτωση των νηπιαγωγείων χωρίς διαλείμματα ή διδακτικό κενό, αφού όλο το διάστημα από την πρωινή υποδοχή ως την αποχώρηση των νηπίων οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί απασχολούνται πλήρως επιβλέποντας και καθοδηγώντας τα νήπια, χωρίς να μπορούν να κάνουν κάτι άλλο.

Και ενώ, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτή είναι η πραγματικότητα στα νηπιαγωγεία, η ανισότητα σε σχέση με τα δημοτικά εντείνεται αφού κατά την πρωινή λειτουργία των σχολικών μονάδων εμφανίζονται να πραγματοποιούνται 6 διδακτικές ώρες στα δημοτικά, ενώ 5 αντίστοιχα στα νηπιαγωγεία.

Θα πρέπει, λοιπόν, για να αποκατασταθούν οι αδικίες και οι ανισότητες που επικρατούν ως προς το διδακτικό ωράριο στον χώρο της εκπαίδευσης, αλλά και για να υπερασπιστούμε τα εργασιακά μας δικαιώματα, να διεκδικήσουμε δυναμικά και να πετύχουμε: εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών και των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα ολιγοθέσια σχολεία ίσο με αυτό των πολυθεσίων και αντίστοιχη πρόβλεψη για τις αυξημένες υποχρεώσεις των Προϊσταμένων στα νηπιαγωγεία και στα ολιγοθέσια σχολεία, αλλά και περαιτέρω μείωση του διδακτικού μας ωραρίου μετά τα 20 χρόνια, 1 ώρα για κάθε 5 χρόνια υπηρεσίας, με απώτερο στόχο να φτάσουμε εκεί που λέει το σύνθημα, δηλαδή στην εξίσωση του ωραρίου μας με αυτό της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Με ενδιάμεσο στάδιο τα μέτρα που προτείνει η Ομοσπονδία στην εισήγησή της με μια διαφοροποίηση και μια προσθήκη που θέλουμε να βάλουμε, τις οποίες και θα καταθέσω στον εισηγητή του απερχόμενου Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Πιο συγκεκριμένα η διαφοροποίηση έχει να κάνει με την «Τοποθέτηση ενός / μιας επιπλέον νηπιαγωγού σε κάθε νηπιαγωγείο και ενός δασκάλου σε κάθε ολιγοθέσιο σχολική μονάδα με σύσταση οργανικών θέσεων με σταθερή σχέση εργασίας και αποκλειστική διάθεση. Κανένας μόνος του στη βάρδια. Η πληρωμή των δεδουλευμένων υπερωριών» και η προσθήκη με την «Ιδρυση οργανικών θέσεων σε ολόημερα τμήματα των νηπιαγωγείων που ενώ λειτουργούν τα τελευταία χρόνια δεν έχουν ακόμα θεσμοθετηθεί οργανικές θέσεις».

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
2. ΔΟΞΑΣΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
3. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
4. ΚΑΡΑΤΑΡΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
5. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
6. ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
7. ΜΑΥΡΟΓΕΝΝΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
8. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
9. ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΗΣ (ΜΑΚΗΣ)
10. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
11. ΠΑΠΟΥΤΣΗ ΜΕΝΙΑ

12. ΠΑΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
13. ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
14. ΡΟΥΣΙΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
15. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
16. ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
17. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΛΑΣΠΑΣ ΤΑΣΟΣ
2. ΠΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
3. ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ ΒΛΑΣΗΣ
4. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΣΔΡΕ ΑΝΤΩΝΙΑ
2. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
3. ΓΝΩΣΟΥΛΑ ΧΑΙΛΑΤΖΙΔΟΥ
4. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
5. ΔΕΥΤΕΡΑΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
6. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
7. ΔΡΑΪΝΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
8. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
9. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
10. ΚΑΡΑΤΑΡΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
11. ΚΑΡΑΤΟΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
12. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
13. ΛΑΣΠΑΣ ΤΑΣΟΣ
14. ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ

15. ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
16. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
17. ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΗΣ (ΜΑΚΗΣ)
18. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
19. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (ΑΡΗΣ)
20. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
21. ΠΑΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
22. ΡΑΠΤΗ ΝΙΚΗ
23. ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
24. ΡΟΥΣΙΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
25. ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
26. ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
27. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
28. ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Αν σταθούμε στο 2024 η Ομοσπονδία, τα Πρωτοβάθμια Σωματεία και ο Κλάδος μας έφτασε μέχρι εδώ να υπάρχει εξαιτίας τριών εμβληματικών γεγονότων. Η μεγάλη απεργία των 13 ημερών του 1997, τα εξεταστικά του ΑΣΕΠ του 1998 και η απεργία διαρκείας του 2006, των 7 εβδομάδων. Αυτά μας έφτασαν μέχρι εδώ. Απλά όλο το υπόλοιπο διάστημα μέχρι να φτάσουμε στο 2024 ήταν συντήρηση, απλά να υπάρχουμε.

Έχουμε κερδίσει από το 2006 μέχρι τα τώρα τίποτε; Τίποτε απολύτως. Μόνο χάνουμε. Και χάνουμε κάτι που δεν το κέρδισε η δικιά μας γενιά. Αν είμαστε στην ίδια γενιά. Δεν τα κερδίσαμε εμείς, τα κέρδισαν οι προηγούμενοι. Θέλετε να απαριθμήσουμε τις απώλειες; Να απαριθμήσουμε το 46% του μισθού μας που χάθηκε; Έχουμε χάσει και την αξιοπρέπειά μας εμείς οι δάσκαλοι, οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας. Έχει κανένας καμία αντίρρηση σ' αυτό;

Οφείλω να πω κάτι. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ποιοι ήμασταν στα εξεταστικά του ΑΣΕΠ το '98. Ήταν απρέπεια αυτό που έγινε. Να αποσιωπηθεί μία εμβληματική ιστορική στιγμή του κλάδου. Απ' το δίτομο της ιστορίας της Ομοσπονδίας. Αυτοί που ήμασταν στην Ασφάλεια προσωρινά κρατούμενοι, γιατί σε 19 πόλεις της χώρας έγιναν κινητοποιήσεις και παραλίγο να πέσει η κυβέρνηση Σημίτη, αυτή ήταν η πραγματικότητα. Από απλή σύμπτωση δεν έπεσε. Όσοι λοιπόν ήμασταν στην Ασφάλεια με τον μισό Ποινικό Κώδικα δεν είδαμε ανθρώπους που μετά δοκιμάζουμε να γράψουνε τώρα την ιστορία του κλάδου. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν ήταν εκεί. Και επειδή μεγάλωσα και μου αρέσει να θυμάμαι κάποιες στιγμές, να θυμίσω σε όσους ήταν εκεί, όταν ψηφιζόταν ο Νόμος 2525 αυγουστιάτικα, ο Νόμος Αρσένη, που επέβαλε το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, όταν ήμασταν λοιπόν στη Βασιλίσσης Σοφίας, αγανακτισμένοι χιλιάδες εκπαιδευτικοί και φοιτητές για τον Νόμο και για την επιβολή του ΑΣΕΠ, ξέρετε ποιοι στάθηκαν μπροστά μας για να μας εμποδίσουν να συγκρουστούμε με την Αστυνομία; Το τότε Διοικητικό Συμβούλιο και πολλοί άλλοι. Για να μας εμποδίσουν να συγκρουστούμε με την Αστυνομία. Για έναν Νόμο που επιβλήθηκε και είχαμε μετά τα εξεταστικά.

Αυτό δεν παραγράφεται. Δεν ήμασταν όλοι εκεί. Δεν

ήμασταν όλοι ενωμένοι. Αλλά αυτό στην ιστορία του κλάδου δεν παραγράφεται. Πάμε παρακάτω.

Η αξιολόγηση όταν είναι ακριβώς κεντρικό, η καρδιά της νεοφιλελεύθερης εμμονής αυτής της κυβέρνησης, που θέλει να την επιβάλλει δια ροπάλου στην εκπαίδευση, δεν θα το σταματήσει προφανώς. Αρκεί, πιστεύετε, συνάδελφοί μου, η απεργία - αποχή ή τα ενιαία κείμενα; Ή οι απεργίες διαμαρτυρίας;

Εμείς λέμε με συνέπεια ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών: πρέπει να συγκροτηθεί μέτωπο. Σε ένα κοινά συμφωνημένο πρόγραμμα δράσης, με απεργιακούς στόχους, όχι με αιτήματα. Δεν έχουμε αιτήματα. Όταν δέχεσαι μία τέτοια επίθεση δεν αρκείσαι σε κάποια αιτήματα, ούτε διαμαρτυρήσεις. Μπορείς να διαμαρτυρηθείς στον αιώνα τον άπαντα. Μπορείς να έχεις καλή τύχη στον επουράνιο κόσμο, στον πραγματικό κόσμο όμως δεν πρόκειται να εισακουστείς ποτέ. Θα σε ισοπεδώσουν. Θα σε λιώσουν. Θα σε καταστειλουν. Θα σου βγάλουν όλες τις απεργίες παράνομες. Δεν το ξέρετε αυτό; Θα το κάνουν. Άρα με τι πρέπει να τολμήσουμε να συγκρουστούμε; Με την ίδια την κυβέρνηση. Είμαστε ξέρετε πολύ δυνατοί όταν συγκροτήσουμε ένα τέτοιο μέτωπο.

Τι λέει η λογική; Η λογική λέει ότι αυτό για να το αντιμετωπίσουμε, αντιμετωπίζετα με έναν τρόπο: βγαίνεις απ' το σχολείο και δεν επιστρέφεις μέχρι να νικήσεις. Τελείωσα, δεν έχω να πω κάτι άλλο.

Αυτό δεν υπηρετήθηκε από την Ομοσπονδία και τις παρατάξεις στη 2ετία αυτή που πέρασε. Το 'χουμε μπροστά μας, ας συγκροτήσουμε αυτό το μέτωπο: όλοι, πραγματικά ως εργαζόμενοι και κλάδος, για να ξεφύγουμε από αυτό που ουσιαστικά δημιουργούν ως ζώσα ελεεινή πραγματικότητα. Αν εσείς τη γουστάρετε αυτή την εκπαίδευση, εμείς δεν τη γουστάρουμε, ούτε πρόκειται να την υπηρετήσουμε. Θα σταθούμε απέναντι -έτσι;- είτε αυτό λέγεται εκπαίδευση των ελίτ, τα Πρότυπα και τα Πειραματικά διαλύουν τη δημόσια εκπαίδευση. Οι Νόμοι Κεραμέως ισοπεδώνουν την εκπαίδευση και σαν τυχάρπαστοι μας κουνάνε το δάχτυλο και μας απειλούν τι; Ότι δεν θα μας επιτρέπουν να απεργούμε και επίσης να μας καθαιρούν ή να μας απολύουν.

Τον έχετε ξεχάσει τον Δημοσιούπαλληλο Κώδικα; Υφίσταται. Δημόσιος υπάλληλος που κρίνεται μη προακτός σε 2 διαδοχικές αξιολογικές κρίσεις, αυτοδίκαια απολύεται.

ANNA ΚΑΡΛΑΥΤΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕ «ΑΘΗΝΑ»

Την τελευταία πενταετία η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, με την Κεραμέως και τώρα με τον Πιερρακάκη οδηγούν μια τρελή κούρσα αλλαγών για να συντρίψουν τα κοινωνικά αγαθά και δικαιώματα, αλλά και το δημόσιο χαρακτήρα από το DNA όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Είναι η Κυβέρνηση με την πολιτική της, που τα προηγούμε-

να χρόνια αύξησε τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα-εν μέσω πανδημίας, ετοίμασαν κάμερες για τις σχολικές τάξεις, υποβάθμισαν τις τέχνες και τον πολιτισμό στα ωρολόγια προγράμματα, ξεπουλήσαν τα προσωπικά δεδομένα 1.000.000 εκπαιδευτικών και γονέων, πέταξαν κάθε χρόνο 40.000 παιδιά εκτός ΑΕΙ-ζεστή πελατεία στα ιδιωτικά κολέγια, διαμόρφωσαν καρικατούρα δίχρονης προσχολικής αγωγής με νήπια και νηπιαγωγούς στοιβαγμένα σαν σαρδέλες σε ακατάλληλες συνθήκες, άφησαν ανοχύρωτα τα σχολεία στην πανδημία και προώθησαν μια τηλεεκπαιδευση-παρωδία, που αξιοποιείται «δια πάσαν νόσον και, όπως ανακοίνωσαν πρόσφατα Πιερρακάκης και Μητσοτάκης,

για να περικοπεί εκπαιδευτικό προσωπικό στις δυσπρόσιτες περιοχές και στη θέση του να «προσλάβουν» οθόνες. Νομοθέτησαν τον νόμο Κεραμέως, τον νόμο-έκτρωμα 4823/21, έναν εργασιακό εφιάλτη για τον εκπαιδευτικό και ταφόπιλακα για το δημόσιο σχολείο.

Ο Πιερρακάκης (και το επιτελείο της Διαμαντοπούλου) που ως πολιτική ηγεσία πήραν πέρσι τη σκυτάλη για το κυβερνητικό έργο στην Παιδεία, δρομολογούν την ελεύθερη επιλογή σχολείου από τους γονείς και συνεχίζουν την απόπειρα να διεξαχθούν οι εξετάσεις PISA, ώστε να διχαστούν τα σχολεία σε «καλά» και «κακά» και να πριμοδοτηθεί η ιδιωτική εκπαίδευση. Ανακοινώνουν το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για να συντρίψουν τα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών και τις εργασιακές σχέσεις σε όλον τον κλάδο. Αρνήθηκαν να περιληφθούν οι αναπληρώτριες στην 9μηνη άδεια μητρότητας όλων των εργαζόμενων μητέρων. Καταπατώντας το Σύνταγμα, προχώρησαν στην ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ, εφαρμόζοντας άγριες μεθόδους καταστολής απέναντι στο φοιτητικό κίνημα. Με τρομοκρατία, απειλές, αυταρχισμό και πρωτοφανείς καθεστωτικές μεθόδους, συνέχισαν τις δικαστικές διώξεις και τις στημένες δίκες, σέρνοντας 16^η φορά τους εκπαιδευτικούς στα δικαστήρια, ώστε να επιβάλουν δια πυρός και σιδήρου την ατομική αξιολόγηση, την αξιολόγηση της σχ. μονάδας, τους μέντορες, την PISA.

Όμως, η ζωντανή εκπαίδευση αντιστέκεται! Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες που δεν υποχωρούν στους εκβιασμούς της εξουσίας, στην τρομοκρατία στις απειλές. Που με όπλο τους την απεργία-αποχή, έκλεισαν μαζί με τα σωματεία τους την πόρτα στους αξιολογητές, που μπλοκάρουν την αξιολόγηση της σχ. μονάδας και την κατηγοριοποίηση των σχολείων τους, που ακυρώνουν διαρκώς χρονιά τη χρονιά τις εξετάσεις PISA. Τους συναδέλφους που κατέκλυσαν τις Γενικές Συνελεύσεις και ύστερα από πολλά χρόνια κατάφεραν το Μάρτη, με μαζικές και ισχυρές πλειοψηφίες στη βάση, να εμποδίσουν τη λήξη του αγώνα και την άτακτη φυγή- δώρο στην κυβέρνηση, που επέλεξε η πλειοψηφία της ΔΟΕ και να συ-

νεχίσουν ένα αγώνα ιστορικής σημασίας για το μέλλον της εκπαίδευσης αλλά και την εργαζόμενη πλειοψηφία!

Χαιρετίζουμε τα σωματεία που παίρνουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες ενάντια στην ακρίβεια, για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις με αποκατάσταση όλων των απωλειών, για το μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία, την εναντίωση στα σχέδια για διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, για ίσα δικαιώματα αναπληρωτών μονίμων, για εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών, για αποκατάσταση της Τέχνης και του Πολιτισμού στα σχολεία και οργανικές θέσεις για όλα τα μαθήματα ειδικοτήτων. Που δίνουν τη μάχη καθημερινά, όχι με ανέξοδες καταγγελίες, αλλά με ανυποχώρητη καθημερινή αντίσταση στην πράξη απέναντι στο βαθύ σκοτάδι στην εκπαίδευση με όραμα το δημοκρατικό σχολείο των όλων και των ίσων.

Στο συνέδριο του κλάδου, δεν κλείνουμε τα μάτια στους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες, που αναπτύσσονται απέναντι σε μια κυβέρνηση που ξεπουλά κάθε δημόσιο αγαθό. Που, μετά τις εγκληματικές ευθύνες για τους 35.000 νεκρούς της πανδημίας, εγκαταλείπει το ΕΣΥ και προχωρά σε επί πληρωμή απογευματινά χειρουργεία. Που συγκαλύπτει ανερευθιάστα τις ευθύνες της για το έγκλημα των Τεμπών, εφαρμόζει αυταρχισμό και ακραία καταστολή απέναντι στις κοινωνικές αντιστάσεις, ποινικοποιεί τους αγώνες, παρεμποδίζει και καταργεί τις δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες. Αποκλειστικά υπεύθυνη για την ακρίβεια σε όλα τα αγαθά και το πάρτυ των ολιγαρχών της ενέργειας. Που στραγγίζει και κλέβει το εισόδημά μας! Που εμπλέκει τη χώρα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Που βάφει με τη στάση της τα χέρια της με αίμα στη σφαγή και γενοκτονία στην Παλαιστίνη και τη Γάζα! Η ανατροπή της κυβέρνησης Μητσοτάκη, μέσα από μια μαζική λαϊκή αντεπίθεση που θα ανασχέσει την κοινωνική λεηλασία αποτελεί υπόθεση ενός αγωνιστικού μετώπου, κάθε μάχιμου και ταξικού σωματείου και συνδικάτου, όρο επιβίωσης ενός ολόκληρου λαού!

Η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών θεωρεί ότι στο συνέδριο της ΔΟΕ οι αγωνιστικές δυνάμεις του κλάδου πρέπει πρωτίστως να ενδιαφερθούν για τις αναγκαίες μάχιμες αποφάσεις, ώστε να συνεχιστεί χωρίς υποχωρήσεις ο αγώνας και την επόμενη χρονιά, κατατροπώνοντας και την κυβέρνηση αλλά και τις δυνάμεις της συναίνεσης και της υποταγής μέσα στον κλάδο. Ας πάρουν όλοι υπόψη τους ότι όταν η ΔΟΕ βρέθηκε φέτος σε τροχιά πλήρους υποταγής, τα πρωτοβάθμια σωματεία που έσπευσαν να πάρουν τα ίδια αποφάσεις συνέχισης της απεργίας-αποχής έσωσαν την παρτίδα και δημιούργησαν το κλίμα όπου η βάση εξεγέρθηκε, πλημμύρισε τις Συνελεύσεις και συνεχίζει αγέρωχα τον αγώνα. Τέτοιες αποφάσεις και τέτοια αγωνιστικά μέτωπα θέλουμε να συγκροτούνται μέσα στο συνέδριο και όχι περιχαρλώσεις, άγονες κομματικές και παραταξιακές αντιπαραθέσεις ή αποθέωση οριακών αλλαγών στους συσχετισμούς χωρίς πραγματικό κινηματικό αντίκρουσμα.

Είναι δυνατόν το καλοκαίρι του 2023, τρεις μέρες μετά το 41%, να αποφασίζει ομόφωνα η ΓΣ του κλάδου τη συνέχιση του αγώνα για την αξιολόγηση και φέτος με την

κυβέρνηση της ΝΔ λαβωμένη, η ΗΔ του συνεδρίου να σφυρίζει αδιάφορα; Είναι δυνατόν να επίκειται η ανακίνωση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και να μην έχει σημαίνει συναγεμμός στο συνέδριο του κλάδου; Είναι δυνατόν η γενικευμένη ακρίβεια και η ληστεία στην ενέργεια να σαρώνουν το εισόδημά μας, να μας φτωχοποιούν παραπέρα και να μην αντιτάξουμε ένα σχέδιο αγωνιστικής ανάταξης και απεργιακής σύγκρουσης για το δικαίωμα στην αξιοπρεπή διαβίωση;

Ούτε βήμα πίσω λοιπόν και φέτος! Η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών ΠΕ καλεί τις αγωνιστικές και ριζοσπαστικές δυνάμεις σε ενότητα, συνεργασία και αγωνιστική συνεννόηση στη ΓΣ της ΔΟΕ. Να ανοίξουμε το δρόμο για ένα μέτωπο μάχιμων αποφάσεων και ανυποχώρητης αγωνιστικής προοπτικής. Που θα άρει την απογοήτευση, θα εμπνεύσει πολλούς αγωνιστές και αγωνίστριες συναδέλφους σε όλη τη χώρα, θα δώσει νέα ώθηση και προοπτική στους αγώνες για το σχολείο των όλων και των ίσων, την ανατροπή και την κοινωνική χειραφέτηση. Ένα τέτοιο μέτωπο μπορεί να οργανώσει νικηφόρους αγώνες και να κάνει το συνδικάτο μας πραγματικά «κατακόκκινο»!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ»

Τι χρωμάτισε τη φετινή χρονιά; Τρία πράγματα. Οι δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στις Συνελεύσεις και επέβαλαν τη συνέχιση της απεργίας - αποχής, τα μαζικότητα μπλοκ στις απεργίες και στα πανεκπαιδευτικά που ειλικρινά για όσους ήτανε στην Αθήνα και όσοι ήτανε στην Αθήνα τάραζαν το Σύνταγμα όταν μπαίνανε μέσα και οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που συνεχίζουν να αντιστέκονται και να δηλώνουν απεργία - αποχή, ωραία (!), που έχουν κοντά τους τα δυναμικά Σωματεία.

Αυτά τα τρία πράγματα είναι που μας επιβάλλουν να κουβεντιάζουμε για κινητοποιήσεις, για αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Συμφωνούμε όλοι, ο εχθρός μας είναι η κυβέρνηση. Και γιατί είναι αυτή η κυβέρνηση εχθρός μας; Δεν μπήκε μόνο απ' αυτές τις παρατάξεις, μπήκε από όλες τις πτέρυγες.

Τώρα βέβαια γιατί κάποιοι / κάποιες υπερασπίζονται την κυβέρνηση και εννοώ τον Νόμο Χατζηδάκη και την αξιολόγηση εγώ δεν το αντιλαμβάνομαι. Πότε ήταν η τελευταία φορά που η κυβέρνηση και το Υπουργείο για οποιοδήποτε νομοσχέδιο πήρε τη γνώμη του κλάδου; Όχι μια μέρα πριν στη Βουλή που καλείται, ας πούμε, η Ομοσπονδία, να συναποφασίσει. Ποτέ δεν έχει γίνει αυτό το πράγμα.

Δεν μας αποδέχονται σαν συνομιλητές. Δεν υπάρχει κοινωνική ειρήνη, δεν υπάρχει διάλογος με το Υπουργείο. Και είναι κουτό, λοιπόν, να λένε μερικοί, να ακούγεται, τέλος πάντων, ότι είναι: όλο όχι θα λέμε; Όλο όχι θα λέμε; Θα λέμε χίλια όχι όταν πρόκειται να διαλυθεί η δημόσια εκπαίδευση.

Είναι άσκοπο να αραδιάζουμε απλά τα προβλήματα, εφόσον όλοι συμφωνούμε ότι είναι δύσκολη η κατάσταση, ωραία (!), που βρισκόμαστε και εφόσον όλοι συμφωνούμε ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να δεχθεί τίποτα απ' αυτά που κουβεντιάζουμε εδώ πέρα, ο σχεδιασμός των κινητοποιήσεων θα πρέπει να βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη.

Και κλείνω, πρώτα απ' όλα νομίζω ότι είναι λάθος από την πλευρά του ΠΑΜΕ να ζητάει από εκλεγμένους με παρατάξεις εκπροσώπους, εδώ πέρα ομιλητές, που συμμετέχουν σ' αυτό το Συνέδριο, την ψήφο τους. Αυτό ίσως είναι ανήθικο; Εγώ νομίζω σίγουρα όμως είναι υπεκφυγή από την απαραίτητη προϋπόθεση αν θέλουμε να μιλάμε για αλλαγή συσχετισμών προς το συμφέρον του κλάδου. Που είναι η προγραμματική σύγκλιση.

Το τι κουβεντιάζουμε και τι θα αποφασίσουμε εδώ πέρα προφανώς το παρακολουθεί το Υπουργείο, προφανώς το παρακολουθεί η κυβέρνηση. Αν φύγουμε από εδώ χωρίς κανένα κινηματικό ραντεβού για τον Σεπτέμβρη, τι θα εμποδίσει την κυβέρνηση στο επερχόμενο νομοσχέδιο ανοιχτό σχολείο να εντάξει ό,τι αντιδραστικό, ό,τι αντιμεταρρύθμιση κουβεντιάζουμε εδώ πέρα; Λοιπόν, εγώ νομίζω, λοιπόν, για να ολοκληρώσουμε ότι έστω και την τελευταία στιγμή, αν θέλουμε να λέμε ότι αυτό το Συνέδριο θα μείνει στην ιστορία, θα πρέπει να συμφωνήσουμε τουλάχιστον σε τρία πράγματα. Νομίζουμε ότι με τις Παρεμβάσεις μπορεί να υπάρξει σίγουρα κοινός τόπος. Η επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής όπως συνέβη πέρσι, απόφαση ενάντια στον ΑΣΕΠ, απόφαση για τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία και η οργάνωση ενός απεργιακού αγώνα ο οποίος δεν θα το πούμε να το κάνουν, να το αποφασίσουν οι Συνελεύσεις του χρόνου, αλλά θα το αποφασίσουμε από εδώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΖΑΛΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Γεια σας, συνάδελφοι, χαίρετε. Ο Γιώργος ο Παζάλος είμαι από την Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, εκλεγμένος αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο «ΑΘΗΝΑ».

Είναι αλήθεια ότι μιλώντας για την κριτική των πεπραγμένων, γιατί αυτό είναι το θέμα για το οποίο μιλάμε, πρέπει να δούμε τα πεπραγμένα αυτά έγιναν σε ποιο τοπίο και σε ποιο περιβάλλον. Δεν είναι λίγα τα χρόνια που η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, η Κεραμέως και ο Πιερρακάκης οδηγούν μια τρελή κούρσα αλλαγών για να συντρίψουν τα μορφωτικά και κοινωνικά δικαιώματα, αλλά και για να αλλάξουν το DNA του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου.

Είναι αυτή η κυβέρνηση, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που τα προηγούμενα χρόνια, την εποχή της Κεραμέως δηλαδή, αύξησε τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα εν μέσω της πανδημίας, ετοίμασε κάμερες τις οποίες και σπάσαμε για να τις βάλει μέσα στις σχολικές τάξεις, υποβάθμισε τις τέχνες και τον πολιτισμό και τον ανθρωπισμό και τις αξίες αυτές απ' το δημόσιο σχολείο, ξεπούλησε τα προσωπικά δεδομένα 1 εκατομμυρίου εκπαιδευτικών και γονέων στη WEBEX, πέταξε 40 χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο από το να μπουν στα πανεπιστήμια για να δοθούν ζεστή πελατεία στους εμπόρους της γνώσης και στα ιδιωτικά κολέγια, διαμόρφωσε μια καρικατούρα 2χρονης προσχολικής αγωγής, βάζοντας νήπια -προνήπια και νηπιαγωγούς, στοιβάζοντας τους καλύτερα σα σαρδέλες μέσα σε ακατάλληλα κτίρια τα οποία και έχουμε γνωρίσει.

Έφτιαξε με αφορμή την πανδημία, έφτιαξε μια τηλεεκπαίδευση παρωδία που χρησιμοποιείται σήμερα για πάσαν νόσον, ακόμα και για την καταστολή των αγώνων στα σχολεία και μάλιστα ο Πιερρακάκης με τον Μητσotάκη ανακοίνωσαν πρόσφατα ότι στις δυσπρόσιτες περιοχές δεν θα ξαναπροσληφθούν δάσκαλοι - εκπαιδευτικοί αλλά θα προσληφθούν οθόνες. Αυτό είναι καθαρό και το περιμέναμε.

Εε, συνάδελφοι, όχι το κερασάκι στην τούρτα, αλλά η κορφή αυτού του παγόβουνου που τελείωσε με τη θητεία της Κεραμέως είναι ο Νόμος 4823 του '21 που αποτελεί πραγματικό εργασιακό εφιάλτη για τον εκπαιδευτικό και μια ταφόπλακα, ταφόπλακα για το δημόσιο σχολείο.

Σήμερα ο Πιερρακάκης και η Διαμαντοπούλου με το επιτελείο της στον κ. Πιερρακάκη και στο Υπουργείο ως πολιτική ηγεσία έχουν πάρει τη σκυτάλη, δρομολογούν την ελεύθερη επιλογή σχολείου από τους γονείς, συνεχίζουν τις εξετάσεις PISA, προσπαθούν να διχάσουν, δηλαδή, τα σχολεία σε καλά και κακά, σχολεία των ελίτ και σχολεία των πληβίων, και είναι μέσα στα σχέδιά τους να ανακοινώσουν τον επόμενο μήνα τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, αυτόν, δηλαδή, που θα βάλει ταφόπλακα στα όνειρα και στη ζωή και στον εργασιακό και εκπαιδευτικό βίο χιλιάδων αναπληρωτών και να εγκλωβίσει συνολικά σε έναν νεοφιλελεύθερο μεσαιώνα τις εργασιακές σχέσεις για όλους στην εκπαίδευση.

Καταπατώντας το Σύνταγμα, για τον Πιερρακάκη μιλώ και την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής, ξεπούλησαν τα δημόσια πανεπιστήμια και εφάρμοσαν άγρια καταστολή απέναντι στους φοιτητές και το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα που στάθηκε στον δρόμο ελεύθερα και θαρρετά, χωρίς υποστήριξη είναι αλήθεια και χωρίς να καταφέρουν οι Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και το εκπαιδευτικό κίνημα να συμπέσουμε σε μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις μαζί με τους αγρότες εκείνη την περίοδο που ήταν η κυβέρνηση κοινωνικά, κοινωνικά επαναλαμβάνω στριμωγμένη.

Και βέβαια, αγαπητοί συνάδελφοι, η κυβέρνηση εφαρμόζοντας ακραίες, ακραίες καθεστωτικές πρακτικές, έσυρε τους εκπαιδευτικούς 16 - 17 φορές στα Δικαστήρια, τους τρομοκράτησε, τους απείλησε, έβγαλε Εγκυκλίους που μπροστά τους χωριούν οι Εγκύκλιοι και οι διαταγές της χούντας σε σχέση με το αν μπορούν ή όχι να υλοποιούν το πιο βασικό τους δικαίωμα που είναι το δικαίωμα στην απεργία.

Όμως, συνάδελφοι, η ζωντανή εκπαίδευση αντιστέκεται. Εμείς απ' την πλευρά μας και ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών αλλά και συμμετέχοντας σ' αυτό το ευρύτερο ρεύμα της κινηματικής εκπαιδευτικής αριστεράς με ριζοσπαστικό πρόσημο και χαρακτήρα, έχουμε να χαιρετίσουμε μόνο - μόνο τους χιλιάδες συναδέλφους σε όλη τη χώρα που κάνουν απεργία - αποχή, που δεν τα παράτησαν, που δεν δειλίασαν, που στάθηκαν μπροστά στους επιθεωρητές και τους είπαν όχι, που μπήκαν μαζί μας, έξω από τα σχολεία και έκαναν μπλόκο, ναι, μπλόκο, ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Απεργιακή φρουρά σημαίνει απέναντι στην υπεράσπιση της απεργίας - αποχής.

Και εμείς δεν αναγνωρίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι του από δω χώρου, κανένα δικαίωμα στην απεργοσπασία. Το μόνο δικαίωμα που αναγνωρίζουμε είναι το δικαίωμα στην απεργία και το δικαίωμα στην παιδαγωγική ελευθερία, στη δημοκρατία και το δικαίωμα στο να έχουμε ένα σχολείο που θα είναι σχολείο των ανθρώπων, του κόσμου, όλου του κόσμου και δεν θα γίνει παραμάγαζο της αγοράς.

Με λίγα λόγια, ναι, μπήκαμε και σταθήκαμε μπροστά στα σχολεία μας, μπλοκάροντας τους επιθεωρητές, δεν αναγνωρίσαμε κανένα δικαίωμα στην αξιολόγηση και δεν επαιρόμαστε για το γεγονός ότι σήμερα υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι μονιμοποιήθηκαν και πήραν διαπιστωτικές πράξεις. Ξέρετε για ποιες διαπιστωτικές πράξεις επαιρόμαστε; Γι' αυτές που στην Α' Αθήνας υποχρεώσαμε τον Διευθυντή Εκπαίδευσης πριν δυο χρόνια να εκδώσει διαπιστωτικές πράξεις μονιμοποίησης, γιατί πράγματι οι συνάδελφοί μας του '20 έκλεισαν 2 χρόνια υπηρεσίας και ύστερα από 6 μήνες τις έχουν ανακαλέσει.

Άρα συνάδελφοι, είμαστε περήφανοι για όλα αυτά και είμαστε περήφανοι για το γεγονός ότι στις περισσότερες σχολικές μονάδες και δεν λέω του Συλλόγου μου αλλά επιτρέψτε με να πω ότι και στα 100 σχολεία του Συλλόγου μας οι συνάδελφοί μας αντιστέκονται, αντιστέκονται στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και δεν τη λέμε αυτοαξιολόγηση γιατί ξέρουμε ακριβώς τι λέμε, οι συνάδελφοί μας αντιστέκονται στην PISA, οι συνάδελφοί μας, ναι, και

το λέω για κάποιους που αμφισβήτησαν το δικαίωμα των Συλλόγων να έχουν Απεργιακά Ταμεία. Ναι, εμείς και πριν δυο βδομάδες αποζημιώσαμε με 5 χιλιάδες απ' το Απεργιακό Ταμείο του Συλλόγου «ΑΘΗΝΑ» τους συναδέλφους που έκαναν καθολικά και στα 5 σχολεία στάση εργασίας και εμπόδισαν τις εξετάσεις PISA αλλά και όλους αυτούς που όταν ερχότανε επιθεωρητής έξω απ' τα σχολεία έβγαιναν σύσσωμοι από τις τάξεις και έκαναν στάση εργασίας, μαζί με το Σωματείο το οποίο ήτανε παρόν.

Άρα, συνάδελφοι, εμείς αυτά τα πεπραγμένα... εμείς αυτά τα πεπραγμένα, αυτά τα πεπραγμένα ψηφίζουμε. Τα πεπραγμένα των Σωματείων της ανυπότακτης και μάχιμης εκπαίδευσης, των Σωματείων που εξακολούθησαν παρά τη σιγή να παίρνουν αποφάσεις για διεκδίκηση αυξήσεων -παρακαλώ, κάντε λίγο ησυχία στο Προεδρείο- που εξακολούθησαν να παίρνουν αποφάσεις για την υπεράσπιση του μισθού, για να πάρουμε, τα θέλουμε όλα πίσω, για να πάρουμε όλα πίσω όσα μας έχουν κλέψει την εποχή των μνημονίων. Των Σωματείων, συνάδελφοι, που δεν βγάζουν μόνο καταγγελίες υπέρ των αναπληρωτών. Που το λέμε καθαρά, των σωματείων που λένε καθαρά ότι αν δεν είσαι με το προσοντολόγιο, το κατάπτυστο προσοντολόγιο του Γαβρόγλου, λείπει και το Δίκτυο, πρέπει να είσαι με την προϋπηρεσία και το πτυχίο. Με αυτά τα Σωματεία είμαστε και με αυτό τον τρόπο θα προσπαθήσουμε να εμποδίσουμε τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, που αυτές τις μέρες θα ανακοινωθεί.

Λοιπόν, συνάδελφοι-ισσες, εμείς είμαστε με τα Σωματεία και το λέμε καθαρά που δίνουν τη μάχη καθημερινά, όχι με ανέξοδες καταγγελίες και πομπώδεις βερμπαλισμούς μέσα από ανακοινώσεις, αλλά είμαστε με τα Σωματεία που αντιστέκονται στην πράξη κάθε μέρα. Κάθε μέρα απέναντι στο βαθύ σκοτάδι του Υπουργείου Παιδείας την εκπαίδευση με όραμα το δημοκρατικό σχολείο. Μ' αυτά τα Σωματεία είμαστε. Και αυτών των Σωματείων τα πεπραγμένα στηρίζουμε

Στο Συνέδριο του κλάδου -και θα είμαι λίγο περιληπτικός σ' αυτά που ήθελα να πω στη συνέχεια-, στο Συνέδριο του κλάδου εμείς δεν κλείνουμε τα μάτια στους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες που έχουν αναπτυχθεί απέναντι σ' αυτή την πολιτική που έχει σαρώσει όλα τα κοινωνικά δικαιώματα. Αυτή που άφησε 35 χιλιάδες νεκρούς στην πανδημία, αυτή που ξεπουλά τη δημόσια υγεία, που κάνει απογευματινά χειρουργεία, αυτή την πολιτική, συνάδελφοι, που το έγκλημα των Τεμπών πάει να το κουκουλώσει, αυτή την πολιτική, συνάδελφοι, που ποινικοποιεί τους αγώνες, που εφαρμόζει άγρια καταστολή, που δεν αφήνει τα Σωματεία να αναπνεύσουν, που δεν αφήνει τους αγώνες χωρίς δικαστικές αποφάσεις. Την κυβέρνηση, συνάδελφοι, που εμπλέκει τη χώρα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία και την κυβέρνηση που παρακαλούμε που βάφει τα χέρια της με αίμα στη γενοκτονία των Παλαιστίνων και στη Γάζα. Την κυβέρνηση που βυθίζει μετανάστες στην Πύλο, την κυβέρνηση που είναι κυβέρνηση της φτώχειας, της Ε.Ε., του ρατσισμού και του πολέμου. Και να είμαστε απολύτως σίγουροι ότι δεν πρόκειται να ησυχάσουμε και δεν πρόκειται να σταματήσουμε να λέμε την κάθε...

(Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου) Επιτρέψτε μου ένα

λεπτό, επιτρέψτε μου ένα λεπτό. Ένα λεπτό από δω, ένα λεπτό από δω συνάδελφοι, αφού με διακόπτει το προεδρείο διαρκώς, μόνο εμένα ύστερα από τόσους ομιλητές και αναγκάζομαι να κατέλθω από το βήμα χωρίς να έχω Ένα λεπτό από δω, συνάδελφοι.

Χαιρόμαστε, χαιρόμαστε, χαιρόμαστε για την πρωτιά της ΑΣΕ, πραγματικά χαιρόμαστε, επειδή όμως η κόκκινη Ομοσπονδία και τα κόκκινα Σωματεία δεν είναι μόνο, αν υπάρχουν κομμουνιστές στα Προεδρεία τους, αλλά τα κόκκινα Σωματεία και η κόκκινη Ομοσπονδία έχουνε μάχιμες αποφάσεις που τις υλοποιούν. Αν πράγματι θέλετε να γίνει, θέλετε να δείτε μια τέτοια Ομοσπονδία και ένας κλάδος που θα 'ναι κατακόκκινος, όχι στο χρώμα της παράταξης, αλλά στην ψυχή και στην καρδιά και στις αποφάσεις και στις δράσεις, ελάτε να πάρουμε, ελάτε να πάρουμε τώρα, τώρα, σήμερα, αύριο, τέτοιες αποφάσεις για την αντίσταση στην αξιολόγηση, τα ίδια ακριβώς ..., ενάντια στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και για να έχουμε έναν Σεπτέμβρη, έναν Σεπτέμβρη με απεργιακούς, με απεργιακούς ρυθμούς τέτοιους που θα προσπαθήσουμε μαζί με το εργατικό κίνημα να ανασχέσουν την κοινωνική λεηλασία και να πάρουμε αυξήσεις για να ζούμε με αξιοπρέπεια.

Ελάτε αυτά να τα οργανώσουμε και να τα σχεδιάσουμε. Και ένα τελευταίο, να το πω έτσι: απαντήστε, αγαπητοί συνάδελφοι, το ξαναλέω ότι χαιρόμαι που είστε, χαιρόμαστε που είστε πρώτη δύναμη, απαντήστε, απαντήστε, απαντήστε: 10% ψήφισαν στην Αττική, 10% ψήφισαν στις εκλογές των αιρετών, στις εκλογές των αιρετών τη γραμμή της πλειοψηφίας της ΔΟΕ. Θα συμμετάσχετε; Θα συμμετάσχετε;

Εμείς λέμε, εμείς λέμε να δηλώσουμε ξανά στο μέτωπο που έφερε αυτά τα αποτελέσματα, που αντιστάθηκε στην άλωση και χειραγώγηση των συλλογικών διαδικασιών δηλώσουμε ξανά ότι δεν πρέπει να υπαναχωρήσουμε. Δηλώνουμε ως Πρωτοβουλία ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχουμε σε ηλεκτρονικές εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια και καλούμε την ΑΣΕ και τις Παρεμβάσεις να βρεθούμε ξανά στον ίδιο δρόμο.

ΕΙΣΙΣΑΙΟΣ ΦΑΚΑΡΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συναδέλφισσες συνάδελφοι, δεν είναι να πούμε μεγάλα και σοφά λόγια, το θέμα είναι, εγώ θα πω ότι λέω στους συναδέλφους, αν είμαστε συνάδελφοι αυτό θα πω, κάθε μέρα στα σχολεία. Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια ανταντιστοιχία μεταξύ αυτών που κουβεντιάζουμε εδώ μέσα εε (;) και το τι ζούνε οι εκπαιδευτικοί της βάσης. Ωραία;

Αυτή τη στιγμή όλοι και όλες είναι εξουθενωμένοι - εξουθενωμένες από αυτή τη δύσκολη σχολική χρονιά -ωραία;- χιλιάδες μέλη του Σωματείου είναι με φορτωμένα αυτοκίνητα να πάρουν τα πράγματά τους από τη μια πλευρά της χώρας στην άλλη και νομίζω σχεδόν όλοι και όλες είναι στα όρια της οικονομικής εξαθλίωσης, δηλαδή πριν από 1 λεπτό - πριν από 5 λεπτά ήρθαε πούμε το e-mail από τη μισθοδοσία, εε δεν μπορείς να κάνεις κάτι μ' αυτό το πράγμα, να μετακινηθείς, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Αυτά είναι. Και κάνουμε λέει ας πούμε την κριτική πεπτραγμένων.

Πρώτα από όλα έχουμε δει... νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε μια κριτική στο τι έχει περάσει αυτή η κυβέρνηση και δεν λέμε τώρα αυτό το Υπουργείο, η πεντάχρονη ας πούμε, και τι απαντήσαμε εμείς στην κυβέρνηση αυτή και τι και αν είμαστε και αν κουβεντιάζουμε σ' αυτά που προτείνεται να φέρει η κυβέρνηση αυτή. Εγώ νομίζω ότι δεν το κάνουμε. Και αν δεν το κάνουμε, εγώ δεν ξέρω άμα σας προσβάλλει, θα έχουμε τη σχέση που έχει ο Παναγόπουλος με έναν εργαζόμενο της e-FOOD. Ωραία;

Εγώ νομίζω ότι αν δεν πάρουμε αυτές τις αποφάσεις, ούτε και εμείς που λέμε ότι κάνουμε αγώνες και κινητοποιήσεις δεν μπορούμε να γυρίσουμε πίσω στα σχολεία μας και να πούμε στην αναπληρώτρια της πρώτης χρονιάς με το ζόρι έλα να... είναι το Σωματείο για σένα, κτλ., και να γυρίσουμε τον Σεπτέμβρη, αν τη βρούμε πού θα την βρούμε, και τι αποφασίσατε και τι είπατε.

Λοιπόν, ένα άλλο πράγμα που το κάναμε και στην αρχή. Δεν είναι προφανώς μόνο οι ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, το θέμα είναι ο Νόμος Χατζηδάκη. Και αν υπάρχουν

τέτοιες πτυχές. Όλος ο Νόμος Χατζηδάκη είναι εναντίον της ύπαρξης και της λειτουργίας των Σωματείων. Άρα δεν μπορούμε να κουβεντιάζουμε καμία πτυχή του αν έφερε κάτι καλό στο Σωματείο, στη... πώς το λένε (;), στη συμμετοχή κτλ.

Και να πούμε και κάτι άλλο: δυστυχώς το Σωματείο, η Ομοσπονδία φέτος ήταν έτοιμη να γίνει Σύλλογος. Ποια είναι η διαφορά μας λοιπόν; Αν δεν έχεις λοιπόν να αποφασίζεις μόνος σου για το τι θα κάνεις, λέω για το ΓΕΜΗΣΟΕ κτλ. και ότι έχεις δικαίωμα να προκηρύξεις απεργία όποτε εσύ θέλεις -ωραία;- τι είσαι;

Αυτό λοιπόν πήγε να κάνει η Ομοσπονδία φέτος και να πει: αα, βγήκε παράνομη; Το δεχόμαστε, πάμε σε κάτι άλλο.

Αυτή τη μεγάλη υποχώρηση λοιπόν την ανέτρεψαν οι χιλιάδες συνάδελφοι. Άρα δεν μας παίρνει να πούμε εδώ πέρα ότι δεν τραβάει ο κόσμος και δεν έχει δύναμη. Αυτό που συνέβη και πρώτη φορά υπήρξε Ολομέλεια Προέδρων και βγήκε απεργία - αποχή από τη βάση μας δίνει... μας επιβάλλει να πάρουμε εδώ αποφάσεις.

Και να τελειώνω: για το τι θα κάνουμε. Δεν νομίζω ότι το διακύβευμα είναι ποιος θα πάρει την πρωτιά. Εμένα, εγώ προσωπικά εύχομαι οι δυνάμεις της ΑΣΕ να βγούνε πρώτες, ωραία; Θα 'ταν αυτό ικανοποιητικό; Θα μπορούσαμε να πούμε: είμαστε εντάξει, τελειώσαμε; Και θα πάμε τον Σεπτέμβρη στο σχολείο; Όχι.

Αν δεν... αυτό που 'χουμε πει και πολλοί και πολλές πριν από μένα, θέλουμε επαναπροκήρυξη απεργίας - αποχής όπως έγινε πέρσι. Θέλουμε απόφαση ότι δεν δεχόμαστε τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, θέλουμε τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, χωρίς να δεχτούμε προφανώς το προσοντολόγιο με βάση την προϋπηρεσία και το πτυχίο και όχι απλά να γράψουμε ότι θέλουμε αυξήσεις και να παρακαλέσουμε, θα πρέπει να οργανώσουμε εδώ έναν... αυτό θα 'πρεπε να κουβεντιάζουμε, έναν αγώνα για το πώς θα βγούμε τον Σεπτέμβρη, σε ένα μαζικό έτσι απεργιακό αγώνα που θα διεκδικεί το να ζήσουμε από τον μισθό μας.

Αυτό. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

(ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.-
ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ-ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΙΩΑΝΝΑ
2. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
3. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
4. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
5. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
6. ΚΑΡΛΑΥΤΗ ΑΝΝΑ
7. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
8. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ
9. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
10. ΜΑΓΚΑΝΑ ΣΟΦΙΑ
11. ΜΑΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΕΡΑ
13. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
14. ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΝΑΤΑΣΣΑ
15. ΣΥΡΙΓΓΑ - ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΥΛΥΞΕΝΗ
16. ΤΟΛΙΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
17. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ
18. ΦΙΚΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ-ΙΛΙΑΔΑ
19. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΙΩΑΝΝΑ
2. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
3. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
4. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
5. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
6. ΚΑΡΛΑΥΤΗ ΑΝΝΑ
7. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
8. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ
9. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
10. ΜΑΓΚΑΝΑ ΣΟΦΙΑ
11. ΜΑΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΕΡΑ
13. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
14. ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΝΑΤΑΣΣΑ
15. ΣΥΡΙΓΓΑ - ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΥΛΥΞΕΝΗ
16. ΤΟΛΙΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
17. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ
18. ΦΙΚΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ-ΙΛΙΑΔΑ
19. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΑ

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΕΡΕΤΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Καλημέρα σας Βερέτσος Κωσταντίνος από τον σύλλογο « Αλέξανδρο Δελμούζο » εκλεγμένος με τα « Προοδευτικά Ρεύματα ».

είναι πλέον ξεκάθαρο και στον πιο φανατικό υποστηρικτή της κυβέρνησης πως το σχέδιο άλωσης Του δημοσίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη.

Όχημα για την επιβολή των νεοφιλελεύθερων Επιδιώξεων αποτελεί ο επιθεωρητισμός που εδράζεται στον κοινωνικό αυτοματισμό που καλλιεργούν μαεστρικά τα πλήρως ελεγχόμενα ΜΜΕ. Ο εκπαιδευτικός μέσα στο κλίμα τρομοκρατίας που εκπέμπει η ηγεσία του υπουργείου δια μέσω των αυτοαποκαλούμενων στελεχών της εκπαίδευσης καλείται να αντισταθεί στην πλήρη απαξίωση του και στην μετατροπή του από επιστήμονα σε άβουλο εντολοδόχο πολιτικών που αποκλειστικό στόχο έχουν να δημιουργήσουν το σχολείο της ελεύθερης αγοράς και των χορηγών.

Με τον επιθεωρητισμο σε πλήρη εξέλιξη το σχολείο της παιδαγωγικής ελευθερίας που ως στόχο είχε την δημιουργία σκεπτόμενων πολιτών και παρέχει ποιοτική εκπαίδευση Αποτελεί παρελθόν.

Πως θα σηκώσει κεφάλι ο κλάδος και να διεκδικήσει τα δίκαια αιτήματα του που αφορούν:

Το μισθολογικό

Την εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών

Των δικαιωμάτων των αναπληρωτών

Την ειδική αγωγή

Τους μόνιμους και μαζικούς διορισμούς με μοναδικό κριτήριο το πτυχίο

Τις κτηριακές υποδομές

Όταν ο εκπαιδευτικός Βρίσκεται σε συνεχή εκβιασμό από στελέχη που έχουν εντολές να καταδείξουν ως τον αποκλειστικά υπεύθυνο για όλα τα δεινά της εκπαίδευσης τον εκπαιδευτικό της τάξης !

Όλο αυτό το διάστημα η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ αρκέστηκε στον ρόλο του απαθούς παρατηρητή , παραχωρώντας στην ηγεσία του υπουργείου παιδείας την πρωτοβουλία Των κινήσεων.

Δεν απέχει από την πραγματικότητα πως η ηγεσία της ΔΟΕ θεωρεί πως οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές Αποτελούν μονόδρομο σύμφωνα με το αποτέλεσμα των εκλογών του περασμένου Ιουνίου και ο κλάδος το μόνο που έχει να πράξει είναι να τις αποδεχτεί χωρίς αγώνα Και αντίσταση !

Αν αναλογιστούμε σε ποιο μόνο θέμα κατάφερε η ΔΟΕ να επιτύχει τις διεκδικήσεις της απέναντι στην ηγεσία του υπουργείου είναι η παράταση που πέτυχαν ΔΙΚΤΥΟ , ΔΗΣΥ και ΔΑΚΕ κατάθεσης Των υποψηφιοτήτων στις ηλεκτρονικές εκλογές της Κεραμέως ! Σε αυτό το σημείο

να υπενθυμίσω πως η απόφαση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ για συμμετοχή στις εκλογές της Κεραμέως πάρθηκε μια μέρα μετά από την εκπνοή της προθεσμίας που είχε θέσει το υπουργείο για κατάθεση υποψηφιοτήτων ! Οι τρεις παρατάξεις είχαν καταθέσει υποψηφιότητες χωρίς απόφαση της ΔΟΕ !

Όμως υπάρχει άλλος δρόμος, είναι ο δρόμος της βάσης των εκπαιδευτικών , οι οποίοι δεν συμβιβάζονται και με αντίσταση και αυτοοργάνωση πέρα από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες δημιουργούν εξελίξεις.

Πριν λίγο καιρό χιλιάδες εκπαιδευτικοί έκλεισαν τα αυτιά τους στο οργανωμένο σχέδιο τρομοκρατίας τους από συγκεκριμένες παρατάξεις. Ο αγώνας εναντίον του επιθεωρητισμού συνεχίζεται γιατί οι μαχόμενοι εκπαιδευτικοί γνωρίζουν πως αν υποχωρήσουμε τώρα , ποτέ δεν θα μπορέσουμε ξανά να σηκώσουμε κεφάλι και να διεκδικήσουμε τίποτα σε κανένα άλλο θέμα , θα είμαστε κλάδος που θα ζητιανεύει ψίχουλα.

Είναι φυσικό η στάση των παρατάξεων που δεν έχουν σκοπό να οδηγήσουν τον κλάδο σε νικηφόρους αγώνες , αλλά έχουν μετατραπεί ως απλοί διαχειριστές των καταστάσεων , να τις συρρίκνωσε εκλογικά. Βλέπετε όταν προτάσεις την ηττοπάθεια και το προσωπικό βόλεμα των στελεχών σου , οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες θα σου γυρίσουν την πλάτη.

Όλα δείχνουν πως η ΑΣΕ θα είναι η πρώτη δύναμη πλέον στην ΔΟΕ , ευχόμαστε η νίκη της να σηματοδοτήσει αλλαγή στάση της ομοσπονδίας. Όμως δυστυχώς εξαιτίας του τρόπου που η ΑΣαε ασκεί τον συνδικαλισμό δεν βλέπουμε πως θα μπορέσει να βρει συμμαχίες μέσα στο ΔΣ της ΔΟΕ.

Τα προοδευτικά ρεύματα τον περασμένο Οκτώβριο κάλεσαν την ΑΣΕ σε συνεργασία στον σεπε Αλέξανδρο Δελμούζο. Διαβλέπαμε την πανελλαδική άνοδο της συγκεκριμένης παράταξης Και την καλέσαμε να αποδείξει πως μπορεί να συνεργαστεί, σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αρχών και θέσεων που αφορά τον κλάδο μας , με άλλες παρατάξεις για να μπορεί η ΑΣΕ στην 93 η ΓΣ να πείσει πως είναι μια δύναμη συνεργασίας και όχι μια κομματική δύναμη που ασχολείται αποκλειστικά με την εκλογική επιτυχία του ΚΚΕ !

Αρνήθηκε η ΑΣΕ την σύμπραξη , τα αποτελέσματα των εκλογών την κατέταξαν ως δεύτερη δύναμη στον σεπε Αλέξανδρο Δελμούζο. Στην συγκρότηση του προεδρείου του συλλόγου προτίμησε να συγκροτήσει προεδρείο με το ΔΙΚΤΥΟ όταν η παράταξη μας δήλωσε πως δεν πρόκειται να συνεργαστεί με το ΔΙΚΤΥΟ που χρησιμοποιεί χυδαίες ύβρεις και ανάρμοστο λεξιλόγιο για την παράταξη μας , ως απάντηση στις καταγγελίες μας για συγκεκριμένες συμπεριφορές και στάσεις μελών του δικτύου ως τα ενιαία κείμενα και την ατομική αξιολόγηση. Η λέξη φασίστας Και η έκφραση φασιστικές πρακτικές Δεν μπορεί να χρησιμοποιούνται από καμία συνδικαλιστική παράταξη και οφείλουμε να τις απομονώνουμε.

Τελικά συγκροτήθηκε προεδρείο από την ΑΣΕ και το ΔΙΚΤΥΟ. Οποία πρόταση κατέθετε η ασε την ψήφισε ο εκ-

πρόσωπος του δικτύου ακόμα και κεντρικά το ΔΙΚΤΥΟ είχε άλλη πρόταση!

Θέτουμε λοιπόν Στην 93 ΓΣ τα εξής ερωτήματα :

Θα υπάρξει κοινή προσπάθεια σε κεντρικό επίπεδο να αλλάξουν οι συσχετισμοί στη ΔΟΕ με τη συμμετοχή του ΔΙΚΤΥΟΥ, όπως συμβαίνει στο σύλλογό μας αφού όλες οι αποφάσεις ψηφίζονται από κοινού με τον εκπρόσωπο του ΔΙΚΤΥΟΥ και υπάρχει πλήρη ταύτιση απόψεων στα εκπαιδευτικά θέματα.

Η συνεργασία θα επεκταθεί και στις επερχόμενες εκλογές των αιρετών και θα υπάρξει κοινή θέση για κάθοδο ακόμα και αν πραγματοποιηθούν πάλι διαδικτυακά ή αποχή του ΔΙΚΤΥΟΥ από τη διαδικασία, μιας και το μέλος του ΔΣ εκλεγμένο με το ψηφοδέλτιο του ΔΙΚΤΥΟΥ που αλληλοψηφίστηκαν με την ΑΣΕ για το προεδρείο, ήταν υποψήφιος και στις προηγούμενες εκλογές που έγιναν διαδικτυακά και η ΑΣΕ δεν συμμετείχε.

Τα προοδευτικά ρεύματα θα συνεχίσουν να βρίσκονται στην σωστή πλευρά της ιστορίας, δίπλα στον συνάδελφο και στην συναδελφισσα.

Θα στηρίξουμε κάθε προσπάθεια που έχει ως στόχο να μην περάσει ο επιθεωρητισμός και το σχολείο της αγοράς στην εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Θα αγωνιστούμε για αυξήσεις Στους μισθούς μας που θα μας επιτρέπουν να ζούμε με αξιοπρέπεια

Θα αναδείξουμε την προσπάθεια στοχοποίησης Του εκπαιδευτικού της τάξης από την ηγεσία του υπουργείου παιδείας!

Θα αγωνιστούμε :

για την εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών

για μονιμες και μαζικές προσλήψεις με μοναδικό Κριτήριο το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία.

για εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με των μόνιμων ειδικά στις άδειες που αφορούν τα ιατρικά θέματα.

Δεν θα συμπράξουμε σε καμία περίπτωση στην εφαρμογή του ν Χατζηδάκη.

Σας καλούμε λοιπόν σήμερα να πλαισιώσετε και να στηρίξετε ενεργά την προσπάθειά μας ώστε να χαράξουμε και να ακολουθήσουμε μαζί, μια κοινή πορεία που θα κάνει το όραμά μας πράξη με πρωταρχικές αξίες τη δημοκρατία, την παιδαγωγική ελευθερία, την αλληλεγγύη, την προσφορά στο συνάδελφο, τη δράση, τη δικαιοσύνη, τη νομιμότητα, τη διαφάνεια και την ισότητα που στόχο θα έχει:

να υπερασπίζεται τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών

να ελέγχει τις αποφάσεις της Διοίκησης και όσους την υπηρετούν

να συμπαραστέκεται στον εκπαιδευτικό σε κάθε πρόβλημα που έχει στον εργασιακό του χώρο

να αντιστέκεται σε κάθε μορφή χειραγώγησης του εκπαιδευτικού και του έργου του

να προασπίζει τις παιδαγωγικές ελευθερίες

να εμπνέει τον εκπαιδευτικό για συμμετοχή στα κοινά (αγωνιστικές και πολιτιστικές δράσεις)

Τα Προοδευτικά Ρεύματα Εκπαιδευτικών επιλέγουν να κόψουν τον ομφάλιο λώρο που ενώνει τους συνδικαλιστές με κάθε εξουσία, κομματική ή κυβερνητική, στοιχείο που έχει αποδειχτεί στο παρελθόν ΚΑΙ σήμερα, ολέθριο για τα συμφέροντα των εργαζομένων.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Καλησπέρα! Μανώλης Τσαγκάτος από τον Σύλλογο Χίου, εκλεγμένος με τους Ανεξάρτητους Εκπαιδευτικούς.

Καταρχήν θα ήθελα να επισημάνω ότι κάθε άποψη είναι σεβαστή κι ο καθένας κρίνεται για την άποψή του. Το λέω καθώς βλέπω ότι κάποιιοι εδώ μέσα γιουχάρετε (αποδοκιμάζετε) όταν κάποιιοι από το βήμα αναφέρει κάτι που δεν συμφωνείτε, που δεν σας αρέσει. Μήπως κάποια παράταξη έχει το αλάθητο; Ή πρεσβεύετε κάποιοι ότι όσα λέτε είναι τα απολύτως σωστά;

Είμαι λοιπόν εδώ πάνω για να κάνω κριτική πεπραγμένων στη ΔΟΕ. Καθισμένοι από εκεί πίσω και βλέποντας μπροστά μου τη γεωγραφία όλων των παρατάξεων, βλέπω ότι κάποιιοι παρατάξεις αυτό- συχαίρονται για το πόσο καλά τα έκαναν. Για να δούμε όμως υπάρχει λόγος να πανηγυρίζουν κάποιοι;

Τι ακριβώς πετύχαμε ως κίνημα τα τελευταία χρόνια;

Πετύχαμε να μην περάσουν οι ηλεκτρονικές εκλογές; Όχι.

Πετύχαμε εξίσωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε ολιγοθέσια δημοτικά και νηπιαγωγεία; Όχι. Αναγκάστηκαν οι νηπιαγωγοί να προσφύγουν στα δικαστήρια για το ωράριό τους. Το στηρίξαμε αυτό ως ΔΟΕ;

Πετύχαμε να γίνονται οι διορισμοί με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία; Όχι. Το προσοντολόγιο είναι σε ισχύ

Πετύχαμε δωρεάν μεταπτυχιακά για τους εκπαιδευτικούς; Όχι.

Πετύχαμε αυξήσεις μισθών; Όχι. Και μη μου πείτε κάποιιοι για το 50ευρώ που μας έδωσε η κυβέρνηση της ΝΔ, το οποίο σε συνάρτηση με την ακρίβεια δεν είναι τίποτα.

Πετύχαμε μείωση μαθητών ανά τμήμα; Όχι.

Πετύχαμε να μην περάσει η ατομική αξιολόγηση; Όχι. Εφαρμόζεται κανονικά.

Θα μπορούσα να αναφέρω κι άλλα. Τι ακριβώς λοιπόν έχουμε πετύχει και πανηγυρίζουν κάποιοι εδώ μέσα;

Διαβάζοντας την Ημερήσια Διάταξη της ΔΟΕ έχει ένα σωρό αιτήματα. Αιτήματα να φάνε και οι κότες. Όμως με τόση αιτηματολογία γινόμαστε γραφικοί και πάνω σε αυτή τη γραφικότητα θα πατήσει η εκάστοτε κυβέρνηση και η κοινωνία και θα μας απαξιώσει. Θα έπρεπε να προτάξουμε 5 βασικά, ρεαλιστικά αιτήματα ως πρώτη γραμμή για την επόμενη διετία/τετραετία και να πάμε όλοι μαζί να τα διεκδικήσουμε ώστε να τα πετύχουμε. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να λειτουργεί έξυπνα και μεθοδικά. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει θα πρέπει να συνθέσει και ενωμένο να διεκδικήσει. Δεν είναι καθόλου ωραία εικόνα για τους συναδέλφους να βλέπουν μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ να κατηγορεί ο ένας τον άλλον και να τσακώνονται μπροστά μας όπως είχε γίνει και στη Χίο όταν είχατε έρθει.

Η Γενική Συνέλευση γίνεται τέλη Ιουνίου. Όμως αυτήν την εποχή τα αεροπορικά εισιτήρια είναι πανάκριβα κι εμείς που είμαστε από επαρχία δεν βρίσκουμε ξενοδοχεία να μείνουμε κι αυτά που βρίσκουμε οι παροχές τους είναι δυσανάλογες με την τιμή τους, Θέλω να πω ότι ξεοδεύονται πολλά χρήματα. Θα μπορούσε η Γ.Σ. να γίνει άλλη εποχή για παράδειγμα το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου ώστε να έχουν πέσει οι τιμές και να μην κοστίζει η Γ.Σ. τόσο ακριβά στη ΔΟΕ.

Ξέρετε είναι πολύ ωραίο να είσαι ανεξάρτητος και να κάθεσαι εκεί πίσω να παρακολουθείς και να μπορείς να κρίνεις όλα όσα διαδραματίζονται χωρίς παραταξιακά στεγανά και περιορισμούς τους οποίους έχω ζήσει κι εγώ και δεν μ' άρεσαν καθόλου. Και κάτι τελευταίο προς το προεδρείο της Γ.Σ.. Κι εμείς οι ανεξάρτητοι έχουμε δικαιώματα όχι μόνο οι παρατάξεις. Περιμένω τρεις ώρες να μιλήσω

Ευχαριστώ

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΓΕΙΤΟΝΑ ΑΡΓΥΡΩ
3. ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ ΝΩΝΤΑΣ
4. ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΓΕΙΤΟΝΑ ΑΡΓΥΡΩ
3. ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ ΝΩΝΤΑΣ
4. ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΣΟΦΙΑ

ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ

Ζ' ΣΥΛ/ΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ ΠΕ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Καρασαρλίδου Σοφία, Ζ' ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης, εκλεγμένη με την Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η φετινή χρονιά ήταν μια δύσκολη χρονιά, αλλά ήταν και μια χρονιά που έδειξε ότι οι παραδόσεις του κλάδου και του εκπαιδευτικού κινήματος είναι ζωντανές, παρά την τεράστια κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος. Ήταν μια χρονιά που έδειξε ότι οι δυνατότητες για τη συνέχιση και τη διεύρυνση των αγώνων έρχονται μόνο μέσα από την ενεργοποίηση της βάσης των εκπαιδευτικών με τη συμμετοχή τους στις Γενικές Συνελεύσεις.

Τρία χρόνια τώρα σαν κλάδος πάμε πίσω και τα τρία είδη ήδη της αξιολόγησης. Και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και την ατομική αξιολόγηση και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου με τις εξετάσεις τύπου PISA. Δεν κατάφερε η κυβέρνηση να κατηγοριοποιήσει τις σχολικές μονάδες. Δεν κατάφερε να περάσει την αξιολόγηση, που είναι και η προϋπόθεση για να περάσουμε στην αυτονομία της σχολικής μονάδας και στη γονεϊκή επιλογή σχολείου, τη μετατροπή, δηλαδή, των γονιών σε πελάτες που θα διαλέγουν το «καλό» σχολείο -μαγαζί για να στείλουν τα παιδιά τους.

Αυτός είναι ένας θετικός απολογισμός του κινήματός μας. Η κυβέρνηση τα βρήκε δύσκολα με το εκπαιδευτικό κίνημα. Μια κυβέρνηση που πέρασε και η ίδια, αλλά και πολλοί εδώ μέσα, κόμπαζε για το 41% που πήρε, ένα 41% όμως που κατακρημνίστηκε στις τελευταίες εκλογές. Οι αιτίες για την ήττα της κυβέρνησης στις τελευταίες εκλογές είναι: α) η οργή, η αγανάκτηση που έχει συσσωρευτεί στους εργαζόμενους, τη νεολαία και τις φτωχές λαϊκές μάζες, β) το γεγονός ότι είχαμε φέτος ένα διμνηνο φοιτητικό κίνημα με διαρκείς και μαζικότερες Συνελεύσεις και κινητοποιήσεις ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και την ιδιωτικοποίηση των δημοσίων, γ) τις μεγάλες κινητοποιήσεις για την απεχθή, απεχθέστατη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών και της ιδιωτικοποίησης των κοινωνικών. Λοιπόν ναι, και εμείς οι εκπαιδευτικοί συμβάλαμε στο να έχει αυτή τη φθορά η κυβέρνηση, στο να μην κάνει περίπατο περνώντας τα μέτρα της, χωρίς να βρίσκει σοβαρή αντίσταση. Όταν μάλιστα φέτος η κυβέρνηση μας ετοίμαζε ιδιαίτερη επίθεση τον Μάρτιο. Όταν η κυβέρνηση και ο Υπουργός Παιδείας προχωρήσανε σε ένα πραγματικά δικαστικό πραξικόπημα για να καταργήσουν το δικαίωμά μας στην απεργία και να περάσουν την ατομική αξιολόγηση.

Πήραν όμως την καλύτερη απάντηση από τις μαζικές Συνελεύσεις του κλάδου, πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, και την απόφαση για συνέχιση του αγώνα. Αυτή την απάντηση της βάσης του κλάδου, συνάδελφοι της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, την πήρατε και εσείς, που πρόθυμοι, ηττοπαθείς, νομιμόφρονες στα δικαστικά πραξικοπήματα, αποδεχόμενοι όλη την τρομοκρατία του Υπουργείου και αναπαράγοντάς την σπεύσατε να σταματήσετε την απεργία - αποχή.

Παρά όμως αυτή τη φθορά που έχει η κυβέρνηση, έχει ένα πλεονέκτημα, ότι δεν έχει αντίπαλο στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Σε ένα βαθμό αυτό τη σώζει. Όλο το υπόλοιπο στρατόπεδο των μνημονιακών κομμάτων περνάει μια

βαθιά κρίση. Και αυτό γιατί η κυβέρνηση και μνημονιακά κόμματα δεν έχουν καμία λύση για τα προβλήματα των από κάτω, πέρα από το να σκορπίζουν τη βαρβαρότητα για τους από κάτω. Επιπλέον, αν και με προβλήματα, η Ν.Δ. παραμένει ακόμη επιλογή των οικονομικών ελίτ και έχει τη στήριξή τους. Μ' αυτή την έννοια θα τη βρούμε μπροστά μας και ίσως να κάνει πάλι μία φυγή προς τα μπρος, δηλαδή να συνεχίσει με γρήγορο ρυθμό τη βάρβαρη αντεργατική επίθεσή της. Και αυτή τη φυγή προς τα μπρος θα την κάνει και το Υπουργείο Παιδείας με επιμονή στην προσπάθεια περάσματος της αξιολόγησης -ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης και στην προώθηση και άλλων μέτρων σε αυτή την κατεύθυνση (διαγωνισμός ΑΣΕΠ, αυτονομία της σχολικής μονάδας κ.ά.).

Η κυβέρνηση δεν έχει άλλο δρόμο, παρά να συνεχίσει τη βάρβαρη - νεοφιλελεύθερη - φιλοπόλεμη πολιτική της. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η κρίση της ελληνικής οικονομίας είναι πασιφανής. Τα χρέη αυξάνονται, η παραγωγική οικονομία καταρρέει. Μόνο δύο άξονες έχει η πολιτική της και το σχέδιό της: να αρπάζει το δημόσιο πλούτο και τα χρήματα του Ταμείου Ανάκαμψης και να επιτεθεί και καταργήσει τα εναπομείναντα δικαιώματα των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το βάρβαρο πλαίσιο, μέσα στη βαθιά κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος το εκπαιδευτικό κίνημα και οι εκπαιδευτικοί σταθήκαμε όρθιοι. Έχουμε χρέος, ιερό χρέος να συνεχίσουμε να είμαστε όρθιοι. Άρα λοιπόν από δω πρέπει να φύγουμε με απόφαση για συνεχείς επαναπροκηρύξεις της απεργίας - αποχής, πρέπει να φύγουμε με αποφάσεις για Επιτροπές Αγώνα που θα δημιουργούν κινητοποιήσεις και θα τις περιφρουρούν σε όσα σχολεία τρυπώνουν οι αξιολογητές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τη μερίδα του λέοντος στη συζήτηση στις διαδικασίες μας την πήρανε τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Αυτό δεν συνάδει μ' αυτό που ζει και τον αγώνα που δίνει ο κλάδος.

Ακούσαμε από τη ΔΑΚΕ ως διεκδικητικό πλαίσιο όλα τα θέματα εκτός από την κατάργηση της αξιολόγησης. Αυτό δεν συνάδει με τον αγώνα και την πραγματικότητα που ζει ο κλάδος μας. Ακούσαμε από τη ΔΗΣΥ να διεκδικήσουμε τον ουρανό με τα άστρα, στιδήποτε άλλο εκτός από την κατάργηση της αξιολόγησης. Αυτό δεν συνάδει με την πραγματικότητα και την αγωνία που ζουν οι συνάδελφοι και τον αγώνα που δίνει ο κλάδος μας. Μάλλον συνάδει με την υποβολή της κυβέρνησης να περάσει την αξιολόγηση. Και δεν συνάδει με την πραγματικότητα που ζει ο κλάδος και τον αγώνα που δίνει για δύο λόγους: πρώτον οι συνάδελφοι της βάσης μίλησαν, ιεράρχησαν τα αιτήματα, δείξαν τον δρόμο. Οι συνάδελφοι στις Συνελεύσεις του Μαρτίου, από το ένα έως το άλλο άκρο της χώρας με τη μαζική συμμετοχή τους, είπαν ποιο είναι το πρόβλημα που τους απασχολεί. Προφανώς είναι η αξιολόγηση, απέναντι στην οποία δίνουν έναν επίμονο και επίτιμο αγώνα, εδώ και τρία χρόνια και δεν θέλουν να σταματήσουν ή να υποχωρήσουν με τίποτα.

Δεύτερον δεν συνάδει με την πραγματικότητα που ζει ο κλάδος και τον αγώνα που δίνει, γιατί η αξιολόγηση είναι άμεσα συνδεδεμένη με όλα αυτά που γράψατε εδώ, τα δικαιώματα που υποτιθέεται διεκδικούμε και οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα θέλετε. Γιατί μην κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε ότι αν περάσει η αξιολόγηση θα μπορούμε να διεκδικήσουμε μισθούς ή δεν θα συνδεθεί η αξιολόγηση με

τον μισθό. Γιατί μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε ότι οι επιπτώσεις της αξιολόγησης δεν θα είναι μόνο υποχρεωτικά σεμινάρια. Αν περάσει η αξιολόγηση θα αρθεί η μονιμότητα και θα απειληθούν οι εργασιακές μας σχέσεις.

Αυτά είναι βασικοί στόχοι της κυβέρνησης. Αυτό σημαίνει ιδιωτικοποίηση. Δεν θα γίνει μόνο ο μαθητής κι ο γονιός πελάτης, και οι εκπαιδευτικοί θα γίνουν εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα. Αυτό είναι η ιδιωτικοποίηση.

Μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε ότι το ωράριό θα ξεχειλώσει και ότι δεν θα υπάρχει εργάσιμος και ελεύθερος χρόνος αν περάσει η αξιολόγηση. Μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε ότι το εργασιακό στρες και η επαγγελματική εξουθένωση θα εκτοξευτούν, για την οποία μιλούσαμε πόση ώρα πριν, χωρίς να λέμε ότι κύρια βασική αιτία τους είναι η αξιολόγηση.

Συναδέλφωι/ισσες που αξιολογήθηκαν καταμαρτύρησαν στους συναδέλφους ότι η αξιολόγηση είναι μια πολύ ψυχοφθόρα διαδικασία. Και κάποιοι από αυτούς πίστευαν στην υποτιθέμενη αξιολόγησή της.

Μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε ότι η αξιολόγηση προωθεί την αυτονομία της σχολικής μονάδας και τον γονιό «πελάτη». Με τις παρεμβάσεις του και τις απαιτήσεις του στο έργο του εκπαιδευτικού. Όπως κάποιοι πελάτες συμπεριφέρονται απάνθρωπα στους εργαζόμενους των σουπερ μάρκετ, των καταστημάτων εστίασης κ.α.. Και εκεί ποιος θα προστατέψει τον εκπαιδευτικό;

Και μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε ότι αν περάσει η αξιολόγηση, η διευθυντική αυθαιρεσία θα πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, ήδη πολλά κρούσματα έχουμε από τώρα. Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε, ότι αν αφήσουμε την αξιολόγηση να περάσει, όπου ο καθένας μόνος του είναι εναντίον όλων των άλλων, σε συνθήκες άκρατου ανταγωνισμού, ότι θα μπορούμε να έχουμε αγώνες, συλλογικότητα και Σωματεία. Θα τα διαλύσει. Δες τε στον ιδιωτικό τομέα τι γίνεται, δες τε στην ιδιωτική εκπαίδευση τι γίνεται, από τότε που καταργήθηκε η προστασία απέναντι στις απολύσεις. Έχουν ωράριο; Απεργούν; Αγωνίζονται; Η το Σωματείο βγάζει κάποιες ανακοινώσεις; Έννοεί τον συνδικαλισμό η αξιολόγηση ή τον διαλύει;

Ας αφήσουμε λοιπόν τα παραμύθια. Η αξιολόγηση είναι η μητέρα των μαχών. Ξέρει η βάση του κλάδου. Έχει κριτήριο. Δίνει 3 χρόνια αυτό τον σκληρό και επίπονο αγώνα και αυτή τη διάθεση της βάσης ανέδειξαν οι Συνελεύσεις του περασμένου Μαρτίου. Και δεν άλλαξε γνώμη μέχρι σήμερα η βάση του κλάδου, στην απόφασή της να συνεχίσει τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση.

Άρα λοιπόν πρώτο στην ιεράρχηση το ζήτημα της αξιολόγησης. Να μην περάσει. Να την πάμε όσο μπορούμε πίσω. Να την ακυρώνουμε στην πράξη. Να την αφυδατώσουμε, να αποδείξουμε ότι είναι μία θεατρική παράσταση και μια παρωδία. Αυτή τη γνώμη έχουν για την αξιολόγηση η πλειοψηφία των συναδέλφων στα σχολεία.

Η Γενική μας Συνέλευση πρέπει να επαναβεβαιώσει την απεργία - αποχή. Να δεσμευτούμε ότι θα προχωράμε σε διαρκείς επαναπροκηρύξεις από ΔΟΕ, ΑΔΕΔΥ, ΣΕΠΕ. Να δημιουργήσουμε Επιτροπές Αγώνα σε κάθε Σύλλογο για να οργανώνουμε κινητοποιήσεις στα σχολεία που μπαίνει ο αξιολογητής και να περιφρουρούμε τις κινητοποιήσεις μας. Για να κρατήσουμε το μπλοκ μας δυνατό. Γιατί κακά τα ψέματα, όταν βλέπουν οι συνάδελφοι κάποιους να πηγαίνουν για να αξιολογηθούν το ηθικό τους πέφτει. Όταν κάνουν στάση εργασίας όλοι μαζί ενάντια στον αξιολογητή που μπαίνει να αξιολογήσει, ακόμη και όταν ο αξιολογούμενος διατείνεται ότι «είναι ατομική του επιλογή» ή ότι αξιολογείται γιατί θέλει «να κάνει καριέρα» η αυτοπειθισή των απεργιών και η πίστη στην απόφασή τους τονώνεται.

Και επειδή το είπα και στην προηγούμενη τοποθέτησή μου, αυτή η κυβέρνηση έχασε, αλλά μάλλον με φυγή προς τα μπρος θα αντιδράσει. Δεν πέρασε την αξιολόγηση, θα πάει στα άλλα μέτρα που έχει στη φαρέτρα της.

Πρέπει να είμαστε επί ποδός για τον γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Μαζί με αδιόριστους και αναπληρωτές να κάνουμε τα πάντα για να τον εμποδίσουμε. Πρέπει να είμαστε επί ποδός μαζί με γονείς και μαθητές, ενάντια σ' αυτά που γίνονται με τη χρηματοδότηση της σχολικής μονάδας, την κατάργηση των σχολικών επιτροπών κτλ.

Πρέπει να είμαστε επί ποδός με τους γονείς και τους μαθητές μας να μην περάσει η αυτονομία της σχολικής μονάδας και ο γονιός «πελάτης».

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΤΟΥΡΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ «Ο ΠΛΗΘΩΝ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ονομάζομαι Ευθύμιος Τουρνάς και είμαι εκλεγμένος αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακεδαιμόνος «Ο ΠΛΗΘΩΝ», έναν από τους αρχαιότερους Συλλόγους και ιδρυτικό μέλος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδας, στον οποίο έχω την τιμή να είμαι και ο Πρόεδρος.

Είμαι εκλεγμένος αντιπρόσωπος με την παράταξη Ενωτική Κίνηση Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακεδαιμόνος. Αυτή είναι η παράταξή μου!

Το αντικείμενο της συζήτησης αυτή τη στιγμή είναι η δι-αμόρφωση του αγωνιστικού πλαισίου δράσης. Επιτρέψτε μου όμως πριν αναφερθώ σε αυτό μια παρέμβαση...

Είμαστε εδώ σε αυτή την αίθουσα και μετέχουμε στις εργασίες της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης ως αντιπρόσωποι των πρωτοβάθμιων σωματείων, των εκπαιδευτικών της βάσης του κλάδου.

Συμμετέχω για πρώτη φορά, σε εργασίες που όπως με ενημερώνουν οι παλαιότεροι και εμπειρότεροι εξελίσσονται πολύ ήρεμα και ομαλά σε σχέση με προηγούμενες Γ.Σ. και ειλικρινά, μετά από τρεις μέρες εργασιών εδώ σε αυτή την αίθουσα, αναρωτιέμαι:

Αυτό που βιώνουμε εδώ είναι αυτό που έχουμε κληθεί να αντιπροσωπεύουμε;

Αυτό το συνονθύλευμα εντάσεων και αντεγκλήσεων, επί παντός επιστητού, για κάθε λόγο και αιτία, με κάθε αφορμή, αυτό το περιχαράκωμα στις παρατάξεις είναι αυτό που αντιπροσωπεύουμε; Αυτό μας έστειλαν εδώ να κάνουμε;

Αυτή η αδυναμία σύγκλισης στις απόψεις, τουλάχιστον στα βασικά και ουσιώδη, για να πάμε πίσω σε ανθρώπους που έχουν αγωνία, αυτή η έλλειψη σεβασμού στον συνάδελφο, τον συναγωνιστή, στον δάσκαλο, αυτή η έλλειψη σεβασμού στην προσωπικότητα, στον άνθρωπο που θα πιαστούμε χέρι χέρι να αγωνιστούμε αν χρειαστεί, είναι αυτό που αντιπροσωπεύουμε;

Αυτό το ισοπέδωμα της προσωπικότητας, να γίνεται καταμέτρηση σαν να είμαστε πρόβατα στις παρατάξεις και που θα βρεθούμε αύριο και που θα ψηφίσουμε, είναι αυτό που αντιπροσωπεύουμε;

Αυτή η εικόνα, να είμαστε ακόμα και χωροταξικά χωρισμένοι στην αίθουσα, σαν να είμαστε οπαδοί αντίπαλων ομάδων στο γήπεδο, να ακούμε μόνο τους «δικούς» μας και να αγνοούμε τους «άλλους», να κλείνουμε τα αφτιά στους «αντιπάλους» ενώ θα έπρεπε να είμαστε όλοι μαζί, κι όλο αυτό συχνά να εξελίσσεται σε συνθήκες αρένας, είναι αυτό που αντιπροσωπεύουμε;

Αυτό είμαστε;

Αυτό αντιπροσωπεύει τον κλάδο μας, ως επιστημονικό κλάδο;

Αυτό αντιπροσωπεύει τη δημοκρατία που πρώτοι εμείς ως δάσκαλοι διδάσκουμε στα παιδιά; Ή στο σχολείο, στα παιδιά εξιδανικεύουμε τα πράγματα, επιβεβαιώνοντας τη λαϊκή ρήση «δάσκαλε που δίδασκες και νόμο δεν εκράτεις»;

Με αυτόν τον προβληματισμό, περνάω στο θέμα της Ημερήσιας Διάταξης που συζητείται, το αγωνιστικό πλαίσιο.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Είναι μεγαλύτερη ανάγκη ίσως από ποτέ να υπάρχει συγκεκριμένο αγωνιστικό πλαίσιο στο οποίο να εντάσσεται κάθε μορφή αγώνα που ακούστηκε και προτάθηκε. Κάθε αγώνας, με όποια μορφή και να έχει αυτός ο αγώνας, κάθε αγώνας είναι αγώνας και πρέπει να στηρίζεται.

Το αγωνιστικό πλαίσιο εν πολλοίς είναι συγκεκριμένο, ξεκάθαρο:

Απεργία – αποχή από την ατομική αξιολόγηση. Το έχουν αποφασίσει οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες στη βάση πριν από εμάς, έχει κριθεί στις Γενικές Συνελεύσεις του περασμένου Μαρτίου και στην Απόφαση, με απαρτία, της Ολομέλειας των Προέδρων της 1^{ης} Απριλίου. Εκ των ουκ άνευ θα επιβεβαιωθεί σήμερα, πρέπει να επιβεβαιωθεί.

Απεργίες, στάσεις, εργασίας ακόμα και απεργία διαρκείας που ανέφερε ο προηγούμενος ομιλητής, αν χρειαστεί να! Κάποια στιγμή δε θα έχουμε και πολλές επιλογές, θα φτάσουμε σε αδιέξοδο. Φτάσαμε το 2006! Δε θα είναι το 2024, θα είναι το 2025... Κάποια στιγμή δε θα υπάρχει άλλος τρόπος αν συνεχιστεί αυτό που γίνεται στα σχολεία. Νομοτελειακά η σύγκρουση με την κυβερνητική πολιτική εκεί θα οδηγήσει.

Για να τα κάνουμε όμως όλα αυτά θέλουμε κι αυτούς που θα κάνουν την απεργία, τη στάση εργασίας, την απεργία – αποχή, την απεργία διαρκείας...

Θέλουμε συμμετοχή!

Συμμετοχή σε συνελεύσεις, συμμετοχή σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων, συμμετοχή στους Συλλόγους, συμμετοχή στις εκλογές...

Η όλο και μικρότερη συμμετοχή των συναδέλφων μας, το έθεσε και ο Πρόεδρος μας ο Θανάσης Κικινής από την πρώτη μέρα και το στοιχειοθέτησε και στη χθεσινή ομιλία του, είναι το ζήτημα που θα έπρεπε να μας απασχολεί πρωτίστως!

Η συμμετοχή είναι το πραγματικό διακύβευμα!

Κι εδώ δε θα σας πω την προσωπική μου άποψη, θα σας πω ένα βίωμα. Αυτό που ζήσαμε τον περασμένο Μάρτη όταν πήγαμε εμείς ως εκλεγμένα μέλη του Δ.Σ. στους συναδέλφους, στα σχολεία και τους είπαμε «ελάτε» στη

συνέλευση και δεσμευτήκαμε ότι θα μιλήσουμε για τα πραγματικά ζητήματα, που απασχολούν την καθημερινότητα τους.

Όταν τους είπαμε ότι είναι αναγκαία η συμμετοχή τους για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων και τους υποσχθήκαμε ότι θα ακουστεί η δική τους φωνή και δε θα γίνουν για μια ακόμη φορά θεατές σε ένα θέαμα παράλογων και ανούσιων αντεγκλήσεων ανάμεσα σε ανθρώπους και παρατάξεις που και δε θα καταλάβαιναν για ποιο λόγο γίνονται και θα τους ήταν παντελώς αδιάφορο γιατί γίνονται, όπως δυστυχώς γίνεται εδώ σήμερα.

Όταν τους είπαμε ότι οι απόψεις και οι αποφάσεις τους θα ακουστούν και δε θα «χαθούν» στη «δημιουργική ασάφεια» του «επαγγελματικού συνδικαλισμού».

Έτσι κάναμε μέσα σε διάστημα δύο ημερών δύο συνελεύσεις που ξεπέρασαν τις προσδοκίες μας και οδήγησαν σε αποφάσεις με απαρτία του 1/3 των μελών του Συλλόγου μας. Και ελήφθησαν τέσσερις ομόφωνες σχεδόν αποφάσεις που μας δεσμεύουν ως εκπροσώπους: απεργία στις 16 και 17 Απριλίου, σύμφωνα με την πρόταση της ΔΟΕ, επαναπροκήρυξη της απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση από τη ΔΟΕ, επαναπροκήρυξη από τον Σύλλογο αν δεν το κάνει η ΔΟΕ και συμμετοχή σε κάθε προσπάθεια οργάνωσης και συντονισμού. Πραγματοποιήθηκαν απογευματινές συνελεύσεις που στα 20 και πλέον χρόνια που είμαι στη Σπάρτη έφτασαν να έχουν περισσότερο κόσμο, συναδέλφους και συναδέλφισσες που παρακολούθησαν με ενδιαφέρον, ακόμα και από τις πρωινές συνελεύσεις που γίνονταν με άδεια από την υπηρεσία και ουσιαστικά ήταν υποχρεωτική η συμμετοχή. Συνελεύσεις που γρήγορα κουράζονταν οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες από ατέρμονες αντεγκλήσεις εκλεγμένων και μη «συνδικαλιστών» και διακριτικά «την έκαναν» αφήνοντας τους να τρώγονται μεταξύ τους.

Και αυτό σας το λέει ένας άνθρωπος που ακόμη και σαν μέλος παράταξης και εκλεγμένο μέλος μειοψηφίας στο Δ.Σ. του Συλλόγου συνειδητά απείχε από συνελεύσεις, πρωινές συνελεύσεις, για να μην γίνει ο ίδιος κομπάρσος σε αυτό το θέατρο παραλόγου: οι εκπρόσωποι ή/και οι επίδοξοι εκπρόσωποι του κλάδου να τρώγονται μεταξύ τους, χωρισμένοι σε στρατόπεδα, με την πλειοψηφία των συναδέλφων και συναδελφισσών εκπαιδευτικών να παρακολουθούν μηχανικά και αδιάφορα χωρίς να αντιλαμβάνονται τις περισσότερες φορές τον λόγο που χάνουν τόσο άσκοπα τον χρόνο τους, να κουράζονται, να δυσανασχετούν και εν τέλει να «φεύγουν», κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Αυτούς τους ανθρώπους εκπροσωπώ σήμερα εδώ!

Τους εκπαιδευτικούς που έχουν κουραστεί να παρακολουθούν άγονες και στείρες αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους από ένα σημείο και πέρα μόνιμους και «επαγγελματίες» του συνδικαλισμού.

Αυτοί με έχουν στείλει σήμερα εδώ στη Γενική Συνέλευση

της Ομοσπονδίας, να μεταφέρω ακριβώς αυτό το μήνυμα.

Αυτοί με εξέλεξαν στον Σύλλογο, για να μεταφέρω τη δική τους αλήθεια.

Αυτοί συγκροτούν την παράταξή μας, την Ενωτική Κίνηση Εκπαιδευτικών Λακεδαιμόνος: συναδέλφισσες και συνάδελφοι εκπαιδευτικοί από διαφορετικούς και εντελώς ετερόκλητους πολιτικούς χώρους, με κοινό χαρακτηριστικό ότι μας έχει κουράσει αυτό ακριβώς που βιώνουμε σε αυτή την αίθουσα σήμερα ή στις αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων και στα Συμβούλια των Συλλόγων: ο κομματισμός, ο διχασμός, οι ανούσιες αντεγκλήσεις, οι εντάσεις και εντέλει η απαξίωση.

Και θα είχε αξία να αναλογιστούμε όλοι μας σήμερα, μήπως η Σπάρτη, αυτό που σας περιγράψω, δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας!

Μήπως, ξεκινώντας από σήμερα εμείς οι συνδικαλιστές, «το πάροουμε αλλιώς» για να εκπροσωπούμε πραγματικά τον κλάδο, τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους μας, στις αγωνίες τους, τα προβλήματά τους, την καθημερινότητά τους κι όχι τις παρατάξεις και την ατζέντα τους!

Μήπως εμείς οι ίδιοι με τη στάση μας «διώχνουμε» τους συναδέλφους που λέμε ότι εκπροσωπούμε!

Γιατί αν θέλουμε συμμετοχή, αν θέλουμε να «ζωντανέψουμε» τους Συλλόγους και το κίνημα, πρέπει να αναζητήσουμε τις πραγματικές αιτίες που διώχνουν τους συναδέλφους κοιτώντας το πρόσωπό μας στον καθρέφτη κι όχι αναζητώντας άλλοθι στην κοινωνία, τις συνθήκες κι ότι άλλο βολικό για να δικαιολογήσουμε τα δικά μας σφάλματα και τις δικές μας αδυναμίες.

Γιατί αν θέλουμε συμμετοχή, οφείλουμε:

Να ακούσουμε τον κλάδο κι όχι να έχουμε την απαίτηση να ακουγόμαστε μόνο εμείς.

Να μεταφέρουμε ως αντιπρόσωποι εν προκειμένω, εκπρόσωποι γενικά, εκλεγμένα μέλη Συλλόγων ή αιρετοί, τις θέσεις και τις απόψεις των συναδέλφων και συναδελφισσών μας κι όχι να προσπαθούμε να επιβάλλουμε την ατζέντα.

Να δείχνουμε πρωτίστως σεβασμό και εμπιστοσύνη στον επαγγελματισμό και στην επιστημοσύνη, στην προσωπικότητα και στην κρίση της συναδέλφισσας και του συναδέλφου και όχι να κρίνουμε τις πολιτικές ή οποιοσδήποτε άλλες απόψεις και επιλογές του.

Να αντιληφθούμε ότι ο κλάδος, η βάση των εκπαιδευτικών που λέμε ότι εκπροσωπούμε, έχει ξεπεράσει τις πολιτικές, συνδικαλιστικές, παραταξιακές, συντεχνιακές ή οποιοσδήποτε άλλες πολιτικές και στρατηγικές και ζητά από εμάς να επικεντρώσουμε στην ουσία και να έχουμε αποτελέσματα!

Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί και το θέμα που τόσο έντονα τέθηκε όλες αυτές τις ημέρες της

Γενικής Συνέλευσης, σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής των αρχαιρεσιών που θα υιοθετήσουμε στον κλάδο, αν θα γίνονται δηλαδή δια ζώσης ή ηλεκτρονικά.

Στο σημείο αυτό δεν έχω εξουσιοδότηση να μιλήσω ούτε σαν αντιπρόσωπος ούτε σαν μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μου, γιατί δεν έχει τεθεί καν το θέμα. Θα σας μιλήσω όμως σαν απλός συνάδελφος:

Αν η συμμετοχή είναι το διακύβευμα, η απάντηση είναι αυτονόητη: εκλογές δια ζώσης

Αν οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσές μας είναι κοντά στον Σύλλογό τους, θα έρθουν και να ψηφίσουν.

Αν ο Σύλλογός ακούει τα μέλη του, βρίσκεται κοντά τους όταν απαιτηθεί, παρεμβαίνει στα ζητήματα και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στο σχολείο, όταν θα έρθει και η ώρα των εκλογών θα έρθουν να ψηφίσουν.

Αν ανοίξουμε τους Συλλόγους και καλλιεργήσουμε τη συλλογική συνείδηση, η απρόσωπη διαδικασία της «εξ αποστάσεως» ηλεκτρονικής ψηφοφορίας αυτόματα και αυτονόητα γίνεται περιττή.

Σε τελική ανάλυση είναι τουλάχιστον οξύμωρο να μπαίνουμε στη διαδικασία συνελεύσεων, να τρέχουμε σε «προεκλογικό αγώνα» με επισκέψεις στα σχολεία και, γενικά, να επιζητούμε την ψήφο των συναδέλφων μας «δια ζώσης» αλλά μετά να τους λέμε να ψηφίσουν ηλεκτρονικά ή ακόμα χειρότερα να τους αναζητούμε με τηλεφώνια και μηνύματα μη τυχόν ξεχαστούν!

Πραγματικοί λόγοι, όπως ήταν την εποχή της πανδημίας, δε συντρέχουν.

Πραγματικός κίνδυνος, να «απονευροποιηθεί» στην ουσία του το συνδικαλιστικό κίνημα, που είναι η επαφή και οργάνωση των μελών των Συλλόγων και των οργανώσεων, να υπάρχει! Και είναι σοβαρός!

Αυτή είναι η ουσία...

Και κάτι ακόμα εδώ πολύ σημαντικό, μιας και αναφέρθηκα στις αντεγκλήσεις που υπάρχουν για το θέμα:

Ποσώς ενδιαφέρει τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους τι είπαν και τι έκαναν οι παρατάξεις στο παρελθόν και στο θέμα των ηλεκτρονικών – υβριδικών εκλογών και σε οποιοδήποτε άλλο θέμα. Τους ενδιαφέρει τι λένε τώρα και -το κυριότερο- τι κάνουν ή θα κάνουν απέναντι στα πραγματικά ζητήματα και προβλήματα, τη δύσκολη καθημερινότητα στα σχολεία, το βαρύ εκπαιδευτικό και διοικητικό έργο που αυξάνεται χρόνο με τον χρόνο και πνίγει τον παιδαγωγικό μας ρόλο, τον «μπαμπούλα» της στρεβλής αυτής αξιολόγησης είτε σε επίπεδο σχολικής μονάδας είτε σε ατομικό επίπεδο, τις βάσεις και τις πλατφόρμες που σε λίγο θα βάλουν τους γονείς «συνέταιρους» στα σχολεία μας, κριτές του επισημονικού μας έργου, τις ελλείψεις σε κάθε επίπεδο που καλύπτουμε από τον πενιχρό μισθό πείνας, που δεν επαρκεί να ζήσουμε τον εαυτό μας -πολύ περισσότερο τις οικογένειές μας, την εργασιακή ανασφάλεια...

Αυτά ενδιαφέρουν. Αυτά πονούν. Σε αυτά οφείλουμε να αναζητήσουμε απαντήσεις και λύσεις σήμερα και στο άμεσο μέλλον και να σταματήσουμε να σπαταλάμε φαιά ουσία και ενέργεια για το τι έγινε στο παρελθόν, προκειμένου να επιβληθεί συνδικαλιστικά η μία παράταξη στην άλλη.

Αν συνεχίσουμε να το κάνουμε αυτό, όσο συνεχίζουμε να το κάνουμε αυτό, τόσο θα χάνουμε την επαφή με τη βάση, με τον κλάδο. Αν συνεχίσουμε να το κάνουμε αυτό, ας μην απορούμε γιατί δεν έχουμε συμμετοχή, γιατί... ΔΕ θα έχουμε συμμετοχή!

Επίσης, συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι, εκτός από τη συμμετοχή, άμεσα συνδεδεμένο με το όποιο αγωνιστικό πλαίσιο αποφασίσουμε διακύβευμα είναι και η συνέπεια στην εφαρμογή του.

Εδώ θέλω να σταθώ σε ένα σημείο, που σαν αντιπρόσωπος έχω δεσμευτεί να μεταφέρω στην 93^η Γ.Σ. και είναι από τα σημεία που θα λογοδοτήσω επιστρέφοντας στη Σπάρτη...

Η απεργία στις 17 Απριλίου μαζί με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, τη ΓΣΕΕ, που αποφασίστηκε αλλά δεν έγινε. Το έθεσε και ο συνάδελφος από την ΑΣΕ που ξεκίνησε αυτόν τον κύκλο εισηγήσεων. Στα τέλη του Φλεβάρη προχωρήσαμε σε μια δυναμική απεργία. Μετά την κήρυξη από το δικαστήριο ως παράνομης της απεργίας – αποχής από την ατομική αξιολόγηση πραγματοποιήθηκαν Γ.Σ. με συγκεκριμένη πρόταση από το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας για το αγωνιστικό πλαίσιο, που ξεκινούσε με πρόταση για διήμερη απεργία στις 16 και στις 17 Απριλίου μαζί με τη ΓΣΕΕ. Αυτό υπερψηφίστηκε στις συνελεύσεις σε πολύ μεγάλο αριθμό Συλλόγων με απαρτία, όπως αναδείχθηκε στην Ολομέλεια Προέδρων την 1^η Απριλίου.

Γιατί δεν έγινε η προτεινόμενη και αποφασισμένη απεργία στις 16 και 17 Απριλίου, έστω στις 17 Απριλίου μαζί με τη ΓΣΕΕ, που με τη δυναμική της δεδομένης στιγμής θα είχε σαφέστατα μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία;

Αυτή ήταν σαφέστατη απόφαση του κλάδου, που μεταφέρθηκε στην Ολομέλεια των Προέδρων του Μαρτίου και αναγνωρίστηκε από το Προεδρείο, σχεδόν ανακρίνωσε την προκήρυξή της ο Πρόεδρος Θανάσης Κικινής κλείνοντας την Ολομέλεια, κι όχι απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, όπως τόσες και τόσες απεργίες που έχουν γίνει. Σταμάτησες λίγο πριν ανακοινώσεις την απεργία από το βήμα, Πρόεδρε, κλείνοντας τις εργασίες της Ολομέλειας και είπες ότι θα υπάρξει απόφαση του Δ.Σ. που -κι αν υπήρξε- δεν έφτασε ποτέ στα σωματεία!

Γιατί λοιπόν αυτή η διήμερη απεργία, που είχε ισχυρή νομιμοποίηση (σε αντίθεση με την απεργία της 21^{ης} Μαΐου που αποφασίστηκε... άνωθεν και γι' αυτό απέτυχε παταγωδώς), δεν έγινε έστω μία ημέρα, στις 17 Απριλίου;

Γιατί γυρίσαμε την πλάτη στον κλάδο και η δυναμική που είχε αναπτυχθεί εκφυλίστηκε στην εθιμοτυπική

απεργία της ΑΔΕΔΥ την 21^η Μαΐου; Και πιστέψτε με το «γυρίσαμε» είναι ήττα έκφραση γιατί αυτό που άκουσα από πολλούς συναδέλφους ήταν το ρήμα «πουλήσαμε»!

Στους συναδέλφους που ρωτούσαν στις 14, στις 15, στις 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, αν «θα γίνει απεργία;» και ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν σε εξαιρετικά δύσκολες εποχές το μεροκάματό τους, που τότε δεν είχαμε απάντηση γιατί δεν είχαμε ενημέρωση, έχουμε τώρα κάτι να πούμε;

Θα πρέπει να έχουμε. Και αυτό είναι η αλήθεια, ότι η απεργία χάθηκε λόγω της αντιπαράθεσης ανάμεσα στην ΑΔΕΔΥ και στη ΓΣΕΕ, (γι' αυτό η ΑΔΕΔΥ απέρριψε το αίτημα κήρυξης της απεργίας έστω σε επίπεδο Νομού Λακωνίας, από το Νομαρχιακό Τμήμα της οργάνωσης). Η απεργία και η ευκαιρία να ενισχυθεί η δυναμική που είχε αναπτυχθεί χάθηκε γιατί η Ομοσπονδία, που τόσες και τόσες κλαδικές απεργίες έχει οργανώσει, ακολούθησε την ΑΔΕΔΥ και άφησε έναν κλάδο έτοιμο να περιμένει χωρίς καν ενημέρωση! Η Ομοσπονδία τότε έλαμψε δια της... αφωνίας της!

Κι όμως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι,

Όποιο αγωνιστικό πλαίσιο κι αν αποφασίσουμε θα το απευθύνουμε σε αυτόν τον κλάδο, σε αυτούς τους ανθρώπους που γέμισαν τις αίθουσες των συνελεύσεων και με πρωτοφανή συμμετοχή ξεπέρασαν ακόμα και την ίδια την πρόταση της Ομοσπονδίας και διαμόρφωσαν οι ίδιοι το αγωνιστικό πλαίσιο: και απεργία 16 – 17 Απριλίου και επαναπροκήρυξη της απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση από την Ομοσπονδία κι αν χρειαστεί από τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους και αγώνας μέχρι τέλους. Μη το ξεχνάμε αυτό! Μη ξεχνάμε τη δυναμική του κλάδου που ξεπέρασε τότε τη συνδικαλιστική του ηγεσία και επέβαλε το αγωνιστικό πλαίσιο.

Μην ξεχνάμε ότι με αυτή την παρακαταθήκη βρισκόμαστε όλοι μας εδώ ως αντιπρόσωποι, γιατί θα δούμε για μια ακόμη φορά τον κλάδο να «συντονίζεται» χωρίς τη φυσική του ηγεσία και να μας αφήνει πίσω ως συνδικαλιστές στη μεμψιμοιρία και την κακοδαιμονία μας να μην μπορούμε στοιχειωδώς να συνεννοηθούμε ως εκπρόσωποι του σε εξαιρετικά σημαντικά ζητήματα και να λάβουμε αποφάσεις, περιχαρακωμένοι στις παραταξιακές μας γραμμές.

Κλείνοντας την εισήγησή μου, θα ήθελα εκ μέρους της Παράταξή μου, της Ενωτικής Κίνησης Εκπαιδευτικών Λακεδαιμόνων να καταθέσω στο Προεδρείο της 93^{ης} Γ.Σ. την ακόλουθη πρόταση, η οποία ελπίζω ότι θα τεθεί σε ψηφοφορία:

Θα κληθούμε το Σάββατο να ψηφίσουμε για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, την Ελεγκτική Επιτροπή και τους Αντιπροσώπους μας στην ΑΔΕΔΥ. Και θα κληθούμε να το κάνουμε με μια διαδικασία κατ' επίφαση δημοκρατική, στήνοντας (όπως και τα προηγούμενα χρόνια) κάλπες ανά Περιφέρεια, για να ξέρουμε μετά το αποτέλεσμα και να μετρήσουμε που πήγε κάθε αντιπρόσωπος, μη τυχόν και χάσουμε κανένα πρόβατο από το μαντρί ή αρπάξουμε με αυτόν το τρόπο κανένα πρόβατο από το μαντρί του

γείτονα. Απόδειξη το γεγονός ότι πριν καν ξεκινήσουν οι εργασίες της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης, σε μεγάλο βαθμό είχαμε προδικάσει, ξέρουμε τα αποτελέσματα!

Εντάξει, καταλαβαίνετε ότι κάθε περαιτέρω σχολιασμός περιττεύει!

Γιατί αν συνεχίσω να σχολιάζω, τουλάχιστον εγώ, πραγματικά θα πρέπει να χρησιμοποιήσω απειρείς και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, ξεκινώντας από εμένα τον ίδιο που με τη συμμετοχή μου συνεργώ σε αυτή την παρωδία.

Θα πω μόνο ότι δεν μας τιμά καθόλου ούτε ως επιστημονικό κλάδο, ως εκπαιδευτικούς, ούτε ως δημοκρατικούς πολίτες ούτε ως προσωπικότητες αυτή η διαδικασία.

Ως Ευθύμιος Τουρνάς λοιπόν, δάσκαλος και Έλληνας πολίτης,

ως αντιπρόσωπος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακεδαιμόνων «Ο Πλήθων», όπου έχω και την ιδιότητα του Προέδρου,

και ως αντιπρόσωπος της Ενωτικής Κίνησης Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακεδαιμόνων, παράταξης της οποίας μεταφέρω την ομόφωνη και ομόθυμη άποψη,

καταθέτω στην 93^η Γενική Συνέλευση Αντιπροσώπων της ΔΟΕ την πρόταση αλλαγής του τρόπου διεξαγωγής των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, Ελεγκτικής Επιτροπής και Αντιπροσώπων στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και διεξαγωγή της με μία, κοινή κάλπη, αντί περισσότερων, ξεχωριστών ανά περιφέρειες, ώστε να διασφαλίζεται η θεμελιώδης αρχή της μυστικότητας της ψήφου, σύμφωνα με το Σύνταγμα και την κείμενη νομοθεσία (άρθρο 163 του Ποινικού Κώδικα -Νόμος 4619/2019) και -κατ' επέκταση- να εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία των αντιπροσώπων από πιέσεις, δεσμεύσεις ή στιδήποτε άλλο αλλοιώνει το χαρακτήρα της ψηφοφορίας, του σεβασμού δηλαδή στη βούληση του εκλογέα, η οποία δε θα γίνεται πλέον γνωστή σε τρίτους.

Στην περίπτωση που το μέγεθος του αριθμού των εκλογέων (είμαστε σχεδόν 500 αντιπρόσωποι) επιβάλλουν τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας με περισσότερες της μίας κάλπες, η κατανομή των εκλογέων σε ξεχωριστές κάλπες να γίνει αυστηρά με αλφαβητική σειρά και να υπάρξει ισοκατανομή ανά κάλπη/Εφορευτική Επιτροπή, όπως στις Εθνικές, Περιφερειακές και Δημοτικές εκλογές και τις Ευρωεκλογές.

Η υιοθέτηση και υπερψήφηση, αν τεθεί σε ψηφοφορία, αυτής της θέσης είναι η ελάχιστη προϋπόθεση για εμάς, για να υπάρξει συζήτηση για στήριξη σε πρόσωπα ή και παράταξη στις επερχόμενες αρχαιρεσίες.

Αυτό είναι το προσωπικό μου όριο, το δημοκρατικό όριο που θέτουν οι πεποιθήσεις μου ως άνθρωπος και πολίτης, αλλά -πρωτίστως- η δική μου ηθική δέσμευση απέναντι στους συναδέλφους που με έστειλαν εδώ ως αντιπρόσωπό τους.

Σας ευχαριστώ!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Δ.Σ.

**ΜΑΝΟΣ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ**
ΤΑΜΙΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Απολογισμός Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. Οικονομικού Έτους 2023

Ευχαριστώ πολύ Πρόεδρε. Σας καλωσορίζω, κι εγώ με τη σειρά μου, στην 93^η Γενική μας Συνέλευση.

Φίλες και φίλοι,

Ο φετινός απολογισμός του 2023 είναι ο 9^{ος} Οικονομικός Απολογισμός που καλούμαι με την ιδιότητα του Ταμιά του Δ.Σ. να παρουσιάσω στη Γενική μας Συνέλευση.

Θεωρώ ιδιαίτερα θετικό το γεγονός πως η παρουσίαση, η συζήτηση που θα ακολουθήσει και η υπερψήφιση, εκτιμώ, του Ετήσιου Οικονομικού Απολογισμού δεν αποτελεί πλέον ένα πεδίο αντιπαραθέσεων, ένα πεδίο συγκρούσεων, ένα πεδίο διαπάλης, ενίοτε και σφοδρών που είχαν παρατηρηθεί πριν τη δική μου θητεία στη θέση αυτή.

Καταλυτική συμβολή στο να είναι αυτή η συζήτηση λιγότερο ενδιαφέρουσα και ελαφρώς ανούσια, έχει η ύπαρξη της ομόφωνης απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας από το 2015 η οποία λειτουργεί ως πυλώνας, ως οδηγός πάνω στον οποίον στηρίζεται η οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας και η διαχείριση των συνδρομών των Σ.Ε.Π.Ε. και των φυσικών τους μελών. Αυτή η απόφαση έχει επηρεάσει καταλυτικά και τη σύνταξη του απολογισμού αλλά και του προϋπολογισμού που θα παρουσιάσω μεθαύριο.

Επιτρέψτε μου να επισημάνω κάποια σημεία, κάποιες παραμέτρους που χαρακτηρίζουν βασικά σημεία του απολογισμού αυτού.

Ζητούμενο και το έχουμε κατακτήσει απόλυτα, χωρίς να μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν, είναι ότι η Ομοσπονδία καλύπτει όχι μόνο στο 100% αλλά πολύ παραπάνω όλες τις υποχρεώσεις που έχει σε σχέση με τη φορολογική, εργατική και ασφαλιστική ισχύουσα νομοθεσία. Και το κάνει αυτό υπηρετώντας αδιαπραγμάτευτα και αταλάντευτα τη λογική της διαφάνειας.

Κάθε εισπραξη αποτυπώνεται σε γραμμάτιο εισπραξης τα οποία έφτασαν τα 250 για το 2023. Κάθε δαπάνη αποτυπώνεται σε ένταλμα πληρωμής. 2.079 εντάλματα πληρωμής για το 2023. Όλες αυτές οι κινήσεις, οι εισπράξεις και οι πληρωμές, καταγράφονται στο Ταμείο της Ομοσπονδίας, δεύτερη δικλείδα ασφαλείας, είτε

αυτή είναι με μετρητά, είτε είναι με κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών.

Όλα αυτά καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία της Ομοσπονδίας, όχι απλώς στο Βιβλίο Εσόδων - Εξόδων που έχουμε, αλλά σε ένα σύστημα 4^{ης} κατηγορίας βιβλίων, με εξωτερικό συνεργαζόμενο λογιστικό γραφείο.

Αυτή, λοιπόν, η λογιστική καταγραφή δεν είναι όπως θέλει ο Ταμίας ή όπως έχει αποφασίσει η Γενική Συνέλευση. Ακολουθεί το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο που είναι ένας σύλλογος κανόνων, αποτύπωσης που καθορίζονται με Νόμο για το πώς πρέπει να αποτυπώνονται αυτά που τηρούμε.

Κάθε γραμμάτιο εισπραξης και κάθε ένταλμα πληρωμής που έχει εκδοθεί υπογράφεται από τον υποφαινόμενο, τον Γραμματέα και τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, έχει, όπως είναι αναμενόμενο και φυσικό, απεριόριστη πρόσβαση και μπορεί να δει και να ελέγξει όλα αυτά τα παραστατικά.

Δύο φορές το χρόνο, για το πρώτο πεντάμηνο και το δεύτερο επτάμηνο, κάθε οικονομικού έτους, η Διδακτική Ομοσπονδία υπόκειται σε έναν ανεξάρτητο εξωτερικό έλεγχο από εταιρεία πιστοποιημένη από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών και την Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχου του Ελληνικού Δημοσίου σχετικά με την πλήρη και ορθή αποτύπωση των ταμειακών της κινήσεων.

Έρχεται, λοιπόν, αυτό που κάνουμε ως πράξη να ελεγχθεί και εξωτερικά. Η Έκθεση η οποία συντάσσεται, ως αποτέλεσμα αυτού του ελέγχου, παρουσιάζεται σε όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής της ΔΟΕ. Τι ελέγχεται με αυτή τη διαδικασία; 4 πράγματα:

- 1) Εισπράξεις και πληρωμές και αν για όλα αυτά υπάρχουν αντίστοιχα εντάλματα και γραμμάτια εισπραξης.
- 2) Καταμέτρηση του Ταμείου, φυσική καταμέτρηση του Ταμείου και αν αυτό συμφωνεί με το λογιστικό υπόλοιπο που πρέπει να έχουμε ανά χείρας και στην τράπεζα.
- 3) Ελέγχονται όλες οι καταγραφές από 1^{ης} Γενάρη μέχρι 31/12^{ου}, όλες οι εγγραφές, είτε αφορούν πληρωμές, είτε αφορούν εισπράξεις για το αν συμφωνούν με τα λογιστικά μας διαθέσιμα.

Και τέλος ελέγχονται και όλες οι συνδρομές των ΣΕΠΕ, αν αυτές είναι σύμφωνες με τα παραστατικά των Τραπεζών και τις εγγραφές που υπάρχουν στο βιβλίο-μητρώο των Συλλόγων.

Ταυτόχρονα, για όλα αυτά που ανέφερα παραπάνω, γίνεται δειγματοληπτικός έλεγχος για το αν αυτή η έγκριση των δαπανών, γίνεται από τα αρμόδια όργανα της Ομοσπονδίας με βάση, φυσικά, τις αποφάσεις που έχουμε. Για τυπικούς αλλά και ουσιαστικούς λόγους, ελεγχόμαστε για το αν υπάρχει συμμόρφωση για πλήρη και εμπρόθεσμη καταβολή φόρων και εισφορών στα Ασφαλιστικά Ταμεία για τους εργαζόμενους που έχουμε.

Άρα κάθε απολογισμός, φυσικά και ο φετινός, είναι σε απόλυτη συμφωνία με τα στοιχεία του ανεξάρτητου αυτού εξωτερικού ελέγχου.

Τονίζω εμφατικά πως σε κανένα σημείο, σε κανέναν έλεγχο, πουθενά και ποτέ δεν έχει βρεθεί το παραμικρό μπιμπτό για τη λειτουργία αυτής της Ομοσπονδίας. Δεν έχει γίνει η παραμικρή επισήμανση που να αφορά την οικονομική διαχείριση αυτή καθ' εαυτή και τον τρόπο που αυτή αποτυπώνεται.

Και φυσικά, όλοι οι Απολογισμοί σε επίπεδο μηνός πλέον παρουσιάζονται και ψηφίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και ελέγχονται από την Ελεγκτική Επιτροπή.

Από την εμπειρία μου πιστεύω ακράδαντα ότι είμαστε η μοναδική Ομοσπονδία του Δημοσίου που έχουμε τόσες αυστηρές διαδικασίες, τόσες δικλίδες ασφαλείας, πέρα και πάνω από τις συμβατικές μας υποχρεώσεις, αποδεικνύοντας ένα πράγμα και βασικό: Την απόλυτη προσήλωση σε θέματα διαφάνειας και σεβασμού των συνδρομών των συναδέλφων.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης δε θα προχωρήσω σε αναλυτική αναφορά αριθμών. Όλα είναι αποτυπωμένα στα έντυπα που σας έχουν δοθεί. Μόνο μερικές, ενδεικτικές επισημάνσεις για το 2023 που ήταν μια ενδιάμεση εκλογικών αναμετρήσεων χρονιά.

Μειωμένες εισπράξεις. Πόσο; Περίπου 19%. Αυξήσαμε με συμφωνίες που επιτύχαμε τους τόκους. Πόσο; 629%. Και αυτό είναι σημαντικό. Οι δαπάνες αυξήθηκαν κατά περίπου 6% και αυτό έγινε κυρίως λόγω δύο Ολομελειών, δύο εκδηλώσεων σε Πάτρα και Καρδίτσα, και αύξηση του κόστους μετακίνησης των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου λόγω κατάργησης της άδειάς τους. Πλέον αυτές δεν αφορούν μετακίνηση από και προς τόπο κατοικίας, αλλά δυστυχώς από και προς τόπο εργασίας.

Παρατηρείται μειωμένη συμμετοχή των συναδέλφων, κάτι το οποίο έχουμε επισημάνει σε όλα τους τόνους, σε επίπεδο πρωτοβαθμίων σωματείων. Αυτό σημαίνει και μειωμένες εισπράξεις σε επίπεδο Ομοσπονδίας.

Σε επίπεδο αναπληρωτών, μεγάλη συζήτηση. Το είχα πει και πέρυσι. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας, εδώ είναι και οι αιρετοί να με διαψεύσουν, το 2023 πραγματοποιήθηκαν πάνω από 25.000 προσλήψεις αναπληρωτών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Περίπου 14 χιλιάδες στη γενική αγωγή και λίγο παραπάνω από 11.000 στην Ειδική Αγωγή. Πόσοι έγιναν μέλη

των ΣΕΠΕ απ' αυτές τις 25.000; Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε είναι λιγότεροι από 9.000, ποσοστό 35%. Οι προβληματισμοί για τα νούμερα αυτά είναι για όλους μέσα σ' αυτή την αίθουσα.

Ταμειακά διαθέσιμα. Μειώθηκαν μόνο κατά 1,4%. Και αυτό είναι άθλος αν συνυπολογίσουμε την αύξηση των εξόδων που είπα προηγουμένως και τη μείωση των εσόδων.

Κλείνοντας, πριν πάρει τον λόγο ο Πρόεδρος και τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής για να παρουσιάσουν την έκθεσή τους και τις δικές τους επισημάνσεις, μία τελευταία αναφορά. Ως αποτέλεσμα μιας ρητής πρόβλεψης του Καταστατικού της Ομοσπονδίας υπάρχει, πολύ σωστά κατά τη γνώμη μου, ένας ξεκάθαρος, απόλυτα σαφής διαχωρισμός ανάμεσα στα οικονομικά πεπραγμένα που παρουσιάζω τώρα εγώ και στα διοικητικά πεπραγμένα που παρουσίασε προηγουμένως ο Γενικός Γραμματέας. Γι' αυτό και ζητείται και η διαφορετική ψήφιση.

Όσον αφορά, λοιπόν, συνάδελφοί μου, τον Απολογισμό, τα οικονομικά πεπραγμένα τα οποία καλείστε να ψηφίσετε, έχει να κάνει με το αν υπάρχουν και αν τηρήθηκαν οι αποφάσεις που οδήγησαν στην πραγματοποίηση των αντίστοιχων εσόδων και εξόδων. Δεν έχει να κάνει με το αν ως συνδικαλιστικοί χώροι, ως παρατάξεις υπερψηφίσαμε ή καταψηφίσαμε τις συγκεκριμένες αυτές αποφάσεις. Ή αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με αυτές. Ο κάθε χώρος έχει το δικό του δικαίωμα να συμφωνεί με πολιτικές δράσεις. Δεν έχει να κάνει αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τις καταστατικές υποχρεώσεις της Ομοσπονδίας, αλλά αν η οικονομική διαχείριση σέβεται και τηρεί αυτές τις υποχρεώσεις έτσι όπως είναι καταγεγραμμένες.

Λίγο πριν κλείσω θέλω να ευχαριστήσω τους εξωτερικούς συνεργάτες, το λογιστικό γραφείο, την εταιρεία ορκωτών λογιστών που πραγματικά με πολύ σεβασμό κάνει τη δουλειά της και πάνω απ' όλα τα μέλη της Γραμματείας του Διοικητικού Συμβουλίου και της Ελεγκτικής Επιτροπής της Ομοσπονδίας.

Επιτρέψτε μου μια τελευταία προσωπική αναφορά πριν σας καλέσω να υπερψηφίσετε τον Οικονομικό Απολογισμό του 2023.

Τίποτα απ' όσα έχω παρουσιάσει όλα αυτά τα χρόνια δεν θα ήταν εύκολο να σχεδιαστούν και να υλοποιηθούν αν δεν υπήρχε ένας άνθρωπος που βοήθησε πάρα πολύ με την εμπειρία και την αμέριστη διάθεση προσφοράς που τη διακρίνει. Μια εργαζόμενη που πονάει αυτό που λέμε Δ.Ο.Ε. και την υπηρέτησε στηρίζοντας εν πολλοίς τη λειτουργία, την οικονομική διαχείριση, όλα τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων και των αιρετών του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. που πέρασαν, τους χιλιάδες αντιπροσώπους των Γενικών Συνελεύσεων, των Ολομελειών Προέδρων και των συσκέψεων αιρετών του Κλάδου.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς για τη Μαρία Καζαντζή, που όσο και αν φαίνεται απίστευτο είναι στα πρόθυρα της αφυπηρέτησης. Ευχαριστούμε πολύ Μαρία!

**ΜΑΝΟΣ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ**
ΤΑΜΙΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Προϋπολογισμός 2025

Συνάδελφοι, λίγο πριν περάσουμε στο πιο ενδιαφέρον σημείο της 3^{ης} ημέρας που είναι η συζήτηση και η διαμόρφωση του διεκδικητικού και αγωνιστικού πλαισίου, θα προσπαθήσω, όσο πιο επιγραμματικά μπορώ, να παρουσιάσω τον προϋπολογισμό του 2025, σχέδιο του οποίου έχετε ήδη στα χέρια σας. Ενός προϋπολογισμού που αποτελεί την βάση υλοποίησης του σχεδιασμού που θα συναποφασίσουμε.

Η Ομοσπονδία με αποφάσεις των οργάνων της αποφασίζει, σχεδιάζει, υλοποιεί δράσεις, εκδηλώσεις, συνέδρια, συναντήσεις, συσκέψεις σε μία και μόνο κατεύθυνση, αυτή της ενίσχυσης των διεκδικήσεων του κλάδου. Παράλληλα, υποστηρίζει και το κομμάτι που αφορά τις παροχές προς τα μέλη της: κατασκηνώσεις παιδιών εκπαιδευτικών, στήριξη κοινωνικής δράσης, νομική και οικονομική στήριξη μελών, ενίσχυση ομάδων και δράσεων, τα οποία, συγκεκριμένες παρατάξεις καταψήφισαν σε επίπεδο οικονομικού απολογισμού.

Όλα αυτά, λοιπόν, προβλέπονται και αποτυπώνονται ως προς την οικονομική τους διάσταση στον προϋπολογισμό που σας έχει ήδη μοιραστεί.

Στη σύνταξη του προϋπολογισμού που πρέπει να είναι ισοσκελισμένος, όσον αφορά έσοδα και έξοδα λαμβάνονται υπόψη: η ομόφωνη απόφαση του 2015, οι ρητές προβλέψεις του Καταστατικού της Ομοσπονδίας και φυσικά τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και του Διοικητικού Συμβουλίου που εξειδικεύουν και θα εξειδικεύσουν και την επόμενη χρονιά τη στήριξη των αγώνων και των δράσεων που θα αποφασιστούν, η απόλυτη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που έχουμε προς τους εργαζόμενους στην Ομοσπονδία και σε όσα προβλέπονται από την κείμενη εργατική, ασφαλιστική και φορολογική νομοθεσία και, τέλος, τα στοιχεία και οι τάσεις που υπάρχουν κυρίως όσον αφορά την εγγραφή νέων μελών στους Σ.Ε.Π.Ε. που έχουν καταγραφεί από τους απολογισμούς των προηγούμενων χρόνων.

Κύρια πηγή εσόδων της Ομοσπονδίας είναι οι συνδρομές των φυσικών μελών των Σ.Ε.Π.Ε. οι οποίες εδώ και πάρα πολλά χρόνια με ομόφωνη απόφαση παραμένουν στα 22 ευρώ για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, στα 15 ευρώ για τους αναπληρωτές και στα 7 ευρώ για τους

αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου. Να θυμίσω σε όλους τα 2 ευρώ που λέμε για τη στήριξη των διωκόμενων εκπαιδευτικών, είναι μία ταμειακή εγγραφή και όχι ξεχωριστό ταμείο.

Όλοι γνωρίζουμε μιας και αναδείχθηκε και από τη συζήτηση που προηγήθηκε πως ένα πολύ μεγάλο ποσοστό συναδέλφων μόνιμων και αναπληρωτών δεν εγγράφονται στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών. Και το ποσοστό αυτό μεγαλώνει όταν έχουμε ενδιάμεση Γενική Συνέλευση. Άρα πρέπει να προβλεφθεί κάλυψη για την υστέρηση των εσόδων. Γι' αυτό και θα δείτε υπάρχει μία εγγραφή από ταμειακά διαθέσιμα. Και αυτό για λόγους ισοσκελισμού.

Όσον αφορά τα έξοδα, η κύρια διαφοροποίηση που υπάρχει σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια έχει να κάνει κυρίως με τα έξοδα κίνησης των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Από και προς τον τόπο όχι πλέον κατοικίας αλλά εργασίας τους λόγω της αναστολής χορήγησης αδειών ή πιο ορθά απαλλαγής από τα διδακτικά τους καθήκοντα που κάποτε ίσχυε.

Κατά τα άλλα θα συνεχιστεί η πρακτική της μηνιαίας παρακολούθησης της εκτέλεσης του προϋπολογισμού που βοηθάει στην έγκαιρη διαπίστωση και διόρθωση υπερβάσεων και αποκλίσεων μέσω της τροποποίησης του όπως προβλέπεται από τις σχετικές ρυθμίσεις του Καταστατικού.

Με αυτή τη λογική εκτιμώ ότι ο προϋπολογισμός που έχετε στα χέρια σας είναι ρεαλιστικός και εφαρμόσιμος και θα καλέσω την 93^η Γενική Συνέλευση του κλάδου να τον υπερψηφίσει.

Κλείνοντας, επειδή από την πρώτη κιόλας ημέρα έγινα αποδέκτης αιτημάτων από συναδέλφους που γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά αντιμετωπίζουν όντως δυσκολία και στην ανεύρεση δωματίων για τη Γενική Συνέλευση, και από το γεγονός ότι πλέον οι τιμές αυτές έχουν φτάσει στα ύψη, θα ήθελα να εισηγηθώ στο σώμα αλλά πάντα υπό το πρίσμα της ομοφωνίας, για να διατηρηθεί η ομόφωνη απόφαση του '15, και βάζω στο σώμα προς ψήφιση, πάντα ξαναλέω σε επίπεδο ομοφωνίας, να υπάρξει αύξηση του ημερήσιου κόστους διαμονής από τα 80 στα 100 ευρώ και της αποζημίωσης από τα 50 στα 60. Πάντα στο όριο της ομοφωνίας και καλώ και τις παρατάξεις να τοποθετηθούν και σ' αυτό. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3^ο 20- 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 20/6/2023 ημέρα Τρίτη και 21/6/2023 ημέρα Τετάρτη, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. μετά από πρόσκληση της Προέδρου κας Ασπράγκαθου Κατερίνας. Παρόντες ήταν εκτός της Προέδρου οι: Σίντος Στέφανος (Αντιπρόεδρος), Ζαπάντης Νίκος (Γραμματέας), Δούκα Ευαγγελία (Μέλος) και Λασπάς Αναστάσιος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 01/01/2023 έως 31/5/2023»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση του Ορκωτή Λογιστή κ. Μάνδαλου και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. όπου χρειάσθηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2022	1.770.462,28 €
B: Εισπράξεις (1/1 – 31/05/2023)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	184.368,04 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	2.707,45 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	470,68 €
Σύνολο	187.546,17 €
Γ: Πληρωμές (1/1-31/5/2023)	436.541,67 €
Αμοιβές προσωπικού	31.576,82 €
Εισφορές σε ασφαλιστικούς οργανισμούς	14.546,46 €
Φόρος μισθωτών υπηρεσιών	4.574,49 €
Φόρος ελεύθερων επαγγελματιών	1.300,00 €
Κοινωνικές παροχές	900,00 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	33.792,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	8.370,00 €
Δαπάνες οικονομικού ελέγχου	3.083,35 €
Παροχές Τρίτων	15.085,91 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	240,51 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού	3.290,00 €
Συμμετοχές σε δράσεις εξωτερικού	3.970,48 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	63.828,44 €
Έξοδα σύσκεψης αιρετών	65.567,11 €
Έξοδα Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	64.141,40 €
Αποζημιώσεις	2.149,96 €
Έξοδα ΙΠΕΜ	1.615,00 €
Δικαστικά έξοδα	16.106,87 €
Ενίσχυση δράσεων συλλόγων και ομάδων εκπαιδευτικών	3.700,00 €
Έξοδα Γ.Σ.	0,00 €
Προκαταβολές δοθείσες για έξοδα Γ.Σ.	7.000,00 €
Έκδοση Διδασκαλικού Βήματος	16.272,00 €
Προκαταβολές δοθείσες για συγγραφή ιστορίας 100 χρόνων ΔΟΕ	50.000,00 €

Συγγραφή ιστορίας ΔΟΕ	507,10 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	936,20 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	3.943,20 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	18.735,52 €
Αγορά λοιπού εξοπλισμού	0,00 €
Διάφοροι φόροι	1.308,85 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.521.466,78 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Προθεσμιακή κατάθεση Eurobank	800.000,00 €
Προθεσμιακή κατάθεση Πειραιώς	250.000,00 €
Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	250.175,52 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	118.614,03 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	100.460,87 €
Ταμείο	2.216,36 €
	1.521.466,78 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση της Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και αφού έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

- Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, κινούνται στα πλαίσια του προϋπολογισμού που ψηφίστηκε στην 91^η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. (κατά πλειοψηφία, δεν ψηφίζεται από την κ. Δούκα Ευαγγελία, η τοποθέτηση της οποίας θα καταγραφεί στην έκθεση – τοποθέτησή της που θα ακολουθήσει).
- Κατά τον έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής της περιόδου 1/1/2023 – 31/05/2023, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας κάποια παρατυπία ή ατασθαλία (ομόφωνα)..
- Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και αιρετών ΚΥΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης (ομόφωνα).

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: Ασπράγκαθου Κατερίνα, Σίντο Στέφανο και Λασπά Αναστάσιο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: Ζαπάντη Νίκο και Δούκα Ευαγγελία (χωρίς να τίθεται λογιστικό θέμα, αλλά πολιτικό σε σχέση με τη διαχείριση των οικονομικών της Ομοσπονδίας). Εντός 30 ημερών τα παραπάνω μέλη θα καταθέσουν έκθεση – τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού εγκρίνεται ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/1/2023 – 31/05/2023. .

Η Πρόεδρος
Ασπράγκαθου Κατερίνα

Ο Αντιπρόεδρος
Σίντος Στέφανος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ζαπάντη Νίκος

Τα μέλη
Δούκα Ευαγγελία
Λασπάς Αναστάσιος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5^ο 12-13-14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 12/2/2024 ημέρα Δευτέρα, 13/2/24 ημέρα Τρίτη και 14/2/2024 ημέρα Τετάρτη, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. μετά από πρόσκληση του Προέδρου κου Κουτή Βάιου. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Σίντος Στέφανος (Αντιπρόεδρος), Ζαπάντης Νίκος (Γραμματέας), Γκαραγκάνης Αναστάσιος (Μέλος) και Λασπάς Αναστάσιος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 01/06/2023 έως 31/12/2023»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση του Ορκωτή Λογιστή κ. Μάνδαλου και ζήτησε διευκρινίσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. όπου χρειάστηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/5/2023	1.521.466,78 €
B: Εισπράξεις (1/6 - 31/12/2023)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	854.166,20 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	2.773,54 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	2.362,13 €
Σύνολο	859.301,87 €
Γ: Πληρωμές (1/6-31/12/2023)	880.150,56 €
Αμοιβές προσωπικού	39.403,16 €
Εισφορές σε ασφαλιστικούς οργανισμούς	20.063,61 €
Φόρος μισθωτών υπηρεσιών	6.120,42 €
Φόρος ελεύθερων επαγγελματιών	1.900,45 €
Κοινωνικές παροχές	67.960,00 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	85.000,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	11.817,20 €
Δαπάνες οικονομικού ελέγχου	2.933,32 €
Παροχές Τρίτων	21.769,08 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	998,45 €
Συμμετοχές σε δράσεις εξωτερικού	10.594,80 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	76.518,04 €
Έξοδα Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	88.071,31 €
Αποζημιώσεις ζημιών	291,20 €
Έξοδα ΙΠΕΜ	7.042,00 €
Δικαστικά έξοδα	11.727,91 €
Ενίσχυση δράσεων συλλόγων και ομάδων εκπαιδευτικών	680,00 €
Έξοδα Γ.Σ.	238.528,14 €
Έκδοση Διδασκαλικού Βήματος	16.006,00 €
Προκαταβολές δοθείσες για συγγραφή ιστορίας 100 χρονών ΔΟΕ	80.000,00 €
Συγγραφή ιστορίας ΔΟΕ	4.453,18 €
Στήριξη ποδοσφαιρικού αγώνα ΑΚΡΠΙΔΕΙΑ	24.982,64 €
Προκαταβολές δοθείσες για συνέδριο ΔΟΕ ΠΟΕΔ	12.000,00 €

Έξοδα συνεδρίου ΔΟΕ-ΠΟΕΔ	2.683,00 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	868,00 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	2.746,60 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	33.754,19 €
ΕΝΦΙΑ	10.620,66 €
Επιστροφή σε σύλλογο εισφορών αχρεωστήτως καταβληθέντων	617,20 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.500.618,09 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Προθεσμιακή κατάθεση Eurobank	850.000,00 €
Προθεσμιακή κατάθεση Πειραιώς	260.000,00 €
Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	140.733,95 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	135.242,31 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	111.142,27 €
Ταμείο	3.499,56 €
	1.500.618,09 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και αφού έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, κινούνται στα πλαίσια των προϋπολογισμών που ψηφίστηκαν στην 91^η και 92^η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. (ομόφωνα).
2. Κατά τον έλεγχο όλων των Γραμματιών Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής της περιόδου 1/6/2023 – 31/12/2023, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας κάποια παρατυπία ή ατασθαλία (ομόφωνα).
3. Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και αιρετών ΚΥΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να συνεχίσει να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης (ομόφωνα).

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: Κουτή Βάιο, Σίντο Στέφανο και Λασπά Αναστάσιο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: Ζαπάντη Νίκο και Γκαραγκάνη Αναστάσιο (χωρίς να τίθεται λογιστικό θέμα, αλλά πολιτικό σε σχέση με τη διαχείριση των οικονομικών της Ομοσπονδίας). Εντός 30 ημερών τα παραπάνω μέλη θα καταθέσουν έκθεση – τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/6/2023 – 31/12/2023.

Ο Πρόεδρος
Κουτής Βάιος

Ο Αντιπρόεδρος
Σίντος Στέφανος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ζαπάντης Νίκος

Τα μέλη
Γκαραγκάνης Αναστάσιος
Λασπάς Αναστάσιος

Έσοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός	Απολογισμός
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ	1.009.000,00 €	1.187.130,00 €
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (44.000 μέλη Χ 22€)	968.000,00 €	1.057.364,00 €
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (2.500 μέλη Χ 15€)	37.500,00 €	125.475,00 €
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (500 μέλη Χ 7€)	3.500,00 €	4.291,00 €
		Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (48.062 μέλη Χ 22€)
		Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (8.365 μέλη Χ 15€)
		Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (613 μέλη Χ 7€)
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	1.000,00 €	2.832,81 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	1.000,00 €	2.832,81 €
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ	2.000,00 €	5.480,99 €
Ενισχύσεις Δράσεων	1.500,00 €	
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου - πυρόπληκτοι	500,00 €	
ΤΑΜΕΙΑΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ προηγούμενων ετών	355.000,00 €	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.367.000,00 €	1.195.443,80 €

Έξοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός	Απολογισμός
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1.022.500,00 €	1.043.268,03 €
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	180.000,00 €	157.815,29 €
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	100.000,00 €	97.980,90 €
Έξοδα Διαμόρφωσης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	75.000,00 €	62.406,45 €
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	165.000,00 €	118.792,00 €
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και άλλα συνέδρια φορέων εσωτερικού	3.000,00 €	2.820,00 €
Έξοδα Ι.Π.Ε.Μ. - Δ.Ο.Ε.	20.000,00 €	8.822,34 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων - ερευνών	270.000,00 €	411.918,90 €
Δικαστικά έξοδα	15.000,00 €	31.867,18 €
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	10.000,00 €	4.380,00 €
Έξοδα αποδελτίωσης Μ.Μ.Ε.	2.000,00 €	1.804,20 €
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	6.000,00 €	6.016,67 €
Συμμετοχή σε δράσεις Οργανώσεων εξωτερικού	27.000,00 €	13.141,28 €
Κοινωνικές Παροχές	100.000,00 €	68.860,00 €
Κοινόχρηστες δαπάνες	6.000,00 €	7.185,22 €
Γραφική ύλη - υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	15.000,00 €	14.370,45 €
Έξοδα τραπεζών	1.500,00 €	1.265,37 €
Διάφορα μικροέξοδα	7.000,00 €	10.183,02 €

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός	Απολογισμός
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	3.000,00 €	2.693,81 €
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	7.000,00 €	6.689,80 €
Εξοπλισμός επικοινωνίας - Η/Υ	8.000,00 €	13.782,22 €
Έξοδα φιλοξενίας	2.000,00 €	472,93 €
ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	58.500,00 €	40.671,18 €
Τηλεφωνικά	30.000,00 €	22.367,43 €
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	2.000,00 €	1.954,98 €
Φωτισμός	8.000,00 €	9.365,00 €
Υδρευση	1.000,00 €	593,59 €
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	4.500,00 €	2.407,76 €
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	3.000,00 €	529,63 €
Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1.000,00 €	0,00 €
Έξοδα βιβλιοθήκης	500,00 €	16,03 €
Αποζημίωση ζημιών	3.000,00 €	2.441,16 €
Ενοίκιο χώρου για το αρχείο	5.500,00 €	995,60 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	104.500,00 €	105.637,57 €
Μικτές Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	70.000,00 €	71.027,50 €
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	34.500,00 €	34.610,07 €
Αποζημίωση προς συνταξιοδότηση υπαλλήλων	0,00 €	0,00 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	20.000,00 €	20.187,20 €
Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	20.000,00 €	20.187,20 €
Αμοιβές Τρίτων (έκτακτες)	0,00 €	0,00 €
ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. ΔΟΕ - ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ	120.500,00 €	151.380,06 €
Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	33.000,00 €	34.100,00 €
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	24.000,00 €	20.419,20 €
Μετακίνησης από-προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και Αιρετών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	45.000,00 €	70.448,29 €
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	6.000,00 €	6.500,00 €
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	6.000,00 €	12.383,25 €
Μεταφορικά οικόσκευών	1.500,00 €	0,00 €
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	5.000,00 €	7.529,32 €
ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	18.000,00 €	32.278,00 €
Διδασκαλικό Βήμα	10.000,00 €	32.278,00 €
Επιστημονικό Βήμα	5.000,00 €	0,00 €
Λοιπές εκδόσεις	3.000,00 €	0,00 €
ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	1.000,00 €	0,00 €
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	1.000,00 €	0,00 €
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ	22.000,00 €	26.983,82 €
ΕΝ.Φ.Ι.Α.	11.000,00 €	13.088,46 €
Διάφοροι φόροι - τέλη (Φ.Μ.Υ., Ελ. Επαγγ., Χαρτ., Ειδ. Εισφ. Αλλ/γυης, Φ.Α.Ε.Δ. κ.α)	11.000,00 €	13.895,36 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.367.000,00 €	1.420.405,86 €

Έσοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ	1.105.500,00 €
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (46.000 μέλη X 22€)	1.012.000,00 €
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (6.000 μέλη X 15€)	90.000,00 €
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (500 μέλη X 7€)	3.500,00 €
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	10.000,00 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	10.000,00 €
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ	2.500,00 €
Ενισχύσεις δράσεων	2.500,00 €
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου	
ΤΑΜΕΙΑΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ προηγούμενων ετών	323.000,00 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.441.000,00 €

Έξοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1.050.000,00 €
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	175.000,00 €
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	100.000,00 €
Έξοδα Διαμονής Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	80.000,00 €
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	150.000,00 €
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και άλλα συνέδρια φορέων εσωτερικού	3.000,00 €
Έξοδα Ι.Π.Ε.Μ. - Δ.Ο.Ε.	15.000,00 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων - ερευνών	300.000,00 €
Δικαστικά έξοδα	30.000,00 €
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	7.500,00 €
Έξοδα αποδελτίωσης Μ.Μ.Ε.	2.000,00 €
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	7.500,00 €
Συμμετοχή σε δράσεις Οργανώσεων εξωτερικού	20.000,00 €
Κοινωνικές Παροχές	100.000,00 €
Κοινόχρηστες δαπάνες	7.500,00 €
Γραφική ύλη - υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	15.000,00 €
Έξοδα τραπεζών	1.500,00 €
Διάφορα μικροέξοδα	10.000,00 €
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	3.000,00 €
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	7.000,00 €
Εξοπλισμός επικοινωνίας - Η/Υ	15.000,00 €
Έξοδα φιλοξενίας	1.000,00 €

ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	43.500,00 €
Τηλεφωνικά	22.500,00 €
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	2.000,00 €
Φωτισμός	10.000,00 €
Υδρευση	1.000,00 €
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	3.000,00 €
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	1.000,00 €
Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	500,00 €
Έξοδα βιβλιοθήκης	500,00 €
Αποζημίωση ζημιών	3.000,00 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	104.500,00 €
Μικτές Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	70.000,00 €
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	34.500,00 €
Αποζημίωση προς συνταξιούχους υπαλλήλων	0,00 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	21.000,00 €
Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	21.000,00 €
Αμοιβές Τρίτων (έκτακτες)	0,00 €
ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. - ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ	166.000,00 €
Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	33.000,00 €
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	30.000,00 €
Μετακίνησης από-προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και Αιρετών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	75.000,00 €
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	6.000,00 €
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών Κ.Υ.Σ.Π.Ε.	12.000,00 €
Μεταφορικά οκοσκευών	1.500,00 €
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	8.500,00 €
ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	25.000,00 €
Διδασκαλικό Βήμα	15.000,00 €
Επιστημονικό Βήμα	5.000,00 €
Λοιπές εκδόσεις	5.000,00 €
ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	1.000,00 €
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	1.000,00 €
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ	30.000,00 €
ΕΝ.Φ.Ι.Α.	15.000,00 €
Διάφοροι φόροι - τέλη (Φ.Μ.Υ., Ελ. Επαγγ., Χαρτ., Ειδ. Εισφ. Αλλ/γυης, Φ.Α.Ε.Δ. κ.α)	15.000,00 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.441.000,00 €

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

**ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2023 - 2024**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Αποφάσεις – Δράσεις του Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

7/6/23	Ανακοίνωση για την παραπομπή σε πειθαρχικό συμβούλιο εκπαιδευτικών λόγω αδυναμίας πραγματοποίησης τηλεκπαίδευσης
14/6/23	Κάλεσμα για εκδήλωση ενδιαφέροντος για τα καταλύματα στις κατασκηνώσεις του Υπ. Παιδείας στο Ζούμπερι
12/6/23	Ανακοίνωση για τελική αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου
29/6/23	Καταγγελία για την παραπομπή προϊσταμένων νηπιαγωγείων της Δ/νσης Π.Ε. Μεσσηνίας στο πειθαρχικό συμβούλιο
6/7/23	Στήριξη κινητοποίησης Ε.Λ.Μ.Ε. Πειραιά
19/7/23	Συνάντηση με πολιτική ηγεσία Υπ. Παιδείας
31/7/23	Αίτημα για διόρθωση λαθών στους προσωρινούς πίνακες του Α.Σ.Ε.Π.
1/9/23	Αίτημα για συνάντηση με πολιτική ηγεσία Υπ. Παιδείας
5/9/23	Αίτημα για συνάντηση με τον Πρόεδρο του Ι.Ε.Π.
5/9/23	Αίτημα για συνάντηση με την Υπουργό Εσωτερικών
5/9/23	Αίτημα για αποστολή στη Δ.Ο.Ε. των κενών στα σχολεία
7/9/23	Ανακοίνωση για τη νέα σχολική χρονιά
9/9/23	Συμμετοχή και δράσεις στην 87 ^η Δ.Ε.Θ.
12/9/23	Διαμαρτυρία για την εγκύκλιο που δεν περιλαμβάνει τον εορτασμό του Πολυτεχνείου
12/9/23	Στήριξη στους πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας
21/9/23	Συμμετοχή σε απεργιακή κινητοποίηση Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
22/9/23	Ανακοίνωση για την πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλειας
22/9/23	Ανακοίνωση για την παραβίαση του ωραρίου εκπαιδευτικών παράλληλης στήριξης
25/9/23	Ανακοίνωση για την απόφαση του Υπ. Παιδείας για την τηλεκπαίδευση στη Θεσσαλία
28/9/23	Κινητοποίηση σε Υπουργείο Παιδείας και Διευθύνσεις για τα κενά στα σχολεία
28/9/23	Ανακοίνωση για τη συνέχιση του αγώνα για την ακύρωση της αξιολόγησης
28/9/23	Αίτημα σε Υπουργείο Παιδείας, Ναυτιλίας και Μεταφορών για έκπτωση στις μετακινήσεις των εκπαιδευτικών εν όψει εκλογών
3/10/23	Αποστολή ενιαίων κειμένων για την αξιολόγηση
5/10/23	Ανακοίνωση για την Παγκόσμια Ημέρα των Εκπαιδευτικών
9/10/23	Ανακοίνωση για τις πιέσεις στελεχών εκπαίδευσης σε όσους υιοθετούν και εφαρμόζουν τα ενιαία κείμενα
10/10/2023	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Οκτώβριο
18/10/23	Ανακοίνωση για απώλεια Κώστα Σταγόπουλου
27/10/23	Ανακοίνωση για την εγκύκλιο με τις οδηγίες που αφορούν την αξιολόγηση
31/10/23	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Νοέμβριο
31/10/23	Ανακοίνωση για την ολοκλήρωση της συγγραφής του τετράτομου για τα 100 χρόνια της Δ.Ο.Ε.
Νοέμβριος 2023	Οργάνωση περιφερειακών συσκέψεων
8/11/23	Ανακοίνωση για το πρόβλημα των εκπαιδευτικών επισκέψεων
16/11/23	Ανακοίνωση για το Πολυτεχνείο
24/11/23	Αίτημα για συμπλήρωση έρευνας για την εργασιακή εξουθένωση των εκπαιδευτικών
27/11/23	Ανακοίνωση για την αναβολή της πραγματοποίησης της τρίτης φάσης προλήψεων αναπηρωτών
30/11/23	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Δεκέμβριο
4/12/23	Αποστολή Ενιαίων Κειμένων
10/12/23	Ανακοίνωση για παρέμβαση του Υπ. Παιδείας με εγκύκλιο στις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων για την αξιολόγηση
10/12/23	Ανακοίνωση για την στάση της Ένωσης Δ/ντων για την αξιολόγηση
11/12/23	Ολομέλεια Προέδρων
11/12/23	Ψήφισμα Ολομέλειας Προέδρων για αξιολόγηση
15/12/23	Καταγγελία για την άσκηση πιέσεων προς τους Συλλόγους Διδασκόντων για την παράνομη επανάληψη των ειδικών συνεδριάσεων
18/12/23	Εξώδικη διαμαρτυρία καταγγελία της Δ.Ο.Ε. προς την πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας για την αξιολόγηση
18/12/23	Αίτημα σε Υπουργείο Παιδείας, Ναυτιλίας και Μεταφορών για έκπτωση στις μετακινήσεις των εκπαιδευτικών εν όψει Χριστουγέννων
18/12/23	Κάλεσμα συντονισμού δράσης προς Ο.Λ.Μ.Ε. και Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.
28/12/23	Αίτημα για συλλογή στοιχείων από Συλλόγους σχετικά με τις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων
2-5/1/2024	Διεξαγωγή 27 ^{ου} συνεδρίου Δ.Ο.Ε. – Π.Ο.Ε.Δ. στην Αλεξανδρούπολη
8/1/24	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Ιανουάριο
9/1/24	Ανακοίνωση σχετικά με τα εργατικά ατυχήματα συναδέλφων
11/1/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου
18/1/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου
23/1/24	Επιστολή σε αιρετούς για το νομοθετικό πλαίσιο των υπηρεσιακών μεταβολών
24/1/24	Αίτημα συνάντησης με την πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας
25/1/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου
26/1/24	Ανακοίνωση για τα επόμενα βήματα για την αξιολόγηση
30/1/24	Αίτημα συνάντησης με Πρόεδρο της Δημοκρατίας για παράδοση του τετράτομου έργου της ιστορίας της Δ.Ο.Ε.
30/1/24	Ανακοίνωση με επικαιροποιημένες οδηγίες για την αποτροπή της ατομικής αξιολόγησης στην έναρξη της φάσης Α2
Φεβρουάριος 2024	Περιφερειακές Συσκέψεις
1/2/24	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Φεβρουάριο
1/2/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου
8/2/24	Πανελλαδικό συλλαλητήριο για τη δικαστική προσφυγή του Υπουργείου κατά Δ.Ο.Ε. και Ο.Λ.Μ.Ε. για την αξιολόγηση
15/2/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου
16/2/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την εκδίκαση της προσφυγής του Υπ. Παιδείας για την αξιολόγηση

18/2/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
22/2/24	Στάση εργασίας και κινητοποίηση για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου
25/2/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
27/2/24	Στάση εργασίας και συγκέντρωση για την προσφυγή του Υπ. Παιδείας κατά Δ.Ο.Ε. για την αξιολόγηση
27/2/24	Αίτημα σε Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για κήρυξη απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση
28/2/24	Απεργιακή κινητοποίηση
29/2/24	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Μάρτιο
29/2/24	Συνέχιση απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση που κήρυξε η Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
2/3/24	Παρουσίαση του τετράτομου της ιστορίας των 100 χρόνων της Δ.Ο.Ε. στην παλιά Βουλή
3/3/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
3-4/3/2024	Σύσκεψη αιρετών
8/3/24	Απεργιακή κινητοποίηση. Εκδηλώσεις για την ημέρα της γυναίκας και κινητοποίηση για την ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια
8/3/24	Προκήρυξη νέας απεργίας αποχής από την αξιολόγηση και κοινοποίησή της με εξώδικο στο Υπ. Παιδείας
10/3/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
12/3/24	Ανακοίνωση για το σχολικό εκφοβισμό
19/3/24	Ανακοίνωση για τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση
20/3/24	Ανακοίνωση για τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση μετά την κήρυξη της απεργίας αποχής παράνομης και καταχρηστικής
20/3/24	Παρουσίαση του τετράτομου της ιστορίας των 100 χρόνων της Δ.Ο.Ε. στη Θεσσαλονίκη
26/3/24	Στήριξη εργαζομένων ΛΑΡΚΟ
29/3/24	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Απρίλιο
1/4/24	Ολομέλεια Προέδρων
2/4/24	Απόφαση Ολομέλειας Προέδρων για συνέχιση απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση
2/4/24	Συνάντηση με πολιτική ηγεσία Υπ. Παιδείας
4/4/24	Ανακοίνωση για την εγκύκλιο του Γ.Γ. του Υπουργείου Παιδείας για την επιβολή ποινών σε απεργούς Διευθυντές και Προϊσταμένους
9/4/24	Παρουσίαση του τετράτομου της ιστορίας των 100 χρόνων της Δ.Ο.Ε. στο Ρέθυμνο
14/4/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
15/4/24	Αίτημα στο Υπουργείο Παιδείας για χορήγηση άδειας Γενικών Συνελεύσεων
17/4/24	Ανακοίνωση για περιστατικό σύλληψης εκπαιδευτικού στο Σύλλογο Ρόδου και κήρυξη τρίωρης στάσης εργασίας
19/4/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
21/4/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
23/4/24	Κάλεσμα προς το Διευθυντή Εκπαίδευσης Δ' Διεύθυνσης Π.Ε. Αθήνας για ανάκληση εγγράφου
24/4/24	Παρουσίαση του τετράτομου της ιστορίας των 100 χρόνων της Δ.Ο.Ε. στη Φλώρινα
28/4/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
9/5/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
10/5/24	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Μάιο
14/5/24	Ανακοίνωση για πρόγραμμα κατασκηνώσεων παιδιών εκπαιδευτικών
17/5/24	Ανακοίνωση για Ακριτίδεια 2024
17/5/24	Ανακοίνωση για εξετάσεις PISA. Στάση εργασίας
19/5/24	Διαδικτυακή επιστημονική εκδήλωση για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση
19/5/24	Αποστολή Ενιαίων κειμένων Β, Γ Φάσεις
21/5/24	Συμμετοχή σε απεργιακή κινητοποίηση Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
21/5/24	Αίτημα κήρυξης στάσης εργασίας από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τις εξετάσεις PISA. Η στάση που κήρυξε η Δ.Ο.Ε. κρίθηκε παράνομη.
21/5/24	Συμμετοχή στη στάση εργασίας που κήρυξε η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τις εξετάσεις PISA
21/5/24	Ανακοίνωση για την εγκύκλιο του Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας για τη μη νομιμότητα της στάσης εργασίας που κήρυξε η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τις εξετάσεις PISA
1/6/24	Κήρυξη στάσεων εργασίας για την ατομική αξιολόγηση για το μήνα Ιούνιο
4/6/24	Ανακοίνωση για το έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας σχετικά με τη στάση εργασίας για την αξιολόγηση
11/6/24	Αποστολή ενιαίων κειμένων τελικής αποτίμησης
11/6/24	Αποστολή εγγράφου σε Α.Σ.Ε.Π. για αποκατάσταση αδικιών στους πίνακες

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
Ο Γενικός Γραμματέας

Μαρίνης Σπύρος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ 93^{ης} ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Πραγματοποιήθηκαν στις 29/6/2024 αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, καθώς και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Στις εκλογές έλαβαν μέρος οχτώ (8) παρατάξεις, ψήφισαν 495 αντιπρόσωποι και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

	Για Δ.Σ. Δ.Ο.Ε	Για Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (Α.Σ.Ε.)	131	135
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. (Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.)	104	107
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. (ΔΗ.ΣΥ. – Α.Κ.Ε.)	94	91
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.	85	86
ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	67	64
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ	7	6
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	5	4
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	1	1
ΛΕΥΚΑ/ΑΚΥΡΑ	1	1

Οι έδρες διαμορφώνονται ως εξής:

- ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ:** 3 έδρες στο Δ.Σ., 2 έδρες στην Ελεγκτική Επιτροπή και 36 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

**Μαρίνης Σπύρος
Ζορμπάς Αχιλλέας
Βουρδουμπάς Νίκος**

- Δ.Α.Κ.Ε./ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 29 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

**Κικινής Θανάσης
Βενετοπούλου Γιώτα**

- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 24 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

**Πετράκης Σταύρος
Γκούμας Θανάσης**

- ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 23 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

**Πατέλη Βιολέττα
Γκαραγκάνης Αναστάσιος**

- ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 0 έδρες στην Ελεγκτική Επιτροπή και 17 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

**Τρούλης Γιώργος
Ρούπας Γιάννης**

- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. – ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ):** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 1 αντιπρόσωπος για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

7. **ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 1 αντιπρόσωπος για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
8. **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και κανέναν αντιπρόσωπο για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 29^{ης} Ιουνίου 2024, συγκροτήθηκε σήμερα 8/7/2024 :

Πρόεδρος : **Μαρίνης Σπύρος**

Αντιπρόεδρος : **Πετράκης Σταύρος**

Γενικός Γραμματέας : **Κικινής Θανάσης**

Ειδική Γραμματέας : **Βενετοπούλου Γιώτα**

Οργανωτικός Γραμματέας : **Ζορμπάς Αχιλλέας**

Ταμίας : **Τρούλης Γιώργος**

Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων : **Βουρδουμπάς Νίκος**

Υπεύθυνος Υλικού και Βιβλιοθήκης : **Ρούπας Γιάννης**

Υπεύθυνος εκδόσεων : **Γκούμας Θανάσης**

Μέλη : **Πατέλη Βιολέττα**

Γκαραγκάνης Αναστάσιος

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συγκροτήθηκε στις 29-7-2024 σε σώμα η Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας ως εξής:

Πρόεδρος : Ζαπάντης Νίκος	(Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών)
Αντιπρόεδρος : Χανδόλιας Σπύρος	(ΔΗ.ΣΥ. /Π.Ε.)
Γραμματέας : Τσάμης Δημήτρης	(Δ.Α.Κ.Ε. /Π.Ε.)
Μέλη : Μπίκας Χρήστος	(Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών)
Κοσμοπούλου Φωτεινή	(Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.)

Εκλεγμένοι Αντιπρόσωποι στην ΑΔΕΔΥ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΜΑΡΟΥΠΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΣΑ
ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΒΑΤΣΙΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΟΛΕΤΑ

ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ
ΜΗΝΟΥ ΧΑΡΑ
ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΒΕΡΓΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΠΑΝΝΗΣ
ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ

ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΠΑΛΗΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΣΚΟΝΔΡΑΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
ΣΤΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
ΦΛΥΤΖΑΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΝΑΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΞΗΡΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΓΚΟΥΤΣΙΑΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΚΑΤΣΑΒΕΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΚΟΥΤΗΣ ΒΑΙΟΣ
ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΝΤΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΑΓΡΑΠΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΒΑΣΣΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ
ΓΚΟΥΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ
ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΠΑΝΝΗΣ
ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΝΙΚΟΥ ΜΑΝΤΩ
ΧΑΜΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΑΥΞΟΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ
ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΔΟΥ ΓΙΩΤΑ
ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΡΓΑΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΚΑΣΙΑΡΑΣ ΑΚΗΣ
ΚΟΥΠΑΤΣΙΑΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΚΟΝΤΟΦΑΚΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΝΩΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ Π.Ε.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΗΣ (ΜΑΚΗΣ)
ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΡΑΤΟΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (ΑΡΗΣ)

ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΡΑΤΑΡΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

ΔΡΑΪΝΑΚΗΣ ΠΑΝΝΗΣ
ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΝΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ - ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ)

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

93^η ΓΕΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

26-29
Ιουνίου
2024

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
Ξενοφώντος 15^α, Αθήνα, 105 57

ΤΗΛ.: 210 3236 547
210 3245 375
210 3221 316
FAX: 210 3221 314

email: secretariat@doe.gr

www.doe.gr

ΔΙΔΑ
ΣΚΑ
ΛΙΚΟ
ΒΗΜΑ

www.doe.gr